Digitized by Google

ΜΗΝ
ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟϹ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ
ἐν ἐτίησιν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως· καὶ
περιέχει πλεῖστα τροπάρια, ἰδιόμελα, καμόνας
τε καὶ συναξάρια, ἃ συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολ-
λῶν, καὶ καλῶν βίβλων οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις
τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων μηναίοις· διὸ
συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερου-
σίας τῶν ἐνετῶν, τῷ κυρίῳ ἀνδρέᾳ καὶ ἰακώβῳ τῶν
σπινέλλων μονετάριοι τῆς ἐνδοξωτάτης ταύτης
πόλεως τῶν ἐνετῶν δι' ἐτῶν κ', ἵνα μηδεὶς τολμήσῃ
τυπῶσαι, μήτε ἄλλοθι τυπώθεντα πωλῆσαι
ἐν τοῖς χωρίοις ταυτησὶ τῆς ἀρχῆς·
εἰ δὲ μή, τοιαύτην δώσει δίκην,
οἷα συνέχεται ἐν τῇ
χάριτι :~

*

ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας
χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ
πεντηκοστῷ πρώτῳ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕϹΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙϹΤΟΥ

Digitized by Google

Digitized by Google

ΜΗΝ
ΙΑΝΝΟΥΑΡΙΟϹ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΜΗΝΑΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ
ἐν ἐτίνσιν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ διορθώσεως· καὶ
πολλέχει πλεῖστα τροπάρια, ἰδιόμελα, καινόνας
τε καὶ συναξάρια, ἃ συλλεχθέντα νῦν ἐκ πολ-
λῶν, καὶ καλῶν βίβλων οὐκ ἦσαν ἐν τοῖς ἄλλοις
τοῖς προτυπωθεῖσι παρὰ τῶν ἄλλων μηναίοις· διὸ
συνεχωρήθη χάρις ὑπὸ τῆς ἐκλαμπροτάτης γερου-
σίας τῶν ἐνετῶν, τῷ κυρίῳ ἀνδρέᾳ καὶ ἰακώβω τῶν
σπινέλλων μονετάριοι τῆς ἐνδοξωτάτης ταύτης
πόλεως τῶν ἐνετῶν δι' ἐτῶν κ', ἵνα μηδεὶς τολμήσῃ
τυπῶσαι, μήτε ἄλλοθι τυπώθεντα πωλῆσαι
ἐν τοῖς χωρίοις ταυτησὶ τῆς ἀρχῆς·
εἰ δὲ μή, τοι αὐτὴν δώσει δίκην,
οἷα συνέχεται ἐν τῇ
χάριτι :~

*

ἔτει ἀπὸ τῆς θεογονίας
χιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ
πεντηκοστῷ πρώτῳ.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕϹΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙϹΤΟΥ

Digitized by Google

BIBLIOTHECA REGIA MONACENSIS

Τῷ ἁγιωτάτῳ ἀρχιερεῖ κωνσταντινουπόλεως·
νέας ῥώμης, κυρίῳ Διονυσίῳ, Ἰωαν-
νης, ὁ μινδόνιος, εὖ πράττειν·

Τῶν νοερῶν ψυχῶν θεῖον πόμα λάμβανε βίβλοις,
Καρποὺς ἀρχαίων γνώσεος αἰδίου·
Ἧς ἔνι θεῖα μέλη μαρτύρων μέλπεται ἄδδην,
Καὶ μοναχῶν ὁσίων τῶν τε καθηγεμόνων·
Ἆσμα γὰρ ὑπερέχει πάνθ' ἄσματα, καὶ τύπος ἄλλοις,
Καὶ δόνακες χαλκοὶ, θής τε μεριμνοπόλος·
Ἄγετε γοῦν ἱερεῖς ἁγιώτατοι ἔξιτε πάντων,
Ἁπαντᾶτε βίβλοις ἄσμενοι αἰθερίαις·
Οὔνομα γὰρ ἁγίων ἐπὶ γαίης μέλψεται αἰεὶ,
Καὶ θείων ἔργων ἔξοχος ἱστορίη·
Καὶ περ ὑπ' ἀλλοδαπῶν ὅπλα καὶ χρήματ' ἀλώθη,
χριστὸς ὅμως παρ' ὑμῖν ὅπλον ἀεί γε μένει·
χριστὸς καὶ σοφίην καὶ πλοῦτον κ' ἤθεα διδοὺς,
Ἑλλήνας χρίζων χρίσματι θειοτάτῳ·
Ὄργανα γοῦν χριστοῦ ἁγιώτατα μέλψετε πάντων,
Δεξάμενοι ψυχῶν ἄσματα οὐρανίων·

Digitized by Google

ΜΗΝ ΙΑΝ

ΝΟΥΑΡΙΟϹ ΕΧΩΝ

ΗΜΕΡΑϹ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑ·

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι· καὶ ἡ νὺξ, ὥρας ιδ'· Εἰς τὴν πρώτην, Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· Καὶ μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πρς ἡμῶν βασιλείου τοῦ μεγάλου·

Λεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, γίνεται ἀγρυπνία, καὶ προηγοῦνται τὰ ἀναστάσιμα, εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ἀγρυπνία οὐ γίνεται:~

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν κυριακῇ, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχηρὰ ἀναστάσιμα καὶ τῆς θκου ὡς σύνηθες· ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Εἰς δ κε ἐκέκραξα, ἀναστάσιμα, γ'· τῆς ἑορτῆς, ἰδιόμελα δύο, ἦχος π δ'· δευτεροῦμεν δ πρῶτον, καὶ τοῦ μεγάλου βασιλείου, προσόμοια γ'· δευτεροῦμεν δ πρῶτον· δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νυν θτ δ πρῶτον τοῦ ἤχου· τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου· Εἰς τὴν λιτὴν, δ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς· καὶ τοῦ ἁγίου βασιλείου, ἰδιόμελα, τοὺς δύο πρώτοις, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δύο τρίτοις· δόξα ὁ αὐτὸς τοῦ ἁγίου· καὶ νυν ἦχος π δ'· συγκαταβαίνων ὁ σήρ· Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ στίχου καὶ τοῦ αβ· δόξα τοῦ ἁγίου ἦχος π β'· ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων· καὶ νυν τῆς ἑορτῆς· Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ πανάγαθος θς· εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, θκε παρθένε, δίς· Ϛ δ τροπάριον τοῦ ἁγίου ἅπαξ· ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς· αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, εἰς τὸν θεολόγον· ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς δ θς κς, τροπάριον δ ἀναστάσιμον, δίς· δόξα τοῦ ἁγίου· ἐν νυν θτ· δ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον· Εἰς τὰ κα τῆς στιλο, κα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν θκίων αὐτῶν· ὁ ἄμωμος· ἡ ὑπακοή· ὁ πολυέλεος· καὶ κα τοῦ ἁγίου· δόξα καὶ νυν τῆς ἑορτῆς· οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· πᾶσα πνοή· ἐν ἀστέλιον, ἀναστάσιμον· ἀνάστασιν χυ· ὁ πεντηκοστός· στιχηρὸν δ ἀναστάσιμον· οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, εἰς δ'· τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'· καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'· καταβασία· βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα· καὶ, στίβει θαλάσσης, ἀνὰ μέρος, οἱ δύο χοροί· ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, κα τοῦ ἁγίου· δόξα Ϛ νυν τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἕκτης, δ κοντάκιον τοῦ ἁγίου, καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τοὺς αἴνους, δ πᾶσα πνοή· στιχηρὰ ἀναστάσιμα δ'· Ϛ τοῦ ἁγίου προσόμοια, ἦχος π α· καὶ ἰδιόμελον, ἦχος π β'· ἐξεχύθη ἡ χάρις· μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν· δ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· καὶ οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην· δόξα τὸ ἑωθινόν· καὶ νυν ὑπερευλογημένη· δοξολογία μεγά-

λη· τὸ αἱματαίσιμον τευπάριον· ἡ ἐκτε
μή· ἡ κατήχησις· καὶ ἀπόλισις· δίδο
ται καὶ ἅγιον ἔλαιον· ἡ σωτήρ λιτὴ,
καὶ ἡ ἀ ὥρα ἐν τῷ μαρθηκι· ἐν δὲ ταῖς
ὥραις, τὸ αἱματαίσιμον τευπάριον, καὶ
τὸ ἁγίε· εἰς τὴν λιτουργίαν, τυπικά·
οἱ μακαρισμοὶ τὸ ἤχου, εἰς ς', ἓ ἡ γ' ὧ
τὸ ἁγίου εἰς ς'· τὸ αἱματαίσιμον τευπά
ριον, καὶ τὸ ἁγίου· δόξα κοντάκιον τὸ
ἁγίε, ἓ νυν· προκείμενον ἦχ πλ β'·
σωσον κε τὸν λαόν σου· ἆι· πρὸς σὲ κε
κεκράξομαι· καὶ τὸ ἁγίε ἦχ α· τὸ στό
μα μου λαλήσει σοφίαν· ὁ ἀπόστολος
τῆς ἡμέρας πρὸς τιμόθεον β'· τέκνον
τιμόθεε, μὴ φε ἐν πᾶσι· καὶ τὸ ἁγίου·
ἀδελφοί· βλέπετε μήτις ὑμᾶς ἔσται ὁ
συλαγωγῶν· ἀλληλουΐα τῆς ἡμέρας·
ἦχ πλ δ'· φ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς· καὶ
τὸ ἁγίε ὁ αὐτός· ὁ τοιμαίνων τὸν ἰσ
ραὴλ πρόσχες· ἀναπέλιον τὸ ἁγίου, ἐκ τῆς
κατὰ λουκᾶν· τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ὑπέ
στρεψαν οἱ ποιμένες· ἀναπέλιον τῆς ἡ
μέρας, κατὰ μαρκον· Ἀρχὴ τὸ ἀναπε
λίου ἰυ̅ χυ̅· κοινωνικόν, αἰνεῖτε τὸν
κν̅ ἐκ τῶν οὐρανῶν· καὶ, εἰς μνημόσυ
νον αἰώνιον:

Εἷς ὁ λυχνικὸν μακάριος ἀνήρ·
Εἷς ὁ κε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν φῶ ὀκτώ·
καὶ ψάλλομεν τὰ δύο στιχηρὰ ἰδιόμελα,
τοὺς πλ δ'· ἐκ δευτέρου·

Ἐγκαταβαίνων ὁ σὴρ τῷ γένει τῶν ἀν
θρώπων· κατεδέξατο σαρκωθῆναι πε
ριβολίῳ· οὐκέτι δὲ ἠθέλησε σαρκὸς τὴν
φθορὰν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν
μορφὴ, ὁ ἀρχαῖος κατὰ τὸν πρῶ· ἀντῷ
προσβοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ἐ
λέησον ἡμᾶς:— ὁ αὐτός·

Οὐκ ἐπαισχύνθη ὁ παμμάκαρος θς· τῆς
σαρκὸς τὴν φθορὰν ἀποτμηθῆναι·
ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμ
μὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ νόμου
ποιητὴς, τὰ τοῦ νόμου ἐκπληροῖ· καὶ
τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ
αὐτοῦ· ὁ παλαίπαι φθορᾶ, καὶ
ἐν ἀπαρχαίοις εἰληθεὶς κὲ δόξα σου:—

Ἕτερα τοῦ ὁσίου· ἦχος δ'·

Ὁ δι' ὑψίστου κληθεὶς·

Ὁ ἐπωνύμως κληθεὶς τῆς βασιλείας·
ὅτε τὸ βασίλειον συ ἱεράτευμα· τὸ τῷ
χῷ ἔθνος ἅγιον· φιλοσοφία, καὶ σω
τὴμ πάτερ ἐποίμανας· τότε διαδή
ματι σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας
βασίλειε· βασιλεύοντων, ὁ βασι
λεύων ἓ πάντων κε· ὁ τῷ τεκόντι συ
νομόλογος, αὐθέντης υἱὸς καὶ συναίαρχος·
ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυ
χὰς ἡμῶν:—

Ἁρμαχίαις φολαῖς ἱερατεύμενος· χαί
ρων ἀνεκήρυξας τὸ ἀναγγέλιον, τῆς
βασιλείας βασίλειε· ὀρθοδοξίας, τῇ
ἐκκλησίᾳ βλύσας δόγματα· οἷς
νυν φωτιζόμενοι μίαν θεότητα, τιμῶ
ἐν πατρὶ παντοκράτορι· μονογενεῖ
τε, τοῦ θῦ λόγῳ καὶ θεῷ πνεύματι·
θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν· ἐν πρε
σώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἣν ἱκέτευε
σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡ
μῶν:—

Θεωρίαις σωτηρίοις χορτασίαις· καὶ σωτη
ριζόμενος πέρ βασίλεε· ὧν τὸν βίον
ἐζήλωσας, τῇ λαμπρᾷ πάτη· εἰλικρι
νείᾳ τῆς πολιτείας σου· ἔτι μετὰ σώ
ματος αἰσθητοφόρου τοῖς θεηγόροις ὡς
τις ἄσαρκος, τοὺς σὺ φυσῶντας, τῆς
θεοπνεύστου διδασκαλίας σου· ἐκ τῶν
μυθολογιῶν, καὶ τῆς σκότους τῆς ἀγνωσίας
χῦ τὸν θῦ ἡμῶν· καθικέτευε σῶσαι,
καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Δόξα· Αὐτοφοῦμεν τὸ πρῶτον· Δόξα·
ἦχος πλ δ'· Ἁγιοταλίου·

Σοφίας ἐρασθεὶς γενόμενος ὅσιε· καὶ πάν
των τῶν ὄντων τὸ πρὸς θῦ προσκείμενος
συμβίωσιν· μελέτην θανάτου, ἐκτὸς
τοῦ βίου κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πά
θη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ σωζο
μένος·

λόμενος· καὶ θεία μελέτη νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα· ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνι· διὸ, σάρκα μισήσας καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ χῷ· αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Συγκαταβαίνων ὁ σὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν· ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν μρᾶ, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν πατέρα· αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν ἐλέησον ἡμᾶς:~

Εἰς τὸ καὶ νῦν· εἰ βούλει, εἰπὲ τὸ παρὸν, ἢ τοῦ μαλαξοῦ· ἦχος πλ δ'·

Ἰδοὺ ἡ σρία τοῦ γένους ἡμῶν, ἐκ παρθένου ἁγνῆς ἀῤῥήτως ἐπέφανε· τὴν σάρκα περιτέμνεται, εἰς ἐκ πλήρωσιν τῆς νομικῆς διατάξεως· καὶ δέχεται τὴν σρίον, ἰῦ προσηγορίαν· ἵνα τῷ κόσμῳ ἐπιλάμψῃ, τὸ σρίον φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ σρίαν τοῦ κόσμου· διὸ αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐλθὼν καὶ σώσας ἡμᾶς, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ κε δόξα σοι:~

Θίσοδος· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα·

Ὤφθη κς τῷ ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἐγώ εἰμι ὁ θς σου· εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος· καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶσε σφόδρα, καὶ ἔσῃ πῆρ πλήθους ἐθνῶν· καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομά σου ἄβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀβραὰμ, ὅτι πατέρα πολλῶν ἐθνῶν τέθηκάσε, ϛ αὐξανῶσε σφόδρα σφόδρα· ϛ θήσωσε εἰς ἔθνη, ϛ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θς· καὶ ἔπεσεν ἀβραάμ· ϛπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ κῷ· καὶ εἶπεν ὁ θς πρὸς ἀβραάμ· σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσης· σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ εἰς γενεὰς αὐτῶν· καὶ αὕτη ἡ διαθήκη ἣν διατηρήσεις ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου, μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν· περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν· καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν· καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης, ἀνὰ μέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν· καὶ παιδίον ὀκτὼ ἡμερῶν περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικὸν εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν· καὶ ἄρσεν, ὃ, οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς, ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασεν:~

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα·

Κς ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, εἰς ἔργα αὐτοῦ· πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με· ἐν ἀρχῇ, πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι· πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων· πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶμε· κς ἐποίησε χώρας ϛ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα, τῆς ὑπ' οὐνόν· ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐνὸν, συμπαρήμην αὐτῷ· καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων· ἡνίκα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη· καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐνόν· ἐν τῷ τιθέναι τῇ θαλάσσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕδατα, οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ἣ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν πάντι καιρῷ:~

Σοφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Στόμα δικαίου, ἀποστάζει σοφίαν· χείλη

δε ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίσταται χάριτας· φῶς σοφῶν, μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δε, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλυται ἐλπίς· ὑὸς γὰρ δίκαιος, ζωγραφεῖται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆς, καρποὺς δικαιοσύνης φυγήσει· φῶς δικαίοις, διὰ παντὸς, καὶ παρὰ κῦ ἀνήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ἀναπαύεται σοφία· ἀγαπᾷ κῦ, ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δε αὐτῷ, πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· σοφία κῦ, φωτιεῖ πρόσωπον σωτῆρος· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν πρὸ τοῦ γνωθῆναι, καὶ ἀνεχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν, οὐκοπιάσει· ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα· ὑ ἐν ταῖς τρίβοις, φαντάζεται αὐτοῖς ἐμμελῶς· σοφίας, οὐκ ἀποχύσει ποτὲ κακία· διὰ ταῦτα, καὶ ἐρημίας ἐγκρατὴς τοῖς ἄλλοις αὐτῆς· ὑ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα μύθῳ ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων δεσπότης, ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ ἀρετὴς τῶν ἔργων αὐτοῦ· οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δε καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δε καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα, καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται τροφὰς λόγων, ὑ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγνώσεται, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι συμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἔστιν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐπέτυχον τῷ κῷ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· δεῦ πρῶν καὶ κε τὸν ἔλεόν, ὁ ποιήσας τὰ ἀνθρώπινα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δόσμοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ ὑὸς τῆς παιδίσκης σου· ἄνθρωπος ἀσθενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος, ἔτι δε ἀνάλογος συνέσεως κρίσεως καὶ νόμων ὑποθετικῶν· ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν δόξῃ· καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν, πάντες δειλοί· καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν·

Εἰς τὸν λιτὸν ἀχρεῖ ἰδιόμελα·

Ἦχος α· τοῦ μαλαξοῦ·

Ο παμφώτος φύλος τῆς ἐκκλησίας, ὁ οὐρανοφαντωρ βασίλειος· σήμερον συγκαλεῖται ἡμᾶς, πρὸς ὄρθια σιγῇ πρόσταγμα πιστῶν, τῶν θεοπρεπῶν λόγων ὑ τῶν θαυμάτων αὐτοῦ· δεῦτε πάντες ἐμφορηθῶμεν, οὐρανίων μυστηρίων ἀπορρήτων λυτρώσεως, καὶ βάθος ὑψηλῆς θεωρείας· θείων δογμάτων ὀρθότητα· ὑ φύσεως τῶν ὄντων διακόσμησιν· ἠθῶν διακόσμησιν, καὶ σεμνῆς ἀνθρωπίνης ὑποθέσεως, βοῶντά πρὸς αὐτόν· οἰκουμενικὲ φωστὴρ ὑ διδάσκαλε· αἴτησαι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν·

Ἦχος β· τοῦ αὐτοῦ·

Πᾶσαν ὑποβολὰς τὴν αἰσθητὴν κτίσιν, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον θεωρίαν, τὸν νοῦν ἀνύψωσας, ἱεράρχα βασίλειε· ὑ τὸν ἄδυτον γνόφον εἰς δύο, ὡς πλάκας θεοχαράκτους, τὴν γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑπεδέξω, καὶ πᾶσι ταύτην μετέδωκας, ὡς βασίλεια θεσμούς· ὃν τῶν μὲν κατέχοντα πάντα οἱ πιστοί, θεογνωσίαν πλουτοῦμεν σὲ μακαρίζοντα·

Ἦχος γ· Ἁρμαμοῦ·

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου· διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας· τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱερομάρτυρα βασίλειε· ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων ἀσεβῶν

τῇ

τῇ οἰκουμένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πρὸς τῆς ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων· τὴν χάριν προσφέρει τῷ δοξάσαντί σε μνήμην σου εἰς αἰῶνα αἰῶνος:~

Αὐτός.

Μυρον ἐκχεῶλεν σοὶ τῆς χάριτος· ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι ὑπαπέλιον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, βασίλειε θεοφαντορ· τῷ χρίσματι γεγόμφος· τὴν ὁμιλίαν τῆς γνώσεως αὐτῷ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διό, τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου ἀμέμπτως δεχόμενος· αἴτησαι ἡμῖν τοῖς πίστει σε ὑμνοῦσι μέγα ἔλεος.~

Βύζαντος· ὁ αὐτός.

Πιῶ ἱερατικὴν γολὴν ἀμπεχόμενος· τριάδος ὑποδήμαχε βασίλειε· θεόφρων παρέσης δικαιοκῶ, προμυδυνάμων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνεσιν· ἐπιδεξάμενος· θυμὸν ὑπάρχου καπήχυναι, θερισιωμένων τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· ὃν ἀπολάλχνων ἐκτομὴν ἀπειλουῦτος, προθύμως ταῦτα προσέκρινας· καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει· τὸν σέφανον αἰρεδήσω τῆς νίκης παρὰ χῦ τῦ ἔλεος μέγα ἔλεος:~

Δόξα· ἦχος πλ. α'· τῦ μαλαξοῦ.

Ἠλίκοτε τὰ ἀθενῆ θεραπεύουσα, ὃν τὰ ἐλλείποντα αἰματληρῶσα· θεία χάρις βασίλειε ἀνέσωσε· ποιμένα σε πρὸν ἀξίως κατέστησε τῆς ἐκκλησίας χῦ, ποιμαίνοντα δὲ ποίμνιον αὐτῦ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη· τὰς ἀθενεῖς διανοίας ἐν τῇ πίστει ῥωννύοντα· δὸς δέον προκοπὴν τῆς θεοπνεύστου γραφῆς, τοῖς λόγοις σου αἰματληροῦντα· τὴν ψυχὴν προπλέμενον ὑπὸρ τῶν λογικῶν προβάτων· καὶ πόῤῥω τούτων διώκοντα, τοὺς μονοὺς θῆρας τῶν αἱρέσεων, τῇ σφενδόνῃ τῶν πυρινπνόων δογμάτων σου· διὸ ἡμεῖς φωνιζόμενοι, ἐν ἀσεβεία σκειζόμεθα· ὀρθοδόξως προσκυνοῦντά, τὴν ὁμοούσιον τριάδα, τὴν σὲ μεγαλύναντα:~

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· ἦχος ὁ αὐτός.

τῦ αὐτῦ.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νέος ἀδὰμ γεγονώς, ἡ παλαιὰν αἰκαινίζων, νέαν κλῆσιν καταδέχεται· ὁδοποιῶν τοῖς δι' ἀδὰμ, καινὴν προσηγορίαν, εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν προῤῥηθέντων τοῖς προφήταις· ῥηθήσεται γὰρ φησιν αὐτοῖς ὄνομα καινόν· ὃ αἰαπελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτῦ, λαῶ τῷ τεχθησομένῳ διὰ ὕδατος καὶ πνεύματος· διὸ πᾶς ὁ χριζώμενος τοῦ μύσιος λαός, σήμερον χαρμονικῶς ἑορτάσωμεν, τῦ κῦ ἰῦ τὰ ἔνδοξα ὁμολογήσεια μεγαλυνόντα· τῦ σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ἀποφθέγξασθε, ἦχος α'· Βύζαντος.

Θεία καὶ ἱερὰ τῆς χῦ ἐκκλησίας μέλισσα, βασίλειε παμμακάριστε· σὺ γὰρ τῦ θείου πόθου δοκήσας, σεαυτὸν καθοπλίσας· τῶν θεομισῶν αἱρέσεων τὰς βλασφημίας κατέβρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, ἀσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐξησαύρισας· καὶ μιᾷ τῶν θείων λειμώνων, τῆς ἀκηράτου διορχόμενος νομῆς· μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρεσῶ τὴν τριάδα τὴν ὁμοούσιον:~

Ἀλλ, Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· Βασιλείου μοναχοῦ.

Τῶν ἄνω τῶν ἀγίων ἀπεμάξω τὰς ἀρετὰς, πῦρ ἡμῶν βασίλειε· μωσέως δὲ πρᾶον· ἠλιοῦ τὸν ζῆλον· πέτρου τὴν ὁμολογίαν· ἰωαννοῦ τὴν θεολογίαν· ὡς παῦλος ἐκ βοῶν οὐκ ἐπαύσω· τῆς ἀθενεῖ καὶ οὐκ ἀθενῶ· τῆς σκανδαλίζεται καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι· ὅθεν σοὶ ἀνακράζω τοῖς αὐλιζόμενος· ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἦχος β'· Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν· Ἰωαννοῦ μοναχοῦ.

Πάντων ὧν ἐμμελετήσας τὴν φύσιν· καὶ πάντων προνοησάμενος ἄκρατον· μόνον εὗρεν ἀνέπαφον, τὸν ὑποφήτην ὄντα δημιουργὸν τῦ παντός· ὃν μάλλον προσλάβομενος· τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέῤῥιψας· πρέσβευε καὶ ἡμᾶς

τῦ

τῦ θείου πόθου τυχεῖν, ἱερεφαμῖται βασίλφε :~ Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Ὁ πλὴν χάριν τῶν θαυμάτων ὁ ὢν θεὸς κομισάμενος · καὶ πλὴν πλάνης τῶν εἰδώλων ἁλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν · ἀρχόρεων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἐδραίωμα παμμακάριστε βασίλφε · καὶ καλῶν τῶν πρῶν διδασκαλίας ὑπόδειγμα · παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χν̄, αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ μῶν, ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ὐκ ἐπαισχύνθη ὁ καλαίαλος θς̄ · τῆς σαρκὸς πλὴν κοινωνὸν ἀποτμηθῆναι · ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτὸν τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σεῖαν · ὁ γὰρ τῦ νόμου ποιητὴς, τὰ τῦ νόμου ἐκπληροῖ · καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα κοινῇ αὐτῦ · ὁ καλὸν τὸν πλέπων δρακὰ, καὶ ἐν καρχάροις εἰλιθεὶς κέ δόξα σοι :~

Εἰ δὲ βούλφ, εἰπὲ δ παρὸν τῆς ἑορτῆς · καὶ μῶν · ἦχος πλ. β'. τῦ μαλαξοῦ.

Ὁ πρὸ ἑωσφόρυ ἀχρόνως ἐκ πρ̄ς̄ ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς · ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν, δι' ἀπόρυ γαστρὸς ἄνδρ' ἔμμοιον τεχθεὶς, πλὴν σάρκα κοινωνῆσαι ὀκταήμερος καταδέχεται, καὶ δείκνυται νόμου πληρωτὴς, ὁ τῦ νόμου ποιητὴς, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃ τῆς κατάρας τῦ νόμου · καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος παρέσχηται ἡμῖν · ὁ νόμος γὰρ διὰ μωσέως ἐδόθη · ἡ χάρις δὲ καὶ ἡ ἀλήθεια, διὰ ἰῦ χῦ ἐγένετο :~

τετραπέριον · ἦχος α'.

Ἐ ἰς πᾶσαν πλὴν γῆν δι' ἧλθεν ὁ φθόγγος συ· ὡς δεξαμένῃ τὸν λόγον σου · διὸ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας · πλὴ φύσιν τῶν ὅλων ἐναλλάξας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας · βασίλφον ἱεράτευμα · πέρ ὅσιε, χν̄ τὸν θν̄ ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

ἕτερον τῆς ἑορτῆς · ὁ αὐτός.

Μ ορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσελάβετο · θς̄ ὢν κατ' οὐσίαν πολυέλαιος κέ · καὶ νόμον ἐκπληρῶν πε-

ρετμήθη, ἐλεήσει καταδέχη σαρκικήν · ὅπως παύσῃς τὰ σκιώδη, καὶ πολύελκα τὰ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν · δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῇ · δόξα τῇ ἀνεξικακίᾳ σου · δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ λόγε συγκαταβάσει σου :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ά, ψαλ. καὶ ἦχος πλ. ά. Φῶς σωματάρχην λόγον · Ὡς βασίλειον κόσμον τῆς ἐκκλησίας · τὸν βασίλειον πλάτανον ἀνάφημήσωμεν · τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειστον · διὰ τούτων γὰρ ἀνθρώπους ἔδειξεν ἡμᾶς, τειάδα σέβειν ἁγίαν · ἡνωμένην μιᾷ τῇ οὐσίᾳ · διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσιν :~

Δόξα, ἦχος ά. Φῶς τάφον σου σήρ · Βασίλφε σοφέ · παρέσχες τῇ τειάδι · ἱκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης · ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου · χάριν ἔλεος, καὶ ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων · ὅπως φόβῳ δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

καὶ μῶν, ὅμοιον.

Ὁ πλάνης ποιητὴς, καὶ δεσπότης τῦ κόσμου · ὁ ὢν σὺν τῷ πρ̄ί, καὶ τῷ πν̄ί ἄνω · ὡς βρέφος πολυτέλειται, ὑπὸ γῆς ὀκταήμερος · ὅλως θεία τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα · σὺ γὰρ δέσποτα, ὑπὸρ ἡμῶν πολυτέλειαν, ὡς νόμου πλήρωμα :~ Μετὰ τὴν β', ψαλ. καὶ ἦχος πλ. δ'. Φῶς σοφίαν καὶ λόγον · Ἧς ἀῤῥήτου σοφίας θεοπτικῶς · δεξάμενος τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν · πᾶσιν ἐθησαύρισας, ὀρθοδοξίας τὰ μάθματα · τῶν μὴ πιστῶν τὰς καρδίας, ἐλέους ἀφραίνοντα · τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα · ὅθεν δι' ἀμφοτέρων · ἀσεβείας ἰδρῶσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς τειάδος ὑπέρμαχε · ἱκέτευε Βασίλφε, πρέσβυε χν̄ τῷ θν̄, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό · καὶ μῶν ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον ·

ὡς

Ως ὑπάρχων ἄβυσσος φιλανθρωπίας· ἐκ παρθένου δέσποτα μορφωθεὶς τὸν δοῦλον καὶ σαρκί, τὸν μετανοίας δωρούμενος, καὶ πᾶσιν ὃ μέγα ἔλεος:—

ἕτερα καί, μετὰ τὸν πολυέλεον, ἦχος δ'. Ψαλμὸν σοφίας καὶ λόγου·

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θείων· τὰς αἱρέσεις καθεῖλον τὰς ζοφερὰς· πάντα τὰ φρυάγματα, ἀνημίου ἐδίδυσας· τοῖς γὰρ βρότοις ὃ πρίν, θηρὶ ἀγρεύσας· καὶ τῶν χειρῶν ἐκπέσαι, ἐχθροὺς ἐθαυμάτωσας· πᾶσαν ἐκδιώξας, σαθρὸν λατρείαν, πάντα τὰ φρυάγματα, γεωρείου κατήργησας· ἱερέρχα βασίλισσα· πρέσβευε Χῷ τῷ θῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζοισι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:— Δόξα, ὅμοιον·

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θείων· καὶ δογμάτων ὃ ὕψος ὃ μυστικόν, θείας λύμης γέγονεν, ἀφαυάσεως κλίμαξ· πράγματικὴν γὰρ πέρ, κτησάμενος σάλπιγγα· ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ εἰς τόπον κατεσκήνωσας χλόης· μαθοὺς τῶν ἀγώνων σου· κομισάμενος ὅσιε, ἰσάρχα βασίλισσα· πρέσβευε Χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζοισι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:—

καὶ νῦν, Θε. ὅμοιον·

Ὁ τῶν ὅλων δεσπότης καὶ ποιητής· ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών· ὡρραΐσατήν σε ἔδειξε· τῶν αἰῶν παραίτιμε· διὰ τοῦτο πάντων, ὡς σὲ καταφεύγομεν· ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι δέσποινα· καὶ αἰώνιον ζωήν· λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δήμου κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ὡρραϊσμοῦσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου:—

Οἱ αἱμαβαθμοί· ὃ ἀ, αὐτόφωνον τοῦ δ' ἤχου· ὡρραϊσμένον ἦχος δ'.

Ψ ὁ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· καὶ, Ἃ κούσατε ταῦτα πάντα· πᾶσα πνοή· ὃ ἀναπέλιον κατὰ ἰωαμνιαῖον· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος· Ὁ πεντηκοστός· καὶ ὃ ἰδιόμελον· ἦχος π β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πέρ· καὶ γόμφας ποιμὴν τῆς τοῦ Χῦ ἐκκλησίας· διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι:— Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ ὃ παρὰ τὴν πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β'· πρὸς ὃ, αἰμάσας ὁ ἰς·

Πλὴν ἁγίας ἑορτῆς, ἡ ἐκκλησία γὰρ τοῦ δεσπότου· μυῶν τὸν μυστικὸν· βασιλείου τε σοφοῦ, τὴν μνήμην σήμερον:—

Ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς εἷς, ὃ τοῦ ἁγίου δύο δευτερωτὰν τοὺς εἱρμούς, τὰ δὲ τροπάρια ὁμοῦ εἰς δώδεκα· ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς ποίημα στεφάνου·

ὠδὴ ά· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Εὖτε λαοί, ἄσωμεν· ἆσμα χῷ τῷ θῷ· τῷ διελόμενι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι· τὸν λαὸν ὃν ᾐκίσατο· δουλείας αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται:—

Ὁδηγὸς, φρόνησα τύπον τοῦ μέλλοντος· τῇ σῇ χέ λαμπρύνεται καὶ ἀγάλλεται, ἐκουσία σωτηρία· ἐν ταύτῃ γὰρ μόνως, περιετμήθης σαρκί:—

Περιτομὴν, δέχεται τῇ ὁδηγῷ χέ· τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον· τὴν σκιὰν καταγέλλει· ὃ φῶς ὄζασα· τέλλων, τῆς μέσης χάριτος:—

Ψοῦ ἁγίου· ὁ αὐτός· ποίημα ἰωαμνίου· οὗ τὴν φωνὴν, ἔδει παρεῖναι βασίλισσα· τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλοισι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πέρ συμπνώμην, γεγόμενος τὴν χάριν μέμοις ἀφθόνως ἡμῖν:—

Ὁ ἐμπαθὲς· σκίρτημα τῆς πυραμυσίνης σαρκός· φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ σὺ ἀνιερέτοις, ἀυλίζῃ βασιλείοις, πέρ βασίλισσα:—

Ὦν ἀρετῶν· σὺ τὴν φαεινὴν βαθίσας ὁδόν· σωτὴν τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀσεβείας φῶν· τὴν διώνυμον βάσιν· καὶ πᾶσιν

Digitized by Google

Τσιν αἰεδείχθης, τύπος βασίλεε·
Τὰ τῆς ψυχῆς· πάθη χρησίμως βασίλεε·
ἅμα δὲ καὶ τῦ σώματος σὺν τῷ τῦ πνς,
περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τὸν δεσπό
την, θύμα προσήνεγκας:~
Ὑ γεγονώς· μύστης ἀρρήτων βασίλεε·
Ὃ τῦ χῦ βασίλεον ἐμυσταγώγησας· ἱε
ράτευμα πέρ· σαφῶς ὃ τῆς τριάδος,
φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν:~ Κε·
Τίς ἐξειπεῖν· σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται·
τὴν ὑπὸρ λόγον σύλληψιν· θεῖ γὰρ τέ
τοκας· σὺν σαρκὶ παναγία· ἡμῖν σω
φαινόμενα σεσὶ πάντων ἡμῶν:~
Ἕτερος καινὼν εἰς τὸν μέγαν βασίλεον,
ποίμνια μικολαΐου ἱερέως τῦ μαλαξοῦ,
πρωτοπαπᾶ μαυπλοίου· οὗ ἡ ἀκρόθι·
κόσμον σε βασίλεον αἰνῶ τεισμάκαρ·
ὁ μαλαξός· ᾠδὴ ά· ἦχος ὁ αὐτός·
Ἐν βυθῶ κατέδρωσε ποτέ·
Κορτεῖν ὕμνον σοι δεορτόρπη· πάνσοφε
βασίλεε, σωτὴρ ποθῶ, οὐκ ἰσχύω δὲ ἄψα
σθαι· τῶν λαμπρῶν ἐπαίνων σου· ἀλ
λὰ χάριν μοι, ὀπόθεν κατάπεμψον·
ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ὅπως ἐπαξίως ἀΦνη
μήσωσε:~
Ὁλοτρόπως μύσει προσθῦ, μάκαρ αἰωνί
κειμενος, ἔξω σαρκὸς, καὶ τῦ κόσμου γε
γένησαι· καὶ προσδόκητον, τὸν
μοῦν ὕψωσας· ἐφετῶν ὦ βασίλεε· Ὃ
αἰετοτρόφης, ἔρωτι τῷ τούτου προσ
ουσίᾳ:~
Ταφερὸν ὃ φρόνημα δίκην, πέρ ἐκμεό
τητος· σοῦ τῇ ψυχῇ, ὃ σῶμα καθυπέτα
ξας· καὶ τῦτο αἰέπεισας, ὑποτάσσε
σθαι, ὡς πρὸ δοῦλον βασίλεε· οἰκεία
δεσποίνη, κρείττονι ὃ χείρων ὑποδέ
μενος:~
Μακαρίων βλάστημα φυείς, γεννητόρων
ὅσιε, τῶν ψαλμικῶς, σὺν ὑδάτων προσ
χύσεσι· φυτευθέντων δέδωκας, καρ
πὸν ἔμπλεον, σὺν καιρῷ τῷ προσήκοντι·
οὗ πρὸ ἡ τερπνότης, μένει αἰωνίως ἀ
διάφθορος:~ θεῖον·
Ὁ τὸν βάτον πάλαι τῷ μωσεῖ, δείξας
ἀκατάφλεκτον, σὺν τῷ σώματι, πυρπολ
μένῳ ἀχράντε· μὴ συκαιομένῳ δὲ,
καὶ τὸν μήτραν σου, τῷ πυρὶ τῆς θεότη
τος· ἄφλεκτον δείκνυσι, τῦτο δι' ἐκείνε
προεπτοήμβρυος:~ Κατα βασία·
Βυθοῦ αἰεκόλυψε πυθμένα· καὶ διὰ ξη
ρᾶς οἰκείοις ἔλκει· σὺν αὐτῷ κατακαλύ
ψας αἰπιπάλοις· ὁ κραταιὸς σὺν πολε
μοις κε, ὅτι δεδόξασται:~
ὁ ἕτερος χορός·
Πάφθαλάσσης, κῶμα τύμβρον σπίλον·
ἤπειρον αὖθις, ἰὴλ δεδυγμένον· μέλας
δὲ πόντος, τειχάτας αἰγυπτίοις· ἔκρυ
ψεν ἁδην, ὑδατόγρωτος ταΐφος· ῥώμη
κραταιᾶ, δεξιᾶς τῦ δεσπότου:~
ᾠδὴ γ· ὁ εἱρμός·
Τρέφωσον ἡμᾶς σὺν σοὶ κε, ὁ ξύλω νεκρώ
σας τὸν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου
ἐμφύτευσον· εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
ὑμνούντων σε:~
Ὁ λόγος σαρκωθείς, ὁ ὑπερούσιος· εἰς λή
ξιν τῦ νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὴν δὲ
θείας χάριτος· καὶ ζωῆς ἀνεκάτου ἡ
μῖν δέδωκεν:~
Τοῦ νόμου πληρωτὴς, ὡς οὐκ αὐτέλεος·
ὑπάρχων χς ὁ σεσαρκωμένος· αἰεδεί
χθη καὶ ἐξίωσεν· ἑκὼν περιτμηθῆναι
ὀκταήμερος:~ τῦ ἁγίου·
Παιδείας γεγονὼς ἀπάσης ἔμπλεος· οὐ
μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης· πολ
λῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος· αἰεδεί
χθης τῷ κόσμῳ φῶς βασίλεε:~
Ὦ φόβου τῦ κυριευόμενος· ἀρχὴ γὰρ
σοφίας ὄρος ὑπάρχει· τῇ φιλίᾳ τῆς
ἀμείμονος, ἐπορώθης σοφίας, ὦ βα
σίλεε:~
Βασίλεε σοφῶς ἐπέβης πράξεως· καὶ
πρᾶξιν ἐπέβασιν θεωρίας· θεοτρόπας
ἐπιδέδειξαι· καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῶσιν
ἐμιήθης σαφῶς:~
Ἐνυέδραμε χῦ ὁ σωτὴρ ἐλαμψεν, ἡμῖν
μη σου πέρ τοῖς γενεθλίοις· ὧν ὁ ἄφθο
νος μυσήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις
ἐφαμόρωσας:~ Κε·

ἀσπόρως

Ἀ πορως ἐν χαρίτων σωτῆρα λαβόν· καὶ τὴν κτεις ἀφθαρσίας σεσαρκωμένον· εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν ἀγγελικαὶ οἱ ὧν δυνάμεις ἀεὶ παρδεμεν:~

Εἱρμὸς ἄλλος· Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως ὁδὸς καθαρωτάτην εἰλικρινείας· ψυχῆς τε διαθέσει διαπρεπεστάτη, λαμπρῶς τιμῶσιν θείων καὶ ἀνθρωπίνων, πραγμάτων εἰληφας· σοφὲ βασίλεφε· ἐμφιλοσοφώτατα κλειζόμενος:~

Ὀρθίαν τιμῶ τῶν θυραθεν ἄσκησας· καὶ ταύτης ὃ ὠφέλιμον ἐπλέξας· ἀπέβαλλον διόλου δ' περιπλεῦον, καθαρὸν σκύβαλον· μόνον δ' κάρπιμον· θησαυρίσας ἀμώμητον, μοναστέρια τα· πόθησας θεάσασθαι γραφικῶ πᾶσαν· ἐζήτησας ἀπάσης μίαν θρησκείας, μυστήρια βασίλειε ἐπιγνῶναι· καὶ γνοὺς τὰ ἔκτοπα, σὺ ἐθεάμβυσας· πίστιν δὲ ὀρθόδοξον, διεγράψωσας:~

Βασίλφον βασίλειε πορφυρίδα· καὶ σέφος βασιλείας ἐποιήσου, εἰδὼς περικειμένῳ τιμῶ θείαν χάριν, ταύτην ἀπέδυξας, ἀεὶ δουλεύοντα, νόμον τὸν τοῦ γράμματος, θείοις λόγοις σου:~ Ἀτμήκουσα ἠκούσθη καὶ ὑπὲρ φύσιν, αἰῶσιν ἐν ἑκάστοις παρδενομοῦσ· θεὸς γὰρ σαρκοφόρος ἐκ σοῦ προῆλθεν· αὐτὰ δὲ λήματος, σαρκὸς δὲ ὠμύνφε· καὶ θεὸς ὁ ἄνθρωπος εἷς γνωρίζεται:~

Καταβασία·

Ἰσχὺν ὁ δοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κὲ· καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν παρδένε ἀπωθήκτεται· μολεῖ δὲ πρὸς ὃ βάπτισμα· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν, οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν:~ Ὁ ἕτερος χορός·

Σοὶ παλαιῶν, ἐκλελύμεθα βρέχων· βορῶν λεόντων σωτεθλασμένων μύλας· ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα· λόγον πλέκοντες· ἐκ λόγων μελῳδίας· ὧν τῶν προὸς ἡμᾶς, ἥδεται δωρημάτων:~

Ὠδὴ, ἦχος πλ. δ'· Ψυχὴ σοφίαν τοῦ λόγου· ἐκμοίξας ὃ σῶμα λόγῳ θεῷ· ἐξηράξω σοφίαν κύριε φωτός· καὶ φρόνημα ἐν θεοῦ, τῇ οἰκουμένῃ κατέσπειρας· τῶν πρώην ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα· κατὰ παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ ἀπέλωλεν, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος· ἀμέθεν ἐδείχθης μακάριε, θεοφαύτορ βασίλφε· πρέσβευε χῶ τῷ θῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δίξα, ἦχος γ'· Θείας πίστεως· ἄσαιν ἡδύνουσας τὴν οἰκουμένην· ὡς περ ὕδασι, ταῖς διδαχαῖς σου· τὰ δύσεβείας ἐν ἀπείρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγή· ὁ χς ἐν σοὶ ἐπαύσατο πάντως βασίλφε· ὃν ἱκέτευε· ὡς παῤῥησίαν κεκτημένος θεόπνευστε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν· ἡ παρθένος σήμερον· τῶν ὅλων κε, τὸν τόμον ἐτέμνει· καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα ὡς ἀγαθὸς διατέμνει· δίδωσι τὴν σωτηρίαν σήμερον κόσμῳ· χαίρῃ δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τῶν κτίσεων ἰσοφάριος, ὁ φωσφόρος· ὁ θεῖος μύστης χῦ βασίλφος:~

Ὠδὴ δ'· Ὁ εἱρμός·

Ἰσακήκοα κὲ, τὴν ἀκολουθίαν τῆς σῆς οἰκονομίας· καὶ ἐδόξασάσε μόνε φιλανθρωπε:~

Περιτέτμησθαι πέπαυται· ἀφ' οὗ ὁ χς ἐν σοὶ τὸν μετεμόρφωσε· τῶν ἐθνῶν τὰ πλήθη, σώζων τῇ χάριτι:~

Ἰδὼν τὸν μέλλοντος ἄληκτον· ἡ ὀγδοὰς ζωὴν ὀφθαλμίζει· ἐν ᾗ ἐδειάσθης περιτμήθη χς:~ τοῦ ἁγίου·

Ἀλλοπίζεται ὡς σωτὴρ τῷ τόκῳ χῦ· ἡ μύμφη ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου πανηγύρεις:~

Ἐμνημονόμενος τέκνων, ὑπάρχων θῦ· δεόντως εἰς κτίσιν· δύσεβῶς βασίλφε οὐκατήγαγες:~

Ἀπαίωστος ὤφθης, τῷ συμμαχῶν· βασίλφε ὁ πᾶσι· τῷ αὐτοῦ προσκαίμενοι πιστῶς πρεσβεύομεν:~

Ἡ ἐκκλησία δέδωσαι· παρὰ θῦ χαρὰν κομί-

Digitized by Google

κομα καὶ τεῖχος· ὀχυρὸν βασίλφε παμ
μακάριστε:~
Ποῖς αἰπλέοις πέλεκυς· ἐκκοπτικὸς, καὶ
πῦρ καταλίσκον· τὴν ἀπάτην ὤ
φθης πέρ βασίλειε:~ Ἕτ.
Λυσωποῦμέν σε ἄλλαττε· μὴ τὸν θῦ ἀ
σεβῶς συλλαβοῦσα· τῇ ἀεὶ προσβάλῃ
ὑπὸρ τῶν δούλων σου:~
ειρμὸς, ἄλλος· Ἐλήλυθας·
Ϛωσέλαβε· ἐν καρδίας χαρᾷ τὸν τῦ
πᾶ· φόβον ὦ βασίλφε, καὶ ὠδίνησας
ἐκ τέτοκας· πᾶ σὺ σωτήριον· ὅθεν
διέσωσας, τοὺς πεπλανημένους τοῖς λό
γοις σου:~
Ἰδρῶσι σου, Ϛ καμάτοις θεόφρον ἀσκή
σεως· ἀρετῶν τῇ κλίμακι, προσεπη
βᾶς μάκαρ ἔφθασας, ὕψος προσοὐ
ράνιον, ὅθεν μεμύησαι, θείων μυστηρίων
τὰ ἄρρητα:~
Αμωμότατος, ἔκτε βίου καὶ λόγου γε
νόμενος· πέρ Ϛ ὑπολλαμπρος, ταῖς
ὑψηλαῖς ἀναβάσεσιν· ὅλος ἐν ὀλκυ
μβῳ, εἰκότως κέκλησαι, καὶ ὁσιοφαν
τωρ βασίλφε:~
Μ πίναξιν· ἐπεδείξω τετιμ ὑποτύπω
σιν, ἀρετῆς καλλίας τε, καὶ μεταμοίας
βασίλφε· προσασφαλιζόμενος, καὶ
διορθούμενος, ψυχὰς ἀνθρωπίνας τετι
σόλβιε:~ Θεῖον·
Ἰώμενος, τῇ ἀδάμ Ϛ ὀλίσθημα παλαί
ωσε· ἐκ σοῦ σάρκα εἴληφεν· ἀναμαρ
τήτως ὁ ὕψιστος· καὶ τὰ ἀδυσώπητα·
βροτῶν ἀνέλαβε, καὶ τὰς ἡμῶν νόσους
ἐβάστασεν:~ Καταβασία·
Ἀκήκοε κέ φωνῆς σου ὧν εἶπας· φωνὴ
βοῶντος ἐν ὀρήμῳ· ὅτι ἐβρέγμησας
πολλῶν ζωὴ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρού
μενος ἰῷ· ὅλως γεγονὼς τῇ παρόντος
πρᾶ ὃν ἐβόησε· σὺ γὰρ χὲ θῦ σοφία Ϛ
δυνάμις:~ Ὁ ἕτερος χορός·
Ῥυσῶ καθαρθεὶς μυσικῆς δεωρίας· ὑ
μνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουρ
γίαν· ῥήγμισι γνοὺς, πράγματι κρουτου
μένῳ· σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥή
του λόγου· ὧ τῶν δυναστῶν τὰ κράτη
συντείβη:~ ὠδὴ ἑ· ὁ εἱρμός·
Τῇ φωτὸς χορηγὸς, Ϛ τῶν αἰώνων ποιη
τὴς κὲ· ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προστα
γμάτων· ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτὸς σου
γὰρ ἄλλον θῦ οὐ γινώσκομεν:~
Ῡ ἐκ παρθένου μητρὸς· αὐθημερὸν τῶς
προελθὼν κὲ· καὶ τὴν βροτῶν, μὴ ἀ
παξιώσας ἐνδύσασθαι μορφήν· ὡς βρέ
φος γομίμως τὸν νόμον ἐπλήρωσας:~
Υκτὶ ὡμοίωται, ὡς σκιαὶ τὴν μοναρχὴν
ἐργουσα τὸν ἥλ· ἡ γεννήσαμένη· ἀξ
ἧς ἀπαράλλαμ· Ϛ φῶς Ϛ τῇ κόσμῳ χὲ
πεφανέρωται:~ τῆ ἁγίου·
Ἁδιπλῶ ἀληθῶς, ἡ ἐκκλησία ἑορ
τὴν σήμερον· ὠδίνουσης, ὡς βρέφος
δεκάτου ὀφθέντος ζωὴ γῆς· καὶ μητέ
μην οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τεισμάκαρος:~
Ὁ ἀκατάληπτον φῶς· ἀπαυσάμε
νον ἐν σοὶ ὅσιε· φωτισμὸν λαμπάδα
τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε χὲ· διόσου τὴν
μνήμην ὑμνοῦμεν βασίλφε:~
Ῡ νομοθέτης μωσῆς, ὁ προφήτου τοῦ νόμου ἰω
σὴφ γέγονε· τῆς κατὰ σὲ προφήτις σιτο
μέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκὸς, αὐτὸς ἐ
σιάτωρ ἐδείχθης βασίλειε:~
Ἰὼ τῶν πάντος ἀνδρῶν· ἱερουργήσασα
ἐν σιγῇ γέννησιν, τῷ μυστηρίῳ· αὐτὸς ὁρ
μηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν· αἰνέτους
ξας πᾶσι, παμμάκαρ βασίλφε:~ Ἕτ.
Οἱ τῇ τεκούσῃ χῇ· τὸν τῶν πάντος δη
μιουργὸν κράζομεν· χαῖρε ἀχμή· χαῖρε
ἡ Ϛ φῶς ἀπατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ
χωρήσασα θῦ τὸν ἀχώρητον:~
εἱρμὸς ἄλλος· Μεσίτης θῦ·
Πάμφωτος μοῦς· ὁ φωσφόρος ἔμθεος βα
σίλφος· φωτισμὸν τῆς χάριτος, ἰορδάνου ῥείθροις ἐνδυσάμενος· ἐν φωτὶ φῶς
Ϛ πρᾶ, Ϛ ἅγιον ἐδέξατο:~
Ικῶν ὡς θῦ, προφανῶς σοφὲ Ϛ πρᾶ
ἔχει σε· καισαρέων μέγιστον, σὲ ἀρχι
ρέα ὡς προέφησε· τῷ προ σοῦ ἀρχι
θύτῃ, ἀξίως μεγαλύνομεν σε:~
Ἐκ συμμερῶν, ἀρετὴν τῷ θεόμνω σὺ καὶ
πάλληλον·

πάλληλον· αἰώνωσας πανσόφε· θείαν κεφαλὴν· καὶ ψυχῆς ὄμμα σου· περικύκλω συρέψας, τὸν κόσμον κατεφώτισας:~

Ι δεῖν μυστικῶς· τὸν χριστὸν μύσαις κατανύξωσαι, μυοῦνται μυστήριον, τῆς μυσταγωγίας σε βασιλεῦ· καὶ διδοῦται σοι χάριν, τελέσαι ταύτην λόγος σου:~

Η αὸν σε θεῦ· κιβωτὸν σκηνὴν τε δόξης ἄχραντε· ζωῆς ἄρτου τράπεζαν· καὶ ταλαντον τὸ μάννα χρυσαυγίζουσαν· ὁμοιάζομεν κόρη· ὡς τὸν θεὸν γεννήσαν·

Καταβασία·

Ι ς ὁ ζωῆς ἀρχηγός, λύσαι τὸ κατάκριμα ἥκει, ἀδὰμ τὸ πρωτόπλαστον· καθαρσίων δὲ, ὡς θεὸς μὴ δεόμενος· τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας· ὑποδέχουσαν πάντα μου εἰρηνεύει χαρίζεται:~

Ο ἕτερος χορός·

Ε χθρὸν ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένην· ἰὸν καθαρσίοις πυρὶ λελουμένοι· μέλαν ποσὶ προσορμίσθημεν ἀπλανῆ τείβον· ἄγουσαν ἀπροσίτου εἰς θυμηδίαν· μόνοις προσιτὴν, οἷς θεὸς κατηλλάγη:~

ὠδὴ ς· ὁ εἱρμός·

Β υσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἔχθρα· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωνᾶν κέκραγε ἀνήγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Ε ἴληφε τέλος ὁ νόμος, ἀφ' οὗ Χς μηπάσας· πληρωτὴς τοῦ νόμου δεχθείς· περιτομὴν κατεδέξατο· καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ νόμου κατάραν:~

Ε ἄββατα σαββατίσματα, τὸ φρύαγμα τῶν ἑβραίων· τῷ ἐπιφανέντος χῦ, τῷ μάτι πέπαυται· τὸ ἔλαμψε τῆς χάριτος ἔαρ:~ τῶ ἁγίου·

Ε θρεψας λιμῷ τὰ κείσας ψυχὰς πεινῶντων ἀφθόνως· τὰς τῶν πεινώντων καρδίας· πάσης ἐμέπλησας βασίλειε, θείκῆς δ' ἀφθονίας:~

Ε θρεψας θεῦ πεινῶντας πανσόφῃ τῇ ἐπουσίᾳ· ἄρτος γὰρ ἀΐδιος ὑπάρχει, ὁ λόγος βασίλειε· οὐ ἄφθιτος σιτοδότης.

ἐλέγου:~

Η θροισας τῷ τ μελίσσης βασίλειε φιλοπόνῳ· ἀρετῆς ἀπάσης δ' αὐθος· δ περιδέξιος γεμόμενος, ἐν αὐτ μακαρίζη:~

Ε πάσας κόσμου ῥαγῆναι· καὶ δῶ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀσάτοις καὶ ῥάκοις· πὲρ βασίλειε· τὰ μέγιστα, ὡς σοφὸς κατεκτήσω:~ θκῶν·

Β άτος σε ἐν τῷ σιγαίῳ ἀφλέκτως προσομιλοῦσα· τῷ πυρὶ προγράφει μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον· ἀμύμφατε θκε μαεία:~

εἱρμὸς ἄλλος· πρὸς κῦ ἐκκήτους·

W ς βρέφος ἰδὼν θεῖον, τὸν ἄρτον μελιζόμενον· τὸν ἐποιῶιον· ὁ ἑβραῖος ἀμεβόησε· πῖος ἰσὴ ὀρθὴ, ἀληθῶς βασίλεῦ· χῶ βάπτισμον οὖν με πιεύσεται·

Π ἦ αἴγλη τῶν σῶν λόγων, ὁ παραβάτης πανσόφε· ὡς σοφὸν ἐμβρέμητος, κατηχύμην δ' ἠπείλησε· τῶ κακῶσαι δ' σὸν, χειρώνυμον ποίμνιον· ἀλλ' ἀχᾶς σου ὁ ἦρ δεξιφαμίσαι:~

Ρ ηρώμενα τὰ θεῖα, σὲ ἀσεβῶς ὡς ἠκουσεν, οὐάλης ὅσιε, δεξείσαι ἀπεφήνατο· ἀλλ' ἐλέγχῃ τεισὶν, ἀψύχοις εἰδώλαξι· σωτειβεῖσι χειρὸς τῇ παρέσειτε:~

Ι δὼν σου τῆς σοφίας, καὶ σαθροῦ φρονήματος· πὲρ βασίλεῦ, δ' ἀπήκτου ὁ ὕπαρχος· ἤπλαν τὴν ἑαυτῶ, ἄκων ὡμολόγησε· δ' τὴν σὴν ἀρετὴν ἀνεκήρυτε-

G υμβόλοις πολυτρόποις, δ' τύποις δ' αἰνίγμασι· θείαις ὁράσεσι· προφητῶν τε

Στ. τ προρρήσεσι· παρθένε πανσόφως, ἐδηλώθη πόρρωθεν· τῶ σοῦ τόκου δ' μέγα μυστήριον:~ καταβασία·

Η φωνὴ τῶ λόγου· ὁ λύχνος τῶ φωτὸς, ὁ ἑωσφόρος, ὁ τῶ ἡλίου πανδρομος· ἐν τῇ ὁρήμῳ μετανοεῖτε· πᾶσι βοᾶ τοῖς λαοῖς· καὶ πανκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ παρέρχς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος:~ Ο ἕτερος χορός·

Ι μερτὸν δεξέφλυσε σωὶ πανολβίῳ· ἦχω, πῦρ ὅμ χαρὸς δεξηράξατο· μαίφε-

σιν·

σιν ἔφης, συμφυὴς λόγος πέλων, φω-
ταυγὸς ἔξώρουσεν ἀμῶν γένοις· λόγος
τε μου ζῶν, καὶ βρότος θεομηθείας·~
κομπάκιον, ἦχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον·
Ὡ φῶς βάσις ἄσειστος τῆ ἐκκλησία· μέ-
μων πᾶσιν ἄσυλον τ' κυριότητα βρο-
τοῖς· ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐ-
ρανοφάντωρ βασίλειε ὅσιε:~
Ὁ οἶκος·
Πῆς σοφροσύνης ὁ κεραπὴρ· ὃ γόμα τῆς
σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων· βα-
σίλφος ὁ μέγας πᾶσιν ἀρράτως μορφῶς·
δεῦτε οὖν καὶ χωμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θυ·
θρμῶς ἀνατεμίζοντάν, τοῖς θαύμασι
τοῖς τούτου τρεπόμενοι· ὡς γὰρ λαμ-
πηδόνι ἀραφλέγτων τῷ τοῦ βίου καθαρ
τικῷ πρὶ θαλφλέγτων, μιμούμενοι αὐ-
τοῦ τὴν πίστιν· τὴν ζέσιν· τὴν ταπείνω
σιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως θυ·
τοῦ· ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανο-
φάντωρ βασίλειε ὅσιε:~
Μὶῶ ἰαμουαρίου ἔχων ἡμέρας λά·
ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ἰ, καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι δ'·
Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν κατὰ
σάρκα περιτομὴν τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ
χυ·~ ϛι.
Ὁ περιτμηθέντος ἐντολὴν νόμος·
Καὶ τοῦ νόμου τιμήτος εἰσήχθη χάρις·
κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ
χυ, ἣν εἰς αἵρεσιν τῆς κοσμικῆς δια-
τάξεως κατεδέξατο· ἵνα τὸν ἐν πρὶ
ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγη,
ταύτην δὲ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ
χρόνου περιελάσει, ἐπὶ τῶν ἁγίων
πρώην παμηγυρίζειν παρελάβομεν·
καὶ μέντοι παμηγυρίζομεν, καὶ ἑορτὴν
καὶ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ
τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα κῦ ταύτην κα-
τεδεξάμενον· ὡς περ γὰρ ἐμαρκον
γέννησιν δι' ἡμᾶς καὶ τ' ἄλλα πάντα
τῆς φύσεως ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον
ἐκ πέφυγε καὶ ὃ ἄληπτον εἴληχεν,
οὕτως καὶ περιτομὴν ἐδέξατο ἔμμο-
μον, ὡς τε δι' τὰ τῶν αἱρετιστῶν ἐμφερ
ξαι γόματα, σάρκα μὴ ἀναλήφεσθαι
καταλιμόντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ
κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ
περιετέμνετο, εἰ σάρκα μὴ ἀνείλη-
φὼς ἦν· καὶ τοὺς ἀγομένους ἰουδαίους
ἐπιτρέπεσθαι δι' σάββατον μὴ τηρεῖν·
καὶ τὸν νόμον λύειν συκοφαντοῦντας,
τὸν μέχρι καὶ τῆς περιτομῆς τὴν τοῦ
νόμου διασώσαντα φυλακήν· διά τοι
τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐ-
τοῦ ἐκ παρθένου γεννήσεως, ἀδόθησεν
ἀχθῆναι παρὰ τῆς μρὸς καὶ ἰωσὴφ εἰς
τόπον ἐν ᾧ τοῖς ἰουδαίοις ἔθος ἦν ὃ πε-
ριτέμνεσθαι, καὶ περιετμήθη, ὃ ἐκλή
θη ὃ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦς, ὃ κλη θὲν
ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλλη φθῆ-
ναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς παρθένου·
καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων
διῆγεν αὐθρωπίνως· προκόπτων ἐν
ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι εἰς σω τη-
ρίαν ἡμῶν:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πα-
τρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου
καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγά-
λου· ϛι.
Ἐν Βασίλειος, καὶ θαμὼν ἐν κῷ·
Ἐν καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βί-
βλων·
Ἰαμουαρίου θάμὰ, βασίλφε πρώτη·
ὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις οὐάλεν-
τος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαρ
ρησιάσατο πίστεως· τῆς αἱρέσεως κακοδο
ξίας, ἣν προσετέθη ὁ βασιλεύς· πυρὸς
δίκην λυμαινομένου τὰς ἐκκλησίας·
ἦν δὲ, πρὸς πρὸς ἐκ πάντου· πρὸς δὲ
μρὸς καππαδόκης· ἐν δὲ λόγοις, οὐ μό-
νον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πα-
λαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλ
λην ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ ὃ κρά
τος ἐκτήσατο· οὐχ ἥττον δὲ, τὴν διὰ
πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν· καὶ
διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προ
βάς, ἐπὶ τὴν ἀρχιερατικὴν θρόνον ἀνή
χθη·

χθη· ἔνθα δὴ, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας· καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτω τὸν ἔπαρχον κατα πλήξας· Ὁ λόγοις ἐνθεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ὀξεπαίδευσε· καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· Ὁ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ χυ̅ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς κν̅ ὀξεδήμησεν· ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, Ὠὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμὼν, ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος· μέλας τὸ χρῶμα· ὠχρότητι τὸ πρόσωπον· σύγκρατος· ἐπίρριν· εἰς κύκλον τὰς ὀφρὺς περιηγμένος· τὸ Ὠσκίνιον συνεσπακὼς φροντιστικῶ ἑοικώς· ὀλίγαις τὸ μέτοπον ἀμαρυγαῖς ῥυπιδούμενος· Ὠμήκεις τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφοις· κρέμα ἐν χρῷ κουρίας· τὴν ὑπήνην ἀρκουύτως καθειμένος· μεσαιπόλιος· υἱὸς βασιλείου καὶ ἐμμελείας· τελεῖται δὲ κ̅ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Ψῆ αὐτῇ κ̅ μέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται· ϛι̅·

Ο θεόδοτος οὐκ ἀνέξομαι λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ θυ̅ τμηθῶ χάριν·

Ψῆ αὐτῇ κ̅ μέρᾳ ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ πήρ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~ ϛι̅·

Ε γκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς πέρ,
Ψῆς σῆς τελευτ̅ σοῦ τ̅ ἐκ μηροῦ γόνον·

ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεοτάτῳ προστάγματι· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̅ ὁ τῶν πρῶν κ̅ μῶν :~

Λαμπρὰ παμφαὴς, τὰ γενέθλια χυ̅, Ὁ τῆς τοῦ μέλλοντος· ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῆ διατάξει, ὁ σὴρ περιτέμνεται· οὐχ ὡς θς̅, ἀλλ' ὡς βρωτὸς καὶ νόμου πλήρωμα :~

Τὸν νόμον πληρῶν· ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον· ἐθελουσίως περιτέμνεται· περιτομὴν ἐργαζόμενος τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος· καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̅ ὁ τῶν πρῶν κ̅ μῶν :~ τοῦ ἁγίου·

Εἰκὼν τοῦ πρς̅, ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνᾶ πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ πνεύματος ὦ βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσωπτρον· οἶκος τε τῆς ὅλης τριάδος· μακαρία κ̅ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἀντιδοξάζονται :~

Βυθίσας τὸν νοῦν· εἰς τὰ βάθη τοῦ θυ̅ τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως· ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας· ἐκραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̅ ὁ τῶν πρῶν κ̅ μῶν :~

Ὠσύμπνοια νοῦ· ἱερά τε ξυνωρίς· κ̅ ὡς περ μία ψυχῆ· ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος· ἐν γρηγορίῳ βασίλειος· πόθω θεϊκῶ συνημμένοι· ἐν βασιλείῳ γρηγόριος· νῦν ἱκετεύσατε, χν̅ ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν :~

Πῆρ ὀρφανῶν· καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι· τῶν ἀσθενούντων κ̅ παράκλησις· καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις· γήρως βακτηρία ἐδείχθης· παιδαγωγία νεότητος· Ὁ μονα ζόντων ἀρετῆς καινὼν βασίλειε :~

Καθάρας τὸν νοῦν· ἰλυώδοις μολυσμοῦ πλυτὸς βασίλειε· συνδιεσκέψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν τριάδα ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς̅ ὁ τῶν πρῶν κ̅ μῶν :~ θρ̅·

Ἐὲ βάτον μωσῆς· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾷ πυρπολουμένην ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον· αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας ἐνωθείσης παχύτητι· σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων :~ ὁ αὐτός·

Μανίαν δεινήν· ἀπελέγχων ὁ θς τὴν τοῦ τυραννου, θραύει τὸν παῖδα, ἀλλ' ἐντεύξει σου, τούτω τὴν ῥῶσιν χαρίζεται· ἀλλ' οὐ βουληθεὶς συνιέναι, ὁ παράφρων πυρίκαυστος, πρὸ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς πέρ ἐγένετο:~

Ἀδίκων χειρῶν, ἐλυτρώσω ἀσθενῆ γύναια πέρ· τῆς μὲν πενία συγκαμπτόμενος, τῆς δὲ τῇ βίᾳ μαχόμενος· ἄλλην τῶν ἀρκύων τοῦ πλάνου, σὺν συζύγω λυτρούμενος· τῆς δὲ χειρόγραφον ῥηγνὺς ἁμαρτιῶν μυστικῶς:~

Κρουνοῖς τοῖς τῶν σῶν, θεοσόφων διδαχῶν ἀρδεύσας μάκαρ, σοφοὺς ἑλλήνων, σοφῶς ἤγρευσας, Ὁ ἰουδαίων τοὺς ἔμφρονας· ἔπεισας τοῖς θαύμασιν ὄντως, τὸν χν θν σέβεσθαι· ὁ μὲν σοφίαν γὰρ ζητεῖ, ὁ δὲ σημεῖον ἀεί:~ Ἅγ.

Ἀδύτου φωτὸς, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα παρθένε· σαφῶς ἐδείχθη, τοῦ φωτίζοντος, ἄνθρωπον πάντα ἐρχόμενον· κόρη εἰς τὸν κόσμον διό σε· ἱκετεύω ὁ δοῦλος σου· ῥῦσαι με σκότοις ἀφεγγοῦς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Καταβασία·

Νέοις εὐσεβεῖς καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πνᾶ δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε· Ὁ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πρῶν κς· καὶ θς εὐλογητὸς εἶ:~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἐφλεξε ῥείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας· Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα· Νέοις φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας· Ψὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας· Ὅλην πλύνει δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνς:~ ὠδὴ ἡ· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἀῤῥήτω σοφία συστησάμενον τὰ πάντα θν λόγον· καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνετε ὡς βρέφος ὁ δεσπότης· τὴν ἰῦ τε δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου σὴρ ὑπάρχει καὶ κς:~

Τῶν χυ γενεθλίων· ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη· τοῦ ἱεραρχου ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει ὑμνοῦμεν τὸν κν:~ τοῦ ἁγίου·

Τὸν ἀφράστω προνοίᾳ, δωρησάμενον βασίλειον τῷ κόσμῳ· φῶς εὐσεβείας· σάλπιγγά τε θεολογίας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ· ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Οἱ τῶν θείων σου λόγων· ἀπολαβόντες βασίλειε ἀπαύστως· ἐν τῇ σῇ μνήμῃ πανηγυρίζοντες βοῶμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~ Ἅγ.

Τὸν ἐκ πνς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον θν λόγον· καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκ παρθένου· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ψὸν ἐν καμίνῳ·

Ῥήσει χειλέων σου σοφέ· ἐξεχύθη οὐνόθεν θεία χάρις· Ὁ τῶν ὄντων τὴν φύσιν· ἐν θεοπνεύστῳ γραφῇ πανσόφως, πέρ διετράνωσας, ὥς περ χριστομύστης, καὶ σεπτὸς θεηγόρος:~

Ὁ τῶν ἡθῶν πανευπρεπής· στολισμὸς Ὁ ἀσκητῶν κανὼν καὶ τύπος· θεολόγων ἀκρότης· τῶν διδασκάλων κρηπίς· Ὁ κλέος, ἱεραρχῶν ἔνθεον· τῶν πιστῶν ὁ στύλος· βασίλειος τιμάσθω:~

Μυσταγωγῶν ὀρθοτομεῖν· ἀληθείας ἱεράρχα πάντας λόγον, οὐνίοις ὡς φθόγγοις, θείας ἐννοίας λαμπρῶς, συγγράφεις, οἷά περ ἐκ πνς, ἱερᾶς πυξίδος, συγκινῶν τὴν γραφίδα:~ Ἅγ.

Ἀπὸ πασῶν τῶν γενεῶν, ἐξελέξατο ἁγνή σε ὁ τῶν ὅλων, ποιητὴς καὶ δεσπότης,

τῆς, γεμμήτειραν ἑαυτῆ, γεμέσθαι, ὅλεν μακαρίζομεν· γεμεαί σε πᾶσαι, εἰς πάν τας τοὺς αἰῶνας :~

Καταβασία·

Μυςήριον παράδοξον ἰδὰ βαβυλῶνος ἔδηξε· κάμινος πηγάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν, ἄϋλον πῦρ εἰς δέχεσθαι τῆ ἰορδάνου, καὶ σέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίςην· ὃν ὑμνολογοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γεγαίρεται· Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι· Μόνος χαίρει τῆ σκότους ὁ πρωτάτης· Νῦν ἀνολείτω σωτόμως τὸν αἴτιον· Ἡ πρὶν πάλαιμα, τῶν ἐθνῶν παγκληρία :~

ὠδὴ θ'. ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν πρωηλίου φωςῆρα τὸν θν̄ ὄξαμα τείλαντα· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ἐκλαχόμενα παρθενικῶν ἀφθαίρτως σωματούμενον· ἀνυμνήσωμεν πάντες· σὲ γὰρ μεγαλυνόμεν :~

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους· τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως· ὑπερφυῶς παρθένου ἀπετέχθη· καὶ ὁ γράμμα θεμικόν, καλῶς διακελεύεται· τὴν σάρκα ἀπολυτέμνεται· καὶ πληρωτὴς τοῦ νόμου δείκνυται :~

Δεῦτε τὰ ἔνδοξα τοῦ θεαπότου, τὰ ἔνδοξα καὶ ὁμοφάνια· ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν· εἰς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον· σωτὴρ τούτοις δὲ τὴν μνήμην δὲ, τῆ ἱσταρχου μεγαλυνόμεν :~

Ὃν ἀρχηπόιμενος, ὡς πρόβατον πρὸν καὶ βασίλειε· τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπακολούθησας· τῷ τυραμένῳ γὰρ τὴν σαυτῆ, ψυχὴν πὲρ πρόβατον· πρωτομυδωάνην ἄρισα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριςε :~

Ὁ τῆς ἐκκλησίας· πανίερον καὶ κατάδηλον σύγκλημα· ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱσταρχίας σοφέ· ὁ πανόλης ἐν βερμηθεὶς, κατεπέστωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ πνεύματος, ἀϋγλιν οὐκ ἠνέγκεν βασίλεια :~

Ὑπὲρ τῆς ἀποστόλων, καθέδρας τῆς χορείας τε τῶν ἀθλοφόρων καὶ· πεῖαρ χῶν σκιωτῆς καὶ τῶν δικαίων ῥυφῆς· τῆς χαρᾶς τε τῶν πρωφητῶν· ἀξιώθης βασίλεια· τῆς θεοῦ λάτεις γάρ· καὶ τῆς τριάδος μύστης γέγονας :~

Ὁ τὰ ὑπερῶα, ἐν ὕδασι κεραίζων μόνος κε· ἁμαρτεπίζων θαλάσσαν, ἀβύσσους τε, ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ ἁγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος· ἐκ βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί·

εἱρμὸς, ὁ αὐτός·

Λαοὺς διαρρέφεις, πειμῶντας τὸν δεσπότην ἐκμιμούμενος· βρῶσιν βρεπίαν πάτερ καὶ οἰνίον· καταλλήλως τὰ τῷ καιρῷ· παρέχων ἐπιτήδεια, ὡς οἰκονόμος ἄριστος, τῆς θείας χάριτος βασίλεια· ἄξιος τὴν χάριν, ἐκ πνεύματος λαβὼν τῆς διακρίσεως· τοὺς ἀναξίους, ζήλῳ πυρπολούμενος· ἐξωραΐσας τὸ φερωνύμως, λειτουργίας τοῦ βήματος· ἀξίοις δ' ἐφαμόρωσας, σὺν τῷ ἐφραὶμ τὸν ἀμαρασίον :~

Ζημίας τῆς κάτω, τὴν ἄνω προσηκόμενος ἀπεκτώμενον· καὶ πρὸς ἐκείνην ἔνδεν προπεμπόμενος, τῶν βροτῶν πανύμνησε· ἄνω δ' ἀφήμασιν ἄγγελοι, ὁ δὲ χῶν λαμπρῶς κατέσεφεν :~

Ὑμνους ἐκκλησίας, ἐδείχθης φιλέρημος θεόφρων μέλισσα· καὶ γὰρ ἁπάσας αἱρέσεις κατέρρωσας· τῶν ἀγίων τὰς ἀρετὰς, ἀπανθίσας δὲ σωτῆρος ἁπάσας· ὃν φωτισμοῦ γλυκύτητα· πᾶσι βεβαθεῖς σίμβλοις βίβλων σου :~

Ἐν τὴν σεῖαν, τῆ γένους τῶν ἀνθρώπων μακαρίζομεν· ὃν τὴν χαρὰν παρθένε τῆ ἀγγέλου σοι· προσφωνοῦμεν χαρμονικῶς, χαῖρε θεοπρεπῆ λέγοντες· χαῖρε δόξα παγκόσμιε· χαῖρε ἀνθρώπων ἡ ἀνάπτειρα :~ Καταβασία·

Πορεῖα πᾶσα γλῶσσα, ἀνθρώπων προσεκαῖαν· ἰλιγγιᾶ δὲ μοῦς ὁ ὑπερκόσμιος

ὑμνεῖν σε θεὲ· ὅμως ἀναγκὴ ὑπάρχουσα
τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶ-
δας τὸν ἔμφυτον ἡμῶν· σὺ γὰρ χειρα-
γωγῶν εἰ τοὺς σὲ μεγαλύνομεν:~

Ὁ ἕτερος χορός·

Ὡ τῶν ὑπερφυῶν σου θαυμάτων·
Νύμφη ἀμώμητε, μῆτερ ἀλόγου μήτηρ·
Δι' ἧς τὸν κόσμον ἀπηλλάγημεν τῆς ἀτελοῦς σοφίας·
Ἐπαίξιον κροτοῦμεν ὡς ἀθλητήν· Δῶ-
ρον φέροντα, ὕμνον ἀχαριστίας:~

Ἕξαπτέρυγον· Ἐν πίστει τῷ ἱερῷ·

Φιλοσοφίας ἔρωτι· τοῦ μετέωρος πτερ· Θ
τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ
ἐδείχθης· ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι· καὶ
πίστει κατηυγασας, τὰς διανοίας θεό-
φρον· τῆς τριάδος ὁ μύστης· ὦ βασί-
λειε σοφέ, καὶ λάτρις τῆς θεοῦ:~

Ὅμοιον δεσποτικόν·

Πᾶν σάρκα τοῦτο τέτμηται, ὁ τὸν μόνον
πληρώσας· ὡς βρέφος ὀκταημερον, τῶν
αἰώνων ὁ κτίστης· Θ σπαργάνοις εἱλίσσε-
ται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι ἐκτρέφε-
ται ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ· ὡς
θεὸς διακρατῶν, ἐν τῇ ῥοπῇ διεξάγων:~
Εἰς τοὺς αἰῶνας πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν ἦ-
δ'· ἀχρεκὲ τερπόμοια· Ἦχος πλ. α·

Χαίρεις ἀσκητικῶν·

Ὀφθὲν τοῦτο τὴν σὴν σαρκί· ὁ ἐκπρεπῶς αἱμά-
τωσίς τε καὶ ῥύσεως, ἀφέσεως, τε-
χθεὶς ὡς λόγος· καὶ ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ· σὺν
αἱρέτῳ μένων τῇ θεότητι· διὸ κατὰ
νόμον· ὁ ὑπὸ νόμον γενόμενος· κα-
τάρας νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἀπάν-
τας· καὶ τὴν αἰῶνα, ἀλογίαν δε-
δώρηται· ὅθεν τὴν ὑποφάλαγγα ἀπο-
τῆς συγκαταβάσεως· αἰνοῦμεν τὸν
ὑμνοῦμεν· καὶ ἀχαρίστως δοξάζομεν
ἀπὸ τὸν δυσωπούμενον· ταῖς ψυχαῖς εἰ-
μῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ Ὅμοιον·

Θέσει γὰρ θεοῦ γεγονώς· ἀπαγγέλλει τῇ
τοῦ θείου βαπτίσματος· τὸν φύσει καὶ
ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων ἐξ· τοῦ θεοῦ
καὶ λόγου ἀμοίωσιν· πρὶ καὶ σπαράξαι
χειρ· ὁμολόγησας ὅσιε· εἰρεπικῶν δὲ,
τὰ ἀπύλωτα σώματα· τῇ λαμπρότη-
τι· τῶν σῶν λόγων ἐμέφρηξας· ὅθεν
καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας·
συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς
βασιλεύοντι· χῷ τῷ πλουσίως· διανέ-
μοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὅμοιον·

Ἐν μόνῃ ἐπ' οἰωνίου ναοῦ· ὡς ἱεραρχης ἱερὸς
προσεχώρησας· τὴν πρᾶξιν καὶ θεω-
ρίαν· τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς· ὡς φιλεῖ
ἀγίαν πολυκέφαλος· καὶ μιᾷ εἰς θεὸν ἄν-
ωθεν, θυσιαστήριον ὅσιε· ἱερατεύων· καὶ
θεῷ πολυτιμώμενος· καὶ τὴν ἄϋλον λει-
τουργίαν τελούμενος· μέμνησο συμπα
θέστατε· παμμάκαρ βασίλειε· τῶν ἐκ
τελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱερὰν
σου καὶ πάντιμον· χῇ ἱκετεύων· τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

Ὅμοιον·

Ὅλος ἱερωμένος θεῷ· καὶ ὁλοτρόπως ἐκ
παιδὸς ἀμακέφαλος· σοφίας τῆς ὑπερ
σόφου, καταυγασθεὶς ταῖς ἀυγαῖς· τὴν
τῶν ὅλων ζωῶν διεφαίνωσας· λαμ-
πρῶς ζηλούμενος· καὶ σοφῶς διηγού-
μενος· τὴν ἐν τοῖς οὖσιν ἀταξίαν ποιού-
μενος· ἐπιμώστως, θειοτόμας ὑπόθε-
σιν· ὅθεν σε θεορρήμονα· καὶ θείου δι-
δάσκαλον· καὶ φωτοφόρον φωστῆρα,
τῆς ἐκκλησίας κηρύττομεν· χῇ ἀνυ-
μνοῦντα· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος:~ Δόξα Ἦχος πλ. β·

Ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πέρ·
καὶ γόνυμας ποιμὴν τῆς τῦ χῦ ἐκκλη-
σίας· διδάσκων τὰ λογικὰ προβάτα
πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεό
τητι:~ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος πλ. β· Τοῦ μαλαξοῦ·

Θαύματος ὑπερφυοῦς· ὦ μυστηρίου φρ
βροῦ· ὁ μὲν ἀρχῆθεν λόγος, ἀρχὴν λαμ
βάνει χρονικήν· καὶ ὀκταήμερον βρέ-
φος δέχεται, ἡ πρὸ αἰώνων σοφία·
τὴν σάρκα τομεῖται· ὁ διαπλάσας
τὸν ἀδάμ· καὶ προσφατον δέχε-
ται προσηγορίαν, ὁ ὢν καὶ διαμένων

εἰς

εἰς αἰῶνας ἀπελεύσεται, θς̄ ὁ προφήτης:~ Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λῃτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνος· ὠδὴ γ'· καὶ ς'· Ἰστέον ὅτι ἡ λῃτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἱσραὴλ καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ:~

Ἰστέον ὅτι εἰσὶν δύο χειρόγραφα, μεταξὺ τῶν χῦ γέννων καὶ τῶν φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ χειρογράφῳ, ἀναγέλιον, κατὰ ματθαῖον, ἀφ' οὗ χωρισάμενον τῶν μάγων· καὶ τῇ ἄλλῃ χειρογράφῳ, ἀπόστολον κατὰ μάρκον, ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου ἰοῦ χῦ· εἰ δὲ τύχῃ ἓν σάββατον καὶ μία χειρογράφῳ, ἀναγινώσκομεν τῷ σαββάτῳ, σάββατον μετὰ τὴν χῦ γέννησιν· τῇ δὲ χειρογράφῳ, χειρογράφῳ πρὸ τῶν φώτων:~

Μίωι τῷ αὐτῷ, β'· προεόρτια τῶν φώτων, καὶ μνήμη τῶν ἁγίων πρ̄ ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης· Εἰς ὃ κὲ ἐκέκραξα σχεδὸν προσόμοια· ἦχ δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Προεόρτια ἅσματα· δεύτερῶς προσκυνήσωμεν· τῷ σεσωσμένῳ βαπτίσματι τῷ θῷ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος· σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν προόδρομον αὐτοῦ· καὶ αἰτεῖσθαι ὃ βάπτισμα· ὃ σωτήριον· εἰς ἀφάπλασιν πολλῶν· τῶν ἐν πίστει, ἱσραὴλ φωτιζομένων· καὶ μετανοίᾳ τῷ πρ̄:~

Χς̄ ἀναδείκνυται· ὁ θεὸς ἐπιφαίνεται· ὁ δὲ προέρχεται ἐμφανέστατα· ὃ πρὸς τὸν δοῦλον ὃ βάπτισμα· αἰτούμενος ἔρχεται· ἰορδάνη ποταμέ, ἀνθρωπίνης πληρώσῃ, χῆ θάλασσαι οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη· καὶ ἄνθρωποι, μὴ σκιρτήσατε καρδίαι· φῶς γὰρ τὸν εἰς δεχόμεναι:~

Ποταμοὶ τῆς εἰρήνης σε· καὶ χειμάρρους ὡς λέλεκται· τῆς φυσικῆς ὑπάρχοντα τοῦ πολυδώρου· πῶς σε ποτάμια ῥεύματα, εἰς δέξονται κὲ ἐπιβαίνοντα γυμνόν· οἱ ὄντως τὸν τοῖς μέθεσι· τοῦτον βάλλοντα· καὶ γυμνώσαντα πάσαν, τὴν κακίαν, τῆς ἐχθροῦ Σ ἀφθαρσίαν· τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντος:~

Ἕτερα τῶν ὁσίου· ἦχ δ'.

Ὡ τῆς παραδόξου θαύματος·

Πέρ ἱσραὴλ χαίρει σίλβεστρε, ἱσραηλιτικῇ φωνῇ, ἱσρᾶς φωτιζόμενος· τοὺς πρὸ αἰῶνος φωτίσας· φωτοβόλοις διδάγμασι· μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον· οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας· σκότος αἱρέσεων· ἣ φωσφόρον σήμερον ὄθεν φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι πανηγυρίζομεν·

Πέρ θεοφόρε σίλβεστρε, ζύλος ὡραϊθης πυρός· ἱσρᾶς προηγούμενος· ἱσροῦ συστήματος· καὶ μεφέλη σκιάζουσα· αἰγύπτου πλανῆς πρὸς ἀξαίρουσα· ταῖς ἀπλανέσι σου· διδαχαῖς ἐκάστε· τὴν ἀνθρωπίνην, ὄθεν καὶ πανήγυρον, μνήμην σου σέβομεν:~

Πέρ θεοχάρε σίλβεστρε· ῥείθρον τῶν σῶν προσευχῶν· τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας· ἱσρᾶς θαυμαζόμενος· ἐκκλησίᾳ πλήθη, θῷ προσήγαγες· ἑβραίων θεάσας δὲ ἐταπείνωσας· θαύματα μέγιστα· ἐκτελῶν ἐνώπιον· τούτων σαφῶς· ὄθεν σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος π' β'·

Ρχεται πρὸς ἰορδάνην χς̄ ἡ ἀλήθεια· τῆς βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωαννίου· Σ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, Σ σὺ ἔρχῃ πρός με· οὐ τολμῶ ὁ χορὸς προσψαῦσαι τῷ πανεῖ· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχ ά·

ἰωαννίου μοναχοῦ·

Αμπρὰ μὴν ἡ παρελθοῦσα ἑορτή, λαμπροτέρα δὲ σήμερον ἐπιφερομένη· ἐκείνη ἄγγελον ἔσχεν διαγγελιστήν, καὶ αὕτη πρόδρομον εὗρε προκηρυκτήν· ἐκείνη

αἵματος

αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκμος ὡδὺ
ρετο ἰ βηθλεέμ· καὶ αὖτη ὑδάτων ἀ
λογουμένων, πολύτεκμος χωρεῖζεται
ἰ κολυμβήθρα· τότε ἀρὴρ τοὺς μάγους
ἐμήνυσε, γιῶ δὲ πῦρ, κόσμον σε ὑπέδει
ξεν· ὁ σαρκωθεὶς δ πάλιν ὀρχόμενος,
ἐμφανῶς κε δόξα σοι:~
ἦχος β΄· δι· Διὰ τῦτο μνησθήσομαί σου·
Ἀνδρέου ἱερσολυμίτου·

Πάλιν ἰς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδά
νη· μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ βά
πτισμα· ἐκ πλυῶαι λέλουμαι τὸν ἀδὰμ
δ χειρόγραφον· καὶ φησὶ πρὸς τὸν
ἰωαννην· δεῦρο ὑπηρέτησόν μοι βαπτι
σαὶ, μυσηρίου ξένου δ κεφάλαιον· δεῦ
ρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχύ, δ ἅψαι
τῆς κορυφῆς τῶ σωτείψαντος, τὴν κά
ραν τῶ δράκοντος· καὶ αἰδέσθητος τὸν
παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβα
σις, ἀπάτη τῶ ὄφεος, τῇ γεύσει τῶ ξύ
λου ποτέ:~
ἦχος γ΄· δι· Ἐίδωσάν σε ὕδατα ὁ θς·

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, ἔνδο
ξος δ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνη τῷ σω
τῆρι, μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτη
δὲ, τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβά
πτισεν· ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες
εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τῶ
πρὸ, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττεν:~
Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Δεῦτε ἄπαντες πιστοὶ, τὴν ἰουδαίαν ἀ
φέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τῶ ἰορ
δάνου· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ,
τὸν δι ἡμᾶς ἐπφανέντα σαρκὶ, δ βά
πτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τῶ
ἰορδάνου, τὸν βαπτιστὴν παραιτούμε
νον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· οὐ τολμῶ
χειρωθῆναι τῇ πηλίνῃ παλαμῃ δ
πῦρ· ὁ ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυ
γον σὴρ καὶ ἀπεραίφησαν, κἀγὼ πῶς
ἐπιήσω σοὶ τὴν κορυφλιόν σου χεῖρα,
ἣν φέρει τὰ σεραφὶμ· ἀνεχώρησεν ὁ
ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν ἡλιοῦ, δι ἣλις
σαίου μηλωτὴν· πῶς μὴ δύει εἰς χάος
καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς
ῥείθροις· πῶς δὲ μὴ φλέξει με ὅλως δζ
οὐ πυρούμενος· τί βραδύνῃς βαπτίσαι,
τῶ βαπτίσαι τὸν κτίσμου, ὁ ἰορδάνης
βοᾷ πρὸς ἰωαννην· τί τῶν πολλῶν
κολύῃς τὴν κάθαρσιν· πᾶσαν τὴν κτί
σιν ἡγίασεν, ἀφὰν ἁγιάσαι κἀμέ, καὶ
τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν· ὅτι εἰς τῦτο ἐ
πεφανη:~ τερπάριον ἦχος δ΄·

Τιμάζου χαβουλὼν, καὶ ἀφεπίζου με
φθαλείμ· ἰορδάνη ποταμὲ ἐπὶ τί ὑπό
δεξαι σκιρτῶν, τῶ βαπτισθῆναι ὀρχόμε
νον τὸν δεσπότην· ἀλλὰ ὁ ἀδὰμ σὺν
τῇ προμήτορι· μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς,
ὡς ἐν παραδείσῳ δ πρίν· καὶ γὰρ γυ
μνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύ
σῃ τὴν πρώτην στολήν· ὃς ἐφανη, τὴν
πᾶσαν κτίσιν λέλουται ἀνακαινίσαι:~
Ψὸ τελώδιον ἐν τοῖς ἀποστολικοῖς·
τοὺς τε εἱρμοὺς καὶ τὰ τερπάρια ποιῆ
σῶν ὀκτώ· καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς· ἡ ἀ
κροστιχίς· Ψῆ δευτέρᾳ· ᾠδὰ· ἦχος β΄·

Ὦ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασ
σαν, θείῳ αὐτῦ προστάγματι ἀβαξη
ραίαστι· καὶ πεζεύσαι δι αὐτῆς, τὸν
ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κρά
ξωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἀπόῤῥητος τῆς κτίσεως συγκατάβασις·
πρὶν ἐκ παρθένου λάμψασα, κόσμον
κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ χς, ἄλλο
μυῆ μυστήριον τελέσων ἔρχεται· ἐν ἰορ
δάνη βαπτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν
ἀκολούθησον, ἔρχου φεικτῷ προσέρχεται
πρὸς ἰορδάνην προέδρομος· μυῆ ἡ τῆς
λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα ἀ
δὰμ, ὁ πλουτῶν δεότητι· διὰ τῆς πηγῆς
γὰρ· πλουτήσων ἥκει χς, τῷ ὕδατι τῆς
βαπτίσματος· ᾠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Φλεξε παίδων ἀναγῶν· δ ὁμόφρονα ψυ
χὴν ἄσυλον σῶμα· δ εἶξε δ φλογὶ
μὴ ἀδικηθῆναι· ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώον
δὲ ἐκ μαρανθείσης φλογός· δι αὐτὸ
ζωγρεῖ ἵμερος αἰεμέλπετο· τὸν κῦ ὑμνεῖ-

Digitized by Google

τε τὰ ἔργα· καὶ ὑποφυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~

Υμᾶς μου σκεύη ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι
εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐν σημαν-
θῇ· ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτου-
σα· πρὸς δὲ βάπτισμα χ̅ς̅ ὁ λόγος φη-
σί· τοῖς ῥαθυμίας ὄκνω δια μέλλουσιν·
ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σρίας· καὶ ἐ-
λευθερίας ζωὴν ἥκει δωρούμενος :~

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί· φυσικῆς ἐστὶ
πρᾶγμα τελούμενον νῦν· δὲ ἔλαττον
καὶ γὰρ· γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττο-
νος· ὅθεν δέδοικα σὴν χεῖρα πτῆσαι κά-
ραν· τῷ λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ πρόδρομος·
οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν·
σύ με μᾶλλον ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

ἕτερον διώδιον, ὁ αὐτὸς,
Ψῶ δόγματι τῷ τυραννικῷ·

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν· τινάξαντες
καρδίας ἐγρηγόρσει· τῷ ἐρχομένῳ κα-
θᾶραι ψυχὰς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~

Ἰκανούσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν· ψυχῆς ἐν ὑ-
ψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέν-
τες φαιδροί· τῷ πάντας καθαίροντι,
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα βοῶμεν τὸν κν̅ :~

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ· κοσμή-
σαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ· πίστει τῷ δόν-
τι δεσπότῃ πιστοί· ὡς δοῦλοι προσάξω-
μεν· βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς
ἀνάπλασιν :~ ὁ εἱρμός·

Ψῶ δόγματι τῷ τυραννικῷ· οἱ ὅσιοι τρεῖς
παῖδες μὴ πισθέντες· ἐν τῇ καμίνῳ βλη-
θέντες θν̅, ὡμολόγουν ψάλλοντες· εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ε μεγάλυνας χε̅, τὴν τεκούσαν σε θκ̅ον·
ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς πε-
ριέθου σῶμα· δὲ τῶν ἡμετέρων λυτή-
ριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακα-
ρίζοντες· πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύ-
νομεν :~

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ· ἀπωσάμενοι ἐ-
παξίαν, βαπτίσματος τοῦ θείου· γνώ-
μην ἀναλάβομεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ
ὁ κτίστης, κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην·
ῥείθροις βαπτιζόμενος· πᾶσι τε και-
νὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Ἀφορῶντες εἰς χν̅· ταπεινούμενον ἑ-
κουσίως· μέχρι δ' δούλου μορφῆς· ὑπὸ
τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν· νῦν
ταπεινωθῶμεν ἐν πνι̅, συνεπαρθέντες,
ὅπως βαπτιζόμενον· τοῦτον καθαροῖς
ἔργοις τιμήσωμεν :~

ἄλλος· Ἡ τὸν ἀχώρητον θν̅·

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀπορ-
ρίψαντες· καθαροὶ τῷ πάντας καθαί-
ροντι· ῥεῖθροις θείοις ἐποφθῶμεν κα-
θαροί :~

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκον-
τι, τῷ χω̅, δεῦτε προσεγγίσωμεν· τῶν
δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις :~

Ἐν τῇ γεννήσει σου σήρ· ἡμᾶς ἑορτάσαν-
τας· μετὰ μάγων καὶ ποιμένων· νῦν
πρόσδεξαι· σὲ τιμῶντας βαπτισθῆναι
μολοῦντα :~ ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν ἀχώρητον θν̅· ἐν γαστρὶ χωρήσασα·
καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑ-
μνοῦμεν πανάγια παρθένε :~
Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολο-
γίαν, κάθισμα· ἦχος α'·

Ψὸν τάφον σου σήρ·

Φορέσας τὴν ἐμὴν, ἰῦμον πτωχείαν·
προέρχη ἑαυτ̅, τοῖς οἰκέταις μηγνύων·
καὶ βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δού-
λου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ
ἰωάννης ἐβόα· πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον
μὴ ἔχοντα ὅλως, θε̅ ὑπεράγαθε :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Προέρχεσθαι χ̅ς̅· ἀγαθότητι μέλλει· πρὸς
ῥεῖθρα ποταμοῦ, ἰορδάνου ἐν τούτοις,
ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν· ἀπεργάσα-
σθαι χάριτι· θεῖε πρόδρομε· τοῦτον ὑ-
πόδεξαι χαίρων· καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον
θελήσαντα λοῦσον· τὸν μόνον φιλάν-
θρωπον :~ Εἰς τὴν β' σ̅ιλ̅ο̅, κάθισμα·
ἦχ̅ δ'· Ψαχὺ προκατάλαβε·

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν·

πολλιῶ· ἡμᾶς τοὺς πτωχεύσαντας δι' ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμενος· ἔρχεται ἐπὶ βλῶαι, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ τοῦ ἰωάννου προφανῶς βαπτισθῆναι· ὑμνήσωμεν πιστοὶ, τὴν αὐτοῦ ἄκραν ταπείνωσιν:~

Δόξα καὶ νῦν ὁμοιον·

Πεπλήρωται σήμερον, τὸ ἡσαΐου φωνή· βοῶντος ἑτοιμάσατε τὴν τοῦ κῦ ὁδόν· καὶ τρίβους ποιήσατε, ἦλθεν γὰρ ὡς ἔφη, ἡ φιλόρημος σάλπιγξ· ἅπαντας συγκαλοῦσα ἰωάννης ὁ πρόμυ· διὸ σὺν θράμωμεν ἅμα· καὶ παρράδοξα ἴδωμεν· Ὁ προφορτος καιρὸν, τοὺς εἰρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ς'· ὁ προέορτος οὐ μὴ ἀκριβιχίς· κατὰ ἀλφάβητον, αὐτὰ τῶν εἰρμῶν· ποίημα ἰωάννου·

ᾠδὴ ἀ· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῷ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι αἰχενήσαντι· διπερεῦσαι δι' αὐτῆς· τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κῦ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἁγιαζόμενος τὴν τοῦ κῦ ἔλευσιν· ἐκ τῆς ἐρήμου προέρχεται, ὁ θεῖος πρόδρομος· ἐκ βοῶν πολυφώνως· ἦλθεν ἐπέφανεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, καὶ ὕδατι καθαρθῆτε:~

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτίαν με κλύδωνι λόγε πρὸ σωτῆρ ἀρχέ· ὅλον καθάρισον· μετανοίας ῥαντίσμῳ, ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πρὸς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι' ἀπολαυχίαν ἀμετρον· ἣν ὡς γέγραπται· τοῦ ζαβουλὼν ὁ ἅδυ τον βλέψασα φῶς, ἀνυμνῶδη πι· ἰδοὺ γὰρ παρεῖμι· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν σὸν πρόμυ θν', ὕμνῳ κραυγάζουσα· κῦ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Ἅπαντα ὁ δεκτὸς πρόδρομος· βλέπων παραγενόμενον· τούτοις ἐφθέγξατο· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν· ἀποδράναι τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν· ποιήσατε, τῆς μετανοίας καρποὺς, ἐν χάριτι σωζόμενοι:~

ἑτέρος καμὼν τοῦ ἁγίου· οὐκ ἀκριβῶς· Ὑμνεῖν σε πίστει, τὸν χάριν δίδου μόναρ· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ· δ'·

Κεκομμένην τὸν ἄτομον·

Ἰορδάνης ἐν χάριτι σίλβεσρε· θῶ πρὸ καθαρόν· βίον ἀπαστράμβος· θείαις ἀρραπαῖς ψυχὴν φοτοφδέστατος· γεμόμενος μετῆλθες πρὸς δ' φῶς κραυγάζων δ' αὐέπερεν· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Μεγαλοφρόνως παλῶν κατεκράτησας· καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ὑπέταξας· τῷ πνῖ σοφὲ, καὶ θείου καταγώγιον· τελάδος γεγονὼς πολυφαμῶς, τῆς πομπείας τὰ πνεύματα· φάλλων ἐτανεύωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Νόμῳ τῷ θείῳ ἐνδέως πειθόμενος· καὶ δεοπνεύστου γραφῆς· γνώσει καλλιυόμενος· ἐλλιώων τοὺς σοφοὺς, ἀληθῶς ἐπαίδευσας· χῖ ὁμολογεῖν σοὶ τῷ πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ πνῖ· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ξηρὰ ὑποφαίνει μία χωριζόμενον· τὸν σαρκωθέντα χῖ· μάκαρ ἀνεκήρυξας· δελήσεσι διπλαῖς· καὶ ἐνεργείαις σίλβεσρε, μορούμενον· καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, δεώσαντας κραυγάζοντας· τῷ κῷ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἰδιον τοὺς κάτω τοῖς ἄνω σωφρύνειν· ἐνόμως τῶν ἁμαρτιῶν θν' μήραν ἐπιφέρουσαν ὑπέδυ καὶ σαρκὸς, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι· τῆς ἔχθρας δ' μεσότειχον ἐλών· εἰρηνεύων ἐμεσίτευσε· καὶ ζωὴν ἐβεβαίωσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν:~

ᾠδὴ γ· ὁ εἱρμός·

Τρέσωμεν ἡμᾶς ἐν σοὶ κέ, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐνεφύτευσεν εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:~

Πέφανε χῦ βοᾶ πρόδρομος· καὶ ῥείθροις, ἐπιβαίνει ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ ἀπάσωμεν· καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι:~

Ἡττῶν με ἀμοδίαις τὸν πλανώμενον· τοῦ

Digitized by Google

μου τὴν χειραγωγίαν πλουσιωτάτην ἐμδυσά-
μενος ἐφίσασαι· βαπτισθῆναι εἰς πάν-
των ἀπολύτρωσιν:~

Ἡ γῆ σου ὕμνους μοι χορεύσασα· ὁ ποτα-
μὸς, βαπτιζόμενος ἐν ὀργῇ τῆς· ἐν τοῖς ὕ-
δασι βυθίζων εἱμῶν, τὴν πληθὺν τῶν
ἁμέρτων παραπομπεύσεως:~

εἱρμὸς ἄλλος· Τὸν φόβον σου κέ·

Νοὸς καθαρότητα κτησάμενος· ἰσραὴλ
γεγένησαι· χείσμα ἄγιον δεξάμενος·
διὸ σε θεοφόρε πέρ ὑμνοῦμεν:~

Ταυρῶν τὴν ταμύσαν τα· παλάμας σαρ
κὸς θεὸν ἐράμωσας· λογικαῖς σου ἀστρο-
δείξεσι, καὶ ἰουδαίων θεσίσος, ὤλεσας
παμμίαιαρ:~

Μαθύμασι μέγιστος γενόμενος· φυγα-
δεύσας τὰ πτύσματα· καὶ καθαίρας τὰ
μοσήματα· τῶν πίστει αἰτουμένων, σίλ
βεστρε θεόφρον:~ Ὠδὴ γ'.

Παρθένος ἁγνὴ μετὰ τὴν κύησιν, ὠλυσα-
γία διέμεινας· θεὸν λόγον γὰρ ἐγέννη-
σας· ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας·

ὁ εἱρμός·

Τὸν φόβον σου κέ, ἐμφυτεύσον ταῖς καρ-
δίαις τῶν δούλων σου· καὶ γενοῦ ἡμῖν
τερέωμα· τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλου
μένοις:~ Κάθισμα τοῦ ἁγίου· ἦχος δ'.

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Ποταμὲ ἀσεβείας αἱμαθέντες· τῶν
θεομάτων σου ῥείθροις πᾶσιν τὴν γῆν,
κατύγασας σίλβεστρε, ἰσραὴλ ὡς ἔμ-
βλεος· καὶ θανατώτων ὄμβροις, παθῶν
ῥύπων ἐπλυνας· καὶ φυθῆς χειμάρ-
ρουν, ἀξίως κεκλήκασι· ὅθεν σωσλ-
θόντας, δοσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἄσμασι
σίμερον· καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν σοι· πρέ
σβευε Χῷ τῷ θῷ, τῶν πταισμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πό
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Θεσπέσιε πάνολβε λόγε· ἐπλήθυνας
ἐκ πρὸς, ὑπόστασιν καὶ λόγον· πά-
λιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ τῆς παρθένου σὺς
ἀνθρωπίσεως ἦλθε· ἔρχομαι ἐν τοῖς ῥείθροις
τοῦ ἰορδάνου· νῦν βαπτισθῆναι σαρκί·
ὁ ἀνδρώσας σώσαι ὡς θεὸς τὸ γένος τῶν
αὐτῶν:~ ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός·

Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου, οὐ πρέσβις οὐκ
ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κς, σεσαρκωμένος
ἐν ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ
κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κέ·

Ἀνυμάζῃ σου· ἰὼ ὀργέτα τὴν ἄφιξιν, ὃ
μέγιστος ῥεόθρομος· καὶ συρελόμενος
κραίζῃσι· πῦρ ὑπάρχων δέσποτα· μὴ
καταφλέξῃς με χόρτον χρηματίζον τα
σάμενον· ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις δελή-
ματι, ὁρῶν με μὴ ῥεύσελθε· ὡς ἰωαμ
μὴ καὶ βάπτισον· ὅπως τὴν δι' ὕδατος
χάριν αὐτῶν τῷ γένῃ ἀπεργάσωμαι:~

Κρυπτόμενον, ὡς νεφέλαις σε ἔγνωκα
ἥλιον· δέμου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυ
μνοῦσαι τὰ ὕδατα, μὴ περιβαλλόμε
νος ὁ ἰωαμμὴς ἐβόα ἐκπληττόμενος:~

Ἁμπρώσεται· τῶν αὐτῶν ἡ φύσις καὶ
λύτρωσιν· τὸ σκότος εἰς δέχεται· τῆς
ἁμαρτίας καὶ αὐτῶν· θείου περιβάλ-
λεται, τῆς ἀφθαρσίας χ τῶν γυμνου
μένου μου:~

ἄλλος· Εἰσακήκοα κέ·

Ἰσραὴλ θεόληπτος· χείων ἱερέας,
θείῳ ἐν πνῖ· ἀμεδέχθης πέρ σίλβεστρε·
καὶ λαοὺς φωτίζων ἱερώτατε:~

Εὐσφλία τῶν πρ· μάσεις ἀπελαύνων
πάθη αἱμάτα· ἐλεράπευσας θανόλ-
βιε· ἐπιστρέφων πλανήτας τοὺς παρά-
φρονας:~

Ὧν αἱρέσεων σίλβεστρε· πλανήτων ἐκ διώ
ξας ποίμνιον ἐποίμανας· δυσεβείας ἐκ
πὶ ὕδατα, Χῷ χλόην θείας ἐπιγνώ
σεως:~

Ἐκχύθη σου χείλεσι· χάρις θείου πνς
διὰ τῶτο σε· ἱερέα τῶν λαῶν ἐαυτῶν, ὁ θς
παμμίαιαρ πέρ ἔλυσεν:~ Ὠδὴ ε'.

Ἀσπίλου τὰ φαύματα· κόρη τῆς καρ
δίας καὶ κατευόδωσον· τῆς ψυχῆς μου
τὰ κυήματα· εἰς θν παρθένε τὰ δε-
λήματα:~ ᾠδὴ ε'. ὁ εἱρμός·

Ο τοῦ φωτὸς χωρηγὸς, ϛ τῶν αἰώνων ποιητὴς κ̅ς̅· ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον θν̅ οὐ γινώσκομεν :~

Μετανοεῖτε βοῶν· ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅ ἤγγικεν· ὁ ἱερὸς, πρόδρομος ἐφαίνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος :~

Νόμος ὁ πάλαι φησί· καὶ προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· ἦλθε χ̅ς̅· ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ· τοὺς παλαιωθέντας πολλοῖς παραπτώμασιν·

Ζένα φησὶ ϛ φρικτά· ὁ ἰωάννης καθορῶν σήμερον· νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥαννίδος τὸ θεῖον ἐνδύσασθαι βάπτισμα :~

ἄλλος· Ἰνατί με ἀπώσω·

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων· ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον· καὶ πρὸς θείαν πίστιν· τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας· διανοίγων πέρ, τούτων τὸν νοῦν, τῇ ἀναπτύξει, τῶν γραφῶν, ἱσραρχα μακάριε :~

Ἡ καρδία σου πέρ· ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι· τοῦ κοινοῦ δεσπότου· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας· ϛ θαυμάτων χάριν πεπλουτικώς· νόσοις ἰᾶσαι· καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα :~

Νεμομένην καρδίας· νόσον ψυχολέτηραν δεινῆς αἱρέσεως· τοῦ πικρῶς μανέντος· δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου· θεοφόρε στήσας ὡς ἰατρὸς, χάριτι θεία· τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας πν̅ς̅ :~

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα· τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα· χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου πανάμωμε· χαῖρε λύπης λύσις· χαῖρε πιστῶν ἡ σρ̅ία· χαῖρε θρόνε θυ̅ ὑψηλότατε :~ ὠδὴ ϛ· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωναῦ· κ̅ε̅ κ̅ε̅ ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Ο μβρισον, ἁμαρτημάτων ἡμῖν φιλανθρωπε λύσιν· ὁ ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ παίσματα τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα :~

Πέλαγος χ̅ε̅ ὑπάρχων δικαιοσύνης προσέρχη· νῦν ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· βυθίσαι τὸν δράκοντα· καὶ τοῦ ἀδὰμ, τὴν παράβασιν ψύξαι :~

Ῥεῖθρον σε τῆς ἀφθαρσίας χ̅ε̅ ὑπάρχοντα ὄντως· ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ· ἐβόα ὁ πρόδρομος· δοξάζων σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν :~

ἄλλος· Ψὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾶ αἰωνία· συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ· τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα· ὡς θύρας τε ϛ ὡς μοχλοὺς, τοῦ σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος :~

Ῥημάτων μελιῤῥύτων ὀφθόντος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ· καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέντος ἐξέλαμψε· θαυμάτων τε τὸ διαυγές· καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις :~

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα· ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως· τοῦ πανταυργοῦ· ἱσραρχα παμμάκαρ· ἐκ πανάγιου ἑκάστοτε πν̅ς̅· τοὺς πίστει σοι εἱλικρινεῖ· προσιόντας, ἰᾶσαι ἐν χάριτι :~

Νοήσαντες θεηγόροι προφῆται· μυστηρίου σου παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς· προκατήγγειλαν τοῦτο· φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πν̅ι̅· ἐκ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς· τὰς ἰάσεις ὁρῶντες, πιστεύομεν·

ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κ̅ν̅· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θ̅ς̅ με ἀνάγαγε :~

κοντάκιον ἦχ̅ ὁ δ̅· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδάνου· γεγονὼς ὁ κ̅ς̅, τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾶ· μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω,

ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

ὁ οἶκος·

Οὐκ ἀπαιτῶ σε βαπτιστὰ τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀγγέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν· ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην·

Θῶσαι γὰρ ἥκω ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου σιλβέστρου·

ἦχος β'· Ψὰ ἀνῶ ζητῶν·

Θοφίας θυ· ἐμπλήσας τὸ στόμα σου· τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐγράνωσας· καὶ τὴν ἀθεότητα· τῶν τυραννων κατέβαλες σίλβεστρε· τῇ σφενδόνι τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν:~

ὁ οἶκος·

Τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ θυ λειτουργὸς, ἐδείχθης θαυμασιώτατος· ὡραΐζων στηρίζων καὶ μεγαλυνῶν δόγμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν· τοῦ ὡς ἀστὴρ φωτοβόλος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, τριάδα σέβειν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης:~ ζι·

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων ζαμβρὴν μάγον·

Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν σίλβεστρος ῥώμης πάπας·

Θυμὸν ἀποπνείει σίλβεστρος δευτέρη ἠοῖ·

Οὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐπίσκοπος, τοῦ μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος· πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός· καὶ τὸν μέγαν ἐν βασιλεῦσι κωσταντίνον πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν χειραγωγήσας· καὶ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ νόμου προκηρυχθέντα τὸν χν ἀπεδείξας· καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας ὃν ἀνεῖλεν ἐπωδῇ ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε· ἐν πολλοῖς σρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρα πρὸς κν ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεαγένους:~ ζι·

Θεάγενες βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὡς καὶ βυθισθῆς ἔνδον ἐκνήξῃ πόλου.

Οὗτος ἦν ἐπίσκοπος ἐν τῷ παρίω τοῦ ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν χν ὁμολογήσας θν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται· εἶτα δεσμεῖται· καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται· ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι θεόπεμπτος, καὶ θεοδότη, ἡ μὴρ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται:~ ζι·

Ψὸν θεόπεμπτον σαρκικῆς λύσαι πέδης, Ἦλθον θυ πέμψαντος ἔμπυροι νόες· ὅσω Ν παρῆλθε τὸν βίον θεοδότη· Ν ὅσων λυτῆρας ἡ τεκοῦσα τῷ βίῳ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ὅσιος μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ζι·

Ὁ μάρκος οὐκ ἤκουε γνήνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν ὦτα γῆθεν ἐξάγων·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ ἐξ ἀγκύρας· ζι·

Βρύχηθμα χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων, Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατεπτόει·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τοῦ δυσσεβοῦς ἰουλιανοῦ· ὃς ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸν χν σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κηρύσσειν, κατεσχέθη· καὶ παραστήσαντες αὐτὸν τῷ ἡγεμόνι ταρνίλω· ὡμολόγησε τὸν χν κατενώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας· διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτως ὃς ἀγκύρας ἀπαχθεὶς ἐν κωνσταντινουπόλει· αὖθις δ' ἄρτι ξέεται· καὶ ἐπὶ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ὃς ἀρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ· εἶτα λωροτομεῖται· καὶ σιδήροις πειρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας· καὶ πάντα γενναίως φέρων, δέχεται τοῦ θυ τὰς ἀντιλήψεις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθεὶς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη· εἰς καισσάρειαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθεὶς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καταδικάζεται· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνη, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο· τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συγγενεῖς τινὲς δ' φιλέται ἐπιμελῶς συλλέξαντες, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλίσαντες, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐκήδευσαν ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ· μαρτύριον σεπτὸν ἐκεῖσε ἐσχάτως οἰκοδομήσαντες:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος σέργιος ξίφει τελειοῦται· ϛι·

Οὕτω τίς εἶπεν ἰδὼν ἐστὶν πέλας,
Ὅση χαρᾶς σέργιος ἐτμήθη κάραν·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος θεόπιστος λιθοβολιθὴς τελειοῦται· ϛι·

Κτείνεισε θεόπιστε πιστὲ τοῖς λίθοις·
Ἡ τῶν ἀπίστων πληθὺς, ἐκ δυσβουλίας·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ ἡμῶν κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ· τοῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς χώρας·

ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾶ λαφευομένης· οἱ φεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεοτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Στολὴν ἱεραὶ, ἐπενδύων με χε τὴν γυμνωθέντα· τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ἀλάστορος· γυμνὸς προβῆναι τοῖς ὕδασιν· εἵλου ἀγαθότητος πλούτῳ· ἀνυμνῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον, καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν οἰκονομίαν σου:~

Τίς αὕτη χε· ἡ πολλή σου πρὸς ἡμᾶς οἰκονομία· τίς ἡ πτωχεία· τίς ἡ ἄφατος καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις· ἔφη ὁ πηνίκασε εἶδεν, ὁ ἰωάννης γυμνούμενον· δ' βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐγκελευόμενον:~

Ἐφῆψας χε· ὥσπερ λύχνον τὴν σεπτὴν σάρκα σου μέσον· τοῦ ἰορδάνου δ' ἐζήτησας, τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖς πάθεσι· καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ εἰκόνα· καὶ εὑρὼν κατεκάλλυνας· τῷ βαπτισμῷ σου ἀγαθὲ, ὅθεν ὑμνοῦμεν σε:~

ἄλλος· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Δίκαιος ὥσπερ φοίνιξ· ἐν τῷ οἴκῳ κυ πέρ ὃς ἠύθησας· καρποὺς δικαιοσύνης· ὃς ὧν οἱ σὲ τιμῶντες· διαφέφονται ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἰσχυροῖς τῶν σῶν λόγων· ἀποδείξεσιν εἷλες τοὺς ματαιόφρονας· νοσοῦντας ἀπιστίαν· καὶ χαίρων ἐμελώδεις, παναοίδιμε σίλβεστρε· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~

Διαμένει ἡ δόξα, εἰς αἰῶνας σου πέρ καὶ τὸ μνημόσυνον· σὺν πᾶσι τοῖς δικαίοις, μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει, μελῳδούντων μνημόνευε· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ὀκλεινὸς ἱεραρχης· τῇ τοῦ πνς αἴγλη, καταλαμπόμενος· τὸ σκότος τῆς κακίας, διέλυσε καὶ πάντας, τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~ θι·

ὑπερ-

Υπερθαύμαστε κόρη· τὸν προπάντων αἰώνων, ἐκυοφόρησας, ἡμῖν ὁμοιωθέντα· δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν· ἵνα σώσῃ τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~ ὠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κν· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς· τῆς ἐρήμου ἐπιστὰς ὁ ἰωάννης· ἐπιστρέφων καρδίας μετανοούσας θερμῶς· δοξάζειν τὸν ἐπιφαινόμενον· ἐν τῷ ἰορδάνῃ σρᾶ καὶ δεσπότην:~

Χειμάρροις πέφυκας τρυφῆς· ὁ θαλάσσας δὲ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις· τί ἀποπλῦναι ζητῶν· ἡ πάντων ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις· τῶν ὑμνολογούντων χε σὲ εἰς αἰῶνας:~

Ψύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν· τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι· καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν· πηγάσαι καὶ ἄφεσιν δέσποτα· ἔρχη βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

Ὡρῶν δὲ χρόνων ποιητά· ὑπὸ χρόνον γεγονὼς δι' εὐσπλαγχνίαν, ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας, ἐκ προαναρχου πρς· ἐπέστης τὰ χρόνια παίσματα, πάντων ἀποπλῦναι ἐν ῥείθροις ἰορδάνου:~

ἄλλος· νικηταί·

Μίαν φύσιν πέρ· τῆς μιᾶς θεότητος θεολογήσας· ἐν τρισὶ προσώποις νοουμένοις, ἔμελπες ἀκαταπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~

Ἀληθείας πέρ· ἀληθὴς διδάσκαλος ἀνηγορεύθης· ψευδωνύμου πλάνης· ὅθεν ἐστηλίτευσας μέλπων ἀπάτην· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~

Κορυφαῖος ὤφθης· ἱεροῦ συστήματος ἱερομύστα, καὶ τοῦ κορυφαίου, μαθητῶν ἐκόσμησας βοῶν τὸν θρόνον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~

Ἀρεταῖς ἐνθέοις· πέρ τὴν καρδίαν σου κατακαλύνας· ὅλος ὡραιώθης· ἐς ταῖς ἄνω τάξεσι βοῶν συνήφθης· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~ θ'·

Ῥήμασί σου θείοις· γενεαὶ ἑπόμεναι αἱ τῶν ἀνῶν· μακαρίζομέν σε· τὴν ἀειμακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~

ὁ εἱρμός·

Νικηταὶ τυραννου· καὶ φλογὸς τῆς χάριτός σου γεγονότες· οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα αὐτεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ θυ θν λόγον· τὸν ἀῤῥήτω σοφία, ἡκότα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ· βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλυνώμεν:~

Ἰδὼν σε ὁ ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν εὐεργέτα· ἐλθόντα δὲ αἰτοῦντα παρ' αὐτοῦ, ἐν ταπεινώσει δὲ βάπτισμα· ἐκπλαγεὶς συνεστάλη· μὴ δ' ὅλως χεῖρα πτίσαι σε τολμῶν, τὸν ἁπτόμενον πάντων ὀρέων καὶ καπνίζονται:~

Ὡς χελιδὼν σεμνοτάτη· προμηνύουσα ἔαρ· ἐπέστη νοητὸν ὁ βαπτιστὴς, τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι· τῶν ἀμέτρων παιγμάτων· καὶ ζάλην ὑπομένουσιν ἀεί· ἐναντίων πνευμάτων· πονηροτάτοις πάθεσιν:~

Σὲ δὲ ἀπαύγασμα δόξης· δὲ πρς ἐπιλάμψαν· τοῖς σκότει καθημένοις τῶν δεινῶν· ἄδυτε ἥλιε κε· καὶ ἐρχόμενον πάντας, φωτίσαι ἱερῶ σου βαπτισμῶ· ὡς θν καὶ σρᾶ, ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμεν:~

Ἡ τοῦ θανάτου ἀξίνη· ἐν τῇ ῥίζῃ κειμένη· ὡς δένδρω ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν ἄκαρπος μείνης· ψυχήμου ἀλλὰ βόησον θῶ, ἐν θερμῇ μετανοίᾳ· ἡμάρτηκά σοι σῶσόν με:~

Φωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ἐρήμοις καρ-

σιν ἔτος, συμφυὴς γόνος πέλων, φώταυγος ὀξώρουσεν ἀνῶν γένοις· λόγος τε μου ζῶν, καὶ βροτὸς προμηθεία:~

κοντάκιον, ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὤφθης βάσις ἄσειστος τῇ ἐκκλησίᾳ· νέμων πᾶσιν ἄσυλον τὴν κυριότητα βροτοῖς· ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, οὐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε:~

Ὁ οἶκος.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ· ὃ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων· βασίλειος ὁ μέγας πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς· δεῦτε οὖν καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θυ· θερμῶς ἐνατενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι· ὥς περ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες τῷ τοῦ βίου καθαρτικῷ πνῖ θαλφθέντες, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πίστιν· τὴν ζέσιν· τὴν ταπείνωσιν· δι' ὧν οἶκος ἐδείχθη φύσεως θυ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑμνοῦμεν· Οὐρανοφάντορ βασίλειε ὅσιε:~

Μὴν ἰαννουάριος ἔχων ἡμέρας λά· ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι, καὶ ἡ νὺξ ὥρας ι δ'. Εἰς τὴν πρώτην ἑορτάζομεν τὴν κατὰ σάρκα περιτομὴν τοῦ κυ Ϛ θυ καὶ σρϛ ἡμῶν ἰυ χυ:~ ϛι.

Ὀχυ περιτμηθέντος ἐτμήθη νόμος·

Καὶ τοῦ νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη χάρις·

Ἡ κατὰ σάρκα περιτομὴ τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ, ἣν εἰς ἀναίρεσιν τῆς κοσμικῆς διατάξεως κατεδέξατο· ἵνα τὴν ἐν πνῖ ἀχειροποίητον περιτομὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ὃς ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν ἁγίων πρῶν πανηγυρίζειν παρελάβομεν· καὶ μέντοι πανηγυρίζομεν, καὶ ἑορτὴν καὶ δεσποτικὴν ἡμέραν ποιούμενοι, διὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα κν ταύτην κατεδεξάμενον· ὥς περ γὰρ ἔνσαρκον γέννησιν δι' ἡμᾶς καὶ τ' ἄλλα πάντα τῆς φύσεως ὅσα πάντελῶς τὸν μῶμον ἐκ πέφευγε καὶ ὃ ἄληπτον εἴληχεν, οὕτως καὶ περιτομὴν ἐδέξατο ἔννομον, ὥς τε Ϛ τὰ τῶν αἱρετικῶν ἐμφράξαι στόματα, σάρκα μὴ ἀναληφέναι κατατολμώντων λέγειν αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι· πῶς γὰρ περιετέμνετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφὼς ἦν· καὶ τοὺς ἀγνώμονας ἰουδαίοις ἐπιστομῆσαι ὃ σάββατον μὴ τηρεῖν· καὶ τὸν νόμον λύειν συκοφαντοῦντας, τὸν μέχρι καὶ τῆς περιτομῆς τὴν τοῦ νόμου διασώσαντα φυλακήν· διά τοι τοῦτο μετὰ ἡμέρας ὀκτὼ τῆς ἁγίας αὐτοῦ ἐκ παρθένου γεννήσεως, εὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς μρϛ καὶ ἰωσὴφ εἰς τόπον ἐν ᾧ τοῖς ἰουδαίοις ἔθος ἦν ὃ περιτέμνεσθαι, καὶ περιετμήθη, Ϛ ἐκλήθη ὃ ὄνομα αὐτοῦ ἰησοῦς, ὃ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς παρθένου· καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων διῆγεν ἀνθρωπίνως· προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι εἰς σωτηρίαν ἡμῶν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν βασιλείου ἀρχιεπισκόπου καισαρείας καππαδοκίας τοῦ μεγάλου. ϛι.

ζῆ βασίλειος, καὶ θανὼν ἐν κῷ·

ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων·

Ἰαννουαρίοιο θάνεν, βασίλειε πρώτη· ὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις οὐάλεντος· πρὸς ὃν καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαρρησιάσατο πίστεως· τῆς ἀρείου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ βασιλεύς· πυρὸς δίκην λυμαινομένου τὰς ἐκκλησίας· ἦν δὲ, πρὸς πρϛ ἐκ πόντου· πρὸς δὲ μρϛ καππαδόκης· ἐν δὲ λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑπερέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας παιδεύσεως, ἐν ἑκάστῃ ὃ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ, τὴν διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν· καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὄντων προβὰς, ἐπὶ τὸν ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνήχθη·

χθη· ἔνθα δὴ, πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως διανύσας· καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος καὶ ἀτρέπτω τὸν ἔπαρχον κατα πλήξας· Ὁ λόγοις ἐνθεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε· καὶ τὴν ἐν ἤθει κατάστασιν ὀξεπαίδευσε· καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· Ὁ διὰ πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ χυ ποίμνην ὁδηγήσας, πρὸς κν ὀξεδήμησεν· ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, Ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρθίου σχήματος ἀναδραμὼν, ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος· μέλας τὸ χρῶμα· ὠχρότητι τὸ πρόσωπον· σύγκρατος· ἐπίρριν· εἰς κύκλον τὰς ὀφρὺς περιηγμένος· τὸ Ἐπισκίνιον συνεσπακὼς φροντιστικῶ ἐοικώς· ὀλίγαις τὸ μέτοπον ἀμαρυγαῖς ῥυπιδούμενος· Ἐπιμήκεις τὰς παρειάς· κοῖλος τοὺς κροτάφους· ἡρέμα ἐν χρῷ κουρίας· τὴν ὑπήνην ἀρκουύτως καθειμένος· μεσαιπόλιος· υἱὸς βασιλείου καὶ ἐμμελείας· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς θεόδοτος, ξίφει τελειοῦται· ϛι·

Ὁ θεόδοτος οὐκ ἀνέξομαι λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ θυ τμηθῶ χάριν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος γρηγόριος ὁ πήρ τοῦ ἁγίου γρηγορίου τοῦ θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται :~ ϛι·

Ὁ γκωμιαστὴν οἴκοθεν πλουτεῖς πέρ,
Τῆς σῆς τελευτ' σοῦ τὴν ἐκ μηροῦ γόνον·

ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δεηρᾷ λατρευομένης· οἱ τρεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεοτάτω προστάγματι· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες δροσιζόμενοι ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~

Λαμπρὰ παμφαὴς, τὰ γενέθλια χυ, Ὁ τῆς τοῦ μέλλοντος· ἀνακαινίσεως ὑπογράφοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῆ διατάξει, ὁ σὴρ περιτέμνεται· οὐχ ὡς θς, ἀλλ' ὡς βρωτὸς καὶ νόμου πλήρωμα :~

Τὸν νόμον πληρῶν· ὁ τοῦ νόμου ποιητὴς τὴν σάρκα σήμερον· ἐθελουσίως περιτέμνεται· περιτομὴν ἐργαζόμενος τοῦ τῆς ἁμαρτίας χειμῶνος· καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~ τοῦ ἁγίου·

Εἰκὼν τοῦ πρς, ὁ υἱὸς καὶ τοῦ υἱοῦ τὸ πνᾶ πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ πνεύματος ὦ βασίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσωπτρον· οἶκος τε τῆς ὅλης τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν ἀντιδοξάζονται :~

Βυθίσας τὸν νοῦν· εἰς τὰ βάθη τοῦ θυ τὰ ἀκατάληπτα· καὶ συλλεξάμενος τὸν πολύτιμον, σὺ μαργαρίτην τῆς γνώσεως· ἐπλούτισας τὸν κόσμον σοφίας· ὃ κραυγάζειν ἐδίδαξας· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~

Ὡσύμπνοια νοῦ· ἱερά τε ξυνωρίς· ἡ ὡς περ μία ψυχῆ· ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος· ἐν γρηγορίῳ βασίλειος· πόθω θεϊκῶ συνημμένοι· ἐν βασιλείῳ γρηγόριος· νυν ἱκετεύσατε, χν ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν :~

Πήρ ὀρφανῶν· καὶ χηρῶν προασπιστὴς καὶ πλοῦτος πένησι· τῶν ἀσθενούντων ἡ παράκλησις· καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησις· γήρως βακτηρία ἐδείχθης· παιδαγωγία νεότητος· Ὁ μονα ζόντων ἀρετῆς καινὼν βασίλειε :~

Καθάρας τὸν νοῦν· ἰλυώδους μολυσμοῦ πάντος βασίλειε· συνδιεσκέψω τὰ τοῦ πνεύματος, τῷ ποθουμένῳ σοι πνεύματι· ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν τριάδα ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~ θι·

Ἐὲ βάτον μωσῆς· ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾷ πυρπολουμένην ἁγνὴ, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον· αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας ἑνωθείσης παχύτητι· σαρκὸς μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ ἁγίων ὑποστάσεων :~ ὁ αὐτός·

Μαρίαν δεῖνήν· ἀπελέγχων ὁ θς τὴν τοῦ τυραννου, θραύει τὸν παῖδα, ἀλλ' ἐντεύξει σου, τούτω τὴν ῥῶσιν χαρίζεται· ἀλλ' οὐ βουληθεὶς συνιέναι, ὁ παράφρων πυρίκαυστος, πρὸ τῆς γεέννης τοῦ πυρὸς πέρ ἐγένετο:~

Ἀδίκων χειρῶν, ἐλυτρώσω ἀσθενῆ γύναια πέρ· τῆς μὲν πενία συγκαμπτόμενος, τῆς δὲ τῇ βίᾳ μαχόμενος· ἄλλην τῶν ἀρκύων τοῦ πλάνου, σὺν συζύγω λυτρούμενος· τῆς δὲ χειρόγραφον ῥηγνὺς ἁμαρτιῶν μυστικῶς:~

Κρουνοῖς τοῖς τῶν σῶν, θεοσόφων διδαχῶν ἀρδεύσας μάκαρ, σοφοὺς ἑλλήνων, σοφῶς ἤγρευσας, Ὁ ἰουδαίων τοὺς ἔμφρονας· ἔπεισας τοῖς θαύμασιν ὄντως, τὸν χν θν σέβεσθαι· ὁ μὲν σοφίαν γὰρ ζητεῖ, ὁ δὲ σημεῖον ἀεί:~ Ἑτ.

Ἀδύτου φωτὸς, οἰκητήριον ἡ σὴ μήτρα παρθένε· σαφῶς ἐδείχθη, τοῦ φωτίζοντος, ἄνθρωπον πάντα ἐρχόμενον· κόρη εἰς τὸν κόσμον διό σε· ἱκετεύω ὁ δοῦλος σου· ῥῦσαι με σκότοις ἀφεγγοῦς τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου:~

Καταβασία·

Νέοις εὐσεβεῖς καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πνᾶ δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε· Ὁ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι εὐχαρίστως ἀνέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πρῶν κς· καὶ θς εὐλογητὸς εἶ:~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἐφλεξε ῥείθρω τῶν δρακόντων τὰς κάρας· Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα· Νέοις φέρουσαν εὐσεβεῖς κατευνάσας· Ψὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας· Ὅλην πλυνεῖ δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνς:~ ὠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Τὸν ἀῤῥήτω σοφίᾳ συστησάμενον τὰ πάντα θν λόγον· καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς ὃ εἶναι παραγαγόντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνετε ὡς βρέφος ὁ δεσπότης· τὴν ἰῦ τε δέχεται προσηγορίαν· ὅτι τοῦ κόσμου σὴρ ὑπάρχει καὶ κς:~

Τῶν χυ γενεθλίων· ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ συνεζεύχθη· τοῦ ἱεραρχου ἡ πανένδοξος μνήμη· ἣν γεραίροντες πίστει ὑμνοῦμεν τὸν κν:~ τοῦ ἁγίου·

Τὸν ἀφράστω προνοίᾳ, δωρησάμενον βασίλειον τῷ κόσμῳ· φῶς εὐσεβείας· σάλπιγγά τε θεολογίας· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ· ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ βασιλείῳ, καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Οἱ τῶν θείων σου λόγων· ἀπολαβόντες βασίλειε ἀπαύστως· ἐν τῇ σῇ μνήμῃ πανηγυρίζοντες βοῶμεν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας βασίλειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν τριάδος φύσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~ Ἑτ.

Τὸν ἐκ πνς προελθόντα, προαιώνιον καὶ ἄχρονον θν λόγον· καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα ἐκπαρθένου· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ τὸν κν:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ψὸν ἐν καμίνῳ·

Ῥήσει χειλέων σου σοφέ· ἐξεχύθη ὀυνόθεν θεία χάρις· Ὁ τῶν ὄντων τὴν φύσιν· ἐν θεοπνεύστῳ γραφῇ· πανσόφως, πέρ διεταμώσας, ὥς περ χριστομύστης, καὶ σεπτὸς θεηγόρος:~

Ὁ τῶν ἡθῶν πανευπρεπής· στολισμὸς Ὁ ἀσκητῶν καινὼν καὶ τύπος· θεολόγων ἀκρότης· τῶν διδασκάλων κρηπίς· Ὁ κλέος, ἱεραρχῶν ἔνθεον· τῶν πιστῶν ὁ στύλος· βασίλειος τιμάσθω:~

Μυσταγωγῶν ὀρθοτομεῖν· ἀληθείας ἱεράρχα πάντας λόγον, ὀυνίοις ὡς φθόγγοις, θείας ἐννοίας λαμπρῶς, συγγράφεις, οἷά περ ἐκ πνς, ἱερᾶς πυξίδος, συγκινῶν τὴν γραφίδα:~ Ἑτ.

Ἀπὸ πασῶν τῶν γενεῶν, ἐξελέξατο ἁγνή σε ὁ τῶν ὅλων, ποιητὴς καὶ δεσπότης,

της, γεμμήτειαν ἑαυτῆ, γενέσθαι, ὅλεμ μακαρίζομεμ· γενεαί σε πᾶσαι, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Καταβασία·

Μυρίειον παράδοξον ἰὶ βαβυλῶνος ἔδηξε· κάμινος πηγάσασα δρόσον· ὅπ ῥείθροις ἔμελλεμ, ἄϋλον πῦρ εἰς δέχεσθαι τῆ ἰορδάνου, καὶ σέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίσαντα· ὃν ἀϋλογοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιμ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~ ὁ ἕτερος χορός·

Ἐλεύθερα μᾶλλον ἰὶ κτίσις γεγαίζεται· Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶμ ἐσκοτισμένοι· Μόνος ζεμάζει τῆ σκότους ὁ προφάτης· Νῶν ἀϋλογείτω σωτόμως τὸν αἴτιον· Ἡ πρὶμ τάλαιμα, τῶμ ἐθμῶμ παγκλεία :~

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸμ προφήτου φωστῆρα τὸμ θῖ ἅξαμα τείλαμτα· σωματικῶς ἰἡμῖμ ἐπδημήσαμτα· ἐκλαγόμως παρθεμικῶμ ἀφθορίας σωματούμενον· ἀϋλογημένη παμάχραμε· σὲ θεοτόκε μεγαλιύομεμ :~

Ὑπερβὰς τοὺς ὅρους· τῆς ἀμθρωπίμης ὅλης φύσεως· ὑπερφυῶς παρθένου ἀπεπήκτεται· καὶ ζράμμα δομικόμ, καθὼς διακελεύεται· τῆ σάρκα ἀπεμτέμνεται· καὶ πλημρωτὴς τοῦ νόμου δείκμυται :~

Εὐτε τῆ δεσπότου, τὰ ἔμδοξα χῦ ὁμολογήσια· ἐμ ἀγιότητι παμηγυρίσωμεν· εἰς γὰρ δεοπρεπῶς, ἀμηγόρευται σήμερομ· σωτῆρι τοίτοις δὲ τῆ μνήμην δὲ, τῆ ἰσραήλου μεγαλιύομεν :~

Οὗ ἀρχηγὸμ ἐποίμενος, ὡς προφήτην πιστὸμ χῦ βασίλειε· τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιμ ἐπηκολούθησας· τῷ τυραμίνῳ γὰρ τῆ σαυτῆ, ψυχὴμ πέρ προέδωκας· προφήτου δικαίως ἄριστα, τῆς ἐκκλησίας παμμακάριστε :~

Ὁ τῆς ἐκκλησίας· ἀρχιέρευ χῦ κηπευτὰ σύγκλημα· ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον ἱεραρχίας σοφέ· ὁ ἀμόλυμς ἐμβρυωθείς, κατεπέστωσε τύραμμος· τῆ γὰρ ἐμοὶ τοῦ πνεύματος, ἀϊγλη

οὐκ ἠνέσχετο βασιλέως :~

Ἧς τῶν ἀστραπόλων, καθέδρας τῆς χαρείας τε τῶν ἀθλοφόρων χῦ· πεῖραχῶν σκιρτῆς καὶ τῶν δικαίων ῥυφῆς· τῆς χαρᾶς τε τῶν προφητῶν· ἱερώφηντα βασίλεως· τῆς θεοῦ λάτρις γάρ· καὶ τῆς τελειάδος μύσης γέγονας :~

Τὰ ὑπερῶα, ἐν ὕδασι γελάζων μόνος κῦ· αἰχεπίζων θαλάσσαν, ἀβύσσους τε, ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ ἀγνὴ τὴν σάρκα προσλαβόμενος· ἐκ βηθλεὲμ ἐπείγεται, πρὸς ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί·

εἱρμὸς, ὁ αὐτός·

Λαοὺς διαῤῥέφεις, πειμῶντας τὸν δεσπότην ἐκμιμούμενος· ῥῶσιν βρετίαν πάτερ καὶ οἰκτίρμον· καταλλήλως τὰ τῷ καιρῷ· παρέχων ἐπιτήδεια, ὡς οἰκονόμος ἀρίστος, τῆς θείας χάριτος βασίλεως· ἵνα τὴν χάριν, ἐκ πνεύματος λαβὼν τῆς διακρίσεως· τοὺς ἀναξίους, ζήλῳ πυρπολούμενος· ἀζωφράκισας τῆς ἱερατικῆς, λειτουργίας τῆ βήματος· ἀξίους δ' ἐφαμόρωσας, σὺν τῷ ἐφραὶμ τὴν ἀναφασίαν :~

Ἐμίας τῆς κάτω, τὴν ἄνω προσηκόντως ἀπεκτώμενον· καὶ πρὸς ἐκείνην ἔνδεν προπεμπόμενον, τῶν βρετῶν ἁγίων οἱ χοροὶ, κάτω μακαρίζουσί σε· ἄνω δ' ἀῤῥήτως ἄγγελοι, ὁ δὲ χὸς λαμπρῶς κατέσεφεν :~

Μητως ἐκκλησίας, ἐδείχθης φιλέργος δεόφρων μέλισσα· καὶ γὰρ ἀπάσας αἱρέσεις κατέῤῥωσας· τῶν ἀγίων τὰς ἀρετὰς, ἀνεμέλπτως δὲ σωπήρισας· τὸ φωτισμοῦ γλυκύτητα· πᾶσι βεβαιώσεις σύμβολοις βίβλων σου :~

Ἐ τὴν σεῖσαν, τῆ γένους τῶν ἀνθρώπων μακαρίζομεν· τὸ τὴν χαρὰν παρθένε τῆ ἀγγέλου σοι· προσφωνοῦμεν χαρμονικῶς, χαῖρε δέσποινα λέγοντες· χαῖρε δόξα παγκόσμιε· χαῖρε ἀνεμέλπτως ἡ ἀνέπαφος :~ Καταβασία·

Πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, ἀῤῥήτως προσεξαίαν· ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς τὸ ὑπερκόσμιος

ὑμνεῖν σε θεὲ· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα
τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὴν πόθον οἶ-
δας τὴν ἔνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ χειρα-
γῶν εἶ τοὺς σοφάτης, σὲ μεγαλύνομεν:~

Ὁ ἕτερος χορός·

Ὡ τῶν ὑπερνῶν τῆς τόκου σου θαυμάτων·
Νύμφη παρθένε, μήτηρ ἀλόγου μένη·
Διὰ τῆς τυχούσης παντελοῦς σοφίας·
Θεάξιον κρότημεν ὡς ἀδόμενοι· Δῶ-
ρον φέρομεν, ὕμνον εὐχαριστίας:~

Ὄξα ποτε λαός· Ἐν πυρὶ τῷ ἱερῷ·

Φιλοσοφίας ἔρωτι· παθόντες πέρ· σῆς
ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ
ἐδείχθης· ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι· καὶ
πίστιν κατήγασας, τὰς διανοίας θεό-
φρον· τῆς τριάδος ὁ μύστης· ὦ βασί-
λειε σοφέ, καὶ λάμπρης τῆς θεοῦ:~

ὅμοιον δεσποτικόν·

Τὸν σάρκα παθόντα τέμνεται, ὁ τὸν νόμον
πληρώσας· ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν
αἰώνων ὁ κτίστης· Σ παφήναν εἰλίσσε-
ται, ὡς βρέτος καὶ λάλακτι ἐκβρέφε-
ται, ὁ τὰ πάντα, τῇ ἀπείρῳ ἰσχύϊ· ὡς
θεὸς διακρατῶν, ἐν τῇ ῥοπῇ διεξάγων:~
Εἰς τοὺς αἰῶνας πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν δὴ
δ· σχέσει πανσόφοις· Ἦχος πλ. α·

χαίρεις ἀσκητικῶν·

Φρὴν παθοῦσα τομὴν ἐν σαρκί· ὁ ἐκπρεπὴς αὐτά-
τομος τε καὶ ῥάστος, ἀφειδέως, τε-
χθεὶς ὡς λόγος· καὶ ὡς θεὸς ἐκ θεοῦ· ἐν
αἱρέτῳ μένων τῇ θεότητι· διὸ καὶ τὸν
νόμον· ὁ ὑπὲρ νόμον γενόμενος· καὶ
πάρας νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἄπαν-
τας· καὶ τὴν αἰῶνα, ἀλογίαν δε-
δώρηται· ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον αὐ-
τῷ συγκατάβασιν· αὐτὸν φιλοπάτορα
ὑμνοῦμεν· καὶ ἀκαταλήκτως δοξάζομεν·
αὐτὸν δυσωποῦντες· ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ ὅμοιον·

Θεὸς ἐκ θεοῦ γεγονώς· αἱματεμμήσει τῇ
τοῦ θείου βαπτίσματος· τὸν φύσει καὶ
ἀληθείᾳ, καὶ πρὸ αἰώνων ἡμῶν· τὸ θεῖ
καὶ λόγον ἀμνοῦσιον· πρὸ καὶ σπιλάρ-
χον· ὁμολόγησας ὅσιε· αἱρετικῶν δὲ,
τὰ ἀπύλωτα ῥόματα· τῇ λαμπρότη-
τι· τῶν σῶν λόγων ἐμέφραξας· ὅθεν
καὶ τὰ βασίλεια, τὰ ἄνω κατώκησας·
συμβασιλεύω τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς
βασιλεύομεν· χῷ τῷ πλουσίως· διαμέ-
μοιρε τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος:~

ὅμοιον·

Ἐμβὰν ἐπ' ὀνείου ναοῦ· ὡς ἱεράρχης ἱερὸς
προσεχώρησας· τὴν πρᾶξιν καὶ θεω-
ρίαν· τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς· ὡς φιλεῖ
ἁγίαν πολιτείαν· καὶ μισεῖ εἰς τὸ ἄ-
νω, θυσιαστήριον ὅσιε· ἱερατεύων· καὶ
θεῷ πολιτεύσαμενος· καὶ τὴν ἄϋλον· λει-
τουργίαν τελούμενος· μέμνησο συμπα
θέσατε· παμμάκαρ βασίλειε· τῶν ἐκ
τελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν
σου καὶ πάντιμον· χῖ ἱκετεύω· τὸν
παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος·

ὅμοιον·

Ὅλος ἱερωμένος θεῷ· καὶ ὁλοκάρπως ἐκ
παιδὸς ἁμιανθείς· σοφίας τῆς ὑπερ
σόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς· τὴν
τῶν ὄντων ἡμῶν διεφάνωσας· λαμ-
πρῶς ἐξηγούμενος· καὶ σοφῶς διηγού-
μενος· τὴν ἐν τοῖς οὖσιν ἀταξίαν ποιού-
μενος· ἐπιγνώστως, θειοτόκας ὑπόθε-
σιν· ὅθεν σε θεορρήμονα· καὶ θεῖον δι-
δάσκαλον· καὶ φωτοφόρον φωστῆρα,
τῆς ἐκκλησίας κηρύττομεν· χῖ αὐτὸν
μυοῦμεν τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος:~ Δόξα Ἦχος πλ. β·

Ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου ὅσιε πέρ·
καὶ γόγγας ποιμὴν τῆς τῦ χῦ ἐκκλη-
σίας· διδάσκων τὰ λογικὰ προβατα
πίστεύθη εἰς τριάδα ὁμούσιον, ἐν μιᾷ θεό
τητι:~ καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β· Ψοῦ μαλαξοῦ·

Ὡ θαύματος ὑπερφυοῦς· ὦ μυστηρίου φρ
βροῦ· ὁ ἐν ἀρχῇ θεὸς λόγος, ἀρχὴν λαμ
βάνει χρονικήν· καὶ ὀκταήμερον βρέ-
φος ὁρᾶται, ὁ πρὸ αἰώνων σοφία·
τὴν σάρκα παθόντα τέμνεται· ὁ διαπλά-
σας τὸν Ἀδάμ· καὶ προσφάτου δέχε-
ται προσηγορείαν, ὁ ὢν καὶ διαμένων

εἰς

εἰς αἰῶνας ἀπελεύσεται, θς. ὁ προφήτης:~ Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ καμόνος. ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ἰστέον ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου τελεῖται, διὰ τὴν ἱερὰν καὶ θείαν μνήμην αὐτοῦ:~

Ἰστέον ὅτι εἰσὶ δύο κυριακαί, μεταξὺ τῶν χῦ γέννων καὶ τῶν φώτων, ἀναγινώσκεται τῇ πρώτῃ κυριακῇ, ἀπόστολον, κατὰ ματθαῖον, ἀφορισάμενον τῶν μάγων. καὶ τῇ ἄλλῃ κυριακῇ, ἀπόστολον κατὰ μάρκον, ἀρχὴ τοῦ ἀποστόλου ἰῦ χῦ. εἰ δὲ τύχοι ἓν σάββατον καὶ μία κυριακή, ἀναγινώσκομεν τῷ σαββάτῳ, σάββατον μετὰ τὴν χῦ γέννησιν. τῇ δὲ κυριακῇ, κυριακὴν πρὸ τῶν φώτων:~

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, β'. προεόρτια τῶν φώτων, καὶ μνήμη τῶν ἁγίων πρ̃ ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης. Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα σχοινὶ προσόμοια. ἦχ δ'.

Ὡς γέγραπται ἐν μάρτυσιν.

Προεόρτια ἅγιοι πάντες· ἀξίως προσχωμεν· τῷ σεπτοῦ βαπτίσματος τῷ θῦ ἡμῶν· ἰδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος· σαρκὶ παραγίνεσθαι, πρὸς τὸν πρόδρομον αὐτοῦ· καὶ αἰτεῖσθαι ὃ βάπτισμα· ὃ σωτήριον· εἰς ἀπάλασιν παλαιῶν· τῶν ἐν πίστει, ἀξίως φωτιζομένων· καὶ μεταλόντων τῷ πνς̃:~

Οὗτος ἀναδείκνυται· ὁ θς̃ ἐπιφαίνεται· ὁ διὰ δ προφήτου ἐμφανέστατα· ὃ προς̃ τὸν δοῦλον ὃ βάπτισμα· αἰτούμενος ἔρχεται· ἰορδάνη ποταμέ, ἀνθρωπίνης πλημμήλη, γῆς θάλασσαι οἱ βουνοὶ καὶ τὰ ὄρη· καὶ ἀνθρώποι, μνῶ σκιρτήσατε καρδίαι· φῶς γὰρ τὸν εἰς δεχόμεναι:~

Ποταμοὶ τῆς εἰρήνης σε· καὶ χειμάρρους ὡς γέγραπται· τῆς φυσικῆς ὑπάρχοντα τοῦ πνς̃ τοδύναμε· πῶς σε ποταμία ῥήματα, εἰς δέξομαι κέ· ἐπιβαίνοντα γυμνόν· οἰκοῦντες τὸν τοῖς μέσοις· τοῦ βάλλοντα· καὶ γυμνώσαντα πάσαν, τὴν κακίαν, τῆς ἐχθροῦ δ ἀφθαρσίαν· τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντος:~

Ἕτερα τῆ ὁσίου· ἦχ δ'.

Ὡ τῆ παραδόξου θαύματος·

Πέρ ἰορδάνη σίλβεστρε, ἰορδανικῶς φωτί, ἰορδῶς φωτιζόμενος· τοὺς πιστοὺς ἐφώτισας· φωτοβόλοις διδάγμασι· μονάδα φύσει τὴν τρισυπόστατον· οὐσίαν σέβειν καὶ ἀπεδίωξας· σκότος αἱρέσεων· ☧ φωσφόρον σήμερον ὄντα φαιδρῶς, μνήμην σου γηθόμενοι πανηγυρίζομεν·

Πέρ θεοφόρε σίλβεστρε, ζύλος ὡραίθης πυρός· ἰορδῶς προηγούμενος· ἰορδοῦ συρήματος· καὶ μεφέλη σκιάζουσα· αἰγύπτου πλαμῆς πιστοὺς ἐξαίρουσα· ταῖς ἀπλανέσι σου· διδαχαῖς ἐκάστοτε· τὴν ἀκλεῆ, ὄντα καὶ πανίερον, μνήμην σου σέβομεν:~

Πέρ λεοντόρε σίλβεστρε ῥείθροις τῶν σῶν προσευχῶν· τὸν πολύμορφον δράκοντα, ἀσφαλῶς ἀπέκλεισας· ἰορδῶς θαυμαζόμενος· ἐλλιμένων πλήθη, θῶ προσήλυτες· ἑβραίων θείσος δὲ ἐταπείνωσας· θαύματα μέγιστα· ἐκτελῶν ἐνώπιον· τούτων σαφῶς· ὄντα σε γεραίρομεν, καὶ μακαρίζομεν:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος π β'.

Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην χς̃ ἵνα ἀναθῇ· τῷ βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· ὃ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με· οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἰδιόμελα, ἦχ ά·

ἰωάννου μοναχοῦ·

Αμπρὰ μῆνὶ παρελθοῦσα ἑορτή, λαμπροτέρα δὲ σήρ ἡ ἐπιφερομένη· ἐκείνη ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη πρόδρομον εὗρε προπομπήν· ἐκείνη

αἱμάτων

αἱμάτων ἐκχεομένων, ὡς ἄτεκνος ὠδύ-
ρετο ἡ βηθλεέμ· καὶ αὕτη ὑδάτων εὐ-
λογουμένων, πολύτεκνος γνωρίζεται
ἡ κολυμβήθρα· τότε ἀστὴρ τοὺς μάγοις
ἐμήνυσε, νῦν δὲ πῆρ, κόσμον σε ὑπέδει-
ξεν· ὁ σαρκωθεὶς δ' πάλιν ἐρχόμενος,
ἐμφανῶς κε δόξα σοι:~
ἦχος β'· στι· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·
Ἀνδρέου ἱεροσολυμίτου·

Πάλιν ἰς ὁ ἐμὸς καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδά-
νῃ· μᾶλλον δὲ καθαίρει τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπὶ τὸ βά-
πτισμα· ἐκ πλῦναι θέλων τοῦ ἀδὰμ
τὸ χειρόγραφον· καὶ φησὶ πρὸς τὸν
ἰωάννην· δεῦρο ὑπηρέτησον ὦ βαπτι-
στὰ, μυστηρίου ξένου τὸ κεφάλαιον· δεῦ-
ρο ἔκτεινον τὴν σὴν χεῖρα ταχὺ, δ' ἅψαι
τῆς κορυφῆς τοῦ συντρίψαντος, τὴν κά-
ραν τοῦ δράκοντος· καὶ ἀνοίξαντος τὸν
παράδεισον, ὃν ἔκλεισεν ἡ παράβα-
σις, ἀπάτη τοῦ ὄφεος, τῇ γεύσει τοῦ ξύ-
λου ποτέ:~
ἦχος γ'· στι· Εἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θς·

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα ἑορτὴ, ἔνδο-
ξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τῷ σω-
τῆρι, μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ
δὲ, τὸν δεσπότην δοῦλος κλητὸς ἐβά-
πτισεν· ἐκεῖ ποιμένων ἀγραυλοῦντων
εἶδον καὶ ἐθαύμαζον· ὧδε φωνὴ τοῦ
πρς, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττεν:~
Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Δεῦτε ἅπαντες πιστοὶ, τὴν ἰουδαίαν ἀ-
φέντες, διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ ἰορ-
δάνου· καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ,
τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ, τὸ βά-
πτισμα αἰτοῦντα, ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ
ἰορδάνου, τὸν βαπτιστὴν παραιτούμε-
νον, καὶ βοῶντα τῷ φόβῳ· οὐ τολμῶ
χειροθετῆσαι τῇ πηλίνῃ παλάμῃ τὸ
πῦρ· ὁ ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα ἔφυ-
γον σήρ καὶ ἀπεστράφησαν, κἀγὼ πῶς
ἐπιθήσω ἐπὶ τὴν κορυφήν σου χεῖρα,
ἣν τρέμει τὰ σεραφίμ· ἀνεχώρησεν ὁ
ἰορδάνης, ὡς ἐδέξατο τὴν ἡλιοῦ, δι' ἑλις-
σαίου μηλωτὴν· πῶς μὴ δύει εἰς χάος
καὶ βάθος, βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς
ῥείθροις· πῶς δὲ μὴ φλέξει με ὅλως ὀξ
οὗ πυρούμενος· τί βραδύνεις βαπτιστὰ,
τοῦ βαπτίσαι τὸν κν μου, ὁ ἰορδάνης
βοᾶ πρὸς ἰωάννην· τί τῶν πολλῶν
κωλύεις τὴν κάθαρσιν· πᾶσαν τὴν κτί-
σιν ἡγίασεν, ἄφεν ἁγιάσαι κἀμὲ, καὶ
τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν· ὅτι εἰς τοῦτο ἐ-
πεφάνη:~ τροπάριον ἦχος δ'·

Ἑτοιμάζου ζαβουλὼν, καὶ εὐτρεπίζου νε-
φθαλείμ· ἰορδάνη ποταμὲ στῆθι ὑπό-
δεξαι σκιρτῶν, τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμε-
νον τὸν δεσπότην· ἀγάλλου ὁ ἀδὰμ σὺν
τῇ προμήτορι· μὴ κρύπτεσθε ἑαυτοὺς,
ὡς ἐν παραδείσῳ τὸ πρίν· καὶ γὰρ γυ-
μνοὺς ἰδὼν ὑμᾶς ἐπέφανεν, ἵνα ἐνδύ-
σῃ τὴν πρώτην στολήν· χς ἐφάνη, τὴν
πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι:~
Ψὸ τριώδιον ἐν τοῖς ἀποδείπνοις·
τούς τε εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπάρια ποιοῦν-
τες ὀκτώ· καὶ πάλιν τοὺς εἱρμούς· ἡ ἀ-
κροστιχίς· Ψῆ δευτέρα· ὠδά· ἦχος β'·

Ὦ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλας-
σαν, θείῳ αὐτοῦ προστάγματι ἀναξη-
ράναντι· καὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς, τὸν
ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κα-
ὶ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Ἡ ἀπόῤῥητος τοῦ κτίστου συγκατάβασις·
πρὶν ἐκ παρθένου λάμψασα, κόσμον
κατηύγασεν· αὐτὸς πάλιν ὁ χς, ἄλλο
νῦν μυστήριον τελέσων ἔρχεται· ἐν ἰορ-
δάνῃ βροτῶν, εἰς ξένην ἀναγέννησιν·

Διακονήσων, ἔργῳ φρικτῷ προέρχεται·
πρὸς ἰορδάνην πρόδρομος· νῦν ἡ τοῦ
λόγου φωνή· τὸν πτωχεύσαντα ἀ-
δὰμ, ὁ πλουτῶν θεότητι· διὰ τοῦ πνς
γὰρ· πλουτήσων ἥκει χς, τῷ δώρῳ τοῦ
βαπτίσματος· ὠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ἔφριξε παίδων ἐναγῶν· τὸ ὁμόστολον ψυ-
χῆς ἄσπιλον σῶμα· δ' εἶξε τὸ τραφὲν,
ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ ἀκάματον πῦρ· ἀειζώου
δὲ ἐκ μαραμθείσης φλογός· δι' αἰωνί-
ζων ὕμνος ἀνεμέλπετο· τὸν κν ὑμνεῖ-

τε

τε τὰ ἔργα· καὶ ὑποφυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~

Υμᾶς μου σκένη ἐκλεκτὰ, ἐπιγνώσομαι
εἰ τῆς ἐμῆς δωρεᾶς, σφραγὶς ἐν σημαν-
θῇ· ἐν ὑμῖν τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτου-
σα· πρὸς δὲ βάπτισμα χ̅ς̅ ὁ λόγος φη-
σί· τοῖς ῥαθυμίας ὄκνω διαμέλλουσιν·
ἐν τούτῳ γὰρ νέαν ὁδὸν σρίας· καὶ ἐ-
λευθερίας ζωὴν ἥκει δωρούμενος :~

Τάξεως ἔμπαλιν ἐν σοί· φυσικῆς ἐστὶ
πρᾶγμα τελούμενον νῦν· δὲ ἔλαττον
καὶ γὰρ· γνώμη εὐλογεῖται τοῦ κρείττο-
νος· ὅθεν δέδοικα σὴν χεῖρα πτῆσαι κά-
ραν· τῷ λυτρωτῇ ἐβόησεν ὁ πρόδρομος·
οὐ θέμις γὰρ χόρτον πυρὶ προσεγγίζειν·
σύ με μᾶλλον ἁγίασον σὸν δοῦλον :~

ἕτερον διώδιον, ὁ αὐτὸς,
Ψῶ δόγματι τῷ τυραννικῷ·

Ῥαθυμίας ὕπνον ψυχικόν· τινάξαντες
καρδίας ἐγρηγόρσει· τῷ ἐρχομένῳ κα-
θᾶραι ψυχὰς, ἐν ῥείθροις βοήσωμεν·
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~

Ἰκανούσθω πρᾶξις ἐν ἡμῖν· ψυχῆς ἐν ὑ-
ψηλῇ θεωρίᾳ, ὅπως κατ' ἄμφω φανέν-
τες φαιδροί· τῷ πάντας καθαίροντι,
εὐλογεῖτε τὰ ἔργα βοῶμεν τὸν κν̅ :~

Τὸ τάλαντον λόγῳ πρακτικῷ· κοσμή-
σαντες ἐν διπλῇ ἐργασίᾳ· πίστει τῷ δόν-
τι δεσπότῃ πιστοί· ὡς δοῦλοι προσάξω-
μεν· βαπτισθῆναι μολοῦντι, ψυχῶν εἰς
ἀνάπλασιν :~ ὁ εἱρμός·

Ψῶ δόγματι τῷ τυραννικῷ· οἱ ὅσιοι τρεῖς
παῖδες μὴ πισθέντες· ἐν τῇ καμίνῳ βλη-
θέντες θν̅, ὡμολόγουν ψάλλοντες· εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ἐμεγάλυνας χε̅, τὴν τεκούσαν σε θκ̅ον·
ἀφ' ἧς ὁ πλάστης ἡμῶν, ὁμοιοπαθὲς πε-
ριέθου σῶμα· δὲ τῶν ἡμετέρων λυτή-
ριον ἀμπλακημάτων· ταύτην μακα-
ρίζοντες· πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύ-
νομεν :~

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ· ἀπωσάμενοι ἐ-
παξίαν, βαπτίσματος τοῦ θείου· γνώ-
μην ἀναλάβομεν ἔμφρονα· ἥκει γὰρ
ὁ κτίστης, κάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην·
ῥείθροις βαπτιζόμενος· πᾶσι τε καὶ
νὴν δεῖξαι ἀλλοίωσιν :~

Ἀφορῶντες εἰς χν̅· ταπεινούμενον ἑ-
κουσίως· μέχρι δ' δούλου μορφῆς· ὑπὸ
τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιάν· νῦν
ταπεινωθῶμεν ἐν πνι̅, συνεπαρθέντες,
ὅπως βαπτιζόμενον· τοῦτον καθαροῖς
ἔργοις τιμήσωμεν :~

ἄλλος· Ἡ τὸν ἀχώρητον θν̅·

Τῆς ἁμαρτίας τὸν βαρὺν, ῥύπον ἀπορ-
ρίψαντες· καθαροὶ τῷ πάντας καθαί-
ροντι· ῥείθροις θείοις ἐποφθῶμεν κα-
θαροί :~

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, βαπτισθῆναι ἥκον-
τι, τῷ χω̅, δεῦτε προσεγγίσωμεν· τῶν
δακρύων, καθαρθέντες τοῖς ῥείθροις :~

Ἐν τῇ γεννήσει σου σήρ· ἡμᾶς ἑορτάσαν-
τας· μετὰ μάγων καὶ ποιμένων· νῦν
πρόσδεξαι· σὲ τιμῶντας βαπτισθῆναι
μολοῦντα :~ ὁ εἱρμός·

Ἡ τὸν ἀχώρητον θν̅· ἐν γαστρὶ χωρήσασα·
καὶ χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα· σὲ ὑ-
μνοῦμεν πανάγια παρθένε :~
Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιχολο-
γίαν, κάθισμα· ἦχος α'·

Ψὸν τάφον σου σήρ·

Φορέσας τὴν ἐμὴν, ἰῦμου πτωχείαν·
προέρχη ἑαυτ̅, τοῖς οἰκέταις μηγνύων·
καὶ βάπτισμα αἰτούμενος, ὑπὸ δού-
λου φιλάνθρωπε· ὅθεν βλέπων σε, ὁ
ἰωάννης ἐβόα· πῶς βαπτίσωσε, ῥύπον
μὴ ἔχοντα ὅλως, θε̅ ὑπεράγαθε :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Προέρχεσθαι χ̅ς̅· ἀγαθότητι μέλλει· πρὸς
ῥεῖθρα ποταμοῦ, ἰορδάνου ἐν τούτοις,
ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν· ἀπεργάσα-
σθαι χάριτι· θεῖε πρόδρομε· τοῦτον ὑ-
πόδεξαι χαίρων· καὶ τοῖς ὕδασι, τοῦτον
θελήσαντα λοῦσον· τὸν μόνον φιλάν-
θρωπον :~ Εἰς τὴν β' ἑλλ̅ο̅, κάθισμα·
ἦχος δ'· Ψαχὺ προκατάλαβε·

Πτωχεύσας ὁ πλούσιος, δι' εὐσπλαγχνίαν
πολλήν·

πολλιῶ· ἰμᾶς τοὺς πατωχεύσαντας δι ἀκρασίαν ποτὲ, πλουτίσαι βουλόμενος· ἔρχεται ἐπιβλῶσαι, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, καὶ ὑπὸ ἰωαμίνου πεφαμῶς βαπτισθῆναι· ὑμνήσωμεν πρὸι, τὴν αὐτῆ ἄκραν ταπείνωσιν :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Πεπλήρωται σήμερον, τῆ ἰσαΐου φωνή· βοῶντος ἑτοιμάσατε τὴν τῆ κῶ ὁδόν· καὶ τείβοις ποιήσατε, ἤχησε γὰρ ὡς ἔφη, ἰ φιλόρημος σάλπιγξ· ἄπαντας συγκαλοῦσα ἰωαμίνης ὁ πάλυ· διὸ σὺν δράμωμεν ἅμα· ἵ παρέδοξα ἴδωμεν· Ὁ πρεσβύτερος καμὼν, τοὺς εἱρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ τροπάρια εἰς ς· ὁ προεόρτιος οὗ ἰ ἀκρασιχίς· κατὰ ἀλφάβητον, αὐτὰ τῶν εἱρμῶν· ποίημα ἰωαμίνου·

ᾠδὴ ά· ἦχος β· ὁ εἱρμός·

Τῶ τὴν ἄβατον κυμαινομένην θάλασσαν, θείῳ αὐτῆ πρέσταγματι αἰχενεύμαστι· ὃ πεζεύσαι δι αὐτῆς· τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καθοδηγήσαντι· κῶ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἰαθαμόμενος τὴν τῆ κῶ ἔλευσιν· ἐκ τῆς ὀρήμου πρόεισιν, ὁ θεῖος πρόδρομος· ἐκ βοῶν πολυφαμῶς· ἤπιχεν ἐπέφαμεν, ἡ ἀπολύτρωσις· μετανοήσατε, ὃ ὕδατι καθαίρηται :~

Βαπτιζόμενον, ἁμαρτῶν με κλύδωνι λόγε πρὶ σωσάρχε· ὅλον καθάρισον· μετανοίας ῥαντίσμῶ, ὁ τῷ βαπτισμῶσου πρὸς τὴν ἀπολύτρωσιν, ἀεὶ δωρούμενος, δι ἀπλαγχνίαν ἄμετρον· ἣ ὡς γέγραπται· τῆ ζαβουλὼν ὃ ἅδυ τον βλέψασα φῶς, ἀνεδάλη πι· ἴδου γὰρ παρέσιν· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, καὶ τὸν Σὸν πάλυτον θῦ, ὕμνῳ κραυγάζουσα· κῶ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ἡμῶν ἅπαντα· ὁ δεηγόρος πρόδρομος· βλέπων παραγενόμενον· τούτοις ἐφθέγξατο· πὶς ὑπέδειξεν ὑμῖν· ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς φυγεῖν· ποιήσατε, τῆς μετανοίας καρπούς, ἐν χάριτι σωζόμενοι :~

ἕτερος καμὼν τῆ ἁγίᾳ· οὗ ἡ ἀκρασιχίς·

Ὑμνεῖν σε πίστει, τὴν χάριν δίδου μόναρ· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ δ·

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον·

Ἰδετήρης ἐν χάριτι σίλβεσρε· ἧ πρὶ καθαρεύν· βίον ἀπατασάμβυος· Θ θείαις ἀρραπαῖς ψυχὴν φοτοφδέστατος· γεμόμενος μετῆλθες πρὸς Θ φῶς κραυγάζων Θ αἰέπερσιν· τῷ κῶ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Μεγαλοφρόνως παλῶν κατεκράτησας· καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς ὑπέταξας· τῷ πρὶ σοφέ, καὶ θεῖον καταγώγιον· τειάδος γεγονὼς πολυφαμῶς, τῆς πονηρείας τὰ πνεύματα· φάλαγγαν ἐταπείνωσας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται· ὁμῶ τῷ θείῳ ἐνδόξως πεισόμενος· καὶ δεσπότου γραφῆς· γνώσει καλλιυόμενος· ἐλλιώσω τοὺς σοφοὺς, ἀληθῶς ἐπαίδευσας· χῦ ὁμολογεῖν σοὶ τῷ πατρὶ, βοῶντας καὶ τῷ πνῖ· τῷ κῶ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Μὴ ὑποσαίσει μὰ χωριζόμενον· τὸν σαρκωθέντα χῦ· μάκαρ ἀμεκήρυξας· δελήσεσι δίπαις· καὶ ἐνοργείαις σίλβεσρε, μοούμενον· καὶ πίστει τοὺς αὐτῷ, δεώσαντα κραυγάζοντας· τῷ κῶ ᾄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται :~

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω σωμάψειεν· ὁ μόνος πάλυτων Θς· μήραν πεφυγαμον ὑπέδυ καὶ σαρκὸς, φανεὶς ἐν ὁμοιώματι· τῆς ἔχθρας Θ μεσότειχον ἐλών· εἰρηνεύων ἐμεσίτευσε· καὶ ζωὴν ἐβεβράβευσε, καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν :~

ᾠδὴ γ· ὁ εἱρμός·

Τρέσον ἰμᾶς ἐν σοὶ κέ, ὁ ξύλω μεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε :~

Πέφανε χς βοᾶ πρόδρομος· καὶ ῥείθροις, ἐπιβαίνει ἰορδάνου· ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· καθαραῖς διανοίαις φωτιζόμενοι :~

Ἡ τῶν μεσιδίαις τὸν πλανώμενον· Θέ

μου

μου τὴν πλουσιωτάτην εὐδυνάμενος ἐφίσασαι· βαπτισθῆναι λίμνην τῶν ἀπολύτρωσις:~

Η γῆ δ' οἶνός μοι χορδὴ ἔπωσαν· ὁ παλαίων, βαπτίζεται ἀόργητος· ἐν τοῖς ὕδασι βυθίζων λιμῶν, τὴν πληθὺν τῶν ἁμέρων παρατιτώσεως:~

ειρμὸς ἄλλος· Τὸν φόβον σου κε·

Η οὐκ καθαρότητα κτησάμενος· ἰσραὴλ γενέσθαι· χείσμα ἅγιον δεξάμενος· διό σε θεοφόρε πεῖρ ἀφημοῦμεν:~

Θ ταυρῶν τὴν ταμύσαν τα· παλαίας σαρκί· θῦ ἐβράμωσας· λογικαῖς σου ἀστοδείξεσι, καὶ ἰουδαίων θεάσος, ὤλεσας παμμάκαρ:~

Ι μαθήμασι μέλισσα γενόμενος· φυγαδεύσας τὰ πτώματα· καὶ καθαίρας τὰ μοσήματα· τῶν πίστει αἰτουμένων, σὺ λύτρωσαι θεόφρον:~ Ἅπ.

Κ αρδίας ἀγνὴ μετὰ τὴν κένωσιν, θαλασσία διέμειναν· θῦ λόγον γὰρ ἐγέννησας· ἡμῖν ὁμοιωθέντα, χωρὶς ἁμαρτίας·

ὁ εἱρμός·

Λ τὸν φόβον σου κε, ἐμφυτεύσον ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου· καὶ γενοῦ λιμὴν στερέωμα· τοῖς σὲ ἐν ἀληθείᾳ ἐπικαλουμένοις:~ κατὰ τὸ ἅγιον· ἦχος πλ. δ'·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Μ οτὰς μὲν ἀσεβείας ἀμαθήσας θείς· τῶν δογμάτων σου ῥείθροις πᾶσαν τὴν γῆν· κατύγασας σίλβεστρε, ἰσραὴλ ὡς ἔμπλεος· καὶ δαυιτάτων ὄμβροις, παθῶν ῥύπων ἐπλυνας· καὶ φυφῆς χαμαίρρουν, ἀξίως κεκλήρωσαι· ὅθεν σωσθησόμενον, ἀσεβῶς σε τιμῶμεν, ἐν ἄσμασι σίμερον· καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι· πρέσβευε χῷ τῷ θεῷ, τῶν ταπεινωμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι τῇ θείᾳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Ἄ θεσπε θεόπνευστε λόγε· ἐπέσχες ἐκ πρός, ὑπόστασιν καὶ λόγον· πάλιν δὲ ἐπέσχατον, ἐκ τῆς παρθένου οὐκ ἀλλοιώτως ἢ ἦν· ἔρχη δ' ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου· ἵνα βαπτισθῇ σαρκί· ὁ ἀνδρώσας σῶσαι ὡς θεὸς ὁ γένος τῶν ἁμῶν:~ ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Ε λέλυθας, ἐκ παρθένου, οὐ πρέσβις οὐκ ἄγγελος· ἀλλ' αὐτὸς ὁ κε, σεσαρκωμένος ἐσώσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κε·

Θ αυμάζω σου· τὴν ἀόργητα τὴν ἄφιξιν, ὃ μέλισσα τροέδρομος· καὶ συγκλόμενος κράζω σοι· πῦρ ὑπάρχων δέσποτα· μὴ καταφλέξῃς με χόρτον χρηματίζοντα· ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις δελεάσας με μαπι, ὁρῶν με μὴ τροέλθε· ὦ ἰωάννη καὶ βάπτισον· ὅπως τῷ δι' ὕδατος χαίρειν αὐτῶν τῷ γένει ἀπερχόμενοι:~

Κ ρυπτόμενον, ὡς μεφέλαις σε ἔγνωκα ἥλιον· δέμου τῷ σώματι· πῶς οὖν γυμνοῦσαι τὰ ὕδατα, μὴ περιβαλλόμενος ὁ ἰωάννης ἐβόα ἐκπληττόμενος:~

Λ αμπρύνεται· τῶν ἁμῶν ἡ φύσις καὶ λύτρωσιν· τὸ σκότος εἰς δέχεται· τῆς ἁμαρτίας καὶ αἰῶνος· θεῖον περιβάλλεται, τῆς ἀφθαρσίας χ τῶμα γυμνοῦμενον μου:~

ἄλλος· Ἐπὶ σοὶ κύριε κε·

Φ άρυγξ δεόλητος· χείμων ἰφέας, θεόν ἐν πυῒ· ἀμεδέχθης πεῖρ σίλβεστρε· καὶ λαοὺς φωτίζων ἰορώτατε:~

Ε υσπλαγία τῷ πυΐ· μάσας ἀπελαύμων πάθη αἰμάτα· ἐθεράπευσας τὸν μόλβιε· ἐπιστρέφων πλανήτας τοὺς παρεμφέροντας:~

Τ ῶν αἱρέσεων σίλβεστρε· πλανήτων ἐκ διώξας ποίμνιον ἐποίμανας· δυσεβείας ἐπὶ τὰ ὕδατα, σὺν χλόῃ θείας ἐπιγνώσεως:~

Ε ὐχήν σου χέλεσι· χάρις θείου πυΐ· δίκαιε τὰ πάσε· ἱερέα τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ θεῖ παμμάκαρ περ ἔχρισεν:~ Ἅπ.

Ι ασαί μου τὰ φαύματα· κόρη τῆς καρδίας καὶ κατευόδωσον· τῆς ψυχῆς μου τὰ κυμάτα· εἰς σὺ παρθένε τὰ δελεάσματα:~ ᾠδὴ ε'· ὁ εἱρμός·

Ο τοῦ φωτὸς χωρηγὸς, ϛ τῶν αἰώνων ποιητὴς κ̅ς̅· ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν προσταγμάτων ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκ τός σου γὰρ ἄλλον θν̅ οὐ γινώσκομεν :~

Μετανοεῖτε βοῶν· ἡ βασιλεία τοῦ θυ̅ ἤγγικεν· ὁ ἱερὸς, πρόδρομος ἐφαίνη, ἐκ τῆς ἐρημίας, τοὺς ἐρημωθέντας ἡμᾶς ἀνακτώμενος :~

Νόμος ὁ πάλαι φησί· καὶ προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· ἦλθε χ̅ς̅· ἡμᾶς ἀναπλάττων, τῷ θείῳ βαπτισμῷ· τοὺς παλαιωθέντας πολλοῖς παραπτώμασιν·

Ξένα φησὶ ϛ φρικτά· ὁ ἰωάννης καθορῶν σήμερον· νῦν ἡ πηγὴ, τῆς ἀθανασίας προῆλθεν ἐκ μικρᾶς, ῥαννίδος τὸ θεῖον ἐνδύσασθαι βάπτισμα :~

ἄλλος· Ἰνατί με ἀπώσω·

Ταῖς πλοκαῖς τῶν σῶν λόγων· ἅπαντα διέλυσας μάταιον σύνδεσμον· καὶ πρὸς θείαν πίστιν· τοὺς τῇ πλάνῃ δεθέντας συνέδησας· διανοίγων πέρ, τούτων τὸν νοῦν, τῇ ἀναπτύξει, τῶν γραφῶν, ἱσραρχα μακάριε :~

Ἡ καρδία σου πέρ· ἄμωμος γεγένηται τοῖς δικαιώμασι· τοῦ κοινοῦ δεσπότου· ὃν ποθήσας σαρκὸς κατεκράτησας· ϛ θαυμάτων χάριν πεπλουτικώς· νόσοις ἰᾶσαι· καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα :~

Νεμομένην καρδίας· νόσον ψυχολέτηραν δεινῆς αἱρέσεως· τοῦ πικρῶς μανέντος· δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου· θεοφόρε στήσας ὡς ἰατρὸς, χάριτι θεία· τοῦ σεπτοῦ ἐφυγάδευσας πν̅ς̅ :~

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα· τὸν ἀπειροδύναμον σάρκα πτωχεύσαντα· χαῖρε τοῦ πεσόντος, ἐπανόρθωσις κόσμου πανάμωμε· χαῖρε λύπης λύσις· χαῖρε πιστῶν ἡ σρ̅ία· χαῖρε θρόνε θυ̅ ὑψηλότατε :~ ὠδὴ ϛ· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην ἰωναῦ· κ̅ε̅ κ̅ε̅ ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου·

Ὀμβρισον, ἁμαρτημάτων ἡμῖν φιλάνθρωπε λύσιν· ὁ ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς, βυθίσας τὰ παίσματα τῶν γηγενῶν, διὰ ἔλεος μέγα :~

Πέλαγος χ̅ε̅ ὑπάρχων δικαιοσύνης προέρχη· νῦν ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· βυθίσαι τὸν δράκοντα· καὶ τοῦ ἀδὰμ, τὴν παράβασιν ψύξαι :~

Ῥεῖθρον σε τῆς ἀφθαρσίας χ̅ε̅ ὑπάρχοντα ὄντως· ῥεῖθρα πῶς χωρήσει ποταμοῦ· ἐβόα ὁ πρόδρομος· δοξάζων σου τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν :~

ἄλλος· Ψὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ἀπρόϊτον καὶ φρουρᾶ αἰωνία· συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαῖς σου, τὸν πονηρὸν, λυμαινόμενον φθόνῳ· τοὺς προσιόντας μακάριε δράκοντα· ὡς θύρας τε ϛ ὡς μοχλοὺς, τοῦ σταυροῦ τὴν σφραγίδα ἐνθέμενος :~

Ῥημάτων μελιῤῥύτων ὀφθόντος, εἰς τὴν σύμπασαν ἐξῆλθε παμμάκαρ· καὶ διδαχῶν εἰς τὰ πέρατα πάντα, τῆς οἰκουμένης τὸ φέντος ἐξέλαμψε· θαυμάτων τε τὸ διαυγές· καὶ τῶν ἔργων ἡ θεία ἐπίδειξις :~

Ἰάματα καὶ χαρίσματα θεῖα· ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως· τοῦ πανταυργοῦ· ἱσραρχα παμμάκαρ· ἐκ πανάγιου ἑκάστοτε πν̅ς̅· τοὺς πίστει σοι εἱλικρινεῖ· προσιόντας, ἰᾶσαι ἐν χάριτι :~

Νοήσαντες θεηγόροι προφῆται· μυστηρίου σου παρθένε τὸ βάθος προφητικῶς· προκατήγγειλαν τοῦτο· φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν πν̅ι̅· ἐκ νῦν ἡμεῖς πόρι χαρῶς· τὰς ἰάσεις ὁρῶντες, πιστεύομεν·

ὁ εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κ̅ν̅· καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδη προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θ̅ς̅ με ἀνάγαγε :~

κοντάκιον ἦχ̅ ὁ δ̅· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον, τοῦ ἰορδάνου· γεγονὼς ὁ κ̅ς̅, τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾶ· μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω,

ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

ὁ οἶκος·

Οὐκ ἀπαιτῶ σε βαπτιστὰ τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· οὐ λέγω σοι εἰπέ μοι ἃ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, καὶ παραινεῖς ἁμαρτωλοῖς, μόνον βάπτισόν με, σιωπῶν καὶ προσδοκῶν τὰ ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος· ἕξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε τοῖς ἀπέλοις· καὶ γὰρ πάντων τῶν προφητῶν, μείζονά σε ποιήσω· ἐκείνων μὲν, οὐδεὶς σαφῶς με κατεῖδεν· ἀλλ' ἐν τύποις καὶ ἐν σκιαῖς καὶ ἐνυπνίοις· σὺ δὲ ἐπὶ σοῦ ἱστάμενον κατὰ γνώμην·

Θῶσαι γὰρ ἥκω ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

ἕτερον κοντάκιον τοῦ ἁγίου σιλβέστρου·

ἦχος β'· Ψὰ ἄνω ζητῶν·

Θοφίας θυ· ἐμπλήσας τὸ στόμα σου· τριάδος ἡμῖν, τὴν γνῶσιν ἐγράνωσας· καὶ τὴν ἀθεότητα· τῶν τυραννων κατέβαλες σίλβεστρε· τῇ σφενδόνι τῶν λόγων σου· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν:~

ὁ οἶκος·

Τοῦ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων, τὴν καθέδραν πλουτήσας, τοῦ θυ λειτουργὸς, ἐδείχθης θαυμασιώτατος· ὡραΐζων στηρίζων καὶ μεγαλύνων δόγμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν· τοῦ ὡς ἀστὴρ φωτοβόλος φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν, τριάδα σέβειν διδάσκων, ὡς ἀμέριστον μίαν θεότητα· καὶ τὰς αἱρέσεις τῶν δυσμενῶν ἀπεδίωξας σίλβεστρε πάνσοφε· διὸ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει τὸν κν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ β'· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν σιλβέστρου πάπα ῥώμης:~ ζι·

Ζωοῖ νεκρὸν βοῦν, αἰσχύνων ζαμβρὴν μάγον·

Ὁ καὶ νεκρὸς ζῶν σίλβεστρος ῥώμης πάπας·

Θυμὸν ἀποπνείει σίλβεστρος δευτέρη ἠοῖ·

Οὗτος χειροτονεῖται διὰ τὴν εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἀνάβασιν, τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐπίσκοπος, τοῦ μιλτιάδου τὸν βίον ἀπολιπόντος· πολλῶν οὖν θαυμάτων γενόμενος αὐτουργός· καὶ τὸν μέγαν ἐν βασιλεῦσι κωσταντίνον πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν χειραγωγήσας· καὶ διὰ τοῦ θείου βαπτίσματος τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ πάθη καὶ τοῦ σώματος ἅμα καθάρας, καὶ παρὰ τοῦ νόμου προκηρυχθέντα τὸν χν ἀπεδείξας· καὶ τὸν ταῦρον ζωώσας ὃν ἀνεῖλεν ἐπωδῇ ἑβραῖος, ἀναστῆσαι δὲ οὐκ ἴσχυσε· ἐν πολλοῖς σρίας αἴτιος γεγονὼς, ἐν βαθεῖ γήρα πρὸς κν ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεαγένοις:~ ζι·

Θεάγενες βλήθητι τοῦ πόντου μέσον,
Ὦ καὶ βυθισθῆς ἔνδον ἐκνήξη πόλου.

Οὗτος ἦν ἐπίσκοπος ἐν τῷ παρίω τοῦ ἑλλησπόντου· προσαχθεὶς δὲ τῷ τριβούνῳ ζηλικινθίῳ, καὶ τὸν χν ὁμολογήσας θν, ἀφειδῶς τοῖς ξύλοις τύπτεται· εἶτα δεσμεῖται· καὶ μετὰ ταῦτα τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης ἐκδίδοται· ἔνθα τὸν δρόμον πληροῖ τῆς ἀθλήσεως:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι θεόπεμπτος, καὶ θεοδότη, ἡμῆρ τῶν ἁγίων ἀναργύρων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται:~ ζι·

Ψὸν θεόπεμπτον σαρκικῆς λύσαι πέδης, Ἦλθον θυ πέμψαντος ἔμπυροι νόες· ὅσω Ν παρῆλθε τὸν βίον θεοδότη· Ν ὅσων λυτῆρας ἡτεκοῦσα τῷ βίῳ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ὅσιος μάρκος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ζι·

Ὁ μάρκος οὐκ ἤκουε γνήνων λόγων,
Καὶ πρὶν λιπεῖν γῆν ὦτα γῆθεν ἐξάγων·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου βασιλείου τοῦ ἐξ ἀγκύρας· ζι·

Βρύχηθμα χάσμα, δῆγμα θηρῶν ἀγρίων, Βασίλειον τὸν πρᾶον οὐ κατεπτόει·

Οὗτος ἦν Θεοῦ τῶν δυσσεβούς ἰουλιαμοῦ· ὃς ἀγκύρας τῆς πόλεως· καὶ διὰ τὸ τὴν χεῖρ σέβεσθαι αὐτὸν καὶ κυρίευσεν, κατεσχέθη· καὶ παρεσήσαντά αὐτὸν τῷ λιγεμόνι παρεῖλω· ὡμολόγησε τὴν χεῖρ κατεμώπιον αὐτοῦ μετὰ πολλῆς παῤῥησίας· διὸ κρεμασθεὶς ξέεται ἀφειδῶς· εἶθ' οὕτως ὃς ἀγκύρας ἁπασχθεὶς ἐν κωμοπόλει· αὖθις δ' αὖτι ξέεται· καὶ Θεοῦ τοσοῦτον τείνεται, ὡς ὃς ἀρθρωθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ὤμων αὐτῶ· εἶτα λοεοτομεῖται· καὶ σιδήροις πειρωθεῖσι κατακεντᾶται τὰς σάρκας· καὶ τὰ μὲν γεγγαίως φόβου, δέχεται τὴν θεῦ πὰς ἀμπλήψεις· καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβληθείς, παραδόξως διὰ προσευχῆς ἄσπιλος διεφυλάχθη· εἰς καισαρίαν δὲ μετὰ ταῦτα δέσμιος ἀπαχθείς, εἰς θηριομαχίαν ὑπὸ τῶ ἄρχοντος κατεδικάζεται· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος καὶ βληθεὶς ὑπὸ λεαίνη, τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον τελειωθεὶς ἐκομίσατο· τούτου τὰ ἱερὰ λείψανα συναγελεῖς τιμὲς δ' φιλέται ἐπιμελῶς συλλέξαντά, καὶ μύροις καὶ ὀθονίοις εἰλίσσαντά, μετὰ τῆς πρεπούσης τιμῆς ἐνθέσθαι ἐν Θεσσαλονίκῃ τόπῳ· μαρτύριον σε τοῦτον ἐκεῖσε ἐκάστος οἰκοδομήσαντά:~

Ψὴ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος σέργιος ξίφει τελειοῦται· ζ.

Οὕτω τὶς εἶπεν ἰδὼν δεξιὰν πέλας,
Ὅση χαρὰς σέργιος ἐτμήθη κάραν·

Ψὴ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος θεόπιος λιθοβολιθεὶς τελειοῦται· ζ.

Κ τείμεισε θεόπιε πιρὲ τοῖς λίθοις·
Ν τῶν ἀπίστων πλήθυς, ἐκ δυσβουλίας·
Ψὴ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τῦ θαυματουργοῦ· τῦ ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς χώρας·

ὠδὴ ζ· ὁ εἱρμός·

Ἐκ νεκρώσεως ἀναστάσεως ἐλπίδι φαιδρυνόμενοι, ἀναστάσιμον ᾄσωμεν ᾠδὴν τῷ θεῷ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια·

Ἐκ τῆς καμίνου τῶν τριῶν παίδων τὸν ἐμπρησμὸν ἐσβέσατε, ἐν τῷ ὄρει τὸν βάτον ἀκατάφλεκτον ἐφυλάξατε, ἐν τῇ θαλάσσῃ τὸν τύραννον ἐβυθίσατε, ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸν λαὸν ἐτρέφετε, ἐν τῷ Ἰορδάνῃ τὸν ἀρχηγὸν ἐβαπτίσατε, ἐν τῷ Ἰερεμίᾳ τὸν ἱερέα ἐδοξάσατε, ἐν τῷ Ἰωνᾶ τὸν ἰχθὺν ἐκτρώσατε, ἐν τῷ Ἰώβ τὸν ἀγῶνα ἐστεφανώσατε, ἐν τῷ Ἰακὼβ τὴν κλίμακα ἐδείξατε, ἐν τῷ Ἰωσὴφ τὸν ἐμπαιγμὸν ἐβραβεύσατε, ἐν τῷ Ἰωσαφὰτ τὸν πόλεμον ἐνικήσατε, ἐν τῷ Ἰωσὴ τὸν ἥλιον ἐστήσατε, ἐν τῷ Ἰωακεὶμ τὸν ἀσεβῆ ἐκολάσατε, ἐν τῷ Ἰωσίᾳ τὸν ναὸν ἐκαθήρατε, ἐν τῷ Ἰωνᾶ τὴν μετάνοιαν ἐκηρύξατε, ἐν τῷ Ἰωάννῃ τὸν Χριστὸν ἐβαπτίσατε, ἐν τῷ Ἰωάννῃ τὸν Χριστὸν ἐδοξάσατε, ἐν τῷ Ἰωάννῃ τὸν Χριστὸ

Υ πορθαύμασε κόρη· τὸν ποιητὴν τῶν
αἰώνων, ἐκυοφόρησας, Λίμνην ὁμολογέν-
ται· διὰ παρθένου σὺ παλαίχνιαν· ἵνα σώσῃ
τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πρώην ἡμῶν θεὸς
εὐλογητὸς εἶ:~ ὠδὴ ἡ· ὁ εἱρμός·

Τ ὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θεῷ, ὑ-
μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κῷ· καὶ ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φ ωνὴ βοῶντος ἐμφανῶς· τῆς ἐρήμου ἐ-
πῆσεν ὁ Ἰωάννης· ἐπιστρέφων καρδίας
μετανοούσας θορμῶς· δοξάζειν τὸν ἐ-
πιφανόμενον· ἐν τῷ Ἰορδάνῃ σεσῳ καὶ
θεὸν τὴν:~

Χ ιμάρροις πέφυκας ῥυφῆς· ὁ θαλάσ-
σας Ⓢ πηγὰς δημιουργήσας· καὶ πῶς ὕ-
δασι βαίνῃς· τί ἀπορεπλυναι ζητῶν· ἢ
πάντων ἔκπλησις καὶ κάθαρσις· τῶν
ὑμνολογούντων σὲ εἰς αἰῶνας:~

Ψ ύξαι τὰ ῥεύματα ζητῶν· τῆς κακίας τῆς
ἐχθροῦ καὶ τὰς θαλάσσας, τῶν παθῶν
ἀφαιρεῖται· καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν·
πηγάσαι καὶ ἄφεσιν δέδοται· ἔρχε-
ται βαπτισθῆναι, ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου:~

Ω ρῶν Ⓢ χερόμων ποιητά· ὑπὸ χερόμου
γεγονὼς διὰ παλαίχνιαν, ὁ ἀχερόμως
ἐκλάμψας, ἐκ προσωπείου πρὸ· ἐπέ-
σης τὰ χερόμια ὑπαίσματα, πάντων
ἀπορπλυναι ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου:~

ἄλλος· μικραί·

Μ ίαν φύσιν πρὸ· τῆς μιᾶς θεότητος θεο-
λογήσας· ἐν τρισὶ προσώποις μονουμέ-
νοις, ἔμελπες ἀκατα παύστως· εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν κῦ:~

Α ληθείας πρὸ· ἀληθὴς διδάσκαλος ἀ-
μηχανήσης· ψευδωνύμου πλανῆς· ὃ-
θεν ἐρημίτευσας μέλπων ἀπάτην· εὐ-
λογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κῦ:~

Κ ορυφαῖος ὤφθης· Ἰορδοῦ συρήματος ἱε-
ρεμύσας, καὶ τῆς κορυφαίου, μαθητὴν
ἐκόσμησας βοῶν τὸν θεόν· εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν κῦ:~

Λ ρεταῖς ἐμπλέοις· πρὸ τὴν καρδίαν σου
καταλαμπύνας· ὅλος ὡραιώθης· ἐν ταῖς
αὖθις τάξεσι βοῶν σωτήφθης· εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα:~ Ἅγ.

Ρ ήμασί σου θείοις· γεγραὶ ἐπόμεναι αἱ
τῶν αὖθις· μακαρίζομέν σε· τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ μελῳδοῦμεν· εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα τὸν κῦ:~

ὁ εἱρμός·

Ν ικᾷ ταῖς τυραννίσι· καὶ φλογὸς τῆς ἐ-
ρωτός σου γεγονότα· οἱ τῶν ἐντολῶν
σου σφόδρα αὐτεχόμενοι παῖδες ἐβό-
ων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα:~

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Π ᾶν ἐκ θεοῦ θεῖ λόγον· τὸν ἀῤῥήτως σοφία,
λικότα καινουργῆσαι τὸν ἀδάμ· βρώσει
φθορᾶ πεπωκότα θνητῶς· ἐξ ἁγίας
παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι'
ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις με-
γαλυνώμεν:~

Ι δὼν σε ὁ Ἰωάννης, πρὸς αὐτὸν ἐῤῥέ-
θη· ἐλθόντα Ⓢ αἰτούμενα παῤ αὐτοῦ,
ἐν τῷ πειρῶσει Ⓢ βαπτισθῆναι· ἐκπλα-
γεὶς συνεχάλη· μὴ δ' ὅλως χεῖρα ἐπίσαι
σε τολμῶν, τὸν ἀπορρήτως πάντων ὁ-
ρέων καὶ κατηρίζοντα:~

Ω χελιδὼν σεμνοτάτη· πρὸ μινύουσα
ἔαρ· ἐπέσημον τὸν ὁ βαπτιστὴς, τοῖς ἐν
χειμῶνι ὑπάρχουσι· τῶν ἁμέρων τέ-
κνα τῷ· καὶ χάλλιν ὑπομένουσιν ἀεί·
ἐναντίων πραγμάτων· πονηροτάτοις
παθέσιν:~

Ε ὐ Ⓢ ἀπαύγασμα δόξης· Ⓢ πρὸ Θεὸν ἐ-
λάμψαν· τοῖς σκότει καθημένοις τῶν
ἁμῶν· ἄδυτε ἥλιε κῦ· καὶ ὀρχόμενον
πάντας, φωτίσαι ἱερῷ σου βαπτι-
σμῷ· ὡς θεῷ καὶ σοὶ, ἐν ὕμνοις με-
γαλυνόμεν:~

Η τῦ θαμάτου ἀξίνη· ἐν τῇ ῥίζῃ κειμέ-
νη· ὡς δένδρῳ ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν·
τὴν ἀκαρπίαν σου βλέπουσα· μὴ οὖν
ἄκαρπος μείνῃς· ψυχήμου ἀλλὰ βόη-
σον θῷ, ἐν θορμῇ μετανοίᾳ· ἡμάρτη-
κά σοι σῶσον με:~

Φ ωνὴ βοῶντος ἠκούσθη, ἐν ὄρήμοις κατ-

δίαις· εὐφράνθητε ἐπέστη ὁ χ̅ς̅· ἄφε-
σιν πᾶσι δωρούμενος· ἁγιάσθητε πᾶ-
σα, ἡ θάλασσα πηγαὶ καὶ ποταμοί· καὶ κοι-
λάδες καὶ νάπαι, καὶ πᾶσα ἡ ὑφήλιος:~

ἄλλος· Κυρίως θκ̅ο̅ν̅·

Ἱ σρεύσας προθύμως, σεαυτὸν παμμά-
καρ· τῶν ἡδονῶν τῇ νεκρώσει καὶ γέ-
γονας· τοῦ δι' ἡμᾶς νεκρωθέντος θύμα
εὐπρόσδεκτον:~

Ὡς θεῖος κορυφαῖος, ἱσρῶν πρῶν· τὸ ἱσρώ-
τατον δόγμα ἐκράτυνας· αἱρετικῶν ἀ-
ποφράξας, ἄθεα δόγματα:~

Συνήφθης ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν ἀσω-
μάτων· τοὺς ἀσωμάτοις ἐχθροὺς τρο-
πωσάμενος· περιφανῶς ἱσραρχα θεό-
φρον σίλβεστρε:~

Ἡ μνήμη σου τῷ κόσμῳ· πέρ ἱσραρχα· ὡς
φωταυγὴς ἐξανέτειλεν ἥλιος, φω-
ταγωγοῦσα τοὺς πίστει ἀνευφημοῦν-
τάς σε:~ θκ̅ί̅ο̅ν̅·

Φιλάγαθε παρθένε· τὴν κεκακωμένην
τῇ ἁμαρτίᾳ ψυχήν μου ἀγάθυνον· τὸν
ἀγαθὸν ἡ τεκοῦσα Ϛ κν̅:~ ὁ εἱρμός·

Κυρίως θκ̅ο̅ν̅· σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ
σοῦ σεσωσμένοι παρθένε ἁγνή· σὺν ἀ-
σωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνομεν·
θξαποστειλάριον· γυναῖκες ἀκουτί·

Φωνὴ βοῶντος ἤχησε· καὶ οἱ βουνοὶ σκιρ-
τήσατε· χόρευσον γένος ἀνῶν· ὁ γὰρ
προαίναρχος λόγος· σάρκα λαβὼν ὡς
ἄνθρωπος, ἥκει βαπτισθησόμενος· ὑ-
πὸ χειρῶν ὧν ἔπλασεν· ἐν ἰορδάνῃ χο-
νεύσων, τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν:~

ὅμοιον

Πῶς ῥεῖθρα σε ποτάμια· εἰς δέξονται φι-
λανθρωπε· τὸν ποταμοὺς καὶ θαλάσ-
σας, ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων· πῶς κο-
ρυφὴν τὴν ἄχραντον, τὴν σὴν τολμή-
σει πρόδρομος, χειροθετῆσαι δέσποτα·
ὑμνοῦμεν φρίττοντες λόγε, τῆς σῆς
πτωχείας τὸ ὕψος:~

Εἰς τοὺς αἴνους ἱστῶμεν ϛι δ'· στιχηρὰ
προσόμοια· ἦχος π̅ β'· Αἱ ἀγγελικαί·

Αἱ ἀγγελικαί, προπορεύεσθε δυνάμεις·
ἐκ τῆς βηθλεέμ· πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορ-
δάνου· προσέρχου ἰωάννη, καταλεί-
ψας τὴν ἔρημον· χαῖρε ποταμὲ καὶ εὐ-
φρεπίζου· πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω·
χ̅ς̅ ἔρχεται, τὴν ἁμαρτίαν τοῦ ἀδὰμ,
καθαῖραι ὡς εὔσπλαγχνος:~

Στόμασιν ἁγνοῖς· καὶ ψυχαῖς κεκαθαρ-
μέναις· δεῦτε μυστικῶς, βηθλεὲμ με-
ταχωρουντες· καὶ πρὸς τὸν ἰορδάνην
σὺν χ̅ῷ̅ ἐπειγόμενοι· ἄσωμεν αὐτῷ με-
τ' εὐφροσύνης· αἱ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν
πᾶσαι· πιστῶς λέγουσαι, εὐλογημένος
ὁ ἐλθὼν, θ̅ς̅ ἡμῶν δόξα σοι:~

Μέγα καὶ φρικτόν· τὸ μυστήριον ὑπάρ-
χει· ὅτι ὁ θ̅ς̅ τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη·
καὶ ἁμαρτίαν ὅλως, μὴ εἰδὼς ὡς ὑπεύ-
θυνος· ὑπὸ ἰωάννου βαπτισθῆναι· ἐν
ποταμῷ τῷ ἰορδάνῃ, αἰτεῖ σήμερον· εὐ-
λογημένος ὁ φανεὶς, θ̅ς̅ ἡμῶν δόξα σοι·

Ἄνθος ἐκ δᾶδ· ἀνατείλας τῆς παρθέ-
νου· ἦλθεν ὁ χ̅ς̅, πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορ-
δάνου· τὰς ἁμαρτίας πλῦναι, τοῦ προ-
πάτορος ὕδασι· χόρευσον ἀδὰμ εὐ-
φραίνου εὖα· ὁ ὀυ̅ν̅ὸς ἀγαλλιάσθω·
λαοὶ εἴπωμεν· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν,
θ̅ς̅ ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα ὅμοιον·

Τρέμει τῇ χειρί· δεξιὼν χειροθετῆσαι·
χαίρει τῇ ψυχῇ· ἐννοῶν ὁ ἰωάννης· ὅ-
τι τὴν κορυφήν σου ὑποκλίναι εὐδο-
κήσας· δούλου τὴν μορφὴν ἐνδεδυ-
μένος· ἵνα βροτοὺς δουλείας ῥύσῃ· ἐ-
χθροῦ κράζοντας· εὐλογημένος ὁ ἐλ-
θὼν, θ̅ς̅ ἡμῶν δόξα σοι:~

Καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἅπασα ἡ γῆ· μυστικῶς ἀγαλλιάσθω· νῦν
προφητικῶς· καὶ τὰ ὄρη σκιρτησά-
τω· ἀνάστρεψον τὸ ῥεῖθρον· ἰορδάνη
ὡς γέγραπται· φρίξον ἐκ προσώπου
τοῦ δεσπότου· ὅτι θ̅ς̅ ἐνανθρωπίσας·
βροτοὺς ἅπαντας· τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀ-
δὰμ, καθαῖραι ἐλύληθεν:~

ἀποστίχου στιχηρὰ ἰδιόμελα,
ἦχος π̅ β'·

φαιδροτέρα

Φ αιδροτόκ λιλίου γέγομεν λι παρελθοῦ
σα ἑορτὴ τῶν γενεθλίων χῦ· λαμπρὰ
καὶ ἐπίφωτος δείκνυται λι ἐπορχομέ-
νη τῆς θείας ἐπιφανείας αὐτοῦ· ἐν ἐ-
κείνη ποιμένες μετ' ἀγγέλων δοξολο-
γοῦντες, προσεκύνησαν θῦ ἐναγκάσαν
τα· ἐν ταύτη δὲ τὸ δεσπότου ὁ ἰωαν-
νης ἁψάμενος τῇ δεξιᾷ χειρὶ, σὺ εἶ
μὼ ἔλεγεν· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδα-
τα ὁ μόνος ἔχων ὃ μέγα ἔλεος:~

Ϛ Διὰ τοῦτο μηκέτι μαίου·
ποιμάζε ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ πα
ραγίνεται ὡς ὁ θς, βαπτισθῆναι ὑ-
πὸ ἰωάννου· ἵνα τῶν δρακόντων ἀο-
ράτοις κεφαλὰς συνθλάσει τῇ θεότη-
τι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου λι ἔ-
ρημος ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε
μετ' ἀφθονίας· ἥκει γὰρ λι αἰώνιος
ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν ἀδάμ· φωνὴ βο-
ῶντος βόησον ὦ ἰωάννη προόδρομε· ἑ-
τοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ κῦ· ὡς τὰς τείβους
αὐτοῦ, ἀθείας ἀνορθώσασθε:~

Ζ Εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θς·
εἴδοσάν σε ὕδατα·

Η γαλλιάσθω λι ἔρημος τῆς ἰορδάνου, καὶ
αὐξήτω ὡς κρίνον· φωνὴ γὰρ βοῶν-
τος, λι κούδη ἐν αὐτῇ· ἑτοιμάσατε τὴν
ὁδὸν τοῦ κῦ· ὁ γὰρ τὰ ὄρη σήσας ταθμῷ
καὶ τὰς μάπας ζυγῷ, ὁ τὰ ὠλύτα πλη
ρῶν ὡς θς· βαπτίζεται ὑπὸ δούλου
πνωχεύσῃ ἤρξατο· ὁ τὰ πλούσια δῶ-
ρα χαριζόμενος· ἤκουσεν εὐα ἐν λύ-
παις τέξη τέκνα· μνῶ δὲ ἤκουσεν λι
παρθένος, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων ὃ μέγα ἔλεος:~

Θ Δόξα Σ μνῶ· ἦχος πλ δ· αἱ ατολίου·
ωαύμη βαπτισθῆναι, ὁ ἐν μήτρᾳ γνωρίσας
με τὸν ἀμνόν· ἐν ποταμῷ μοι διακόνη
σον· μετὰ ἀγέλων μοι λειτούργησον·
ἐκτείνας ἅψαι τῇ παλάμῃ τῆς κορυ-
φῆς μου τῆς ἀχράντου· καὶ ὅταν ἴδῃς
τὰ ὄρη τρέμοντα, καὶ τὸν ἰορδάνην ἐ-
πιστραφέντα, σὺ τούτοις βόησον·
ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς λιμῶν

σείαν, κὲ δόξα σοι:~

Μνωὶ τῷ αὐτῷ, γ· προεόρτια τῶν
φώτων, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου μα-
λαχίου· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου·
Εἰς ὃ κὲ ἐνήκραξα· ἀχρεὰ τοῦ προφή
του· ἦχος πλ δ· Κὲ εἰ καὶ κριτηρίω·

Κ ἐ, σὺ τὸν σὸν προφήτην οἰκέτην, καὶ
πρόδρομόν σου γνώριμον, καὶ
πρεσβευτὴν προχειρίζομαι· οὗ ταῖς
ἱκεσίαις οἰκτίρμον, καὶ ταῖς πρεσβείαις
ὡς εὔσπλαγχνος· ἀπεγνωσμένης ψυ-
χῆς τὰ πταίσματα διάλυσον· οὐσιώ-
δη κεκτημένος, ἐξ φύσεως ἀγαθότητα·

Ρ ἤμαρτα, τῆς δεσποτικῆς σου γλυκύτητος, ἐκ
βεβυθικότα δεόμενος· σὲ μὴ μακαρί-
ζω προφήτα, τῆς ἀληθείας ἀγάμβλυος·
σὺ γὰρ φωνὴ λογικὴ, τὸν κύριον προ-
εικήρυξας· τῷ τῷ κῦ προσαγορεύσῃ,
παρουσίαν τῷ σείῳ:~

Α δέλος, ἀγγέλωμιμήτου σου βίου, ἐν τῇ τῆς
γῆς ἐρημάτησας· καὶ προσωρείαν
ἀγγέλου· πνευματικῶς ἐπλούτησας·
τῷ καλλονῇ τῆς ψυχῆς, τῷ κάλλει τοῦ
τοῦ σώματος· καταλλήλως σωφρό-
σας· μαλαχία παμμακάριστε:~

Στερεᾷ ἀχρεὰ τῷ μάρτυρος· ὁ αὐτός·
Ὦ τῆς παραδόξου·

Κ ορυφουμένῳ δεόμενος, τῷ τῆς ἀπό-
τητος ἀχλύϊ· φυγαδεύων ἐμάκρυνας·
ἀθλοφόρε γόρδιε· τὸν θν προσδεχόμε
νος· πολλοῖς δὲ πόνοις ἐπυμνασάμε-
νος· καὶ τοῖς μηχείαις παιδοτριβούμε-
νος· ὡς νοῦν αἰδόμενος· τῆς αὐτοῦ διανο
μέως ἀγωνιστὴς, ὥρμησας αὐτόκλητος,
πρὸς τὸν ἀμνὸν πάλον:~

Γ φόδρα πεποιθὼς κατείληφας· τῶν
δυσμενῶν τὸν πλοῦτον· πνευματοφόρε
γόρδιε· παρ' οὐδὲν λογούμενος, τῶν αἰσ-
χρῶν δ' δέατεγμ· καὶ σοὶς ἐν μέσῳ κήρυξ
αὐτόμολος· μεγαλοφώνως χῦ ἐκήρυ-
ξας· κτίσμ καὶ κῦ· τῷ πρὶ σωσάρ-
χῃ· καὶ τῷ σεπτῷ· πρὶ ὁμότιμον· καὶ

σωμα οἰδιον :~

Ζ ἰφ κεφαλιὼ τεμνόμενος · ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωλύ · ἐκ θμητῆς εἰς ἀθάνατον · καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον · πρόφασις μεταβέβηκας · μὴ αἰμαμείναις φύσεως μέχρωσιν · ἀλλ' ἀυθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος · ὦ τῶν ἀγώνων σου · ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χν̄ · μάρτυς ἐμεγαλύνας τὴν μονὴν εὐπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νυν̄, ἦχος δ'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ψ τῇ παραδόξου θαύματος · ὁ ἐν πνῑ̄ ἀναγέννω βαπτίζων καὶ πυρί · ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου · θς̄ οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός · ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής · ἵνα τῶν μὲν βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκθμητῇ · αἴρων δὲ ὡς θς̄ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι μέγα ἔλεος :~

Ἀποίχου, σκιαί · ἦχος πλ. β'.

Ψ ειήμερος αἰθέρης.

Ἰ δοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν · ἰδοὺ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνει, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει · καὶ κίας τῶν ἀνθρώπων · καὶ ἁπλάστους τελεῖ τοὺς ἡμᾶς :~

Δι' ὃ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡ ς εἶδέ σε ὀρχούμενον ὁ πρόδρομός σου κε̄ · καὶ αἰτούμενα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα · δεῦ μου πλάστου γέμου · πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Δι· Εἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θς̄ · ἐλέλιξεν ἡμῖν μοναστὰς, πρὸς τὰς τοῦ ἰορδάνου πηγὰς · θαῦμα μέγα · ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίσης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡραίᾳ · καὶ βαπτισθῆναι παρεγένετο :~

Δόξα καὶ νυν̄ · ἦχος πλ. α'.

Ἐ μ ἰορδάνῃ ποταμῷ · ἔρχεται ὁ θς̄ ἡμῶν, μολεῖν πρὸς τὸ βάπτισμα · καθάραι δέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, τῇ ἀυτοῦ ἐπιφανείᾳ · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ψ εταίριον πρεσβύτου · Ἑτοιμάζου λαβουλών · Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις στειώδιον, οὗ ἡ ἀκροφυίς · Ψεφάδι φαλῶ · ὠδὴ γ' · ἦχος β' · ὁ εἱρμός :

Ἧς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας · ἐπλάτυνας στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου · ἐυφράνθη γὰρ τὸ πνᾶ μου ἐν τῷ σῷ λαῷ · οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς̄ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε̄ :~

Ἐ μ κενοῖς ἡ ἐπήνοια τῆς ἡρῴδου · τοὺς μὲν λογισμοὺς τυχεῖν τῆς ἐλπίδος · αὐτὸς γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται · πᾶσι τὴν ἀπόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Ὁ δεινὸν βουλεύτηριον τῆς ἡρῴδου · μυπίων μὲν ἀπέκτεινε μελαίαν · τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πλησαν μὲν δὲ, τὴν ἐκκλησίαν ἔρχεται · τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς ποιήσεσθαι :~

Ἕτερον στειώδιον, οὗ ἡ ἀκροφυίς.

Περὶ σάββατόν τε · ἦχος πλ. β'.

Π ρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀνομίαν πολλὰ σεαυτὸν τῷ πεσόντι κεκωφωμένα ἀρρέστως · καὶ δούλου χειρί · βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θῡ, τὴν εἰρήνην παρέχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥ υφθέντα φρένας, καὶ πρόσκαθαρθέντα · μυστηρίου μελέξει φέλικτης οἰκονομίας · ἄνωθεν τὸν προδρόμου χν̄, ὑπαντήσωμεν ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθάραι ἡμᾶς :~

Ὅ σοι φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου · τοῦ λίλιου τὸν λύχνον · τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μεταμοεῖτε τοῖς λαοῖς · ἐκβοῶντα καὶ σοφίσατε · καθαρθῆναι τοῦ κτίσου ἐν ὑπαντήσει :~

ὠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Ῥ ῆμα τυραννικὸν, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν · ἔσται πλασίως κάμινος ἑπταπλασίως ποτέ · ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντα δόγμα · ἀλλ' ἐβόων · πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄ :~

Ἀ ποκρουόμενον, δακρύων πηγὰς αἱ πρὸ · ἐξ ὀφθαλμῶν καθαίρωμεν πάντα ῥύ-

πον

πον ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦν-
ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι χῦ ὀρχομένῳ·
ὦ ὃς μαρτυρήσει πῦρ οἰκοδέμῳ· καὶ
πνεῦ ἁγίου λάμψει παρουσία, πολύμορ-
φος ἐν εἴδῃ :~

Λ ακφυομ ἄπαν· χς ἀφαιρούμενος· ἀπὸ
παντὸς προσώπου προσδόκητος· ψυ-
χῶν, πολυώδυνα μοσήματα· αἰωδύ-
νως, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέν-
τας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγε-
νεσία· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας :~

Ι δρυργοῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσμα-
τος· τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνεῦ· πυ-
ρί, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· Ϛ τὴν
ὕλλιν συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθη-
ρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοαῖ
ἐν καταυγάσει· σὲ ὑπορυφοῦμεν χε εἰς
τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ϛ πίλιν κακίας·

Α πὸ βλεφάρων· ψυχικὸν κακίας ὕ-
πνον ἐκπιαξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀ-
φελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ
διάκρισι θερμοῖς, λουσώμεν φρένας·
θεατὰι τῷ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶ-
μεν· ⁑ χῦ δοξάζοντάν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β έβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν μοναῖτων,
μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον με-
λετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσαίξωμεν,
τῷ λόγῳ, δι ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ
φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτί-
σις ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β άθος σοφίας· κεκρυμένον μυστήριον,
μὴ φαντοῦται βροτοῖς· θῦ κριμά-
των, μὴ ἰ ἄβυσσος, πᾶσιν ἐκκαλύ-
πτεται· θῦ μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέν-
τος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείων γένους· ὃν
πᾶσα κτίσις, ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας :~

Π αροργίσεις, ἰωσαμνᾶ ὅσον δράσεις τεί-
χος ὑπέστημεν· ἄφαν οὖν ἀρτι· οὕτω
πρέπον γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἅπασαν, πλη-
ρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνῃ· ὁ δεσπότης
τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνλο-
γεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Β πίλιν κακίας, τῶν ὀδόντων ἡρώδου τῶν
τὰν ἐκμυκτηρίσαντάν· πρὸς ἰορδάνην,
δεῦτε ἴωμεν πρὸς ἱν ὀψώμεθα, χῦ τὸν
λυτρωτὴν, τὸν τοῦ προδρόμου βαπτιζό-
μενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτί-
σις, ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψ υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χεί-
σι· δεῦτε μεγαλύνομεν τὴν ἀκηλίδω-
τον καὶ ὑπέραγνον μετὰ τῶν ἐμμανουήλ·
δι' αὐτῆς Ϛ δι' αὐτῆς προσφέρωμεν θυ
σίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α γνώμων μὴ δείς, ἐ πρὸς χῦ ἀχάριστος, ἕ
ως Ϛ μακρόθυμον τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν· Ϛ
ἀσθενοῦντας ὑβρίζων κατάφρονησον·
ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλάσωμεν
αὐτῷ μελῳδοῦντάν· φεῖσαι τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α έγει τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ προφήτης
μος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυ
γεῖν· ἐκδημῶν γεννήματα τῆς μελλού-
σης· μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξα-
σθαι ἀξίους βοῶντάν· φεῖσαι τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ω πηρωτικῶς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν
γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χν·
προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότάν·
οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι
φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν
χε ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Ψὴν πιωτόραν·

Ο λέθριον τοῦτο μα τῶν ἀδάμ· μὴ ἐπα-
νορθώσωμεν, ἐπεφανὴς μὲν ἀδάμ· τὴν
ἐλάλειαν τῆς παλιγενεσίας, παρέ-
χων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Η όμων καὶ προφήτας ἀπεπλήρων· ἐ
δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ τῶν πάν-
των σπο-
μῶν τὸν παλαμναῖον χειροτεῖται δού
λου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ
τὸν ἄνθρωπον :~

Π ᾶς ἐθρέψατο ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐ-
σκοτει-

Digitized by Google

σωμα οἰδίον :~

Ζίφι κεφαλιὼ τεμνόμενος · ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωλύ · ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον · καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον · πρὸς φανὲς μεταβέβηκας · μὴ αἱματείμας φύσεως μέχρωσιν · ἀλλ' ἀυθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος · ὦ τῶν ἀγώνων σου · ἀθλοφόρε γόρδε, δι' ὧν χῦ · μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῆ παραδόξου θαύματος · ὁ ἐν πυῒ ἀνίῳ βαπτίζων καὶ πυρί · ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι τὸν Ἰωάννου · θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός · ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής · ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκθυμητῶ · αἴρων δὲ ὡς θεὸς τὸν ἁμαρτίαν τῆ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος :~

Ἀποστίχου, σιγηρά · ἦχος πλ. β'.

Ψιλήμερος αὐέσης.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν · ἰδοὺ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν · σὺν βαίνει, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει · καὶ νίας τῶν ἀνθρώπων · καὶ ἁγίαν πλάσιν σωτειβέντας ἡμᾶς :~

Δι. Διὰ τῆτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κέ · καὶ αἰτιώμενα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ · τῆ ἐν φόβω αἰδοῖα · δεῦρό μου πλάσμα γέμου · πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Δι. Ἔδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός · ἀνέλθωμεν πρὸς ὄρος τὸ ἁγιον, πρὸς τὰς τῆ Ἰορδάνου πηγῶς · θαῦμα μέγα · ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίσης γὰρ τὸν ὅλον, ἐπέφανεν ὡραῖος · καὶ βαπτισθῆναι παρεγένετο :~

Δόξα καὶ νῦν · ἦχος πλ. α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῶ · χὲ ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα · καθάραι δέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, τῆ ἀυτῆ ἐπιφανείᾳ · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ψευπάριον πρεσβύτιον · Ἑτοιμάζου ζαβουλών · Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ὅτειώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · Ψεφάδι φαλῶ · ᾠδὴ γ'. ἦχος β'. ὁ εἱρμός.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας · ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου · διεφράγη γὰρ ὁ πυμάν μου ἐν τῷ φάρυγγί μου · οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κέ :~

Ἑτερον κανόνιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἡμερησίων ἀναστάσιμος.

Ἐν χερσὶν ἡ ἐπίνοια τῆ ἡρώδου · τοὺς μάλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας · αἰῶνος αἰελόντος παῖδας χὲ γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, χωλὺ χαρίζεται · πᾶσι τὴν ἀπόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Ὁ δεινὸν βουλεύτηριον τῆ ἡρώδου · νηπίων μὲν ἀπέκτεινε μετάλαιαν · τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πλησῶσαν μὲν δὲ, τῆ ἐκκλησίᾳ χὲ ἔρχεται · τέκνα πολλὰ διὰ τῆ βαπτίσματος εἰς ποιήσασθαι :~

Ἕτερον τειώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Περὶ σαββατόν τε · ἦχος πλ. β'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀῤῥέτως · καὶ δούλου χειρί · βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θῦ, τὴν εἰρήνην παρέχοντι μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυθμίσατόν φρένας, καὶ πρόσκαθαρὲν τὸν · μυστηρίου μελέτει φεικτῆς οἰκονομίας · ἄπαυστον πρὸ ὀρθρίζω χῶ, ὑπὸ τὸν πίσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὅσοι φίλοι, τὴν φωνὴν τῆ λόγου · τῆ ἡλίου τὸν λύχνον · τὸν φίλον τῆ νυμφίου μεταμορφῶτε τοῖς λαοῖς · ἐκβοῶντα καὶ αἰνίσατε · καθαρθῆναι τῆ κτίσαντος εἰς ὑπολύτρωσιν :~

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός.

Ῥῆμα τυραννικὸν, ἐπεὶ ὑπωδύσατο · ἑστὼς πλατείας κάμινος ἐδεκαύθη ποτέ · ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντος δόγμα · ἀλλ' ἐβόων · ὑμνοῦντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κτίσαντα :~

Πανσυνουσιῶντες, δακρύων πηγὰς αἱ πρὸ ὀφθαλμῶν καθαίρωμεν πάντα ῥύπον

που ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦντες ὀψώμεθα· βαπτισθῆναι χῦ ἐφιέμενοι· ὧ τοὺς μαρτυρήσαι πῦρ οὐκ ὤκνησεν· καὶ τῆς ἁγίου λάμψει παρουσίας, τοῦ θεοῦ ἐλλάμψεως ἐν ἐδέᾳ:~

Δεύτερον ἄπαντες· χῦ ἀφαιρούμενος· ἁπάντων τὰς τοῦ κόσμου τοῦ φέρεται· ψυχῶν, πολυώδυνα μυσήματα· ἀμνὸς θεὸς, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώποις καινίζων τῇ παλιγγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἱερουργοῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσματος· τῷ θεοδότῳ λουτρῷ καὶ πυρί, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· ὃ πλὴν ὕλλιν συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοαμὲν ἐν καταμύξει· σὲ ὑπορυλοῦμεν χέ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ϛ πλὴν κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκπιαξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· πρὸ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ διάκρισι θερμοῖς, λουσώμεν φρένας· θεᾶται τὸ ἐπιφαμένους· ὅπως ὀφθῶμεν· τ χῦ δοξάζοντάν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ῥᾴθυμον ἔπος· πονηρῶν ἐν μοναμάτων, μὴ προσεμένωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Ῥάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, μυῶ φανερούται βροτοῖς· θεῦ κριμάτων, μυῶ τὶ ἄβυσσος, πιστῶς ἐκκαλύπτεται· θεὸς μετὰ σαρκὸς, ἐν γῆ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείων γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Παραγορεύεις, ἰωαμμὴν ὅσαπερ δράσεις τάχος ὑπείκομεν· ἄφαρ οὖν ἀρτὶ· οὔπω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἄξιν ἄπασαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ὁ εἱρμός·

Ϛ πάλιν κακίας, τῷ θυμοῦ ἡρώδου τὰν ἐκμυκτηρίσαντα· πρὸς Ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, χῦ τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ τοῦ θεοδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'. ὁ εἱρμός·

Ψυχὰς καθαρὰς, καὶ ἀῤῥυπώτους χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνομεν τὸν ἀνακλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μετὰ τῶν ἐμμανῶς· δι' αὐτῆς δ' ἐξ αὐτῆς τοῦ θεοσφέστατον θυσίαν τεχθέντι· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ἀναγκάζομεν μὴ δεῖς, ἐ πρὸς χῦ ἀχάριστος, ἐγὼ δ' μακρόθυμον τῆς αἰσχῆς αὐτῶ· δ ἐκφεύγοντος ὑφείλων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντάν· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ἐλεγεῖα τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ θεόδρομος· πῶς ὑμῖν ὑπέδυξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχθρῶν γεγενήμενα τῆς μελλούσης· μεταμοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶμεν· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ὑπνωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τὸ λῆμμα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χῦ· προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότες οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐξύπτιον ἀποκτεῖναι φαμένους· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

ἄλλος· Ψὶ τιμωτόραν·

Ὁλέθριον τὸ σῶμα τοῦ ἁδάμ· μυῶ ἐπαμορθώσων, ἐπέφανε μέσος ἀδάμ· τὸν ἐλάβερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέχων παράδεξος διὰ βαπτίσματος·

Νόμων καὶ προφήτας ἀπεπλήρωσε· ἐ δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ παντέλειον σὺν μυῶ ὑπὸ παλαιᾶς χειρὸς δεσποτεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον:~

Πᾶς ἔθρεσεν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει·

Digitized by Google

σωμα οἰδίον :~

Ζίφι κεφαλιὼ τεμνόμενος · ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωλιώ · ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον · καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον · πρόφασιν μεταβέβηκας · μὴ αἰμαιμείμας φύσεως μέκρωσιν · ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος · ὦ τῶν ἀγώνων σου · ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χῖ · μάρτυς ἐμεγάλυνας τὴν μόνην εὐσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ ·

Ἰωαννίκου μοναχοῦ ·

Τῶ παραδόξου θαύματος · ὁ ἐν πηῖ ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρὶ · ἐν Ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου · θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός · ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς ὑὸς μονογενής · χῖ τῶν μὴ δεόμενος βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκθυμητῶ · αἴρων δὲ ὡς θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι δὲ μέγα ἔλεος :~

Ἀποίχου, σχιερά · ἦχος πλ β ·

Ψευήμερος αἰθέρης ·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν · ἰδοὺ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν · σὺν βαίνει, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει · κηλίας τῶν ἀνθρώπων · καὶ ἁμαρτίας συντρίβοντας ἡμᾶς :~

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ·

Ὡς εἶδε σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κέ · καὶ αἰτιᾶται, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ · τῷ μὲν φόβῳ ἀφέβοα · δεῦρό μου πλάσουργέ μου · πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Ἐδώσαμέν σε ὕδατα ὁ θεὸς ἐλθόμενον πρὸς μοναχούς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πηγὰς · θαῦμα μέγα · ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίσης γὰρ τὸν ὅλον, ἐπέφανεν ὡραῖος · καὶ βαπτισθῆναι παρεγένετο :~

Δόξα καὶ νῦν · ἦχος πλ α ·

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ · χῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα · καθάραι δόλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ ἀγαθῇ ἐπιφανείᾳ · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ψευπάριον πρεσβύτιον · Ἑτοιμάζου ζαβουλών · Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις δ τειώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · Ψεράδι ψαλῶ · ᾠδὴ γ · ἦχος β · ὁ εἱρμός ·

Πῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας · ἐπλάτυνας δ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου · ἀνεῴχθη γὰρ δ πυλῶν μου ἐν τῷ ψάλλειν · οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κέ :~

Ἐν χερσὶν ἡ ἐπίνοια τῆς ἡρῴδου · τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας · αἰῶνος αἰελόντος παῖδας χῖ γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται · πᾶσι τὴν αἰόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Ὁ δεινὸν βουλεύτριον τῆς ἡρῴδου · μνηστῶν μὲν ἀπέκτεινε μελαίαν · τὴν βηθλεὲμ αἵματων πλησῶσαν μὲν δὲ, τὴν ἐκκλησίαν χῖ ἔρχεται · τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς ποιήσασθαι :~

Ἕτερον τειώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς ·

Περὶ σαββατόντε · ἦχος πλ β ·

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀῤῥεπτως · καὶ δούλου χεῖρι · βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θεὸ, τὴν εἰρήνην σου ἐράσθου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυθμὸν τὸν φρένας, καὶ πρόσκαθαρθέντων · μυστηρίου μελέτει φεικτῆς οἰκονομίας · ἄπαυστον πρὸ ὀρθρίζοντα χῶ, ὑπὸ τὴν πίσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθάραι ἡμᾶς :~

Ὅσοι φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου · τῆς λιλίου τὸν λύχνον · τὸν φίλον τῆς νυμφίου μεταμορφοῦτε τοῖς λαοῖς · ἐκβοῶντα καὶ κράζοντα · καθαρθῆναι τῆς κτίσεως ἐν ὑδάτων :~

Ὠδὴ ἡ · ὁ εἱρμός ·

Ῥῆμα τυραννικὸν, ἐπεὶ ὑπερήχησεν · ἑστὰς πλησίος κάμινος ἐδέξατο ποτέ · ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντων δόγμα · ἀλλ' ἐβόων · ὑμνοῦντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κτίσαντα :~

Πενθοῦντων, δακρύων πηγὰς εἱ πρὸ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

Digitized by Google

του ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦντες ὀψώμεθα· βαπτιζώμενοι χῦ ὁρῶμεν· ὦ ὡς ἐκ καρτερήσει πῦρ ὀμνύομεν· καὶ τῆς αἰῶνος λάμψει παρουσία, σωθῆναι ἐκ ἐδύ:~

Λ ούσωμεν ἀλλήλων· ἐκ ἀφαιρούμενος· ἀπὸ πάντων τῶν σωμάτων φεύγεται· ψυχῶν, πολυώδυνα μυσήματα· ἀμώδυνος, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ι δρυργοῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσματος· τῷ θεοδότῳ λουτρῷ καὶ πυρί, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· Ὃ τοῖς ὕλλοις συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρίας κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοᾷ ἐν καταμύξει· σὲ ὑμνοῦμεν ἐκ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ϛ τίλλιν κακίας·

Α πὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· περὶ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ διάκρισι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· θεασαι τῷ ἐπιφαμένος· ὅπως ὀφθῶμεν· τῷ χῦ δοξάζοντάν εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β έβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν μοιμάτων, μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντες, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β άθος σοφίας· κεκρυμένον μυστήριον, μυῶ φανεροῦται βροτοῖς· θῦ κριμάτων, μυῶ ἰ ἄβυσσος, πιστοῖς ἐκκαλύπτεται· θῦ μετὰ σαρκὸς, ἐν γῆ φανέντος· εἰς αἰχμάλωσιν βροτείων γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Α παγορεύεις, ἰωαμνῆ ὅσα δρᾶσεις τάχος ὑπέσχομεν· ἄφαν οὖν ἀπτ· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἔστιν ἅπασαν, πλημμελῶσαι ἀληθῶς δικαιοσυνῶν· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ὁ εἱρμός·

Ϛ τίλλιν κακίας, τῶν ὀδυνῶν ἡρώδου τῶν ἐκμυκτηρίσαντάν· πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, χῦ τὸν λυτρωτὴν, ὡσὸ τῶν δρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀνλογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψ υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλυώμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μετὰ τῶν ἐμμανουήλ· δι' αὐτῆς Ὃ δι' αὐτῆς τῶν σωτηρίαν θυσίαν τεχθέντα· φῶτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Α γνώμων μὴ δείς, ἐ πρὸς χῦ ἀχάριστος, ἕως Ὃ μακρόθυμον τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν· Ὃ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλάσωμεν αὐτῷ μελῳδοῦντάν· φῶτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Α έγλ τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ τροφόρος· τὶς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχθρῶν γεμμήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρπούς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶντάν· φῶτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

Ω πτρωπίας, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χῦ· προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φῶτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θὲ καὶ σῶσον ἡμᾶς:~

ἄλλος· Ψὼ τιμωτόραν·

Ο λέθριον τοῦτο τὸ ἁδάμ· μυῶ ἐπανορθώσων, ἐπεφάνη μέσος ἀδάμ· τὴν ἐλάθερίαν τῆς παλιγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Η όμων καὶ προφήτας ἀποπληρῶν· ἐ δικαιωσύνῃ· ἐκτελῶν ὁ πάντων σὴρ· μυῶ τὸν παλαιὸν χειροδετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον:~

Π εῖς ἔθρεσεν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει·

Digitized by Google

συναοίδιον:~

Ζίφει κεφαλὴν τεμνόμενος· ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωήν· ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον· καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον· προφανῶς μεταβέβηκας· μὴ ἀναμείνας φύσεως νέκρωσιν· ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος· ὦ τῶν ἀγώνων σου· ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χν̄· μάρτυς ἐμεγάλυνας τὸν μόνον εὔσπλαγχνον:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.
ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὁ ἐν πνῑ ἁγίῳ βαπτίζων καὶ πυρί· ἐν ἰορδάνῃ ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· θς̄ οὐ γυμνός, οὐ δὲ ἄνθρωπος ψιλός· ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής· ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκθνητοῦ· αἴρων δὲ ὡς θς̄ τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀποστίχου, στιχηρά· ἦχος π̄ β'.
Ψειήμερος ἀνέστης·

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἡμῶν ἐπιβαίνειν, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει· κακίας τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀνατπλάσῃ συντριβέντας ἡμᾶς:~

στῑ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ὡς εἶδέ σε ἐρχόμενον ὁ πρόδρομός σου κε̄· καὶ αἰτοῦντα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ ἐν φόβῳ ἀνεβόα· θεέ μου πλάστουργέ μου· πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον:~ στῑ. Εἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θς̄·

Συνέλθωμεν πιστοὶ νοητῶς, πρὸς τὰς τοῦ ἰορδάνου πιστῶς· θαῦμα μέγα· ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίστης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη· καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονεν:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος π̄ α'.

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· χς̄ ὁ θς̄ ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα· καθᾶραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, τῇ αὐτοῦ ἐπιφανείᾳ· ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~

Ψεοπάριον προεόρτιον· Ἑτοιμάζου ζαβουλών· Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις τὸ τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ψεστράδι ψαλῶ· ὠδὴ γ'· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας· ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· εὐφράνθη γὰρ τὸ πνᾶ μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς̄ ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου κε̄:~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τοῦ ἡρώδου· τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας· ἀνόμως ἀνελόντος παῖδας χς̄ γὰρ· ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται· πᾶσι τὴν ἀνόλεθρον βαπτιζόμενος:~

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ ἡρώδου· νηπίων νῦν ἀπέκτεινε νεολαίαν· τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πληρῶσαν νῦν δὲ, τῇ ἐκκλησίᾳ χς̄ ἔρχεται· τέκνα πολλὰ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς ποιήσασθαι:~

ἕτερον τριώδιον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Πρὸ σάββατόν τε· ἦχος π̄ β'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως· καὶ δούλου χειρί· βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θῡ, τὴν εἰρήνην παράσχου μοι φιλάνθρωπε:~

Ῥυφθέντες φρένας, καὶ προκαθαρθέντες· μυστηρίου μεθέξει φρικτῆς οἰκονομίας· ἅπαντες πιστοὶ ἐρχομένῳ χω̄, ὑπαντήσωμεν ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς:~

Ὁρᾶτε φίλοι, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου· τοῦ ἡλίου τὸν λύχνον· τὸν φίλον τοῦ νυμφίου μεταμοεῖτε τοῖς λαοῖς· ἐκβοῶντα καὶ σπεύσατε· καθαρθῆναι τοῦ κτίστου εἰς ὑπάντησιν:~

ὠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ῥῆμα τυραννοῦ, ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν· ἑπτὰ πλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ· ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντες δόγμα· ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα κῡ τὸν κν̄:~

Ἀποκενοῦντες, δακρύων πηγὰς οἱ πιστοί· ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύπον

πον ψυχῶν · καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦν-
ὀψώμεθα · βαπτισθῆναι χῷ ὀφειλόμεν-
ὧν ἀπορρήσει πῦρ ἀσβέστου · καὶ
τῆς ἁγίου λάμψει παρουσία, σωθῆναι
ἐλπίδι :~

Δ αύφιον ἄπαν · χὲ ἀφαιρούμενος · ἀπὸ
παντὸς πρόσωπον σπογγίζεται · ψυ-
χῶν, πολυώδυνα μολύσματα · ἀμνησ-
τίᾳ, ἐν ὕδατι παύων · καὶ παλαιωθέν-
τας ἀνθρώπους καινίζων τῇ παλιγ-
γενεσίᾳ · τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας :~

Ι δρυργοῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσμα-
τος · τῷ θεοσδότῳ λουτρῷ καὶ πνς · πυ-
ρί, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος · Ὃ τὴν
ὕλλιν συμφλέγοντος πᾶσαν · μοχθη-
ρᾶς κακίας · καὶ χάριν διδόντος · βοᾷ
ἐν καταμύξει · σὲ ὑπορυψοῦμεν χὲ εἰς
τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος · Ϛ πὴλιν κακίας ·

Α πὸ βλεφάρων · ψυχικὴν κακίας ὕ-
πνον ἐκτιναξάμενοι · τὰς πονηρίας ἀ-
φελώμεθα · πρὸ καρδιῶν ἡμῶν · καὶ
δάκρυσι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας ·
θεατὰ τῷ ἐπιφανέντος · ὅπως ὀφθῶ-
μεν · τ χῷ δοξάζοντάν εἰς τοὺς αἰῶνας ·

Β έβηλον ἔπος · πονηρῶν ἐν μοναμάτων
μὴ προσενέγκωμεν · λόγον δὲ θεῖον με-
λετήσαντάν, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν,
τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι · καὶ
φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει · ὃν πᾶσα κτί
σις ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας ·

Β άθος σοφίας · κεκρυμμένον μυστήριον,
μὴ φαντασθῶσι βροτοῖς · θεῦ κριμά-
των, μὴ τὶ ἄβυσσος, πιστῶς ἐκκαλύ-
πτεται · θεὸν μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέν
τος · εἰς ἀνάπλασιν βροτείας γένεως · ὃν
πᾶσα κτίσις, ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς
αἰῶνας :~

Π αραγορεύεις, ἰωσὴφ μὴ ὅσαπερ δράσεις τά-
χος ὑπείσερχεται · ἄφαρ οὖν ἀρτι · οὔπω
πρέπον γάρ ἡμῖν ἔξειν ἄπασαν, πλη-
ρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην · ὁ δεσπότης
τῷ δούλῳ ἔφη · ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυ-
γεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός ·

Ϛ πήλιν κακίας, τῶν ὀδύνου ἡρώδου τὰς
τὰν ἐκμυκτηρίσαντάν · πρὸς ἰορδάνην,
δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, χῦ τὴν
λυτρωτὴν, τὸν θεοδρόμου βαπτιζό
μενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις · ὃν πᾶσα κτί
σις, ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας ·

ᾠδὴ θ' ὁ εἱρμός ·

Ψ υχὰς καθαρὰς, καὶ ἀῤῥυπώτους χείλε
σι · δεῦτε μεγαλυώμεν τὴν ἀκηλίδω-
τον καὶ ὑπεράγνον μεσῖτ τῶν ἐμμανουήλ ·
δι' αὐτῆς γὰρ ἐξ αὐτῆς προσφέρομεν θυ
σίαν τεχθέντι · φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α γνώμων μὴ δείς, ἐς πρὸς χῦ ἀχάριστος, ἔ
γω ὁ μακρόθυμον τῆς ἀμοιχῆς αὐτῶ · Ὃ
ἰχνηλάτητος ὑβρίζων καταφρονήσει ·
ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλάσωμεν
αὐτῷ μελωδοῦντάν · φεῖσαι τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α ἐλ τοῖς λαοῖς · τῶν ἀπειθῶν ὁ θεόδρο
μος · τὶς ὑμῖν ὑπέδραξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυ
γεῖν · ἐχιδνῶν γεννήματα τῆς μελλού
σης · μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξα-
σθαι ἀξίους βοῶντάν · φεῖσαι τῶν ψυ-
χῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Ω πρωτίκως, ἀγνωμοσύνης τόλμημα · ὃν
γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι · ὡς λυτρωτὴν χῦ ·
προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότάν ·
οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι
φανέντα · φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν
χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος · Ψὶὼ ἡμωτόραν ·

Ο λέθριον τοῦμα Ὃ τῆς ἁδάμ · μὴ ἐπα-
μορθώσῃ, ἐπεφανὴ μέσος ἁδάμ · τὴν
ἐλευθερίαν τῆς παλιγγενεσίας, παρέ-
χων παραδόξως διὰ βαπτίσματος ·

Ν όμων καὶ προφήτας ἀπαρεπληρώ · ἐ
δικαιωσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ παντέλειον σπέρ-
μῶν τοῦ παλαμναίου χειρωθεῖται δού
λου · δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ
τὸν ἄνθρωπον :~

Π ὸς εὕρεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς · τοῖς ἐν
σκότει

σωμα οἰδίον :~

Ζίφι κεφαλιὼ τεμνόμενος · ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωλιώ · ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον · καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον · προφάσεως μεταβέβηκας · μὴ αἱματείας φύσεως μέτοχος ἦν · ἀλλ' αὐθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος · ὦ τῶν ἀγώνων σου · ἀθλοφόρε γόνδε, δι' ὧν χῖ · μάρτυς ἐμεγαλύνω τὴν μόνην εὐσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ' .

Ἰωάννου μοναχοῦ .

Τῆ παραδόξου θαύματος · ὁ ἐν πνῖ ἁγίω βαπτίζων καὶ πυρὶ · ἐν Ἰορδάνη ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου · θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός · ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής · χῆτῶν μὲν ὑδάτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκδυνητῆ · ἄφραν δὲ ὡς θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι μέγα ἔλεος :~

Ἀποίχου, σιχερά · ἦχος πλ. β' .

Ψευδήμερος αἵρεσις .

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν · ἰδοὺ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν · σὺν βαίνει, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὴν ῥύπον ὅπως πλύνει · κακίας τῶν ἀνθρώπων · καὶ ἁγνὰ πλάσιν σωτειρίαν ἡμᾶς :~

Δι. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου .

Ὡς εἶδε σε ἐρχόμενον ὁ προφήτης σου κύ · καὶ αἰτούμενα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ τῷ ἐν φόβῳ ἀνεβόα · δεῦ μου πλάσουργέ μου · πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ Δι. Ἔδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός .

Ὡς ἐλθόντες πρὸς μοναχοὺς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πηγὰς · θαῦμα μέγα · ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίσης γὰρ τῶν ὅλων, ἐπέφανεν ὡράθη · καὶ βαπτισθῆναι παρεγένετο :~

Δόξα καὶ νῦν · ἦχος πλ. α' .

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ · χῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα · καθάραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, τῇ ἀυτοῦ ἐπιφανείᾳ · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ψευπάριον πρεσβύτου · Ἑτοιμάζου λαβουλών · Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις Ὄτειώδιον, οὐ ἡ ἀκροστιχίς · Ψευδάδιψαλῶ · ᾠδὴ γ' · ἦχος β' · ὁ εἱρμός .

Ἧς πίστεως ἐν πέρα με πρεσβεύσας · ἐπλάτυνας ὄγκα μου ἐπ' ἐχθρούς μου · ἀνέφραξε γὰρ ὄνυξ μου ἐν τῷ φάλτῃ · οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κύ :~

Ἐν χερσὶν ἡ ἐπίνοια τῆ ἡρῴδου · τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλευθερίας · αἰῶνος αἰελόντος παῖδας χῦ γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωλιὼ χαρίζεται · πᾶσι τὴν ἀπόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Ὁ δεινὸν βουλὴν τέλος τῆ ἡρῴδου · νηπίων μὲν ἀπέκτεινε μυριάδας · τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πλησῶσαν μὲν δὲ, τῇ ἐκκλησίᾳ χῦ ἔρχεται · τέκνα πολλὰ διὰ τῆ βαπτίσματος εἰς ποιήσασθαι :~

Ἕτερον τειῶδιον, οὐ ἡ ἀκροστιχίς .

Περὶ σάββατόν τε · ἦχος πλ. β' .

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀῤῥέτως · καὶ δούλου χειρί · βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θῦ, τὴν εἰρήνην παρέχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυφθέντων φρένας, καὶ πρὸς καθαρθέντων · μυστηρίου μεθέξει φεικτῆς οἰκονομίας · ἄνωθεν τῶν πηγῶν ὀρχομένω χῶ, ἵνα καὶ πίσωμεν Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς :~

Ὅσοι φίλοι, τὴν φωνὴν τῆ λόγου · τῆ ἡλίου τὸν λύχνον · τὸν φίλον τῆ νυμφίου μεταμοεῖτε τοῖς λαοῖς · ἐκβοῶντα καὶ ἀνάσατε · καθαρθῆναι τῆ κτίσεως ἐν ὑδάτων :~

ᾠδὴ ἡ · ὁ εἱρμός .

Ῥῆμα τυραννικὸν, ἐπεὶ ὑπερήχησεν · ἑστὰς πλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ · ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντων δόγμα · ἀλλ' ἐβόων · ὡραῖα τὰ ἔργα κῦ τὸν κτίσ' :~

Πεπληγουῦντων, δακρύων πηγὰς ἐπηρῶ · ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύ-

πον

του ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τοιούτῳ ὀψώμεθα· βαπτιωθῆναι χῦ ὀρχομένῳ· ὦ τοὺς μαρτυρήσει πῦρ ὀιωόλεμ· καὶ τῆς ἁγίου λάμψει παρουσία, τοὺς ἐρεῖς εἰδῇ :~

Λ ούσωμεν ἅπαν· χὲ ἀφαιρούμενος· ἀπὸ παντὸς τοῦ προσώπου τοῦ ὀρχέται· ψυχῶν, πολυώδυνα μοσήματα· αἰῶνος, ἐν ὕδατι παύων· καὶ παλαιωθέντας αὐθρώπους καινίζων τῇ παλιγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ι ερουργοῦται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσματος· τῷ θεοδότῳ λουτρῷ καὶ πνεύματι, τῷ ταὶ πάθη ἐκκαθαίροντος· Σ τιὼ ὕλιμ συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοαῖ ἐν καταυύξει· σὲ ὑπερυψοῦμεν χὲ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Β πίλιν κακίας·

Α πὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· πρὸ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ διάφοροι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· θεὰ ταὶ τῷ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τ χῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β έβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν μονημάτων μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντα, τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν, τῷ λόγῳ, δι ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Β άθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, μηδὲ φαντασθῆναι θεμιτὸς· θεῦ κρίματος, μηδὲ ἰχνεύσαντος, πᾶσιν ἐκκαλύπτεται· θεὸν μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείων γένους· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Α παγορεύεις, ἰωσὴφ μὴ ὅσον δράσεις τοῖχος ὑπείκειν μοι· ἄφαρ οὖν ἀπὸ· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν ἅγιον ἅπασαν, πλησθῆναι ἀληθῶς δικαιοσύνης· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Β πίλιν κακίας, τῆς ὀλισθροῦ ἡρῴδου πανάγιον ἐκμυκτηρίσαντας· πρὸς ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πρὸς ἱν ὀψώμεθα, χῦ τὸν λυτρωτὴν, ὡς ποταμὸν βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐν ῥείθροις· ὃν πᾶσα κτίσις, ἀνυμνεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψ υχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνομεν τὴν ἀνακλίδωτον καὶ ὑπεράγιον μετὰ τῆς ἐμμανοῦς· δι' αὐτῆς δ' ἐξ αὐτῆς προσφέρωμεν θυσίαν τερπνήν· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α γνώμων μὴ δείς, ἐ πρὸς χῦ ἀχάριτος, ἔγω δ' μακρόθυμον τῆς αἰσχῆς αὐτῦ· δ ζωηφόρος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν αὐτῷ μελωδοῦντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Α ὴλ τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ προπάτωρ· τῆς ὑμᾶς ὑπέδυ ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐχθρῶν γεμνήματα τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶμεν· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Π πρωτικῆς, ἀγνωμοσύνης τόλμημα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χῦ προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν χὲ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Ψ ιὼ πνευματόφρων·

Ο λέθριον τοῦτο μα δ τῆς ἁδάμ· μὴ ἐπανορθώσῃ, ἐπιφανὴς μέσος ἁδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγενεσίας, παρέχων παραδόξως διὰ βαπτίσματος·

Η όμων καὶ προφήτας ἀποπλήρων· ἐ δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ πανάγιον σπέρμα· ἐκ παλάμης χειρωθεῖσαν δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἄνθρωπον :~

Π εῖς εὑρεσιν ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει·

Digitized by Google

σωμα οἰδίον :~

Ζίφι κεφαλὴ τεμνόμενος · ἀπὸ ζωῆς εἰς ζωὴν · ἐκ θνητῆς εἰς ἀθάνατον · καὶ φθαρτῆς πρὸς ἄφθαρτον · πρὸς φανὺς μεταβέβηκας · μὴ αἱματείμας φύσεως μέτρωσιν · ἀλλ' ἀυθαιρέτως θανεῖν ἑλόμενος · ὦ τῶν ἀγώνων σου · ἀθλοφόρε γόρδιε, δι' ὧν χῖ · μαρτυς ἐμεγαλύνω τὴν μόνην εὐσπλαγχνον :~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τῆ παραδόξου θαύματος · ὁ ἐν πῖ ἀγίω βαπτίζων καὶ πυρί · ἐν Ἰορδάνη ἔρχεται βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου · θεὸς οὐ γυμνός, οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλός · ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσιν, εἷς ὁ αὐτὸς υἱὸς μονογενής · χῖτῶν μὴ δ' βάπτισμα, ὡς ἄνθρωπος ἐκ θνητῆς · ἄιρων δὲ ὡς θεὸς τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, καὶ παρέχων πᾶσι δ' μέγα ἔλεος :~

Ἀποίχου, σκηνή · ἦχος πλ β'.

Ψευήμερος αἰθέρος.

Ἰδοὺ ὁ φωτισμὸς τῶν πιστῶν · ἰδοὺ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν · σὺν βαίνει, μέλλει ῥείθροις ποταμοῦ, τὸν ῥύπον ὅπως πλύνει · κακίας τῶν ἀνθρώπων · καὶ αὐτὰ πλάσιν σωτειβέντας ἡμᾶς :~

ᾠδὴ α'. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ὡς εἶδε σε ὀρχούμενον ὁ προδρόμος σου κε · καὶ αἰτούμενα, βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ · τῷ ἐν φόβῳ αἰδέσθη · δεῦρό μου πλάσμα · πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον :~ ᾠδὴ δ'. Εἴδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός · ὠδέλθωμεν πρὸς μονοτῶς, πρὸς τὰς τοῦ Ἰορδάνου πηγὰς · θαῦμα μέγα · ὅπως ἴδωμεν σαφῶς, ὁ κτίσης γὰρ τὸν ὅλων, ἐπέφανεν ὡς ἄνθρωπος · καὶ βαπτισθῆναι παρεγένετο :~

Δόξα καὶ νῦν · ἦχος πλ α'.

Ἐν Ἰορδάνῃ ποταμῷ · χῖ ὁ θεὸς ἡμῶν, μολεῖ πρὸς τὸ βάπτισμα · καθάραι θέλων ἡμᾶς, ἐκ τῶν αἰσχιῶν ἡμῶν, τῇ σῇ τῆ ἐπιφανείᾳ · ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ψευπάριον πρεσβύτιον · Ἑτοιμάζου λαβουλών · Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις Ὅτι ὠδὸν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς · Ψεράδι ψαλῶ · ᾠδὴ γ'. ἦχος β'. ὁ εἱρμός.

Τῆς πίστεως σὺ πέρα με χερεώσας · ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου · διεφράγθη γὰρ τὸ πᾶ μου σὺν τῷ φάλλῃ · οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε :~

Ἐν κενοῖς ἡ ἐπίνοια τῆ ἡρώδου · τοὺς μέλλοντας τυχεῖν τῆς ἐλπίδος · αἰσθόμενος ἀμελόντος παῦσαι χῖ γὰρ ὁ λυτρωτὴς ἡμῶν, ζωὴν χαρίζεται · πᾶσι τὴν ἀπόλεθρον βαπτιζόμενος :~

Ὁ δεινὸν βουλεύτριον τῆ ἡρώδου · νηπίων μὴν ἀπέκτεινε μελαίαν · τὴν βηθλεὲμ αἱμάτων πλησῶσαι μὴν δὲ, τῇ ἐκκλησία χῖ ἔρχεται · τέκνα πολλὰ διὰ τῆ βαπτίσματος εἰς ποιήσεσθαι :~

Ἕτερον τροπάριον, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Περὶ σάββατόν τε · ἦχος πλ β'.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δι' ἀπλαγχνίαν σεαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀῤῥέτως · καὶ δούλου χειρί · βαπτισθῆναι θελήσαντα λόγε θεῦ, τὴν εἰρήνην παρέχου μοι φιλάνθρωπε :~

Ῥυθμὸν τῶν φρένας, καὶ πρὸς καθαρὸν μέτρων · μυστηρίου μελέξει φεικτῆς οἰκονομίας · ἅπαντων προσερχομένων χῶ, ἵνα καὶ ἡμεῖς Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, ἐκκαθάραι ἡμᾶς :~

Ὅσα τε φίλοι, τὴν φωνὴν τῶν λόγου · τῆ λίλιον τὸν λύχνον · τὸν φίλον τῆ νυμφίου μεταμοεῖτε τοῖς λαοῖς · ἐκβοῶντα καὶ αἰνίσατε · καθαρθῆναι τῆ κτίσου ἐκ ὑπάρχεται :~

ᾠδὴ ἑ · ὁ εἱρμός.

Ῥῆμα τυραννικὸν, ἐπεὶ ὑπερήχησεν · ἑστὰς πλησίος κάμινος ἔξεκαύθη ποτέ · ἐν ᾗ, παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, βασιλέως πατήσαντὰ δόγμα · ἀλλ' ἐβόων · ὑμνεῖτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῖ' :~

Πεπονθυῖαν, δακρύων πηγὰς εἰ πρὸ · ἐξ ὀφθαλμῶν καθάρωμεν πάντα ῥύ-

πον

του ψυχῶν· καὶ φῶς, ἐν φωτὶ τελοῦντι ὀψώμεθα· βαπτιδῆναι χῦ θέλομεν· ὡ τοὺς καρτερήσαντας πῦρ οὐ κατέδεται· καὶ τοῦ ἁγίου λάμψει παρουσία, σωθῆναι ἐκδεχόμενοι ἐν ἐδῇ :~

Λούσασθε καθαροὶ γενέσθε· ἐκ ἀφαιρούμενος· ἀπὸ τῶν πονηρῶν τοῦ σώματος· ψυχῶν, πολυώδυνα μολύσματα· ἀμώμως, ἐν ὕδατι παύσω· καὶ παλαιωθέντας ἀνθρώπους καινίζω τῇ παλιγενεσίᾳ· τοὺς ὑμνολογοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Θρουργοῦνται, ψυχαὶ τῷ βαπτίσματος· τῷ θεοδότῳ λουτρῷ καὶ πυρί, τῷ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος· Ὃ τὴν ὕλιν συμφλέγοντος πᾶσαν· μοχθηρᾶς κακίας· καὶ χάριν διδόντος· βοᾷ ἐν καταμύξει· σεσωφρυμένοι ἐκ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Β πάλιν κακίας·

Ἀπὸ βλεφάρων· ψυχικῶν κακίας ὕπνον ἐκτιναξάμενοι· τὰς πονηρίας ἀφελώμεθα· πρὸ καρδιῶν ἡμῶν· καὶ διάφοροι θερμοῖς, λούσωμεν φρένας· θεατὰ τῷ ἐπιφανέντος· ὅπως ὀφθῶμεν· τῷ χῦ δοξάζοντα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βέβηλον ἔπος· πονηρῶν ἐν μοναστῶν, μὴ προσενέγκωμεν· λόγον δὲ θεῖον μελετήσαντας, τοῖς ὕμνοις προσαίξωμεν, τῷ λόγῳ, δι' ἡμᾶς σαρκὶ φανέντι· καὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σκότει· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

Βάθος σοφίας· κεκρυμμένον μυστήριον, μιῶ φανερῶται βροτοῖς· θεῦ κριμάτων, μιῶ ἰᾷ ἄβυσσος, πηγῆς ἐκκαλύπτεται· θεῦ μετὰ σαρκὸς, ἐν γῇ φανέντος· εἰς ἀνάπλασιν βροτείων γόνων· ὃν πᾶσα κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Παγορεύεις, ἰωαμνὴ ὅσον δράσεις τάχος ὑπείκειν μοι· ἄφαν οὖν ἀρτι· οὕτω πρέπον γὰρ ἡμῖν πᾶσαν, πληρῶσαι ἀληθῶς δικαιοσύνην· ὁ δεσπότης τῷ δούλῳ ἔφη· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Γ πάλιν κακίας, τῦ θυμοῦ ἡρώδου τὰν ἐκμυκτηρίσαντα· πρὸς Ἰορδάνην, δεῦτε ἴωμεν πιστοὶ ἵν' ὀψώμεθα, χῦ τὸν λυτρωτὴν, ὑπὸ τοῦ θεοδρόμου βαπτιζόμενον σαρκὶ ἐμφανέντος· ὃν πᾶσα κτίσις, ὑμνολογεῖ δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας·

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Ψυχαῖς καθαραῖς, καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι· δεῦτε μεγαλύνωμεν τὴν ἀνακλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μετὰ τῦ ἐμμανουήλ· δι' ἀυτῆς Ὃ δι' ἀυτῆς τὰ θυσίαν τεχθέντα· φῶτισαι τὸν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Γνώμων μὴ δείς, ἐ πρὸς χῦ ἀχάριστος, ἕως δ μακρόθυμον τῆς αἰωνίας ἀυτῦ· Ὃ ζωοποιοῦντος ὑβρίζων καταφρονήσει· ἀλλ' ἐν φόβῳ καὶ χαρᾷ δουλεύσωμεν ἀυτῷ μελῳδοῦντα· φῶτισαι τὸν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Γνῶ τοῖς λαοῖς· τῶν ἀπειθῶν ὁ θεόδρομος· τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν ἐκ τῆς ὀργῆς φυγεῖν· ἐλεήμων γεγένηται τῆς μελλούσης· μετανοίας οὖν καρποὺς, ἐνδείξασθαι ἀξίους βοῶμεν· φῶτισαι τὸν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

Πυρωτικῆς, ἀγνεμοσύνης τέλημμα· ὃν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι· ὡς λυτρωτὴν χῦ· προσεκύνησαν, ἐνδώροις τετιμηκότες· οἱ οἰκεῖοι μανικῶς, ἐζήτουν ἀποκτεῖναι φανέντα· φῶτισαι τὸν ψυχῶν ἡμῶν χέ ὁ θς καὶ σῶσον ἡμᾶς :~

ἄλλος· Ψ πάλιν μετὰ τὸν ὄρθρον·

Ὁλέθριον τὸ τῶμα Ὃ τῦ ἀδάμ· μιῶ ἐπαυγορθώσαν, ἐπέφανεν μέσος ἀδάμ· τὴν ἐλευθερίαν τῆς παλιγενεσίας, παρέχων παράδοξος διὰ βαπτίσματος·

Νόμων καὶ προφήτας ἀπεπλήρωσε· ἐ δικαιοσύνῃ, ἐκτελῶν ὁ πάντων σωτὴρ· μιῶ τοῦ παλαιοῦ χειροδετεῖται δούλου· δουλείας ἀφαρπάζων, ἐχθροῦ τὸν ἀνθρώπων :~

Εἰς ἔρημον ἔλαμψε μέγα φῶς· τοῖς ἐν σκότει·

σκοτισμένοις· θεϊκὴ ἀνέσχεν αὐγή·
τοῖς ἐν σκιᾷ πάλαι θανάτου καθημέ-
νοις· ὁ ἥλιος τῆς δόξης χ̅ς̅ ἀνέτειλεν·
Ε κύκλουν ἀγγέλων αἱ στρατιαί· τὸν ἐν
ἰορδάνῃ βαπτιζόμενον λυτρωτήν· Ὃ
τρόμῳ δὲ μέγα μυστήριον ἀνύμνουν, τῆς
τούτου ἀπορρήτου συγκαταβάσεως:~
Εἶτα τὸν εἱρμόν· Ψὴν τιμιωτέραν·
Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιλ̅ο̅·
κ̅α̅θ̅ά̅, ἦχος γ'· Ψὴν ὡραιότητα·
Ο ἀπερίγραπτος ὢν τῇ θεότητι· περι-
γραφόμενος ὕλῃ τοῦ σώματος· μέλλει
προέρχεσθαι ῥοαῖς, ἰορδάνου τοῦ βαπτι-
σθῆναι· τοῦτον καθαρότητι, διανοίας δε-
ξώμεθα· πάντων γὰρ ἐργάσασθαι,
τὴν ἀνάπλασιν βούλεται· πρὸς ὃν
βοήσωμεν φόβῳ· δόξα χ̅ε̅ τῇ σ̅ῃ̅ φα-
νείᾳ σου:~ Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·
Ε πιφανέντος σου ἐν ἰορδάνῃ σ̅ῆ̅ρ̅· σ̅ῃ̅ τὰ
ὕδατα τοῦ βαπτισθῆναι σαρκί· αἱ
τῶν ἀγγέλων στρατιαί, ἐξίστατο καθο-
ρῶσαι· δούλῳ παριστάμενον, τὸν δε-
σπότην τῆς κτίσεως· ἄνωθεν ἐκύρυττε,
σὲ π̅ῆ̅ρ̅ ὁ προάναρχος· διὸ μετ' εὐφρο-
σύνης βοῶμεν σοι· δόξα χ̅ε̅ τῇ ἐπιφα-
νείᾳ σου:~
Εἰς τὴν β', στιχολ̅ο̅ κάθισμα, ἦχος π̅ α'·
Ψὸν συναναρχον λ̅ο̅·
Τ ὸν ὁμότιμον λόγῳ πρ̅ι̅ καὶ πνεύματι·
σαρκωθέντα δι' οἶκτον καὶ βαπτιζόμε-
νον· τῶν ἀγγέλων οἱ χοροὶ, βλέποντες·
ἔτρεμον· καὶ ἰορδάνης ποταμὸς εὐλα-
βηθεὶς καὶ φοβηθεὶς, ἐστράφη εἰς τὰ ὀ-
πίσω· ἡμᾶς ἀνάγων πρὸς ὕψος τῆς σω-
τηρίας· πάθεσι ῥεύσαντας:~
Δόξα καὶ νῦν· ὅμοιον·
Ο συναναρχος λόγος πρ̅ι̅ καὶ πν̅ι̅· μορφω-
θεὶς διὰ σπλάγχνα νῦν δὲ ἀλλότριον·
βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς, ἤδη ἐπείγεται· ὑ-
πανθήσωμεν αὐτῷ διανοίᾳ καθαρᾷ·
εὐλογητὸς εἶ βοῶντες, χ̅ε̅ σ̅ῆ̅ρ̅ εὐεργέ-
τα· ὁ ἁγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος:~
Κανόνες τρεῖς· ὁ προεόρτιος εἰς ς', τοῦ
προφήτου εἰς δ', Καὶ τοῦ μάρτυρος
εἰς δ'· Ο προεόρτιος οὗ ἡ ἀκροστίχις·
Κατὰ ἀλφάβητον· Ἰωσήφ·
ὠδὴ α'· ἦχος δ'· ὁ εἱρμός·
Α νοίξω δὲ στόμα μου· καὶ πληρωθήσεται
πν̅ς̅· καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι
μρ̅ι̅· καὶ ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυ-
ρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα:~
Α βύσσοις προστάγματι· δημιουργήσας
φιλάνθρωπε· τὴν γῆν ὁ τοῖς ὕδασι κρε-
μάσας κ̅ε̅· ταπεινούμενος· προέρχη
βαπτισθῆναι· ποταμίοις ῥεύμασιν·
πλυνῶν με ῥύπου παθῶν:~
Β ουλήσει ἐπιώχευσας, τὸν ἑκουσίως πτω-
χεύσαντα· κακῶν ἐπιδόσεσιν· ἐμὲ πλου-
τίζων χ̅ε̅· καὶ ἐν ὕδασι· προέρχη ἰορ-
δάνου, βάπτισμα αἰτούμενος, ὁ ἀνα-
μάρτητος:~
Γ ηράσαντα παίσμασι· κόσμον καινί-
ζων φιλάνθρωπε· ξένην ἀναγέννη-
σιν ἔρχη ποιήσασθαι· διὰ ὕδατος, καὶ
πνεύματος, ἀνθρώποις· ὅθεν σου δοξά-
ζομεν τὴν ἐπιφάνειαν:~
Λ ᾶδ θείω πν̅ι̅· προκελαδῶν ἀπεφθέγγε-
το· τί σοι ἔστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες· Ὃ
καὶ τί ὅτι σύ, ἐστράφης ἰορδάνη· χν̅ θεα-
σάμενος, γυμνὸν ἑστῶτα ἐν σοί:~
Ἕτερος κανὼν τοῦ προφήτου·
ὠδὴ α'· ἦχος π̅ δ'· Ἡ κεκομμένη·
Μ ετὰ τῆς ἄνω χοροστασίας γηθόμενος·
καὶ ταύτῃ συγχορεύων καὶ συναγαλλό-
μενος· καὶ θείου φωτισμοῦ ἀξίως ἐμ-
φορούμενος· θεόπνευστε τοὺς πίστιν τὴν
σεπτήν· σοῦ μνήμην ἑορτάζοντας·
τῷ κ̅ῷ̅ ψάλλοντας, πρεσβεύων διαφύ-
λαττε:~
Α γγελομόρφω ψυχῆς ὡραιότητι· καὶ κάλ-
λει διαπρέπων, πάλιν τῷ τοῦ σώμα-
τος· τὴν ἄνωθεν αὐγὴν, τῆς θείας σ̅ῃ̅-
λάμψεως· ἐδέξω θεηγόρε τηλαυγῶς·
καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· τῷ κ̅ῷ̅ ἄσω-
μεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~
Α ελογισμένως ἀνύων τὸν βίον σου· καὶ
τρόπων εὐκοσμίᾳ, καθωραϊζόμενος·
καὶ

Digitized by Google

καὶ ἤθεσι χρηστοῖς, παμμάκαρ σεμνυνόμενος· πνευματικῆς ἀληθείας δυσεβὴς κραυγάζων σφαπέφλωσας· τῷ κῷ ἄσωμψ· ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι:~ Ἦχ. δ.

Ἄχραντε μῆτερ θῦ πανυμνοπρέπειρε· ἡ βασιλίδος φυλῆς· δέσποινα βλαστήσασα· Σὺ μόνη τὸν θῦ· τὸν πάντων βασιλεύοντα γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς· κυμδώνω με διάσωσον· τῷ ἰῷ σου ψάλλοντα ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι:~

Ἕτερος κανὼν τῆ μάρτυρος·

ᾠδὴ ά· ἦχος πλ. δ'· Ἄσωμεν τῷ κῷ· μάρτυς τῆς ἀληθείας· γόρδιε παμμάκαρ χωρευόμενος· φωτοφόρον μοι χάριν, οἰκοδόμει παρέχου ταῖς πρεσδείαις σου· σώσωμεν τῷ κῷ· τῷ τὸν ἀθλοφόρον ἐμψυχώσαντι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων, καὶ στεφανοῦντι τῆς νίκης κοσμήσαντι:~

Ὠδὴ καὶ πανοπλία· τῆ παμβασιλέως κραταιούμενος· τῶν τυραννων καθεῖλε, τὴν μανίαν πανσθένδοξε γόρδιε:~ Σταυρὸς ἀλλοιούμενος, εἰς ἀθανασίαν ὠφθης σκεύωμα· τῆ πηγάζοντος πᾶσι· τὴν ζωὴν τοῖς αὐτοῖς δεόμενοι:~

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Οὐς σοὺς ὑμνολόγους θεὲ· ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θάσον συγκροτήσαντας πανάγιον χορεύσον· καὶ ἐν τῆ σεπτῆ σου κλήσει σου, στεφανοῦν δόξης ἀξίωσον·

Ὑφαιμάξατο ἔρημος διψῶσα· βρυτῶν φύσις ἅπασα ἰδοὺ, Σὺ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, Σὺ τῆς ζωῆς ἀρδεύουσα· γονιμωτάτους χαρίτι· Χε· τὴν πάντων αὐτάπλασιν:~

Κατάσπασαι με χώμα πλανηθέντα· σωσόν με ἐν ὕδασι χε· ἐν οἷς καταδυόμενος, βυθίζης μου τὰ παίσματα· καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε με· πάσης κακίας ὡς εὔσπλαγχνος:~

Ἥλιος ὀρθὸν σε μέλλων λάζε· γυμνούμενον κρύψει τὰς αὐγάς· ἔρχεται γὰρ γυμνωθέντα με, ἀπάτη τῆ τῆς ὄψεως· διὰ τοῦ σοῦ βαπτίσματος, φωτὶ ἐνδύσαι σεῖον·

Ἄλλος· Θυ εἰ Σ' σφραγίς·

Χαίροις μῶν δεόμενος· τὴν τῶν σωζομένων ἔκβασιν· μάκαρ τῶν σῶν· τετελωμένων· μαλακία δεόλητε:~

Ἰασιν ἐν πτόρυξιν· ἔχων αἰέτειλεν ἥλιος· ὁ μόνος, τῆς δικαιοσύνης· ὡς προέφης δεόπνευστε:~ Ἦχ.

Ὅλον τὴν ἐλπίδα μου· ἐν σοὶ παραμένω· πίστει σοὶ ὅλην ἐκ σέ· χαίρων σπένδω· καὶ ψυχήν καὶ διάνοιαν:~

Ἄλλος· Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κς· καὶ σύντομον Σ' ἄστατον λογιζόμενος· Σὲ μόνον τὴν σύστασιν μαρτυς αἰσθάνεται· ἐν θυμούμενος μάκαρ· ἀτενίσας Σ' ταῖς ὀμνύουσι πύλαις τῆς ἀθλήσεως:~

Πέπαυσαι τὴν ἐκστασιν μου ταύτην· καὶ σιωπᾶσθαι μοι παύσασθαι· τοῖς ἀεὶ διαμένουσι· καὶ φυγὼν τοὺς αἰῶνας, ἀπέλωφ ὁμόσκηνος· δεόφρον ἐρημάτησας:~

Εὐθὺ φρονήματα καταλέλοιπας· πολιτείαν ὁσίου, μάρτυς ἀνερείμενος· καὶ θορεῖν γὰρ μὴ φθάνω, τῆς πλανης Σ' φρύαγμα· εἰς ἔρημον ἐμάκρυνας:~

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, ὡς σὺ δέσποινα· καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος πλὴν σου παναμωμε· ἐν χαρὶ γὰρ τὴν κτίσιν, τῶν πάντων ἐχώρησας, τὸν μόνον πολυέλεον·

Ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ κς· Σὺ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ θς ἡμῶν· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου φιλανθρωπε·

Καὶ· τῆ στεφηφόρου· Ἦχος πλ. δ'·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Στεφανείας τὴν χάριν πεπλουτηκώς· ἐσομένων τὴν χωσιν δεσποτικῶς· μεμύησαι ἐν πυῖ, μαλακία δεόπνευστε· καὶ στεφανοῖς ἅπασι, χῦ τὴν ἐπέλευσιν· καὶ ἐθνῶν πανόλβιε, τὴν θείαν ἀνάκλησιν· ὅθεν τὴν σεπτὴν σου, ἑορτάζομεν μνήμην, καὶ πόθω ὑμνοῦμέν σε· καὶ πιστῶς μακαρίζομεν, ἐκβοῶντά σε ἐνδόξε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~ Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Ἀναλῶν ποιημικῶν·

Χορὸς προφητικός· προκηρύξας νῦν χαίρει· τὸ βάπτισμα χῦ, τὴν ζωὴν ἀναβλύζον· κράζει ὁ Ἡσαΐας, ἀντλῆσαι ὕδωρ τὸ καθαρτήριον· γράφει ὁ θεοπάτωρ· πῶς ἐκ προσώπου φεύγει Ἡ θάλασσα, τοῦ εὐδοκήσαντος σώζειν συμπαθῶς· τὸ γένος τῶν ἀνῶν:~

ὠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν· τὴν ἐκ τῆς παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ ὑψίστου· ὁ προφήτης ἀββακοὺμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~

Θάμβει συσχεθήσεται ὁ οὐνός· Ὡς τὰ τῶν ἀγγέλων στρατεύματα· δουλοπρεπῶς σε· ἀφικνούμενον χε· πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντα· καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ βάπτισμα:~

Ἰωάννη σκίρτησον· ἔρχεται γὰρ· πάντας ὁ λυτρούμενος κς· ὑποκλιθῆναι τῇ χειρί σου ταπεινῶς· ὅπως ταπεινωθέντα με· θείω ἀνυψώσῃ βαπτίσματι:~

Κλίνας καταβέβηκας τοὺς οὐνούς· Ἐπὶ τὴν παρθένον φιλάνθρωπε· καὶ ἰωάννη, ὑποκλίνεις κορυφήν· Ἐπιζητῶν τὸ βάπτισμα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίας σου:~

Λύων τὰς ἀμέτρους μου λόγε σειράς· τῶν ἁμαρτημάτων ἐν ὕδασι· τοῦ ἰορδάνου Ἐπισπεύδεις προσελθεῖν· καὶ βαπτισθῆναι δέσποτα· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνία σου.~

ἄλλος· Εἰσακήκοα κε·

Υποφήτης γενόμενος· τῆς θεαρχικῆς μάκαρ ἀγαθότητος· πᾶσιν ἔθνεσιν ἐκήρυξας· τὴν γεγενημένην ἀπολύτρωσιν·

Μυηθεὶς διὰ πνς· τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ λόγου σαρκώσεως· τὸ ἀπόρρητον μυστήριον· μαλαχία μάκαρ προηγόρευσας:~

Ἐπὶ σοὶ ἀνατίθημοι· πᾶσαν προσδοκίαν· τῆς σείας μου· καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν· κεχαριτωμένη μρο παρθένε:~

ἄλλος· ἐξ ὄρους κατασκίου·

Ρήσεων χῦ· παμμάκαρ ὑπακούσας· χαίρων τὴν φθαρτὴν, κατέλιπες στρατείαν· καὶ βασιλεῖ, ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ· στεφανηφόρε μάρτυς γόρδιε:~

Λιεθρύβησαν μάρτυς· ὄρη τῶν τυραννῶν ἐτάκησαν δέ· βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων τῇ καρτερᾷ σου ἀθλήσει καὶ παρρησίᾳ, στεφανηφόρε προσεγγίσαντα:~

Ὅλην κατὰ σοῦ· θεόφρον τοῦ τυράννου· ἤγειρας σοφέ· τὴν ἄσχετον μανίαν· καταπλαγέντος παμμάκαρ τῆς διανοίας, καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα:~ θ·

Νύμφη τοῦ θυ· μαρία θκε· ῥῦσαι με δεινῶν· πταισμάτων καὶ κινδύνων· καὶ πρὸς γαλήνης λιμένα καὶ σείας· ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον:~

ὠδὴ ε'· ὁ εἱρμός·

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ συλλήψει σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε παρθένε· ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν Ἐπὶ πάντων θν· καὶ τέτοκας, ἄχρονον υἱὸν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, σείαν βραβεύουσα:~

Μακρὰν τὸ ἀνθρώπινον· ἀπὸ θυ γενόμενον· ὁ λόγος θυ νῦν κατοικτειρήσας· ἄνθρωπος ὤφθη· καὶ βαπτισμῷ θεουργῷ, τοῦτο οἰκειοῖ θεοπρεπῶς· καὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον, ἐπανάγει ἀξίωμα:~

Νεκροὺς χρηματίσαντας· Ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν· ἔρχη ζωοδότα πανοικτίρμον· ἀναζωῶσαι ταῖς ἰορδάνου ῥοαῖς· ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς· νῦν τὴν ἐπιφάνειαν· καὶ τὸ ἄφατον ἔλεος:~

Ξενίζεται ἅπασα· ψυχὴ ἐννοουμένη σου, λόγε τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν· πῶς ἀναπλάσαι πάντας βουλόμενος· ἔρχη ἐπιβῆναι ποταμοῦ· ῥεύματι γυμνούμενος· ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ὁ ἐκνυκτὸς ἀγνοίας·

Τὴν φοβεραὰν Ἡμέραν· τῆς τοῦ χῦ παρουσίας προήγγειλας· μαλαχία θεόφρον· θείῳ φωτιζόμενος πνι:~

Ὁ τῶν ψυχῶν τὸν ῥύπον· ἀναχωνεύων καὶ πλυνῶν τῇ χάριτι· ὡς ἐν πόᾳ πλυνόντων· οὕτως σε θεόφρον ἐδόξασε:~

Κράτος θανάτου κόρη· τῷ ζωηφόρῳ σου τόκῳ

τὸν διάλυσας · τὸ μαγία παρθένε · Ὃ
ξωλυὶ ἐπήγασας ἄλυτον :~ ὁ αὐτός ·
παισελθὼν ἀτρέμως · καὶ ῥωμαλαίως,
ὡς λέων Ὃ θεάτερον · πύρας ὡς τὸν ἀ
ψύχους, μάκαρ ἐλογίσω τοὺς ἄφρονας ·
ἐμνημένος μάρτυς · τῆς θεοπρώρου γε
φῆς τὰ διδάγματα · τὰ πρὸς σω
τηρίαν · εὗρες ἐπαλείφοντα γόρδιε :~
ἐμοικῶς θεόφρον · τὴν καθηγεμόνα σου ὁ
τύραννος ἔμεσεν · πέρα καθαίρων τὸν
κύμα · τῇ σῇ διαβάσει ἐρρόπτι :~
ἐκ τῆς σῆς μηδύος · ὑπερουσίως παρθέ
νε σαρκούμενος · θεοχρωσίας, αὐγὴν
κατελάμπρυνε τὰς ἐμάς :~
ὠδὴ ς΄. ὁ εἱρμός.
Τὴν θείαν ταύτην Ὃ τιμίαν, τελοῦν
τὰν ἑορτὴν οἱ θεόφρονες τῆς θεομήτο
ρος · δεῦτε τὰς χεῖρας προτείνωμεν · τὴν
δι' αὐτῆς τελεσθεῖσαν θεῷ δοξάζοντες :~
Ἰσχύσει πάλαι καθήμενοι · Ὃ φῶς ἐβλά
δημῆσαν θεώμενοι · χαρᾶς ἐμπλήσθη
τε · ἰδοὺ ἐπέφαμεν χῷ · τὰ ἰορδάνου ῥεῖ
θρα τοῦ βαπτιζομένου :~
Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον · ὁ τοῦ θρό
νος σὴρ καὶ αἰτούμενον · Ὃ θεῖον βάπτι
σμα · πῶς σε ῥοαὶ ὑποδέξονται · τῷ ἰορ
δάνου ῥεῖθρον ὄντα ἀφέσεως :~
Ἁμάτωσαν διφραιμόμεναι · μεφέλαι
μοι τὴν ἀγαλλίασιν · ἰδοὺ ἀφίκετο, τῷ
βαπτισθῆναι ὁ κῦ · διασκεδάζων μέφι
τῶν καρδιῶν ἡμῶν :~
ἄλλος · Ψυὶ δέησιν ἐκχεῶ ·
Ἁμαθεῖσα σου ἡ σοφὴ διανοία · ὑπ' αὐτ
τῆς θείκῆς φωταυγίας · Ὃ τῶν χαμαί,
χωρισθεῖσα πραγμάτων · τῆς τῶν μελ
λόντων ἠξίωται χώσεως · τὴν κλῆσιν
γὰρ τὴν τῶν ἐθνῶν · καὶ τὸν νόμου τὴν
παῦσιν προεῖρηκας :~
Ἐλήλυθεν ἀληθῶς ὁ κῦ · ὃν ἡμεῖς πόθῳ
χαρῶς ἐζητοῦμεν · εἰς τὸν μαόν · ὃν αὐ
τὸς ἐκ παρθένου ἀνθρωπίνης σοφῶς
ᾠκοδόμησεν · ὡς ἔφησεν ὁ τοῦ θυ, ἐλ
λαμφθεὶς μεγαλοχάρις ὁ ἔνδοξος :~
Ἀρχὴ τῆς προμυστηρίου λόγου · ὁ αὐτὸς
μυστογενὴς ἐκ παρθένου · σωματωθείς,
ἀπορρήτως ἐτέχθη · καὶ τὴν τεκοῦσαν
παρθένον ἐφύλαξεν · θῦ γὰρ ἦν ἀλη
θινὸς · εἰκὼν φύσιν αὐτοῦ ἀμέλαβεν :~
ἄλλος · Ὡς τὸν προφήτην ·
Ἱερουργεῖται θυσία · καὶ δεκτὴ προσφο
ρά σοι προσάγεται · καθόμενος αἵμα
τι · ὁ γόρδιος δέσποτα · Ὃ ἑκούσιον πά
θος σου μιμούμενος :~
Ἐσοβημένων τὰς φρένας · καὶ φθαρτὴν
ὑπέχοι Ὃ δοξάριον · τῷ δόξαν αἰώνι
τον · γόρδιε πλουτήσαντι · καὶ ἀθάνα
τον ἡσαυρίσαντι :~
Ἐλθυτεμεῖς τὰς ἐλπίδας, πρὸς θῦ κεκτη
μένας παρέδραμες · τῶν βίου Ὃ ἄσατον ·
καὶ ξίφει τεμνόμενος · πρὸς ἀνύχω
ρον πλάτος μεταβέβηκας :~ Ἅγ.
Ἡμεκρωμένον τὸν μοῦν μου · τῶν πα
θῶν τειχωμίαις αἰάζησον · ζωλυὶ τὴν αἰώ
νιον, χῖ κινήσασα · τὸν παρέχοντα
πᾶσι τὰ ἰάματα :~ ὁ εἱρμός ·
Ὡς τὸν προφήτην ἐρρύσω · ἐκ βυθοῦ κα
τωτάτου χὲ ὁ θς · κἀμὲ τῶν ταισμά
των μου · ῥῦσαι ὡς φιλανθρωπος · καὶ
κινβόρνησον τὴν ζωλύ μου δέομαι :~
κοντάκιον τῦ προφήτου · ἦχ γ΄.
Ἡ παρθένος σήμερον ·
Τῆς σοφίας ἔμπλεος · τῆς ὑπερσόφου
καὶ θείας · μαλαχία μέγιστε · σὺ πεφυ
κὼς ὡς προφήτης · αἴρωλεν αὐτὸν τὸν
ὄντα, θῦ σοφίαν · ἔδειξας τοῖς πᾶσι κά
τω αἰχραφέντα · διὰ τοῦτο μακαρίζο
μεν, τελοῦντά σε πίστει τὴν θείαν μνή
μην σου :~ ἕτερον τῦ μάρτυρος ·
ἦχ β΄. πρὸς, τὴν ἐν πρεσβείαις ·
Ὃν ἐν ἀθλήσει ἀήττητον γραπώσην · Ἐ
ν βασάνοις ἀνίκητον σεφανώσην · γόρ
διον πανόπλῳ ἀφθονίσωμεν · ἵ ὃς ἑώας
μέχαν αἰσέρα ὄντως ἐκλάμψαντα · Ὃ
αὐγλαίσμα τῶν μαρτύρων χῦ :~
Ὁ οἶκος ·
Ὃν τῷ πρὶν σωματάρχην λόγον · τὴν σο
φίαν τὴν ὄντως · τὴν τοῦ λόγου πηγήν ·
τὴν ἀβυσσόν τε τῆς χώσεως, τὸν σαρ

διάρχην

διαρχήν τῶν ἀθλοφόρων· ἀληθείας τὸν μάρτυρα, τὴν δεσπότην πάσης προσκαλοῦμαι τὸν ὕμνον δοθῆναί μοι, ὡς δέμις καὶ κατ' ἀξίαν, ἀρίστας ὑμνῆσαι τὸν μάρτυρα· τῷ δὲ ἑῴας ἀμάραντος, καὶ τυραύγων μαίαν ἐλέγξαντος· Ψὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν μαρτύρων χῦ·~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, γ'· τοῦ ἁγίου προφήτου μαλαχίου· ϛ'·

Κλῆσιν ἀυχῶν ἀγγέλου μαλαχίας· Ἄυχει μάλιστα τὴν μετ' ἀγγέλων φάσιν· Ἐκ ρελέων μαλαχίου ἀπέστατο σὺν τείχη ἥτορ·

Οὗτος μετὰ τὴν ὑποστροφὴν τῆς αἰχμαλωσίας, πίστεται σὺν σοφίᾳ· ἐκ φυλῆς λευί· ἐπὶ δὲ μέσος ὤν, πολιτείαν ἀρίστην ἐκτήσατο· καὶ ὁ μαλαχίας ἐπώνυμον ἔσχεν· ὃ καὶ ὁρμηνεύεται ἄγγελος· ἦν γὰρ ὁ εἶδος διαπρεπὴς, ἀλλὰ καὶ ὅσα αὐτὸς εἶπεν σὺν προφητείᾳ, θύτως δι' ἀγγέλου τὴν βεβαίωσιν ἐλάμβανον, ἐπιφθεγγομένου ταῦτα αὐτῷ· τῆς δὲ τοῦ ἀγγέλου φωνῆς, ἤκουον μόνοι οἱ ἀξιοι· τοῖς δὲ ἀξίοις, καὶ κατ' εἶδος ἐφαίνετο· ἤκμασε δὲ ὁ προφήτης σὺν ταῖς ἡμέραις τῆς ἀρχιερωσύνης ὡς γέγραπται σὺν βίβλῳ κριτῶν· καὶ κοιμηθεὶς ἐτάφη μετὰ τῶν πρώην αὐτοῦ σὺν τῷ ἀρχῷ· ἦν δὲ σὺν τῷ νέῳ τῆς ἡλικίας, τὴν ὄψιν ἀπρεπὴς· οὐκ ἐπήμυνες, ἀλλὰ προπύλον ἔχων ὃ προσωπον· οὖλος τὴν τρίχα· καὶ κεκαρμένην ὑποφαίνων· πλατὺ δ' κραμίον·~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου μάρτυρος γορδίου· ϛ'·

Καὶ τίς παρέλθῃ γόρδιον τὸν ὁπλίτην· Πρὸς φείκτὸν ὅπλον φέρον ἄνδρα δ' ξίφος· Ψμηθεὶς ἀμφιτείτη γόρδιος πέσεν σὺν κομίσιν·

Οὗτος ἦν ἐκ καισαρείας τῆς καππαδοκίας, ζῶν λικινίου τοῦ βασιλέως· κόμης τὴν τάξιν· στρατιωτῶν ἡγούμενος ἑκατόν· τὴν δὲ τῶν δυσσεβῶν παῤῥησίαν στὰς εἰς χν βλασφημίας μὴ φέρων ὁρᾶν, ἐμάκρυνε φυγαδεύων, καὶ μετὰ τῶν θείων σὺν τοῖς ὄρεσι τὴν διαίταν εἶχεν· ἁμαφλέξας οὖν αὐτοῦ τὸν εἰς χν πόθον καὶ κατὰ τῆς πλανήτης θάρσος λαβών, ζῶν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς ἐρήμου ὡς τὸν λέοντα ὥρμησε· τὸν προσάτην τῆς ἀπάτης διασπασάμενος, ζητῶν· σὺν τοὺς δὲ γενόμενος τοῦ δεσπότου, τὸν χν ἀμάφθεγκτος· Ὃ ἐπιφέρας δ' πλῆθος προς ἑαυτὸν καὶ τὸν ἄρχοντα προκαθήμενον καταπλήξας τῇ παῤῥησίᾳ καὶ εἰς ἄκραν μανίαν κινήσας, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν·~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεσ βυτέρου τοῦ σημειοφόρου, σὺν τῷ ἁγίῳ χαραχαρία τῆς ἀρμενίας κειμένου·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι μάρτυρες μὴρ καὶ δύο τέκνα τιμεὶ τελειοῦνται· ϛ'·

Μρς φλεγείσης καὶ τὰ τέκνα προς φλόγα· Ψετειγότα ῥέχοισιν ὡς ῥοῦ θοῦ τέκνα· ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἐλάῤῥασαν τὴν κτίσιν οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῇ, ἀνδρείως πατήσαντες, ἐχαρμονῶντο ὑποδρόμητε· ὁ τῶν πρώην κε, καὶ θς δίλογητὸς εἶ·~

Ἐμπυρευθέντα με τοῖς παισὶν σὺ κείμενον· σὺν σκότει κε, τῆς παραβάσεως, ἐλέησας ὠκτείρας δι' ἀγαθότητα· καὶ σὺν ὕδασι τοῦ ἰορδάνου κε· παραχίμη βαπτισθῆναι·~

Ἰδὼν ξένον τοῦτο θεαμα ἐβόησαν ἀγγέλων τάγματα· ὁ λίμνας ποταμοὺς, ποιήσας προστάγμασι· τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα ἔρχεται· τοῦ βαλέσθαι τούτοις γάρ τὸν ἀδὰμ ἁμαρτίζει·~

Ψος ἄφατον· καὶ βάθος μὴ μερούμενον· ὑπάρχει δέσποτα οἰκονομία σή· πᾶσαν ὑποῤῥυαίνουσα, νοὸς κατάληψιν· πῶς δι' ὕδατος καὶ πνεύματος πρὸς, τοὺς βροτοὺς ἁμαρτωλοὺς·~

Ἄλλος· Παῖδες ἑβραίων σὺν καμίνῳ· ὑ τῆς δεσπόζοντος τῶν ὅλων· τὴν σεβασμιον

σμιον προεῖπες παρουσίαν· μαλαχία προφῆτα· ἔνδοξε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Λέχου πρεσβεύοντα οἰκτίρμον· τὸν ἀοίδιμον προφήτην μαλαχίαν· ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς ὑμνούντων Ϛ βοώντων, εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ὅλω μοι ὅλως ἀσυγχήτως· καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης θυ λόγε· ἐκ παρθένου σεπτῆς φορέσας με οἰκτίρμον· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας·

Μαρτυρίου τὸ κλέος κεκτημένος· μετὰ ἀγγέλων χορεύεις στεφανηφόρος· χῷ κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ὁ εὐσεβῆ παῤῥησίαν κεκτημένος· δυσσεβεῖς θριαμβεύεις ἀναμέλπων μεγαλοφώνως· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Αὐτρωθῆναι πταισμάτων νῦν δυσώπει· τοὺς ἐν πίστει βοῶντας τὴν σὴν μνήμην μεγαλοφώνως· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Ἰοβόλοις ἀκάνθας ἁμαρτίας· ἰαμάτων πλημμύρα τῶν σῶν ἀμβλυνεῖς, θεοκυῆτορ, εὐλογημένη πάναγνε, ἡ θν ἀσπόρως τέξασα:~ ὠδὴ η· ὁ εἱρμός· αἶδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς θκοῦ διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν, τὸν κν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Φωνὴ τοῦ γεννήτορος ἐξ ὕψοις· ὑὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον· βαίνοντα ἐν ὕδασι· Ϛ τὴν εὐλογίαν σου τούτοις προσεπιπέμπονται· εὐλογημένε χε· Ϛ πνᾶ σε τὸ ἅγιον πᾶσιν ἐπανακηρύξει θν σεσαρκωμένον·

Χόρευε ἡ κτίσις αἰσθομένη· θυ τὴν ἁγίαν ἐπιφάνειαν· ἄγγελοι ὑμνήσατε, θάλασσα εὐφράνθητι· λίμναι πηγαὶ σκιρτήσατε· καὶ ποταμοὶ μυστικῶς· κροτήσατε ἐν ὕμνοις ἐπέστη· ὁ τὴν εὐλογίαις, ὑμᾶς χς λαμπρύνων:~

Ψάλλωμεν κῶ ἐν αἰνέσει· τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν, τούτοις ἀναπλάσαντι· καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν· καὶ κράξωμεν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὦ θαῦμα θαυμάτων πῶς ὁ πάσης· ἐπέκεινα κτίσεως θς ἡμῶν· κτίζεται καὶ πλάττεται, ἐκ τῆς θεομήτορος· καὶ καινουργεῖται θελήματι· Ϛ ἀναπλάττει ἡμᾶς· δι' ὕδατος καὶ πνς πλάσιν, θαυμασιωτάτην, ὁ μόνος εὐεργέτης:~

ἄλλος· Νικηταὶ τυραννου·

Ξενωθεὶς ἁπάσης ὑλικῆς ἐμφάσεως ἱεροφάντα· θεϊκῆς ἀκτῖνος· ὤφθης ἀκηλίδωτον ἔσωπτρον μέλπων· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἀποῤῥήτου δόξης, θεατὴς σὺ γέγονας· Ϛ μυστηρίων οὐνίων μάκαρ κῆρυξ ἐχρημάτισας, μέλπων ἀπαύστως· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~ Ϛ

Ζωῆς σε μητέρα· καὶ θυ γεννητρίαν ἐπεγνωκότες· ὀρθοδόξω πίστει πάντες μακαρίζομεν παρθενομῆτορ· εὐλογοῦντες ἅμα, τὸν τόκον σου ἄχραντε· καὶ ὑπερυψοῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες·

Ἠέπομένη σοι χάρις ἀοράτως· καταλαμπρύνουσα μάρτυς· ἀνθραγαθίας ἐνέπλησεν· εὐλογεῖτε βοῶντα τὰ ἔργα τὸν κν:~

Δρόμω συντόνω χρησάμενος ἀθλοφόρε· πρὸς τὸ ποθούμενον τέλος τῆς βασιλείας κατήντησας· εὐλογεῖτε κραυγάζων τὰ ἔργα τὸν κν:~

Εἰς ἀπεράντοις αἰῶνας διαμένει· ἡ τῶν μαρτύρων σου δόξα καὶ ἡ ἀθάνατος εὔκλεια· εὐλογοῦμεν σε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν:~ Ϛ

Σεσαρκωμένον τὸν λόγον συλαβοῦσα· τὸν πρὶν ἀσώματον εὔας· ἀρὰν τὴν

δ πάλαι

πάλαι αμέμπτως · ὑμνολογίαν παραδέχε
κόσμω κινήσασα :~ ὁ εἱρμός ·

Οἱ θεορρήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ
σωὶ τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλευμόνα · κατα
πατοῦντες ὑπέφαλλον · ὑμνολογεῖτε τὰ
ἔργα τοῦ κῦ :~ ᾠδὴ θ' · ὁ εἱρμός ·

Ἁπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος · ὡμηνυμένος δὲ
αὐλὼν μόνην φύσιν γεραίρουσα · τὴν,
ἱδραῖ ὡμνημένην τῆς θεομήτορος · Ὃν
βοᾶτω, χαίροις παμμακάριστε · θεὲ ἁ
γνὴ ἀειπάρθενε :~

Ἰδὲ ὁ ἀμνὸς, ὁ αἴρων τὰ ταπεινώματα,
τῆς ἀνθρωπότητος · ἦλθεν ἐπεδήμη
σε · καὶ πρὸς τὸν δοῦλον αὐτῶν Ὃ βά
πτισμα · δουλοπρεπῶς ἐφίσταται · ἐ
λεύθρωσαι ζητῶν, δουλωθέντας, λύ
τρῳ τῷ ἁγίῳ · καὶ Ὃ κάλλος Ὃ πρὶν
ἀπολέσαντας :~

Φῶς ἐκφαυτῶς, θεῖ σωματούμενος, δι'
ἀγαθότητα · Ὃν τὰ ἰορδάνια, πολύβα
λέσθαι ἔρχεται γάμματα · ὁ πολυβάλ
λων μέφεσι, τὸν οἰκουμενικῶς · τού
του πανύμνητον, μιμοῦ πανηγυρίσωμεν, τῇ
σεπτῇ σῇ χαρᾷ ἐπιφανείᾳ :~

Κίρτησον χαρᾷ · ἡ προετοιμάσθη πρὸ
ὑποδέξασθαι, ὕδωρ Ὃ ἁγίαζόμενον · ὦ
ἰορδάνη εἰς αἰωνίαν ζωήν · οἱ ποταμοὶ
χορεύσατε · βλέπομεν γὰρ τῆς φυ
φῆς, τὸν χειμάρρουν, ῥεύθροις Βαπ
βαίνοντα, καὶ κακίας τὴν χύσιν ξη
ραίνοντα :~

Ὕμνησεν λαός, λαμπρὰ σεμνὸς · τοῖς ἐν νυ
κτὶ τῶν παλαιῶν, πανύστατε καθεύδουσι ·
καὶ γὰρ ἐπέφηνας ὁ κύριος · δικαιοσύνης ἥ
λιος · ὃν καὶ μονούμενος · ὑπεκλίναι
δούλῳ κεφαλὴν αὐτῷ · καὶ σαρκὶ βα
πτισθῆναι θελήσας :~

Εἰσῆλθε χερουβὶμ · καὶ πᾶσα οὐσία φύ
σις πανέμενε · τὸ ὑπὲρ νοῦν κατάληψιν ·
σε τοῦ σοῦ τόκου ὁμοιωθέντα λύτρῳ · δι'
ἀπλαγχνίαν ἄφατον · ἐν βαπτισθέν
τα σαρκὶ · οὐ τῇ θείᾳ, πανύστατε ἐπιφά
νειαν · ἑορτάζομεν μιμοῦ ἀναλλόμενοι ·

ἄλλος · ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ ·

Πέφηνε δεσποτικῶς · τῷ σωτῆρι τοῦ κόσ
μου Ὃ σεβασμιος, πολυλαμπάζουσα τοὺς
συνελθόντας πίστει ἐν ψάλλοντας · προ
φητικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πᾶσι πηγά
ζουσα · ψυχῶν ἰάματα · καὶ φωτίζου
σα φαιδρῶς τοὺς θεόφρονας :~

Ἥρμοσαι τῇ χαρᾷ σου κραταιᾷ δε
ξιᾷ πολυέλεε, τὴν ἐκκλησίαν σου ·
ταῖς ἱκεσίαις τοῦ σοῦ θεράποντος · τοῦ
σωθέντισαντος ἡμῶν, τὴν σὴν ἐμφα
νῆ πρόπτωσιν · δι' ἧς ἀνέτειλε · σεσία καὶ πα
σῶν ἀπολύτρωσις :~ Ἅγ.

Σεισμὸν δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαστόμε
νος τῷ ξύλῳ τῆς χρώσεως · σὺ γὰρ πα
νάμωμε · ζωῆς Ὃ ξύλον χῦ ἐξήνθη
σας · τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πά
σι χορείσαντα · διό σε μακαρίζομεν θεόν
οἱ πιστοὶ καταυγάζοντα :~

ἄλλος · Φῶς σωθηλωθέντα ·

Λεον γενέσθαι δυνάστησαν τὸν δεσπό
την · τοῖς ἐν πίστει σε ἀνθοῦσι · καὶ τὴν σὴν
φωτοφόρον, Ὃν σε πιστὴν ἑορτὴν ἐκτελοῦ
σι · χόρδιε μαρτύρων ἐπαλλάστημα :~

Ἰῶ τῆς ἀνωτάτου φυφῆς, καὶ τῆς θεο
πτίας, ἐμφορούμενος χόρδιε · ἐν φωτὸς
αὐγασπόρῳ · ἐν σκιναῖς αἰωνίοις κομίζη
ται ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου :~

Ὑπὲρ ἡμέρα τὴν σὴν ἀθλησιν ἐπεῖδεν,
ἣν οὐκ ἐμαύρωσεν ὁ χρόνιος · οὐκ ἐμαύ
ρωσε λήθη · ἀλλ' ἀεὶ τοῖς ὑμνοῦσιν ἐν πί
στει · μάρτυς αἰωνίτως ὡρᾳ ἥλιος :~

Ὡς διασωθέντα παρθένε τῆς πρὸ κατά
ρας · διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου · ἐπαξίως ὑ
μνοῦμεν · χαῖρε θεὲ ἡ ἐλπὶς ἡμῶν :~

ὁ εἱρμός ·

Ὁμολογήσαντα ἐν ὄρει τῷ μομολέ
πῃ · ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ τόκον τὸν τῆς ἀφ
θαρσίας · εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σεσίαν ·
ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλυνόμεν :~

Ἁξ ἀπορρειλαρίου · τοῦ μάρτυρος ·

Ὁρθίου τοῦ θεόφρονος · καὶ πανευφή
μου μάρτυρος · αὕτη ἐπέφανεν ἡμέρα, τῆς
πανηγύρεως ἡμῶν · λαμπρῶς μιμοῦ
ἐκτελέσωμεν

ἐκτελέσωμεν· χῦ γὰρ ὑπερήθλησε· διαναστῶμεν προθύμως· πρὸς ἀρετῶν ἀνκαρπίαν:~

Τῆς ἑορτῆς· Ἐν πνῖ τῷ ἱερῷ·

Τὴν βηθλεὲμ ἀφέμενοι· ὃ καινότατον θαῦμα· πρὸς ἰορδάνην δράμωμεν· ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης· κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν, ὃ φρικτὸν μυστήριον· θεοπρεπῶς γὰρ ἐπέστη· γυμνωθεὶς ὁ χς̄ μου· ἐπενδύων με στολὴν, τῆς οὐρανῶν βασιλείας:~

Εἰς τοὺς αἴνοις, ἱστῶμεν στι δ', στιχηρά·

ἦχος π̄ β'· Αἱ ἀγγελικαί·

Θρόνον οὐνόν· κεκτημένος ὁ δεσπότης· ἦλθεν Ἀπὸ γῆς· σαρκωθεὶς ἐκ τῆς παρθένου· καὶ πρὸς τὸν ἰορδάνην· ἐπιστὰς ὃ καθάρσιον· πάντων ἐξαιτεῖ τὸν ἰωάννην· αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ἁπάσης, αὐτῷ ψάλλωμεν· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἐφθασε χς̄· πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου· βάπτισμα αἰτῶν· ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· οὐνοὶ εὐφραινέσθωσαν· χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη· πιστῶς βόησον· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Ὁρη γλυκασμὸν, εὐφροσύνης σταλαξάτω· χεῖρας μυστικῶς, νῦν κροτήσατε τὰ ἔθνη· ἡ ἔρημος ἀνθείτω· ἰορδάνη ὑπόδεξαι· δεῦρο βαπτιστὰ τῷ μυστηρίῳ· τοῦ λυτρωτοῦ ὑπούργει χαίρων· λαοὶ μέλψωμεν· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Φῶς ὃ ἐκ φωτὸς, ὑπὲρ χρόνον προεκλάμψαν· τοῖς ἐν τῇ νυκτὶ, καθημένοις ἐπεφάνη· καὶ σκότος ἁμαρτίας· ἐκκαθάρας ἐφώτισε· χόρευσον ἀδὰμ, εὐφραίνου εὔα· ἡ λύτρωσις χς̄ ἐπέστη· δᾶδ βόησον· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς, θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.~

Δόξα ὅμοιον·

Ἄστρον ἰακὼβ, ἐξανέτειλε τῷ κόσμῳ· καὶ τὴν φλογερὰν, τῶν ἀνθρώπων ἁμαρτίαν· ἀναλαβὼν ἐνθάπτει ἰορδάνου τοῖς νάμασι· λάμπων τῆς θεότητος φέγγει· καὶ φωτισμὸν θεογνωσίας, διδοὺς ἔθνεσιν· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

καὶ νῦν ὅμοιον·

Νόμου πληρωτὴς, κατὰ σάρκα χρηματίσας· ἦλθεν ὁ χς̄· ἀπαρχὴν τῆς σρίας· Ἀπὸ τὸν ἰορδάνην, ἐκτελέσαι ὡς εὔσπλαγχνος· καὶ τῷ βαπτιστῇ καθ' ὑποκλίνει· τὴν κορυφὴν πιστῶς βοῶντα, λαοὶ κράξωμεν· ἀνλογημένος ὁ φανεὶς θεὸς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἀποστίχου στιχηρά, ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ·

Ἀπὸ τῆς βηθλεέμ· Ἀπὸ τὸν ἰορδάνην· μεταβῶμεν ἐκεῖ γὰρ· ὃ φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἀυγάζειν ἤδη ἄρχεται:~

στι· Διὰ τοῦτο μνησθή·

Γῆ ἡ τοῦ ζαβουλών· οἱ πόραν ἰορδάνου· ἀκούσατε ἐγγίζει· χς̄ ἡ σωτηρία· ὃ φῶς ἡ ἀπολύτρωσις:~

στι· Εἴδωσάν σε ὕδατα·

Εὐτρέπιζε καὶ σύ· ἰορδάνη ὃ ῥεῖθρον· ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων· ἐγγίζει τοῦ καινίσαι, ὃ συντριβὲν πλαστούργημα:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ὤφθη ὃ πρικὸν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· ἐν ῥείθροις ἰορδάνου· βαπτίσματι καθαίρων· τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, δ'· προεόρτια τῶν φώτων, καὶ ἡ συνάξις τῶν ἁγίων ἑβδομήκοντα ἀποστόλων, καὶ τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν θεοκτίστου·

Εἰς ὃ ἐκέκραξα στιχηρά, ἦχος δ'·

Ἔδωκας σημείωσιν·

Κλεόπαν ἀνδρόνικον· σιλουανόν τε Ϛ ἄγαβον· ἀνανίαν καὶ φίλιππον· πρόχορον νικάνωρα· ῥοῦφον Ϛ σωσθένην· λῖνόν τε καὶ στάχυν· στέφανον τίμωνα ὁρμᾶν· φλέγοντα μάρκον λουκᾶν

σωσαί πάντων· ἰάσωνα καὶ γάϊον· καὶ τυχικὸν καὶ φιλήμονα· ἱεροῖς μελῳδήμασιν· οἱ πρὸ μακαρίσωμεν:—

Ἁρμόνιος καὶ τερψίμος· καίσαρ ζωὰς δὲ ἀείσαρχος· μάρκος σίλας δὲ γάϊος· ὁρμῆς καὶ ἀσύγκριτος· ἀπολλὼς νηφάς τε· κλήμης καὶ ἰοῦστος· κούαρτος ἔραστος λουκᾶς· ὁμηροφόρος καρπὸς δὲ ὄδος· ματθίας καὶ ἰάκωβος· καὶ οὐρβανὸς ἀειφόβυλος· τυχικὸς καὶ ἀείσαρχος· ἐπαίξιος τιμάθωσαν:—

Οὐδὲν ἡρωδίωνα· καὶ ἀρτεμᾶν καὶ φιλόλογον· ὁ λυμπᾶντε καὶ ῥόδιον· ἀμπελίωνα ἀμπλεῖαν· πατρόβαν καὶ πάτον· τρόπιον ἀδδαῖον· ἐπαινετὸν τὸν θαυμαστόν· ἀχαϊκόν τε ἀκύλλαν λούκιον· βαρνάβαν φουρτουνάτον τε· δὲ ἀπελλῆν τὸν ἀπελλιανόν· δὲ τὸν χρίσπον τιμήσωμεν· τοὺς σεπτοὺς θεοκήρυκας·

Ἕτερα τῆ ὁσίου· ἦχος β΄·

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν· ὅτε, κατερρώγως τὴν ψυχήν· ἔρωτι τῷ θείῳ παμμάκαρ, χαίρων ἀπέλαβάς· καὶ κατακολούθησας· τὴν σὴν σταυρὸν τῷ Χῷ· καὶ νεκρώσας δι' ὑφέσιμα· σαρκὸς ἀκρασίας· πρὸς ἐμφάνειαν ζῶσαν εἰς δόξαν· λύτην, μοσημάτων χειμῶνα· βόλιν πρεσβεῦον δυσωδέκτων· ὅθεν σε συμφώνως μακαρίζομεν:—

Ὅτε, σῶν μόνοις σεσευχαῖς· καὶ σωτηριώτατη μητέρα· δι' ὁσιακὴν τῆς ψυχῆς· πέρ ἀπεκάθηρας· μαὸς γεγέμησαι· τερπνολίου θεότητος· καὶ ἱλαρωσύνης· χείσμα θεῖον ἄγιον ὑποδεξάμενος· ἔνδον· τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες· θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα· διὰ συγκαταβάσιν ἀπόῤῥητον:—

Ἐξὸς, ἀμὲξίκακος ὀφθεὶς· ἐν ἀκεραιότητι χιόνος πέρ δεόκτιστε· κατεκλήρωμένος, πραέως ὅμπως τὴν γῆν· καὶ μεδέξη δεούμενος· φυβῆς ἀπολαύσεως· καὶ ἀγαλλιάσεως, καὶ χαρμονῆς ἀληθοῦς· ἔνθα, μνημονεύων μὴ παύσῃ· τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων· καὶ τὴν σὴν τελουμένην θείαν κοίμησιν:—

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος γ΄·

Φαιδρὰ μὴν λαμπρύνουσα ἑορτὴ, ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα· ἐν ἐκείνῃ τὸν σεσὸν μάγοι προσεκύνησαν· ἐν ταύτῃ δὲ τὸν δεσπότην δοῦλος κλιτὸς ἐβάπτισεν· ἐκεῖ ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἔδον καὶ ἐθαύμασαν· ὧδε φωνὴ τῶν πρὸς, τὸν μονογενῆ υἱὸν ἐκήρυττε:—

Εἰς τὴν ἁγίων ἁγιωτέρα προσόμοια· ἦχος β΄·

Οἶκος τῶν ἀφράστων·

Ὁ λύχνος τῷ φωτὶ· λαμπὰς αὐγὴ τῷ ἡλίῳ· ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ· ὁ προφήτης τῷ λόγῳ, προφήτα καθυπούργησον:—

Δι' ἀπορίαν. Διὰ τοῦτο μυκᾶται σου· ἄλλην ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφαμίλλην· ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε· σωτήριον ἐλθόντες ῥυφῆναι, καὶ ἄσαι προφητικά:—

Δι' ἀπορίαν. Ἔδωσάν σε ὕδατα ὁ θεός· αὐτά μοι διὰ σοῦ· τὰ καλὰ θεόν· ὁ θεὸς ἐν ἀνθρώποις· ὃ φῶς ἐν ἰορδάνῃ· κἀγὼ ἐν τῷ φωτὶ αὐτοῦ:—

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β΄·

Ἔρχεται πρὸς ἰορδάνην ὁ χριστὸς ἡ ἀλήθεια· τοῦ βαπτισθῆναι τὸν ἰωάννου, καὶ φησὶ πρὸς αὐτόν· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσφαῦσαι τῷ πυρί· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:—

Ψευδάρειον, ἦχος γ΄· Ἀπόστολοι ἄγιοι καὶ προφῆται· Ἑτοιμάζου Ζαβουλὼν καὶ Νεφθαλείμ· ἐν τοῖς ἀκατασείστοις καρδίαις· οὐ μὴ ἀκροχείρ· Ἵνα μακρᾶς παύσωμεν, μακρὸν ὕμνον ᾄδω·

Ὠδὴ α΄· ἦχος πλ. β΄· ὁ εἱρμός·

Μυθείσῃ τμᾶται, πόντος ὀφυθεὸς· κῦμα τοπρόφος δὲ ξηραίνεται βυθός· ὁ αὐτὸς ὁμοῦ αὐόπλοις γεγονὼς, βατὸς, καὶ παμποίκιλος τάφος· ὠδὴ δὲ θεοτρόπως ἀμέμπτως· ἐμόδεως δεδόξασται ὁ θεὸς ἡμῶν:—

Παντοδύναμε· καὶ παρεκτικὴ ζωῆς· ἡ ἄπειρος σοφία τοῦ θεοῦ· ᾠκοδόμησε τὸν

οἶκον

οἶκον ἑαυτῆς· ἁγνῆς δὲ ἀπειραμόδρου μρς· πρὸς ἰορδάνου δὲ νῦν ῥοὰς ἔρχεται· αἰτοῦσα τὸ βάπτισμα· βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν :~

Μυσταγωγοῦσα πάντας συγκαλεῖ τοὺς δὲ ἐθνῶν· ἡ τοῦ θυ σοφία πρὸς τὸ φῶς, τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεστοῦς· κειμένοις εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας· ἀνάγουσα πρὸς τὸ φῶς, τῷ βαπτίσματι, καρδίας καθαίροντι, καὶ κτίζοντι πνι :~

Ἀκουτισθῶμεν, νῦν προφητικῶν ἐκπληρουμένων· διὰ πνς φωνῶν· ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν πνεύματι πυρί· ἐπείγεται χς πρὸς ἰορδάνην· προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε· ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα οὐ καταισχυνθήσονται :~

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Κύριος ὢν πάντων καὶ κτίστης θς· τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς πτωχεύσας· ἑαυτῷ ἥνωσας· καὶ τοῖς ῥείθροις οἷς ἔμελλεν ἐλθεῖν· αὐτὸς ὢν τοῖς λαοῖς προσεφώνεις· ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε :~

Ῥύσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἅμα· τοῦ βαπτίσματος τὴν χάριν σεῖρ, ἔρχη χαρίσασθαι· διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν· καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος κράζων· ὕδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, καὶ πίστει στερεωθήσεσθε :~

Ἄφρων ἀνὴρ, ὁ μὴ γινώσκων θν· διαφθείρεται καὶ γὰρ ἀτόποις ἐπιτηδεύμασιν· ἐλαττοῦται πάντος δὲ ἀγαθοῦ καὶ πάσης ἐκπίπτει σρίας· οὕπερ τῆς μερίδος ἅπαντες, οἱ χν γνῶντες ῥυσθείημεν :~ ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Προκατειδὼν ὁ προφήτης, τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόῤῥητον· χε προανεφώνησεν· ἔθου κραταιὰν, βαπτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει· τοῦτο δεχομένοις ἅπασιν· εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν :~

Ἐπὶ τὸ βάπτισμα σπεύδων· τὸ τοῖς θνητοῖς πηγάζων τὴν ἄφεσιν· πεφορτισμένοις ἅπαντας, πταίσμασι κακοῖς· κακῶς ἐν μοχθηρίᾳ βιοῦντας· τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς· ὡς οἰκτίρμον παρέχειν ἐπαγγελάμενος :~

Μεταλαβὼν τῆς σαρκός μου· τῆς σῆς θεότητος μεταδίδως μοι· εἰκὼν γὰρ ἀπαράλλακτος, ὢν τοῦ σοῦ πατρός· χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου σεῖρ τὸ πλάσμα· πλὴν τῆς ἁμαρτίας ἄνθρωπος φανείς· τῷ ὁμοίῳ καθαίρων, λόγε τὸ ὅμοιον :~

Πόμα καὶ χρίσμα ς πνα· τῆς σῆς σφραγίδος σεῖρ γνωρίσματα· καὶ μυστικὰ χαρίσματα· καὶ τῶν δωρεῶν τῶν θείων ἀξιέρασα γέρα· τὸν μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν· ὁ πήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν :~ ᾠδὴ ε'· ὁ εἱρμός·

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας συνεχόμενος νῦν ὁ πρόδρομος· παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν· εὐλαβῶς χν θεασάμενος· γυμνὸν ἑστῶτα, ἐπὶ τοῦ ὕδατος, ὕδατι στεγάζοντα τὰ ὑπερῶα :~

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα καὶ ὑπερῶον, ἐν αἰθέρι ὕδωρ· ἡ ἀβύσσοις χαλινοῦσα· καὶ θαλάσσας ἀναχετίζουσα· θυ σοφία· μολεῖ πρὸς ἰορδάνην· βάπτισμα δέχεται, χειρὸς ἐκδούλου :~

Μορφωθεὶς ἀδὰμ τὴν πρῶτον· βαπτισμῷ ἥκει καθαῖραι χς· ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον περιβάλλων ἀναβαλλόμενος φῶς· γυμνὸς ὁρᾶται ἐν ἰορδάνου ῥείθροις· καὶ χειρὶ κατέχεται ὁ πάντα φέρων :~ ᾠδὴ ς'· ὁ εἱρμός·

Ἄβυσσος ἐσχάτη ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με· καὶ τὸν κλύδωνα μηκέτι φέρων· ὡς ἰωνᾶς τῷ δεσπότῃ βοῶσοι· ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε :~

Κύριόν σε γνόντες οὖν οἱ διηγοῦνται τὴν σὴν, σεῖρ δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· νῦν δὲ πήρ σε κηρύττει· υἱὸν ἀγαπητὸν βαπτιζόμενον :~

Ῥύπον πᾶς, ὁ φόρων ἀποῤῥυφθήτω δακρύων κρουνοῖς· ς χω ἐν τρόμῳ· προσερχέσθω, πυρὶ καὶ πνι θείῳ· καθαῖραι προϊόντι φύσιν τὴν ἡμῶν :~

δ ιιι ᾠδὴ

ὠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι· καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς ἐμβλητέντες, δροσιζόμενοι ἐψάλλομεν· ὁ λογητὸς εἶ κύριε ὁ θεὸς τῶν πρώην ἡμῶν.

Ἡ δυσαίζων χάραν πρὸς ἔχθραν, μηδεὶς δολίως κινήσειε· τῷ πλησίον κακόν, ἀποδοῦναι κακῶς ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· ἀλλ' ἐν ἀγάπῃ, τὴν φαιδρύνουσαν τιμήσωμεν :~

Ὑμῶν χῦ ὅσοι φίλοι, μικρὸν πρόσκαιρον παθήσωμεν· τούτῳ μορφωλέντι, καὶ φανέντι καθ' ἡμᾶς καὶ βάπτισμα· ἐπειγόμενοι δέξασθαι· τῆς εὐσπλάγχνου εἰς κάθαρσιν :~

Μετ' ὀλίγας τις ἐμοῦ κατέλθῃ· καὶ συνταφῇ τῷ βαπτίσματι· μετ' ἐμοῦ τῆς δόξης ἀπολαύσει καὶ τῆς ἀναστάσεως· χῦ γὰρ ἐπαβέλλεται, ὧν πρὸς ὑπομένομεν.

ὠδὴ ε'. ὁ εἱρμός.

Ἡμῶν παρῴκησαν οἱ μακαρισταί· ἐν Βαβυλῶνι μέσοι πρόσκαιρον διῳκίσθησαν· βασιλέως κατέστησαν πρόσταγμα ἀλόγιστον· καὶ σωματωθέντες ὡς οὐκ ἔχοντες δίκην πυρί· τῷ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀμέλησαν τὸν ὕψιστον· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁδοιπορήσαντες τῆς θείας τροφῆς· τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ καταρυφέντες τὸν σωτῆρα ἀπέλοιπον· καὶ ποιμέσι καὶ μάγοις, τὸν σαρκωθέντα, γνῶναι πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς· πορεύεσθε ὀνόμενοι, μυστήριον δὲ μέγα· ὅσον ἥκει χῦ ἐκτελέσαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἡμῶν περιῶπται τὸ κεφάλαιον· καὶ προφῆται τῶν ἀγάπην ἐν σπερμασίμενοι· μιμηταὶ χῦ γενώμεθα· δι' ἀγάπησιν ἄκραν σάρκα λαβόντος, καὶ διὰ βαπτίσματος ἡμᾶς τῷ πρὶ καταλλάξαντος· καὶ διδάξαντος μέλπειν· τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐξ ἀνατολῶν τὸν ὀρχόμενον· τὰς ἁμαρτίας πάντων καθάραι μέλλοντα· ἀλλὰ τοῦτον διεκώλυε συστελλόμενος φόβῳ· ἐγὼ χρείαν ἔχω βαπτισθῆναι ὑπὸ σοῦ, τῷ μυσαφίῳ αὐτέφησεν ὁ φίλος δὲ τῷ λόγῳ· φωνεῖ καὶ τῷ λιλίῳ ὁ λύχνος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ὠδὴ θ'. ὁ εἱρμός.

Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου ραπτόζεις· ἐν πενιχρῷ σπηλαίῳ πρὶν ἀπολαύσαντα· μικρῷ πρὸς Ἰορδάνην δράμωμεν· μυστήριον θεώμενοι ξένον· ὃ τῆς αἰῶνος λαμπρότητος πρόξενον :~

Πίτνε τῆς Βηθλεέμ, οἱ κρυφῆται τῶν θαυμάτων· πρὸς χώραν Ἰορδάνου· κἀκεῖ δὲ ὀφθε· ἔργα μυστικῶς τελούμενα· βαπτίσματί τε τῷ χῦ προσελθόντα· τὸν ἀδὰμ αὐτὰ πλάσαι καὶ γὰρ σεσάρκωται :~

Δημιουργὸς γεγενημένος, ἐκ τῆς πρὸ αἰώνων· ἐτέχθη ἐπ' ἐσχάτων· αὐρέτως σαρκωθείς· κόρης ἐξ ἀμώμου θεοπαίδος· διπλοῦς θεὸς καὶ ἄνθρωπος μένων· τὸν ἀδὰμ αὐτὰ πλάσαι διὰ βαπτίσματος· ἄνθρωπος ἐπέσης· οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ· ὡς εἷς ὢν μέσον πάντων, ἐκτῶν ὁ βάπτισμα· ὁ μόνος φύσει ἀναθήσας· ἁλῶναι γὰρ ἀνθρώπους ἦλθες· τῶν αὐθρώπων ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος :~

Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς πλὴν ἁ φίλο· καὶ ἦχος δ'.

Ψαλῶ πρὸς καταλαβέ.

Ἰδοὺ παραγίνεται πρὸς Ἰορδάνην χῦ· φωνεῖ τῷ προδρόμῳ τε δεῦρο βάπτισαι πρῶτος· τὸν πᾶσαν καθαίρωμαι, νόσου πλὴν ἁμαρτίαν, ποταμίοις ἐν ῥείθροις· ἔκτεινόν σου τὰ χέρα, κορυφλιόν μου πρὸς θείαν· χεῖρες γὰρ ὁ παντέστωμα, ἦλθον ἰάσασθαι :~

Δόξα καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὸν βασιλέα τῶν πάντων καὶ θεὸν ὑμνοῦμεν· καὶ βάπτισμα πρὸ καθορῶντα· θεοπρεπῶς ὀρχόμενον ὑμνήσωμεν ἐν τοῖς· τοῖνυν καρδίαις ἡμῶν, ἀνυμνήσωμεν

μεν

μεν πόλω · ασίλοις ἀπο πλυώμτάν, τῶν
θμῶν ἐγκλημάτων · ἰδού γάρ σῶσαι Ὁ
γέμος τῶν βρετῶν · ἐν ἰορδάνου ῥοαῖς
παραγίμεται :~
Εἰς τὴν β', ἦλο · κάθισμα · ἦχος π δ'.
Ἀμέσης ἐκ μεκρῶν ·

Ο μέγας βαπτιστής · τῆ κῆ ἀγάλλου · ἐπέ
στη γάρ χς, ἵνα σοῦ βαπτισθῆναι · ῥέ
μεις ὡς ὑπηρέτης · ὁ γάρ δεσπότης κεφα
λὴ κλίνει σοι · ἅψαι τῆς θείας χάρας ·
τῆ ἁπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, Ὁ
ἀνθρωπίνα σώζομτος θῦ, Ὁ γέμος τῶν ἀν
θρώπων :~ Δόξα καὶ νῦν Ὁ αὐτό ·
Οἱ καμόμάν · ὁ παρεόρτιος εἰς ς' τῶν ἀ
γίων ἀποστόλων εἰς δ' · καὶ τῆ ὁσίου εἰς
δ' · ὁ παρεόρτιος οὖ ἡ ἀκροστιχίς ·
Κατὰ ἀλφάβητον · Ἰωσήφ ·
ᾠδὴ ά · ἦχος π β' · ὁ εἱρμός ·

Ως ἐν ἠπείρω παιζάσας ὁ ἰσραήλ · ἐν ἀ
βύσσω ἴχνεσι, τὸν διώκτην φαραὼ · κα
θορῶν πομπεύμενον δῶ, ἐπινίκιον ὠ
δὴν, ἐβόα ἄσωμεν :~

Ἁ γαλλιάσθω ἡ κτίσις αἱ πατειαί · τῶν ἐ
θνῶν ἀδέτωσαν · ἰδοὺ ὁ βασιλεύς · πά
σας γῆς παρέρχεται ῥοαῖς · ἰορδάνου
τὴν λίμνην ποιῆσαι κάθαρσιν :~

Β ασιλικὴν ἀλουργίδα παρελθικῶν, ἐξ αἱ
μάτων κέ · ἐμβυσάμενος σαρκί · πατε
μοῦ παρὸς ῥύμασι γυμνὸς · ἐπαναίρεις
τὴν λίμνην ἐνδύσῃ γύμνωσιν :~

Γ όγος πρὸ παραμαρχου σὺ πεφυκώς ·
πρὸς τὸν λόγον εὐσπλαγχνε · χαρα
είου δ' τελῶς · παραγίνη βαπτίσμα αἰ
τῶν · ὅπως χάρισι ἡμῖν θῦ ποιήσεις ἡμᾶς ·
Ετερος καμὼν τῶν ἁγίων ἀποστόλων · ἡ
ἡ ἀκροστιχίς · χῦ μαθητὰς δευτέρους ἐ
ποιμένσω · Ἰωσήφ · ᾠδὴ ά · ἦχος δ'.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ·

Χ ὼ μαθητεύσαντάν · τῷ δι' ὑμᾶς ὕλη σώ
ματος · φαιδρῶς παρεδίφημοι · κατε
φωτίσατε, κόσμον ἅπαντα · ἐκτίσην
δυσεβείας · Ὁ σκότος μειώσαντάν, τῆς
ἀληθότητος :~

Ρ ήματων ἀφέμενοι · Ὁ πεφυρμένου καὶ
ἄσχετον · χῶ ἰκαλούθησαν · κρίσεως Ὁ
παρόχρεος · καὶ αἰδρόμικος · θαδδαῖος
καὶ μιχάμωρ · φωτῆρά γενόμενοι θεοε
δέκατοι :~

Ι σχύν τῆ ἀλάστορος · κατεπαλαίσατε ἐν
δόξοι · ἰσχύϊ τῆ πνῖ · τοὺς τῆ μανία τε,
τῆς ἀθείας · τελείως παρελέντας · ἐ
θνος ἐπλήσατε, καὶ θείας χνώσεως :~

G αρκὸς ὁμοιώματι · ἐπιφαμένται τὴν κῆ ·
ἀμπλίας ἐκύρυξε · τάχυς καὶ φίλιπ
πος · ὡς ἀπόστολοι · ὡς θεῖοι ἰσραήλται · ὡς
ὄντάν διάκονοι τῶν ὑστρ ἔμμοισαν :~

Τ ὸ θεῖον παλάτιον · τῆ βασιλέως τιμήσω
μεν · ἐν ὧ κατεσκεύωσεν καθὼς ἡθέλη
σε · τὴν ἀπείραμδρον καὶ μόνην θκέν ·
δι' ἧς ἐθεώθημεν, ὑμνολογήσωμεν :~
Ετερος καμὼν τῆ ὁσίου · ἦχος β'.
Ἐν βυθῶ κατέρωσε ποτέ ·

Τ ῆς φυφῆς χειμάρρους ὁ χς · μάρσιπ
πος πορεύεται · δουλοπρεπῶς τῆ ἰορδά
νου λούσασθαι · τὰ ὄρη σκιρτήσατε · οἱ
χαλλίασιν, οἱ βουνοὶ ὡσὶ ἐζώσασθε · οἱ
ῥερυπωμένοι · κάθαρσιν πρὸς θείαν ἀ
ναπέμψητε :~

Η φωσφόρος μνήμη σου λίμνη · σήμερον
δέξαλαμψεν, ἡλίας καὶ μαρμαρυγὰς δε
κτῖσε · τῶν κατορθωμάτων σου, τῶν πα
θῶν λίμνων · ἐλαυνούσας κατήφειαν ·
ἣν ἐπιτελοῦντάν, πίστει σε καὶ πόθω μα
καρίζομεν :~

Θ εοφανεὶς τῷ πόθω τῆ χῦ · γέγονας με
τάρσιος · τῆς κοσμικῆς ἐπλανίας συγ
χύσεως · ὅθεν παρασεχώρησας, πρὸς ἀ
νάπαυσιν · τὰ ἐπίπονα σκάμματα · καὶ
διέγκρατείας · ἀγγέλος καθὰ πρὸ ἐπε
δείωσας :~ θκῶν ·

Τ ὴν ἀγνὴν ἀγνάμονη νοῖ · δεῦτε μακα
ρίσωμεν · τὴν καλλογὴν ἰακὼβ ἣν ἐ
κάλεσε · θς ἐκλεξάμενος · ἣν κατώκη
σεν · ὡς σκηνὴν ἁγίασμα τος · ὡς τιμιω
τέραν, πάντων τῶν κτισμάτων αἰῶ
νας μνήσωμεν :~ ᾠδὴ γ' · ὁ εἱρμός ·

Ο ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, κέ ὁ θς μου · ὁ ὑψώ
σας Ὁ κέρας τῶν πιστῶν σου ἁγιαθέ · καὶ
στερεώσας

χειρεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου:~

Δ εσπόζων δεσπότην ὡς θε· δούλου φόβῳ εἰκότα· καὶ πρὸς δοῦλον οἰκτίρμον· παρεγένη σαρκικῶς· βαπτίσματι δεδουλωμένους· τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς:~

Ε πέτρας ῥεῖθρον διαπρ· ποίαν κάθαρσιν δέδωκας· ποῖον ῥύπον ἐκπλύνων· ὑπερεκάλεσε χιτῶν· ὑμῶν σου ἡ ὑπόδησις μου· διὰ σπλάγχνα, λόγε συγκατάβασιν:~

Ζ ητῶν δ' ὑπόβατον χέ· ὁ ὑπόδριος λύκος· κατεσπάραξε δόλῳ· ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· ἐφίσασαι ἐκβοῶν, τῷ ὑποδρόμῳ· δεῦρό σύ με βάπτισον:~

Ο εἰρμὸς ἄλλος· Φοὺς σοὺς ὑμνολόγους· ἵλα ποταμοὺς ἡμᾶς ὁ λόγος· εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν, πληρωθῆναι ταύτην σοφοὺς· ἀφθείαις θείου πνε· καὶ τὸν φλογισμὸν ἐξαίροντας· τῆς ἀθείας ἐν χάριτι:~

Υ μνήσωμεν πάντα τὸν θεῖον· τὸν σίλαν τε καὶ σιλουανόν· καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν· ἐπαινετὸν τὸν ἔνδοξον· καὶ εὐρβανὸν καὶ ἅγαβον· τοὺς ἀληθεῖς χριστοκήρυκας:~

Μ ακάριοι ἤδη γεγόνατε· ὡς ὄντως μακάριον θν· διδάσκαλον πλουτήσαντες· τοὺς πρὶν ἀθλίους παίδας σοφοὶ· μετόχους ἀπεδείξατε, ἐν λέου μακαριότητος:~

Ν μὴ σοὶ τὸ τόκου καὶ ἐν τόκῳ· καὶ μετὰ τὸν τόκον ἀληθῶς· παρλεμοῦ τὸν πέφυκας· θν· γὰρ ἀπεκύησας· ὃν ἀποστόλων σύλλογος, σοφῶς ἀνεκήρυξεν:~ ἄλλος· Ἐν πέτρᾳ με τῆς·

Β ύσσους τῷ σοφισμάτι ὁ ποιήσας· ὁ ὕδασι σκεπάζων τὰ ὑποδρῶα· ἐν ὕδασι σοφίζεται βαπτισθῆναι· ψυχὴ χρηγόρησον· παλῶν καθαρτήριε· ἀρετῶν σοφισθροῦσα τὰ βλαστήματα:~

Η δύπνουν ὡς ῥόδον τῇ γεωργίᾳ· τοῦ πνὸς ἀσκήσεως ἐν λειμῶνι· ἐξανθήσας θεόκτιστε ὠδίας· πλήρωσον τοὺς ψάλλοντας θείας ἐκάστοτε· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κε:~

Ε λαία ὡς καταύχαρπος ἐν τῷ οἴκῳ· κῦ ἀμπελάσησας τῷ ἐλαίῳ· τῶν πόνων σου δεόκτιστε ἱλαρύνων· ἡμῶν τὰ σώματα ψαλλόντων ὅσιε· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κε:~ Ἅπ.

Η ολοὶ οἱ πολεμοῦντά με ἀπὸ ὕψους· ἐν ὁδῷ ἐξέλιπεν ἡ ζωή μου· κατέδυσαν εἰς χάος πλημμελημάτων· σῶσόν με θεόπνοια, μὴ ὑποδύσῃς με· προστασίαν ἅπασιν σὲ γὰρ κέκτημαι:~ ὁ εἰρμός· ἡ πέτρα με τῆς πίστεως σεσοφωμένους· ἐπλάτυνας δόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠνοίγη γὰρ τὸ στόμα μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε:~ κἀκ τῶν ἀποστόλων· ἦχος γ· θείας πίστεως·

Θ τύλοι ἀσεφοῖ τῆς ἐκκλησίας· ἐδραιώματα τῆς εὐσεβείας· γεγενημένοι μαθηταὶ τοῦ θυ ἡμῶν· διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον· ἀποσοβοῦντά τῷ πλάνου τὰ σκιώδαλα· καὶ αἰτούμενοι, χν τὸν θν ἐκάστοτε· δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~ ἕτερον τῆς ὁσίου·

Ἦχος α· Φοῦ λίθου σφεραγιδέντος·

Ι οιμένας θεαρέστως τῷ κῷ ὁ ποίμνιον· τῇ σῇ μελῇ τοῦ λόγου, θεοφόρε θεόκτιστε· εἰς χλόην ἀπαθείας· καὶ ζωῆς ποταμοὺς ἄγαγες σωζόμενον θῷ· καὶ πρὸς τὸν ἐκδημήσας, μαθητὰς τῶν πόνων εἰλικρινεῖς ἐπάξιον· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ στεφανώσαντί· δόξα τῷ ἐνεργοῦντί σοῦ πᾶσιν ἰάματα:~

τῆς ἑορτῆς ὅμοιον·

Τ οῦ ἰῦ γεγυμνάσατος ἐκ παρθένου μαρίας· ὃς ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος τοῦ ἰωαννου· ὃ πνᾶ κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σοὶ τοῖς ἀπέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χε· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

ᾠδὴ δ'· ὁ εἰρμός·

Χ ε μου δυνάμις θς καὶ κᾶ· ἡ σε πιστὴ ἐκκλησία

κλησία θεοπρεπῶς, μέλπει αἰὰ κράζουσα· ἐκ διαυλίας καθαρᾶς, ἐν κῷ ἑορτάζουσα:~

Η μνα εἴδεσε, ὃ ῥεῖθρον κέ· ἰορδάνου ἐγράφη· λί δὲ πολλοῖς παίδεσι κατάῤῥυτος· φύσις λίμνῳ ωε ὑὸς ὁσίους, αἰεγράφη ωεθσκιωοῦσα σε:~

θ αμβεῖται ἥλιος· ὁρῶν σε ἥλιε· σαρκικῶς γυμνωλέντα· καὶ μυστικῶς, πᾶσαν καταυγάζοντα· τὴν γυμνωθεῖσαν σκοτεινὴν παραβάσει φύσιν θέασοτα:~

Ι δοὺ λί κάθαρσις· ἰδοὺ λί λύφωσις· λί ἀνάπλασις πάντων ὁ φωτισμός, ἤλθεν εἰς τὰ ἴδια· οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ, διὰ βίου καθαρότητα:~

ἄλλος· τὴν αἰεξιχμίαλον· ἁλαοσαν ἐταίραξαν· τὴν τῶν ἐθνῶν· ταύτην ἐπιβαίτην οἱ πάνσοφοι· καθάπερ ἵπποι, τῇ σρᾷ μαθηταί· καὶ τοὺς πηροὺς διέσωσαν· ὕδατι ἁγίῳ Ⳋ πνί:~

Η ρασαν ὡς ἥλιος ⳋωὶ τῆς γῆς· πούδης ἀπελλῆς καὶ φιλόλογος· καὶ ἡρωδίων· ῥοῦφος τε καὶ πατρόβας· καὶ τοὺς πηροὺς ἐφώτισαν· σκότους ἀχλυοσίας ῥυσάμενοι:~

Τ είμας ἄξεπέρσελε βέλη ἡμᾶς· ὡς ἡκονημένα ὁ εὔσπλαγχνος· βέλη σωθλῶντα· τῆ ἐχθροῦ καὶ τοὺς ὁμῶς· φαμματιδέντας ἔμδεξοι· χάριτι θῦ λεπαύοντας:~

Ἅ ἵμεσιν ωεσάξωμεν τῷ λυτρωτῇ· αἰνομολογοῦντα ῥοδίωνα, τὸν δεκόρεν· καὶ ὁρμῆν τὸν ἀνλεῆ· καὶ τὸν σοφὸν ἀσύγκριτον· λῖμον τε τὸν θεῖον καὶ χαῖον:~ θεῖον·

ε μακαριώτατος πάλαι χορὸς· τῶν προφητευόντων ἐν πνί· δεκορείαις, ἱεραῖς θεοπρεπῶς· καταμομάζει παναγιε· πύλιν τε καὶ ὄρος κατάσκιον:~

ἄλλος· ϑλιήλυθας ἐκ παρθένου· σάλαξαν, γλυκασμὸν οἱ τῶν πόνων ἱδρῶτάν σου· πικρίαν ἄξαίρετάν· τὴν τῶν δαιμόνων ἀοίδιμε· γόσων φυγαδεύοντάν τὰς ἀλιτηρὰς διεκχύσεις ἀ-

θ εούμενος· αἰεμυδότοις καθάρσεσιν ὅσιε· φωσὶν ἐχρημάτισας· τῶν μυστικῶν φαεσφόρος· τύπος ἀκριβέστατος· καὶ ποδηγέτης καὶ πύργος ἀδιάσειστος:~

Λ ιέῤῥηξας· τῶν παλῶν τὰς θαλάσσας διόκτισε· τῇ ῥάβδῳ τῆς πίστεως· Ⳋ φαεσιὼ τὸν ἀόρατον· πέρ κατεπόντισας· ἐπαιτελίας ωεὸς χθόνα φθάσας ὅσιε·

Κ εκράξομαι· ἐν νυκτὶ καὶ λί ἡμέρα παναμώμως· ωεὸς σὲ καὶ σωθήσομαι· καὶ λί ὁδυνῶν ὑπορυήσομαι· τεῖχος καὶ ῥυσθήσομαι· πιερατείων δαιμόνων μεσιτεία σου:~ ὠδὴ έ· ὁ εἱρμός·

Τ ῶθείῳ φέγγει σου ἀγαλλέ· τὰς τῶν ὀρθιζομένων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταυγάσον· δέομαι· σὲ εἰδέναι λόγε θῦ τὸν ὅμως θν· ἐκ ζόφου τῶν ταισμάτων αἰωνα· καλούμενος:~

Κ αρποφορήσωμεν τῷ χῷ· βίον καθαρὸν· ἔρχεται γάρ· ἀποκαθαίρων τοῖς ἴδιοις· τὸν αἰμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι· ὁ μόνος ἀόργητος καὶ ἀναμάρτητος:~

Λ αὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν· πάλαι ὁ καθήμενος Ⳋ φῶς· ἐπιφανέν σοι Ⳋ ἄδυτον· βλέψον καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίθητι· καὶ τῇ ἐπιφανέντος· τὴν χάριν ὑμνησον:~

Μ έγα μυστήριον ἐκτελῶν· μέγιστον ωεὸς ωεθρόμενον τὸν σόν· ὦ μεγαλόδωρε κέ· ἔρχη σπερμωθεῖσαν τὴν αὐτότητα· ἀῤῥήτως μεγαλυνόντων διὰ βαπτίσματος·

ἄλλος· ϑξέρχη τὰ σύμπαντα·

Λ εσιεῖν τε παναφίημι· καὶ λύσιν εἰς ἀπόρους· λαβόντα ὑμεῖς τὴν ἄφεσιν· τοὺς δεδεμένους κακωτηρείας δεσμῶ· ἐλύσατε ὅθεν τὴν ὑμῶν, μνήμην ἑορτάζομεν· πιστῶς τὸν ἡγεμόνα τῶν· μελῳδημάτων ἀείσαρκος, πηγάδα μελῳδήμασι· τρίπος ἰάσων καὶ σωθέντες· καὶ σαρκὸς καὶ μερίδος, λουτρὸς σωτήριος· κύριος Ⳋ θεὸς ἀπελλῆς· κλήμης ἐπαφρόδιτος, καὶ ὁ πάνσοφος ἕρμας:~

Υ μᾶς ὡς τοὺς δώδεκα· ἀπέστειλεν ὁ κέ·

πᾶσαν

πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθεΐαν· πᾶσιν ἀν-
θρώποις καταφυτεύοντας· γνῶσιν θεῖ-
κὴν περιφανῶς, ἔνδοξοι ἀπόστολοι·
πρεσβεύ ταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ϛ̅ι̅·

Τὰ ὄμματα φώτισον παρθένε τῆς καρ-
δίας μου· λάμψον μοι ἀκτῖνα μετα-
νοίας, σκότοις με ῥῦσαι, διαιωνίζοντος·
πύλη τοῦ φωτὸς χριστιανῶν, πάντων
τὸ προσφύγιον, τῶν πιστῶς ἀνυμνούν-
των σε :~

ἄλλος· Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει·

Τῶν προσευχῶν, τῷ ἀρότρῳ νεώσας, γῆν
τῆς καρδίας· ταύτη κατεβάλλου τοῦ λό-
γου σπόρον· πέρ θεόφρον· καὶ πολύ-
χουν ἐδρέψω εὐκαρπίαν τῶν εὐφημούν-
των σε· πάντων εὐσεβῶν· τὰς ψυχὰς
διατρέφουσαν :~

Ἀγρυπνον νοῦν· ἀεννάως προσφόρων
πέρ θεόφρον· πάθη κατεκοίμησας ψυ-
χοφθόρα· ὄρθρον πρὸς θεῖον, ἐπειγόμε-
νος φθάσαι, πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμ-
πρότητα, τῶν εὐφραινομένων, ἐν ᾧ ἡ
κατοίκησις :~

Ὡς θεαυγής· καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης
τῶν χαρισμάτων, πνεύματος τοῦ θείου
ὑπάρχων πέρ· τῆς ἀκακίας, τὸ ἀνόθευ-
τον ἦθος· ὑποφαίνων πᾶσιν ἐδεί-
κνυσ· ἄγγελος καθά περ, βιῶν μετὰ
σώματος :~ ϛ̅ι̅·

Ἀνατολῆς· τῆς ἐξ ὕψους φανείσης· ἐδεί-
χθης πύλη· θρόνος ἐπηρμένος τοῦ βα-
σιλέως· οὐ ὑπομήκης, καὶ μετάρσιος κλί-
μαξ· ἣ ἐπέβη χ̅ς̅ πανάχραντε· καὶ
τοῖς ἀπωσμένοις, βροτοῖς προσωμίλη-
σεν :~ ᾠδὴ ϛ̅· ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
θορῶν· τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών· βοῶ
σοι ἀνάγαγε· ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου
πολυέλεε :~

Καμάτων ὡς ἔμπλεως· μυστικῶν ὡς πο-
ταμός· εἰρήνης μόνε κ̅ε̅· πρὸς ποτα-
μὸν ἐφίσταται ἐκ μικρᾶς· σταγόνος αὐ-
τούμενος· βαπτισθῆναι ὁ μόνος ἀνα-
μάρτητος :~

Ζενίζεται ἄνωθεν· τῶν ἀγγέλων ὁ χορός·
κατανοῶν γυμνούμενον· τὸν ταῖς νε-
φέλαις σκέποντα οὐ ὑπόν· καὶ κράζει
τίς αὕτη σου, ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώποις
συγκατάβασις :~

Ὁ πλήρης κεκένωται· ὁ ἀόρατος ἰδού·
σωματωθεὶς ἐπέφανεν· ἰορδάνη εὐ-
φράνθητι ποτὰ μέ· τὰ ῥεῖθρα σου πλή-
ρωσον· ὅπως λύσης τὴν πάντων ἀνα-
γέννησιν :~

ἄλλος· Ψὴν θείαν ταύτην·

Εἰς πάντα κόσμον ἐράνατε· τὸ ὕδωρ τῆς
ζωῆς τὸ σρῖον· νεφέλαι ἔμψυχοι· ἀνα-
δεχθέντες ἀπόστολοι· καὶ τῶν πιστῶν
καρδίας κατεδροσίσατε :~

Ῥημάτων θείων ἡ δύναμις· ἡμῶν τὴν
τῶν ῥητόρων ἐνίκησε· πολλὴν δεινό-
τητα· καὶ τοὺς ἀσόφοις ἐσόφισε· μω-
ραινομένοις γνώσει τῆς πλάνης πάν-
σοφοι :~

Ὁ θεῖος πούδης καὶ τρόφιμος· φιλήμων
ὁ κλεινὸς καὶ ἀρίσταρχος· ὀνησιφόρος
τέ· καὶ τυχικὸς ὁ πανάριστος· ὡς μαθη-
ταὶ τοῦ λόγου μεγαλυνέσθωσαν :~

Ὑμνῶσε μόνη πανύμνητε· δοξάζωσε
ϛ̅ι̅· ἀεὶ θεοδόξαστε· καὶ μακαρίζωσε· ἣν γε-
νεαὶ μακαρίζουσι· τῶν γενεῶν παρθέ-
νε θεομακάριστε :~

ἄλλος· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Πονηρίας ὑπέταξας πνᾶτα· πνς̅ ἁγίου
δεχθεὶς ἐνδιαίτημα· τοῦ τὴν ἰσχύν σοι
πνεύσαντος· θεοφόρε παμμάκαρ θεό-
κτιστε :~

Λογικῆ βακτηρία σου ὅσιε· πόα τῆς ἀσκή-
σεως πάτερ ἐξέθρεψας· τὸ λογικόν σου
ποίμνιον· καὶ πρὸς μάνδραν οὐρά-
νιον ἴθυνας :~ ϛ̅ι̅·

Οὐ ὑπὸν ὁ τανύσας βουλήματι· ἄλλον ἐπὶ
γῆς οὐ ὑπόν σε ἀνέδειξε· θεογεννῆτορ ἄ-
μωμε· καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέφα-
νεν :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος·
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας

σου

Digitized by Google

σου· ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθο-
ρᾶς ὁ θς με ἀνήγαγε:~
Κοντάκιον, τῶν ἀποστόλων· ἦχος β'·
Ψαλμῳδικῶν.

Χῶμα ἦν τῶν, χορὸν ἑβδομάδος τα· ἐμθέως
παροῦμνήσωμεν σήμερον· καὶ πανη-
γυρίσωμεν· δι' αὐτῶν γὰρ πανὸν ἐ-
μάθομεν, τριάδα σέβειν ἀμέριστον· ὑ-
πάρχοισι λύχνοι θείας πίστεως:~
Ο οἶκος·

Τῶν ἑβδομάδος τα ἀποστόλων τὸν χο-
ρείαν, συμφώνως οἱ πατέρες· ἱστᾶσι δόξη
μήσωμεν μελῳδίας· σέβασμον πρέχο-
ντες καὶ σίλας· καὶ μνήμην ποιού-
μενα, καὶ ἀμπλίας δ' παρμενᾶ· ἀπελ-
λοῦ τε ἰάκωβον φίλιππον· ἀρίσταρ-
χον καὶ ματθίαν· ἱερῳδιακονα κρίσπον
καὶ φλέγοντα· βαρνάβαν λίνον καὶ
ὀλυμπᾶν· αἰμιλίαν λουκᾶν καὶ ἀσύγ-
κριτον, καὶ τοὺς λοιποὺς, ὑπάρχοισι
λύχνοι θείας χάριτος:~
Εἰρμὸς τῷ αὐτῷ, δ'· μνήμη καὶ σώσα-
σις τῶν ἁγίων καὶ ἑβδόξων ἑβδομήκον
τα ἀποστόλων:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας συγ-
κλητικῆς· ᾠδὴ ζ'.

Συγκλητικὴ λιποῦσα δουλείαν βίου·
Κλητοῖς θῦ σώσεσι δούλη σὺν πόλῳ·
Ὕπνη γέροις ὑπῆρχε πολύφαμους· πλού-
του καὶ ἀσεβείας δ' ἐπίσημον ἔχοντος·
διὰ δὲ τὸν ἑπομθοῦσαν αὐτῇ ὥραν, δ'
τὸν τῶν χρημάτων πολυμοιραν, πολ-
λῶν ἀναγέσθαι πρὸς χάριν αὐτὸν βου
λομένων· τῷ πρὸς κν μᾶλλον πόθῳ
ἐπέτεινεν ἑαυτὸν· ὅθεν τελείως τῶν
φρονημάτων τῆς βίου μελίσσαται· δ' τὸν
σφενδόνην ὅλαν πρὸς ἄσκησιν ἀρετῆς δ'
ἐπίδοσιν φέρει· καταβαλοῦσα δὲ τὸν
αὐταχωνικὴν πολέμου· καὶ πρὸς τῆς
τῆς σώματος διαλύσεως, τῷ μὲν πρὸς
θν ἐκδημῆσαι· σὺν τέλει τῆς βίου, πα
ρὰ τῆς περιέχοντος ἀπαιτεῖται· κατὰ
γὰρ τὸν μέγαν ἰὼβ δήμοις τῆς σώματος
μεταμφίασιν ὁμιλήσασα· καὶ πλουτοῦσα
δ' μὴ λωφῶν, ὑφ' ὧν δ' σῶμα ἀπὸν δια
βρωθεῖσα, ἀπόδοκον ταῖς ἤδη γενομέ-
νοις, καὶ τῆς τόνου τῆς ἀρετῆς μὴ δ' ὑποῦν
καθ' ὑφεῖσα, σὺν ἀθλητικοῖς πόνοις πρὸς
κν ἀπεδήμησεν:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ἐξ μαρτυρήσαν εἰ-
ρηνικῶς τελοῦνται· ᾠδὴ ζ'.

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἐξ διαπαντὸς βίου,
Ἐξαπτόφυξι συμπαρέσταν μύσις·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων, ζωσίμου μοναχοῦ, καὶ ἀθανα-
σίου κομενταρησίου· ᾠδὴ ζ'.

Ἀθανάσιος σωθανὼν τῷ ζωσίμῳ,
Ὑμνὸν πέρας ἤδυσα καὶ συζῶν ἔχει·
Ὕπνος ὁ ἅγιος ζώσιμος ἦν ἐν κιλικίᾳ·
τὸν ἔρημον μετὰ τῶν θείων οἰκῶν· δ'
συζηθεὶς δομετιανῷ τῷ ἀρχιπ τὸν
χν συνομολογήσας, πεπυρωμένοις σι-
δήροις ταῖς ὠτα καταφλέγεται· καὶ εἰς
λέβητα πλήρη βορβόρου καχλάζον-
τος ἐμβάλλεται· εἶτα κατὰ κεφαλῆς
κρεμᾶται· καὶ παραδόξως ἐκ τούτων
σωθεὶς, Θεοφανέντος ἐν τῷ θεάτρῳ
λέοντος· καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τοῦ τὸ
χῦ φλεγξαμένου, ἐπαυᾶται πρὸς
τὸν πάπιν τὸν κομενταρήσιον ἀθανάσ
σιον· ἀποστολυθεὶς δὲ παρὰ τῦ τυραν
νου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν ἔνδα διέτριβε
νεμόμενος, κατηχεῖ καὶ βαπτίζει τὸν
ἀθανάσιον· ἔνδα πέρας διαιρεθείσης
ἅμα ὑπεισελθόντων, παρέδωκαν τὰς
ψυχὰς τῷ κῷ:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας ἀπο-
λιναρείας τῆς συγκλητικῆς· ᾠδὴ ζ'.

Ἀπεῖσιν ἐκ γῆς τὸν ἀπολιναρείαν·
Καὶ γὰρ κατοικεῖν οὐρανοὺς ἦν ἀξία·
Ὕπνη ἡ ἀοίδιμος κάλλει καὶ σωφρόσυνι τῶν
πολλῶν διαφέρουσα· αὐτεμίου τῦ βασι-
λέοντος τῦ μεγάλου χειροτονηθέντος
καὶ τὸν ῥώμην διέπειν ἐπαρχιῶντος,
θυγάτηρ ὑπῆρχεν· ἧς ἀπαλλῶν δὲ τῶν
ὁμήλικων τὸν παρθενίαν πολλάσασα, μό
κτα καὶ ἡμέραν τὸν θν ἐλιπαρεῖ τα-
χὺ τῦ πεθυμένου· καὶ λοιπὸν ἱκέτης

γίνεται

γίνεται τοῖς γονεῦσι, τοῦ πορευθῆναι ἐν ἱεροσολύμοις· οἱ δὲ τοῦτο ἐπιστρέψαντες, παῖδας τε καὶ παιδίσκας παραλαβοῦσα, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, καὶ ἱματισμὸν πολυτελῆ ἀραμένη, καὶ τοὺς ἁγίους τόποις καταλαβοῦσα, πάντα δέδωκε τοῖς χρήζουσι· καὶ προσκυνήσασα τοὺς ἁγίους τόποις, καὶ τοὺς οἰκέτας ἐλευθερία τιμήσασα, ἀπέλυσεν· ἕνα πρεσβύτην καὶ ἕνα εὐνοῦχον κατασχοῦσα παρ' ἑαυτῇ· οὓς καὶ παραλαβοῦσα ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐπορεύθη· καί τινα τόπον πεδινὸν φθάσασα, ἐν αὐτῷ τὸν τῆς ὁδοιπορίας κόπον παραμυθήσασθαι διέγνω· ὡς δὲ οἱ σὺν αὐτῇ εἰς ὕπνον ἐτράπησαν, ἡ μακαρία τῇ παρακειμένῃ ὕλῃ τὸ τόπῳ ὑπεισέρχεται, πάντων καταφρονήσασα· χρόνον δὲ συχνὸν ἐν τῷ χαλεπῷ ἐκείνῳ ἔλει διαρκέσασα· καὶ τὸ μακάριον αὐτῆς σῶμα, ὡς δέρμα χελώνης ἐκ τῶν δηγμάτων τῶν κατὰ τὸ ἕλος κονώπων γενόμενον, ἐν τῇ σκήτῃ πρὸς τοὺς ἁγίους πρᾶς ἔρχεται· δωρόθεος μὲν ὀνομαζομένη, τὸν εὐνοῦχον δὲ σχηματιζομένη· ὁ δὲ θαυμαστὸς μακάριος αὐτὴν προσλαβόμενος, δέδωκεν αὐτῇ κελλίον ἐν ᾧ ἐγκλεισθεῖσα, τὰς εὐχὰς τῷ θῷ ἀπεδίδου νυκτὸς καὶ ἡμέρας· ὁ δὲ ταύτης πῆρ ἀνθέμιος, καὶ ἑτέραν μὲν θυγατέρα ἔχων δαίμονι ἀκαθάρτῳ βεβλημένην, ἔξαπέστειλεν αὐτῆς πρὸς τοὺς ἐν σκήτῃ μοναχοὺς θεραπευσομένην· ἀπειρήκει γὰρ πάμπαν τάγε κατὰ τὴν μακαρίαν· οἱ δὲ, πρὸς τὸν ἀββᾶν δωρόθεον, τὴν δαιμονῶσαν ἀπήγαγον· καὶ ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν, ἐλευθεροῦται τοῦ δαίμονος τὸ κοράσιον· καὶ παρὰ τῶν πρῶν ὑγιὲς παραπέμπεται· μετὰ δέ τινας ἡμέρας, ἤρξατο τοῖς πολλοῖς ἡ κόρη ἔγκυος καταφαίνεσθαι· ὁ δὲ ταύτης πῆρ, δόξας αὐτὴν ἐγκυμονεῖν ἐκ τοῦ ἀββᾶ δωροθέου, ταχυδρόμοις ἐκπέμψας, τὸν δωρόθεον ἔμπροσθεν αὐτοῦ παρεστήσατο· ἡ δὲ μακαρία ὅς τις εἴη αὐτὴν, διάτινων σημείων καταμηνύσασα, πάντας εἰς θαῦμα καὶ ἀγωνίαν ἐνέβαλλε· καὶ μάλιστα διὰ τὸ θεραπείας τυχεῖν τὴν πάσχουσαν ἀδελφὴν αὐτῆς· μετὰ δὲ ταῦτα ὀλίγας ἡμέρας τοῖς γονεῦσι συνδιατρίψασα, αὖθις πρὸς τὸ ἴδιον κελλίον ὑπέστρεψε· μηδενὸς τῶν ἐν σκήτῃ τὰ πραχθέντα μαθόντος· ὅθεν μετὰ τὴν αὐτῆς κοίμησιν γυνὴ φανεῖσα, ἐξέστησεν ἅπαντας· καὶ εἰς εὐχαριστίαν τοῦ θῦ συνεκάλεσεν :~ ᾠδὴ ζ΄· ὁ εἱρμός·

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί· τοὺς χαλδαίους δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα θῦ· τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ θς΄ ὁ τῶν πρῶν ἡ(μ)ῶν :~

Πῶς σε ῥεῖθρα ὑποδέξονται ποτάμια· τρυφῆς ὄντα χειμμάῤῥουν χε΄· πῶς ὁ πρόδρομος, ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα Ἐπὶ σέ· χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτόν· καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ λυτρωσαμένου ἡμᾶς·

Ῥεῖθρον κε΄ ὑπάρχων ἀγαθότητος· πρὸς ῥεῖθρα ἰορδάνια πῶς ἐφίστασαι· ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν· ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρᾶ· καθυπαχθέντας τῇ φθορᾶ, φθόνῳ τοῦ ὄφεως :~

Σταλαξάτωσαν τὰ ὄρη ἀγαλλίασιν· καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωσαν, εὐφραινόμενοι· ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· ἐπέφανεν ἥκει ὁ χς΄· ἐν ποταμῷ τὰ τῶν βροτῶν ἐνθώψαι παίσματα :~

ἄλλος· Οὐκ ἐλάτρευσαν·

Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνεγλκύσατε· τῆς ἀθείας βυθοῦ· ἔθνη πολύσπορα· σημείοις καὶ τέρασιν, ἐπιστηρίξαντες· τὰ φρονήματα, τούτων σοφοὶ ἀπόστολοι, ὁδηγοὶ πεπλανημένων :~

Εμβιβάσαντες πρὸς ὅρμον γαληνότατον· τοὺς θαλαττεύοντας, τῇ ἅλμῃ τῶν δυσχερῶν· σωτῆρες ἐδείχθη τε· καὶ κυβερνῆται σοφοί· ἀναμέλποντες, ὁ τῶν πρῶν κς΄, καὶ θς΄ εὐλογητὸς εἶ :~

Πάντες εὔοδον Ϛ κάρπον μακαρίσωμεν·

καὶ

καὶ τυχικὸν καὶ κηφᾶν· ἰοῦσον καὶ ἀρ-
τεμᾶν· ζηναν τε τὸν ἔνδοξον· ὡς τοῦ
χυ μαθητὰς, ἀναμέλπονται· ὁ τῶν
πρῶν κς, καὶ θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀστραπόμορφοι τῷ πνι γενόμενοι χυ ἀ-
πόστολοι· τοῖς κρατουμένοι νυκτὶ, ἀ-
γνοίας ἐρρύσασθε· καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς
ζωῆς, ὡδηγήσατε· ἀνα βοῶντας πάν-
τοτε· ὁ θς εὐλογητὸς εἶ:~ Ϛ.

Ἱλαστήριον πανάμωμε γεγένησαι· ἁ-
μαρτανόντων ἀεί· τεκοῦσα ὑπερφυ-
ὡς· τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρ-
τίαν χν· ὦ κραυγάζομεν· ὁ τῶν πρῶν
κς, καὶ θς εὐλογητὸς εἶ:~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Δακρύων προσχύσεσιν ἐναποσβέσας·
παθῶν ὑπεκκαύματα· θεόκτιστε μακά-
ριε· θαυμάτων ἀνέβλυσας, ῥεῖθρα
ἀείζωα· οἷς πρὸ ἀποπλύνονται ψυ-
χῶν τε καὶ σωμάτων, νόσοι ἀοίδιμε:~

Δᾶδ τὴν πραότητα πέρ ζηλώσας· ἐκτή-
σω τὸ ἄμεμπτον· ἰὼβ καὶ τὴν ἀπάθει-
αν· ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον· καὶ πίστιν τοῦ
ἀβραάμ· πέτρου τὴν θερμότητα μεθ'
ὧν· κατασκηνώσας ἡμῶν μνημόνευε·

Ζωὴν ἐνυπόστατον, ἡμῖν τεκοῦσα· θα-
νάτω τὸν θάνατον, παρθένε καταργή-
σασαν, δεινῶν ἐπικλύσεσι· θανατωθέν-
τα με· ζώωσον πρεσβείαις σου ἁγνή·
εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε:~

ὠδὴ η· ὁ εἱρμός·

Ἐκφλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγα-
σας· καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλε-
ξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς χε μόνω τῷ
βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~

Τὰ ποτάμια ῥεῖθρα μηλωτῇ ἔτεμεν· ἔ-
λισσαῖος τὴν χάριν τὴν τοῦ βαπτί-
σματος, προσκιογραφῶν· ἣν χς ἀ-
πειργάσατο· τούτοις ἐπιβαίνων, ὁ μό-
νος εὐεργέτης:~

Υπεσήμανε πάλαι, προφήτης ἔνδο-
ξος· τοῦ βαπτίσματος χάριν ἁλσὶ τὰ
ὕδατα, ἄγονα τὸ πρὶν, ἐκτελέσας πο-
λύγονα· τοῦ σπιφανέντος θυ ἡμῶν
δυνάμει:~

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων δώρων πλη-
σθήσεται· καὶ βουνὸς ἐναντίος, ταπει-
νωθήσεται· καὶ τὰ σκολιὰ, εἰς εὐθείαν
τραπήσεται· τῇ σαρκωθέντος θυ σπι-
φανείᾳ:~ ἄλλος· παῖδας εὐαγεῖς·

Νεώσαντες φρένας χερσωθείσας· ἀρό-
τρω τοῦ λόγου πανάοιδιμοι· ταύταις τὰ
σρία, σπέρματα ἐσπείρατε· καὶ εὐσε-
βείας ἄσταχυν· ἑκατοστεύοντα· ἐδρέ-
ψασθε τῶν ἀνασωθέντων· τὴν πλη-
θὺν κυ· ἀπόστολοι πανσόφως:~

Ἐπαίνοις ἰάκωβον ἐνθέοις· κλεόπαν
βαρνάβαν τε καὶ στέφανον· νάρκισον
τὸν πάνσοφον· μάρκον ἀριστόβουλον·
Σ ἀπελλὴν τιμήσωμεν, ὡς ἀποστόλους
χυ· τὸν κν ὑμνεῖτε βοῶντες· καὶ ὑπε-
ρυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Σταυρὸν ἀντὶ θώρακος φορουῦτες·
πρὸς πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε·
φάλαγκας τοῦ δράκοντος· πάνσοφοι
ἀπόστολοι· καὶ ταύτας διολέσαντες·
οὓς ἠχμαλώτευσεν· ἀνθρώποις συνε-
λάβεσθε πίστει· καὶ τῷ ζωοδότῃ προ-
σήξατε δεσπότῃ:~ Ϛ.

Ὠθαῦμα ἐπέκεινα θαυμάτων· πῶς τί-
κτεις καὶ μένεις παρθενεύουσα· πάνα
γνε θεόνυμφε· λόγον γὰρ ἐγέννησας·
τὸν τῷ πρι συναναρχον· ὦ πάντες
ψάλλομεν· τὸν κν ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ψὸν ἐν καμίνῳ·

Ἐν ἀκακίᾳ τὴν ζωήν· διανύσας ἀληθῶς
θεόφρον πέρ· τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν
τελειοτάτω νοΐ, καθεῖλες· ὑμνεῖτε
τὸν κν· καὶ ὑπερυψοῦτε θεόκτιστε κραυ-
γάζων:~

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν πιστῶν· ἀπειλεῖ τὴν
ἐκτομὴν, ψυχή μου σπεῦσον· καὶ πα-
θῶν τὰς ἀκάνθας· ἀποτεκοῦσα καρ-
πούς· ὡρίμους κω προσάγαγε· ταῖς τοῦ
θεοφόρου εὐχαῖς διασωθεῖσα:~ Ϛ.

Ἀπὸ πασῶν σε γενεῶν· ἐξελέξατο χς εἰς

κατοικίσεμ ἑαυτῷ θκέ· αἰαιαιμίζωμ λίμμᾶς φθαρέμτας, ἐμώσει τῇ κρείττομι· ὅθεμ σε ὑμμοῦμεμ εἰς τὰλμτας τοὺς αἰῶμας :~

ὁ εἱρμός·

Τὸμ ἐμ καμίμῳ τῦ πυρός· τῶμ ἑβραίωμ τοῖς παισὶ συγκαταβαμτα· καὶ τὴ φλόγα εἰς δρόσομ μεταβαλόμτα θῦ· ὑμμεῖτε τὰ ἔργα ὡς κῦ· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τὰλμτας τοὺς αἰῶμας :~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Θῦ ἀμθρώποις ἰδεῖμ ἀδύματομ· ὃμ οὐ τολμᾷ ἀγέλωμ ἀτεμίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ τὰλμαγμε ὡρέχθη βροτοῖς· λόγος σεσαρκωμένος· ὃμ μεγαλυμόμτες· σὺμ ταῖς ὠδαῖς σε μακαρίζομεμ :~

Χριστὸμ ὁ πλάσας χερὶ τὸμ ἄμθρωπομ· ἐμ τῇ χειρί· τροδρόμου ὑποκύψαντα ὡς ἄμθρωπος· ταπειμούμενος ὅπως ὑψώσῃς με· πάλαι ταπειμωθέμτα, καὶ ἀποκλύμενομ· δόξα τῇ ἐμδόξῳ καὶ φειδωτῇ οἰκομομίᾳ σου :~

Ψυχῶμ λί κάθαρσις ἀμαπίζεται· ὁ φωτισμός· λί λύσις τῶμ δειμῶμ ἐπεδήμησεμ· ἰορδάμη ποταμὲ ἀμαδραμῆτι· χώρασομ πᾶσα κτίσις· γῆτε καὶ θάλασσα· κρότησομ δοξάζουσα χῦ τὸμ ὑπερύψωτομ :~ Ϛ.

Ὡς ὢμ ἀτάλτων καλῶς τὸ πλήρωμα· ἔρχη βοᾶμ· τῷ πλήρης ἀγιότητος δούλῳ σου· ἐκ πλαγέμτι τῇ σῇ συγκατάβασιμ· ἔλισσομ βάτισόμ με· θέλω πληρῶσαι γάρ· φύσεως τῶμ βροτῶμ ἐγιασμοῦ, καὶ καθαρότητος :~

Ἄλλος· Ἅπας γηγερμὶς σκιρτάτω· ἀσαι ἡμῶμ, χὲ τὰ παθήματα· τῶμ καρδιῶμ τροσευχαῖς, τῶμ ἀγαπησάντωμ σε· καὶ κηρυξάντωμ σε πᾶσιμ ἔθμεσιμ· θῒ ὁμοῦ καὶ κῒ· δημιουργὸμ τὸ τάλτος καὶ εἰδώλωμ, πᾶσαμ ἀμαυρότητα· διωξάντωμ φωτὶ τὸ κηρύγματος :~

Ὥσπερ ἀσραπαί· τῷ κόσμῳ θέλαμψαμ· λουκᾶς ὁμοῦ καὶ ὁρμῆς· μάρκος αἱμαίας τε· καὶ σὺμ ματθία ὁ ἱερὸς ὁλυμπᾶς· καὶ τῶμ πιστῶμ τὸ πλήρωμα· σαφῶς ἐφώτισαμ· οὓς ἐμ πίστει· σήμερομ τιμήσωμεμ· ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελωδήμασιμ :~

Τῶμεμ ἀσεβῶς· ἐμ οἴκῳ θῦ ἡμῶμ καὶ μακαρίσωμεμ· τοὺς ἱεροκήρυκας· καὶ διδασκάλους καὶ ἀτελόφρονας· καὶ τλουτισὰς σωτῆρας τε, καὶ αὐτλήτορας· καὶ τροστάτας· τάλτων χρημα τίζοντας· τῶμ τημόντων αὐτῶμ τὰ μυστήρια :~

Γραφαμ φωτὶ· αὐλωτῆς· ἀκούσας ἀχαϊκὸς· κάρπος τε ὁ ἔμδοξος· καὶ φιλοτωμάτος σωτὸς ἐξήκοντα· καὶ τῇ χειρῶ λερέψασα· καὶ ἱεροῖς μαθηταῖς· καὶ καρδίας, τάλτων καταυγάζουσα· τῇ φωσφόρῳ αὐτῶμ μνήμῃ σήμερομ :~ Ϛ.

Ἥλιος ἀγραπῆς, τῷ τόκου σου ἔλαμψε· καὶ κατεφαίδρυμε· πᾶσαμ τὴμ ὑφήλιομ· καὶ τὸμ τροστάτην τῷ σκότους ὤλεσε· δεοτόκε μῆτερ τάλτα γμε, ἀγέλωμ καύχημα· καὶ ἀμθρώτωμ, τάλτωμ τὸ διάσωσμα· τῶμ ἀταύστως φωτὸς ἀφημοιώτωμ σε :~

Ἄλλος· Ἁμαρτωλὸμ ἐμοῦ·

Θῦ κτίσις τέφυκας· δεοκτίστε ἀμόθμητος· μὴ μολύμασα ψυχῆς σου τὸ κάλλος ὅσιε· τῶμ ἁμαρτημάτωμ τῇ λύσει· ἀλλὰ σαυτῷ· ἄλογα ὡράϊσας· καλλῶμ ἐπιδόσεσι· διὰ τοῦτό σε γεραίρομεμ :~

Ῥητῆς κεκομψόμενος, ἀγάπῃ λαμπρυμόμενος· τῶμ καλῶμ τὰς ἰδέας κατεγραπτόμενος· τρὸς τοὺς σοὺς με τέλους καταφὰς τῇ σορφέ· ἐμ πίστει γάρ· σοῦτος ὡς τρόμιμος· θεσπεσίοις θείοις τρούμενος :~

Τοίμυη σου σήμερομ· χορεύει ἑορτάζουσα· φωτοφόρομ τῇ μνήμῃ τῆς σῆς κοιμήσεως· ἣμ ἐπ' ἀλογεῖμ οὐρανόθεμ καὶ μεταῖς· μὴ λίτης τειμιάκαρ, θῶ παρισταίμενος· σὺμ ἀγέλοις τανμακάριστε :~ Ϛ.

Ζωὴ λί κυήσασα· βροτῶμ εἰς ἀτολύφωσιμ·

τρωσιν· νεκρωθεῖσαν παρθένε τοῖς παραπτώμασι· ζώωσον ἁγνὴ τὴν ψυχήν μου, ὡς συμπαθής· ὡς μόνη προστάτις· τῶν καταφευγόντων σου, ἐν τῇ σκέπῃ παναμώμητε:~ ὁ εἱρμός·

Ἀναρχου γεννήτορος, υἱὸς θς καὶ κς· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε· τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, καὶ σὲ τὴν πανύμνητον, θκον μεγαλύνομεν:~ ἐξαποστειλαρίον· Ο ὀυνὸν τοῖς ἄστροις·

Κατα λιπόντες κόσμον, οἱ ἑβδομήκοντα λόγε· μαθητιῶσι σοι πόθω τῷ λόγω καὶ διδασκάλω, τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον, ἀποκαθαίροντες πίστει:~

ὅμοιον·

Ο ἐκ πρς ἀχρόνως, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς, υἱὸς Ϛ σάρκα φορέσας· ὑπερφυῶς ἐκ γυναικὸς, προέρχεται βαπτισθῆναι, εἰς ἀναγέννησιν κόσμου:~ Εἰς τοὺς αἴνοις στιχηρά· ἦχος πλ β'·

Αἱ ἀγγελικαί·

Ον πρὸ ἡ φωνὴ, τοῦ βοῶντος προετύπου· ἦλθεν ὁ χς, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου· καὶ τῷ προδρόμῳ ἔφη, δεῦρο πλυνόν με ὕδασι· βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· τὸν γὰρ ἀδὰμ ἐκπλύναι ἦλθον· τοῦ πρὶν πτώματος· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Υψος ὀυνοῦ, οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· ἄστρων ἀριθμὸν, οὐδὲ γῆν ἀναμετρήσω· Ϛ πῶς τῆς κορυφῆς σου, τῷ δεσπότῃ ὁ πρόδρομος, ἅψωμαι χειρὶ, πῶς δὲ βαπτίσω, τὸν φέροντα δρακὶ τὴν κτίσιν· διὸ κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Εκλυσας ποτέ· ἁμαρτίας ἐπὶ νῶε· λόγω διασχὼν, καταράκτας ὀυνίοις· καὶ πᾶσι ἰορδάνης κατιδὼν ὑποστήσεται· ἤδη γὰρ ὃ ῥεῖθρον ἀναστρέφει· ἐπέγνωσε ἡ κτίσις πᾶσα· κἀγὼ κράζω σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Εφθασε χς· πρὸς τὰ ῥεῖθρα ἰορδάνου· βάπτισμα αἰτῶν, ὁ καθαίρων ἁμαρτίας· πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω· ὀυνοὶ εὐφραινέσθωσαν, χαῖρε τῶν ἐθνῶν ἡ ἐκκλησία, τῷ βασιλεῖ νυμφευομένη, πιστῶς βόησον· εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν τοῦ σῶσαι τὰ σύμπαντα:~

Δόξα, ὅμοιον·

Ινα πληρωθῇ, τοῦ πρς ἡ εὐδοκία· ἦλθον ἐπὶ γῆς, ἐνδυσάμενος πτωχείαν ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον· σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποκλίνω, ἐν τούτῳ γὰρ παραγενόμην, ἐμὲ βάπτισον· καὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν καθαίρων παίσματα:~

Καὶ νῦν θτ· ὅμοιον·

Ευ τὸν ἰσραὴλ, διὰ στύλου καὶ νεφέλης, πρὶν φωταγωγῶν· καὶ δροσίζων ἐν σφήμῳ· σὺ ὁ δεσπόζων πάντων· ὁ τῇ φύσει ἀνέκφραστος· δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω· οὐ ψαύσω σοι πυρὸς ὁ χόρτος· αὐτός με βάπτισον· ἐγὼ γὰρ χρήζω ὑπὸ σοῦ, καθαρσίου δέξασθαι:~

Αποστίχου, ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Ωφθη ὃ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης· ἐν ἰορδάνου ῥείθροις· βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

ἀι· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Λέχου δουλοπρεπῶς, προφήτα ἰωάννη· τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, καὶ βάπτισον τὸν κτίστην, βροτῶν εἰς ἀναγέννησιν:~

ἀι· Εἴδωσάν σε ὕδατα·

Ηλθεν ὁ φωτισμὸς, ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι, καὶ ἆσαι προεόρτια:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ε ἡμερον ὁ χς· σεῖον ἀνοῖς· λουτήριον δωρεῖται· ψυχῶν καθαίρων ῥεῖπον, πυρὶ τῷ τοῦ βαπτίσματος:~

ε ιι μὴν

Μηνὶ τῷ αὐτῷ ε΄· προεόρτια τῶν φώτων· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων, θεοπέμπτου καὶ θεωνᾶ· καὶ τῆς ὁσίας συγκλητικῆς· στιχηρὰ προσόμοια τῶν μαρτύρων· ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυ-
Θ εοναῦν καὶ θεόπεμπτον, τοὺς σοφοὺς
Ω ἀνυμνήσωμεν· τοῖς χῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι· λαβρείαν πᾶσαν ἀθέμιτον· λαμπρῶς καταργήσαντες· τὴν ἁγίαν καὶ σεπτὴν, εὐθαρσῶς ὡμολόγησαν, ἕνα κῦ· καὶ θῦ πρὸ προσώπου· τῶν τυραννων, εὐπειθῶς λελαβρευκότες, καὶ στεφανούμενοι ἄνωθεν:~

ομοιον·

Τ ὸ τοῦ βίου χαμαίζηλον· Ϛ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν· καὶ τὴν ἀπανθοῦσαν δόξαν πανεύφημοι· καταλιπόντες ὡς πρόσκαιρον· χῷ ἐκολλήθητε· τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς, ὡς ὡραίω φλεγόμενοι· καὶ προσήχθητε, ὡς ἡ δύπνοα ῥόδα· καὶ τῷ στέφει· τῆς ἀφθάρτου βασιλείας, θεοσθενῶς συνεστέφθηται:~

ὅμοιον·

Ο ἱ τὸν κόσμον μισήσαντες· ὑπερκόσμιοι ὤφθητε· πρωτοτόκων ἐκκλησία συνήφθητε· καὶ τοῖς ἀγγέλοις συνάδετε, ᾠδὴν τὴν ἀκήρατον· ἐνωπίω τῷ θῷ· παρεστῶτες ἐνώπιοι· οἱ τὴν ἄθεσμον, τῶν εἰδώλων ἀπάτην, καθελόντες, τῶν τυραννων τὴν μανίαν, μαρτυρικῶς κατεβάλετε:~

Ἑτερα τῆς ὁσίας· ἦχος α΄·

Ψῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Τ ὸ εὐκλεὲς τῶν πρῶν ὄντως ποθήσασα· εὐκλείας τῆς ἀφθάρτου· ἐπεθύμησας ὅθεν· ἐκστᾶσα τῶν ἡδέων· σῶμα τὸ σόν· πόνοις πᾶσιν ἐξέδωκας· καὶ νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις τὰς ἀμοιβάς· τῷ χῷ συμβασιλεύουσα:~

Ο τὸν ἰὼβ συγχωρήσας, τῷ ἐξαιτήσαντι· καὶ σὲ πυρῶσαι θέλων, ὡς χρυσίον ἀφῆκε· τὸ σῶμα πάσχειν βία, τοῦ πονηροῦ· ὅθεν σὺ καταισχύνασα· τῇ καρτερίᾳ τῶν νόσων τὸν πειρασμὴν τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψε:~

Τ ὸ τοῦ νυμφίου ὡραῖον, κάλλος ποθήσασα· χῦ καὶ νυμφευθῆναι· τούτω σὺ βουληθεῖσα· πάσαις ταῖς ἰδέαις· τῶν ἀγαθῶν, διὰ πόνων ἀσκήσεως· σαυτὴν ἐκόσμησας ὅθεν, νῦν σὺν αὐτῷ, βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος π΄ β΄·

Ε τοιμάζου ἰορδάνη ποταμέ· ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται χς ὁ θς, βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτοις κεφαλὰς, συνθλάσῃ τῇ θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς· ἀγάλλου ἡ ἔρημος ἰορδάνου· τὰ ὄρη σκιρτήσατε εὐφροσύνην· ἥκει γὰρ αἰώνιος ζωὴ ἀνακαλέσαι τὸν ἀδάμ· φωνῇ βοῶντος βόησον, ὦ ἰωάννη πρόδρομε· ἑτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ κυ· καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ εὐθείας ἀπεργάσασθε:~

Ἀποστίχου ἦχος π΄ β΄·

Ψριήμερος ἀνέστης·

Η γῆ καὶ τὰ ἐπίγεια σκιρτήσατε· ἀγάλλεσθε, ὁ χειμάρροις, τῆς τρυφῆς ἐν ποταμῷ· βαπτίζεται τὴν χύσιν· ξηραίνων τῆς κακίας· καὶ ἀναβλύζει θείαν ἄφεσιν:~ στι· Εἴδωσάν σε ὕδατα· ὠτὸς ὢν χορηγὸς ἰς· μὴ χρήζων βαπτισθῆναι σαρκί· ἐπιβαίνει, ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, φωτίσαι τοὺς ἐν σκότει· βουλόμενος ἐν πίστει· τούτω προθύμως ὑπαντήσωμεν:~

στι· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Φ ορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφήν· προσέρχη βαπτισθῆναι χε· ὑπὸ δούλου, ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς· λυτρούμενος δουλείας· τῆς πάλαι ἁμαρτίας· καὶ ἁγιάζων καὶ φωτίζων ἡμᾶς:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος π΄ β΄·

Α γαλλιάσθω ἡ ἔρημος ἰορδάνου, καὶ ἀνθείτω ὡς κρῖνον· φωνὴ γὰρ βοῶντος ἠκούσθη ἐν αὐτῇ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυρίου· ὁ γὰρ τὰ ὄρη στήσας

σταθμῷ

σταθμῶ καὶ τὰς νάπας ζυγῶ, ὁ τὰ πάν-
τα πληρῶν ὡς θς΄, βαπτίζεται ὑπὸ
δούλου· πτωχεύειν ἤρξατο, ὁ τὰ πλού-
σια δῶρα χαριζόμενος· ἤκουσεν εὔα,
ἐν λύπαις τέξη τέκνα· νῦν δὲ ἤκουσεν
ἡ παρθένος· χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κς΄
μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος:~

Ψροπάριον ἦχος δ΄·

Ἀ πεστρέφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης ποταμὸς,
τῇ μηλωτῇ ἐλισσαιὲ ἀναληφθέντος ἡ-
λιοῦ· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ
ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ
ὑγρά· εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσμα-
τος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου
διαπερῶμεν διάβασιν· χς ἐφάνη ἐν
ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~
Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις καινὼν οὗ ἡ ἀκρο-
στιχίς· Καὶ σήμερον δὲ σάββατον μέλ-
πω μέγα, τοὺς εἱρμοὺς καὶ τὰ τροπά-
ρια ἀνὰ δευτέρου·

ὠδὴ α΄· ἦχος π΄ β΄· Ὁ εἱρμός·

Κ ύματι θαλάσσης τὸν κρύψαντα πά-
λαι· διώκτην τύραννον, τὰ ἰορδάνια
ῥεῖθρα συστέλλει καὶ κρύπτει, τὴν ἐμὴν
νῦν καθαιρόμενον, ἀνθρωπίνως κάθαρ-
σιν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται:~

Κ ε΄ θε΄μου, φωτώνυμον ὕμνον, Ὃ προεόρ-
τιον ὠδήν σοι ἄσωμεν· τῷ θείοις θεοφα-
νίοις μυστικῶς ἀναγεννῶντιμε· Ὃ πρὸς
τὴν λαμπρότητα· τὴν θείαν ἐπα-
νάγοντι:~

Ἀ νω πρὸ αἰώνων, Ὃ κάτω προσφάτως
ἐπιφανέντα σε, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ
τὰ περίγεια σέρ· κατεπλήττοντο θεώ-
μενα· καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου ἀνύ-
μνουν συγκατάβασιν:~

Ἰ να σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώ-
σης· σαυτὸν ἐκένωσας, μέχρι καὶ δού-
λου μορφῆς· νῦν δὲ παλάμη τοῦ δού-
λου· ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλι-
κῶς· τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν, καὶ κάθαρ-
σιν δωρούμενος:~

ὠδὴ γ΄· ὁ εἱρμός·

Ἐ ὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων, ἑδράσαντα πᾶσαν
τὴν γῆν ἀσχέτως· ἡ κτίσις κατιδοῦσα
σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι· θάμβει
πολλῷ συνείχετο· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν
σου κε΄ κραυγάζουσα:~

Ε ύμβολα πρὶν προφήταις· παρέδει-
ξας τῆς σῆς θεοφανείας· νῦν δὲ τὰ κε-
κρυμμένα, ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας·
ἐπιφανεὶς μυστήρια· ἀνοῖς σήμερον, νέ-
μων νέαν ἀναγέννησιν:~

Ἡ πλωσεν ἰορδάνης, τὰ ὕδατα ὡς νῶτα
μετὰ τρόμου· τοῦ δέξασθαι τὸν κτίστην·
σωματικῶς βαπτιζόμενον· καὶ πάν-
τας ἁγιάζοντα· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν
σου κε΄ φιλάνθρωπε:~

Μ έγα πρὸς σρίαν, ἐφόδιον τὸ βάπτισμα
παρέχει· χς τοῖς αἰσθομένοις, αὐτοῦ τῆς
θείας ἐλλάμψεως· ἐν εὐφροσύνῃ ψάλ-
λοντας· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου κε΄ φι-
λάνθρωπε:~

ὠδὴ δ΄· ὁ εἱρμός·

Τ ὴν πρὸς τὸ βάπτισμά σου ἔλευσιν,
προορῶν ἀββακούμ· ἐξεστικὼς ἐβόα· εἰς
θάλασσαν τοὺς ἵπποις σου ὕδατα πολ-
λά· ἐπεβίβασας σέρ διαταράσσοντας·

Ἐ πιφανέντος σου ἐν σώματι, ἡγιάσθη ἡ
γῆ, ὕδατα εὐλογήθη· ὁ οὐνὸς πεφώτι-
σται· γένος δὲ βροτῶν· τῆς πικρᾶς τυ-
ραννίδος ἐχθροῦ λελύτρωται:~

Ῥ ήματι θείω νῦν πρόδρομος· ἐξ ἐρήμου
μολεῖ, πρὸς ἰορδάνην λέγων· μετα-
νοεῖτε ἤγγικεν· ἡ τῶν οὐνῶν βασιλεία
καλοῦσα, πάντας πρὸς δόξαν θυ΄:~

Ὁ μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν, εἰς
ξηρὰν καὶ πηγάς, ἐξ ἀκροτόμου βλύ-
σας· πταισμάτων χωνευτήριον νῦν
ἀποτελεῖ, ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον πυρὶ τοῦ
πνς΄:~ ὠδὴ ε΄· ὁ εἱρμός·

Θ εοφανείας σου χε΄, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμ-
παθῶς γενομένης· ἡσαΐας φῶς ἰδὼν
ἀνέσπερον· ἐκνυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύ-
γαζεν· οἱ πεφωτισμένοι ἥκατε λούσα-
σθε· καὶ δι' ὕδατος θείου καὶ πνεύματος
σαφῶς· καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα ἀπο-
καθάρατε:~

Digitized by Google

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς· νέος ἀδὰμ χρη-
ματίσας ὁ πλάστης· ἐν πυρὶ καὶ πνι̅ ϛ̅
ὕδατι· ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν·
καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστήν· δίχα συν-
τρίψεως καὶ χωνευτηρίων· βαπτίσμα-
τι θεουργῶ καινοποιούμενος:~

Διὰ τοῦ πνε̅ ψυχὰς, καινοποιεῖς διὰ δὲ
τοῦ ὕδατος, ἁγιάζεις τὸ σῶμα τὸ σύνθετον·
ζῶον ἀναπλάττων τὸν ἄνθρωπον· τῷ
διπλῶ γὰρ τῷ συγγενεῖ χρησίμως φάρ-
μακα· σοφῆ προμηθεία, προσάγεις ὡς
ἰατρὸς, σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν:~

Ἐξ ἀλογχεύτου προελθὼν· ὁ γεννηθεὶς
ἐκ πρε̅ πρὸ αἰώνων· πρὸς τὸν ἐκ στεί-
ρας παραγέγονας· ἄξαι τῶν ὡς ἄνθρω-
πος βάπτισμα· ἀλλ' ἄξ ὕδατος μυστικῶς
διὰ τοῦ πνε̅· ἀπειργάσω σε̅ρ πολύτε-
κνον ἐκκλησίαν τὴν πρὶν ἄγονον:~

ὠδὴ ϛ'· ὁ εἱρμός

Συνεσχέθη· ἀλλ' οὐκατεσχέθη· φόβω ὁ
θεῖος βαπτιστής· εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη,
προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος· ἀλλὰ
ἀκούσας, ἄφεσ' ἄρτι ἔδραμε· τὸ ἐπίτα-
γμα πληρῶν ὡς δοῦλος· θείας τε ἄνω-
θεν, μαρτυρούσης φωνῆς, ἤκουσεν υἱὸν
τὸν προαιώνιον:~

Ἀπεγράφης, ἀλλ' οὐκ ἐδουλώθης· καίσα-
ρος θεσμοὺς πειθαρχῶν· εἰ γὰρ καὶ τῆς
δουλείας, παραμύθιον ἡμῖν παρέχων·
ἑκὼν ὑπείκεις· ἐ τελεῖς τὸ δίδραγμον·
ἀλλὰ νόμω τῆς ἁμαρτίας, πρὶν πεπρα-
γμένοις ἡμᾶς· ἠλευθέρωσας νυν̅· καὶ
υἱοθεσίας κατηξίωσας:~

Βασιλεύεις, ἀλλ' οὐ κατὰ κόσμον· φύσει
πεφυκὼς βασιλεύς· εἰ γὰρ καὶ κατὰ
σάρκα, ἐκ φυλῆς δὰδ τεχθεὶς τὸν θρό-
νον, τῆς βασιλείας· σε̅ρ τούτου ἔλα-
βεσ'· ἀλλ' ἀΐδιον ἔχεις τὸ κράτος· συμ-
βασιλεύων, πρι̅, προαιώνων ἀεί· καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ πνι̅:~

Βασιλεὺς μὲν ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων· ϛ̅ τῶν
ἐν τοῖς ὕδασι· πάλαι προσηγορεύθη·
ἀλλ' ἐμπνίγεται τῇ σῇ καθάρσει· καὶ κα-
θαιρεῖται, ὡς τῇ λίμνῃ πρὶν λεγεών·
τῶν χειρῶν δέσου τὸ πλάσμα, τὸ δουλω-
θὲν ὑπ' αὐτοῦ· κρατιαῖσον χειρὶ, τῆς ἐ-
λευθερίας κατηξίωσας:~

ὠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Ἄφραστον θαῦμα· ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμε-
νος, τοὺς ὁσίους παῖδας ἐκ φλογός· κλί-
νει κορυφὴν· καὶ αἰτεῖ τὸ βάπτισμα
ὑπὸ τοῦ δούλου· καθαίρων τοὺς βοῶν-
τας· λυτρωτὰ ὁ θε̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Τέμνεται ῥεῖθρον, πρὶν μιλωτῇ ἰορδά-
νιον· προτυπούσῃ· βάπτισμα τὸ σόν·
δι' οὗ τῶν παθῶν ῥήγνυται χιτώνιον·
καὶ ἀφθαρσίας ἔνδυμα ἀυτουργεῖται,
τοῖς βοῶσι χε̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Ὄλβιον ῥεῖθρον, ἐν ἑαυτῷ γὰρ δεξάμε-
νον· βαπτισθέντα τὸν δημιουργόν· δέ-
δεικται πηγή· ζωηφόρου νάματος· εἰς
σρίαν ἡμῶν τῶν μελωδουντων· λυ-
τρωτὰ ὁ θε̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Νέκρωσιν θείαν· συμβολικῶς εἰκονίζον-
τες· καταδύσει ὕδατος τριττῆ· ἐν τῷ
βαπτισμῷ χω̅ συναπτόμεθα· τῇ τριη-
μέρῳ ἐγέρσει κοινωνοῦντες· καὶ βοῶν-
τες χω̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Μία ἡ χάρις πρε̅ υἱοῦ τε καὶ πνε̅· τελειοῦ-
σα τοὺς τὴν δωρεὰν, στέργοντας πιστῶς·
τοῦ θείου βαπτίσματος· υἱοθεσίας λα-
βόντας ἄξουσίαν· τοῦ βοᾶν ὁ θε̅ εὐλο-
γητὸς εἶ:~ ὠδὴ η'· ὁ εἱρμός·

Ἐκστηθι φρίττων ὀυ̅ν̅έ· ϛ̅ σαλευθήτωσαν
τὰ θεμέλια τῆς γῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕδωρ πε-
ριβάλλεται· ὁ φλέξας ὕδασι πρίν· δι-
καίου θυσίαν παραδόξως· ὃν παῖδες
εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Αὔτρωσιν ἔρχεται χ̅ς̅· διὰ βαπτίσματος·
παρασχεῖν πᾶσι πιστοῖς· ἐν τούτῳ τὸν ἀ-
δὰμ καθαίρει γὰρ· τὸν πεπτωκότα ὑ-
ψοῖ· τὸν ῥίψαντα τύραννον αἰσχύνει·
τοὺς ὀυ̅ν̅οὺς ἀνοίγει· πνα̅ θεῖον καθέλ-
κει· καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν μέθεξιν
δωρεῖται:~

Πέπαυται πλανὴ τοῦ ἐχθροῦ· φωνὴ βο-
ῶντος γὰρ ἐν ἐρήμῳ τὴν ὁδόν· κυ̅· κρά-
ζει

ζει ἀνέπεσα τε· καὶ πάσας τείβους ἀν-
τῶ, ἀϑείας ποήσατε τροχιάϑει· φά-
ρεγξι δὲ τα πειμήχαρ· φύσις βροτῶν ὑ-
ψοῦτε· ὄρος καὶ βουνὸς δὲ, δυσμενῶν
τα πειροῦται:~

Ὡ παραδόξων δωρεῶν· ὦ ϑείας χάρι-
τος, καὶ ἀφειδίου αἰσχῆς· ἰδοὺ γὰρ ὕ-
δατι καθαίρει με, πυρὶ φωτίζῃ με· καὶ
πνεύματι ϑείῳ τελειοῖ με· ὁ πλάσης καὶ δε-
σπότης· μιῶ ἐν τῷ ἰορδάνῃ· τὴν ἐμὴν
φορέσας φύσιν αἰαμαρτήτως:~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην· ἀπογνώσεως βρό-
χοις· ἁλισκόμενοι βροτοὶ ὑπεύθυ-
νοι κακῶν· ἀλλ' ἐν καταιγίδι ψυχῆς
προσέλθωμεν· τῷ καθαίροντι πάν-
τας, ὡς μόνῳ καθαρῷ· καὶ διδόντι συγ-
χώρησιν διὰ βαπτίσματος:~

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ, ὃ πρὶν ἐκ παρ-
θένου· ὑπερφυῶς ἐθαυμάσωσε λόγε
θεῦ· μιῶ δὲ μεγαλιώνι μέγα μυστήριον·
ἐκτελῶν παραδόξως, μελέξῃ τῇ σε ὠτῇ,
κολυμβήθραν πολύτεκνον ϑείῳ πνεύ-
ματι ἡγιάσθη γεννήσει· τῇ ἁγίᾳ σου λόγε,
δικαιουμένων οἰκέτων· σοὶ ἄφροις δόξαν
σήν· μιῶ δὲ τῶν ὑδάτων φύσις ἡγιά-
σθη· σοῦ σαρκὶ βαπτισθέντος· ὃ γέ-
νος γηγενῶν· προσῆλθεν πρὶν ἐσωμήλ
δεν αὖϑις ἀνέμβαν:~

Ἀγαλλιάσθω γῆ πᾶσα· οἰκουμένη
ϑω· κόσμος σκιρτάσατω· ποταμοὶ κροτεῖ
σθωσαν χειρί· αἱ πηγαὶ καὶ λίμναι ἀ-
βυσσοι ϑάλασσαι· συγχαιρέτωσαν ἥ-
κει· γὰρ τὸν ἀδάμ· ἐκκαθᾶραι καὶ
σῶσαι ϑείῳ βαπτίσματι:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην ᾠδήν.

ἦχος α'· χορὸς ἀγγελικός·

Ὑφράνθητω ποταμέ· ἰορδάνη σὺ γὰρ
ὁ σωτῆρα ποιητὴς, παραγίνεται δέ-
χεσϑαι· ὃ βάπτισμα εἰς δέξασθαι· τοῦ
δούλου ὡς εὐσπλαγχνος· τρόπου χά-
ριτι· ἀδὰμ καὶ εὔα προμήτορ· ἐπεδή-
μησεν, ἵν' ἀπολύτρωσις σωτῆρος· θεὸς ὁ
ὑπερένδοξος:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Φωτίζεσθε τῆς ῥυφῆς, ὁ δεσπότης ὑπαρ-
χων· προσέρχεται βροτὸς, ποταμοῦ βα-
πτισθῆναι· ποτίσαι βουλόμενος, κα-
θαρσίας με μάσματα· ὃν δεόμενος· ὁ
ἰωκτήμων ἐβόα· πῶς τὴν χεῖρα μου, τῇ
κορυφῇ σου ἐκτείνω· ἣν τρέμει τὰ σύμ-
παντα:~

Εἰς τὴν β' ᾠδὴν ἀναλογίαν κάθισμα·

ἦχος γ'· Τὴν ὡραιότητα·

Τὴν ἀκατάληπτον σάρκα προσενεγκά-
μενον· καὶ πρὸς τὸ βάπτισμα παρεγε-
νόμενον· καὶ τὴν αἰκάθαρσιν λιμῶν, ἐν
αὐτῷ ϑεραπεύομενον· ἀναμέλψωμεν ὑμνήσω-
μεν, ὡς ϑεὸν πολυέλεον· καὶ τὴν συγ-
κατάβασιν, τὴν αὐτοῦ μεγαλυνόμενοι·
βοῶμεν ἀνακράζωμεν καρδίᾳ· δόξα σοι
τῇ ἐπιφανείᾳ σου:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Ἀδὰμ τὴν γύμνωσιν ἐνδύων ἐνεσπλαγ-
χνεύσατο· καταγελᾷ δόξης, μέλος γυμνοῦ
σθαι σαρκὶ· ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· ὡραιό-
τητος παραδόξου· πῶς σε ὑποδέξε-
ται ὕδωρ δέσποτα κτίστα· ὕδασι σεαυτὸν
τα, ὑπερφυῶς γέγραπται· ὑμνοῦμεν
εὖ ἀνθρώπων, σωτῆρα τὴν σὴν ἐπιφά-
νειαν:~

Καμόντα φησὶν ὁ προφήτης, εἰς τ' τῆς
οὐσίας καὶ τῶν μαρτύρων εἰς ἡ· καμὼν ὁ
προφήτης· ᾠδὴ α'· ἦχος α'·

Πρὸς σὲ, χὲ γεννᾶται δοξάσατε·
ὁ εἱρμός·

Ἰκρὰς δουλείας ῥυσθεὶς ἰσηλ· τὸν ἄβα
τον διῆλθεν ὡς ἤπειρον· ἐχθρὸν δὲ ὁ-
ρῶν πομπεύμενον· ὕμνον σοι ἀνέφερεν
μη, ἀδῇ ϑῶ· τῷ τεραπουργοῦντι βρα-
χίονι ὑψηλῶ, ὅτι δεδόξασται:~

Σὲ μολεῖν πρὸς τὸ βάπτισμα· χὲ πρὸς
ἰορδάνην ἐφίσταται· χὲ τὰς λίμνας σὺ ὕ
δατι· ϑάπτῃ μῶν ἁμαρτίας ὡς ἀγαθός·
σὺ ἀναλλοίωτος· αἰωνίως ὑμνήσωμεν αὐτὸν,
ὑπερδόξασται:~

Σωτῆρα ἀνθρωπόμενον· μεφέλαι
ἀνέφεσαν αἰώνιον· χὲ ἰς προσφέ-
χεται·

χεται· νάμασιν ἰορδάνου τοὺς ποταμοὺς, τῶν ἁμαρτημάτων, κατακλύσαι φωτισμὸν, πᾶσι δωρούμενος:~

Ἰδοὺ δὲ φῶς ἐπιφαίνεται· ἰδοὺ ὁ ἱλασμὸς ἀναδείκνυται· ἰδοὺ ὁ σὴρ ἐφίσταται· λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σκότει θείας αὐγάς· τοῦτον διανοίαις, καθαραῖς χαρμονικῶς ὑποδεξώμεθα:~

ἕτερος καινὼν τῆς ὁσίας· ἦχος β'·

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν·

Ἐτέψαι τὴν σὴν, ἄσμασι μνήμην προήρημαι· σοὶ πεποιθὼς ὁ ἄμουσος· καὶ ὅλος ἀνάγνος· ἀλλὰ δίδουμοι λόγον, σοφίας καὶ ἁγνείας σαῖς παρακλήσεσιν·

Ὅλον τὸν νοῦν· πρὸς θεῖον ὕψος ἐπάρασα· καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον, καὶ ἀπολαύσεων· ἐπιγνοῦσα δὲ χρῆμα, ἁπάντων ἀπανέστης, τῶν προσηκόντων σοι:~

Νοῦν πρὸς θν̄, ἀνὰ πτεροῦσα τὸν ὕψιστον· σῶμα δὲ σὸν ἡλούμενον εἰς τὰ χαμαίζηλα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις, ἐκούφιζεν ποθοῦσα, βαρείαν εὔκλειαν:~

Μείνας ὃ ἦν, καὶ σαρκωθεὶς ἐκνηδύος σου· ὃ ἦμεν ἐδωρήσατο· ἡμῖν δὲ πρότερον· ἐκχρὸς γεγονόσι· ῥυσάμενος παισμάτων θεογεννήτρια:~

ἕτερος καινὼν τῶν μαρτύρων·
ἦχος βαρύς· Ἄσωμεν τῷ κῶ·

Δεῦτε πιστοὶ συμφώνως, ἑορτάσωμεν, τὴν ὑπερένδοξον μνήμην τῶν ἀθλοφόρων· ἐν ὠδαῖς πνευματικαῖς· δοξολογοῦντες χν̄:~

Οἱ ἀθλοφόροι χῡ· καὶ τῆς πίστεως στερροὶ ὑπέρμαχοι· κατὰ τῆς ἀσεβείας, ὁ πλισάμενοι στερρῶς· ἐχθροὺς ἐνίκησαν:~

Ὁ ἀσεβὴς διώκτης· καὶ τῆς πίστεως χῡ ἀλλότριος, κατὰ τῶν ἀθλοφόρων, ἐκμανεὶς ὁ δυσσεβὴς, πίστει κατήργηται:~

Τὴν ποίμνην ἣν ἐκτήσω, θεογεννήτρια· ταύτην περίσωζε· ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, δυσωποῦσα, τὸν σρᾶ καὶ θν̄ ἡμῶν· ὠδὴ γ'· Πρὸς δὲ, τῷ προτῶν αἰώνων·

Ὁ εἱρμός·

Μὴ ἐν τῇ σοφίᾳ, καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ· ἀλλὰ τῇ πίστει τοῦ κῡ· ὀρθοδόξως βοάτω· χω̄, τῷ θω̄ ἡμῶν· καὶ μέλπων ἀεί· Ἐπὶ τὴν πέτραν τῶν ἐντολῶν, στήριξόν με δέσποτα:~

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, συνεδρεύων πρῑ καὶ τῷ πνῑ· νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου· σαρκωθεὶς καθὼς εἶδε· χς̄, μολεῖ πρὸς δὲ βάπτισμα, ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ, πᾶσι παρεχόμενος:~

Ὕδατι ἐνθάψαι, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας βουλόμενος· τοῦ ἰορδάνου ἐν τοῖς ῥείθροις· διὰ σπλάγχνα ἐλέους· χς̄, ὁ θς̄ προσέρχεται· καὶ ἀνὰ πλάττει φθαρέντας ἡμᾶς, διὰ τοῦ βαπτίσματος:~

Ἐύμνωσιν αἰσχίστην, περιστέλλων ἀδὰμ τοῦ προπάτορος· ἀπογυμνοῦσαι ἑκουσίως· καὶ ῥοαῖς ἰορδάνου· σαυτὸν, περιστέλλεις ὕδατι· τὰ ὑπερῶα στεγάζων χε̄, μόνε πολυέλεε:~

ἄλλος· Ἐτερέωσον ἡμᾶς·

Ἐφείσω τῆς σαρκὸς πολλοῖς τραύμασιν· οὐδ' ὅλως ἀσχέτως πιεζομένης· πρὸς τοὺς πόνους τῆς ἀσκήσεως· ὁ πειράζων ἐν οἷς ἐναπεκρούετο:~

Πορείαν τὴν στενὴν ζωῆς πρόξενον· ἀφθάρτου καὶ θείας σὺ ἡρετήσω· τὴν πλατείαν καταπτύσασα· ἧς οὐδὲν χεῖρον ὄντως, τῷ νοῦν ἔχοντι:~

Ζεούσης παρειὰς δὲ ἄνθος πέφευγες· τῇ τίξει, καὶ πόνοις τῆς ἐγκρατείας· καὶ δὲ φλέγον τῶν ὀμμάτων σου· τῶν δακρύων θεσμοῖς ἐναπεσβέννυτο:~ Θτ̄·

Ὁ λόγος σαρκωθεὶς ἐκ σοῦ πάναγνε· τὴν σάρκα τοῦ ῥύπου θέλων ἐκ πλύναι, ὑποδείγματι καθάρσεως, ἀῤῥυπώτου, τοῖς ὕδασι ξενίζεται:~

ἄλλος· Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου·

Τῆς εὐσεβείας, καὶ τῆς πίστεως τοὺς προστάτας· τοὺς θείους ἀθλοφόρους εὐφημήσωμεν· θεόπεμπτον καὶ θεωναῦ τὸν ἀοίδιμον:~

Καινὼν καὶ τύπος καὶ ὑπόδειγμα· φανέντες οἱ χῡ μεγαλομάρτυρες· τῶν

ἁγίων

Digitized by Google

κλίσιν γεγόμασιν ὁδηγοί πρὸς τὴν ἀ-
θλησιν:~

ζ ηλοῦμεν τούτων τὴν ἐναρέτου πολι-
τείαν· οἱ μαρτυρόμενοι δὴν σὺν τῇ
βήματος· παρεζῶσθαι ἐκραύγαζον· χρι
σταμοί ἐσμεν ἀθανάτου:~ Ἀπ·

ξ τέχνης ἐκ παρθένου αὐθρωπήσαντος· ἐ-
φάνης ὡς ἡυδόκησας φιλάνθρωπε· ὃ
τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας κέ:~

Θ εἱρμός·

ε τρεώθη ἡ καρδία μου ἐν κῷ· ὑψώθη κέ-
ρας μου ἐν θῷ μου· καὶ ἐπλατύνθη ἐπ᾽
ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου:~

καὶ ἡχ π ά· Τὸν σωτῆρα λόγον·

Α σκηνῶν ὑπερβᾶσα σὺ τὸ φθαρτόν μου·
ἐν οἰκοις ἀπολαύεις· διαφθορούσης μο-
νῆς· καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης ἀμαυ-
πλήρωσαι· ὅτι κατ᾽ ἀῤῥας τὴν σκλη-
ρὰν, διοδεύσασα ὁδὸν· μεμίκηκας τὰ
παρόντα· καὶ ἀπέλοις καθωμοιώθης·
καὶ μοι τῆς δόξης συμμέτοχος αὐτῶν·

Δόξα κχ ά· Τὸν πάθος σου σῶ-

θ σόπεμπτος ὀφθεὶς ἱσαρίθμης τῶν κατ-
έφαμεν ποιμαῖς, ἱσαρίθμης τῶν αἰω-
νυραμένων τὴν ἔγερσιν, μὴ μεμναμένων
αἰκίζεται· ἀγαλλόμενος, ἀμαυβοῶν σέ-
βω μόνον, τὸν σῤῥάψαντα, τῷ ἰορδά-
νου τοῖς ῥείθροις, βροτῶν παραστώμα-
τα:~ καὶ μοι, ὁμοίως·

ι μέγας ὑετὸς· πρὸς ποταμία ῥεῖθρα·
προσῆλθε σαρκὶ, βαπτισθῆναι θε-
λήσας· πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκ
θαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσωσε,
ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω
μου, τὴν δεξιὰν σοὶ κάραν, ἣν ῥέμει
τὰ σύμπαντα:~

ᾠδὴ δ· ὁ εἱρμός·

Πρὸς Θ, ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης·

Α νήνοε πάλαι ἀββακούμ· χέ σου ὁ θαυ
μάσιος· τὴν ἀκοὴν καὶ φόβῳ ἐκρα-
ξεν· ἀπὸ θαιμὰν ὁ θεὸς· ἥξει καὶ ὁ ἅγιος,
ὄρους [illegible] κατασκίου· τῷ σῶσαι σου
τοὺς χριστούς, δόξα τῇ δυνάμει σου κέ·

Υ δωρ ἀπέμπλησας τε ζωῆς· ἰδοὺ μοι πο-
ταγέγομεν· ὁ τῆς εἰρήνης ποταμὸς ἀ-
ληθῶς· ξηραίνει τὰ θολερὰ, ἀπιστίας
ὕδατα· καὶ τὸν φωτισμὸν ἀμαπηλάν
σαι, τοῖς μελωδοῦσιν αὐτῷ, δόξα τῇ δυ
νάμει σου κέ:~

ζ ὑφεκύμηνε ἔρημος Θ πρίν· διψῶσα φύ
σις ἅπασα· νῦν τῶν ἀνθρώπων μοι ἐ-
πέφανε, χειμάῤῥους ὁ τῆς ῥυφῆς· ἰορ-
δάνου ῥάμασι, λύων τὸν ἀυχμὸν τῆς
ἁμαρτίας· ὃν μελωδοῦμεν πιστῶς· δόξα
τῇ δυνάμει σου κέ:~

Β οῶντος φωνὴ προφητικῶς· ὀρήμοις
τοδυνήχησε· ταῖς διαμείαις ἑτοιμάσα-
τε· ὁδοὺς ἀθείας χῶ· ὀρχομένω λέ-
γουσα· ὅπως βαπτισμῶ ἁμαχωμένους,
παλαιωθέντας λίμνας· λύων τὴν ἀρ-
χαίαν ἀπόφασιν:~

ἄλλος· Θλιλύθας ἐκ παρθένου·

ὐ σώματος, διαφθόρουσα κάλλεσι γέγο-
μας· τοῖς πολλοῖς παραίπιος· οὐκ ἀτυ-
χούσης ἐράσεως· ὅθεν ἀφαμίσασα,
σαυτὴν μετέσχες τῆς θείας ὡραιότητος·

Υ πέμειμας, ὡς ἰῶβ τὴν τοῦ σώματος κά-
κωσιν· οὐ προῆκας λόγον, τὴν τελ-
τὴν ἐπασσώμενον· χεύμω καὶ τῇ φύ-
σει δὲ, ἔξασα θείαν ἀπῆρας πρὸς κα-
τοίκησιν:~

Μ εμόμωσαι, συσσεμῶν καὶ γονέων καὶ κτί
σεως, τὸν χῦ μονώτατον ἐπαγόμενη
τὸν ἄσυλον· πλοῦτον καὶ ἀδάπανον·
μεθ᾽ οὗ τῆς αἰωνίου δόξης, ὤφθης μέ-
τοχος:~ θκῖον·

Θ τόκος σου, τὸν ἀδὰμ τῆς φθορᾶς ἐλυ-
τρώσατο· φθορᾶς βροτοκτόνου· αὖθ᾽
καὶ γὰρ ὑπὸρ ἀνθρώπου, γέγονεν ἡ
σύλληψις· διὸ φθορᾶς τῶν κακῶν με,
κόρη λύτρωσαι:~

ἄλλος· Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν·

Π ᾶσαν ἤρδευσαν τὴν οἰκουμένην· λόγοις
ἐμθέοις οἱ σοὶ μεγαλομάρτυρες· καὶ τὴν
πλανίην κατήργησαν:~

Π λοῦτον ἄσυλον ἐφεῦρον, οὗτοι οἱ ἀ-
θλοφόροι· πλοῦτον δόξαν καὶ λαμ-
πρότητα· τῶν ἐπιγείων κατέστησαν·

θεοειδεῖς·

Θωρακισάμενοι οἱ ἀθλοφόροι χῦ τῷ ὅπλῳ· τοῦ τυραννου τὴν ὠμότητα· ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλλον:~ Ἅτ.

Μὴρ ἄχραντε· εὐλογημένη ἁγνὴ παρθένε· τοὺς ὑμνοῦντας σε περίσωζε· ἀπὸ πάσης περιστάσεως:~

ὠδὴ ε· ὁ εἱρμός·

Πρὸς τὸ, θς ὢν εἰρήνης πῆρ οἰκτιρμῶν· ὁ φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον χε, ταῖς καρδίαις τῶν πίστει ὑμνούντων σε· εἰρήνην σου δωρούμενος· ἡμῖν τὴν ὑπὲρ νοῦν· ὅπως ἐξ ἀγνωσίας, νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέραν· τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες· δοξολογοῦμεν σε φιλάνθρωπε:~

Εἰρήνης ὑπάρχων χε βασιλεύς· τὸ τῆς ἔχθρας μεσότυχον ἔλυσας· σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς· ὅθεν τὴν ἔλευσίν σου· ἰδὼν ὁ ἰωάννης· κατεπλήττετο φόβῳ, χειροθετεῖν σε κελευόμενος·

Δρακόντων τὰς κάρας συντρίψαι χς· ἐπειγόμενος νῦν παραγίνεται· τοῖς ὕδασι καὶ τρέμοντι, βοᾶ τῷ βαπτιστῇ· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα· καὶ ἅψαι κορυφῆς μου ς δειλίαν ἀπόθου· ἐπιτελῶν τὸ προστατόμενον:~

Ἐδήλου προφήτης τὴν χάριν ποτέ· τοῦ βαπτίσματος θείω ἐν πνι· πατάξας ἰορδάνια τὰ ῥεῖθρα μηλωτῇ· ἅτινα διηρέθη, ἡμῖν ὁδοποιοῦντα· ἀναγέννησιν θείαν, τοῦ ἐν αὐτοῖς ἐπιφανέντος χυ:~

ἄλλος· Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·

Ναὸς γεγένησαι, τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἁγνοῖς πνᾶσι· λόγου σοφή· ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ ἀσκήσεως πολλοῖς, ἐν πόνοις ψυχῆς σου, τὸ κάλλος πανένδοξε:~

Σάρκα ἐνέκρωσας, φοινισσομένη φυσικῇ χάριτι· πόνοις πολλοῖς· φαιδρύνουσα μᾶλλον φωτὶ τῶν ἀρετῶν· ψυχῆς τὴν εἰκόνα, φαιδρῶς καταλάμπουσαν:~

Ὑλὴν τοῦ σώματος, τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς χν ἔρωτι· φλέξασα σύ· τὰ νῦν τοῖς ἀΰλοις, ἀΰλως ἀληθῶς, ἀγγέλοις συγχαίρεις· θν κατοπτρίζουσα:~

Κάραν συνέθλασεν, ἡ κεφαλὴ τῶν εὐσεβῶν πάναγνε· ῥεῖθρος τὰ νῦν· τῶν ἐμφολευόντων, δρακόντων ὁ τεχθεὶς, ἐκ τῆς σῆς νυδύος, σπορᾶς ὄντως ἀνεύθεν:~ ἄλλος· Ὀρθρίζοντες λόγε·

Οἱ σοφοὶ ἀθλοφόροι· τῆς πίστεως ὁ πλῖται· τὰς βασάνοις γενναίως· ἐχθρῶν τῶν παρανόμων νικήσαντες ὁμοῦ, στεφάνοις ἐδέξαντο:~

Οὐθωπεία οὐ πλάνη· οὐ δόξα τῶν γηΐνων· ἡδυνήθη ἐκκόψαι, τῆς πίστεως τὸν δρόμον· ὑμῶν τῶν ἀθλητῶν, διὸ καὶ ἀγάλλεσθε:~

Παρεστῶτες τῷ θρόνῳ· τῆς δόξης τοῦ κυ· μετ' ἀγγέλων ἀπαύστως πρεσβεύσατε δοθῆναι, πταισμάτων ἱλασμόν· τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς:~ Ἅτ.

Παναγία παρθένε· ἡ κεχαριτωμένη· ἡ τεκοῦσα ἐν χρόνῳ· τὸν λόγον ὑπὲρ λόγον· δυσώπησον αὐτὸν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ ὠδὴ ς· ὁ εἱρμός·

Πρὸς, σπλάγχνων ἰωναῦ·

λος ἐκ παθῶν, ἀμέτρων συνέχομαι· ς κήτει κακῶν, συγκαταπέμπομαι· ἀλλ' ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς ὁ θς με ὡς πρὶν ἰωναῦ· καὶ πίστει τὴν ἀπάθειαν μοι διόρησαι· ὅπως ἐν φωνῇ αἰνέσεως· ἀληθείας τε πνι θύσωσοι:~

Ἐπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χς ἐν δεικνύμενος· ἐν δούλου μορφῇ ὁ ἀναλλοίωτος, παραγίνεται, πρὸς τὸν δοῦλον αἰτούμενος βάπτισμα· τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· οὗ πρὸ, ἐκ πλαγεὶς τὴν ἔλευσιν· δειλιᾷ καὶ τῷ φόβῳ συστέλλεται:~

Πῶς σε ποταμοῦ, ῥοαὶ ὑποδέξονται, τὸ ἄστεκτον πῦρ νῦν ἀφικόμενον· πῶς τὴν γύμνωσιν, ἐπουνίοι βλέπουσιν ἄγγελοι· πῶς τὴν χεῖρα ἰωάννης ἐπεκτείνεισοι· λόγε, τοῦ θυ προάναρχε· τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι:~

Θάλασσα διχῇ, φυγοῦσα ἐδήλωσε· τοῦ νέου λαοῦ, θείαν διάβασιν· ἣν εἰργάσηται· ποταμῷ τῇ σαρκὶ ἀφικόμενος· ὁ ἐκ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα·

Digitized by Google

τα· τοῦτον, ὡς θν δοξάσωμεν· τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα :~

ἄλλος· Ἐν ἀβύσσῳ παιδεμάτων·

Ἀμπρυνθεῖσα τῇ αἴγλῃ τοῦ πνς· πᾶσαν τὴν ἀπόλαυσιν ἀπεσκοράκισας· τῶν σαρκικῶν ὡς νύκτερον· τῶν καλῶν γὰρ ἐρώθης τῷ ἔρωτι :~

Ἡ στραψέ σου φωσφόρου τὴν σήμερον· μνήμη τηλαυγέστερον καταφωτίζουσα, τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν· μοναχῶν ἀσκουσῶν ἐγκαλλώπισμα :~

Τὸ σεμνὸν τῆς ἁγνείας ἐτήρησας· στέργουσα τὸν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· τοῦ γὰρ χυ τῷ ἔρωτι· ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου :~ ϛι·

Ἵνα δόξης πλησθῶμεν ἐλήλυθεν· ἄδοξον εἰς ἀνον δόξης ὁ κς· ὡς γὰρ βροτὸς ῥυπτόμενος· σὸς υἱὸς τοὺς ἀνους ἐδόξασεν :~ ἄλλος· Ὁ ἰωνᾶς ἐκκοιλίας·

Κατήργησαν, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην οἱ μάρτυρες· ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες· καὶ ἀσέβειαν πᾶσαν, ἐξηφάνισαν ἐκ γῆς, τῇ ἀθλήσει αὐτῶν :~

Παρέστησεν ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης· τῆς πίστεως αὐτοῦ ὑπηρέτας ξιφήρεις ὡς πορ ἄρνας, ἀνελεῖν ὑμᾶς· πικρῶς μάρτυρες ἔνδοξοι :~

Ὡς ἴδετε, ὁ χορὸς τῶν ἁγίων, τοὺς τυραννοις ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει· ἀδιλαμ δρῶς ἐβόατε· στρατιῶται τοῦ χυ πέλομεν ὦ δικαστά :~ ϛι·

Ὃν ἔτεκες θκε ἀνορμηνεύτως θν ἡμῶν· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· ῥυσθῆναι ἐκκινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντας σε ἁγνὴ ἀειπάρθενε :~ ὁ εἱρμός·

Ὁ ἰωνᾶς ἐκκοιλίας ἅδου ἐβόα· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου· ἡμεῖς δὲ σοὶ βοῶμεν· πλητοδύναμε σῆρ ἐλέησον ἡμᾶς :~ Κοντάκιον ἦχος δ'·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου· γεγονὼς ὁ κς τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾶ· μὴ δειλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~ ὁ οἶκος·

Βάθος ἀπείρου σοφίας λόγε, καὶ πηγὴ χαρισμάτων σὺ ἀέμναος ὤν, βλυστάνεις τῷ κόσμῳ τὴν ἄφεσιν, ἄβυσσος ὅλως ζωὴν πηγάζων, ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις αἰτῶν ἐπείγη, βάπτισμα νυῦ, μολισμοῦ ὁ ἐκτὸς μόνος ἄνωθεν ὑπάρχων, ἀποκαθαίρεις τῶν βροτῶν ἁμαρτίας ὡς εὔσπλαγχνος· ἐν ᾧ τὴν λύσιν τοῦ παίσματος, ἐξειργάσω χε τῷ προσλήμματι· σῶσαι γὰρ ἥκεις ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ε'· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος θεοπέμπτου ἐπισκόπου, Ϛ θεωνᾶ μάρτυρος· ϛι·

Ὁ πως τελευτᾶ θεόπεμπτος, εἰπάτω·
Ἀθλῶν τελευτῷ τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει· ϛι·

Ἐθεντόμ' ἐκραύγαζε τὸ ψαλτηρίον,
Ἀάκκω θεωνᾶς μάρτυς ἐν κατωτάτω·

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς θεόπεμπτος, ἐπίσκοπος ἦν ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· ἐν τῷ παρ' αὐτοῦ κινηθέντι διωγμῷ, πρῶτος τὸν χν θν ὁμολογήσας, καὶ τὸ στέφος ἀναδησάμενος· συσχεθεὶς γὰρ καὶ προσαχθεὶς τῷ βασιλεῖ καὶ στηλιτεύσας τὴν πλάνην αὐτοῦ, ἐν κλιβάνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ σῶος ἐκεῖθεν ἐξέρχεται· εἶτα τὸν ὀφθαλμὸν ἐξορύττεται· καὶ μετὰ ταῦτα δηλητήρια φάρμακα πεποκὼς, ὡς ἀπήμαντος ἐκ τούτων διέμεινεν, ἐπισπᾶται πρὸς τὴν εἰς χν πίστιν, τὸν ταῦτα κεράσαντα μάγον οὕτω καλούμενον θεωναῦ· ἐς ἕτερα δέ τινα πρὸς τούτοις παθὼν, ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν· ὁ δὲ θεωνᾶς ὀρύγματος γενομένου, ἐν αὐτῷ βληθεὶς, καὶ πολλὴν ἄνεθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ τῆς κεφαλῆς δεξάμενος, πρὸς κν ἐξεδήμησεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν γρηγορίου τοῦ ἐν τῷ ἀκρίτα· ϛι·

Ὁ γρηγόριος ἀρεταῖς λάμψας μέγα,
Λαμπρῶς μεταστὰς καὶ μέγα πλουτεῖ κλέος·

τοῦτος

Οὗτος εἵλκε γένος ἐκ τῆς βουλῆτου τῶν κριτῶν μή σου· πρὸς δὲ αὐτῷ εὐσεβέστατοι, θεοφάνης, καὶ ἰουλιανὴ θεσσαλονικόμενοι· διατείψας δὲ χεῖμον ἱκανὸν ἐν τοῖς μαθήμασι, ποιμαίνειν ὑπὸ τῶν γονέων τὰ θρέμματα ἐκελεύετο· καί ποτε θείω ζήλω πυρωθείς, τῆς ἐμεγαμένης ἀπάτας, Χῶ τῆ σελεύκειαν ἔρχεται· κἀκεῖσε χεῖμον οὐκ ὀλίγον ἐν διατείψας, ἄρτω βεχυτάτω καὶ ὕδατι διέζη· τῷ δὲ εἰκοστῷ ἔκτω χεῖμωνι τῆς ἡλικίας αὐτῦ, ὅτε καὶ λέων ὁ εἰκονομάχος Ὃ ζῶν ἀπέρριξε, καὶ Ὃ ὀρθόδοξον ἐπαῤῥησιάσατο, τὰ ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει· ἀσπάται τόπον ἅγιον θεοσκιωθῆσαι γλιχόμενος· ὁ πόσα δὲ ἡμέρας παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν καὶ ἑβραίων ἐφ' ὅλοις δώδεκα ἔτεσιν ὑπέμεινεν, ἀλλ' ὡς τὸν γραφῆ παραδοῦναι χωρεῖν τῇ σωτηρία· εἶτα ἐκεῖθεν ἀπάφας, καταλαμβάνει τὴν ῥώμην, καὶ τῦ ἀγγελικοῦ τυχὼν σχήματος, ἣν δαμάζων Ὃ ἑαυτῦ σαρκῶν τῇ ἐγκρατεία· ἐπεὶ δὲ τὴν βασιλείαν μετὰ τὴν τελευτὴν τὸν καυσακίου μιχαὴλ ὑπεζώσατο, μικηφόρου τῦ ἐν ἁγίοις, τὰ τῆς ἐκκλησίας πηδάλια ἰθυνόμενος, ἀπεσάλπισε μιχαὴλ ὁ ὁμολογητὴς ἐπίσκοπος σωσάνδρων, θεὸς τὸν ἁγιώτατον πάππον, καὶ τῷ μακαρίῳ χρηγορίῳ ἐν τυχὼν ἐν κωνσταντίνου πόλει ὑποτρέφων μεθ' ἑαυτῦ σωήγαγε, καὶ τῇ διαγεσάτη μονῇ τῇ ἐν τῷ ἀκρίτα φόρῳ δίδωσι τοῖς ἐκεῖσε σωαριθμήσας, καὶ δίηγε μονοχίτων Ὃ αἰεπόδετος Χῶ ψιαθίῳ αὐακλινόμενος· ἄρτου βεχυτάτου καὶ ὕδατος διὰ δύο ἢ τριῶν ἡμερῶν γενόμενος· καὶ λάκκῳ βαθυτάτῳ ἑαυτὸν ἐν ἀσωρρίψας, τὴν γενομένην ταραχὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις συχνῷ χεύμωνι ἐμαπεθρήμησεν· ἐκεῖθεν δὲ ὀξελθών, γενοτάτῳ ταφῦ κελλίῳ ἑαυτὸν ἐγκλείει· ἐμὶ μόνῳ δερματίνῳ χιτῶνι τὸν μηκαλυπτόμενος καὶ πίθον παρὰ τῷ κίονι ἑστῶτα πληρῶν ὕδατος, καὶ τὸν χιτῶνα ὀψίας ἀποδυόμενος, εἰσήρχετο ἐν αὐτῷ· καὶ τελειῶν Ὃ ψαλτήριον αὖθις ἐξήρχετο· καὶ οὕτως ἐποίει πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῦ· οὕτω δὲ καλῶς ἀγωνισάμενος, ταῖς χερσὶ τῦ κῦ τὴν ἑαυτῦ ψυχὴν ἐμαπέδετο:

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πρὸ ἡμῶν φωκηέως·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πὴρ ἡμῶν φωκήεως ὀξέως ἐμὰ τολῶν ἐκλάμψας ὡς ὁ ἥλιος, τὰ ἑσπέρια κατελάμπρυνεν· ἀμελῶν γὰρ εἰς ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἥσυχον, καὶ τῷ δῶ αὐλῶς θεοσευχόμενος· μηχεία καὶ ἀγρυπνία καὶ χαυμενία καὶ τῇ λοιπῇ σκληραγωγία ἑαυτὸν ὑποπάζων, γέγονεν ἀληθῶς φωκήρ· καταλήλως τῦ ὀνόματος αὐτῦ λάμπων τῇ οἰκουμένῃ· τὴν σάρκα δὲ καθαείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιάσας, καὶ Ὃ κατ' εἰκόνα ὡς ἦν χωρητὸν φυλάξας, γέγονε καὶ τῦ ἁγίου πνὸς καταγώγιον· τοῖς θαύμασι γὰρ καταπλουτίσας αὐτὸν ὁ θς, πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἀπεδίωκεν ἀπὸ ταφῦ τοὺς αἰοῦ, θεοσευχομένου αὐτῷ· καὶ ἄρτους οἰωνόθεν ἐδέχετο ὁ μακάριος, ὡς τὸν πάλαι ἡλιοῦ ὁ θεοφήτης· ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν διὰ κόρακος, ἔξωρος δὲ εἰ καὶ μὴ διὰ χειρὸς ἀγγέλου, τούτοις ἐλάμβανεν· ἀλλ' οὖν αὐτὸς ἦν ὁ καθ' ἑκάστην αὐτῷ ἀποκομίζων τὸν ἄρτον καὶ ἐν ἀφωρισμένῳ τόπῳ τιθεὶς δὲ οἰκονομίαν τινὰ δηλονότι· εἰδέπου Ὃ εἷς ἀδελφὸς ἀπήντησε θεὸς αὐτὸν, εἴτε καὶ δύο καὶ τρεῖς ἢ καὶ πλείονάς, κατὰ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν οἱ ἄρτοι, ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ αὐτοχέθοι ἀνείσκοντο· πῶς ποτὲ τοιοῦτον ἔξαίσιον θαῦμα ἐώρακεν, ἢ ἤκουσε γενέσθαι· ἀλλ' ἐπειδὴ χωρεῖς θῦ οὐκ ἰσχύει δέησις, οὐ διεφυλάχθη τῦτο μέχρι τέλους ζωῆς αὐτῦ, ὡς θεὸν οὐδὲ ἐν τῷ θεοφήτῃ· ἀλλ' ἐν τῷ θεοφήτῃ μὲν, Χῶ ἡμέρας τινὰς· ἐν τούτῳ δὲ τῷ μακαρίῳ, ἐν ἱκανοῖς ἔτεσιν, ἕως

τὴν

τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἀκτημοσύνην ἐφύλαττεν· ὅτε δὲ θείαν μάνδραν θῦ χάριτι συνεστήσατο, καὶ πλείστοις μοναχοὺς ἐν αὐτῇ ἀφιέρωσεν, οὐκ ἄνωθεν τοὺς ἄρτους ἐδέχετο ὥς πρὸν πρώην, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν· οὐ τοῦ θῦ ἀτονήσαντος ἅπαγε τῆς βλασφημίας· πῶς γὰρ ὁ τὰς τοσαύτας χιλιάδας τῶν ἀχαρίστων ἰουδαίων διατρέφων ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ἠδύνατο καὶ τοὺς αὐτῷ ἀεὶ εὐχαριστοῦντας διατρέφειν; πάντι που δῆλον· οὔτε πάλιν τοῦ ἁγίου ἀποστρεφόμενος τὴν εὐχὴν, μὴ γένοιτο· ἀλλ' οὐδὲ ἤυξατο ποτὲ περὶ ἀπολλυμένου βρώματος· ζητεῖτε γὰρ ὁ χ̅ς̅ ἔφη τὴν βασιλείαν τῶν οὐ̅ν̅ῶν, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ἡμῖν· ἀλλ' οὐδὲ πάλιν ἡμᾶς θέλει ἀργοτροφεῖν· καὶ διὰ τοῦτο προσέταξεν ὁ θ̅ς̅ τῷ θεράποντι αὐτοῦ φωστηρίῳ, μὴ λαμβάνειν παράτινος τί· ἀλλ' ἐκ τοῦ ἐργοχείρου αὐτοῦ ἔχειν τὰ πάντα· οὐδὲ γὰρ ἔλαβε παράτινος τί· ὡς ἐκ τούτου μὴ λόγῳ μόνῳ διδάσκειν τοὺς ἰδίους μαθητὰς προσέχειν τῷ ἐργοχείρῳ καὶ τῇ εὐχῇ καὶ τῇ ἀναγνώσει, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ὑποδεικνύειν αὐτοῖς ταῦτα· αἱρέσεως δὲ τότε ἀναφυείσης εἰς τὴν τοῦ θῦ ἐκκλησίαν· καὶ πολλῶν πρῶν συναθροισθέντων, προσκληθεὶς καὶ οὗτος ὁ μακάριος, οὐ παρητήσατο, ἀλλὰ καὶ συνῆλθε καὶ ἠνδραγάθησε, καὶ ἐθαμαστώθη· καὶ πολλοὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ ἐκ διαφόρων αἱρέσεων μετεστράφησαν· ἄλλοι δὲ πλείονες ταῖς τούτου παραινέσεσι, μοναχοὶ γεγόνασι· καὶ πολλαὶ θαυματουργίαι δι' αὐτοῦ ἐγένοντο· οὐ μόνον ἔτι αὐτοῦ περιόντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποβίωσιν, ἥτις καὶ γέγονε κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ ἰαννουαρίου μηνὸς πρὸς ἑσπέραν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς σαΐς ἐν θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Ἦλθον θαλάσσης εἰς βάθη λέγει σαΐς, φυγὼν τὰ ποντίζοντα τῆς πλάνης βάθη·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς θεόειδος ὑπὸ δημίων πατούμενος τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Πόδες πατοῦντες σαρκίον θεοείδου,
ψυχὴν ἀποθλίβουσι λυνῶ τοῦ πόλου·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία δόμνα, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

χαρίζεταί σοι τὴν ἄνω κληρουχίαν,
Δομνίνα σαρκὸς ἡ κάτω κακουχία·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ὁσία τατιανὴ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Ψατιανὴ τακεῖσα νηστείαις πάλαι·
Νῦν ἀστέλοις συνέστι νηστείας φίλοις·

ᾠδὴ ζ̅· ὁ εἱρμός·

Πρὸς, οἱ παῖδες εὐσεβεία·

Υπῆλθον ὡς νυμφῶνα, τῆς καμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον· οἱ δι' εὐσέβειαν ποτὲ, παῖδες ἅγιοι δειχθέντες θῦ· καὶ συμφώνως μελῳδοῦντες, ὕμνον ἔψαλλον· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν, θ̅ς̅ εὐλογητὸς εἶ·

Χ̅ς̅ ἡ σρ̅ία· ἐπεφάνη φωτισμὸν δωρούμενος· ἀγαλλιάσθω οὐ̅ν̅ός, αἱ νεφέλαι δὲ ῥανάτωσαν, ἀληθῶς δικαιοσύνην τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν θ̅ς̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Ο πόκος ὃν προεῖδε γεδεὼν πλήρης λεκάνης ὕδατος· ἐναποστάξαντα σαφῶς· τὸν σὸν βάπτισμα ἐδήλου χ̅ε̅· ὃ παρέξεις βαπτισθεὶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν, θ̅ς̅ εὐλογητὸς εἶ:~

Ἀλσὶ τὰ ἀτεκνοῦντα· ἐλισσαῖος θεραπεύων ὕδατα· τῆς ἀτεκνίας τῆς σεπτῆς· κολυμβήθρας προεικόνισεν· ἐσομένην μυστικῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θ̅ς̅ εὐλογητὸς εἶ:~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Κακῶς προμηθούμενος ὁ ἐναντίος· ψυχῆς σου τὸν εὔτονον μαλάξαι νόσοις ὤετο· ἰὼβ δὲ ἐνέτυχε καρτερικῶ καὶ σοφῶ· πόνων ἀπεκρούσθη δὲ τῶν σῶν· ὑπομονῇ σοφῇ τετρωσκόμενος:~

Ἐν σοὶ νῦν προσώκειλεν, ἐκ τρικυμίας τοῦ βίου πρὸς εὔδιον ψυχὴ λιμένα

ζ βρίθουσα·

βρέθουσα· καλλίζωμ ἐλθόντα· τῶν ἀλωγήμων σοφή· ἔνθα ποιμαίνει τῶν σῶν· πλανηθέντων πολλῶν λίαν παυλα:~

Τ ὁ φῶς καλωδήγησας ἐν κοιμαβίω· τὸν τόπον τυγχάνουσα μὴ μεταλάβῃ πότε· μεγάλης γὰρ ποέξεως, ὑπομονὴ ἀμοιβῆς· λόγοις καὶ πράξεσιν ὑμῶν· τοὺς μαναζούσας ὄρτυγας οὐκ ὠκνήσατε:~

Υ δάτων ἡ φύσις μετ' ἁμαρτίας· ἐκπλύνει τῆ τόκου σου τῷ ὑπὲρ λόγον μύσται· θῦ γὰρ λίαν κάλλιστος, τῆ παντὸς τῆ φωτός· ῥύσει δεσμώμφάντε πολλοῖς· τοὺς ῥυπωλέντας κόρη ἐν ταισμασιν·

ἄλλος· Κάμινον καιομένην·

Τ έλος τῆ μαρτυρίου ἐδέξαθε ὁμοῦ· τῷ ξίφει θανατούμενοι· σὺν γυναιξὶ καὶ παισί· χῶ βοῶντάν· ἀλογήτως εἰ ὁ θεὸς ὁ τῶν πρῶν λίαν:~

Η γάλλονται οἱ ἄγιοι ὁρῶντάν· ἑαυτοὺς τῷ ξίφει τελειωμένους, καὶ πίστει ἀμέτρου γάζον· ἀλογήτως εἰ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων λίαν:~

Τ ὧν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα· ἠφανίσθη ἐκ γῆς, καὶ οἱ δεσμοὶ πεπαύκασιν· εἰς γῆν δὲ σωματοείδωσιν· τῇ τῶν μαρτύρων ὁμολογία, καὶ ἔφος ἐδέξαντο:~

Η ερίσωσε τὴν ποίμνην σου, καλαίζεσιν τε ἀχμή· ἐκ πάσης πολυστάσεως· ὡς μόνη ποιστασία τῆ χάριτος ἡμῶν· ἀλογήμενη θεὸ καλούμενε:~

ὠδὴ ἡ· ὁ εἱρμός·

ποιὸς, θαύματος ὑπερφυοῦς·

Τ έρας τος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον· ἡ πυρέμβροσος κάμινος πάλαι· ὃ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε, μέσους παῖδας, χῶ ποιδηλῶν, τὴν ἀπόρως ἐκ παρθένου θείαν γέννησιν· διὸ αἰνοῦμεν πάντα· αἰνεῖτε ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κῦ· ὑπερυψοῦτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Α ἴνεσιν μεγαλοφώνως τῶ δικαίω· αἷμα πάντες μὴ λύτρον ἐφαμίν· ἐπιβαίνῃ ὕδασι· καὶ χυμοῦται ὁ ὀμβρος, τοῖς μεφέλαις ποιμαίνων Ϛ βαπτίζεται· καθαίρων ἡμᾶς τοὺς αἰματόλπυτας· ἀλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κῦ· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Λ

Α μθεσ ἐν ποιεῖδεν ἡσαίας· ἐν τοῖς ὕδασι τῆ ἰορδάνου· αἰματοφθεὶς συμφλέξεν· ὕλην πᾶσαν ἁμαρτιῶν· καὶ ποιρέξαι σωτειβεῖσι τὴν αἰμάπλασιν· διὸ αἰνοῦμεν πάντα· αἰνεῖτε ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κῦ· καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ψὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός·

Γ ἰῶν παριοῦσι ποιὸς Χῆν· τῶν πραέων ἀληθῶς φλόγα ἐπόθες· ἔνθα παίξεις ἀπέλωγ ὁσίων καὶ ἀσκητῶν· ποιλέμων οἰκειωτάν αἰώνιος· αἰνοῦμεν λεβῦσιν χῦ εἰς τοὺς αἰῶνας·

Κ άλλ' τῆς φύσεως παλῶν· διαφθόρου σε ψυχῆς ἐπεμελήθης· ὡς δ' ἔδος τὸ πάλαι τὸ ψυχικὸ μοι σεχῶς· μυσίων διὸ κάλλος σώματος, σβέσασα αἰθίψας· ἀνακτίσει τὴν ψυχήν σου:~

Α χρυπνον μοῦ ποιὸς τὸν θῦ· ποιθυμία τῆς ψυχῆς σὺ κεκτημένη· μεθοδείας τῆ πλάνου, τῆ σοφιστοῦ τῶν κακῶν· εἰς τέλος ἐκόπασας ἔνδοξε καὶ μιῶ καὶ μιθεῖσα· βιαίως εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Α μαλαμπῆσαι τοὺς βεβοὺς· ὁ ἁγὸς σου βαλιθεὶς ποιὸς ἰορδάνῃ· ἅτε ποῦ αἰθρεπος ἀπόδῃ· ἀχμὴ δι' ἄκρων φρυγίω, ἀῤῥύπως, βαπτισθῆναι ἅπαντα, ῥύπων τῆς κακίας, βυθίζων τῶν αἰώνων:~

ἄλλος· Ψὸν μόνον αἴαρχον·

Τ ὸν μόνον εὐπλαγχνον, βασιλέα τῆς δόξης· ὁμολογοιμεν οἱ σφοὶ ἀθλοφόροι, ἐδέξαντο τὰ βρεφοβάπτιστα· βοῶντάν ἀθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε

εἰς

εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥῥῆξας αὐτέκνους, οἱ τῷ ἀθλοφόροι, τοὺς τυράννους, σὺν Ἡλιοδώρῳ γεννικῶς· νικήσαντα τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην· βοῶντα ἀθαρσῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὡς τῷ ἀδάμαντι, οἱ γενναῖοι ὁπλίται· τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς καὶ βασάνους νικήσαντα, σὺν χαρᾷ ἀνεβόων· ὑμνεῖτε ἱερεῖς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Τὸν μόνον εὐσπλαγχνον, τὸν αἰώνιον λόγον· τὸν ἐκ παρθένου ἐπ' ἐσχάτων τε χθέντα· καὶ σώσαντα τῶν αἰώνων ὁ γένος· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός·

Τὸν μόνον ἄναρχον βασιλέα τῆς δόξης· ὃν ἀνυμνοῦσιν ὑπὲρ νοῦν αἱ δυνάμεις· οἱ φρίττουσιν τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις· ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ὠδὴ θ'· Τὸν, μυστήριον ξένον· πόρρητον ὃ τῆς παρθένου μυστήριον· ὑπὲρ νοῦς γὰρ αὕτη, καὶ θρόνος χερουβικός· καὶ φωσφόρος ἀνέδειξεν πᾶσαις, τὸν θεὸν καὶ παντοκράτορα· ἀνυμνοῦντες ἀσεβῶς ὡς θεὸν μεγαλύνομεν :~

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· ἐν ἐρήμοις τάπτεται· λέγων Τὸν ποταμὸν Ἰορδάνην· βοῶν Ἰωάννης· τὸν σὸν, δεξιάν μοι φίλε δάνεισον· φέρε τὰ ἐκτελοῦμαι εἰς λαοῦ μου τὸν πολυποίκιλον :~

Ἡ ἔρημος τὸν Ἰορδάνην ἀνθείτωσαν· οἱ ἐν σκότει κείμενοι, μέγα ἐπιφανὲς ὑμῖν φέγγος· ἰδόντα σκιρτήσατε· χὰς, γαλιλαῖα ἀφικόμενος σαρκί· βαπτισθῆναι ὑπὸ δούλου καταδέχεται :~

Ὑφρανθήτω μοι Ἰορδάνης καὶ χόρευε· ὡς Ἰωάννης σκίρτησον· πᾶσα ἡ οἰκουμένη ἀγάλλου· ἰδοὺ ἐπιφαίνει, χὰς· ὁ γυμνοῦται ὁ βαπτίζεται· φωτὶ συμβάλλων· ἀφθαρσίας ὁ ἀνθρώπινος :~

Ἐλαβὲν δίκαια φθορᾶς ἀναμάρτητε· τὸν ἀνόμητον, πίκτεις δὲ ὑπὸρ φύσιν καὶ λόγον· τὸν λόγῳ τὰ πάντα, σαφῶς, ὑποστήσαντα βουλήματι· αὐτὸν, ὡς θεὸν ἀεὶ δυσώπει τῶν σωθῆναι ἡμᾶς :~

Ἄλλος· Ἀμαρτωλῶν γεννήτορες· ἀμπρωσα κάλλεσι· τῆς παρθενίας ἔνδοξε· σεαυτὸν ὡραΐζεις τοῖς διαδήμασι· τῆς ἀσκητικῆς πολιτείας· ὅλεν· διπλῶ· σέφει κατασέφει, ὁ ξένος μυμφίος σου· οὗ ἐρώσης σὺ τῷ ἔρωτι :~

Λιτὰς οὐ κατήχυνε· συγκλητικὰς πάσεμνε· τῶν μελόντων ἡμῖν ἔχες, ἐν τῇ καρδίᾳ σου· μνῶ γὰρ ἀπειλήφεις τῶν πόνων τὰς ἀμοιβὰς, παρὰ τῶν σωτῆρος· ἀφ' ὧν τῆς ἀσκήσεως· ἄπαν εἶδος ἐπιδεύσας :~

Ἰσχὺν καὶ κραταίωμα, σεμνὴ χεὶρ ἐδέδυσαι· καὶ εἰς γῆν ἀδικίαν κατεταπείνωσας· τῶν λελαλημότος εἰς ὕψος· σὺν τῷ ὀφρυῷ· ὅλεν σε σφαίρω· τῆς νίκης ἐκόσμησεν· ὁ τῆς νίκης βραβεύτης ἰσ· :~

Μυσὶ τῶν προπάτορες, ἱματώσεις σαῖσιν ἔλαβε· προχωρεῖν παραπόρφυρον ἐσθῆτα μὴ ἔχουσα· τῷ γὰρ βαπτισμῷ τῶν ἰοῦ σου ἄπαν κακόν· μνῶ κατεβαπτίσθη· οὐκοῦν τὸν αἰτίαν σε· τῆς καθάρσεως γεραίρομεν :~

Ἄλλος· Ψυχὴ ὑπὸρ φύσιν μετ' ἀστραπῆσαντα πάντας εἰδωλολάτρας τῇ πίστει· οἱ ἀθλοφόροι χῦ τὸν θεῖον δρόμον· ἐτέλεσαν ἀσεβῶς· ὃ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν :~

Τῶν ἐπιγείων ἁπάντων καταφρονήσαντα τῇ πίστει· ἀθλοφόροι χῦ ὁμοῦ προθύμως· ἀθλήσαντα ἐκ θῦ, ἐκομίσαντο ἰάματα :~

Οἱ ἀθλοφόροι ἀνδρείως· θωρακισάμενοι πίστει· τὸν τῆ κῦ σταυρὸν· τὰς παρατάξεις καθεῖλον τὰς τῆ ἐχθροῦ· ὃ σφαγὰς ἐκομίσαντο :~

Ἐν χαρᾷ συλλαβοῦσα, τὸν ἀσώματον λόγον· καὶ τῆ τὸν αὐτὸν ἀπορρήτως

μὴν τεκοῦσα· ἱκέτευε ἐκτενῶς, τῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ὁ εἱρμός·

Ἰω ὑπερφύσιν μεσῖτ· καὶ κατὰ φύσιν παρθένον· τὴν μόνην σὲ γυναικῶν ἀνυμνημένην· ἀσιγησίαν οἱ πιστοὶ κατα-χρέος μεγαλύνομεν :~

Ἕξαψαλμον· Ψῶν αἰνῶν·

Ὁ ὀρθὸς τοῖς ἄκροις·

Ἰσχύσεν ταῖς βασάνοις, ἐπέμφθη σοι παρὰ θεοῦ· δεόπεμπτε Ἰσραήλ· ἐν ᾗ πρὸς πίστιν θεωμαῖ· σωθῆναι τὴν ἐπεισάκτον· μεθ' οὗ σε μικρῶ ἀφνιμοῦμεν :~

Τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Ὁ ἐκ παρθένου λάμψας, ἐν Βηθλεὲμ σωματικῶς· τοὺς Ἰορδάνην μυσάχθη· ῥοῦν ἐκπλῦναι γηγενῶν· φωταγωγῶν τοὺς ἐν σκότει, διὰ βαπτίσματος θείου :~

Εἰς τοὺς αἴνους· ἰδιόμελον· ἦχος δ' β'· αἱ ἀγγελικαί·

Ἰδὲ ἐμφιγυρεῖς· βαπτισθῆναι ὁμολογίαν· ἣν προεκτελῶ, διὰ τοῦτον σεσαυ· τὰ πάλαι ἄφθορ ἄρτι· καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα· πίστευε θῶ συγκαταβαίνει· καὶ προσέλθωμεν ἐμοὶ ὑπουργεῖ· ἦλθε γάρ, διὰ ἁμαρτίαν τοῦ ἀδάμ, καθᾶραι τοῦ σώματος :~

Ἄρωμαι τὰς ἡμῶν, ἁμαρτίας βαπτίσματι ὑμῶν· ἦλθον ἰοῦ, προσκαταβαίνει τὰ ῥεῖθρα Ἰορδάνου· ἐγὼ δὲ δεδουλωμένου, ὃ φεικτὸν τῆς ἐλευθερώσεως· πῶς οὖν μοι κελεύεις σὲ βαπτίσαι, αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἥκεις· καὶ πῶς βάπτισμα ὃ παρέμου βαπτιζητεῖς, ὃ πάντων καθάρσιον :~

Φύσεως ἐμῆς, ἀκατάληπτος ὁ λόγος· δούλου δὲ μορφὴν, ἐνδυσάμενος προσῆλθον, βαπτισθῆναι τὸν Ἰορδάνην· μηδαμῶς μοι ἀμφίβαλλε· δεῦρο μὴ φοβοῦ, προσέσχηκά μοι· τὴν δεξιὰν σὺ κορυφὴν μου, πεπηγὼς βόησον· ἐλογημένος ὁ φανείς, ἐν ἡμῖν δόξα σοι :~

Δόξα, ὅμοιον·

Ὁ σὲ λειτουργῶν, ἰωάννης τῷ θεαρέστῳ· χαίρει τῇ ψυχῇ, καὶ βοᾷ μετ' ἀγγέλων· φρενοῦσθε· συγχάρητέ μοι πᾶσαι, γενεαὶ τῶν προπατόρων· ἦλθε γὰρ λιμῶν λύτρωσις· ἐλήλυθεν ἐν Ἰορδάνῃ χρὶς ἄσπιλος, τῆς ἁμαρτίας τοῦ ἀδάμ, καθαρὰ ὡς ἀπλανὴς :~

Καὶ νῦν ὅμοιον·

Σωθῶμεν λαοί, τῷ τεχθέντι ἐκ παρθένου, καὶ ἐν ποταμῷ, βαπτισθέντι Ἰορδάνου· καὶ πρὸς αὐτὸν βοῶμεν· βασιλεῦ πάσης κτίσεως· δώρησαι λιμὸν ἀκατακρίτως, ἐν καθαρᾷ τῇ σωφρόνει· πρῶς φθάσαι σου, καὶ τὴν ἁγίαν ἐκμεχρῶν, τελέσωμεν ἔγερσιν :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ· ἦχος β'·

Στίχος τοῦ ἀψάλτου·

Δεῦτε ὁ βασιλεύς· ἰδοὺ λιμὸς πρεσβυτικός, τῆς ἐκλελοιπότος· λαοὶ ἀγαλλιάσθε· ὃ φῶς γὰρ βαπτίζεται :~

Ψαλμ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου· τε τοῖς βαπτιζομένοις, μετὰ σαρκὸς ὃ θεὸς ἡμῶν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἐπέφανε καὶ πᾶσιν· ἡ χάρις ἐξαπέστειλεν :~

Ψαλμ. Εἴδωσάν σε ὕδατα· λύχνος τῷ φωτὶ, ἡ αὐγὴ τῷ ἡλίῳ· ὁ πρόδρομος τῷ λόγῳ· ὁ φίλος τῷ νυμφίῳ· προφήτα καθυπούργησον :~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος π' δ'·

Ἰωαμψὴν βαπτιστὰ, ὁ ἐν μήτρᾳ χαρείσας με τὸν ἀμνὸν, ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον· μετὰ ἀγγέλων μοι λειτούργησον· ἐκτείνας ἅψαι τῇ χειρί σου, τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχραντου· καὶ ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη βρέμοντα, καὶ τὸν Ἰορδάνην ἀναστρεφόμενα, σὺν τούτοις βόησον· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, εἰς λιμὸν σεσαυ κὲ δόξα σοι :~

Ἀρχὴ τῆς ἀκολουθίας τῶν ὡρῶν τῶν ἁγίων θεοφανείων·

Δεῦτε μυσθῶμεν· ὅτι ἐὰν τύχῃ ἐν σαββάτῳ, ἢ ἐν κυριακῇ, λιτὴ παρέμοιμι τῶν ἁγίων θεοφανείων, ποιοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν

λουθίαν τῶν ὡρῶν τῇ παρασκευῇ, γινομένης ἐνάτης:~

Περὶ ὡραν ά τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πάντες· Ϛ εὐλογοῦντος τοῦ ἱερέως, ἀρχόμεθα δὲ τρισάγιον· εἶτα δὲ δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρεῖς· καὶ ςιχολογοῦμεν καὶ τοὺς παρόντας τρεῖς ψαλμούς:~

ψαλμὸς ε΄·

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κε΄· σύνες τῆς κραυγῆς μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ θς΄ μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κε΄· δὲ πρωὶ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· δὲ πρωὶ παραςήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ θς΄ θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας δὲ ψεῦδος· ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται κς΄· ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκον σου, προσκυνήσω, πρὸς ναὸν ἅγιόν σου· ἐν φόβῳ σου κε΄, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου· ὅτι οὐκ ἔςιν ἐν τῷ ςόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρίνον αὐτοὺς ὁ θς΄· ἀποπεσάτωσαν, ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ δὲ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν, ἔξωσον αὐτούς· ὅτι παρεπίκραναν σε κε΄· καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐν σοί, οἱ ἀγαπῶντες δὲ ὄνομά σου· ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον κε΄, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐςεφάνωσας ἡμᾶς:~

ψαλμὸς κβ΄·

Κς΄ ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑςερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ ὕδατος ἀνὰ παύσεως ἐξέθρεψέ με· τὴν ψυχήν μου ἐπέςρεψε· ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ· ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὗται με παρεκάλεσαν· ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ δὲ ποτήριόν σου μεθύσκον με ὡσεὶ κράτιςον· καὶ δὲ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· Ϛ δὲ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ΄, εἰς μακρότητα ἡμερῶν:~

ψαλμὸς κς΄·

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι· κς΄ ὑπερασπιςὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω· ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου· οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἠσθένησαν καὶ ἔπεσον· ἐὰν παρατάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· ἐὰν ἐπαναςῇ ἐπ' ἐμὲ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω· μίαν ἠτησάμην παρὰ κυ΄ ταύτην ζητήσω· δὲ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυ΄ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα κυ΄, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἅγιον αὐτοῦ· ὅτι ἔκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ· ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου ἐσκέπασέ με· ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με· καὶ νῦν ἰδοὺ ὕψωσε κεφαλήν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ, θυσίαν αἰνέσεως καὶ ἀλαλαγμοῦ· ἄσω καὶ ψαλῶ τῷ κω΄· εἰσάκουσον κε΄ τῆς φωνῆς μου, ἧς ἐκέκραξα· ἐλέησόν με Ϛ εἰσάκουσόν μου· σὲ εἶπεν ἡ καρδία μου κν΄ ζητήσω· ἐξε ζήτησή σε δὲ πρόσωπόν μου· δὲ πρόσωπόν σου κε΄ ζητήσω· μὴ ἀποςρέψῃς δὲ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ μὴ ἐκκλί-

νης ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δούλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἀποσκορακίσῃς με· καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς με ὁ θς ὁ σήρ μου· ὅτι ὁ πήρ μου καὶ ἡ μήρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κς προσελάβετό με· νομοθέτησόν με κε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με· ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ· πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἐν γῇ ζώντων· ὑπόμεινον τὸν κν· ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν κν:~

Δόξα, καὶ νῦν· ἀλληλούϊα τρεῖς·

εἶτα τὸ τροπάριον· ἦχος δ'·

Ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης ποταμός· τῇ μελωτῇ ἐλισσαιέ· ἀναληφθέντος ἡλιοῦ· καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν σ ἔνθεν· καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ, εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ βαπτίσματος· δι' οὗ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου διαπορῶμεν διάβασιν· χς ἐφάνη, τὴν πᾶσαν κτίσιν θέλων ἀνακαινίσαι:~ καὶ νῦν·

Τί σε καλέσωμεν ὦ κεχαριτωμένη· οὐρανὸν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἄφθορος, ἀγνὴν μρα, ὅτι ἔσχες ἐν ἀγκάλαις υἱὸν τὸν πάντων θν· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Εἶτα τὰ ἀλ· ἦχος πλ δ'·

Ἑήμερον τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται ἡ φύσις· καὶ ῥήγνυται ὁ ἰορδάνης, καὶ τῶν ἰδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα· δεσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον:~

πάλιν τὸ αὐτὸ, ἀνευ στίχου· ἀλ·

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου· ὁ αὐτός·

Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ, ἦλθες χε βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν σπεύδεις ἀγαθὲ, ὑπὸ τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλάνθρωπε:~ ὁ αὐτός·

ἀλ, Εἴδοσάν σε ὕδατα· Δόξα ὁ αὐτός·

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κυ· ἦλθες κε μορφὴν δούλου λαβών· βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σύντρομος γέγονεν ὁ πρόδρομος, καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς· πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σήρ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἁμαρτίαν:~

Καὶ νῦν τὸ αὐτό· προκείμενον ἦχος δ'·

Εβρόντησεν κς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν·

ἀλ· Ἀγαπήσω σε κε ἡ ἰσχύς μου·

Εἶτα ἡ προφητεία·

Προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα· ἁδὲ λέγει κς· εὐφράνθητι ἔρημος διψῶσα· ἀγαλλιάσθω καὶ ἀνθήτω ὡς κρῖνον· ὀξανθήσει, καὶ ὑλοχαρίσει· καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου· σ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κυ, καὶ τὸ ὕψος τοῦ θυ· ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε· καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ, ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς· τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται· τότε ἁλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος· καὶ τρανὴ ἔσται γλῶσσα μοιτιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· σ ἔσται ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη· καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγὴ ὕδατος ἔσται· καὶ ἐκεῖ ἔσται εὐφροσύνη ὀρνέων· ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ κάλαμοι καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά· καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος· οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οὐδὲ δέσμιοι πορεύσονται δι' αὐτῆς, οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι· καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀνα

βη

βῆ εἰς αὐτὴν, οὐ δὲ μὴ ἀγρευθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ κῦ· καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος· Ὃ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνης καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη λύπη καὶ στεναγμός:~

Καὶ εὐθὺς ὁ ἀπόστολος·
πράξεων τῶν ἀποστόλων·

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ὡς ἐπλήρου ἰωάννης τὸν δρόμον ἔλεγε· τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι· οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμὲ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος δ' ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι· ἄνδρες ἀδελφοὶ, υἱοὶ γένους ἀβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν θν· ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σρίας ἀπεστάλη· οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἰλῆμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν, τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὑρόντες, ἠτήσαντο πηλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν· ὡς δὲ ἐτελέσθησαν πάντα τὰ γεγραμμένα περὶ αὐτοῦ, καθελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον· ὁ δὲ θς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκνεκρῶν· ὃς ὤφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους, τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς γαλιλαίας εἰς ἰλῆμ· οἵτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαὸν, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην· ὅτι ταύτην ὁ θς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις ἡμῶν, ἀναστήσας ἰν:~

Εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον·

Ψῶ καιρῶ ἐκείνω· παραγίνεται ὁ ἰς ἀπὸ τῆς γαλιλαίας ἐπὶ τὸν ἰορδάνην:~

Ψὰ διαβήματά μου κατεύθυνον·

Ψὸ τρισάγιον· δ', Παναγία τριάς·
Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστίν·

Καὶ εὐθὺς δ' κοντάκιον· ἦχος δ'·

Ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον τοῦ ἰορδάνου, γεγονὼς ὁ κς τῷ ἰωάννῃ ἐκβοᾶ· μὴ δηλιάσῃς βαπτίσαι με· σῶσαι γὰρ ἥκω, ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον:~

Ψὸ, κε ἐλέησον μ'· Ὃ ἡ εὐχή· Ὁ ἐν πάντι καιρῷ καὶ ἐν πάσῃ ὥρᾳ· κε ἐλέησον τρεῖς· δόξα καὶ νῦν· τὴν τιμιωτέραν· ἐν ὀνόματι κῦ εὐλόγησον πέρ· Ὁ θς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς·

Χριστὲ δ' φῶς δ' ἀληθινὸν, δ' φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον· σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς δ' φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς δ' ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις, τῆς παναχράντου σου μρς, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν:~

ΩΡΑ ΨΡΙΨΗ·

Ψὸ τρισάγιον· δ', παναγία τριάς· πέρ ἡμῶν· δ', κε ἐλέησον ιβ'· δ', δεῦτε προσκυνήσωμεν τρεῖς· ἐν τοὺς ψαλμούς· ψαλμὸς, κή·

Ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὶ θυ· ἐνέγκατε τῷ κῷ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ κῷ, δόξαν καὶ τιμήν· ἐνέγκατε τῷ κῷ, δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ κῷ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ· φωνὴ κῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ὁ θς τῆς δόξης ἐβρόντησε· κς ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· φωνὴ κῦ ἐν ἰσχύϊ· φωνὴ κῦ ἐν μεγαλοπρεπείᾳ· φωνὴ κῦ συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει κς, τὰς κέδρους τοῦ λιβάνου· καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς, ὡς τὸν μόσχον τὸν λίβανον· καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων· φωνὴ κῦ, διακόπτοντος φλόγα πυρός· φωνὴ κῦ συσσείοντος ἔρημον· καὶ συσσείσει κς, τὴν ἔρημον κάδης· φωνὴ κῦ καταρτιζομένη ἐλάφους· καὶ ἀποκαλύψει δρυμούς· Ὃ ἐν

τῷ

τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν· κε̅ τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται· κε̅ βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα· κε̅ ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· κε̅ εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ:~

ψαλμὸς μα̅·

Ὀν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θε̅· ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θν̅ τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα· πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι, τῷ προσώπῳ τοῦ θυ̅· ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ, ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτός· ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θε̅ σου· ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου· ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θυ̅· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν θν̅, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σρίον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θε̅ μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη· διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς ἰορδάνου, καὶ ἑρμωνιείμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ· ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακτῶν σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί σου καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμὲ διῆλθον· ἡμέρας ἐντελεῖται κε̅ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτῷ παρ' ἐμοί· προσευχὴ τῷ θῷ τῆς ζωῆς μου· ἐρῶ τῷ θῷ ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διατί μου ἐπιλάθου· καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι, ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν· ἐν τῷ κατακλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὀνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου· ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θε̅ σου· ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με· ἔλπισον ἐπὶ τὸν θν̅, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ· σρίον τοῦ προσώπου μου καὶ ὁ θε̅ μου·

ψαλμὸς ν̅·

Ἐλέησόν με ὁ θε̅, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με· ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ πάντος· σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε· ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήρ μου· ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα, καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι· ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χίονα λευκανθήσομαι· ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα· ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου, ἐξάλειψον· καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θε̅, καὶ πνα̅ εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ· ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σρίου σου, καὶ πνι̅ ἡγεμονικῷ στήριξόν με· διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι· ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θε̅, ὁ θε̅ τῆς σρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου· κε̅ τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου· ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις· θυσία τῷ θῷ, πνα̅ συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θε̅ οὐκ ἐξουδενώσει· ἀγάθυνον κε̅ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν σιών· καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη ἱλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους:~

Δόξα· ἀπεστρέφετο ποτὲ, ὁ ἰορδάνης

ποτα-

ποταμός· Ὁ νῦν· Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπε-
λος ἡ ἀληθινή· Καὶ τὰ ἰδιόμελα·

ἦχος πλ δ'·

Ἡ τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ· τοῦ προ-
φήτου καὶ ὑπὲρ πάντας τιμηθέντος
τοὺς προφήτας· ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ
δεξιά· ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν ἀμνὸν τοῦ
θυ τὸν καθαίροντα, κόσμου ἁμαρτήμα-
τα· καὶ ἀγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· οὐ τολ-
μῶ προσψαῦσαι λόγε τῆς κορυφῆς σου·
αὐτὸς, ἁγίασόν με, καὶ φώτισον οἰκτίρ-
μον· αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς, καὶ
ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου:~ ἦχος δ'·

ἑτ· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·

Ἡ τριὰς ὁ θς ἡμῶν· ἑαυτὴν ἡμῖν σήμερον,
ἀδιαιρέτως πεφανέρωκεν· ὁ μὲν γὰρ
πήρ, ἐν αρχῇ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπε-
φώνηκε· τὸ πνᾶ περιστερᾶς ἐν εἰκόνι
κατέπτη οὐ υνόθεν· ὁ υἱὸς τὴν ἄχραντον,
κορυφὴν τῷ προδρόμῳ ὑπέκλινε· Ὁ
βαπτισθεὶς, τὸ ἀνθρώπινον ἐκ δουλείας
ἐρρύσατο ὡς φιλάνος:~ ἑτ· Εἴδοσάν
σε ὕδατα· Δόξα ἦχος πλ α'·

Ἐρχόμενος μετὰ σαρκὸς, πρὸς ἰορδάνην
κε· βαπτισθῆναι θέλων ἐν σχήματι ἀν-
θρώπου ζωοδότα· ἵνα τοὺς πλανηθέν-
τας ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος, πάσης μη-
χανῆς καὶ παγίδος τοῦ δράκοντος, ῥυσά-
μενος φωτίσης· ἐκ πρς μεμαρτύρησαι·
τὸ δὲ θεῖον πνᾶ, περιστερᾶς ἐν εἴδεσοι
ἐπέστη· ἀλλ' οἴκησον ψυχαῖς ἡμετέραις
σαυτὸν φιλάνθρωπε:~

καὶ νῦν τὸ αὐτό· προκείμενον ἦχος δ'·
εἴδοσάν σε ὕδατα ὁ θς· ἑτ· φωνὴ κυ
ἐπὶ τῶν ὑδάτων· Καὶ εὐθὺς ἡ προ-
φητεία· προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνά-
γνωσμα·

Τὰ δὲ λέγει κς· λούσασθε καὶ καθαροὶ γί-
νεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν,
ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν·
ἐκζητήσατε κρίσιν· ῥύσασθε ἀδικούμε-
νον· κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιώσα-
τε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν
λέγει κς· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑ-
μῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χίονα λευκανῶ·
ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευ-
κανῶ· καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούση-
τέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε·
ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μὴ δὲ εἰσακούσητέ
μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ
στόμα κυ ἐλάλησε ταῦτα:~

εἶτα ὁ ἀπόστολος·

Ἐπράξεων τῶν ἀποστόλων τὸ ἀνάγνω-
ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις· ἐγένετο ἐν τῷ
τὸν ἀπολλῶ εἶναι ἐν κορίνθῳ, παῦλον
διελθόντα τὰ ἀνωτερικὰ μέρη, ἐλθεῖν
εἰς ἔφεσον, καὶ εὑρὼν τινὰς μαθητὰς εἶ-
πε πρὸς αὐτούς· εἰ πνᾶ ἅγιον ἐλάβε-
τε, πιστεύσαντες· οἱ δὲ εἶπον· ἀλλ' οὐδὲ
εἰ πνᾶ ἅγιον ἐστὶν ἠκούσαμεν· εἶπε δὲ
πρὸς αὐτούς· εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε·
οἱ δὲ εἶπον· εἰς τὸ ἰωάννου βάπτισμα· εἶ-
πε δὲ παῦλος· ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε,
βάπτισμα μετανοίας τῷ λαῷ, λέγων·
εἰς τὸν ἐρχόμενον μετ' αὐτὸν, ἵνα πιστεύ-
σωσι· τουτέστιν εἰς τὸν χν ἰν· ἀκούσαν-
τες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυ
ἰυ· καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ παύλου τὰς
χεῖρας, ἦλθε τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς·
ἐλάλουν τε γλώσσαις καὶ προεφή-
τευον· ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες, ὡσεὶ
δεκαδύο· εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγω-
γὴν ἐπαρρησιάζετο ἐπὶ μῆνας τρεῖς·
διαλεγόμενος Ὁ πείθων τὰ περὶ τῆς
βασιλείας τοῦ θυ:~ εὐαγγέλιον, κα-
τὰ μάρκον· Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰυ χυ·

Κς ὁ θς εὐλογητός· εὐλογητὸς κς, ἡμέ-
ραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ
θς τῶν σωτηριῶν ἡμῶν· ὁ θς ἡμῶν, ὁ
θς τοῦ σώζειν:~

Τὸ τρισάγιον· τὸ παναγία τριάς· τὸ
πέρ ἡμῶν· εἶτα τὸ κοντάκιον· Ἐν τοῖς
ῥείθροις σήμερον· τὸ κε ἐλέησον μ'· ὁ ἐν
πάντι καιρῷ· τὸ κε ἐλέησον τρεῖς·
Δόξα καὶ νῦν· Τὴν τιμιωτέραν·
Ἐν ὀνόματι κυ εὐλόγησον πέρ·

ὁ θς

Ὁ θς̄ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς·

Λέσποτα θε̄ πε̄ρ πάντοκράτορ, κε̄ υἱὲ μονογενὲς ἰῡ χε̄ καὶ ἅγιον πνᾶ· μία θεότης· μία δύναμις· ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσον με τὸν ἀνάξιον δοῦλον σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:~

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Ἐπισυνάτετομεν δὲ καὶ τὴν ἕκτην ὥραν· λέγοντες εὐθύς· δεῦτε προσκυνήσωμεν γ'· καὶ τοὺς ψαλμούς·

ψαλμός, ογ'·

Ἵνα τί ὁ θς̄ ἀπώσω εἰς τέλος, ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου· μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδω κληρονομίαν σου· ὄρος σιὼν τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ· ἔπαρον τὰς χεῖρας σου, ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἁγίῳ σου, καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισοῦντέν σε ἐν μέσῳ τῆς ἑορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν, σημεῖα καὶ οὐκ ἔγνωσαν· ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεραίνω· ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό· ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ, κατέῤῥαξαν αὐτὴν· ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου· εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου· εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν αἱ συντέλειαι αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό· δεῦτε καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἑορτὰς τοῦ θῡ ἀπὸ τῆς γῆς· τὰ σημεῖα αὐτῶν οὐκ εἴδομεν· οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι· ἕως πότε ὁ θς̄ ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρός· παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος· ἵνα τί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρα σου καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος· ὁ δὲ θς̄ βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος, εἰργάσατο σρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς· σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν· σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος· σὺ συνέθλασας τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος· ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς αἰθίοψι· σὺ διέῤῥηξας πηγὰς καὶ χειμάῤῥοις· σὺ ἐξήρανας ποταμοὺς ἠθάμ· σή ἐστιν ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ· σὺ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἥλιον· σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὡραῖα τῆς γῆς· θέρος καὶ ἔαρ σὺ ἔπλασας αὐτὰ, μνήσθητι ταύτης· ἐχθρὸς ὠνείδισε τὸν κν̄, καὶ λαὸς ἄφρων παρώξυνε τὸ ὄνομά σου· μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι· τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος· ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σου, ὅτι ἐπληρώθησαν οἱ ἐσκοτισμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν· μὴ ἀποστραφήτω τεταπεινωμένος κατησχυμένος· πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ ὄνομά σου· ἀνάστα ὁ θς̄ δίκασον τὴν δίκην σου· μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν· μὴ ἐπιλάθῃ τῆς φωνῆς τῶν οἰκετῶν σου· ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε, ἀνέβη διὰ παντός:~

ψαλμὸς ος'·

Φωνῇ μου πρὸς κν̄ ἐκέκραξα· φωνῇ μου πρὸς τὸν θν̄ καὶ προσέσχεμοι· ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, τὸν θν̄ ἐξεζήτησα· ταῖς χερσί μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνήνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχή μου· ἐμνήσθην τοῦ θῡ καὶ ἠυφράνθην· ἠδολέσχησα καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνᾶ μου· προκατελάβοντο φυλακὰς οἱ ὀφθαλμοί μου· ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα· διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας· καὶ ἔτη αἰώνια ἐμνήσθην καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχουν, καὶ ἤσχαλλε τὸ πνᾶ μου· μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπώσεται κς̄, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι; ἢ εἰς τέλος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀποκόψει; συνετέλεσε ῥῆμα ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν,

μεσαὶ, μὴ ἐπλήσθησαν τῆ οἰκτιρήσεώ σου θε; ἢ συνέξει ἐν τῆ ὀργῆ αὐτῆ τοὺς οἰκτιρμούς αὐτῆ; καὶ εἶπα νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου· ἐμνήσθην τῶν ἔργων κῦ, ὅτι μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου, καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω. ὁ θε ἐν τῆ ἁγίᾳ ἡ ὁδός σου· τίς θε μέγας ὡς ὁ θε ἡμῶν· σὺ εἶ ὁ θε ὁ ποιῶν θαυμάσια· ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου· ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου· τοὺς υἱοὺς ἰακὼβ καὶ ἰωσήφ· εἶδόσαν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· ἐταράχθησαν ἄβυσσοι πλῆθος ἤχους ὑδάτων· φωνὴν ἔδωκαν αἱ νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφαναν αἱ ἀστραπαί σου τῇ οἰκουμένῃ· ἐσαλεύθη καὶ ἔτρεμος ἐγένετο ἡ γῆ· ἐν τῇ θαλάσσῃ αἱ ὁδοί σου, καὶ αἱ τρίβοι σου ἐν ὕδασι πολλοῖς· καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ γνωσθήσονται· ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου· ἐν χειρὶ μωυσῆ καὶ ἀαρών:— ψαλμὸς ϛ'.

Ο κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ, αὐλισθήσεται· ὁ ῥηθεὶς τῷ κῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου· ὁ θε μου βοηθὸς ἐλπιῶ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος ἡρατῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους· ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ, ἐπισκιάσει σοι· καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτῶ ἐλπεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας· ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ, πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ· πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει· ὅτι σὺ κέ ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου· οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά· καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου· ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου· ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου· ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα· ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου· κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμὶ ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν· μακρότητα ἡμερῶν, ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου:—

Δόξα. Ἡ περιφέρεται τότε. Σημεῖον. Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν.

Εἶτα τὰ ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. δ'.

Πάσα λέγλ κὲ πρὸς ἰωαννίκιον· προφῆται δεῦρο βαπτίσομέ με, τὸν σὲ δημιουργήσαντα· τὸν φωτίζοντα χάριτι, καὶ καθαίροντα ἁπάντας· ἄψαι θείας κορυφῆς μου, καὶ μὴ διστάσῃς· πρόφθασε ἄφαν ἄρτι· καὶ γὰρ πληρῶσαι παρεγένομαι, δικαιοσύνῃ πᾶσαν· σὺ οὖν μὴ διστάσῃς ὅλως· καὶ γὰρ τὸν κεκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους· ἐπεῖχόμαι ὀλέσαι· λυτρούμενος τὸν κόσμον, ἐκ τῶν αὐτοῦ παγίδων ἡμῶν· παρέχων ὡς φιλάνθρωπος, ζωὴν τὴν αἰώνιον:— Ἦχος πλ. β'.

Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου· ἡμέραν ἡ ψαλμικὴ προφητεία, πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· ἡ θάλασσα γὰρ φησὶν εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· ἀπὸ προσώπου κῦ, ἀπὸ προσώπου τοῦ θεοῦ ἰακώβ· ἐλθόντος τοῦ δούλου δέξασθαι βάπτισμα· ἵνα ἡμεῖς εἰδωλικῆς ἀκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, φωτισθῶμεν ταῖς ψυχαῖς διὰ τοῦτο:— Δόξα. Εἶδόσαν σε ὕδατα·

Δόξα ἦχος πλ. α'.

Ἰησοῦ χαρίζῃ σου τοῖς ὕδασι τὸ ἰορδάνη· τί αὖ πάλιν ἔρχεσθε ῥαντίσματι, καὶ οὐ προσβαίνῃ

βαίνω τὴν κατὰ φύσιν πορείαν· οὐ δέομαι φορᾶς φησὶ πῦρ καταγελίσκον· ὀξίσομαι καὶ φείδομαι τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· ὅπου οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν ἀποπλυῦναι· οὐκ ἔμαθον τὸν αἱματαμάτην ἀποσμήχειν· ἀλλὰ τὰ ῥυπωμένα σκύβαλα ἐκκαθαίρω· ἀκάθαρτος φλέγω μὴ ἁμαρτημάτων διδάσκει, ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος χς· ὁ ἰωάννης συμμαρτυρεῖ μοι· ἡ φωνὴ τοῦ λόγου βοᾷ· ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θυ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· αὐτῷ προσβοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς ἁγίοις, εἰς τὴν ἡμῶν σεσιαν δόξα σοι· καὶ νῦν ὁ αὐτό· προκείμενον ἦχος δ· Φωνὴ κυ ἐπὶ τῶν ὑδάτων· ἁγ· ἐμέλησε τῷ κῷ ὑμῶν θυ· εἶτα ἡ προφητεία·

Προφητείας ἡσαΐου ὁ ἁγιάσμωσμα·

Τάδε λέγει κς· αὐτὴ ἡσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σεσίου· καὶ ὄψεις ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ὑμνεῖτε τὸν κν· βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναπείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κῦ, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναπείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἀναλλιάζεσθε καὶ ἀφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ ἰηλ ἐν μέσῳ αὐτῆς:~ Ὁ ἀπόστολος·

πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῆς·

Ἀδελφοί· ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν· συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὡς ἠγέρθη χς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πρς, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν· εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ γὰρ ἀποθανὼν, δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας· εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσωμεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι χς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει· ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ θῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ θῷ· ἐν χῷ ἰῦ τῷ κῷ ἡμῶν:~

Εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον·

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· ἦλθεν ὁ ἰς εἰς ναζαρὲτ εἰς τὴν γαλιλαίαν·

Καὶ εὐθύς· ταχὺ προσκαταλαβέτωσαν· εἶτα θρισάγιον· παναγία θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία· καὶ τῶν ἐθνῶν σήμερον· Τὸ κὲ ἐλέησόν με· Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ· Κὲ ἐλέησόν με· Δόξα καὶ νῦν· Ψιὰ πνεύματα· ἐν ὀνόματι κῦ, εὐλόγησον πάτερ· ὁ θς οἰκτειρήσει ἡμᾶς· καὶ εὐλογήσει ἡμᾶς· εἶτα ἡ εὐχή·

Θε καὶ κε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως δημιουργέ· ὁ διὰ πολλὴν χαρὰν ἀμείρακάς σου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου υἱόν, τὸν κν ἡμῶν ἰν χν· κατὰ πέμψας σωτηρίαν τῷ γένει ἡμῶν· ἐ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ σταυροῦ, ὃ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας· ἐ θεὰν βραβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας τοῦ σκότους· αὐτὸς δέσποτα φιλανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ πάσης πνευματικοῦ· καὶ παντὸς τῶν κακούντων ἡμᾶς ἐχθρῶν, ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν· καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου, τὰς σάρκας ἡμῶν· καὶ μὴ ἐκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου φώτισον ἡμῶν τὰς ψυχάς· ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸν ἀΐδιον καὶ ἀπρόσιτον κατανοοῦντες φῶς, ἀκαταπαύστως σοι τὴν ἐξομολόγησιν

Digitized by Google

γησιν καὶ ἀχαριςίαν αὐτα πέμπωμεν· τῷ αὐταρχῳ πρι, σωὶ τῷ μονογενεῖ σου υἱῷ, καὶ τῷ πνι ἁγιῳ καὶ ζωοποιῷ σου πνι· νυν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ.

Πρὸ τεισάρων· ὁ πνα τεσσαρακοστή· πάτερ ἡμῶν· ὁ κε ἐλέησον· ιβ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν· γ· ψ τοὺς ψαλμούς· ψαλμός· ϛβ· κς ἐβασίλευσεν, ἐνπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο κς δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε· ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ· ἐπῆραν οἱ ποταμοί κε· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτείνεις αὐτῶν· ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κς· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν :~ ψαλμός· ριγ·

Ἐξόδῳ ἰηλ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου, ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· ἰηλ ἐξουσία αὐτοῦ· ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοί, καὶ οἱ βουνοὶ, ὡς ἀρνία προβάτων· τί σοι θάλασσα ὅτι ἔφυγες καὶ σὺ ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω· τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων· ἀπὸ προσώπου κυ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἀπὸ προσώπου θυ ἰακὼβ· τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων· μὴ ἡμῖν κε, μὴ ἡμῖν· ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν ὅτι τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη

που ὁ θς αὐτῶν· ὁ δὲ θς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε· τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων· στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς ἔχουσι, καὶ οὐκ ὄψονται· ὦτα ἔχουσι, καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι, καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται· χεῖρας ἔχουσι, καὶ οὐ ψηλαφήσουσι· πόδας ἔχουσι, καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν· ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς· οἶκος ἰηλ ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὑμῖν· οἶκος ἀαρὼν, ἤλπισεν ἐπὶ κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὑμῖν· οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, ἤλπισαν ἐπὶ κύριον· βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ὑμῖν· κς μνησθεὶς ἡμῶν, ἐυλόγησεν ἡμᾶς· ἐυλόγησε τὸν οἶκον ἰηλ· ἐυλόγησε τὸν οἶκον ἀαρών· ἐυλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων· προσθείη κς ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ἡμῶν· ἐυλογημένοι ὑμεῖς τῷ κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ὁ οὐρανὸς τῷ οὐρανῷ τῷ κῳ· τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων· οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε κε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ἅδου· ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες, ἐυλογήσομεν τὸν κν, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος :~

ψαλμὸς πέ·

Κλίνον κε ὸ οὖς σου, ὃ ἐπάκουσόν μου· ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ· φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιος εἰμί· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ θς μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ· ἐλέησόν με κε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι, ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ κν τὴν ψυχήν μου· ὅτι σὺ κε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε·

ἐμώπισε κε̃ τὴν προσευχήν μου, καὶ
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου· ἐν
ἡμέρᾳ θλίψεώς μου, ἐκέκραξα πρὸς
σε, ὅτι ἐπήκουσάς μου· οὐκ ἔστιν ὅμοιός
σοι ἐν θεοῖς κε̃, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα
σου· πάντα τὰ ἔθνη ἐποίησας, ἥξουσι
καὶ προσκυνήσουσιν ἐμώπιόν σου κε̃·
καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου, ὅτι μέγας εἶ
σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια· σὺ εἶ θς̃ μό-
νος· ὁδήγησόν με κε̃ ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ
πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφραν-
θήτω ἡ καρδία μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄ-
νομά σου· ἐξομολογήσομαί σοι κε̃ ὁ θς̃
μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· καὶ δοξάσω τὸ
ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι τὸ ἔλεός
σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν
μου, ἐξ ἅδου κατωτάτου· ὁθς̃ παρανό-
μοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ
κραταιῶν, ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου,
καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν·
καὶ σὺ κε̃ ὁ θς̃ μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεή-
μων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ
ἀληθινός, ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέη-
σόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου,
καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου·
ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν,
καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντά με, καὶ αἰσχυν-
θήτωσαν· ὅτι σὺ κε̃ ἐβοήθησάς μοι, καὶ
παρεκάλεσάς με :~

Δόξα· ἀπεφέρετο τότε· καὶ νυν·
Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ παρθένου.

εἶτα τὰ ἰδιόμελα· ἦχος βαρύς·

θ ἄνθρωπος ἦν κατ' εἰκόνα τοῦ ποιητοῦ καὶ γῆς
ποιητὴν, ἐν ποταμοῖς γυμνωθέντα·
βαπτισθεὶς ὑπὸ δούλου, εἰς ἡμῶν σεσαγ-
δεχόμενον ὡς δοῦλον· καὶ χορεῖαι ἀγγέλων
ἐξεπλήττοντο, φόβῳ καὶ χαρᾷ· μεθ' ὧν
προσκυνοῦμέν σε, σῶσον ἡμᾶς :~

ἦχος β'· ἀ· Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου·
τε πρὸς αὐτὸν ὁρμώμενον ὁ πρόδρομος·
τὸν ἐν τῇ δόξῃ ἐνδόξως θεωρῶν· ἰδὲ ὁ
λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν
ἐκ φθορᾶς· ἵνα ῥύσηται ἡμᾶς ἐκ θλί-
ψεως· ἵνα δώσῃ ἡμῖν ἄφεσιν πα-

ραπτωμάτων ἄφεσιν χα-
ριζόμενος καὶ γῆς· ἐκ παρθένου ἀχράν-
τως ἐλήλυθε δι' ἔλεον· καὶ αὐτὸ δοῦλον,
ἵνα οὓς θεραπεύσῃ· αὐτὸ δὲ σκότους,
φωτίζῃ· ὁ αὐθρώπινον, διὰ τοῦ ὕδατος
τοῦ θείου βαπτισμοῦ αὐτοῦ· λοιπὸν, δεῦ-
τε συμφώνως, αὐτὸν δοξολογήσωμεν·
σὺν πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι :~

ἀ· ἐβόησάν σε ὕδατα ὁ θς̃· πάλιν ὁ
αὐτός· Δόξα ἦχος πλ. ά·

Ἰδεῖν ὅπως ὁ παρὼν ἰδιόμελον, ἁμαγμῶ
σκεται πορφύρεον ἁλαβῶς ὁ μεγαλο
φώνως παρὰ τοῦ καμομαρχου, ἐν τῷ μέ
σῳ τοῦ μαοῦ· εἶτα φάλλεται μελωδικῶς
ὑπὸ τῶν δύο χορῶν, εἰς ἦχον πλ. ά :~

Τῶν χειρῶν σου τὴν ἀναμέτρησιν, τὴν ἀνύ
στακτον κορυφὴν τοῦ δεσπότου, μεθ' ἧς
καὶ δακτύλῳ αὐτὸν ἡμῖν καθυπέδει-
ξας· ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
βαπτισθέντα, ὡς παρρησίαν ἔχων πολλήν·
καὶ γὰρ μείζων τῶν προφητῶν ἀνεδέ-
χθη, ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησται· τοὺς ὀ-
φθαλμούς σου πάλιν δὲ, τοὺς ὑπὲρ ἅπα-
γμον πηγὰς καταδύντας, ὡς ἐν ᾅδου τοῦ
τεφρᾶς κατελθόν· ἁμάρτασιν πρὸς
αὐτὸν βαπτισθέντα· ἵλεων ἡμῖν ἀποφήνα-
σθαι μενος· καὶ δεῦρο σῶθι μεθ' ἡμῶν, ἐπι-
σφραγίζων τὴν ὕμνησιν, καὶ προεξάρ-
χων τῆς ἀναγωγῆς :~

προκείμενον, ἦχος γ'·

Κς̃ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·

στ· Κς̃ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·
προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·
ἀδὲ λέγει κς̃· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά
σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά
σοι, καὶ ἔπλασά σε· καὶ ἔδωκά σε καὶ
ἔθηκάσε εἰς διαθήκην ἔθνων, τοῦ κατα-
στῆσαι τὴν γῆν, καὶ κατακληρονομῆσαι
κληρονομίαν ἠρήμου· λέγοντα τοῖς ἐν
δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει
ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς
τρίβοις, ἡ νομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσου-
σιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐ-
τοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ

ἐλεῶν

ἐλεῶν αὐτούς, παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς· ϛ θήσω πᾶν ὄρος, εἰς ὁδόν· καὶ πᾶσαν τείβον, εἰς βόσκημα αὐτοῖς· ἰδοὺ ϗρι πόρρωθεν ἥξουσιν· ϗρι ἀπὸ βορρᾶ ϗ θαλάσσης· ἄλλοι δὲ, ἐκ γῆς τοβρωῶν· ἀφραινέλωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀγαλλιάσθω γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη ἀφρενσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνῃ, ὅτι ἱλέησεν ὁ θς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ϛ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκάλεσε· εἶπε δὲ σιών, ἐγκατέλιφέμε κέ, καὶ ὁ θς ἐπελάθετό μου· μὴ ἐπλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς; ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔγγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπλάθοι τὸ γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπλησμήσω σου λέγει κς παντοκράτωρ:

εἰς τὸν ἐπίσκοπος, ψαλμὸς.

Ϡ ἐκραξα πρὸς σε· ἐπεφαύσκει μοι χάρις τοῦ θυ, μοι σέλος πᾶσιν αὐτοῖς· παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἀρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ϗ θυμίας· σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θυ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ιυ χυ· ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσηται ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας· καὶ καθαρίσῃ ἑαυτῷ, λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων· ὅτε δὲ ἐφάνη ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπιφανεῖσα τοῦ σωτῆρος ἡμῶν θυ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσύνῃ, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ἡμᾶς· διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακαινίσεως πνεύματος ἁγίου· οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ ιυ χυ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν· ἵνα δικαιωθέντες τῇ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενόμεθα, κατ' ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου:

διαψάλλομα κατὰ λυχνίαν

ἐν ἔτει πέμπτε καὶ δεκάτῳ· ϛ δ' θυς· Μὴ παρίδωσ ἡμᾶς εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου· Ϡ εισάγομεν· ἀλληλούια· ἀνάστα κε ὁ θς ἡμῶν· κομπάκιον· ἐν τοῖς ῥείθροις· Κύριε ἐλέησον μ'· καὶ ἡ ᾠδή· Ο ἐν ἁγίῃ καιρῷ· Ϡ ὁ κε ἐλέησον γ'· Δόξα καὶ νῦν· Ϡ ἐν ἡμιωτόραμ· ϑ ἐν ὀνόματι κῦ· ὁ θς οἰκτειρήσαι· Καὶ ἡ ᾠδή· ἐπόπτα κε ἰῦ χε ὁ θς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ϗ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι· καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀναγωγὴν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ϗ τῷ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ δι' ἡμῶν ληστῇ, τὴν εἰς τὸν παράδεισον ὁδὸν ποίησας εἴσοδον· καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου· ἡμάρτομεν γὰρ ϗ ἠνομήσαμεν, ϗ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι καταλείπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀγαθότητα, φεῖσαι ἡμῶν κέ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου· καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν· ἐξελοῦ ἡμᾶς, ἐκ τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καὶ μέχρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἡμῶν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν μέσον ἐνδυσώμεθα· καὶ συζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ δεσπότῃ καὶ ἀδελφέτῃ· καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἐξακολουθοῦντα προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν· ἔνθα πάντων ἐστὶν ἀφραινομένων ἡ κατοικία· σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ ἀφροσύνη ἀνάπαυσις, καὶ ἀγαλλίασις, πάντων ἀναπαυομένων σε χε ὁ θς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πρί, ϗ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν·

Εἶτα ψάλλομεν τὰ τυπικὰ χύμα·
Εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, καὶ πάντα τὰ ἐν τός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·
εἶτα· Δόξα τῷ πρι̅ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι·
Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κν̄, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωή μου·
Ο μονογενὴς υἱός, καὶ λόγος τοῦ θυ̅·
Εν τῇ βασιλεία σου, μνήσθητι ἡμῶν κε̅·
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνι̅·
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες·
Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες·
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδία·
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί·
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι·
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν·
χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε· Δόξα καὶ νυν̄·
Μνήσθητι ἡμῶν κε̅ ὅταν·
Μνήσθητι ἡμῶν δέσποτα, ὅταν ἔλθης·
Μνήσθητι ἡμῶν ἅγιε·
χορὸς ὁ ἐπουράνιος, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κ̅ς̅ σαβαώθ, πλήρης ὁ ὀυ̅ν̅ὸς, καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου· ἐτι·
Προσέλθετε πρὸς αὐτ̅, καὶ φωτίσθητε·
χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος ἅγιος· Δόξα·
χορὸς ἁγίων ἀπέλων καὶ ἀρχαπέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κ̅ς̅ σαβαώθ· πλήρης ὁ ὀυ̅ν̅ὸς καὶ ἡ γῆ:~
καὶ νυν̄· πιστεύω εἰς ἕνα θν̅·
Ἄνες ἄφες· συγχώρησον ὁ θ̅ς̅ τὰ παραπτώματα ἡμῶν· τὰ ἑκούσια, καὶ τὰ ἀκούσια· τὰ ἐν ἔργῳ, καὶ λόγῳ· τὰ ἐν γνώσει, καὶ ἀγνοίᾳ· τὰ ἐν νυκτὶ, καὶ ἡμέρᾳ· τὰ ἐν παραβάσει, καὶ παρακοῇ· τὰ κατὰ νοῦν, καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα μοι συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος:~ πάτερ ἡμῶν·
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία· Ψὸ κοντάκιον· ἐν τοῖς ῥείθροις σήμερον·
Εκτενὴ καὶ ἀπόλυσις·

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῇ καὶ ἀναγνώσει σχολάζοντες, ἄχρι τῆς ὥρας τοῦ λυχνικοῦ·
Περὶ δὲ ὥραν, ι̅· σημαίνει τὸ μέγα· καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ προεύτρεπισθέντος τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου, εἰπερ ἐστι· καὶ ποιήσαντος τὴν εὐλόγησιν, ἤγουν· εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ πρ̅ς̅ καὶ· ψάλλομεν τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν· μεθ' ὃν γίνεται συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ ἱερέως· καὶ μετὰ τὴν συναπτὴν, ψάλλομεν τὸ κε̅ ἐκέκραξα εἰς ἦχον β̅· καὶ θυμιᾷ ὁ ἱερεὺς ὡς ἔθος, ἢ ὁ διάκονος· ἱστῶμεν δὲ στίχοις η̅· καὶ ψάλλομεν τοὺς δ̅, δευτέρους· Ψὸν φωτισμὸν ἡμῶν· Ψοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν· Ψὰ ἰορδάνεια ῥεῖθρα· Σῶσαι βουλόμενος· ποιοῦντες τὰ τέσσαρα, η̅· ψαλλομένων δὲ τούτων, ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου, καὶ ποιεῖ τὴν προσκομιδήν· Δόξα καὶ νυν̄, ἦχος β̅· Υπέκλινας κάραν· εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαπελίου, φῶς ἱλαρόν· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· ὡσαύτως καὶ τὰ προπάρια τῶν προφητειῶν, εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν, μετὰ τῶν στίχων· μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἀναγνωσμάτων, γίνεται συναπτὴ μικρά· καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον· εἶτα προκείμενον ἦχος, γ̅· Κ̅ς̅ φωτισμός μου καὶ σῆρ μου· ἐτι· Κ̅ς̅ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· Ο ἀπόστολος· πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοὶ ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων· Ἀλληλούϊα ἦχος γ̅· Εξηρεύξατο ἡ καρδία μου· ἐτι· Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· εὐαπέλιον κατὰ λουκᾶν· Εν ἔτει πέντε καὶ δεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας· καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου· κοινωνικόν· Αἰνεῖται τὸν κν̄· Μετὰ δὲ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες

τὰν ἐν τῇ κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ ἱερέως, μετὰ λαμπάδων, καὶ θυμιατοῦ· Ἡμεῖς δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἦλ, ἐκ β'· ἦχος πλ δ'· φωνὴ κυ Ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾶ λέγουσα· Σήμερον τῶν ὑδάτων· Ὡς ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ· Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ δ'· πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Καὶ τὰ ἀναγνώσματα· ὦ α'· προφητείας Ἡσαΐου· Ψάδε λέγει κς, εὐφράνθητι ἔρημος· ὦ β'· προφητείας Ἡσαΐου· Ψάδε λέγει κς· οἱ διψῶντες, πορεύεσθε· ὦ γ'· προφητείας Ἡσαΐου· Ψάδε λέγει κς, ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης· καὶ εὐθὺς ὦ προκείμενον· Κς φωτισμός μου καὶ σήρ μου· ἐξ· κς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· Ὁ ἀπόστολος· πρὸς κορινθίους· Ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πρες· Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'· φωνὴ κυ Ἐπὶ τῶν ὑδάτων· εὐαγγέλιον κατὰ μάρκον· Ψῶ καιρῶ ἐκείνω· ἦλθεν ἰς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας· Καὶ λεγομένου, δίδονται κηρία τοῖς ἀδελφοῖς· ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει ὦ, ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυ δεηθῶμεν, καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τούτων, λέγει ὁ ἱερεύς· τὴν εὐχὴν μυστικῶς· τοῦ κυ δεηθῶμεν· κε ἰυ χε ὁ μονογενὴς υἱός· καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς εὐχῆς, λέγει ὁ ἱερεὺς μεγαλοφώνως· Μέγας εἶ κε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου· καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς εὐχῆς· ὁ ἱερεὺς λέγει· εἰρήνη πᾶσι· Ψὰς κεφαλὰς Ἡμῶν· καὶ ἡ εὐχὴ μυστικῶς· κλῖνον κε ὦ οὖς σου· καὶ ἐκφώνησις· Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς Ἡμῶν· καὶ εὐθὺς εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυρωειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου στροῦ, ὄρθιον αὐτὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπάδων τροπάριον εἰς ἦχον α'· Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε, ἐκ γ'· καὶ πάντων ἁγιαζομένων, ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται ὦ, ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε· καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ ναῷ, δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν ἦλ ἦχος β'· ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί· Εἶτα ὁ ψαλμός· Εὐλογήσω τὸν κν· καὶ δίδοται ὦ κατακλαστὸν, καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις· εἶθ' οὕτως ψάλλομεν ὦ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· ἐπεφάνης σήμερον· καὶ πολυχρονίζομεν τὸν προεστῶτα· καὶ εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν· τυρὸν δὲ ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν, εἰ μὴ ἔλαιον, πίνωμεν δὲ καὶ οἶνον, εὐχαριστοῦντες χν τὸν θν Ἡμῶν:~

Εἰ δὲ ἐν σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ φθάσῃ λαχεῖν ἡ παραμονὴ, τελεῖται λειτουργία συνήθως τοῦ χρυσοστόμου· λέγεται δὲ ἐν ταύτῃ τῇ λειτουργίᾳ, ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον· Ψέκνον τιμόθεε· οἱ καλῶς διακονήσαντες· ζήτει εἰς ὦ ὕφος, σαββάτῳ, λδ'· ἢ σάββατον πρὸ τῶν φώτων· εὐαγγέλιον κατὰ ματθαῖον· Ψῶ καιρῶ ἐκείνω, παραγίνεται ἰωάννης ὁ βαπτιστής· ζήτει εἰς ὦ μηνολόγιον· εἰ δὲ ἐστι κυριακὴ, λέγεται ὁ ἀπόστολος πρὸς τιμόθεον· Ψέκνον τιμόθεε νῆφε ἐν πᾶσι· εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ μάρκον· Ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου ἰυ χυ· Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας, οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ' ἐν τῷ νάρθηκι καθεσθέντες, ἐπιδίδοται Ἡμῖν παρὰ τοῦ κελαρίτου, ἀνὰ κλάσματος ἄρτου, μετὰ ὀλίγων ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἑνὸς ποτηρίου οἴνου· εἶθ' οὕτως ἀπελθόντες ἐν τοῖς κελλίοις Ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέχρι τοῦ ἑσπερινοῦ·

Περὶ δὲ ὥραν, ι'· ἀρχόμεθα τοῦ λυχνικοῦ· εἴπερ οὖν τύχη Ἡ παραμονὴ ἐν σαββάτῳ, στιχολογεῖται ὦ πρῶτον κάθισμα ὅλον· Εἰ δὲ ἐν κυριακῇ, ὦ πρῶτον ἀντίφωνον· Εἰ δὲ ἐν ἄλλῃ Ἡμέρᾳ, ἐξ λ' οὐ γίνεται· Εἰς δὲ ὦ κε ἐκέκραξα οὐδὲν τῶν ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς ἑορτῆς· ἱστῶμεν δὲ, ἐξ ἡ· καὶ ψάλλομεν τοὺς δ', Δευτέρους, ποιοῦντες τὰ δ', ἡ· Δόξα Ὁ νῦν, ἦχος ὁ αὐτός· αὐγούστου μοναρχήσαντος· εἴσοδος μετὰ τοῦ εὐαγγελίου· φῶς ἱλα-

εὐμ· Ὃ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν· μετὰ τῶν τροπαρίων, Ὃ τῶν ἤχων, καθὼς γέγραπται· Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν προφητειῶν, αὖθις Ὃ προκείμενον τῆς ἀποστόλου· καὶ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου· ℟· καὶ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου· Οὐ δὲ γὰρ λέγεται τρισάγιον· εἶτα ὁ ἀπόστολος· πρὸς κορινθίους· ἀδελφοὶ ἐλεύθεροι ὦμεν ἐκ παλαιότητος· ἀλληλούϊα· ℟· Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ℟· Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· ἀναπέλιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τῆς κατὰ λαοκάμ· Ἓν ἔτει πέμπτε καὶ δεκάτῳ· ἐὰν οὕτως ἐκτενῆ, αἱ συνήθως αἰτήσεις· καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν, ἀξελθόντων ἡμῶν ἐν τῷ ναρθηκι, γίνεται ὁ ἁγιασμὸς ἀπαραλλάκτως ὡς προδεδήλωται· εἶτα εἰσερχόμενοι ἐν τῷ ναῷ· ψάλλομεν Ὃ προκείμενον· ℟· Ἀναμνησθησόμεθα οἱ πρῳΐ· Ὃ γίνεται παρὰ τῆς ἱερέως ἐκτενῆ, καὶ ἀπόλυσις· Ὃ δὲ ἀναγνώσεται τὴν κτ, οὐ λέγομεν, διὰ Ὃ προλελεχθῆναι ἐν τῇ λειτουργίᾳ· Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἴτε λειτουργία γίνεται, εἴτε οὔ, ἄψαλτον μαγουάλια ἐν μέσῳ τοῦ ναοῦ φοιχόδομοι οἱ ἀδελφοὶ ψάλλουσι Ὃ τῆς ἑορτῆς ἀπολυτίκιον καὶ Ὃ κοντάκιον· ἔπειτα, ἵστανται πέντε μοναχοὶ εἰς Ὃ μέσον, ἢ ὁ διάκονος ἀλλαγμένος, καὶ μὴ Ὃ κοντάκιον, φιμίζει τοὺς βασιλεῖς, καὶ τὸν ἀρχιερέα τῆς ἐνορείας τῆς μονῆς· εἰς δὲ τὸν προεχώτα λέγει :~

Ὅσιε ὁ θς τὸν πανοσιώτατον πρῶτον ἡμῶν καὶ καθηγούμενον, σὺν πάσῃ τῇ ἐν χῷ ἡμῶν ἀδελφότητι· ἐκτενῶς τοῦτο·

Καὶ ὅπως πληρωθῇ ὁ πολυχρονισμός· ἐὰν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν· τυγχ, ἢ ὠὸν, οὐκ ἐσθίομεν· εἰ μὴ ἔλαιον καὶ οἶνον· καὶ εἰ δόξει τῷ προεχώτι, μεταλαμβάνομεν καὶ ἰχθύος· δοξάζομεν τὸν τὸν θν :~

Χριστὸν ὅτι ἐὰν τύχῃ, ἡ παραμονὴ ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ ἡ χειροτονία τῆς χρυσοστόμου τελεῖται ὡς εἴρηται εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς· ἡ δὲ τοῦ μεγάλου βασιλείου, τελεῖται τῇ ἐπαύριον, ἤτοι, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς :~

Μνεία τῷ αὐτῷ ϛ· τὰ ἅγια θεοφανεία τοῦ κυ ἡμῶν ἰυ χυ· ἐπιφάνειας εἰς Ὃ κε ἐκέφαξα· ἰχθύομεν ℟· ἡ· χειρὶ ℟·

Ἦχος β· Ἰωάννου μοναχοῦ·

Ὁ φωτισμὸν ἡμῖν, τὸν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον· ἰδὼν ὁ πρόδρομος βαπτισθῆναι παραγενόμενον· χαίρει τῇ ψυχῇ καὶ φέρει τῇ χειρὶ δείκνυσιν αὐτὸν Ὃ λέγει τοῖς λαοῖς· ἴδε ὁ λυτρούμενος τὸν ἰηλ· ὁ ἐλευθεροῦν ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς· ὦ ἁμαρτίαι· χε ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι :~ δίς·

Οὐ λυτρωτὴν ἡμῶν τὸν δούλου βαπτιζόμενον· καὶ τὴν τῆς πρε παρουσίαν μαρτυρουμένου· ἔφριξεν ὄρος ἰδεῖν ἀπέλων γραπταί· φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἠκούσθη πρε· ἔφρικε ὁ πρόδρομος χειροτεῖ, υἱός μου ὑπάρχει ὁ ἀληπτος, ἐν ᾧ ἠυδόκησα· χε ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι :~ δίς·

Ἀιορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο· καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατεῖρχετο· κλίνῃ κορυφὴν ὁ κλίνας οὐρανούς· κράζει καὶ βοᾷ πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· τί μοι ἐπιτάττῃς τὰ ὑπὲρ ἐμέ· ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ· ὦ ἁμαρτίαι· χε ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι :~ δίς·

Ὥσπερ βουλόμενος, τὸν πλαστουργὸν τὸν ἄνθρωπον· οὐκ ἀπηξίωσας δούλου μορφὴν ἐνδύσασθαι· ἔπρεπε γάρ σοι τῷ δι' ἀσθένειαν Ὃ θῶ, ἁμαρτίαν δέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· σοῦ γὰρ βαπτισθέντος σαρκὶ λυτρωταί, τῆς ἀφέσεως ἠξίωσας ἡμᾶς· διὸ βοῶμέν σοι· χε ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι· δίς· Δόξα ἐν μιᾷ· Ὁ αὐτός·

Ῥύζαμπος·

ὑπέκλιμας

Υπέκλινας καρὰν τῷ προδρόμῳ· συνέθλασας καρὰς τῶν δρακόντων· ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα· τοῦ δοξάζειν σε σήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἴσοδος τοῦ φῶς ἱλαρόν· εἶτα τὰ ἀναγνώσματα· γενέσεως τοῦ ἀνά· α·

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ θς τὸν οὐνὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνᾶ θυ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος· καὶ εἶπεν ὁ θς· γενηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς· καὶ εἶδεν ὁ θς τοῦ φῶς ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ θς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θς τοῦ φῶς, ἡμέραν· καὶ τοῦ σκότος ἐκάλεσε νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία· καὶ εἶπεν ὁ θς· γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐποίησεν ὁ θς τοῦ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ θς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος ὃ ἦν ὑπὸ κάτω τοῦ στερεώματος· καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θς τοῦ στερέωμα, οὐνόν· καὶ εἶδεν ὁ θς ὅτι καλὸν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα· καὶ εἶπεν ὁ θς· συναχθήτω τοῦ ὕδωρ τοῦ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐνοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ, καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ συνήχθη τοῦ ὕδωρ τοῦ ὑπὸ κάτω τοῦ οὐνοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά· καὶ ἐκάλεσεν ὁ θς τὴν ξηραὶν γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων, ἐκάλεσε θαλάσσας· καὶ εἶδεν ὁ θς ὅτι καλὸν, καὶ εἶπεν ὁ θς· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα· καὶ ξύλον καρπίμον ποιοῦν καρπόν· οὗ τοῦ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ξύλον καρπίμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τοῦ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ εἶδεν ὁ θς ὅτι καλὸν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τρίτη:~

τῆς ἐξόδου τοῦ ἀνάγνωσμα· β·

Εἶπε κς πρὸς μωσῆν, τί βοᾶς πρὸς με· λάλησον τοῖς υἱοῖς ἰήλ καὶ ἀναζευξάτωσαν· καὶ σὺ ἔπαρον τὴν ῥάβδον σου καὶ ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ῥῆξον αὐτήν· καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἱοὶ ἰήλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦ ξηρόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ σκληρυνῶ τὴν καρδίαν φαραῶ καὶ τῶν θεραπόντων αὐτοῦ, καὶ τῶν αἰγυπτίων πάντων· καὶ εἰσελεύσονται ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν φαραῶ καὶ ἐν πάσῃ τῇ στρατιᾷ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· καὶ γνώσονται πάντες οἱ αἰγύπτιοι ὅτι ἐγώ εἰμι κς, ἐν δοξαζομένου μου ἐν φαραῶ, καὶ ἐν τοῖς ἅρμασι καὶ ἐν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ· ἐξέτεινε δὲ μωσῆς τὴν χεῖρα, ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε κς τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμῳ νότῳ βιαίῳ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηραν· καὶ ἐσχίσθη τοῦ ὕδωρ, καὶ εἰσῆλθον οἱ υἱοὶ ἰήλ, εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τοῦ ξηρόν· καὶ τοῦ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκδεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων· κατεδίωξαν δὲ οἱ αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὀπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος φαραῶ, καὶ τὰ ἅρματα, καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης· ἐξέτεινε δὲ μωσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπεκατεστάθη τοῦ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας· οἱ δὲ αἰγύπτιοι ἔφυγον ἐπὶ τοῦ ὕδωρ· καὶ ἐξετείναξε κς τοὺς αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπαναστραφὲν τοῦ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἅρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν φαραῶ, τοὺς εἰς πορευομένους ὀπίσω αὐτῶν ἐπὶ τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείφθη ἐξ αὐτῶν

τῶν οὐ δὲ εἷς· οἱ δὲ υἱοὶ ἰη̄λ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης:~

τῆς ἐξόδου τοῦ ἀνάγνωσμα· γ'·

Ξῆρε μωσῆς τοὺς υἱοὺς ἰη̄λ, ἀπὸ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον σούρ· καὶ ἐπορεύοντο ἐρεῖς ἡμέρας ἐν τῇ ἐρήμῳ· ϛ οὐχ ἔυρισκον ὕδωρ ὥς τε πιεῖν· ἦλθον δὲ εἰς μερρᾶν· καὶ οὐκ ἠδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ μερρᾶς, πικρὸν γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο ἐπωνομάσθη τοῦ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου πικρία· καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατὰ μωσῆ λέγοντες· τί πιώμεθα· ἐβόησε δὲ μωσῆς πρὸς κν̄, καὶ ἔδειξεν αὐτῷ κς̄ ξύλον, καὶ ἐνέβαλεν αὐτοῦ εἰς τοῦ ὕδωρ, καὶ ἐγλυκάνθη· ἐκεῖ ἔθετο αὐτῷ ὁ θς̄ δικαιώματα καὶ κρίσεις· καὶ ἐκεῖ αὐτὸν ἐπείραζε, καὶ εἶπεν· ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς κῡ τοῦ θῡ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσῃς, καὶ ἐνωτίσῃ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, καὶ φυλάξῃς πάντα τὰ δικαίωματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον ἣν ἐπήγαγον τοῖς αἰγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ· ἐγὼ γάρ εἰμι κς̄ ὁ ἰώμενός σε· καὶ ἦλθον εἰς ἐλείμ, ϛ ἦσαν ἐκεῖ δώδεκα πηγαὶ ὑδάτων, καὶ ἑβδομήκοντα στελέγχοι φοινίκων· παρενέβαλον δὲ ἐκεῖ παρὰ τὰ ὕδατα· ἀπῆραν δὲ ἐξελείμ, καὶ ἦλθε πᾶσα ἡ συναγωγὴ υἱῶν ἰη̄λ, εἰς τὴν ἔρημον σήμ· ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον ἐλείμ, καὶ ἀνὰ μέσον σινᾶ:~

τροπάριον· ἦχος π̄ α'·

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ τὸν κόσμον ποιήσας· ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι:~

ἐκ· Ὁ θς̄ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τοῦ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς·

Ἵνα φωτίσῃς, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, φιλάνθρωπε δόξα σοι·

ἐκ· τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου· ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τοῦ σρῖον σου·

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει καθημένους·

ἐκ· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θς̄· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς·

Ἵνα φωτίσῃς τοὺς ἐν σκότει· ἐκ·

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς̄, ὁ θς̄ ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θς̄· καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς·

Ἵνα φωτίσῃς· Δόξα καὶ νῦν·

Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ·

Ἰῡ τοῦ ναυῆ τοῦ ἀνάγνωσμα· δ'·

Εἶπε κς̄ πρὸς ἰησοῦν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἄρχομαι τοῦ ὑψῶσαι σε, κατενώπιον πάντων τῶν υἱῶν ἰη̄λ· ἵνα γνῶσιν ὅτι καθὼς ἤμην μετὰ μωσῆ, οὕτως ἔσομαι ϛ μετὰ σοῦ· καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης λέγων· ὡσὰν εἰσέλθητε ἐπὶ μέρους τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου, καὶ στήσεσθε ἐν τῷ ἰορδάνῃ· ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης εἰς τὸν ἰορδάνην, καὶ οἱ πόδες τῶν ἱερέων τῶν αἰρόντων τὴν κιβωτὸν, ἐβάφησαν εἰς μέρος τοῦ ὕδατος τοῦ ἰορδάνου· ὁ δὲ ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, ὡς ἐν ἡμέραις θερισμοῦ πυρῶν· καὶ ἔστη τὰ ὕδατα καταβαίνοντα ἄνωθεν εἰς πῆγμα ἕν, ἀφεστηκὸς μακρὰν σφόδρα· ἀπὸ δαμὴν τῆς πόλεως, ἕως μέρους καριαθιαρείμ· τοῦ δὲ καταβαίνον, κατέβη εἰς τὴν θάλασσαν ἄραβα, θάλασσαν τῶν ἁλῶν· ἕως τέλους ἐξέλιπε· καὶ ὁ λαὸς εἱστήκει ἀπέναντι ἱεριχῶ· καὶ ἔστησαν οἱ ἱερεῖς οἱ αἴροντες τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης κῡ, ἐπὶ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τοῦ ἰορδάνου ἕτοιμοι· καὶ πάντες υἱοὶ ἰη̄λ, διέβησαν διὰ ξηρᾶς, ἕως συνετέλεσε πᾶς ὁ λαὸς διαβαίνων ἐν τῇ ἐρήμῳ:~

Βασιλειῶν τετάρτης τοῦ ἀνά· ε'·

Εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ, κάθου δὴ ἐν ταῦθα· ὅτι κς̄ ἀπέσταλκέ με ἕως τοῦ ἰορδάνου· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ· ζῇ κς̄ καὶ ζῇ ἡ ψυχή σου εἰ ἐγκαταλείψωσε· καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν προφητῶν· ἦλθον καὶ ἔστησαν ἐξ ἐναντίας μακρόθεν,

κρύβεν, ἀμφότεροι δὲ ἔστησαν ἐπὶ τῆ
ἰορδάνου· καὶ ἔλαβεν ἠλίας τὴν μη-
λωτὴν αὐτῦ, καὶ εἴλισεν αὐτὴν· καὶ
ἐπάταξεν ἐν αὐτῇ τὰ ὕδατα, καὶ δι-
ρέθη δ ὕδωρ ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ διέβη
σαν ἀμφότεροι διαξηρεῖς· καὶ ἐγένετο
ὡς διῆλθον, εἶπεν ἠλίας τῷ ἐλισσαιέ·
αἴτησον τί ποιήσωσοι πρὶν ἀρθῆ
ναι με ἀπὸ σοῦ· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ, γε
νηθήτω δὴ δ πνᾶ δ ἐπὶ σοὶ διπλοῦς ἐπ' ἐ-
μοί· καὶ εἶπεν ἠλίας· ἐσκλήρυνας τῦ
αἰτήσασθαι· πλὴν ἐὰν ἴδῃς με ἀραλαμ
βανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσαι σοι οὕτως·
ἐὰν δὲ μὴ ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται· καὶ ἐγέ
νετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούν
των· καὶ ἰδοὺ ἅρμα πυρὸς, καὶ ἵπποι πυ
ρὸς· καὶ διεχώρισεν ἀνὰ μέσων ἀμφο
τέρων· καὶ ἀνελήφθη ἠλίας ἐν συσσει
σμῷ εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐλισσαιέ ἑώρα,
καὶ αὐτὸς ἐβόα· πέρ πέρ, ἅρμα ἰὴλ καὶ
ἐπιβάται αὐτῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκ
ἔτι· καὶ ἐκράτησεν ἐλισσαιὲ τῶν ἱματίων
αὐτῦ· καὶ διέῤῥηξεν αὐτὰ εἰς δύο· καὶ
ἀνείλετο τὴν μηλωτὴν ἠλιοῦ ἐλισσαιὲ
τὴν πεσοῦσαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἀνέ
στρεψεν ἐλισσαιὲ καὶ ἔστη ἐπὶ τῆ χεί
λους τῆ ἰορδάνου· Καὶ ἔλαβεν ἐλισσαιὲ
τὴν μηλωτὴν ἠλιοῦ τὴν πεσοῦσαν ἐπ'
αὐτῷ· καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδα-
τα, καὶ διῃρέθη· Καὶ ἐπάταξεν ἐλισσαιὲ
τὰ ὕδατα ἐκδευτέρου· καὶ διῃρέθη τὰ
ὕδατα, Καὶ διῆλθε διὰ ξηρᾶς:

Βασιλέων τετάρτης Καὶ ἁ· ς·

Ἀρεγέρετο μεεμάν, ἄρχων βασιλέως
συρείων, σὺν τοῖς ἅρμασιν αὐτῦ καὶ
ἵπποις αὐτῦ· καὶ ἔστη τῆς θύρας τῦ
οἴκου ἐλισσαιέ· Καὶ ἀπέστειλεν ἐλισσαιὲ
ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων· πορεύθεὶς
λοῦσαι ἐν τῷ ἰορδάνῃ ἑπτάκις, καὶ ἐπι
στρέψει ἡ σάρξ σου Ὡσὶ σοὶ καὶ καθαρισθή
σῃ· καὶ ἐθυμώθη μεεμάν, καὶ ἀπῆλθε
καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἔλεγον ἐξελεύσεται
πρός με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι
κῦ τῦ θῦ αὐτῦ, καὶ Ὡσὶ ἥσει τὴν χεῖρα
αὐτῦ Ὡσὶ τὸ λεπρὸν, καὶ ἐξουδενώσει
αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου· οὐκ ἀγαθὸς
ἀρβανὰ καὶ φαρφὰ ποταμοὶ δαμασκῦ
ὑπὲρ τὸν ἰορδάνην; Ὃ οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν
αὐτοῖς Ὃ καθαρισθήσομαι; Ὃ ἀπέστρεψε
καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ· καὶ προσῆλθον
οἱ παῖδες καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· πέρ,
εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ προ
φήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας καθότι εἶπε
πρὸς σέ, λοῦσαι καὶ καθαρίσθητι· καὶ
κατέβη μεεμὰν καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ
ἰορδάνῃ ἑπτάκις, κατὰ ῥῆμα τῦ ἀν-
θρώπου τῦ θεῦ· καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σὰρξ
αὐτῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ Ὃ
ἐκαθαρίσθη:— τετράριον, κ̅ς̅ χ̅ π̅ β̅·
μαρτωλοῖς Ὃ τελώναις· διὰ πλήθους
ἐλέους σου ἐπεφάνης σὺ ἡμῶν· ποῦ
γὰρ εἶχε δ φῶς σου λάμψαι· εἰ μὴ τοῖς
ἐν σκότει καθημένοις δόξα σοι· ϕ·

Ο κ̅ς̅ ἐβασίλευσεν ἀπρέπειαν ἐνεδύ-
σατο· ἐνεδύσατο κ̅ς̅ δύναμιν καὶ πε-
ριεζώσατο· Ὃ γὰρ ἐστερέωσε τ̅ν̅ οἰκουμέ-
νην ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρό
νος σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ·
τ̅ν̅ οὗ γὰρ εἶχε δ φῶς σου· ϕ· Ἐπῆραν
οἱ ποταμοὶ κ̅ε̅· ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φω-
νὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπαν-
ῤοὰς αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολ
λῶν· τ̅ν̅ οὗ γὰρ εἶχε δ φῶς σου· ϕ·
θαυμασιοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τ̅ θαλάσσης·
θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ κ̅ς̅· τὰ μαρτύ-
ριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ
σου πρέπει ἁγίασμα κ̅ς̅ εἰς μακρότητα
ἡμερῶν· τ̅ν̅ οὗ γὰρ εἶχε δ φῶς σου λάμ
ψαι, εἰ μή· Δόξα καὶ νυνί·

Ἁμαρτωλοῖς καὶ τελώναις·

Προφητείας ἡσαΐου Ὃ ἁμάγωσμα· ξ·

Ἀδὲ λέγει κ̅ς̅· λούσασθε καὶ καθαροὶ γέ
νεσθε· ἀφέλετε τὰς πονηρίας ὑμῶν
ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν
ὀφθαλμῶν μου· παύσασθε ἀπὸ τῶν
πονηριῶν ὑμῶν· μάθετε καλὸν ποιεῖν·
ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμε-
νον·

νον· κρίνατε ὀρφανῶ, καὶ δικαιώσατε χήραν· καὶ δεῦτε καὶ διαλεχθῶμεν λέγει κ̅ο̅· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χίονα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ· καὶ ἐὰν θέλητε καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε μὴ δὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετε· τὸ γὰρ στόμα κ̅υ̅ ἐλάλησε ταῦτα:~

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα· η·

Ἀναβλέψας ἰακὼβ, εἶδε παρεμβολὴν θ̅υ̅ παρεμβεβληκυῖαν· καὶ συνήντησαν αὐτῷ οἱ ἄγγελοι τοῦ θ̅υ̅· εἶπε δὲ ἰακὼβ ἡνίκα εἶδεν αὐτούς· παρεμβολὴ θ̅υ̅ αὕτη· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ τόπου ἐκείνου παρεμβολή· ἀπέστειλε δὲ ἰακὼβ ἀγγέλοις ἔμπροσθεν αὐτοῦ, πρὸς ἡσαῦ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· εἰς γῆν σηείρ, εἰς χώραν ἐδώμ· καὶ ἐνετείλατο αὐτοῖς λέγων· οὕτως ἐρεῖτε τῷ κ̅ῶ̅ μου ἡσαῦ· οὕτως λέγει ὁ παῖς σου ἰακώβ· μετὰ λάβαν παρώκησα καὶ ἐχρόνισα ἕως τοῦ νῦν· καὶ ἐγένοντό μοι πρόβατα καὶ βόες, καὶ ὄνοι, καὶ παῖδες, καὶ παιδίσκαι· καὶ ἀπέστειλα ἀναγγεῖλαι τῷ κ̅ῶ̅ μου ἡσαῦ, ἵνα εὕρη χάριν ὁ παῖς σου ἐναντίον σου· καὶ ἀπέστρεψαν οἱ ἄγγελοι πρὸς ἰακὼβ λέγοντες· ἤλθομεν πρὸς ἡσαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἔρχεται εἰς συναντήσιν σου· καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ· ἐφοβήθη δὲ ἰακὼβ σφόδρα, καὶ ἠπορεῖτο· καὶ διεῖλε τὸν λαὸν τὸν μετ' αὐτοῦ· καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰ πρόβατα εἰς δύο παρεμβολάς· καὶ εἶπεν ἰακώβ· ἐὰν ἔλθῃ ἡσαῦ εἰς παρεμβολὴν μίαν, καὶ κόψῃ αὐτὴν, ἔσται ἡ παρεμβολὴ δευτέρα εἰς τὸ σώζεσθαι· καὶ εἶπεν ἰακώβ· ὁ θ̅ς̅ τοῦ πρ̅ς̅ μου ἀβραὰμ, καὶ ὁ θ̅ς̅ τοῦ πρ̅ς̅ μου ἰσαάκ· κ̅ε̅ ὁ εἰπών μοι ἀπόστρεχε εἰς τὴν γῆν τῆς γεννήσεώς σου καὶ εὖσε ποιήσω, ἱκανούσθω μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, καὶ ἀπὸ πάσης ἀληθείας, ἧς ἐποίησας τῷ παιδί σου· ἐν γὰρ τῇ ῥάβδῳ μου ταύτῃ, διέβην τὴν ἰορδάνην:~

Ψῆς ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα· θ'·

Κατέβη ἡ θυγάτηρ φαραῶ, λούσασθαι ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ αἱ ἄβραι παρεπορεύοντο ἐπὶ τὸν ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θήβην ἐν τῷ ἕλει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν ἀνείλετο αὐτήν· ἀνοίξασα δὲ, ὁρᾷ παιδίον κλαῖον ἐν τῇ θήβῃ· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ φαραὼ καὶ εἶπεν· ἀπὸ τῶν παιδίων τῶν ἑβραίων τοῦτο· καὶ εἶπεν ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ τῇ θυγατρὶ φαραῶ· θέλεις καλέσωσοι γυναῖκα τροφεύουσαν ἐκ τῶν ἑβραίων καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; καὶ εἶπεν αὐτῇ ἡ θυγάτηρ φαραῶ, πορεύου· ἐλθοῦσα δὲ ἡ νεανίς, ἐκάλεσε τὴν μρᾶ τοῦ παιδίου· εἶπε δὲ πρὸς αὐτὴν ἡ θυγάτηρ φαραῶ· διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τοῦτο καὶ θήλασόν μοι αὐτὸ, ἐγὼ δὲ δώσωσοι τὸν μισθόν· ἔλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό· ἀνδρυνθέντος δὲ τοῦ παιδίου, εἰσήγαγεν αὐτὸ πρὸς τὴν θυγατέρα φαραῶ, καὶ ἐγεννήθη αὐτῇ εἰς υἱόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ μωσῆν· λέγουσα ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην:~

κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα· ι·

Εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θ̅ν̅· εἰσώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰ̅η̅λ̅ ὃν τρόπον ἐλάλησας· ἰδοὺ ἐγὼ ἀπειρεύδομαι τὸν πόκον τῶν ἐρίων ἐν τῇ ἅλωνι· καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι, ὅτι σώζεις ἐν τῇ χειρί μου τὸν ἰ̅η̅λ̅, ὃν τρόπον ἐλάλησας· καὶ ἐγένετο οὕτως· καὶ ὀρθρίσας γεδεὼν τῇ ἐπαύριον, ἀπεπίασε τὸν πόκον, καὶ ἀπορρύη δρόσος ἐκ τοῦ πόκου, πλήρης λεκάνης ὕδατος· καὶ εἶπε γεδεὼν πρὸς τὸν θ̅ν̅· μὴ ὀργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί, καὶ λαλήσω ἔτι ἅπαξ, καὶ πειράσω ἔτι ἅπαξ ἐν τῷ πόκῳ· γενηθήτω δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόκον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος· καὶ ἐποίησεν ὁ θ̅ς̅ οὕτως ἐν τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ·

ἐκείνη· καὶ ἐγένετο ξηρασία ϛὰ τὸν πόκον μόνον, ϛὰ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐγένετο δρόσος :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνά· ιά·

ἶπεν ἠλίας πρὸς τὸν λαόν· προσαγάγετε πρός με· καὶ προσήγαγε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς αὐτόν· Ϛ ἔλαβεν ἠλίας δώδεκα λίθοις, κατὰ ἀριθμὸν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ ἰη̅λ, ὡς ἐλάλησε κ̅ς̅ πρὸς αὐτὸν λέγων· ἰη̅λ ἔσται τὸ ὄνομά σου· καὶ ὠκοδόμησε τοὺς λίθοις, καὶ ἰάσατο θυσιαστήριον κ̅υ̅, τὸ κατεσκαμμένον· καὶ ἐποίησε θαλαᾶ χορουῦ ἀναδύο μετρητὰς σπέρματος, κύκλωθεν τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ ἐπέθηκε τὰς σχίδακας ϛὰ τὸ θυσιαστήριον ὃ ἐποίησε· καὶ ἐμέλισε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ἐπέθηκεν εἰς τὰς σχίδακας· καὶ ἐστίβασεν ϛὰ τὸ θυσιαστήριον· καὶ εἶπεν ἠλίας· λάβετέ μοι δύο ὑδρίας ὕδατος, καὶ ἐπιχεέτωσαν ϛὰ τὸ θυσιαστήριον· ἐπί τε τὸ ὁλοκαύτωμα, καὶ ϛὰ τὰς σχίδακας· καὶ εἶπε, δευτερώσατε, καὶ ἐδευτέρωσαν· καὶ εἶπε, τρισσεύσατε, Ϛ ἐτρίσσευσαν· καὶ διεπορεύετο τὸ ὕδωρ κύκλω τοῦ θυσιαστηρίου· καὶ τὴν θαλαᾶ ἔπλησεν ὕδατος· καὶ ἀνεβόησεν ἠλίας εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ εἶπεν· ὁ θ̅ς̅ ἀβραὰμ, καὶ ὁ θ̅ς̅ ἰσαὰκ, καὶ ἰακὼβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρί· καὶ γνώτω πᾶς ὁ λαὸς τοῦτος ὅτι σὺ εἶ μόνος κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅ ἰη̅λ, καὶ ἐγὼ δοῦλος σός· Ϛ διὰ σὲ πεποίηκα ταῦτα πάντα· ἐ σὺ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου· ἐ ἔπεσε πῦρ ἐκ τοῦ οὐ̅ν̅οῦ, καὶ κατέφαγε τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰς σχίδακας, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπ' αὐτῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐν τῇ θαλαᾶ· καὶ τοὺς λίθοις, καὶ τὸν χουῦ ἐξέλιξε τὸ πῦρ· καὶ ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς ϛὰ πρόσωπον αὐτῶν, ἐ εἶπον· ἀληθῶς κ̅ς̅ ὁ θ̅ς̅, αὐτός ἐστιν ὁ θ̅ς̅ :~

Βασιλειῶν τετάρτης τὸ ἀνά· ιβ'·

ἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως ἱεριχῶ πρὸς ἐλισσαιέ· ἰδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ταύτης ἀγαθὴ, καθὼς σὺ κ̅ε̅ ὁρᾶς· καὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ καὶ ἀτεκνοῦντα· καὶ εἶπεν ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ ἐμβάλετε ἐκεῖ ἅλας· καὶ ἔλαβον αὐτῷ· καὶ ἐξῆλθεν ϛὰ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων· καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας καὶ εἶπε, τάδε λέγει κ̅ς̅, ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖθεν, ἀποθνήσκων· οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά· καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν ἐλισσαιέ :~

προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα· ιγ'·

ἁ δὲ λέγει κ̅ς̅· καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου· ἐ ἐν ἡμέρᾳ σοῖας ἐβοήθησά σοι· ἐ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε· καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν· τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν· Ϛ κατακληρονομῆσαι κληρονομίαν ἐρήμου, λέγοντα, τοῖς ἐν δεσμοῖς ἐξέλθετε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει ἀνακαλύπτεσθε· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡνομὴ αὐτῶν· οὐ πεινάσουσιν, οὐδὲ διψήσουσιν, οὐδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, οὐδὲ ὁ ἥλιος· ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει αὐτούς· καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων, ἄξει αὐτούς· καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδόν· καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς· ἰδοὺ τοῦτοι πόρρωθεν ἥξουσιν· τοῦτοι ἀπὸ βορρᾶ Ϛ θαλάσσης· ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς περσῶν· εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐ̅ν̅οὶ Ϛ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ῥηξάτω τὰ ὄρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ θ̅ς̅ τὸν λαὸν αὐτοῦ, Ϛ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ παρεκαλέσε· εἶπε δὲ σιὼν, ἐγκατέλιπέ με κ̅ς̅, Ϛ ὁ θ̅ς̅ ἐπελάθετό μου· μὴ ϛὰ πιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῖσαι τὰ ἔσγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ Ϛ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου λέγει κ̅ς̅ παντοκράτωρ.~ εἶτα συναπτὴ μικρὰ παρὰ τοῦ ἱερέως· καὶ ψάλλομεν τὸν τρισάγιον ὕμνον· Ϛ ὁ ἀπόστολος· προκείμενον ἦχ γ'·

κ̅ς̅

κ ἐ φωτίσμός μου ☩ σῶτήρ μου· ℟.
κ ἐ ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·

Ἀπὸ κοιμητηρίου ἐπιστολῆς παύλου·

Ἀδελφοί· ἐλεύθεροι ὦμεν ἐκ πάντων, πάντων ἐμ' αὐτὸν ἐδουλωσα, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω· ἐγενόμην τοῖς ἰουδαίοις ὡς ἰουδαῖος, ἵνα ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος, μὴ ὢν ἄνομος θῦ ἀλλ' ἔννομος χῦ, ἵνα κερδήσω ἀνόμους· καὶ ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω· τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι· οὐκ οἴδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτως τρέχετε ἵνα καταλάβητε· πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν, ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον· ἐγὼ τοίνυν οὕτως τρέχω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτως πυκτεύω, ὡς οὐκ ἀέρα δέρων· ἀλλ' ὑποπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ· μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι:~

Ἀλληλουϊα· ℟. Ἐξηράνθη ἡ καρδία μου· ℟. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱούς· διαπέλιον κατὰ λουκᾶν·

Ἐν ἔτει πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ·
καθ' ἑξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ μεγάλου βασιλείου· κοιμωμικόν·

Ἀπὸ τοῦ κῦ ἐκ τῶν ὀμμάτων·

Μετὰ δὲ τὸν ἐπιβαθμὸν ᾠδήν, ἐξορχόμεθα ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ πορευόμενοι τοῦ ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ θυμιάματος· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα ἦχος δ'·

Φωνὴ κῦ ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾷ λέγουσα· δεῦτε λάβετε πάντων πᾶσαν σοφίαν, πᾶσαν σωτήριον· πᾶσαν φόβου θῦ, τοῦ ἐπιφαινόμενος χῦ:~

Ἡμέρα τῶν ὑδάτων ἁγιάζεται καὶ φύσις, καὶ χαίρεται ὁ ἰορδάνης· καὶ τῶν ἰορδάνου ῥευμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, θεασάμενον ὁρῶν ῥυτοὺς μένον:~

Ὡς ἀνθρωπος ἐπὶ ποταμῷ, ἦλθες πρὸς βασιλεῦ· καὶ δουλικὸν βάπτισμα λαβεῖν ἀνέδυς ἀγαθέ, ἵνα τῶν τοῦ προδρόμου χειρῶν, διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φιλανθρωπε:~ Δόξα ὁμοίον·

Πρὸς τὴν φωνὴν τοῦ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ κῦ· ἦλθες καὶ μορφὴν δούλου λαβών, βάπτισμα αἰτῶν, ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν· εἰδόσαν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· σιωπήσομαι γέγονεν ὁ πρόδρομος καὶ ἐβόησε λέγων· πῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ φῶς· πῶς χειροτονήσει ὁ δοῦλος τὸν δεσπότην· ἁγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα σῶτερ· ὁ αἴρων τὴν κόσμου τὰ ἁμαρτίαν:~ Καὶ μετὰ δὲ ταῦτα·

Καὶ δὸς τὰ ἀναγνώσματα·

Τοῦ ἁγιοπατρὸς ἡμῶν ἰσαίου τὸ ἀνάγνωσμα· ἀνέτειλε λέγει κῦ· διαφερόντως ἔρημος διψῶσα· ἀγαλλιάσθω ἔρημος καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον· καὶ ἐξανθήσει καὶ ὑλοχαρείσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα τοῦ λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ καρμήλου· καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν κῦ, καὶ τὸ ὕψος θῦ· ἰσχύσατε χεῖρας ἀνειμένας, καὶ γόνατα παραλελυμένα παρακαλέσατε· καὶ εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ θῦ ἡμῶν κρίσιν αὐτὰ ποδίδωσιν· αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς· τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκουσθήσονται· τότε ἀλεῖται χωλὸς ὡς ἔλαφος, καὶ φανὴ ἔσται γλῶσσα μογιλάλων· ὅτι ἐρράγη ἐν ὄρει ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ· καὶ ἔσται εἰ αὐτὸ ὄρος εἰς ἕλη· καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν, πηγὴ ὕδατος ἔσται· καὶ ἐκεῖ ἔσται διέξοδος ὀρέων· ἐπαύλεις σειρηνῶν καὶ κάλαμοι καὶ ἕλη· καὶ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρά, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται· οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οὐδὲ δέσμιοι πορεύσονται

ται δι' αὐτῆς· οὐδ' οὐ μὴ πλανηθῶσι· καὶ οὐκ ἔσται ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀναβῆ εἰς αὐτὴν· οὐδὲ μὴ ἀγρευθῇ ἐκεῖ· ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι καὶ συνηγμένοι ὑπὸ κυ· καὶ ἀποστραφήσονται καὶ ἥξουσιν εἰς σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτούς· ἀπέδρα ὀδύνη, καὶ λύπη καὶ στεναγμός:~

Δ προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κυ· οἱ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ· καὶ ὅσοι μὴ ἔχοντες ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε· καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε καὶ πορεύεσθε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς· οἶνον καὶ σέαρ, ἵνα τί τιμᾶσθε ἀργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις· καὶ ὁ μόχθος ὑμῶν οὐκ εἰς πλησμονὴν· ἀκούσατέ μου καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ τρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθεῖτε τοῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν· καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια δὰ βίδ τὰ πιστά· ἰδοὺ μαρτύριον ἐν ἔθνεσι δέδωκα αὐτόν· ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἐν ἔθνεσιν· ἰδοὺ ἔθνη ἃ οὐκ οἴδασί σε, σπικαλέσονταί σε· καὶ λαοὶ οἳ οὐκ ἐπίστανταί σε, σπὶ σὲ καταφεύξονται· ἕνεκεν κυρίου τοῦ θεοῦ σου καὶ τοῦ ἁγίου ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε· ζητήσατε τὸν θεὸν, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν ὑμᾶς αὐτὸν σπικαλέσασθε, ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζη ὑμῖν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ· καὶ σπιστραφήτω πρὸς κύριον καὶ ἐλεηθήσεται, καὶ πρὸς τὸν θεὸν ἡμῶν, ὅτι σπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου, ὡς περ αἱ βουλαὶ ὑμῶν· οὐδὲ αἱ ὁδοῖ μου, ὡς περ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν λέγει κύριος, ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν· καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς διανοίας μου· ὡς γὰρ ἂν κατέβη ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ἐκεῖθεν ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκτέκῃ, καὶ βλαστήσῃ· καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν, οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμα μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ πρός με κενὸν, ἕως ἂν συντελεσθῇ πάντα ὅσα ἠθέλησα· καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδούς μου, καὶ τὰ ἐν τάλματά μου· ἐν γὰρ εὐφροσύνη ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρὰ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ· καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις· καὶ ἀντὶ τῆς στιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονίζης, ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔσται κῶ εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει:~

προφητείας ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα·

Τάδε λέγει κύριος· ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου· καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὑμνεῖτε τὸν κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ὑμνήσατε τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ· ἀγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε, οἱ κατοικοῦντες σιών· ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος τοῦ ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς:~

Καὶ εὐθὺς τὸ προκείμενον·

Κς φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·

ϛι· Κς ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου·

πρὸς κορινθίους ἐπιστολῆς παύλου·

Ἀδελφοί· οὐ θέλω ἡμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ὑμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον· καὶ πάντες εἰς τὸν μωυσὴν ἐβαπτίσαντο, ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν

θ τῇ

τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάλιν ὁ αὐτὸς πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χς:~

Ἀλληλούϊα· Ψαλτέλιον·

Ἐκ τῶν κατὰ μᾶρκον·

Ψ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ· ἦλθεν ὁ ἰς ἀπὸ ναζαρὲτ τῆς γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ ἰωαννου εἰς τὸν ἰορδάνην· καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανούς· καὶ τὸ πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν λέγουσα· σὺ εἶ ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ηὐδόκησα:~

Καὶ εὐθὺς ὁ διάκονος·

Ὑπὲρ εἰρήνης τῆς κυρίου δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης·

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν·

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι τὸ ὕδωρ τοῦτο τῇ δυνάμει καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου πνεύματος, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, τῇ μεταλήψει τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι ἀπὸ παντὸς καθαρισμὸν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ δωρηθῆναι ἡμῖν λύτρωσιν τῶν ἁμαρτιῶν τῇ μελλούσῃ τοῦ ὕδατος τούτου, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ καταπεμφθῆναι τοῖς ὕδασι τούτοις, τὴν χάριν τῆς ἀναλυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ ἰορδάνου, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ ἁγιασθῆναι αὐτὰ πηγὴν ἀφθαρσίας καὶ ἁγιασμοῦ δῶρον, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ γενέσθαι αὐτὰ, πᾶσι τοῖς χρειομένοις πίστει, εἰς μεταλαμβάνοντας ἐξ αὐτῶν, καθαρισμὸν μολισμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος, τοῦ κῦ δεηθῶμεν·

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς·

Ἀντιλαβοῦ σῶσον ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς·

Ψ ἧς τὴν ἁμαρτίας ἀχράντου ἀνδρὸς δίλογημένης δεσποίνης· Ἐκφώνησις·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος θς ὑπάρχεις· καὶ σοὶ τὴν δόξαν·

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀρχὴν μυστικῶς·

Ψοῦ κυρίου δεηθῶμεν·

Ἐ ἰῦ χέ· ὁμολογημένος υἱός· ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πρός· ὁ ἀληθινὸς θς· ὁ πηγὴ τῆς ζωῆς & τῆς ἀθανασίας· ὁ φῶς τὸ ἐκ τοῦ φωτός· ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον τοῦ φωτίσαι αὐτόν· καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ ἁγίῳ σου πνεύματι· καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς, μεγαλωσυνῶν καὶ ἀχαριστίαν σοι προσάγοντας, σὺν τοῖς ἀπ' αἰῶνος θαυμασίοις σου μεγαλουργήμασι· καὶ τὴν ἐπ' ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίαν σου οἰκονομίαν, ἣν ἠθέλησας ἡμῖν καὶ τῶν ἐχόντων τὸν ὀλέθριον φύραμα, καὶ τοῖς τῆς δουλείας μέτοχοις συγκατῶν, ὁ τῶν ἁπάντων βασιλεύς· ἐπὶ καὶ δουλικῇ χειρὶ ἐν τῷ ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι ὑπέμεινας· ἵνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἁγιάσας ὁ ἁμαρτίας, ὁδοποιήσῃς ἡμῖν, τὴν διὰ ὕδατος & πνεύματος ἀναγέννησιν· καὶ πρὸς τὴν πρώτην ἡμᾶς ἀποκατάστασιν ἐλευθερίαν· οὗ πνος θείου μυστηρίου τὴν ἀναγέννησιν ἑορτάζομεν· δεόμεθά σου φιλάνθρωπε δέσποτα, ῥαῦσον ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους σου, κατὰ τὴν θείαν σου ἐπαγγελίαν· ὕδωρ καθαρὸν, τῆς σῆς διαπλαστικῆς τὴν δωρεάν· εἰς ὃ ζωὴ τῷ ὕδατι τούτῳ, τὴν ἄφεσιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ἀπρόσδεκτον γενέσθαι τῇ σῇ ἀγαθότητι· καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι' αὐτοῦ, ἡμῖν τε καὶ πᾶσι τῷ παρῶ σου χαριοθῆναι λαῷ· εἰς δόξαν τοῦ ἁγίου καὶ προσκυνητοῦ σου ὀνόματος· σὺ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου πρί· καὶ τῷ παναγίῳ & ἀγαθῷ καὶ

ζωοποιῷ

ζωοποιῶ σου πνι· νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:~

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν·

Λέγει μεγαλοφώνως·

Μέγας εἶ κε καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, καὶ οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων σου· σὺ γὰρ βουλήσει ἐξ οὐκόντων, εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα, καὶ τῷ σῷ κράτει συνέχεις τὴν κτίσιν, καὶ τῇ σῇ προνοίᾳ διοικεῖς τὸν κόσμον· σὺ ἐκτεσσαρῶν στοιχείων τὴν κτίσιν συναρμώσας· τέτρασι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐστεφάνωσας· σὲ τρέμουσιν αἱ νοεραὶ πᾶσαι δυνάμεις· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ ἐν τυγχάνει τὰ ἄστρα· σὺ ὑπακούει τὸ φῶς· σὲ φρίττουσιν ἄβυσσοι· σοὶ δουλεύουσιν αἱ πηγαί· σὺ ἐξέτεινας τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν· σὺ ἐστερέωσας τὴν γῆν, ἐπὶ τῶν ὑδάτων· σὺ περιετείχισας τὴν θάλασσαν ψάμμω· σὺ πρὸς ἀναπνοὰς τὸν ἀέρα ἐξέχεας· ἀγγελικαὶ δυνάμεις σοὶ λειτουργοῦσιν· οἱ τῶν ἀρχαγγέλων χοροὶ, σὲ προσκυνοῦσι· τὰ πολυόμματα χερουβὶμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα σεραφὶμ, κύκλω ἱστάμενα, καὶ περιϊπτάμενα φόβω, τῆς ἀπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται· σὺ γὰρ θεὸς ὢν ἀπερίγραπτος, ἀνάρχός τε καὶ ἀνέκφραστος· ἦλθες ἐπὶ τῆς γῆς μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· οὐ γὰρ ἔφερες δέσποτα διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου θεάσασθαι ὑπὸ τοῦ διαβόλου τυραννούμενον τὸ γένος τῶν ἀνῶν, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἡμᾶς· ὁμολογοῦμεν τὴν χάριν· κηρύττομεν τὸν ἔλεον· οὐ κρύπτομεν τὴν εὐεργεσίαν· τὰς τῆς φύσεως ἡμῶν γονὰς ἠλευθέρωσας· παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ τόκῳ σου· πᾶσα ἡ κτίσις ὕμνησέ σε ἐπιφανέντα· σὺ γὰρ ὁ θς ἡμῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστράφης· σὺ καὶ τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα ἡγίασας, ὀυνόθεν καταπέμψας τὸ παναγιόν σου πνα· Ὁ τὰς κεφαλὰς τῶν ἐκεῖσε ἐμφολευόντων συνέτριψας δρακόντων· αὐτὸς φιλάνθρωπε βασιλεῦ, παρέσο καὶ νῦν διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου σου πνεύματος, καὶ ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο· καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ ἰορδάνου· ποίησον αὐτὸ ἀφθαρσίας πηγὴν, ἁγιασμοῦ δῶρον, ἁμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων ἀλεξητήριον· δαίμοσιν ὀλέθριον, ταῖς ἐναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον· ἀγγελικῆς ἰσχύος πεπληρωμένον· ἵνα πάντες οἱ ἀρρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες ἔχοιεν αὐτὸ πρὸς καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων· πρὸς ἰατρείαν παθῶν· πρὸς ἁγιασμὸν οἴκων· πρὸς πᾶσαν ὠφέλειαν ἐπιτήδειον· σὺ γὰρ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πνεύματος, ἀνακαινίσας τὴν παλαιωθεῖσαν φύσιν ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας, ἐπὶ τοῦ νῶε τὴν ἁμαρτίαν· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ὁ διὰ θαλάσσης ἐλευθερώσας ἐκ τῆς δουλείας φαραῶ διὰ μωυσέως τὸ γένος τῶν ἑβραίων· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ χειμάρροι κατεκλείσθησαν, καὶ διψῶντα τὸν λαόν σου κορέσας· σὺ εἶ ὁ θς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος καὶ πυρὸς, διὰ τοῦ ἡλία ἀπαλλάξας τὸν ἰηλ, ἐκ τῆς πλάνης τοῦ βάαλ· αὐτὸς καὶ νῦν δέσποτα, ἁγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο, τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ· δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἁπτομένοις· τοῖς τε χριομένοις· τὸν ἁγιασμόν· τὴν εὐλογίαν· τὴν κάθαρσιν· τὴν ὑγείαν· Ὁ σῶσον κε τοὺς δούλοις σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν· καὶ φύλαξον αὐτοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου ἐν εἰρήνῃ· ὑπόταξον ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν Ὁ πολέμιον· χάρισαι αὐτοῖς τὰ πρὸς σρίαν αἰτήματα, καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον· μνήσθητι κε τοῦ ἀρ-

χιεπισκόπου λιμῶν, καὶ πάντος τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χῷ διακονίας, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ τάγματος, καὶ τοῦ παντὸς λαοῦ· καὶ τῶν δι' ἀλόγους αἰτίας ἀποπλαφθέντων ἀδελφῶν λιμῶν· καὶ ἐλέησον αὐτοὺς Σ λιμᾶς, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος· ἵνα καὶ διὰ στοιχείων, καὶ διὰ πέλων, καὶ διὰ ἀνθρώπων· καὶ διὰ ὁρωμένων, Σ διὰ ἀοράτων, δοξάζηται σου τὸ παντάγιον ὄνομα, τοῦ πρός, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνς· νυν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν :~

Εἰρήνη πᾶσι· Ψυχὰς κεφαλὰς ὑμῶν· καὶ κλίνατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ κῷ.

Κλίνομεν κε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου· ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἁγιάσας τὰ ὕδατα, ἀλόγησον παντὰς ἡμᾶς τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἑαυτῶν ἀυχένων, σημαίοντας τῆς δουλείας τὸ ζυγόν· καὶ καταξίωσον λιμᾶς ἐμπλησθῆναι τοῦ ἁγιασμοῦ, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούτου μεταλήψεως· καὶ γενέσθω λιμὸς κε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος :~

Ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀναρχῳ σου πρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ Σ ζωοποιῷ σου πνί· νυν καὶ ἀεὶ Σ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

Καὶ πάλιν ἁγιάζω τὰ ὕδατα σταυροειδῶς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ ὄρθιον ἀνατὸν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι, καὶ ἐπάδων τετράκις εἰς ἕκαστον· Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε, ἐκ τείτου· Καὶ παντῶν ἁγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, φάλλεται Σ, ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κύριε· καὶ εἰσελθόντας ἐν τῷ ναῷ δοξάζομεν, καὶ ψάλλομεν Σ στιχηρὸν τοῦτο, ἰδιόμελον· εἰς ἦχον πλ β'·

Ἀναμνησθῶμεν οἱ πιστοί, τῆς παρὰ λιμᾶς τοῦ θυ οἰκονομίας Σ μέγεθος· ἐν γὰρ τῷ λιμῶν παραστήματι γενόμενος αὐθρωπος· τὴν ἡμῶν καθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς καὶ ἀνίερατος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα· Σ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόντων σωτείβων ζωῇ τοῦ ὕδατος· ἀνθλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' ἀφεσιώσης ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύματος, τοῖς πιστῶς αἰτοῦσιν· ἀοράτως ἐπιδίδοται· παρὰ χῦ τοῦ θυ, καὶ σωτῆρος τῶν ψυχῶν λιμῶν :~

Εἶτα ὁ ψαλμός· Ψὸ, εὐλόγησον τὴν κν· καὶ δίδοται Σ κατακλασμόν· καὶ γίνεται τελεία ἀπόλυσις·

Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν, τυρὸν δὲ ἢ ἰχθύας, οὐκ ἐσθίομεν· εἰ μὴ ψωμὸν μετὰ μέλιτος, καὶ οἶνον· οὕτως γίνεται ἡ ἀκολουθία, μιᾶς οὔσης ἐν τῇ παρασκευῇ :~

Ἀπὸ τοῦ νομίμου, τοῦ ἁγίου θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, καινὴ ἀναφώνησις τῶν ἁγίων θεοφανείων ἐπιστάντων ἐν κωνσταντίνῃ :~

Καὶ Σ ἔθος ἐστὶ Σ πρέπον ἡμᾶς ἀπαιτεῖ, πᾶσαν κωνσταντίνου τιμᾶν· ἐν ταύτῃ παραγγείλειν· ἐπειδὴ καὶ ἐν ταύτῃ ὁ κς ἡμῶν ἐσ χς, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν ἡμῖν ἐπραγμάτευσεν· διὸ Σ ἐν ταῖς ἱεραῖς γραφαῖς, καὶ πρώτη κέκληται· ὡς ἀρχὴ ἡμῖν ζωῆς ὑπάρχουσα, καὶ ὁδόν· ἄτε δὴ, ὑποδραμοῦσα βεβυκῖα τὸν τῶν ἰουδαίων σαββατισμόν· ἐπεὶ οὖν ἐν ταύτῃ συνέβη, τὴν τῶν ἁγίων θεοφανείων νήστιμον ἡμέραν εἶναι ταύτην οἰκονομήσωμεν, ἐσ ὡς ἑκάτερον ἐπιγνήμονως χωρήσωμεν· ἵνα μεταλαμβάνοντες, ὀλίγων φοινίκων· ἐκκλίνωμεν ἅμα καὶ τὰς αἱρέσεις, τὰς μὴ τιμώσας, τὴν ἁγιασάσιμον τοῦ κῦ ἰῦ χῦ ἡμέραν· καὶ Σ ὀφειλόμενον τῇ νηστείᾳ ἡμέρᾳ ἀποδῶμεν· ὡρυόμενοντάς, τὴν ἐπιτερπῆ σωσαξιν· ἥτις ἐν ταῦτα θυ θέλοντος τελεῖται· σωσαχθῶμεν πάντων, ἀπὸ ὥρας ἑνδεκάτης :~

ἐκ τῶν

Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τινῶν ἱερέων πρὸς τι-
μόθεον ἀρχιεπίσκοπον ἀλεξανδρείας,
ἐρώτησις εἰς τὴν αὐτὴν ἑορτὴν :~

Ἐπειδὴ παρ' ἡμῖν τοιαύτη συνήθεια κε-
κράτηκεν, ὥς τε ἐν ἧ ἂν ἡμέρα κατα-
λάβη ἡ ἑορτὴ τῆς χυ γεννήσεως· ἢ τῶν
ἁγίων θεοφανίων· ἐν κυριακῇ δὲ σαβ-
βάτω, μὴ καταλύεσθαι ταύτας, ἀλλὰ
ποιεῖν μὲν τὴν προσφορὰν τῇ κυρια-
κῇ πρωὶ, καὶ κοινωνεῖν καὶ διακλύε-
σθαι τὴν προσφορᾶν τῆς παννυχίδος·
καὶ πάλιν κοινωνεῖν, ἢ πρεπόντως γί-
νεται ἢ οὔ :~ ἀπόκρυσις τιμοθέου·

Πρὸς μὲν τῶν ἁγίων γενεθλίων τοῦ σρ̄ς ἡμ-
ῶν ἰῡ χῡ, νενόμισθαι μὲν οὐδαμῶς νη-
στεύειν, ἐν ἀλεξανδρείᾳ, οὔτε μὴν σύνα-
ξιν ἐπιτελεῖν· πρὸ δὲ τῶν ἁγίων θεο-
φανείων, μόνον τουτὶ παραδέδοται·
φημὶ δὴ τὸ τῆς νηστείας δὲ συνάξεως· ἥ-
τις ἐν κυριακῇ πολλάκις ἐπικυκλουμέ-
νη, λύεται μὲν κατὰ τὴν ἐπίκρισιν τῶν
πρῶν· τῇ μετὰ τὴν ἁγίαν σύναξιν ἐπι-
κλήσει τῶν ὑδάτων· φυλάττεσθαι δ'
αὖθις διὰ τὸ νενομισμένον· ἐκ τοῦ μηδε-
νὸς ἑτέρου μεταλαμβάνειν· ἢ μόνον τοῦ
ὕδατος· καὶ οὕτως συμβαίνει λύεσθαι
τὴν νηστείαν διὰ τὴν κυριακήν· καὶ φυ-
λάττεσθαι διὰ τὸ νενομισμένον ὡς εἴ-
ρηται τῆς ἑορτῆς· κατὰ τὴν σοφὴν οἰ-
κονομίαν τῶν φρονίμων ὄντων καὶ πι-
στῶν οἰκονόμων τῆς ἐκκλησίας :~
Ψοῦ ἱερομονάχου νείλου· περὶ τῆς
παραμονῆς τῶν φώτων· εἰ τύχη ἐν σαβ-
βάτῳ ἢ ἐν κυριακῇ· ἐρωτηθεὶς παράτι-
νων ἱερέων·

Οὐκ ἐσθίομεν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ παρασκευῇ
δηλονότι, καὶ τῇ ἐπαύριον τῷ σαββά-
τῳ ἢ κυριακῇ τύχῃ ἡ παραμονὴ, οὐδὲν
ἄλλον, πλὴν ἐλαίου καὶ οἴνου :~
Ἕτερον·

Ἐὰν γὰρ ὁ ποῖα ἡμέρα τύχῃ ἡ παραμονὴ
τῶν φώτων, οὐκ ἐσθίομεν εἰ μὴ ἔλαιον
καὶ πίνομεν καὶ οἶνον, μοναχοί τε, καὶ
κοσμικοὶ ἐξί σου :~

Τῷ πρωὶ δὲ, ἤγουν ἐπὶ τὴν αὔριον· οἷα ἡ-
μέρα τύχῃ· τοὺς μὲν κοσμικοὺς, κρέα· ἡ-
μᾶς δὲ τυρὸν, καὶ ἰχθύας, ἐσθίειν, συγκε-
χώρηται :~ τοῦ αὐτοῦ·

Δεῖ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχη ἡ παραμονὴ τῶν
φώτων, σαββάτῳ, ἢ κυριακῇ, διότι οὐ
γίνεται ἐν ταύταις νηστεία, ἤως ἐννά-
τας ποιοῦμεν τῇ πρὸ παρασκευῇ, ἐννά-
τη· καὶ ψάλλομεν, τὰ τροπάρια τῶν
ὡρῶν τῆς παραμονῆς, μετὰ δὲ τὴν ἀ-
πόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ, εἰσερχόμενοι εἰς
τὴν τράπεζαν, ἐσθίομεν ἔλαιον, καὶ οἶ-
νον, καθὰ καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παραμο-
νῆς· καὶ γὰρ τὰ δίκαια τῆς παραμο-
νῆς, ἐπιφέρεται ἡ παρασκευὴ αὕτη· καὶ
διὰ τοῦτο φυλάττομεν καὶ αὐτὴν, καθὰ
καὶ τῇ παραμονῇ :~
Ψοῦ μακαριωτάτου μητροπολίτου κυ-
ροῦ μάρκου ἐφέσου· περὶ τῆς ἑορτῆς
τῶν φώτων· ἤτοι τῶν δώδεκα ἡμερῶν·

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῶν φώτων, οὕτω φα-
μὲν· ὅτι καθὼς παρελάβομεν παρὰ
τῶν πρῶν ἡμῶν, οὕτω τηροῦμεν· ἐν πά-
σαις ταῖς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησίαις· ἵνα κα-
ταλύομεν, τὸ δωδεκαήμερον ὅλον·
πλὴν τῆς τελευταίας ἡμέρας, ἥτις ἐ-
στὶν ἡ παραμονή· ταύτην γὰρ νηστεύο-
μεν· κἂν ἐν σαββάτῳ τύχει, ἢ κυρια-
κῇ, κατὰ τὴν κανόνα τοῦ θεοφίλου· αὐτ'
αὐτῆς δὲ καταλύομεν, ὡς τελευταίαν,
καὶ δωδεκάτην, αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς
ἑορτῆς· κἂν ἐν τετράδι τύχῃ, ἢ παρα-
σκευῇ· τὴν δὲ παρασκευὴν ἐν ἧ τὰ τρο-
πάρια καὶ ἡ ἐννάτη σὺν τῷ ἑσπερινῷ
ψάλλονται, οὐκ ὀφείλομεν νηστεύειν, ἐν
τὸς τῶν δώδεκα, ἡμερῶν οὖσαν· εἰ δέ
τις προὐβάλλοιτο τὴν ἐννάτην, δὲ τὸν
ἑσπερινόν· ἐν θυμηθήτω ὅτι καὶ τῇ τε-
τάρτῃ, καὶ τῇ παρασκευῇ τῆς τυρινῆς,
ἐννάτην δὲ ἑσπερινὸν ψάλλομεν· ἀλλ'
οὐδὲν ἧττον τυρὸν καὶ ὠὰ ἐσθίομεν :~
Οὐκ ὀφείλομεν οὖν προσέχειν τῷ ἱε-
ρομονάχῳ νείλῳ· κρητικῷ τε ὄντι, καὶ
σαβουροκεφάλῳ τυχόν :~

θ iii ἐκ

ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἰωαμμου ἐπισκόπου κιτρεως· πρὸς τὸν ἱερώτατον ἐπίσκοπον διρραχίου τὸν καββασιλαν:~

Κ ατα λύομεν καὶ τὸ δωδεκαήμερον, εἰς αἵρεσιν τῆς τῶν ἀρμενίων μιαρείας· ἔφη γὰρ ὁ πρὸ τῶν φώτων δωδεκαήμερον μυρεύουσιν, οὕτω τὰς θείας ἑορτὰς, τῇ πέμπτῃ τοῦ ἰαμμουαρίου μηνός, ἐκτελοῦσι· τὸν ἀπελισμὸν φημὶ, τὴν τοῦ χῦ γέννησιν, καὶ τὴν βάπτισιν· μᾶλλον γεμὴν, ἀμυδρῶς καὶ σκιωδῶς τῇ ἀληθείᾳ, καὶ μιερᾷ δόξῃ τοῦ σφῶν αἱρεσιάρχου, ἀφαίμιος αὐτῷ ὄμομα· ἐμπεύθεν πλέμενοι φαντασία, καὶ οὐκ ἀληθεία τὴν τοῦ θεοῦ λόγου οἰκονομίαν λέγουσιν γεγεννῆσθαι:~

Η μεῖς φιλοπόνως ὦ βέλτιστε πρεσβεῦσαι, τί ἀμφέρει διάφορα κεφάλαια τῶν θεοφόρων πρῶν ἐμφανῆναι, ἐλέσθαι· συ δὲ ὦ ἱερὰ κεφαλὴ, ἔκλεξον δ κρεῖττον:~



Περὶ δὲ ὥρας β' τῆς νυκτὸς, σημαίνει καὶ σωσανχλέπτων λιμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀρχόμεθα, τῶν ἀποδείπνων· Μετὰ δὲ δ δόξα ἐν ὑψίστοις, ψάλλομεν ἀχρεκὶ ἰδιόμελα· ἦχος δ'·

κοσμᾶ μοναχοῦ·

Ο αἱμαβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· δίκαιος ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· ῥεῖθρα τοιβαλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια· οὐκ αὐτὸς τούτων πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν αἱμαγέννησιν· ὧ τοῦ θαύματος· δίκαια πυρὸς αἱμαχωνάφ, καὶ αἱματλάττει αὐτὰ σωτείψεως· καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους· χῦ ὁ θς Σ σὰρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ ὁ αὐτὸς·

Ε τὸν ἐν πνεῖ καὶ πυρὶ, καθαίρομαι τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶ ὁ βαπτιστὴς, ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν· φίλιῶν καὶ ῥέμων ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἀχραντον· σύμεα ἁγίασον δέσποτα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλανθρωπε:~

Ο αὐτὸς·

Λ εῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους· δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φαιμένῳ δεσπότῃ· ὅτι πρόσηλθεν ὡς νυμφίος πρὸς τὸν ἰωαμμιον· ὁ ἰορδάνης ἰδὼν σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· ὁ ἰωαμμης ἐβόα· οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· ὃ πνᾶ κατείχετο, ἐν ἐσθ τοῦμοι σεῦς ἁγίασαι τὰ ὕδατα· ἐφώνη σεν· βάπτισθῆν ὁ υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον σῶσαι γένος αὐτῶν κέ δόξα σοι:~ Ο αὐτὸς·

Β απτίζεται χς, καὶ αὐφσιν ἐκ τοῦ ὕδατος· σωματφόρει γὰρ ἑαυτῷ τὸν κόσμον· Σ όρᾶ σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, οὓς ὁ ἀδὰμ ἔκλεισεν, ἑαυτῷ ἐ τοῖς μετ' αὐτοῦ· καὶ ὃ πνᾶ μαρτυρεῖ τῇ θεότητι· τῷ ὁμοίῳ γὰρ πρόσεστι· καὶ φωνὴ ἐξ οὐρανοῦ· ἐκεῖθεν γὰρ ὁ μαρτυρούμενος, σὰρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ Ο αὐτὸς·

Γ ρεμεν ἡ χείρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἁγιαμένου κορυφῆς ἥψατο· ἐσκάφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἡμᾶς τὸν τοῦ γαννῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ θελιᾶσαι οὐκέτ' ἐχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας, οἰκονομίαν σὰρ ἡμῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον τῇ ἐπιφανείᾳ σου, μόνε φιλανθρωπε:~

Δόξα· ἦχ δ'· ἰωαμμου μοναχοῦ·

Κ ἐπλησῶσαι βουλόμενος, ἃ ὑπεσχου ἀπ' αἰῶνος· ἀπὸ πάσης τῆς κτίσεως, λειτουργοὺς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες· ἐκ τῶν ἀσέλων τὸν γαβριηλ, ἐκ τῶν ἀνθρώπων τὴν παρθένον· ἐκ τῶν οὐρανῶν τὸν ἀστέρα· καὶ ἐκ τῶν ὑδάτων τὸν ἰορδάνην· ἐν ᾧ ὃ ἀμόριμα τοῦ κόσμου δέξῃ λαβὼν, σὰρ ἡμῶν δόξα σοι:~

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς· αἱμα πολίου·

Η μέρον λίκτισις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα ἀφραίνομαι· τὰ οὐράνια ἅμα

Digitized by Google

ἅμα καὶ τὰ ἐπίγεια· ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία καὶ ἡ τάξις παραγίνεται· δράμωμεν πίνωμεν Χῷ τὸν Ἰορδάνην, ἴδωμεν τὸν Ἰωάννην, πῶς βαπτίζει κορυφαῖον ἀχειροποίητον Σαμαρείτην· διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάγοντες, συμφώνως βοήσωμεν· ἐπιφάνη ἡ χάρις τοῦ θῦ, ἡ σώζουσα πάσιν αὐτοῖς· καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος:~

Ἀποίχου σκιερὰ ἰδιόμελα·

ἦχος β'· αἱ ἀποστολικαί·

Ⲙ Ἰορδάνη ποταμέ, ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ὀρχούμενον ἔλεγε χῦ ὁ θῦ· τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, φύσιν μὴ ἔχων χῦ· εἰς ὁμοίωμα δὲ πάθους σε βαπτίσω· πρῦ; ἀλλὰ τοῦ φόβου ἐν ἑαυτῷ· ἰοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς· πρῦ ἀγίου; καὶ τοῦτο εἶδος διδόναι τοῖς πᾶσι διὰ σώματος· ὁ ἐπιφανεὶς θῦ ἐλέησον ἡμᾶς:~ ὁ αὐτὸς·

Ⲙ Θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε· ἐδόθην σε ὕδατα ὁ θῦ· ἐδόθην σε ὕδατα δ' ἐφοβήθησαν· πρὸς τὴν σὴν γὰρ δόξαν, αὐτοφθαλμῆσαι τὰ χερουβὶμ οὐ δύναται· οὐ δὲ ἀτενίσαι τὰ σεραφὶμ· ἀλλὰ φόβῳ παρισάμενα· τὰ μὲν βασάζοισι, τὰ δὲ δοξάζοισι τὴν δέσποιναν σου· μεθ' ὧν οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐλέησον τὴν αἵμασίν σου λέγοντάς· ὁ ἐπιφανεὶς θῦ ἐλέησον ἡμᾶς:~ ὁ αὐτὸς·

Ⲙ Ψίσει ἔφη θάλασσα ὅπι ἔφυγες· ἡμέρᾳ ὁ οὐρανὸς καὶ γῆς πᾶσας, παρεγένετο σαρκὶ ἐν Ἰορδάνῃ, βαπτισθῆναι τῶν ὁ ἁμαρτίας, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου, ὁ δεσπότης τῶν ἀπάντων· καὶ καθαρισμὸν δῖ ὕδατος, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς θῦ ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν· ἦχος πλ. β'· θεοφανίοις· ὁ ἐκ παρθένου ἥλιος, βλέπων ὁ ἐκ φώτος λύχνος φανεὶς, ἐν Ἰορδάνῃ αὐτόμενον βάπτισμα· ἐμφάνεια δ' χαρᾶς, ἐβόα πρὸς αὐτόν· σύ με ἁγίασον δέσποτα, τῇ θείᾳ ἐπιφανείᾳ σου:~

τερπάριον· ἦχος α'·

Ⲙ Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου κῦ· ἡ τῆς τειάδος ἐφανερώθη προσκύνησις· τῇ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει σοι· ἀγαπητόν σε υἱὸν ὁμολογοῦσα· δ' πρᾶ ἐν εἴδει περιστερᾶς, ἐβεβαίου τὸν λόγου δ' ἀσφαλές· ὁ ἐπιφανεὶς χῦ ὁ θῦ· καὶ τὸν κόσμον φωτίσας δόξα σοι·

Ἄγεται δὲ ἐκ τρίτου·

Τὸ αὐτὸ δ' εἰς δ' θῦ κᾶ· ἡ σωτήριος ἀλλόγησις τῶν ὑδάτων, ἣν μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῆς πάντες οἱ ἀδελφοί, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος· καὶ πίνεται αὐτάγνωσις μεγάλη· καὶ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν λόγων τῆς ἑορτῆς· καὶ μετὰ τὴν αὐτάγνωσιν ὁ ἐξάψαλμος· δ' θῦ κᾶ· τερπάριον· Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κῦ· εἶτα σιχολογοῦμεν· μετὰ τὴν ἀπόλυσιν· καὶ ἦχος γ'· Τὴν ὡραιότητα· πεφανέντος σου ἐν Ἰορδάνῃ σήμ· καὶ βαπτισθέντος σου ὑπὸ προδρόμου χῦ· ἠγαπημένος υἱὸς ἐμαρτυρήθης· ὅθεν καὶ σωτῆρος τῷ πρῖ πεφανέρωσαι· πρᾶ δὲ δ' ἄγγελος Χῷ σὲ κατεῖρχετο· ἐν ᾧ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα σοι τῷ ἐν τειάδι:~ Δόξα καὶ νῦν, δ' αὐτό·

Μετὰ τὴν β'· ἀπόλυσιν, καὶ· ἦχος δ'·

Κατεπλάγη Ἰωσήφ·

Ⲓορδάνη ποταμέ, πῶς ἐβαπτίσθης θεωρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνόν· εἶδον καὶ ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τὸν οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦσαι· οἱ ἄγγελοι αὐτὸν ὁρῶντες ἔφριξαν· δέξαι οὐρανός, καὶ γῆ ἐτρόμαξε· καὶ σωτήρια θάλασσα· καὶ ὄρη τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑπερυψούμενα· χῦ ἐφάνη ἐν Ἰορδάνῃ ἁγιάσαι τὰ ὕδατα·

Δόξα καὶ νῦν, δ' αὐτό·

Μετὰ τὸν πολυέλεον καὶ ἦχος δ'·

Ψαχὺ προσκατάλαβε·

Ⲁ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνια· δ' κρά-

τος

Digitized by Google

τος σωσέτειψας τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῷ προδρόμου· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης· τῶν αἰῶν σου γένος· διόσε ἱκετεύομεν σῶσον τὸν κόσμον σου :~

Δόξα σοι, τῷ αὐτό· Θί ἁβαθμοί, τῷ ἄ· αὐτήφωνον, τῷ τετάρτου ἤχου· ωεοκείμενον ἦχος δ'·

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

℣. Ψί σοι ἔθαλάσσα ὅτι ἔφυγες·

Ψὸ πᾶσα πηοή· Ψὸ ἀναπέλιον· Ὁ πεμπτηκοστός· καὶ τὸ τεσσαρεσκαιδεκατον·

Δόξα ἦχος β'·

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· χὲ ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ :~

καὶ νῦν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὸ ἐλέησόν με ὁ θς, ἅ· ἦχος πλ. β'· ὁ λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ τὸ γέγραπται τῶν αἰώνων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν ἰορδάνῃ· καὶ ἔλεγε ωεὸς αὐτὸν ὁ ωεόδρομος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα· εἰ καὶ ἐκ μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε θν ωεραιώνιον· Σὺ γῆς βαδίζεις ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· καὶ δοῦλος δεσπότην βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· ἀκατάληπτε κὲ δόξα σοι :~

Εἰ δὲ βούλῃ εἰπὲ τὸ πεμπτηκοστάριον τῷ μαλαξοῦ· ἦχος β'· ωεός, τὸ αἰφασὰς ὁ ἰς· αὐτιθέμενος ἰῷ· ἐν ἰορδάνῃ τὸ φῶς ἐφάνη· τὸ τελοτολαμπὲς· αἰὰ πλάσμα τὸν ἀδὰμ λάμα δὲ σωθλῶν :~

εἶθ' οὕτως οἱ καμώδε· τοὺς εἱρμοὺς αἰὰ δύο· καὶ τὰ τεσσαρεσκαιδεκατα εἰς ι β'· ὁ καμὼν τῷ ωνείου κοσμᾶ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Βάπτισμα ῥύπος γηγενῶν ἁμαρτάδος·

ὠδὴ ἀ· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Βυθοῦ αἰνεκάλυψε πυθμένα· καὶ διέξηρας οἰκείοις ἔλκει· ἐν αὐτῷ καταναλύψας αὐτὴ πάλοις· ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κὲ ὅτι δεδόξασται :~

Ἅδὰμ τὸν φθαρέντα αἰὰ πλάσῃ· ῥείθροις ἰορδάνου καὶ δρακόντων· κεφαλὰς ἐμφολιδώσας διαθλάσῃ· ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κὲ, ὅτι δεδόξασται·

Πυρὶ τῆς θεότητος αὐλῶ· σάρκα ὑλικὴν ἱμφιεσμένος· ἰορδάνου τὸν βάπτην ἐβάπτισε· γάμα· ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κὲ, ὅτι δεδόξασται :~

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν αἰώνων· τούτοις καθαρθεὶς ἐν ἰορδάνῃ· οἷς θελήσας ὡμοιώθη ὁ ἡμῖν μείνας· τοὺς ἐν σκότει φωτίζῃ κὲ, ὅτι δεδόξασται :~

Ἕτερος καινὸν ἰαμβικὸς τῆ ἁγίου ἰωάννου τῷ δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· διὰ στίχων ἡρωελεγείων·

Ἐμέρους ἀχραντοτόκου βαλὼν θεοφεπεῖ πυρσῶ πρὸς ἐν βαπτ[illegible] γάμασιν ἀμπλακίαν· φλέξας παμμεδέοντος ἐὺς παῖς ἱκέτου δὲ, ὑμνητὴν μελέων τῶν δε, δόσιν χάριν :~ ὦ ἀ· ἦχος β'· ὁ εἱρμός· Εἰς θαλάσσης κυματούμενον σάλον· Ἡ πεῖρον αὖθις, ἐπὶ λεδεγμένον· Μέλας δὲ πόντος, τειχάτας αἰγυπτίους· Ἐκρυψεν ἀρδην, ὑδατόρρωτος τάφος· Ῥώμη κραταιᾶ, δεξιᾶς τῆ δεσπότου· Ῥοθρου φαμένους τοῖς βεστοῖς σελασφόρου· Νῦν δὲ ὀρήμου ωρὸς ῥοὰς ἰορδάνου· Ἄναξ ὑπέρχες ἱλίου σὴν αὐχένα· χώρου ζοφώδους τὴν γεναρχὴν ἁρπάσαι· Ῥύπου τε ωᾶσι τοὺς ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν :~

Ἁγαρχερείθροις σωτὰ φέγγη σοι λόγε· Νέον ωδραίμφης τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ· Ταύτην ἀφεάζως πατρόθεν δεδεγμένος· Ὁ πανκρατὴς ἦρε ἡλαπτισμένος· Ἰσος τέμοι πᾶς, χρηματίζεται τὴν φύσιν :~ ὠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς, τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κὲ· καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ, ὑψῶν παρθένου ἀποκτεται· μολεῖν δὲ ωρὸς τὸ βάπτισμα· διὸ πρὸ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν :~

Τειρώσουσα πρὶν, ἠτεκνωμένη θλίψεσι μεσον, ἀθραύστου χῦ ἐκκλησία· δῖ' ὕδατος καὶ πνεύματος γοὶ γάρ σοι γεγέννηται, ἐν πίστει αἰακράζομεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν :~

μεγάλη

Μεγάλη φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾶ τὸ πρόδρομος· Κῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς, καὶ τείβοις τῆ θῦ ἡμῶν διθείας ἀπεργάσασθε· οἱ πρὸ αἰῶνος ἀκραίζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν :~ εἱρμὸς ἄλλος·

Οσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων· Βορῶν λεόντων σωτεθλασμένων μύλας· Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν γόμα· Λόγον πλέκοντες ἐκ λόγων μελωδίας· Ὧν τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων :~

Μ ἐκφωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει· θηρὸς κακέργου χημα παθεὶς εἰς φύσιν· Σαρκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ· Ὁρθρω φαύσαντι προσβαλὼν τῷ δεσπότῃ· φλαῦ ἑαυτῷ δυσμενεστάτην κάραν· λκει πρὸς αὐτὸν, τὸν δεδμητὸν φύσιν· Γαστρὸς τυραύνου συγκεχωσμένῳ ὄροις· Γεννᾶται αὖθις γηγενῶν αἷμα πλάσει· ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ δεσπότης· Ἐκτὸς γὰρ αὐτὸν ἄξαλεξῆσαι θέλων :~

Ἠ ὑπακοή· ἦχος δ· ά·

Ο τε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα· τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε· καὶ ὁ ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐραίφη· πρὸς ὀπισθον αὖθις ἡμᾶς· ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων σου ἐντολῶν σωτήριον χῇ ὁ θς, πρεσβείαις τῆς θκοῦ, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς :~

Κ αὶ αὖθις ἐκ τοῦ θεολόγου, ὃ,

Ἤ θέλησε κἀ φωνῆς σου ὃν ἅπας, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτε εὐθύνητε τὰς τρίβους τοῦ θῦ ἡμῶν, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ· ὅλος γεγονὼς τῆς παθήτος, πνεύματος δὲ ἐβόησε· σὺ εἶ χς θῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Υ ετόμβριον ἥλιον τίς εἶδεν ὁ κύριξ βοᾶ· τὸν ἔκλαυσε πρὸς τῇ φύσει· ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης· πρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου, ἐκ πλυνῶ· καὶ χόρτος ὤν, πνεῖ φαύσω τῆς σῆς θεότητος· σὺ γὰρ χς θῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Υ πέφλυσεν ἔλεος, ἵνα εἶχεν ἀλάβειαν μωσῆς ὠδυτυχῶν σοι· ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ἠθέλησε, διὸ ἀπεγράφη τὰς ὄψεις· ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε ῥαμῶς, ἢ πῶς χειρωθετήσωσε· σὺ γὰρ χς θῦ σοφία καὶ δύναμις :~

Ψ υχῆς τελῶν ἔμφρεμος καὶ λόγῳ τιμώμενος· ἀψύχων ἀλαβοῦμαι· εἰ γὰρ βαπτίσωσε κατήγορόν μοι ἔφαι, πυρὶ καπριζόμενον ὄρος· φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ· καὶ ἰορδάνης οὕτος γραφείς· σὺ γὰρ χς θῦ σοφία καὶ δύναμις :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Πυρσῶ καθαρθεὶς μυσικῆς θεωρίας· Ὑμνῶν προφήτης τὸν θεὸν τῶν καὶ μυρίαν· Ῥήγνυσι γῆρυν πρὶ κρότου μέγαν· Βαρκώσιν ἐμφαίνουσα ἄῤῥητον λόγου· Ὧν τῶν δυναστῶν τὰ κράτη σωσετείβη :~

Π εμφθεὶς ὁ πρῶτος παμφαέστατος λόγος· Νυκτὸς διῶσαι τὸν καχέσπερον σκέσιν· ἔκριζον ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίας· Ὑίας σωελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει· Μάκαρ φαεννοὺς, ἐκβροῶν ἰορδάνης :~

Ἀ ὐτὸν προσιδὼν τὸν προφήτην λόγον· Ῥαμῶς ὁ κῆρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει· θύτος προφώτου δεύτερος τῷ σαρκίῳ· Ἐμμορφος ἀξέλαμψεν ἐν θεῷ δέμει· ἔχθρον ἡμῶν ἀξελεῖν ἁμαρτίαν·

Η ομὴν πρὸς αὐτὸν, τὸν φορέσβιον φέρων· θηρὰ δρακόντων φωλεοὺς σωτρέχων· Ἁπλᾶ κύκλα καββαλῶν θς λόγος· Ἡ τορμὴ τὸν πλήθοντα παμπόνην γέμας· Ὃν τὸν καθαρμὸς ἐκσαώζῃ τὸν κτίσιν :~

ὠδὴ ε· ὁ εἱρμός·

Ε ἰ ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς, λῦσαι θ κατάκριμα ἥκει, ἀδὰμ τὸ πρωτόπλαστον· καθαρσίῳ δὲ ὡς θς μὴ δεόμενος· τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ· ἐν ᾧ τὸν ἐχθραν κτείνας, ὑποδέχουσαν πάντας μοῦν, εἰρηνεύει χαρίζεται :~

Θ ωελθὼν τὸν ἀπείρων λαῶν ὑπὸ ἰωσὴφ μου βαπτισθῆναι, αὐτὸς ἐν μέσῳ ἐκ-

προσε-

προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι· τίς ἔδωξεν ἀπειθῆς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν· καρποὺς ἀξίους χῶ ἐκτελεῖτε· παρὼν γὰρ μικῶ, εἰρηνίου χαρίζεται:~

Γεωργὸς ὁ καὶ δημιουργὸς, μέσος ἑστηκὼς ὡς εἷς ἀπάντων· καρδίαις ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ, πτύον χειρισάμενος· τὴν παγκόσμιον ἄλωνα παμσόφως διήρηκεν· τὴν ἀκαρπίαν φλέγων· ἀκαρπούσιν αἰωνίου ζωὴν χαριζόμενος:~

εἱρμὸς ἄλλος.

Χθροῦ ζώφοδους καὶ βεβορβορωμένους· Ἰὸν καθαρσίου πρὸς λελουμένοι· Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον· Ἄγουσαν ἀπροσίτου εἰς θυμηδίαν· Μόνοις προσιτὴν, οἷς θεὸς κατηλλάγη·

Θρῶν ὁ πλάσης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων· Εὐφρανθεὶς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις· Ἔκρινεν ἀμφ' ὤμοισιν ὄζας αἴρων· Καὶ ἐν πολυρρύτοισι δίναις ἐκπλυνῶν· Λίχους παλαιοῦ, τῆς ἀδὰμ κακοξείας:~

Μετ' ἀσεβείας προσδράμωμεν ἀθρόως· Πηγὰς ἀχραάντους ῥάσεως σωτηρίου· Λόγον κατοπτεύοντες ἄκρατον· Ἄμπλημα προσφέρονται δίψης ἐμῆς· Κόσμου προσηνῶς ἀκεύθεμνον μόσου:~ ὠδὴ ς'. ὁ εἱρμός.

Φωνὴ τοῦ λόγου· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς ὁ ἑωσφόρος· ὁ τοῦ ἡλίου προπόρος· ἐν τῇ ὁρήμῳ μετανοεῖτε βοᾷ τοῖς λαοῖς, καὶ προκαθαίρεσθε· ἰδοὺ γὰρ παρέρχεται ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος:~

Ἐμμηθεὶς ἀράγως ἐκ θεοῦ καὶ πρὸ· ἐκ τῆς παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου χρεῶν· οὐ τὴν ἰμάτια τὴν δὲ ἡμῶν τοῦ λόγου συμφάρειαν, λύειν ἀμήχανον, διδάσκει ὁ προπόρος, γηγενεῖς ἐκ πλάσης λυτρούμενος:~

Μυεῖ βαπτίζει τελώνιον χριστὸν, τοὺς ἀπειθοῦντας ἐν μετανοίᾳ φρονεῖν τοὺς αὐτὸν· ἐν πυρὶ δὲ καινοποιεῖ διὰ ὕδατος χαίροντι, τοὺς βαπτιζομένους αὐτῷ τῆς θεότητος· τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος:~

εἱρμὸς ἄλλος.

Μερτὸν δεξέφλυσε σιὼ παμολβίῳ· Ἠχῳ, πῦρ ὃν χαρὰς δεξηράσατο· Ναὶ φησιν ἄφρε συμφυὴς γόμος πέλων· Φώταγγος, δεξώρουσεν αὐγῶν γένους· Λόγος τέμου ζωῆς, ἐν βρυτὸς προμηθείας· Κ πυρίου λέοντος ὁ τεκέσπερος· Ξένως προφήτης ἑλκάτοις φλοιοδύμοις· Αὖθις προσῆλθε τῆς παλιγγενεσίας· Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βρυτοκτόνου· Πᾶσι προσφαίνων, τῶν χθονίων ἐπ' ἐσχάτων:~

Μνήμερον πόλοιο παμφαῆ τυχόν· Μύσης ὁρᾶ προσὼς πρὸς δεξιούμενον· Μέγα τε πρᾶ τῷ παναγράντῳ λοῖσθεν πελθὸν ὡς πέλαγος ἀφρίζω τρόπῳ· Δήμοις τε φαίνῃ προσδραμεῖν τῷ δεσπότῃ:~ Κοντάκιον· ἦχος δ'.

Πεφανὴς σήμερον, τῇ οἰκουμένῃ· καὶ τὸ φῶς σου κεφ, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς· ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦμέν σε· ἦλθες ἐφανὴς τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~ ὁ οἶκος.

Ἡ χαλιλαία τῶν ἐθνῶν, τῇ τῆ ζαβουλῶν χώρα· καὶ τῆ νεφθαλεὶμ γαία, ὡς εἶπεν ὁ προφήτης· φῶς μέγα ἔλαμψε χς, τοῖς ἐσκοτισμένοις· φαεννὴ ὤφθη αὐγὴ, ἐν βηθλεὲμ ἀπράτουσα· μᾶλλον δὲ ἐκ μαρίας ὁ κς, πᾶσι τῇ οἰκουμένῃ αὐγὰς ἐκτέλλει τὰς ἀκτῖνας ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· διὸ οἱ ἐξ ἀδὰμ γυμνοὶ δεῦτε πάντες ἐνδύσωμεν αὐτὸν ἵνα θαλφθῶμεν· σκέπη γὰρ γυμνῶν, ἐν αἴγλῃ ἐσκοτισμένων· ἦλθες ἐφανὴς τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ς'. τὰ ἅγια θεοφανίοις τῆ κῶ καὶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ. ἀπ.

Τοὺς οἰωνοὺς βαπτισμα τῆ χῦ σχίσαν· Τὸς αὐθ μὴ χραίνοντας ἔνδυν εἰσάγει· Βαπτισεν ἐν ποταμῷ χριστὸν πρόδρομος κατ' ἔκτιν.

Τὰ ἅγια θεοφανία ἑορτάζομεν τῆ κῶ θῦ καὶ σρς ἡμῶν ἰῦ χῦ· ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, ἐν ταῖς κατὰ τόπον ἁγίαις

ἐκκλη-

ἐκκλησίαις τὴν ψαλμῳδίαν ἀφ' ἑσπέρας ἐπιτελοῦμεν, ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ· αὐτὸς γὰρ ὁ θεῖος λόγος τὸν παλαιὸν ἀνθρωπον ἐνδυσάμενος, καὶ πάντα τὰ νόμιμα ἐκτελέσας, καὶ πρὸς τὸν μέγαν ἰωάννην τὸν προφήτην παραγίνεται βαπτισθησόμενος· ὃς, καὶ διεκώλυεν αὐτὸν λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ σοῦ βαπτισθῆναι καὶ σὺ ἔρχῃ πρός με; ἐπεὶ δὲ, ὃ ἄφαντον πρὸς τὸν κύριον ἀνήκουσε· καὶ πάσης δικαιοσύνης πλήρωμα εἶναι τὸ βάπτισμα ἔγνωκεν, ἀφίησιν αὐτόν· καὶ βαπτισθεὶς ὁ χς, πᾶσαν μὲν τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ἡγίασε· πᾶσαν δὲ ἁμαρτίαν τῶν αἰώνων ἐν θαλάσσῃ τοῖς ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου, ἀνθυς ἀνέβη ἀπὸ τοῦ ὕδατος· καὶ τὸν παλαιωλέμητα ταῖς ἁμαρτίαις αἰθρωπον ἀναπλάσας καὶ ἀναπλάσας, οὐρανῶν βασιλείαν αὐτῷ ἐχαρίσατο· αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν :~

ᾠδὴ ζ'. ὁ εἱρμός.

Ἡ οις δυσεβεῖς, καμίνου πυρὸς προσομιλήσαντας· διασυρίζον πᾶσα δρόσου ἀβλαβῶς διεφύλαξε, καὶ θείου ἀπέλευσις κατάβασις· ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι ἀχαρίτως ἀμέμελπον· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πρώων κς, ἐθεὸς ἀλογητὸς εἶ.

Ὡς ὄρος οὖν, σωτῆρα καὶ θαύματι παρίσταντο, ἐν ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι, τοσαύτην θεὸν τὴν συγκατάβασιν· ὅπως ὁ κραταιὸς τῶν τὴν ὑπερθρόνων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν· ἐν τοῖς ὕδασι σῶμα τοφόρος ἔστηκεν, ὁ θεὸς τῶν πρώων ἡμῶν :~

Ἡ εφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα, θείου προσκόμισε βαπτίσματος θαῦμα· ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ μωσέως λαός· θάλασσα δὲ ἦν τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τὸ πνεύματος· οἷς τελούμενοι· ἀλογητὸς εἶ κραζόμεν, ὁ θεὸς τῶν πρώων ἡμῶν :~

Ἁ γιάσματι παρὶ ἐν ὧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν· θεολογοῦντες ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν· πρᾶγμα γὰρ καὶ πρᾶγμα· τὸ γὰρ τελειοῦν ὑποστάσεως· ὁ μουσίος δὲ θεὸς καὶ σωτὴρ ἡμῶν· ἀλογητὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν· ἄλλος·

Φ λεξὶ ῥείθρων τῶν δρακόντων τὰς κάρας· Ὁ τῆς καμίνου τὴν μεταίσιον φλόγα· Νέους φρουσαν δυσεβεῖς κατευμάσας· Ψυχὴν δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας· Ὅλον πλυνεῖ δὲ, τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος :~

Ἐ ζωγραφῆσαν, τὴν ἀσύνετον φλόγα· Ἐκκαυσαν ἴσης, εἰς δρόσον μετημέλησε· Ὕδωρ ὄθεν μοῦ ἀμφιέσασα φλέγομ· Εἴμ τὴν κάμινον χέ προσκεκευθμένον· πρὸς τ' ὄλισθον, ἐκκαλέμενον τείβομ· πορραγέντος τοῦ ἰορδάνου πάλαι·

Ἁ θμῶ περᾶται λαὸς ἰσραηλίτης· Ἐ τὸν κράτιστον ἐμφορεῖται τῇ κτίσει· Ἡ πειγμένως μοῦ ἐν ῥοαῖς διαγεφύρωμ· προς τὴν ἄρρᾶγον, καὶ ἀμείνονα τείβομ :~

Ἰ δμεν δ' πρῶτον τὴν παλαίωσιν κλύσιν· Οἰκτρῶς σε πάντων εἰς φθορὰν παρεισάγω· Ὡ τειαμένου χειματίζω καὶ ξένα· Μοῦ δὲ κλύσαντα χέ τὴν ἁμαρτίαν· Διὰ πάθους, δ βροτῶν ἐνεῖμεν :~ ᾠδὴ η'. ὁ εἱρμός.

Μ υστήριον παράδοξον, ἡ βαβυλῶνος ἔνδοξε κάμινος, πλάσασα δρόσον· ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ εἰς δέχεσθαι ὁ ἰορδάνης, καὶ σέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίσην· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ ἐς ὑπερυψῶσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ἁ πάθου φόβον ἀπάντα· ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν· ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς χρῶμοι προσελθε· τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· ἐμῷ προσκύνημα εἶξον· καὶ βάπτισόν με συγκατάβαντα· ὃν ἀλογοῦσι λαοὶ, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ῥ ημάτων ὡς ἀκούσεν ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σώτερμος παλάμην ἐκτείνει· χέρα πίστεως ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ

πλάστου

πλάσου αὐτῦ· τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· ἁγίασόν με σὺ γὰρ θεός μου· ὃν ἀνυμνοῦσι λαοί, καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Τρισάδος λή φαντάσιος ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν· αὕτη γὰρ ὑπέρλεος φύσις, ὁ πάρ ἐφώνησεν· χόρος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· ὃ πρᾶ συμπαρὼν τῷ ὁμοίῳ· ὃν ἀνυμνοῦσι λαοί· καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ἐλεύθερα μὴν ἡ κτίσις γεγένηται· Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι· Μόνος σεμνάζει τὴν σκότους ὁ πρεσβεύτης· μνῶ ἀνυμνείτω σωτῆρος τὸν αἴτιον· Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν παῖς κληρία·

Τρισὶ δεδυδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι· αἰγλιῶντα τερπαῖς παμφαῶς αἰγλίαις· θαρρῶν ἐθνῶν τὴν ὑπόστασιν φύσιν· Μίξει βερτεία πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ· ἀνακτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην :~

Ἀνακινεῖται πᾶσα γῆινος φύσις· ἐκ τῶν ὤσεως μὴ οἰκῶν ἐπηρμένη· Ὡς γὰρ τὰ πάντα σωτηρίᾳ τὸν λόγῳ μάσι ῥείθροις ἐκ πλυθεῖσα τῶν αἱσμάτων· Φῶς πρὶν πεφάνθε παμφαῶς λελουμένη :~ ᾠδὴ θ'· εἱρμός·

Πορεῖ πᾶσα γλῶσσα ἀφθόνως ἐν ὀξίαν· ἱλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε θέλει· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· σὲ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔμφυτον ἡμῖν· σὺ γὰρ χειραγωγῶν εἰ προσφάτως σε μεγαλύνομεν :~

Δεῦτε παρέστε πιστοῖς φωτιζομένοις· μὴν προσέλθετε ἄδεως πρὸς θεὸν ἐν πίστει λέγων φωτισθῆτε· χόρος ὁ τῶν χῶν ἐκέκραξεν ἀδάμ ἐν τῶν· καὶ γὰρ αὐτῷ εἰσήκουσε κἀ ἐλθὼν· ῥείθροις τῷ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἐμεκαίνισεν :~

Ὀνασίας λούσασθε καὶ καθαρθῆτε φάσκῃ· τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κῶν· οἱ δι' ὑμῶν τὸν ὕδωρ ζωὴν πορεύεσθε· ῥαφεῖ γὰρ ὕδωρ· καινοποιῶν χῶν τοῖς προσφέρουσιν αὐτῷ, πίστει· καὶ προσζωὴν τὴν ἀγήρω βαπτίζῃ πνεῦ :~

Ἐμπρώμεθα χάριτι πιστοὶ καὶ σφραγίδι· ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον φλιὰς ἑβραῖοι πάλαι αἱ μαχθείσης, οὕτω καὶ ἡμῖν ἔξοδιον θεῖον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔχει· ἔμβλεπε καὶ τῆς φιάδος ὀψόμεθα φῶς ἄδυτον :~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ὦν τῷ ὑπνῷ μοῦ τῷ τόκου σου θαυμάτων· νύμφη πάντα με μὴν ἀνυμνημένη· Διὸ ἣς τυχόντα πάντα τελῆς σείας· ἐπάξιον κρατῆμεν ὡς ἀόργητην· Λῶσον φέρον τὸν, ὕμνον ἀχαριστείας·

Ἰδμεν τὰ μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδηγμένα· Δεῦρο ξένοις δεσμοῖσιν ἀχειρασμένα· Ὡς γὰρ σέσωσται πυρφορήσασα παρθένος· Θελασφόρον τεκοῦσα τὸν ἀόργητην· Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδεγμένα· εἰς τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν· αὖαξ αὖαρχε πᾶς κοινωνία· Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας καὶ σκότος· Ἰσχὺν θεὰν ἀμβάσας δὲ τὴν ἐπηρμένων εἰς ἄληκτον ἀξιοῖ βίον :~

ἀξιοπρεπέλαιον· ἐπεσκέψατο ἡμᾶς· λέγεται ἐκ τείτου·

Ἐφάνη ὁ σὴρ· ἡ χάρις ἡ ἀλήθεια· ἐν ῥείθροις τῷ Ἰορδάνου· καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καλεύδομεν τὰς ἐφώτισε· Ὃ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη, ὃ φῶς ὃ ἀνέσπερον :~

Εἰς τοὺς αἰῶνας· ὃ πᾶσα πνοή, ἰσχύσει ἡ, ς'· καὶ ψάλλομεν σχεδὸν ἡ ἦχος α'·

Θεοφανοῦς πανηγύρεως·

Ὡς ἐκ φωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ χς ὁ θς ἡμῶν· ὁ ἐπιφανεὶς θς· τῷ τῶν λαοὶ προσκυνήσωμεν :~

πάλιν ὃ αὐτό· ὁ αὐτός·

Ὡς σε χέ, δοῦλοι τὸν δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν· ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀπεκαίνισας :~ ὁ αὐτός·

Υἱὸν ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σὴρ ἡμῶν· τὰ ῥείθρα ἡγίασας· τῇ παλάμῃ τῷ δούλου χειραγετούμενος· καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα ὄ μυστήριον τῆς οἰκονομ-

Digitized by Google

οἰκονομίας σου, φιλαν̄ε κε̄ δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός·

Τὸ ἀληθινὸν φῶς ἐπεφάνη· καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται χ̄ς μεθ' ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἐνίεισι τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι· καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγειον δ̄ φαινόμενον, καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐ̄ν̄ οὺς δ̄ νοούμενον· διὰ λουτροῦ σωτηρίας, δι' ὕδατος δ̄ πνᾶ· διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς θν̄ ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου κε̄ δόξα σοι:~

Ὁ αὐτός·

Ὁ περιβάλλων τὸν οὐ̄ν̄ ὸν ἐν νεφέλαις· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πνεύματος· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πρ̄ς· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς· χε̄ ὁ θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα, ἦχος π̄ β'· ἀνατολίου·

Νάματα ἰορδάνια περιεβάλλου σήρ, ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ προδρόμῳ, ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῇ· ἵνα ἐπιστρέψῃς κόσμον ἐκπλάνης, καὶ σώσῃς τὰς ψυχὰς ἡμ(ῶν):~

Καὶ νυν̄, ἦχος β'· ἀνατολίου·

Σήμερον ὁ χ̄ς ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· σήμερον ἰωάννης ἅπτεται κορυφῆς τοῦ δεσπότου· αἱ δυνάμεις τῶν οὐ̄ν̄ ὧν ἐξίστανται, δ̄ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον· ἡ θάλασσα εἶδε Ϛ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα τῷ φανέντι θῶ· καὶ σ̄ὶ γῆς ὀφθέντι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Εἶτα τοῦ ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν δεδυμένου, ἐ ἐπιφερομένου δ̄ τίμιον ξύλον ἀναχεῖρας· Προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ ἐ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῇ βρύσει, ἢ ἐν τῇ πυγῇ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ τροπάρια ἦχος π̄ δ'· δ̄, φωνὴ κῡ σ̄ὶ τῶν ὑδάτων· Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ ἁγιασμοῦ ἀκολουθία· ἤγουν αἱ προφητείαι, καὶ ὁ ἀπόστολος, καὶ αἱ εὐχαὶ ὡς προείρηνται· Καὶ μ̄τ̄ δ̄ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἁγιασθέντος ὕδατος· ψάλλομεν δ̄ ἀπολυτίκιον καὶ δ̄ κοντάκιον· ὑποστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ ναῷ· Καὶ δοξάζοντες ψάλλομεν δ̄ τροπάριον τῆς, ἡ ὦ· Τριάδος ἡ φανέρωσις· Εἶτα γινομένης ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ ἱερέως· Ἀσπαζόμεθα δ̄ τίμιον ξύλον τοῦ σταυροῦ· καὶ γίνεται ἀπόλυσις:~

Χρὴ οὖν γινώσκειν· ὅτι ἐὰν τῶν φώτων ἡ ἡμέρα τύχῃ ἐν κυριακῇ, οὐδὲν δ̄ συνόλον τῶν ἀναστασίμων λέγε· ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς, ἔντε τῷ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, καὶ τῇ λειτουργίᾳ:~ Εἰς τὴν λειτουργίαν· σημαίνει ταχύτερον διὰ τὸν κόπον τῆς ἀγρυπνίας· καὶ ψάλλομεν, ἀντὶ τῶν τυπικῶν, τὰ ἀντίφωνα:~

Ἀντίφωνον α'· ἦχος α'·

Ἐν ἐξόδῳ ἰη̄λ ἐξ αἰγύπτου, οἴκου ἰα·

Ψαῖς πρεσβείαις τῆς θκοῦ·

Ἐγενήθη ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ ἰη̄λ·

Ψαῖς πρεσβείαις τῆς θκοῦ·

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ ἰορδά·

Ψαῖς πρεσβείαις τῆς θκοῦ·

Ψίσοι ἔστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ·

Ψαῖς πρεσβείαις τῆς θκοῦ·

Δόξα Ϛ νυν̄, ταῖς πρεσβείαις·

Ἀντίφωνον β'· ἦχος β'·

Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται κ̄ς, τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου·

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θεοῦ, ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλλη·

Ὅτι ἔκλινε δ̄ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν·

Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θῡ, ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς· ψάλλοντάς σοι ἀλληλούϊα:~

ι περιέχον

Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ κίν·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θῦ ὁ ἐν ἰορδάνῃ·
Ἐλεήμων ὁ κς καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θς·
Σῶσον ἡμᾶς υἱὲ θῦ ὁ ἐν ἰορδάνῃ·
Δόξα καὶ νῦν·
Ὁ μονογενὴς υἱὸς καὶ λόγος τοῦ θῦ·
Ἀντίφωνον τρίτον·
Ἐξομολογεῖσθε τῷ κῷ ὅτι ἀγαθός·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἰηλ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶ·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε·
Εἰπάτω δὴ οἶκος ἀαρὼν, ὅτι ἀγαθός·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε·
Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε·
Εἰσοδικόν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
κυ, θς κς καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν·
Ἐν ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου κε·
Δόξα καὶ νῦν τὸ κοντάκιον·
Ἐπεφάνης σήμερον·
Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου·
Ὅσοι εἰς χν ἐβαπτίσθητε·
Κοινωνικόν· ἦχος γ'·
Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θῦ, ἡ σωτήριος
πᾶσιν ἀνθρώποις, ἀλληλούϊα·



Μηνὶ τῷ αὐτῷ ζ'· ἡ συνάξις τοῦ τι-
μίου ἐνδόξου προφήτου προδρόμου,
καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου· Εἰς τὸ κε ἐ-
κέκραξα, ἱστῶμεν τὴν ς'· καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς τρία· ἦχος β'·
Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν, τὸν φωτίσαντα
πάντα ἄνθρωπον· ἰδὼν ὁ πρόδρομος
βαπτισθῆναι παραγενόμενον· χαίρει
τῇ ψυχῇ καὶ τρέμει τῇ χειρί· δείκνυσιν
αὐτὸν καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· ἴδε ὁ λυ-
τρούμενος τὸν ἰηλ, ὁ ἐλευθερῶν ἡμᾶς
ἐκ τῆς φθορᾶς· ὦ ἀναμάρτητε· χε ὁ
θς ἡμῶν δόξα σοι:~
Τὰ ἰορδάνια ῥεῖθρα, σὲ τὴν πηγὴν ἐδέ-
ξαντο· καὶ ὁ παράκλητος ἐν εἴδει πε-
ριστερᾶς κατείρχετο· κλίνει κορυφὴν ὁ
κλίνας οὐνούς· κράζει καὶ βοᾶ πηλὸς τῷ
πλαστουργῷ· τίμοι ἐπιτάσσεις τὰ ὑπὲρ
ἐμέ· ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ βαπτισμοῦ
ὦ ἀναμάρτητε· χε θς ἡμῶν δόξα σοι:~
Τοῦ λυτρωτοῦ ἡμῶν, ὑπὸ δούλου βα-
πτιζομένου· καὶ τῇ τοῦ πνεύματος πα-
ρουσίᾳ μαρτυρουμένου· ἔφριξαν ὁρῶ-
σαι ἀγγέλων στρατιαί· φωνὴ δὲ οὐ-
ρανόθεν ἠνέχθη ἐκ πατρός· οὗτος ὃν
ὁ πρόδρομος χειροθετεῖ, υἱός μου ὑπάρ-
χει ὁ ἀγαπητός· ἐν ᾧ ἠυδόκησα· χε ὁ
θς ἡμῶν δόξα σοι:~
ἕτερα τοῦ προδρόμου· ἦχος α'·
Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς·
Πανεύφημε πρόδρομε χυ· βαπτιστὰ
θεόληπτε· σὲ εὐσεβῶς μακαρίζοντες·
χν δοξάζομεν· τὸν ἐν ἰορδάνῃ, κλί-
ναντα τὴν κάραν σοι· καὶ φύσιν τῶν
βροτῶν ἁγιάσαντα· αὐτῷ οὖν πρέ-
σβευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~
Ὑψόθεν προέβλεψας σοφὲ, ἰωάννη πρό-
δρομε· πρς τὴν δόξαν τὴν ἄρρητον·
υἱὸν ἐν ὕδασι· καὶ τὸ πνα εἶδες, ἐπελ-
θὸν ὡς πέλειαν· καθαίρον καὶ φωτί-
ζον τὰ πέρατα· διὸ τριάδος σε· μυστη-
πόλον ἀναμέλποντες· σοῦ τιμῶμεν,
τὴν θείαν πανήγυριν:~
Ῥωσθεὶς θεία χάριτι χυ· βαπτιστὰ καὶ
πρόδρομε· σὺ τὸν ἀμνὸν ἡμῖν ἔδει-
ξας· τὸν κόσμον αἴροντα· ἁμαρτίας
πάσας· καὶ αὐτῷ προσήρμωσας· δυά-
δα μαθητῶν χαίρων σήμερον· ὃν καθ'
ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος:~
Δόξα, ἦχος π β'·
Ἐνσαρκε λύχνε, πρόδρομε τοῦ σρς, βλά-
στημα στείρας· φίλε τοῦ ἐκπαρθένου· ὃν
σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας· Ὃ
ἐβάπτισας νάμασι τοῦ ἰορδάνου· τούτω
πρέσβευε δεόμεθα προφῆτα· τὰς τῶν
μελλόντων ἐκφυγεῖν τρικυμίας:~
Καὶ νῦν ὁ αὐτός·

θεός

Θε λόγος ἐπεφαίνη σαρκὶ τῷ γένῃ τῶν ἀνθρώπων· ἵστατο βαπτισθῆναι ἐν ἰορδάνῃ· καὶ ἔλεγεν πρὸς αὐτὸν ὁ πρόδρομος· πῶς ἐκτείνω χεῖρα καὶ ἅψομαι, κορυφῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα· εἰ καὶ ἐκ μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, ἀλλ' οἶδά σε θεὸν προαιώνιον· ζωὴ γῆς βαδίζεις ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν σεραφίμ· καὶ δοῦλος δεσπότην βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα· ἀλλὰ τάλη πάτερ κὲ δόξα σοι:~

Εἴσοδος προκείμενον· ἦχος βαρύς·

Ο θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ· φωνὴ ἀφόδου ἦλθ ἐξ αἰγύπτου· φωνὴ θαλάσσα εἶδε καὶ ἔφυγε· φωνὴ Ἴσθι ἔφ θαλάσσα ὅτι ἔφυγες· Εἰς τὸν ἅγιον ἁγίων προσόμοια· ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν·

Ως εἶδέ σε δέσποτα, ὁ ἰωαμνης ὁ πρόδρομος προσὶὼν αὐτῷ ἀφιόμενον· ἔκθαμβος γενόμενος· ὡς ἀνθρώπων δοῦλος· σὺ φόβῳ ἐβόα· πῶς ἡ ταπείνωσις σου τὴν τῆς ἁγιωσύνης ἡμῶν βουλὴν βέβληται· ὁ πλούτου ἀγαθότητος· ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον· ἀνυψώσας ὡς εὔσπλαγχνος· ὡς αὐτὸν σὺ δυσάμενος· φωνὴ θαλάσσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Δεῦρο δεῦτε σήμερον· ἐπιτελοῦμεν μυστήριον· τῷ προδρόμῳ αὐτέφηκε· φρικτῶς διακόνησον· ὁ σὴρ τῶν ὅλων· ὁ μὴ θάλασσης· τὸν σωτῆρα βέντα γὰρ ἀδάμ, τῇ ἁμαρτίᾳ καινοποιούμενος· βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος, ὁ κατὰ φύσιν ἀμόλυντος· ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς βλέπεις παρόντα με:~

φωνὴ Ἴσθι ἔφ θαλάσσα ὅτι ἔφυγες· Ἡλιον ῥυτόμενον· πῶς γυμνωθῶν ἐθεάσατο· ἰωαμνης αὐτέφηκε· ὁ τὴν ἐπιθύμενος, οἰκονομίαν σου δέσποτα· μὴ βαρυνῆς τὸν δοῦλόν σου, φοβοῦμαι ἐμπαίγμασιν:~

Δόξα ἦχος δ'· Βύζαντος·

Ως τῆς ἐρασῆς, καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χιλιάς· φωνῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ βασιλέως, βροντῶν τῷ γένῃ δεξ ἀγνῆς φωνῶς αὐατείλασαν, εἰς μετάνοιαν ἀνάκλησιν, κατεφώτισας προδρόμε· τῶν σκυθρωπῶν ἡδονῶν ἀπελαύνων τὸ τρόμα· καὶ ζωῆς αἰδίου ἐπλαβέσθαι ἐθύνων τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοίᾳ βαπτιζομένων μάκαρ θεόλη πτε:~ καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Δεῦτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους παρθένους· δεῦτε ὑποδησώμεθα τῷ φαεινῇ δεσπότῃ· ὅτι προσῆλθεν ὡς νυμφίος προσὶὼν τὸν ἰωαμνην· ὁ ἰορδάνης ἰδών σε ἔστυξε καὶ ἐμείνεν· ὁ ἰωαμνης ἐβόα· οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου· τὸ πνεῦμα κατείρχετο, ἐν εἴδει περιστερᾶς ἁγιάσαι τὰ ὕδατα· φωνὴ οὐρανόθεν· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον· σῶσαι γένος ἀνθρώπων, κὲ δόξα σοι:~

Προκείμενον τῆς ἑορτῆς· ἐν ἰορδάνῃ· Καὶ τὸ ἅγιον· ἦχος δ'·

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων· σοὶ δὲ ἀρκέσει μαρτυρία τοῦ κῦ πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ προφήτων σεβασμιώτερος· ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον· ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χάρων· ἀνυμνήσω καὶ τοῖς ἐν ἅδου φανερωθέντα ἐν σαρκὶ τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ ἀναστάσιμον, καὶ ἦχος α'· Προεορτάζοντος·

Ὁ ἐν λίθου σφραγισθέντος· ὁ ἐν παρθένου μαρτυρίας· καὶ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωαμνου· ὁ πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης σὺν τοῖς ἀγγέλοις ἐβόα κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χε· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

Δόξα καὶ νῦν ὁ αὐτός·

Εἰς τὴν β', ἦχος δ'. Ἑπεφάνης σήμερον.

Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε τῶν Ἰορδάνου βαπτισθῆναι ἔλεγεν, ὁ μέγας πρόδρομος Χε· ἐν ἀφέσει γὰρ ἐκραύγαζεν· ἄλλες ἐφάνης ὁ φῶς ὁ ἀπρόσιτον:~

Ὁ περιπικρὸς· καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς· Ψὸ, βυθοῦ ἀνέκλυψε πυθμένα, εἰς ς'· Καὶ τὸ ἅγιον εἰς ς'· Οὗ ἡ ἀφορμή·

Βαπτιζόμενον· τῷ τῶν παίδων μου κλύδωνι· πρόδρομε ταῖς πρεσβείαις σου, φθάσας διάσωσον· ἀπαθείας γὰρ ἀνῆκας, γέγονας δοχεῖον σεπτόν, καὶ καθαρώτατον· κῶ ἀνῶλεγ ἐκ βρέφους αἰχμαλώτειμενος:~

Ἀγαλλόμενος· ὁ λῶ παρεισάμενος· ἄπελος τὸν ἰσάπελον ἀνεπελίσατο· ζαχαρία τῷ σεπτῷ· συνῖδραρχωῦτι πρὶ· σὲ παμμακάριζε κῶ πρόδρομον· καὶ φίλον γεγενημένον:~

Πλήρης γέγονας τοῦ πνεύματος πρὸ· ἔτι κοιλίας σῆς μρὸ· ἔνδον φερόμενος· καὶ σκιρτήματι τὸ πρῶτον, τὸν τῆς παρθενίας καρπὸν χαίρων ἐμήνυσας· καὶ προσεκύνησας, προφῆτα πανσεβάσμιε·

Τὸν τὸν ἄβατον, πᾶσιν ἀνοῖς πρότερον· ξένην ὁδὸν βιώσεως, ἀποτεμόμενον· καὶ βαπτίσαντα χῦ· ἐν ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς· αὐτὸν φυλάξωμεν κῦ πρόδρομον, τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα:~ Στ.

Ὁρώτατον, τῆς παρθενίας τέμενος· ἵν' ἐν χαρᾷ θῦ λόγον, κυοφορήσασα· τοὺς προσερχομένους εἰς σε, καὶ προσκαλουμένους ἀγνή· σῶζε πρεσβείαις σου· κινδύνων λύουσα, τὴν ἔφοδον παραμένουσα:~

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως· πειρώσεως δ' ὄφεως διαλύσας· ἐπέγνως τῆς παρθένου τὸν θεῖον τόκον· σκιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν κοιλίᾳ, μρὸ προφήτα· ἀπέλων σύσκιε· τῷ κῶ πρόδρομε, μύστα τῆς χάριτος:~

Ἀπειθοῖς προσηνίμασας τῷ κῶ· βαπτίσας πρὸ προσώπου αὐτοῦ προφῆτα· ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ ὁ τῆς δόξης, παντὸς ἀπαύγασμα, φανεὶς ἐν σώματι· δι' ὕδατος ὑπέδειξας, πολίτων προκριτε:~

Μετειλας ὡς ὄρθρος δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· τῆς πολιτείας γὰρ σὺ ἐγένου· κῆρυξ καὶ πρόδρομος· καὶ πᾶσιν ἔλεγες· τῷ χῷ προσέλθετε, πίστει καὶ σώζεσθε:~ Στ.

Χαραῖ τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένην· σωτῆλαβὰ ἀπόρως τὸν σὸν δεσπότην· τὸν πᾶσαν τὴν ὑφήλιον θεομήτορ, ἀνακαλούμενον· ὧ καὶ κραυγάζομεν· ὡς οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κε:~

Ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλάτυνας δ' στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἰὺ φρύαξη γὰρ ὁ πνᾶ μου ἐν τῷ ψάλλειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κε:~

Ὠδὴ δ'. Ψὸν πάθος σου σῆρ·

Μέγας ὑετὸς· προς ποταμία ῥεῖθρα· προσβρύχεται σαρκί· βαπτισθῆναι θελήσας· προς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος· ἐκθαμβούμενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε· ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου· τὴν δεξιὰν Χῦ κάραν· ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα:~

Ἕτερον· ἦχος δ'· κατεπλάγη ἰωσήφ· καὶν προσῆλθεν Χῦ γῆς· Ὃ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς· ὡς ἠυδόκησεν αὐτός, ὁ ἀκατάληπτος θς· καὶ βαπτισθῆναι ἠνέσχετο ὁ φωτισμὸς ἡμῶν· ὅθεν προς αὐτὸν ἀπεβλέπετο· ὁ προπρόδρομος βοῶν· οὐ τολμῶ σῆρ· σῆς κορυφῆς ἐφάψασθαι ὁρῶν σου· Ὃ ἀκατάληπτον κε· ὁ πάντα λόγε προς Ὃ συμφέρον οἰκονομήσας δόξα σοι:~

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀνοῆ γὰρ κε· ὑπῶν τας ἀποπλυνόμενον ὕδατι· ἀπεστάλης πρὸς τῷ δεσπότου· ἀνθρεπίζων δέχεσθαι

χεσθαι· τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν χρ̄· καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα· θεογνωσίας αἴγλη πάνσεβάσμιε :~

Ἰοῦ με δρακοντίου δείγματος· ἰαθῆναι μάκαρ δυσώπει· ὁ τὸν χρ̄ νάμασι βαπτίσας τοῖς τοῦ ἰορδάνου ἐν ὧ· τῶν δρακόντων ἐμφολεύουσαν, τὴν πονηρίαν, ὁ σὴρ συνέθλασεν :~

Σοφία τοῦ θῡ κοσμούμενος· προελήλυθας χριστοκῆρυξ· βοῶντος γὰρ γέγονας· κραυγάζουσα μετανοεῖτε φωνή· ὡς προφήτης προηγόρευσας· τὸν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώποις, σὲ δεικνύοντα :~

Τὴν ξένην καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον· ἐπαγόμενος πολιτείαν· ἐπέστης τοῖς ὕδασι· πανάριστε τοῦ ἰορδάνου· φωνῆς τοῦ πρ̄ς ἀκροασάμενος· καὶ παρουσίαν πνεύματος ὀψόμενος :~

Ὁ πάντα πλαστουργήσας κ̄ς· καθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεῖται· ὑποδὺς γὰρ πάναγνε τὴν μήτραν σου· τὴν πανάγιαν μορφὴν τῶν ἀνῶν ἠμφιάσατο· καὶ τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα διεσώσατο :~

ὠδὴ ε· ὁ φωτισμός·

Ὑπερφυοῦς ἀρετῆς λαμπηδόσιν, ἠγλαισμένος· ὡς ἐξ ὀῡίου μυσταγωγίας· ῥείθροις ἐπέστης· ἰορδάνου βαπτίζων, καὶ καθαίρων διὰ τοῦ ὕδατος· πρόδρομε τοὺς πίστει· ψυχῆς προσιόντας σοι :~

Τὸ καθαρὸν καὶ ἀκήρατον φέγγος· μέλλων βαπτίζειν· σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· μεῖζον γὰρ πάντων, ὑπ' αὐτοῦ προεκρίθης· προφητῶν τε σεβασμιώτερος· τὸν προφητευθέντα, ἰδεῖν γὰρ ἠξίωσαι :~

Ὁ προσταλεὶς, προπροσώπου κ̄υ· καὶ τὰς εὐθείας τρίβοις τοῖς ἀνθρώποις ὑποδεικνύων· ἅπτεται τρέμων κορυφῆς τοῦ δεσπότου· καὶ βαπτίζειν λέγων ὁ πρόδρομος· ἕτερον ἐκτός σου θν̄ οὐκ ἐπίσταμαι :~ θ̄ν·

Υἱὸς θῡ, ὁ υἱός σου παρθένε, σαφῶς ἐδείχθη· ἔργα ὡς θ̄ς τελῶν βουλήσει μόνη· ὅθεν σε πάντες, ἀληθῶς θκ̄ον· καὶ κυρίως ἐπονομάζουσιν· ἄλλην γὰρ μρᾶ θῡ, οὐ γινώσκομεν :~

ὠδὴ ϛ· ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·

Σὺ τοῦ λόγου φωνὴ προελήλυθας· καὶ ὡς ἑωσφόρος αὐτὸς ἀνατέταλκας· προκαταγγέλλων πρόδρομε· σὺ τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον :~

Ἐπιγείοις φροντίδας ἠγνόησας· καὶ τὰς ὀῡίοις ἐλπίδας ἐπλούτησας· ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄγγελος· τὴν ζωὴν διανύσας πανόλβιε :~

Προφητῶν σε σφραγίδα γινώσκομεν· ὡς τῇ παλαιᾷ καὶ καινῇ μεσιτεύσαντα· καὶ βαπτιστὴν καὶ πρόδρομον, τοῦ σρ̄ς χῡ καταγγέλλομεν :~ θ̄ν·

Ἀνορμήνευτος ὄντως ἡ σύλληψις· ἄφρατος ὁ τόκος σου· καὶ ἀκατάληπτος· πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται· καὶ πιστεύεται μόνη θεόνυμφε :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θ̄ς με ἀνάγαγε :~

κοντάκιον ἰδιόμελον ἦχος π̄ β'·

Τὴν σωματικήν σου παρουσίαν δεδοικὼς ὁ ἰορδάνης, τρόμῳ ὑπεστρέφετο· τὴν πνευματικὴν δὲ λειτουργίαν, ἐκ πληρῶν ὁ ἰωάννης, φόβῳ ὑπεστέλλετο· τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐξεπλήττοντο, ὁρῶσαι σε ἐν ῥείθροις σαρκὶ βαπτιζόμενον· καὶ πάντες οἱ ἐν σκότει κατηυγάζοντο, ἀνυμνοῦντες σε τὸν φανέντα, καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα :~ ὁ οἶκος·

Τῷ τυφλωθέντι ἀδὰμ ἐν ἐδὲμ ἐφάνη ἥλιος ἐν βηθλεέμ· καὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς κόρας ἀποπλύνας αὐτὰς ἰορδάνου τοῖς ὕδασι· τῷ μεμελανωμένῳ καὶ συνεσκοτισμένῳ, φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· οὐκ ἔτι αὐτῷ νύξ, ἀλλὰ πάντα ἡμέρα, ὃ πρὸς πρωΐ, πρωΐ, δι' αὐτὸν ἐγεννήθη· δείλινον γὰρ ἐκρίβη ὡς γέγραπται· εὗρεν αὐγήν, ἐγείρουσαν αὐτόν· ὁ πρὸς ἑσπέραν πεσὼν, ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου· καὶ

ἔφθασε πρὸς ὄρθρον, τὸν φαιμένται
καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα:~
Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ζ'. Ἡ σύναξις τοῦ ἁγίου
προφήτου πρόδρομου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς παν-
τίμου καὶ ἁγίας αὐτοῦ χειρὸς πρὸς τὴν
βασιλεύουσαν μετένεξις. ἤτ.
Ἐμήσε γλῶσσα κῆρυξ πῶς αὖ αἰνέσει·
Ὃν γλῶσσα χὢ γηγενῶν μείζω λέγει·
Μηνὶ ἑβδομάτη προδρόμου λάχεν
αἰδοίοιο·

Ἡ ἐπάνοδος τῶν ἁγίων θεοφανίων,
τὴν σύναξιν τοῦ παντιμίου προφήτου
προδρόμου ἐν βαπτιστοῦ, ὡς τῷ μυστηρίῳ
τοῦ θείου βαπτίσματος ὑπουργήσαντος,
παρελάβομεν ἐξ ἀρχῆς καὶ αὖθις
ἑορτάζειν, σωτηρίου καὶ αὐτοῦ
τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ παντηγύρεσιν, ἵνα μὴ
δεύτερα τῶν ἐκείνου θαυμάτων παρα-
σιωπήσωμεν· συνέδραμε δὲ καὶ ἡ τῆς
παντίμου αὐτοῦ χειρὸς, πρὸς τὴν βα-
σιλίδα μετένεξις, γενομένη τοιου-
τοτρόπως· ἐν τῇ πόλει σεβαστῇ ἐν ᾗ λέγε-
ται τεθάφθαι ὁ τοῦ προδρόμου σῶμα·
λουκᾶς ὁ εὐαγγελιστὴς παραγενόμενος·
καὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα τοῦ προφητικοῦ
ἐκείνου σώματος ἀφελόμενος, πρὸς
τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ἤγαγετο αὐτόχειρα-
πάντα πολλὰ θαύματα ἐπιτελοῦσαν, ἐν
οἷς δὴ δράκων ἦν τις ἔντιμον τῶν ταύτης
ἐμφωλεύων ὀρείων· ὃν οἱ τὴν πόλιν οἰ-
κοῦντες καὶ τῆς ἑλληνικῆς μοίρας θεο-
ποιούμενοι, θυσίας ἐμπαυσιαίας ἐτίμων·
καιροῦ δὲ προβαίνοντος, ἐκληρώσατό τις
τῶν ἐγχωρίων, ὃ ἑαυτοῦ θυγάτριον ἐπι-
δοῦναι τῷ δράκοντι· ὁ γὰρ δράκων οὗ-
τος τῆς φωλεοῦ ἐξορπίζων, καὶ αὐτὸ πᾶν
ὃ φαινόμενος δέμας, καὶ μέγιστον κε-
χηνὼς, ὃ θῦμα ἐδέχετο· ἐν τοῖς ὀδοῦσιν
ἐπαίρων τε· διά τοι τοῦτο ὁ τῆς κόρης πα-
τὴρ μεμαγμοῖς ὃ θεῖον, καὶ τὸν πρόδρομον
κατελιπάρει, πρὸς ὃ τὴν παῖδα αὐτοῦ
πικροῦ θανάτου ἀπαλλαγῆναι· καὶ συ-
φίζεταί τι τοιοῦτον· ἀξαιτεῖται πρὸ-
σκυνῆσαι τὴν ἁγίαν τοῦ προδρόμου χεῖ-
ρα· καὶ ἐν τῷ ἀπαίρεσθαι ταύτην, λαμ-
βανόμενος, τοῖς ὀδοῦσιν αὐτοῦ, τὸν αὐτὶ-
χειρα δάκτυλον ἐκκόπτει· καὶ τοῦ πο-
θουμένου τυχών, ἔξεισι τοῦ μυοῦ· καὶ δὴ
ὡς ἡ τῆς θυσίας ἐφειστήκει ἡμέρα καὶ ὁ
τοῦ λαοῦ θέατρον παρῆν, πρόσεισιν ὁ
πὴρ τὴν παῖδα ἐπιφερόμενος· καὶ γε-
νόμενος πλησίον τοῦ δράκοντος, ἐπεί
τωρ εἶδεν αὐτὸν κεχηνότα καὶ τοῦ θύ-
ματος ἐφιέμενον, τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον δά-
κτυλον ἀναστήσας μέσον τοῦ φάρυγος,
τῇ τούτου ἐμβολῇ, παραχρῆμα τὸν δά
ματον αὐτῷ συνέσπασε· τούτων οὕτω
τελεσμένων, ὁ μὲν πὴρ ζώσαν τὴν
παῖδα ἔχων ὑπέστρεφεν· τὴν παραίδο-
ξον λύτρωσιν διηγούμενος· ὁ δὲ πλῆ-
θος τοῦ λαοῦ ὑπερβάλλον τοῦ θαύμα
τος ἐκπλησσόμενοι· ἀχαριστείοις φω-
ναῖς ἀνέπεμπον τῷ θεῷ καὶ τῷ προδρό-
μῳ· μέγιστον οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενοι·
λέγεται δὲ κατὰ τὴν τῆς ὑψώσεως τοῦ
τιμίου σταυροῦ ἑορτὴν, ἀνυψοῦσθαι ταύ
την τὴν τιμίαν χεῖρα ὑπὸ τοῦ ἀρχιε-
ρέως· ἐν δὲ τῷ ὑψοῦσθαι ποτὲ μὲν ἐκτε
τάσθαι· ποτὲ δὲ συστέλλεσθαι· ὃ τῇ μὲν
ἐκτάσει αὐτῆς, ἀφορίας δηλοῦσθαι
καρπῶν· τῇ δὲ συστολῇ, ἀπορίαν καὶ ἔν-
δειαν· διὰ ταῦτα πολλοῖς μὲν τῶν
κατὰ καιροὺς βασιλεύόντων, διὰ ἐφέσεως
ἦν ὃ ἐν καταστάσει ταύτης γενέσθαι· ἐ-
ξαιρέτως δὲ κωνσταντίνῳ καὶ ῥωμανῷ
τοῖς πορφυρογεννήτοις· ὅθεν καὶ τού-
των βασιλευόντων, ὑπό τινος διακό-
νου τῆς αὐτοκρατείας ἐκκλησίας ἱεροπρε-
σβυτερουμένου, ἡ τῆς τιμίας τοῦ πρε-
σβύτου χειρὸς ἀναχώρησις καὶ αὐτάκλισις
ἐγένετο κατ' αὐτὴν τὴν ἐπιλύχνιον ὥ-
ραν, ἐν ᾗ τὸν ἁγιασμὸν ἔθος τελεῖν χρι
σταυοῖς παραδέδωται· ἦν ὁ φιλόχριστος
βασιλεὺς ἐκ πόθου καταπασάμενος,
ἐν τοῖς βασιλείοις ἀπέθετο· τελεῖται
δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τοῖς φοβερσίου:~
ὠδὴ ζ'. Βάτος ἐν ὄρει πυρὶ φλεκτος·

ἱδρυμα

Ιερουργήσας τὸ βάπτισμα· καὶ τελειώσας προέδρομε τὰ πρὸς θν̄· σαφῶς δηλέγτα σοι μυστήρια· ὡς ἀρνίον ἄκακον ἱερουργούμενος· προσηνέχθης θυσία· διὸ μετὰ σοῦ συμφώνως ψάλλομεν· ἀλληλουϊα τὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

Ηέος λίλιας γενόμενος· σὺν παῤῥησία προέδρομε, καὶ βασιλεῖς σαφῶς ἐλέγχων ἀμομήσαντας· τὸν βίον ἄϋλον ἐπιδημήσας ὡς ἐκεῖνος τρισμάκαρ· διὸ μετὰ σοῦ προφῆτα ψάλλομεν· ἀλληλουϊα τὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

Οπροφητῶν σοφώτερος· καὶ ἀποστόλων προέδρομε τῶν τὸ χν̄, ὃ θεῖον γέρας κληρωσάμενος· σὺν τῷ μόνου πλήρωμα, ἐν ἀπαρχὴ σαφῶς μέας χάριτος ὤφθης· διὸ μετὰ σοῦ τρισμάκαρ ψάλλομεν· ἀλληλουϊα τὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρώων :~

Υμνολογίαις τιμῶ τὸ μαγμον, καὶ θεοδόχον δέπασμαν παμάσεβῶς· ἀξίως αὐτὸ μνήσωμεν ἡμῖν· τοῖς αὐτοῖς ὀφλέτα· προὸς ὃν οἱ πρόοι συμφώνως ψάλλομεν· ἀλληλουϊα τὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

ὠδὴ ε'. καλμος ποτέ.

Ετὸν σὸν γῆς, ἰσάγγελον φαμέν τα· παρηλλαγμένῳ πολιτεύματι· καὶ τὸν αὐτὸν ἀμφότερον· ἰωαμψην παμμακάριστε· χαρμονικῶς γεραίρομεν κράζοντα· ἀλληλουϊα τὸ τὰ ἔργα κῦ τὸν κν̄·

Μίαν ἐν τρισὶ δεότητος οὐσίαν· ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, προφῆτα μεμύησαι· τῇ φωνῇ γὰρ τῆ γεννήτορος, καὶ παρουσία πνς̄· ἔγνως τὸν βαπτιστὴν τα, λόγον θῦ τὸν ἀΐδιον :~

Οῥθρος μοι τὸς τὸν ἥλιον μιμούμενος, τὸν ἐκ παρθένου αἰγαπείλαμτα· ἐκ σφύρας προέδραμες, ἰωαμψην παμμακάριστε· ὃ τὸν ἀμνὸν ἐκύρυξας· κόσμου τιμὼ ἁμαρτίαν, φιλανθρωπία τὸν αἴρομτα :~

Υπὲρ ἡμῶν μὴ μάκαρ ἐποτπεύων· ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον· τῷ θείῳ κηρύγματι ἑπομένους σου παμόλβιε· καὶ διὰ χαῖς ἐμβαίνοντας προέδρομε ταῖς ἐντολαῖς· καὶ στηρίσας σὺν

δόγμασιν :~

Δόξαν τῇ πρς̄, συμπαραβὰν ἀφράστως, τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα· ὃ λόγον τὸν αὐαρχον· ἐν ἀρχῇ ὄντα μονούμενον· ὃ μιῷ ἐκσὺ προτότοκον, πάντα γενόμτα· ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως :~

ὁ εἱρμός·

Κάμινος ποτέ, πυρὸς ἐν βαβυλῶνι τὰς ἐνεργείας διεμέρισε, τῷ θείῳ προστάγματι· τοὺς χαλδαίους καταφλέγουσα· τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα· ψάλλοντας ἀλληλουϊάτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν̄ :~

ὠδὴ θ'. Η τὸν προηλίου·

Εκ τῆς ἐρήμιας ὁ πρόδρομος, φωνὴ τὸν λόγον δείκνυσι· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ὃ παρόντα πάντα χαρῶς· βαπτίζειν ἀφετίζεται· τὴν ταῖς ψυχαῖς καθαίρουτα· τῆς ἁμαρτίας διὰ πίστεως :~

Χάρις τε καὶ νόμος, μεσίτην σε σεπτὸν σαφῶς προβάλλεται· ὁ μὴν σφετερίζομτα· οὐδὲ ἀρχόμενον· τῶν ἀπάντων τῶν προφητῶν, τῷ λόγῳ προτιμώμενον· τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα βεβηκότα παμσεβάσμιε :~

Οτοῖς ἀσωμάτοις, ἐφάμιλλον ζωὴν ζῶν δεξάμενος· ἀσυλλήπτοις χορείαις συμφραίνετε· ὃ τῷ θεόν προεφωνῶς, τὸ δεσπότου ἀγαλλιᾶτε· τοῖς ἀφημένοις ἄφεσιν, ὃ σεῖαν δέξαι τούμενος :~

Υπὲρ ἀπαλλαχήσιν, ὁ πάντων λυτρωτὴς ἀνθρώπος γίνεται· ὃ σπερχολὺ καταδέχεται γέμψησιν· φιλανθρώπως ὑπὲρ ἀνθρώπων ὁλίαν φιλανθρώπος· παρθενικῶς ἐκμήσας σου· θεογεννήτορ παμμακάριστε :~ ὁ εἱρμός·

Ητὸν προηλίου φωστῆρα, τὸν θν̄ δέξαμενα τείλαμτα· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα· ἐκλαγόμων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα· ἀλληλουϊάριον ᾄδωμε· σὲ θκε̄ μεγαλυνόμεν :~

δέξαι προκλαρίων· γυναῖκες ἀκουτί·

Ηροφήτην σε προέφησε· καὶ προφητῶν

Digitized by Google

τῶν ὑποφήτερον· ἐν γεννητοῖς ὁ δεσπότης γυναικῶν μείζων ἀνεφάνη· οὐ γὰρ προφῆται ἄνωθεν· ὁ νόμος προκατήγγελλεν· χριστὸν σαρκὶ ἐώρακας· οὗ καὶ βαπτίσας ἐδείχθης, σεβασμιώτερος πάντων:~

καὶ τῆς ἑορτῆς· ἐπεσκέψατο·

Ἐπεφάνη ὁ σὴρ, ἡ χάρις καὶ ἀλήθεια· ἐν ῥείθροις τῷ Ἰορδάνῃ· καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ, καθεύδοντας ἐφώτισε· καὶ γὰρ ἦλθεν ἐφάνη θ φῶς θ ἀπρόσιτον:~

Εἰς τοὺς αἰῶνας, θ πᾶσα πνοὴ, ἰσχύσει ἀεί· σχέσει ἰδιόμελα· ἦχος ά·

Φῶς ἐκφωτὸς, ἔλαμψε τῷ κόσμῳ χς ὁ θς ἡμῶν· ὁ ἐπιφανεὶς θς, τοῦτον λαοὶ προσκυνήσωμεν:~

Πάλιν θ αὐτό·

Πῶς σε χέ, δοῦλοι τὸν δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν· ὅτι ἐν τοῖς ὕδασι, πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας:~

Ὑπ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σὴρ ἡμῶν· τὰ ῥεῖθρα ἰάσατο· τῇ παλάμῃ τῆς δουλου χειροδετουμένου· καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα θ μυστήριον, τῆς οἰκονομίας σου φιλάνθρωπε:~

Ὁ ἀληθινὸς φῶς ἐπεφάνη· καὶ πᾶσι τὸν φωτισμὸν δωρεῖται· βαπτίζεται χς μεθ ἡμῶν, ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος· ἁγίασον τὸν ἁγιασμὸν τῷ ὕδατι· καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται· ἐπίγνου θ φαινόμενον, θ τοὺς οἰκείους θ μυουμένου· διὰ λουτροῦ σεία· δι ὕδατος θ πυρός· διὰ καταδύσεως ἡ πρὸς θν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, κε δόξα σοι:~

Πολυβάλλων τ οἰκόν ἐν μεφέλαις· ῥεῖθρα πολυβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνια· καὶ τῇ ἐμῇ καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τοῦ συγγενοῦς αἰνῶ μαρτυρεῖται πρς· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πρς· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς· χέ ὁ θς ἡμῶν δόξα σοι:~ Δόξα ἦχος πλ β·

Ἄγγελος ἐκχειρωτικῶν ὠδίνων προηλθάν βαπτιστά· ὃς αὐτῶν τῶν ἀπαρχάμων τὴν ἔρημον οἰκήσας· σφοδρὸς τε πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης· οὓς γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐδεήσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτῷ τὴν ἰότητα· καὶ θ πνεῦμα εἶδες καταβατικῶς ἐπ εἶδει, τὴν φωνὴν ἔλκον Χν τὸν βαπτιζόμενον· ἀλλ ὦ πάντων τῶν προφητῶν ὑποφήτορε· μὴ διαλείποις πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα:~

Καὶ μυῶ· ἦχος β·

Σήμερον ὁ χς ἐν Ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι· σήμερον ἰαμάτων ἄνοδος χορηγεῖται τῷ δεσπότου· αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ὄψεσθαι, θ παράδοξον θεωρῶσαι μυστήριον· τί θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο· τί μεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκτῇ κανόνες τοῦ ἁγίου· ὠδὴ γ· θ ἕκτη·

Μιᾷ τῷ αὐτῷ ἡ· τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν, γεωργίου τοῦ χοζεβίτου· καὶ τῆς ὁσίας μρς ἡμῶν δομνίκας, καὶ ἀναγνωστρίας, τῆς ὁμολογητῆς· Εἰς θ κε ἐκέκραξα ἀκροστιχὶς προσόμοια τῆς ὁσίας· ἦχος δ·

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Τῆς ψυχῆς τὴν ἀκρόπολιν, λογισμῶν οὐ κατέσεισαν· προσβολαὶ μακάριε σου γὰρ ἔπαλξιν· ὡς θωρηκτὴν σὴν προβαλλόμενος· γεράνιον ἄσκησιν· διετήρησας σαυτὸν, τοῦ θεμοῦ πολεμήτορος· ἀπαρέγκλητον, καὶ ἀπήμαντον ὅλως· καὶ παρέσης, τῷ δεσπότῃ τῶν ἁπάντων·

μιᾷ τῇκῶς

Ο ἁπάντων· νικητικῶς στεφανούμενος· ὑχ' ὁδοῦ μῆκος ἴσχυσεν· οὐδὲ τόπων δυσχέρεια· παραλύσαι ὅσιε δὲ διάπυρον, τῆς πρὸς θν̄ ἐκδημίας σου· κἀκεῖ γὰρ γενόμενος, καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθείς· οὗ οἱ πόδες ἐπάτησαν, τοῦ θῡ ἡμῶν· οὐκ ἠμέλησας ὅλως· εἰ μὴ φθάσης, δι' ἀσκήσεως καὶ πόνων, καὶ πρὸς σιὼν τὴν οὐράνιον:~

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα· ὑποφαίνων τοῖς δάκρυσι· καταμύξει ἔνδοξε γῆν κατέβρεχες· καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέματτεν· χῡ ὑποπόδιον· ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν, ὡς παρόντα καὶ βλέποντα· ὃν ἐπόθησας· καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου· διανοίας· θεωρίαις θειοτάταις, τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος:~

Ἕτερα τῆς ἁγίας· ὕδωκας σημείωσιν· ἐκ δυσμῶν ἀνέτειλας, πρὸς τὴν ἑώαν πανόλβιε· ὡς ἀστὴρ φαεινότατος· ἀκτῖσιν ἀστράπτουσα· τῶν σῶν ἐναρέτων, πράξεων ὁσία· καὶ κατεφώτισας πιστῶν, τὰς διανοίας φέγγει θαυμάτων σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν σὴν μνήμην γεραίρομεν· τὸν χν̄ μεγαλύνοντεν· τὸν σε πτῶς σε δοξάσαντα:~

Τρωθεῖσα τῷ ἔρωτι· τῆς τοῦ χῡ ἀγαπήσεως· ὦ δομνίκα πανεύφημε· αὐτῷ ἠκολούθησας, ἀπαρνησαμένη, ἐπίκηρον δόξαν· καὶ τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονὰς, καὶ πᾶσαν βίου ἄλλην ἀπόλαυσιν· διό σε εἰσωκίσατο, εἰς φωτεινότατον θάλαμον· ἰς̄ ὁ φιλάνθρωπος, καὶ σήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Πάθη τοῦ κῡ σου· καὶ ποιητοῦ ἀναπλάττουσα· ἐν αὐτῇ ἀναδέδειξαι· τοῦ λόγου ὡς ποίημα· λογικὸν παρθένε· καὶ διὰ τοῦ λόγου, παιδαγωγοῦσα τῶν παθῶν, τῆς ἀλογίας τὰ παρεγκλήματα· διὸ καὶ καθ' ὁμοίωσιν· εὐθυποροῦσα ἀοίδιμε· ἀληθὲς καὶ ἀκίβδηλον, τοῦ θῡ ὤφθης ἄγαλμα:~ Δόξα καὶ νυν̄· ἦχος α'·

Ο περιβάλλων τὸν οὐνὸν ἐν νεφέλαις, ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια· καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἁμαρτίαν· καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται πνεύματος· υἱὸς μονογενὴς ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου πρς̄· πρὸς ὃν βοήσωμεν ὁ ἐπιφανεὶς ὡς σώσας ἡμᾶς· χε̄ ὁ θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἀποστιστιχηρὰ ἦχος π̄ β'· Αἱ ἀγγελικαί·

Τὸ φωτιστικὸν, καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώποις· φῶς αὐτολαμπὲς, σὺ ὑπάρχων ἰῡ μου· ἐν ῥείθροις ἰορδάνου· βαπτισθεὶς ὅλως ἔλαμψας· φῶς δὲ ὁμοούσιον πρῑ σου· ἐν ὦ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα· χε̄ κράζει σοι· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~ στῑ· Ἡ θάλασσα εἶδε·

Ὡς διὰ σαρκὸς, κορεσθῆναι θείας δόξης· δεῦτε νοητῶς, καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις· καὶ τὸν χν̄ ἰδόντεν, ἐν σαρκὶ βαπτιζόμενον· τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα, κάραν εὐφυῶς ὑμνολογουντεν· αὐτῷ κράζομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

στῑ· Ψί σοι ἔστι θάλασσα·

Νάμα ζωτικὸν, σὺ ποτίζεις ἰῡ μου· ἐν τῷ ποταμῷ ἰορδάνη εὐσπλαγχνία· ἡμᾶς τοὺς ἐκκαέντας, τοὺς ἐνδίψει φιλάνθρωπε· ὅθεν ποτισθέντεν ἐκ πηγῆς σου· τῆς ἀθανάτου Σφωσφόρου· χε̄ ψάλλομεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νυν̄ ἦχος π̄ β'·

Ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, ἰδών σε ὁ ἰωάνης πρὸς αὐτὴν ἐρχόμενον ἔλεγε χε̄ ὁ θς̄· τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας, ῥῦπον μὴ ἔχων κε̄· εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω· πρς̄; ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἑαυτῷ· υἱοῦ; ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρκωθείς· πνεύματος ἁγίου; καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος· ὁ ἐπιφανεὶς θς̄ ἐλέησον ἡμᾶς:~

Ψροπάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον· Εἰς τὴν πρώτην στιλο̄, κάθισμα ἦχος δ'·

κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ἰς̄ ὁ τοῦ ναυῆ, ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· διαβιβάζων

βάζων τὸν λαόν· καὶ τῶ θῦ τὴν κιβω-
τὸν, ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν ἀφρ-
γεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν αἰαμορφώ-
σεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ αἰαγεννή-
σεως· ἡ μυσικὴ διάβασις τῶν δύο, σκιο-
γραφεῖ μὲν τῶ πνεύματι· χς ἐφαπὴ μὲν
ἰορδάνη, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα :~

Δόξα καὶ νυν, τὸ αὐτό·

Εἰς τὴν β' ᾠδὴν, κα' ἦχος π' δ'·

Ἀυλῶν τοιμενικῶν·

Βαπτίζεται χς· ὁ τὸν κόσμον φωτίζων·
ὃς ὕψοις ὁ πὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων· οὗ-
τος ὅζιν ὁ υἱός μου ἐν ὢ ἠυδόκησα αὐτῶ
ἀκούετε· χορς ὅζιν ὁ φωτίζων τὴν οἰ-
κουμένην, τῆ ἀσπλαγχνία αὐτῦ· ὁ βα-
πτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θς· ὁ γένος τῶν
ἀνθρώπων :~ Δόξα θ νυν, τὸ αὐτό·

Ο καιρὸν τῆς ἑορτῆς καὶ τῶ ἁγίου·

ᾠδὴ ά· ἦχος δ'· Ἀνοίξω τὸ στόμα μου·
ἀνοίξει τῶ στόματος· δοθῆναι μοι χάριν ἱ-
κέτευσον, σοφίας γεώργιε· τὴν ἀπαρ-
χὴν ἰῦ· ὅπως ἀσωσοῦ τὴν μνήμην κα-
ταξίαν· ὁ ἄμουσος ἄσμασιν· θείοις γη-
θόμενος :~

Ε γῆ πεπολίτευσαι· ὡς ὡρ ἀσώματος
μέλιτε· σωπήφθης ἐντεῦθεν δὲ· τῶν ἀ-
σωμάτων χοροῖς· τῷ ποιήσαντί· ᾠδαῖς
ἐν τελεσταίοις· μέλπων καὶ δεχόμενος,
τούτου τὴν ἔλλαμψιν :~

Τ οῦ κόσμου ἠλόγησας· ταῖς ὑπερκόσμοις
ἐντολαῖς σου· ἀσκήσας ἐν κόσμω δὲ, ὃ-
που ἐγράφη χς· ὅζεδήμησας ἀνθρώπων·
πρὸς κόσμον· χοροῖς σωναυτόμενος·
τῶν πρωτοτόκων σοφέ :~ Σν·

Μ οίξας τὸ στόμα μου· ἀγνὴ πρωείρηκαι
μέλψαι σε· σοφίαν τὴν τέξασαν, τὴν
ἐνυπόστατον· ἀλλ' ὡς αἰμαχμος, τὴν πά-
νσαγνον ὡς θέμις, ὑμνῆσαι μὴ ἰσχύων
σε· αἰτῶ βοήθειαν :~

Ἕτερος καιρὸν τῆς ὁσίας·

ᾠδὴ ά· ἦχος β'· Ἐν βυθῶ κατέτρωσε·
ὦ ἐμβέω ποθῶ τὴν ψυχήν· ἐμβολὲ πανε-
ρώσασα· τῶν σαρκικῶν ἡνιόχων ὑπε-
ρίσχυσας· διὸ ἱκετεύωσε, ἡνιόχευτά με
παθῶν τῆς ὄφεως σοῦ παῖς ἱκεσίαις·
ἀνάπλασμε δομνίκα ἀπολύτρωσαι :~

Η κολούθησε χαίρουσα χῶ· πάντων αἰτιχνάσα· τὴν ἰδέαν μορφὴν ἀπέσεμνε· καὶ παρθένων τάγμασι σωνεῖθμησαι· ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· ὅθεν σε τιμῶμεν, πίστει σωελθοῦσαν ἀξιάγαστε :~

Η υσταγμὸν κακίας οὐδαμῶς· ἐμβόξε μυ-
σάζουσα· ἐπαγρυπνοῖς ταῖς φωταγω-
γίαις πράξεσιν· καὶ πρὸς φῶς αἰέπτερον
ἀζεδήμησας· ταῖς ἐκείθεν λαμπρό-
τησι· πολυχεομένη· καὶ φωταγωγοῦ-
σα τοὺς ὑμνοῦντας σε :~ Σν·

Κ αὶ πρὸ τόκου ἄφθορος ἀγνὴ· καὶ με-
τὰ τὴν κύησιν· μὴτρθῦ ὑπερφυῶς διε-
μείνας· ὅθεν σε ποθήσασα, θεόν πνῖ· ἡ
δομνίκα ὀπίσω σου, ἄφθορος προσήχθη·
τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν σου ἄχραντε :~

ᾠδὴ γ'· Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους θεό-
θυόμενος διακρίσιν οἰκείοις· ἐλύσε τὴν
σάρκα κοσμικῆς, ἐκθήρας στράγγασιν,
ὡς ποταμίοις τούτοις δὲ· τὴν τῶν δαι-
μόνων σύρροιαν· ἀσκητικῶς κατεπόμ-
πησας :~

Ο σίως ἀμέμπτως καὶ δικαίως· τὸν βίον
διέπρεψας σοφέ· πρὸς δὲ καὶ πόνοις
χρώμενος· ἀσκητικοῖς τὴν ἄπονον·
διαγωγὴν κεκλήρωσαι· θεομακάριστε
γεώργιε.~

Λ ουὸς θείω ἔρωτι παμμάκαρ· τῶν τό-
πων κατ' ἄκρας τῆς σιών· πρὸς τούτοις
ἐπεδήμησας, κἀκεῖ διαμεμένηκας, ἕως
θανάτου σωνόντε· πέζων πόνοις τὴν
σάρκα σου :~ Σν·

Ω ν σὺν ὑμνολόγων ἐπαιώτα, ἀσύγκρι-
τα κόρη πρὸς ὁδὸν· τῆς μεταγοίας ἴθυ-
νον· τὸν λόγον ἡ κινήσασα· τῶ κόσμου
τὸν καθαίρουσα, τὰς ἁμαρτίας δεόμεν
φε :~ Ἄλλος· ὅζιώθησεν ἡ ἔρημος·
λωτῆρας θαλαττεύοντας, διεσώσω ἔ-
λαιον, μετ' ἀλογίας πέμπουσα· τῆ
θαλάσση καὶ μεταβάλλουσα· εἰς χα-
λιλαίων δομνίκα θ κλυδώνιον :~

Ὕλοις λαμπομένην σε φεικτωρίαις·

ἄγελος,

ἄγγελος, φωτοειδὴς ἐμήνυσεν· ἱσταμένη ἐπιδημήσασαν· Βασιλίδα πρὸς πόλιν θείῳ μύματι:~

Ἰ ερίω πτόρου μὲν τῆς ἐγκρατείας ἔφθασας, τῆς ἀπαθείας ἔμβδξε· τοὺς λιμένας λιμήντε γέλονας· τοῖς εἰς βάθη καὶ κίας ὁλιθήσασιν:~ Ἀντ.

Λ ιπαίμοσον παρθένε δ' ἀδεμές μου· δύναμιν τῷ τῦ ὑψίστου τέξασα· τῷ δ' ἑαυτῆς χῶσιν παρέχουσαν· καὶ δομήσας τῷ μνήμην μεγαλύνασαν:~

ὁ εἰρμός·

Ξ ελύθησεν ἡ ἔρημος· ὡσεὶ κρῖνον κέ· ἡ τῶν ἐθνῶν χειρώσουσα· ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· ᾗ ἡ ἐρευθῆ ἡ καρδία μου:~ κάθισμα ἦχος δ'·

Ταχὺ προκατάλαβε·

Τ ὸν σάρκα ἐσταύρωσας, σὺν τοῖς παθήμασι· καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν πρὸς χεῖρα ἔσχικας· δομήσας μυμφίον τὸν σόν· ἄφθαρτον διὰ τῦτο, ἐκομίσω δ' σέφος· καὶ ἀγέλων χορείαις, ἠειθμήθης ὁσία· πρεσβεύσασα αὐτῷ ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν σε:~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τ ὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ ἰορδάνια· δ' κράτος συντρίψασα τῆς ἁμαρτίας, χεῖρα θεὸς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ, σεαυτὸν τῦ προδρόμου· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν αὐτῶν δ' γένος· διό σε σὲ ἱκετεύομεν, σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ᾠδὴ δ'· Ὁ καθήμενος ἐμβδξη·

Τ αῖς μηρείαις ὡς αἰτίαις, φιλοτίμως φερόμενος· τῇ ψυχῇ σου μάκαρ, μὴ ἀφραινομένῃ παρέσησας· τῷ ποιητῇ τῶν ἁπάντων συγκαλέσαντι· πρὸς τὴν αὐτοῦ θείαν φυσιν ἀγαλλόμενον:~

Ὁ ὖός τις ἀμέφαμης, τοῖς πρακτέοις ὡς ἄγρασι· κατηγλαϊσμένος, φόρῳ ὡς φωσφόρον τὸν κτ· τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην καταυγάζοντα· καὶ δηκνύομενα· τῆς παρ' αὐτῷ δόξης μέτοχον:~

Θ εασάμενος ὑμῶν θεν· δι' ἡμᾶς κατορθώμενος· τὴν σὴν ἀρίσκει· θεῖον ἀληθῶς δύναμιν· ἣν σὺ σκιωσας σὺ πόθῳ ὡς πῦρ κλίμακι· πρὸς τὴν αὐτῶν ἀνῆλθες, σὴν ταύτην χρώμενος:~ Ἀντ.

Ὁ καθήμενος ἐν κόλποις· ἀϊδίως τῷ φύσαντος· σὰς ὠλένας ὤφθη· μὴν ἀπορρήτως καθήμενος· τὴν τετοκυῖαν σε δείξας μετὰ γέμμησιν· ἀφθαρσίαν, καὶ ἀληθῶς ἀδιάφθορον:~

ἄλλος· Ἐλύθησαν·

Π ήρανας, φωτισμὸν ἰαμάτων δώσουσα· παλῶν τὴν σκοτόμαιναν· καὶ τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας· πάντας δὲ ἐφώπισας· τοὺς ἀσεβῶς σοι δομήσαντας προσπελάζοντας:~

Ν υμφίος σε· Βασιλεὺς ἐπ' οὐρανίοις ἐμβδξε· δοξάζει ἐμώπιον· τῷ Σωτῆρι τῆς Βασιλεύοντος· καταπληττομένου σου, τὸν ἀκηλίδωτον βίον, καὶ τὰ θαύματα:~

Π ήχους, τῶν δυνάμεων σου ὑπάρχων ὁ κτ· σαφῶς προσημαίνει σου, τὸν τῶν ἐφεμπτηρίων· ἡγήρας τὰ πάθη, τῆς πονηρίας δομήσασα ἀπελάσασα:~ Ἀντ.

Ε κρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἀδύνασεδύσατο· τῇ θείᾳ γεμμήσει σου· Ὃ τὸν φολεὸν ἠμφιάσατο· μόρος ἦν ἀξύφαμεν, ἐν τῇ χαρᾷ σου ὁ λόγος σωματούμενος:~

ᾠδὴ ε'· Ἄξεσθε τὰ σύμπαντα·

Ξ έρησαν ἄγγελοι· καὶ πᾶς ὁσίων σύλλογος· ὁρῶντος δ' ἀμέμβλετον τῶν πόνων, τῶν σῶν ὁρῶντά καὶ δ' τῦ βίου σκληρεύμ· ὡς πρὸ σὺ γὰρ ἀψύχοπορῶν, λίθος διετέλεσας· ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν:~

Ῥ ὶς πᾶσαν ἄξελαμψεν· ἰδοὺ ψυχῆς ὁ μέλιγος· πάντας ἐμπιπλῶν φωτοχυσίας· καὶ σκοτομήνης ἐλάνθρωπον τῶν παλῶν· ὡς πρὸ καθαρώτατος καὶ μὴ· ἥλιος κινούμενος, τὴν σεῖον κίνησιν:~

Π ατρίδος ἄξέμωσαι· τῆς σῆς σοφὲ γεώργε· ὑπὲρ τοὺς προσκομιστὰς τῷ βίῳ· χεῖρ φιλήσας τὸν ξεμωλέμτα βρετοῖς· ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτῷ· ἀξίως τῆς ἀμωλεν, ἀξιούμενος χάριτος:~ Ἀντ.

Ῥ αίωσας ἄχραντε· σὺ τῶν βροτῶν δ'

πλήρωμα·

πλήρωμα· σὺ γὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα· τοῦ οὐρανίου κήτοις τεκοῦσα θν· λόγον ὡσεὶ δέρριν οὐρανούς· κόρη τὸν ἐκτείναντα, ὡς βροτοὺς διαπλάσαντα :~

ἄλλος· Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός·

Ἱεηπονήσασα, καὶ τῷ ἀρόρρω τῶν εὐχῶν τέμνουσα· τὴν ψυχικὴν, αὔλακα πολύχουν· ἐδρέψω τὸν καρπόν· θείαις ἀποθήκαις· ἁγνὴ συντηρούμενον :~

Ἐπιφωτίζουσα· τὸν καθαρόν σου λογισμὸν ἔλαμψας· τοῦ πανταυργοῦ· πνς δυνάμει τὰ πόρρω ὡς ἐγγύς· καὶ τῶν ἐσομένων, προλέγεις τὴν ἔκβασιν :~

Ῥώμη τοῦ πνς· ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι· θεουργικῶ· τῆς διακονίας ποιμαίνειν ἱερὰς· ψυχὰς ἐγκελεύων, δομνίκα θεόσοφε :~ Ἅγ.

Ἅγιον κν· κυριοτόκε τοῦ πάντος τέτοκας· ὃν ψυχῆς· δομνίκα ποθοῦσα· παθῶν φθοροποιῶν, κατακυριεύει· παρθένε ὑμνοῦσα σε :~

ᾠδὴ ς· Ἐβόησε, προτυπῶν·

Ἐβόησας, πρὸς θν ἀεννάοις σὺν δάκρυσι· καὶ τοῦ βίου· ὡς ἐκκήτοις δεινοῦ σε διέσωσε· πρὸς τὰς ἀκυμάντοις· καὶ ἀείρροις πηγὰς τῆς θεώσεως :~

Τετράγωνον, ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησεν· τεῖχος μάκαρ, νοουμένων ἐχθρῶν μὴ προούμενον· τὰς ἀκροβολίσεις· ὡς στερρὸς γὰρ νικᾶς τὸν πειράζοντα :~

Ὡς πρόβατον· χοζεβᾶ τῷ σεμνείω προσέδραμες· τῇ δὲ πράξει· βακτηρία καθὰ περ χρησάμενος· πρὸς ἐδὲμ ἰθύνεις, τὰ αὐτῷ προσοικούμενα πρόβατα·

Ἐσκήνωσεν· ὡς βροτὸς ἐν νηδύϊ σου κς· τὸν βροτόν με· τῶν αὐθίτων σκηνῶν ἀξιούμενος· παρορῶν μου πράξεις· τὰς ἀθέσμους ἁγνὴ καὶ τὰ πταίσματα :~ Ἅγ.

ἄλλος· ἐν ἀβύσσω πταισμάτων·

Ἱερὸν προφητεῖον ἀνήγειρας· θείου ζαχαρίου προφήτου θεόφρονος· μεθ' οὗ ναὸν εἰς ἅγιον· συγχορεύεις δομνίκα θεόσοφε :~

Ῥεῖθρον ὤφθης ἰάσεων ἄφθονον· πλύνουσα φλογμὸν παθημάτων καὶ βρύουσα· ἁγιασμὸν σωτήριον· κυριώνυμε κόρη θεόνυμφε :~

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ὡς ἔντιμον· ὡς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν· σὲ ὁ νυμφίος κς· ἑαυτῷ συνεισάγει ἀοίδιμε·

Δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ ἐχρημάτισε· βρέφος ὁ παντέλειος ἀνακαινίζων με· παλαιωθέντα πάθεσι· διὰ σοῦ πανάγια θεόνυμφε :~ Ἅγ.

ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον, τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θς με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Ψῶ αὐτῷ μηνί, ἡ· μνήμη τῆς ὁσίας μρς ἡμῶν δομνίκας· ἅγ.

Αἰποῦσα τὴν γῆν οὐρανόφρον δομνίκα·

Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν ὥς περ ἠγάπα·

Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμου λάβε νυξ σρεβενή·

Αὕτη ἦν ἐπὶ θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως· παρέτεινε δὲ ἕως λέοντος καὶ ζήνονος· ὑπῆρχε δὲ ἐκ πόλεως καθαργένης, τῆς πρὸς καρχηδόνα· κατά τινα δὲ οἰκονομίαν μεθ' ἑτέρων τεσσάρων παρθένων ἐν κωνσταντινουπόλει παρεγένετο· νεκτάριος δὲ ὁ τηνικαῦτα ἀρχιεπίσκοπος ἐξ ἀποκαλύψεως θείας αὐτὰς ἐδέξατο· καὶ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος κατηξίωσεν· ὑπελθοῦσα δὲ τὸν μονήρη βίον ἡ ὁσία, καὶ ἀνδρικοῖς πόνοις ἐγγυμνασαμένη, καὶ εἰς ἄκρον προελθοῦσα ἀσκήσεως, καὶ θαύματα ἐνεργεῖν καταξιωθεῖσα, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων πολλοῖς προθεσπίσασα, πρὸς κν ἐξεδήμησεν :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰουλιανοῦ, καὶ βασιλίσσης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς· ἅγ.

Ἰουλιανῶ πολλὰ καὶ βασιλίσση·

Ἐπαθλα κεῖνται κειμένοις ἐκ τοῦ ξίφους· Ψέμνει κεφαλὴν τοῦ ξίφος τὴν κελσίου·

καὶ

Καὶ σὺν κεφαλῇ τῇδε τὴν ἀντωνίου· ἅγιος μάρτυς ἰουλιανὸς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν διοκλητιανοῦ, καὶ μαρκιανοῦ ἡγεμόνος, ἐν ἀντινόου πόλει τῆς αἰγύπτου· ὃς, τὴν νομίμως αὐτῷ συναφθεῖσαν γυναῖκα βασίλισσαν ὀνόματι, ἔπεισεν ἐν ἁγνείᾳ διαμένην· ἣν ἐν μοναστηρίῳ γυναικῶν ἀποκείρας, καὶ αὐτὸς ἐν ἑτέρῳ ἐμόνασε· καὶ ἡγεῖτο ἀνδρῶν, ὡσεὶ χιλιάδων δώδεκα· καταχεθεὶς δὲ, ὑπὸ τὸν χρ̄ μὴ ἀρνησάμενος, ἀλλὰ μυκτηρίσας τὰ εἴδωλα, εἰς θυμὸν ὑπὸ ὀργὴν τὸν ἡγεμόνα κινεῖ· ὃς παραυτίκα τὸ μοναστήριον πυρπολεῖ· ἐν ᾧ καὶ ἐνεπρίσθησαν πάντες οἱ ἐκεῖσε προσφυγόντες ἐπίσκοποι καὶ ἱερεῖς, καὶ λοιποὶ κληρικοὶ τῆς χώρας· καὶ οὕτως ἐπληρώθη αὐτῶν ἡ μαρτυρία· ὁ δὲ ἅγιος ἰουλιανὸς ἁπλωθεὶς ἐπ' ἐδάφους τύπτεται· καὶ σιδηροῖς δεσμοῖς ἐνειληθεὶς, συντρίβεται τὰ ὀστᾶ· ὅτε καὶ εἷς τῶν ὑπηρετῶν ἐκκοπεὶς τὸν ὀφθαλμόν· πιστεύσας καὶ ἰαθεὶς παρὰ τοῦ μάρτυρος, τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται· καὶ κέλσιος ὁ τοῦ ἡγεμόνος παῖς μετὰ εἴκοσι στρατιωτῶν ἐπίστευσεν εἰς χρ̄, ἐπειδὴ νεκρὸν ἀναστάντα εἶδον διὰ προσευχῆς τοῦ ἁγίου· διὰ τοῦτο κελεύσει τοῦ ἡγεμόνος, πρῶτον μὲν φρουρεῖται· εἶτα ἐν λέβησι πεπυρωμένοις ῥίπτονται, ἅμα καὶ τοῖς ἑπτὰ υἱοῖς τοῦ ἄρχοντος ἤδη πιστεύσασι· καὶ τῷ πρεσβυτέρῳ ἀντωνίῳ, καὶ τῷ ἐκνεκρῶν ἀναστάντι ἀναστασίῳ· ἐπεὶ δὲ ἀβλαβεῖς ἐξῆλθον χάριτι χρ̄, πολλοὶ ἐπίστευσαν ἅμα σὺν τῇ μρ̄ι κελσίου· παραστάντων δὲ τῶν ἁγίων ἐνώπιον τοῦ ἡγεμόνος, αὐτίκα διὰ προσευχῆς αὐτῶν, τὰ ἐν τῷ ναῷ εἴδωλα συνετρίβησαν· καὶ ὁ ναὸς ὑποβρύχιος γέγονεν· ἀχθέντες δὲ οἱ ἅγιοι, φακέλοις παπύρων διαβρόχων ἐλαίω τὰ ἄκρα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν προσδεθέντες ἀνήφθησαν· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἐλυμήνατο αὐτοὺς τὸ πῦρ, τοῦ μὲν ἁγίου ἰουλιανοῦ ὑπὸ τοῦ παιδὸς κελσίου, τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς ἀπέσειραν· τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς τοῦ πρεσβυτέρου ἀντωνίου, ὀγκίνοις ἐξώρυξαν· τὴν δὲ μητέρα κελσίου, ἀπηώρησαν· μετὰ δὲ ταῦτα θηρίοις τοὺς ἁγίους παρέδωκαν· ἀφ' ὧν οἱ μακάριοι ἀπήμαντοι διαφυλαχθέντες, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ φόρου· Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος καρτερίου· ϛ̄ῑ.

Πάλαιε καρτέριε πρὸς πῦρ ὑπὸ δόρυ· Ψὸ καρτερόν σου πρὸς πάλας δεικνὺς δύο·

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ διοκλητιανοῦ, καὶ οὐρβανοῦ ἡγεμόνος καισσαρείας τῆς καππαδοκίας· ἱερεὺς καὶ διδάσκαλος τῶν χριστιανῶν· οἶκον δὲ εὐκτήριον δεῖ μάμενος, καὶ πολλὰ πλήθη τῶν χριστιανῶν συναγαγὼν, ἐδίδασκε μόνον σέβεσθαι τὸν χρ̄ θρ̄ ὄντα ἀληθινόν· ὑπὸ πλὴν αὐτοῦ μὴ εἰδέναι ἕτερον· διαβληθεὶς οὖν ἐπὶ τοῦ ἡγεμόνος, ἀπέκρυψεν ἑαυτόν· ὁ δὲ κς̄ ἐπιφαίνεται αὐτῷ· ὑπὸ φησίν· ἄπελθε καρτέριε καὶ ἐμφάνισον σεαυτὸν τοῖς ζητοῦσισε· ἐγὼ δὲ ἔσομαι μετὰ σοῦ· δεῖ γάρ σε πολλὰ παθεῖν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός μου· ὑπὸ πολλοὶ διὰ σοῦ πιστεύσαντες σωθήσονται· ὁ δὲ ἅγιος χαρᾶς πλησθεὶς καὶ εὐχαριστίαν τῷ θῷ ἀναπέμψας, ἑαυτὸν κατεμήνυσε· καὶ πρῶτον μὲν, τῇ εἱρκτῇ ἐγκλείεται· ἔπειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, ἐκελεύετο ἐπιθύειν τῷ σάραπι· ὁ δὲ δι' εὐχῆς τοῦτον καταβαλὼν, ὑπὸ ἓξ καὶ δεκαστρατιωτῶν, βάκλοις τύπτεται· ἑτέρων τεσσάρων δημίων ἐπικειμένων αὐτῷ· εἶτα κρεμμᾶται ἐπὶ ξύλου· ὑπὸ ξυρῶ τοὺς ὄνυχας τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαιρεῖται· ὑπὸ σιδηροῖς ὄνυξιν ἅπαν καταξένεται τὸ σῶμα· αὐτὸς δὲ δι' ἐπιφανείας ἀγγέλου ὑπὲρ ἄνω τῶν βασάνων γενόμενος, ὑγιὴς ἀποκατέ-

φη· ἀλλὰ καὶ πάλιν κελεύσει τῷ λίγε-
μόνος κατεμεχθεὶς, ῥυπᾶται σιδήρῳ
τοὺς ἀφραπάλοις· καὶ ὕμιν πεπυρωμέ-
νων δέχεται κατὰ τῆς ῥήσεως· μετὰ τῆς
τοῦ κελεύεται καλεσθῆναι ἐν τηγάνῳ σι-
δηρῶν λίαν ἐκ πυρωθέντι, καὶ σύβλαις
πεπυρωμέναις τοὺς πόδας διατετιπῆν-
μαι, καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορῥιφῆναι· ὀ-
ψίας δὲ γενομένης, φασεὶς πάλιν ὁ σήρ,
ἀπαλλάττῃ αὐτὸν τῶν δεσμῶν καὶ αἵμα
κτᾶται· καὶ τῶν θυρῶν τῆς φυλακῆς
ἔξωθεν ἀναχωρῶν ἴχνη· διὸ καὶ πολλοὶ
τῶν θεασαμένων αὐτὸν λίχνη, φοιτῶν-
τὰν πρὸς αὐτὸν ἐβαστίζοντο· καὶ γο-
νημάτων ὧν εἶχον ἀπηλλάττοντο· με-
τὰ ταῦτα πάλιν ἁρτᾶται λίθοις με-
γίστοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῇ
ναῷ ἑστῶτα τύπτεται βάκλοις, καὶ λαμ-
πάσι κατακαίεται, ἐπῤῥαιμόμενος τέφ
φον, καὶ πίνων· καὶ τὰς πληγὰς διόρ
χομένας· καὶ αὖθις μόλιβδον καχλά-
ζοντα, κατὰ τῆς ῥύματος δέχεται· καὶ
κασίδα σφοδρῶς πυρωθεῖσαν, τῇ κεφα
λῇ, ἐπιδέχεται· ὃ δὲ τελευταῖον πυρὶ
ἐμβάλλεται· ὕμμοις δ' ἀχαριστίας τῷ θῷ
αἷμα πέμπων, ἐξ οὗ καὶ ἀλώβητος διέ-
μεινεν· Ἰουδαῖος δέ τις τῶν παρεστώτων
λίαν μανεὶς, καὶ δόρυ ἀσπασάμενος, καὶ
κατὰ τῆς τοῦ ἁγίου πλευρᾶς διελάσας,
τὸν θάνατον αὐτῷ ἐπηνέγκατο· ἐν πρῶ
τον μὲν ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ, ὡς καὶ αὐ
τὸν σβεσθῆναι τὸν κάμινον· ὕστερον δὲ
αἷματος ἐξελθόντος, τὸν ψυχὸν ἀφῆ-
κεν εἰς χεῖρας θῦ·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πα
τρὸς ἡμῶν κύρου, ἀρχιεπισκόπου κωμ
σαμπίνου πόλεως· τελεῖται δὲ καὶ αὐτοῦ
σύναξις ἐν τῇ σεβασμίᾳ μονῇ τῆς χώ
ρας, καὶ ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐν ἡμέ
ρᾳ κυριακῇ· ἅμ.

Ο σὴν μελίζων σάρκα χεῖ μου κύρε·
Ὁ ἁρκὸς διασὰς σῶ παρίσατα θεόμω·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀπῆκὸς παῤῥιάρ
χης κωμσαμπίνου πόλεως ἐν εἰρήνῃ τε-
λειοῦται· ἅμ.

Ο λίνω ὑποῤῥαβὰς τὸν ὕλινω τῆς σαρκίου·

Ἥκεις ὅλος μοῦς ἀπῆκὲ πρὸς τοὺς μόας·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος θεοφήτης σα
μέας ὁ ἐλαμίτης, ἐν εἰρήνῃ τελφοῦται·
ἅμ· Ἐμὴ δ' μέλλον, οὐκ ἔτι χρᾶ σα
μέας· Ἅ γω γὰρ δέχρς ὁ θεοφητικὸς
λείπους·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος ἀγάθων ὁ θεὸ
κτίστος, ἐν εἰρήνῃ τελφοῦνται· ἅμ·

Ὡς λίγαθώθη ἀγάθων τὸν καρδίαν·
Εἰρηνικοῦ σοῦ καὶ μόνου μνηθεὶς τέ
λοις· Ἐμὴ χλοαυσεῖ τῆς ἐδέμ θεοκτί
στω· Μοῖραν δίδως ἄκτισε τῷ θῷ λόγε·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων τῷ χῷ μαρ
τύρων, θεοφίλου διακόνου, καὶ ἑλαδίου
λαϊκοῦ·

Ο ὕποι ὑπῆρχον λίβυδες· διὰ δὲ τὴν εἰς χῦ
ὁμολογίαν συνελθέντας, ἤχθησαν τῷ
ἀμθυπάτῳ· καὶ ἐπιμείναντάς τῇ πίστει,
ξέονται σφοδρῶς· εἶτα δελέντας χεῖ
ρας ἐ πόδας, πυρὶ ἐν σιδήρῳ κατὰ τῶν
μεταφρένων κατακαίονται· ἐν ὀράν
κοις ὀξέσι κατακεντοῦνται· Ζῶσι πολὺ
δὲ τῆς βασάνου παρατεθείσης, ἀπέ
δωκαν τὰς ψυχάς:~

ᾠδὴ ζ'· οὐκ ἐλάῤῥησαν τὸν κτίσιν·
Ὁ οὐκ ἐμέδωκαν τοῖς πόνοις πεζόμενος,
τοῖς τῆς ἀσκήσεως· σατανικοῖς λογι
σμοῖς· Τ μοῦν γὰρ ἀρέμβαζον· πρὸς τὸν
δυνάμενον σώζειν κῦ· σὺ κεκτημένος
ἅπασαν, περισβολὴν ἀπεπιάζω:~
Χ αυμερίαις ἀλυπίαις· ἐν μηδείαις σου
πλήτα ἐνέκρωσας, μέλη τὰ Ζῶσι γῆς·
καὶ μιῶ τὸν ἀκήρατον· ἐν ἄπονον βιο
τὸν, ζῆς μακάριε· ὑπὲρ ἡμῶν δεόμε
νος· τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθῳ:~
Ψ οῦ ἀεὶ ὄντως τὸν τάφον ἐπεθύμησας,
ἄκρως θεάσασθαι· ἐν περισκιρτῆσαι σο
φέ· καὶ τούτῳ γενόμενος, ἔκρινας ὅσιον·
διὰ ἀσκήσεως συμπεκρωθῆναι ὅσιε· τῷ δὶ
οἴκτου μεκρωθέντι:~ ἅμ·

Ο ὐκ ἐλάῤῥησαν τὸν κτίσιν οἱ τὸν κτί
σην σεσυλήκοτα κωμήσασαν· ἀλλὰ θῦ ἀλη
θῆ,

θῆ, ἐκσοῦ τὸν ἐκλάμψαντα, λόγον
γιγώσκοντάν· κόρη κράζοισιν· ὁ τῶν
πρώτων κς̄, καὶ θς̄ ἀλογητὸς εἶ:~

ἄλλος· Ἀγγέλου πρόσταγμα·

Ο μοῦς σου ταῖς μάθεσι τ̄ πρὸς Θ θεῖον·
δεύμενος πάλαι ποτε· φωτοφόρος γεγένη
ται· ἐντεῦθεν ἐξέκλινας, Θ δυσμενὲς
τῆς σαρκός, μέλπουσα δεόσοφε· ὁ ὢν
ἀλογημένος, καὶ ὑπερένδοξος.~

Μ υσήρια θεῖα σοι ἀπεκαλύφθη· θς̄ ὑ
περφούσιος, ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· ὁ
ρᾷς γὰρ φοιτήσαντα ἄγγελον·
καὶ καθαγιάσαντα σεμνῇ, τῇ τῶν ὑ
δάτων φύσιν ἐν πνεύματι:~

Ν αὸς θείου πνς̄ γεγενημένος· ναὸν πρὸς
τὸν ἅγιον, ὑπάρχουσα ἀνίκητος· φω
τὸς δι δασκούσης σε θεῖα μυστήρια· καὶ
τῇ ἐκ τῆς σώματος· σεμνῇ ἀποδημί
ᾳ τῆ Βασιλεύοντος:~ ᾱ.

Ξ χύς μου καὶ ὕμνησις Θ σεία· ὑπάρχει
ὁ κς̄· ὁ σὲ μητέρα πάγγνον· Θ νύμ
φην ἐνύμφευτον προελέξαμενος·
ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων σου· ἀεὶ μὴ δια
λίπῃς πρεσβεύειν ἀξιώσαντε:~

ᾠδὴ ἡ· Παῖδας διαγεῖς·

Ο λως γλυκασμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις·
οὐδ' ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς σου πέρ ἔδω
κας· ἕως ἐπτηδόθην· σαυτὸν εἰργάσω
σκιώμα, τῆ πανυπερτάτης· ὃν ἅ
πανται ὑμνοῦσι τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυ
ψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ε ὕρηκας ἀνάπαυλαν τῶν πόνων· παν
μάκαρ τῶν ἀμερήτων τὸν παράδει
σον· ὃν πρὸ προητοίμασε· τοῖς ἀπὸ
ποθήσασιν· ἀπὸ ψυχῆς ὁ κς̄· κοιμὸν
βασίλειον· κραυγάζοισιν ἀπαύστως ὑ
μνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~

Ε ὗρεν λίμνη τῆ χολεβάσε· καμόνα Θ
ἀκριβέστατον παράδειγμα· ἄπαντα με
τερχόμενον· ἐναρέτων πράξεων· εἶ
δος ὁσίων καύχημα· σοφὲ γεώργιε· διὸ
βεβιωκότων ἐν λέως· μετὰ σοῦ σκιρτῶ
σιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~ ᾱ.

Φῆ ὁ ἁπλοῦς τῇ θείᾳ φύσει· ἐκσοῦ
δεσποινῆτορ ὅμοιος σωθέντος· ἔλεος δὶ
ἄφατον, τῇ αὐτῆ δεότητι· σάρκα τὴν
ἐξ αἱμάτων σου, ὑποδησάμενος· διό
σε θεὸν εἰδότων· ἀνυμνολογοῦμεν εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ψὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός·

Κ οσμημένην ἀρετ̄· Θ θαυμάτων ἐκκρυ
σωτοῖς πεποικιλμένη· πρὸς ὡραῖον
μυμφῶνα· τῆ Βασιλέως χῦ· δομίνα
ἀνέδραμες ψάλλουσα· καὶ ὑπερυψοῦ
σα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Α κολουθήσασα χῷ· ὡς ποιμένι καθαρῷ
ἀμνὰς ἀγίω· πρὸς οὐράνιον μάνδραν,
τῶν ἐπισήμων ἐν ὧ· προβάτων σωσα
λία πέφυκεν· ἐν ἀγαλλιάσει ἐσκη
νωμένας ἁγίας:~

Ν άσσα θῦ πανυπουργικῶ· τὴν ἀπόλεσιν
τῆ σοῦ μαθοῦσα σκιώδους· χαρισήριον
αἷμον· καθαρωτάτη ψυχῇ· τῷ πάντων
αἰτίῳ προσέφθασας· οὗ Θ σὴν εἰς χεῖ
ρας· σεμνὴ παρέθου πνᾱ:~ ᾱ.

Υ περφούσιος θς̄· ὑσιοῦται δι' ἡμᾶς ἐκ
τῶν σῶν ἀπλάγχνων· τὴν φθαρεῖσαν
οὐσίαν· αἱματαιμίσαις χι τῶν· διοίκτου
παρέσχε Θ ἔλεον· ὁ δεδοξασμένος ἀεὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ὃν ἐν καμίνῳ τῆ πυρός, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· καὶ τὴν
φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θῦ·
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κῦ· Ϲ ὑπερυψοῦ
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ᾠδὴ θ'· Ἅπας γηγενὴς·

Α πασαν φυσικὴν· τῆ βίου κατέπαυσας·
διὰ τὴν οὐράνιον, φυσικὴν σκληραγω
γίαν γάρ· σὺ τῶν παλαιῶν ἐπαύδασας
σβέσαι τὴν κάμινον· τοῖς πολλοῖς σου,
δάκρυσι γεώργιε· μυροβλύτων σεμνόν
ἐγκαλλώπισμα:~

Η ιῶ ὡς ἀληθῶς· θῦ κατεμόπην· ἴσα
σαι πάλαι σοφε· ὡς πρὸ διάσκησεως, οἰ
κειθῶσαι πρότερον ἐπαύσας· Θ τῶν
ἀντῆ ἐμφάσεων, καταφυσικὰς ἐμφα
νῶς· ὅθεν πᾶσι, δίδου τοῖς τιμῶσι σε·

φωτισμὸν ἐκ τῶν θείων τοῦ μέθεξιν :~

Ἤρθης πρὸς τὸ φῶς, τὸ ἄδυτον ἔνδοξε· σκότοις βορίου ῥυσθείς· καὶ τῷ παντοκράτορι· καὶ τρισηλίω φωτὶ παρίστασαι· μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, καὶ τῇ ἐκεῖθεν τρυφᾶς, πεμπομένην, ἐλλάμψει μακάριε· καὶ ἡμᾶς φρικτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντας σε :~ θε.

Ὅλον με θε· θεῶσαι βουλόμενος· ὅλος ἑνοῦται σοι· καὶ τὸ ἀκατάληπτον, καινοτομεῖται πᾶσι μυστήριον· τίκτει παρθένος ἄφθορος· καὶ σὰρξ ὁρᾶται θε· ὃν τιμῶντες, σὲ νῦν μακαρίζομεν· μαριὰμ ὡς ἀυτὴ προεφήτευσας :~

ἄλλος· Ψὸν ἐκ θυ θν λόγον·

Ἱερωτάται χορείαι· τῇ σεπτῇ σου κοιμήσει, ἐξάρχουσαι τῆς θείας σου ψυχῆς· τοῖς καθορῶσιν ἐφάνησαν· ἱεραῖς μελῳδίαις· εἰς τόπον ὁδηγοῦσαι σε σκηνῆς, θαυμαστῆς ἔνθα ἦχος· ἑορταζόντων ἔνδοξε :~

Ὡς τῆς ἀμπέλου σε θεῖον· εὐφορώτατον κλῆμα· φανεῖσαν καταγύξεως ἡμῖν· θείοις ἐξηύθησας βότρυας· ἀναβλύζοντας οἶνον· ἰάσεων δομνίκα ϛ ψυχῶν· καὶ καρδίας τῶν πίστει τιμώντων σε εὐφραίνοντα :~

Σωματικῶν παθημάτων· ψυχικῶν τε κηλίδων· ἐκ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς· ῥῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου· τοὺς τῇ σκέπῃ σου πόθῳ· προσφεύγοντας δομνίκα καὶ τὴν σὴν· ἑορτὴν ἐκτελοῦντας· τὴν θείαν ϛ σεβάσμιον :~

Ἡλιακὴν ὡς ἀκτῖνα καταυγάζουσαν πάντας· ὡς νύμφην τοῦ χυ περικαλλῆ· ἐκ ὡς τριγόνα φιλόσεμνον· ὡς ἐλαίαν ὡς κέδρον· ὡς οὖσαν ἐκλεκτὴν περιστεραν, εὐφημοῦμεν σε πάντες· δομνίκα κυριώνυμε :~ θε.

Φεῖσαι μου κε φεῖσαι· ὅταν μέλλῃς με κρίναι· ϛ μὴ καταδικάσῃς με εἰς πῦρ· μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με· δυσωπεῖ σε παρθένος, ἡ σὲ κυοφορήσασα χε· τῶν ἀγγέλων τὰ πλήθη· καὶ τῶν ὁσίων τάγματα :~ ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐκ θυ θν λόγον· τὸν ἀῤῥήτω σοφίᾳ· ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ· βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς· ἐξ ἁγίας παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς· οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως· ἐν ὕμνοις μεγαλυνόμεν :~ ἐξαποστειλάριον·

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Τῶν γηΐνων καὶ φθαρτῶν· καταφρονήσασα σεμνή· τῷ διαπύρῳ πρὸς χν· ζήλῳ σου, τῶν ἐν οὐνοῖς· ἀφθάρτων ἐπεθύμησας· χς ὅθεν σε στέφει, ἀφθάρτοις ἐν στέμμασιν :~

Καὶ τῆς ἑορτῆς· ἀποστιχηρὰ ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Μέγα καὶ φοβερόν· μυστήριον τελεῖται· δεσπότης γὰρ τῶν ὅλων· βροτῶν εἰς ῥύψιν πάντων· χειρὶ δούλου βαπτίζεται :~ στι· Ἡ θάλασσα εἶδε·

Ἄνωθεν ὁ πήρ· ἐβόα τοῦτος ἔστιν· υἱὸς ἀγαπητός μου· ὁ ῥείθροις ἰορδάνου, σαρκὶ νῦν βαπτιζόμενος :~ τί σοι ἔστι·

Τάξεις ἀγγελικαί· ἰδοῦσαι τὸν δεσπότην· ὁμοιωθέντα δούλοις· καὶ ῥείθροις βαπτισθέντα· ἰδοῦσαι ἐξεπλήττοντο :~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ἦλθεν ὁ φωτισμός· ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν ἰορδάνῃ δεῦτε· συνέλθωμεν ῥυφθῆναι· φαιδρῶς συνεορτάζοντες :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ θ'· τοῦ ἁγίου μάρτυρος πολυεύκτου· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα· στιχηρὰ προσόμοια, τῆς ἑορτῆς· ἦχος πλ δ'· Κε εἰ καὶ κριτηρίω·

Κε, εἰ καὶ ἰωάννη παρέστης, ἐν ἰορδάνῃ ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' οὐκ ἀπελείφθης τοῦ θρόνου, τῷ πρι συγκαθεζόμενος· καὶ βαπτισθεὶς δι' ἡμᾶς, τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου, ὡς οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος :~

Κε, εἰ ἐκ ἰορδάνου τὰ ῥεῖθρα, περιεβάλλου ὡς ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐμαρτυρήθης

ἐξ

ἐξ ὕψοις, τῇ καταβάσει τοῦ πνς· καὶ ἡ φωνὴ τοῦ πρς· υἱόν σε ἐμαρτύρησεν· ἀλλ' ἐμφαίνηθι καὶ παράσχου· ἀφθαρσίαν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

Κε, σὺ ἐκ τοῦ πρς προαιώνων, γεννηθεὶς ὁ ἀναλλοίωτος, ἦλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, καὶ μορφὴν δούλου ἀνέλαβες· καὶ τὴν εἰκόνα τὴν σὴν, ὡς κτίστης ἀνεκαίνισας· βαπτισθεὶς γὰρ ἐδωρήσω, ἀφθαρσίαν τῶν ψυχαῖς ἡμῶν·

Ἕτερα τοῦ ἁγίου, ἦχος α'·

Ψῶν ὀυνίων ταγμάτων·

Λαβιτικῶς ὡς ἐκλάκκου, ταλαιπωρίας χς· καὶ ἐκπυλοῦ ἰλύος· τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης, ἀνήγαγέ σε μάρτυς· ἔστησε γὰρ, ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου· τῆς ἑαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς:~

Οὔτε συζύγου ὁ πόθος, οὔτε τῶν τέκνων στοργή· οὐ κηδεστοῦ ἀξία· οὔτε περιουσία, κτημάτων ἢ χρημάτων· σοῦ δὲ στερρόν· τῆς ψυχῆς παρεσάλευσεν, ἀπὸ τῆς πίστεως ὄντως τῆς εἰς χν· παμμακάριστε πολύευκτε:~

Καὶ πρὸ τῆς χάριτος μάκαρ, τῆς σῆς ἀθλήσεως, δικαιοσύνης ἔργοις, ἀληθῶς ἐκοσμήθης· ὅθεν μετὰ ταῦτα· μάρτυς πιστός· ἠξιώθης γενέσθαι χυ· ἐν τῷ ἰδίῳ σου αἵματι βαπτισθείς· εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς:~

Δόξα ἦχος α'· βύζαντος·

Τὰ τῶν ἀντέλων στρατεύματα, σήμερον χορεύουσιν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος πολυεύκτου· καὶ τῶν ἀνθρώπων δὲ γένος πιστῶς πανηγυρίζει· καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾶ· χαίροις πανεύφημε· ὁ τοῦ πολυπλόκου βελίαρ τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον παρὰ χυ ἀναδησάμενος· χαίροις στρατιώτα τοῦ μεγάλου βασιλέως καὶ σωτῆρος ἡμῶν· ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος· χαίροις μαρτύρων ἐγκαλώπισμα· πρέσβευε λυφωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου:~

καὶ νυν· ἦχος β'·

Σήμερον ὁ ὀυνοῦ καὶ γῆς ποιητὴς, παραγίνεται σαρκὶ ἐν ἰορδάνῃ· βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, ἵνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, ὃν βαπτίζεται ὑπὸ δούλου ὁ δεσπότης τῶν ἁπάντων· καὶ καθαρισμὸν δι' ὕδατος· τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται· αὐτῷ βοήσωμεν· ὁ ἐπιφανεὶς θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἀποστίχου στιχηρὰ ἦχος πλ β'·

Ψριήμερος ἀνέστης·

Ἐπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν, ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος· τῷ προδρόμῳ ὑποκλίνας κεφαλὴν, τὸν κόσμον ἁγιάσας· δουλείας ἐλυτρώσω· τῷ βαπτισμῷ σου ἀναμάρτητε:~ στι· Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ·

Υἱὸν ἀγαπητὸν ὁ πηρ· ἐκ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, καὶ δὲ πνα· ἐμαρτύρεισε χε· δι' οὗ δὲ τῆς τριάδος· μυστήριον ἐγνώσθη· ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος σου:~

στι· Ψί σοι ἔστι θάλασσα·

Ἡγίασας τὰ ῥεῖθρα σήρ· τοῦ ἰορδάνου ἅπαντα· καὶ τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων ὡς θς, διό σου καὶ δοξάζει, δὲ γένος τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἀνυμνεῖ τὴν ἐπιφάνειαν·

Δόξα καὶ νυν, ἦχος δ'·

Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον· δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσεν· ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ ἰορδάνια· οὐκ αὐτὸς τοῦτο πρὸς κάθαρσιν δεόμενος, ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν· ὢ τοῦ θαύματος· δίχα πυρὸς ἀναχονεύει, καὶ ἀναπλάττει ἀνευ συντρίψεως, καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους, χς ὁ θς καὶ σήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ψροπάριον ἦχος δ'· Ὁ μάρτυς σου κε· Καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὴν πρώτην στιλό κάθισμα· ἦχος δ'·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ στρω·

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ θς δυσωπούμενος·

Ὁ πλαμηδὲμ ἀποδολωλὸς δξεζήτησας· διὰ σπλάγχνα ἐλέους φιλαμθρωπε· ὅθεμ παραγέγομας Ϲωτὶ τὸμ ἰορδάμλυ· χρωείσαι ὁ μυϛήριομ τ̃ ἁγίας τειάδος· καὶ αὐυμμοῦμτάν κράζομλῳ πιϛῶς· ἦλθες ἐφαμίς ὁ φῶς ὁ ἀπρόσιτος :~

Δόξα καὶ μῦ, ὁ αὐτό· Ἐις τὴν β' κο λο, καὶ ἦχ π δ'· Ἀὐλῶμ ποιμλυικῶμ πεφαμεν λαῶν, ὁ τῶν ὅλων δεσπότης· ἐμ ῥείθροις μυϛικῶς, ἰορδάμου χρεῦσαι, πᾶσαμ τὴν ἁμαρτίαμ, ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπερέχαθος· πᾶσα κτίσις σκιρτάτω· ὅτι βαπτίζεται χ̃ς ὁ κ̃ς· ὁ ἀὐδοκήσας σῶσαι ὡς θ̃ς, ὁ γένος τῶν ἀμῶν :~

Δόξα καὶ μῦ ὁ αὐτό· Ὁ καμὼν τ̃ς ἑορτ̃ς, καὶ τ̃ ἁγίου· οὗ λί ἀκροχείρ· Ψῶν σὴν δίδου μοι μάρτυς ἀκταίαν χάριν· θεοφάμοις· ὠδὴ ά· ἦχ π δ'·

Κεκομμένη·

Τῆς πολυάκτου φυφῆς ἐμφορούμενος· καὶ μακαρείας αὐγλης· ἔμδοξε πλημρούμενος· καὶ τ̃ς ἀγγελικ̃ς χορείας ἀξιούμενος· τοὺς τὴν σὴν ἀφημνοῦντας ἑορτὴν, πολυάκτε περίσωζε· τῷ κ̃ῳ ψάλλομτας· ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι :~

Φωτοφόρος, καὶ εὐσημος μνήμη σου· φωτὸς τ̃ θειοτάτου πλήρης ἀγαθείλκε· φωτίζουσα λαμπρῶς, τοὺς πίστει αὐυμνοῦμτας σε· γεγγαῖε γραπτῶν τὰ τ̃ χ̃υ· πολυάκτε παμόλβιε· τῷ κ̃ῳ ψάλλομτας ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι·

Ἐμπύρωμένος, ἰσχύϊ τ̃ πν̃ς· καὶ θείαν δωρεὰν μάκαρ ἐμδυσάμενος· ἐχώρησας ζερρῶς, ποτὲ πάλιν τ̃ ἀλάστορος· καὶ τ̃τον κατὰ κράτος καθελὼν, ποτὲ θύμως αὐεκραύγαζε· τῷ κ̃ῳ ἄσωμεν ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι :~ Θε.

Σαρκωμένον τὸν πρότερον ἄσαρκον· παρθένε θεκ̃· τέτοκας παμάχραντε· καὶ παμάγιος σαφῶς, παρθένος διαμείνασα· τὸν πλούτω δ' ἀσπαγχνίας δι' ἡμᾶς, τὸν χεύσαντα δὲ σώσαντα τοὺς αὐτῷ κραυγάζοντας· ἐμδόξως γὰρ δεδόξασαι :~ Ϲὺ γάρ· Σὺ εἶ ὁ ποιμήν· Μεμψας ὁ φθόμημα, ποτὲ τὴν δύσθεσιαν αἰῶλεν· ἀξιωθείς, θείας ὁπτασίας, τ̃ς πολυάκτε·

Ἱκὼς ἐφιέμενος· παμπόθω κατέπτυσας ἔμδοξε· τῶν Ϲωτὴρ· καὶ τ̃ς οὐρανίου, κληρουχίας ἠξίωσαι :~

Δόξης ὀρεγόμενος· τ̃ς ὑπὸρ ἔμμοιαν ὥρμησας· καρτερικῶς· καὶ τὴν τῶν εἰδώλων, ἀδοξίαν κατέβαλες :~ Θε.

Θυμόν μοι δέσποινα· τὰ διαβήματα ἴχνη σου, ποτὲ τὸν υἱόν, δι' ἐπαινουμένης πολιτείας πορεύσομαι :~ ὁ εἱρμός· Σὺ εἶ ὁ ποιμήν· τῶν προφεχόντων σοι κέ, σὺ εἶ ὁ φῶς· τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖσε ὁ πατ̃ μου :~

Ψὸν σωσιάρχον λόγον· καλὸς γραπτώτης χ̃υ τ̃ παμπόθω θ̃υ· ἐν τ̃ χάριτι τούτου ἐν δυναμούμενος· ὅλον μετέθηκας σαυτ̃, ἐν τ̃ ἀγάπη αὐτ̃· διὰ μεσάχου τ̃ πν̃ς, συγγραπτώτου σου σοφέ· διὸ μομίμως ἀξίως, ἀθλήσας ἐστεφανώθης, Ϲωτὸς κῶ μάρτυς πολυάκτε :~ Δόξα καὶ μῦ, ὅμοιον·

Ἰορδάμου ῥείθρον παλιμβαλλόμενος· ὁ τὸ φῶς παραδόξως ἀμαβαλλόμενος· ἐν αὐτοῖς τὴν τ̃ ἀδὰμ φύσιν ἀπέπλασας, σωτειβείσαν πομπρ̃, παραινῶν λόγε θ̃υ· διό σε ἀμάφημοῦμεν, Ϲ τὴν ἁγίαν σου παμτὰν, δοξολογοῦμεν ἐπιφάνειαν :~ ὠδὴ δ'· Ϲύ μου ἰσχὺς κέ· Ἰ ἀσεβοῦς, ὁμολογίας παμφείσε· τῷ δεσπότη· σαυτὸν παρεσεμνώσας· τὴν δὲ αὐτὸν, ἔμδοξε σφαγήν· πόθω δεδεγμένος· καὶ μώμου παμτὸς ἐλεύθερος· γενόμενος ἐντεῦθεν· τῷ σῷ κραυγάζῃς· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαμθρωπε :~

Γλυκασμός, τ̃ς ἀσεβείας ἡδυπάθησε· ἐπτόρθωσε, θείας ἀγαπήσεως, τῷ κ̃ῳ δαρὼν καὶ εἰλικρινεῖ, πόθω τετρωμένος· καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος· τ̃ς ἄνω βασιλείας· μελωδεῖς τῷ δεσπότη· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλαμθρωπε :~

Ὑπερφυεῖ, ὁμοφρονοῦν σωδυόμενος· τῷ μεσάχω· τούτου τε τοῖς ῥήμασιμ, ἐμπνεχθείς·

Digitized by Google

χηθεὶς· πρὸς τὴν ἀσέβειαν, πίαν τῆς
τειάδος· δεόφερμ μάρτυς πολυάκτε·
τῆς ὄμπως πολυάκτου, καὶ τῆς πεποιθ
μένης, ἠξιώθης μαρτύρων φαιδρότητος·
Μ αρτυρικοῖς, σωπελεθμήθης χρατεύμασι·
βασιλείαν, ἔλαβες ἀσάλευτον· μαρ
σφαγὶς, ταύτης ἐπέβας, ἐπὶ τῶν αἱμά
των, χαίρων ἤρθης δὲ πρὸς θεόν· χα
ρᾶς ἀδιαδόχου, καὶ φωτὸς αἰωνοβρότου,
καὶ μεγάλης ἀγκλείας τευξόμενος·
Ο μοιωθεὶς, τοῖς ἁγίοις τῆς· ὁμοίως· ὁμοίως
τούτοις ἀπειρήσατο· καὶ πεπονθὼς,
φύσει παθητῇ· θείας ἀπαθείας· τὴν
μέθεξιν ἐδωρήσατο· τὴν τοῦ θεοῦ τε
κοῦσαν, ἀπειρόγαμον κόρην· θεὸν εἰδό
τες δοξάζομεν·

ὠδὴ ε'. Ἵματί με ἀπόσω·

Ι μα τῆς αἰδίου, τύχης ἀπολαύσεως μα
καριώτατε· τὰ τέρπνα τοῦ βίου· καὶ τῆς
φύσεως τὴν οἰκειότητα· καὶ πλοῦτον καὶ
δόξαν· καὶ τὴν ζωὴν, αὐτὴν παρεῖδες·
καὶ ἐλπίδος τῆς σῆς οὐ διήμαρτες·
Μ εμυσταγωγημένος, τὰ τῆς θείας ὄψεως
θεῖα μυστήρια· καθαρᾷ τῇ γνώμῃ, πρὸς
τελείοις ἀγῶσιν ἐχώρησας· καὶ νε
παιοφόρος, αἱμαθλιχθεὶς τῶν ἀκμαίω
των, ἠξιώθης σεφανῶν πολυάκτε·
Α θεώτατον σέβας· φύσει μισοπόνηρον
ἔχων τὸ φρόνημα· δυσεβῶς ἀπόσω καὶ
θεοὺς τοὺς ματαίους κατέρεψας· δυσ
βείας ζήλῳ, πυρποληθεὶς καὶ πρὸς θυ
μίας θεοπρόσῳ πληθεὶς παμφοίδιμε·
Ρ ήσει τῶν χειλέων· παῦσαι χρε ἑπόμενοι
σοὶ μαχαιρίζομεν· μετὰ σοῦ γὰρ ὄντως·
μεγαλεῖα ποιήσας ὁ κς· ἐμεγάλυνέ σε,
καὶ ἀληθῶς θεὸν μέγα· γεννηθεὶς ἐκ γαστρός
σου ἀμέσως ἔδειξεν·

ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν·

Π άσεως ἀπελπιστῶν· ἠξιώθης ἀξιάγαστε μαρ
τυς· ἀπελπισθὲν τὸν ζῆλον πρὸς φανῶς
ἐνδεξάμενος· σὺν αὐτοῖς οὖν ἐκτενῶς·
μάκαρ ἱκέτευε λυτρωθῆναι, ἐκ πειρα
σμῶν τοὺς αἰτυμνοῦντάς σε·
Υ πνωσας ἀγαπητοῖς· ἀθλητὰ τὸν ὀφθ
λόμενον ὕπνον· ἀποτμηθεὶς τὴν κά
ραν· διὰ ξίφους πολυαθλε· δι' ἣν μοῦ
ἐν οἴκοις, κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώ
σω· μετὰ μαρτύρων ἀυλιζόμενος·
Θ ύμμορφος καὶ κοιμωμένος· παθημάτων
τῶν σῶν ἐγένου· τῷ δι' ἡμᾶς τῷ παθεῖ, τῷ
σταυρῷ ὁμιλήσαντος· καὶ μοῦ μάκαρ σὺ
αὐτῷ· ὡς ἐπιτείλατο, βασιλεύεις, εἰς
τὸν αἰῶνα τὸν ἀτρύγητον·

ὠδὴ ζ'. Ἐκραύγασαν οἱ παῖδες·

Ε χουσα δὲ συμπαθές· ὡς τεκοῦσα τὸν φι
λανθρωπον λόγον· σῶσον ἡμᾶς βιαίας
καὶ δεινῆς ὠδινος ἀπόσεως· σὲ γὰρ μόνην
οἱ πιστοί· ὡπλισμένοι δέσποινα προστασίαν,
ἀκαταμάχητον κεκτήμεθα·

ὁ εἱρμός·

Ἄ βυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ ταπεινωμάτων κα
ταγίσμε ταρτάρει· καὶ πρὸς βυθὸν
βιαίας σωθεῖσα ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς
χεῖρα ταμοὶ ἔκτεινον ὡς τῷ
πέτρῳ· καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε·
νον τάκιον ἡ ψυχή δ'· ἐπεφανῆς σήμερον·
Π οῦ σὺν κλίναντος ἐν ἰορδάνῃ· κεφα
λὴν σὺν ἐτέμνε· τὰς τῶν δρακόντων
κεφαλὰς· τῷ ἀθλοφόρου λίαν χάρα δὲ·
ἀποτμηθεῖσα τὸν δόλιον ἤχνευεν·

ὁ οἶκος·

Ε ν ἰορδάνῃ ποταμῷ ὁ κτίσας τῶν ἁπάν
των, τὴν κάραν ὑποκλίνας, βάπτι
σμα λαμβάνῃ· καὶ τῶν δρακόντων κε
φαλὰς ἀοράτως συνθλάσας· ῥώμην
παρέσχε τοῖς βροτοῖς κατὰ τῶν μεγαλε
φρόνων· τῷ πρίν σὺν παραδείσῳ τρυφῶ
σαν τοὺς τὸν ἀδάμ, σὺν βρώσει τῇ τοῦ ξύ
λου· καὶ θανάτου ὑποβαλόντας ἀπ
τὸν παρ' ἐλπίδα· διὸ ὁ ἀθλητὴς μοῦ
πολυάκτος· κολακείαις γυναικὸς μὴ
ὑποκύψας· ἠθλησε γερρῶς πρὸς τεί
μας τὴν κάραν· ἣν ποτὲ ἀποτμηθεῖσα
τὸν δόλιον ἤχνευεν·

Ψ ῶ αὐτῷ μηνὶ, θ'· μνήμη τῆ ἁγίᾳ μαρ
τυρος πολυάκτου· ᾱ.

Ο πολυάκτος οὗ πάθος τομὴ λόγε·
Πολλῆς δι' ὀχῆς εἶχε σοῦ πάθη λόγε·
Ἀμφ' ἁγίᾳ πολυάκτε τομὴ μέγα δῶ

κε σοι

Ο κε σοι εὔχος.

Οὗτος ἦν Θεοῦ δεκίου καὶ Βαλεριανοῦ τῶν βασιλέων· ἐν μελιτηνῇ τῆς ἀρμενίας γραπευόμενος· πρῶτος ἐν τῇ τοιαύτῃ χώρᾳ ὑπὲρ χῦ μαρτυρήσας· καταφοιτήσαντος γὰρ δόγματος ἀσεβοῦς δεῖν ἁλίσκεσθαι χῦ· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις, εἶναι ἅλωσιν τὴν ζημίαν· ὁ δὲ μηδὲν καταπτήξας, παῤῥησίᾳ τὸν χῦ ἀνεκήρυξε· τῷ δὲ τοῦ λόγου τῆς ἁρπαγῆς, καὶ τὰ παρὰ τῶν ἀπίστων σεβόμενα ξόανα συνέτριψεν· ὅθεν μήτε ταῖς τῆς κιθέρεως παραμένεσι κολακείαις πειθεὶς· μήτε ταῖς τῆς γυναικὸς οἰμωγαῖς, καὶ τοῖς ὁλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς, τῷ δὲ μάρτυρι μεάρχῳ φίλῳ ὄντι τὰς συνήκας βεβαιῶν, ἐδεδικότι τὴν ἀπὸ τῆς πίστεως τῆς χῦ ἔκκλησιν· ἄῤῥητος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ φανείς, τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτὴν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ Ψ ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἀβραπίου τοῦ θαυματουργοῦ· ἔτι.

Καὶ ἀβραπίου πρεσβυτέρου πολλαμβαίης πόλος· Ψ ὁ σῶμα τῇ γῇ θαυμάτων βλύζει χάριν·

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ χώρας περσίας οὕτω λεγομένης· τελούσης ὑπὸ θέμα τῶν ὀστιμιάτων· κώμης ὀνομαζομένης βιτζιαμῆς· γονέων ἀσεβῶν, καὶ ἐν ἀπορείᾳ βιούντων, γεωργίου καὶ μεγεθοῦς· καλῶς δὲ παρ' αὐτῶν ἀνατραφεὶς καὶ παιδευθείς, καὶ πληρώσας τὸν εἰκοστὸν χρόνον τῆς ἡλικίας, τῷ θείῳ ἔρωτι κάτοχος γίνεται· καὶ τοὺς γονεῖς καταλιπών, φυγὰς ὤχετο, πρὸς τὰ τοῦ ὀλύμπου μέρη, πρὸς τὴν μονὴν τοῦ ἀνανέου· ἐν ᾗ διέλαμψαν χρηγόριος καὶ βασίλειος· οἱ πρὸς μὲν αὐτοῦ θεῖοι· ἔντε ἀσκήσει, καὶ τῇ ἄλλῃ πάσῃ ἀρετῇ· ὑπ' αὐτῶν οὖν προσληφθείς, καὶ τὴν κόμην κειράμενος, τὸν ἐπίπονον καὶ μοναχοῖς ἁρμόδιον ὑπέδυ βίον· ταύτης τυχὼν τῆς ἐφέσεως, πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς, προθύμῳ καρδίᾳ δ' ταπεινῷ τῷ φρονήματι, τὴν ὑπηρεσίαν ἀπένεμε· μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου φροντίζων, μὴ δὲ κεκτημένος τί· πλὴν ἑνὸς τειχίου καὶ μαλωτῆς, ἐφ' ᾧ ἀνακλινόμενος ἐν ᾧ αὖ ἔτυχε τόπῳ, μικρᾶς ἀνέσεως ἐλάμβανεν· οὐ δὲ γὰρ ἦν αὐτῷ τόπος εἰς ἀνάπαυσιν ἀφωρισμένος· λέγεται δὲ, μηδέ ποτε ὕπνου ἀνακλιθῆναι, ἀφ' οὗ ἀπετάξατο· μήτε μὴν ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει τοῦ σώματος ἀνατεθεῖν, ἐν πᾶσι τοῖς ἑβδομηκονταπέντε ἔτεσιν, ἐν οἷς ὁ τῆς ἀσκήσεως ἀνὴρ ἀνῳκήθη· τῶν δὲ θεοφθογγησαμένων ὁσίων τὸν βίον καταλυσάντων, ὁ μέγας χορὸς τῶν ἀδελφῶν θεοφασίαν πιστεύεται· πειθεὶς τῇ ἀνῶν παρακλήσει· ἐπεὶ δὲ λέων ὁ ζηλωτὴς θυμὸς ἐπανελθὼν ἀπὸ τοῦ βυλγαρικοῦ πολέμου ἐπανέστη τῇ βασιλείᾳ μιχαὴλ τοῦ δυσσεβεστάτου· καὶ τὸν μετ' εἰρήνης ὑποδεξάμενον αὐτὸν, τῆς γαμετῆς Σ τῶν τέκνων στερήσας· εἶτα δεσμήσας Σ ἀποκείρας· ἐξόριστον πρὸς τῇ ἀπέναντι μήσῳ ἀπέστειλε· καὶ τὴν πάλαι σεβασθεῖσαν τῶν εἰκονομάχων αἵρεσιν, ἀνεγεῖραι πάλιν ἐπαύδα· τότε πανταχόθεν τὰς οἰκείας οἰκήσεις ἀποβαλλόμενος· ὁμοίως καὶ χορὸς, τοῦ μεγάλου ἰωαννικίου αὐτὸν προτρεψαμένου, πρὸς τὴν ἐγκαμένην ἀφίκετο· ἐπεὶ δὲ πάλιν ἡ ἐκκλησία τὸν οἰκεῖον ἀπέλαβε κόσμον, τῇ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀναζωγλώσει καὶ προσκυνήσει, καὶ οἱ σημειοφόροι πατέρες πρὸς τὰς οἰκείας ἐπανῆλθον οἰκήσεις· καὶ ὁ θεῖος ἀνὴρ πρὸς τὴν οἰκείαν μονὴν παρεγένετο· πᾶσαν μὲν ἡμέραν ἀσκητικῶς ἐν τοῖς σωματικοῖς ἔργοις τοῖς ἀδελφοῖς συγκοπιῶν· τὴν δὲ νύκτα, ταῖς ἀϋπνοις καὶ γονυκλισίαις διατελῶν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ καμόντος ψαλμῳδίᾳ ἔνδον τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου ἱστάμενος ἀπ' ἀρχῆς μέχρι συμπληρώσεως, ἐκτενῶς δ' κε ἐλέησον καθ' ἑαυτὸν ἐκεκράγει·

κράγει· τὰ δὲ παρ' αὐτοῦ τελεσθέντα θαύματα, πολλὰ τῷ πλήθει ὄντα, ἀδύνατον γραφῆ παραδοῦναι, ἅ περ τῆς πρὸς θν̄ αὐτοῦ εὐαρεστήσεως, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐκομίσατο· ἐπεὶ δὲ τῶν ἐντεῦθεν ἀπαίρειν ἔμελλε, τοὺς ὑπ' αὐτὸν προσκαλεσάμενος ἔφη· ἀδελφοί· ὁ χρόνος τῆς ἐμῆς ζωῆς πέρας εἴληφε· λοιπὸν τέκνα ἀγαπητά· ἣν παρελάβετε παρακαταθήκην φυλάξατε· γινώσκοντες ὅτι τὰ μὲν παρόντα πρόσκαιρα, αἰώνια δὲ τὰ μέλλοντα· σπουδάσατε οὖν τῆς τῶν σωζομένων μερίδος γενέσθαι· ταῦτα εἰπὼν καὶ προσευξάμενος καὶ σφραγίσας αὐτοὺς, ὃ εἰς οὐρ̄ὸν ἀνατείνας τὸ ὄμμα, εἰς χεῖρας σου κε̄ ἔφη τὸ πνᾶ μου παρατίθημοι· ὃ τὸν τῆς ἀναπαύσεως ὕπνον ὕπνωσε· ζήσας τὰ σύμπαντα ἔτη ἐννενηκονταπέντε· ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θς̄ ἀμήν :~ ὦ ζ· θῡ συγκατάβασιν·

Υπέδειξας δέσποτα· τῷ σῷ οἰκέτη τὴν δυναστείαν σου· διὰ τοῦτο προθύμως· πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἦλθεν αὐτόκλητος· καὶ νικηφόρος· γενόμενος ἔψαλλεν· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν ἡμᾶς :~

Κλητὴ καὶ πανεύσημος· ἡ ἑορτή σου μάρτυς ἀνέτειλεν· τῆς γὰρ ἐπιφανείας, τοῦ σοῦ δεσπότου φῶς ἐπιφέρεται· καὶ καταυγάζει τοὺς πίστει κράζοντας· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον· τὸ διαμένον εὗρες ἀξίωμα· καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀϊδιούμενον, εἴληφας κλέος· κραυγάζων θεσπέσιε· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~ θν̄·

Ἀναρχω γεννήτορι· τὸν συνημμένως ἀεὶ νοούμενον, συλλαβοῦσα παρθένε σεσαρκωμένον υἱὸν γεγέννηκας· διὰ τὸ σῶσαι τοὺς πίστει κραυγάζοντας· εὐλογητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν :~

ὠδὴ η· ἑπταπλασίως·

Ἱερουργεῖται σήμερον, ἡ πολύευκτος μνήμη σου· μάρτυς τοῦ χῡ ἀθλοφόρε πολύευκτε· χῶ γὰρ εὐάρεστος, δεκτὴ θυσία γέγονας· τῷ σφαγιασθέντι διὰ σὲ καὶ τυθέντι· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσιν εἰς πάντας τοὺς :~

Ἀθλητικὴν τὴν ἔνστασιν· ἀθλητὰ μέχρις αἵματος· ἐπιδεδειγμένος ἐπὶ γῆς πολύευκτε· παστάδα πολύφωτον, ἐν οὐρανοῖς ἐσκηνώσας· τῇ τῶν σῶν αἱμάτων βαπτισθεὶς κολυμβήθρα· ὃ μέλπων τῷ δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε :~

Νενεκρωμένην παίσμασι· τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον· τῇ μαρτυρικῇ σου παῤῥησίᾳ χρώμενος· τῆς θείοις προστάγμασι, διαρυθμίζων ἔνδοξε· ἀξιοπρεπῶς πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων· βοῶσαν τῷ δεσπότῃ· ἱερεῖς εὐλογεῖτε :~ θν̄·

Χαῖρε δι' ἧς ἐσχήκαμεν, τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον· χαῖρε τὸ τῆς εὔας σκυθρωπὸν ἡ λύσασα· ἀδὰμ τὴν κατήφειαν πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα· χαῖρε ἡ θν̄ σωματωθέντα τεκοῦσα, παρθένε θκε̄· τῶν πιστῶν ἡ προστάτις· τῶν σὲ ὑπερυψούντων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὁ εἱρμός·

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι περισωθέντας τούτοις ἰδών· τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόων· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ἀδὲ δὴ τὸν θεοστεφῆ· φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν μάρτυρα· ὃν συνεδόξασε, τῇ φωτωνύμῳ αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐπιφανείᾳ καὶ σεπτῇ· ἡμέρα τετίμηκε· ὃ ἐστεφάνωσε, ὃ ἐνθέοις ἀρεταῖς κατεκόσμησεν·

Ῥεύμασι τῶν μαρτυρικῶν, ἐκχυθέντων σου αἱμάτων ἀπέπνιξας, τὸν δυσμενέστατον· τὸν τὴν κακίαν δημιουργήσαντα· τὴν ἐκκλησίαν δὲ χῡ, ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, θεομακάριστε· τὴν ἐν πίστει ἀεὶ μακαρίζουσαν :~

ἴθιμοι

Digitized by Google

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. δ'.

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. δ'.

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. δ'.

λεκτος ὁ κόσμων, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· Ι δίγομος ῥομφαία τῦ παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς μόθοις ἀσεβείας· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον, ὅλως γεωργικόν, ὦ Ϭ βαρύτε καὶ κοῦφον Ϭ τῶν δογμάτων, εὖ διακείμενα· καὶ σάθμη ἀκριβείας, τὰ μύτας ἰθυύουσα πρὸς τείβους σείας· χῦ ἱκέτευε· χῦ δυσώπει τὰ μῶν τοτε· τὸν ἐν ῥείθροις τῦ ἰορδάνου αἷμα πλάσαντα κόσμον, καὶ σῶσαι Ϭ γένος Ι ω ν ν η :~

Ο σιε πάτερ, παμμακάριστε χρηγόριε· Ϭ γόμα Ϭ πηγάζον τὰς μακαρείας φωνάς· ἐκ τῶν ἁδάτων τῶν μήτων τῦ σείσε, ἀπαῤῥυόμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγοις πρεσβευτικῆς τε τοῖς πᾶσιν ὁρμηνεῦον· καινὴν ἰθυύων πρὸς ἀρετήν· ὁ θεωρείαις ἐν θέοις λελαμπρυσμένος· αἴγλη λαμπόμενος τελειάδος τῆς ἀκτίνου· ἧς καὶ ὑπόπλεως μάχος ἀκήρατος ἐγένου· χῦ ἱκέτευε· χῦ δυσώπει ὅσιε· τὸν ἐν ῥείθροις ἰορδάνου αἷμα πλάσαντα τὸν κόσμον, σῶσαι Ϭ γένος ἡμῶν :~

Στερεωτικέ, τῦ ἁγίου δομεστικοῦ· ἦχος α· πλὴν ἀφήκαμεν μαρτυρίαν·

Ο γῆν καταλείψαντας Ϭ πρίν, ἀπειλήσας ἅπασαν· καὶ ὀξαλείφων τὴν ἁλάλαξαν· καταπαυχώμενος· τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς τρυφῶν σήμερον· καὶ κατα γελαστέρων κώνωπος, οὗ ὑπεκείμενο, τὴν ἰδέαν ὡς τι φόβητρον· ὑπεισδυύσας τῷ χῦ θεραπόντι :~

Δ ομεστικὸς ἡμᾶς πιστοί· συγκαλεῖται σήμερον· πρὸς ἀωχίαν θεαφέρον· τούτω σωελθωμεν· ἀθυμίας χώμη, καὶ συμεροπάσωμεν· αὐτῷ τὰ ἑαυτῶν κατορθώματα· καθικετεύοντάς· τὸν σεπτὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμω δωρήσασθαι :~

Η ὔξησας Ϭ τάλαντον χῦ, Ϭ δοθέν σοι παρήτησε· τῇ διπλασίονι χάριτι· ὡς δοῦλος χρήσιος· ὅθεν ἐπακούσας· εὗσοι δοῦλε γένοιτο· ὡς ὄντι ἀγαθῶν σοι δεσπότη· καὶ ἤδη εἰσελθε· εἰς χαρὰν τὴν τῦ κῦ σου· τῶν καμάτων, τὰ γέρα λαμβάνομενος :~ Δόξα ἦχος δ·

Τ ὴν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀοιδίμως· τῶν μακαρίων ἀμφοτέρων γέγονας, μυσταγωγὸς χρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγῳ σου φωνῇ, ὡραΐζων τὸν τρόπων τ λαὸν χριστοῦ· τελειόδος Ϭ ὁμόδουλος ἀοιδοῦσα ἐκπλήττεται· ὅθεν, καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασιν, τὰς ἀλλοφύλους αἱρέσεις ἐκπολεμήσας· Ϭ κράτος Ϭ τῆς πίστεως ἐν τοῖς πέρασιν ἤνεγκας· χῷ παριστάμενος, σὺν τοῖς ἀΰλοις λῃτουργοῖς· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰρήνην αἴτησαι, εἰρηνάρχα καὶ Ϭ μέγα ἔλεος :~

καὶ μῶν, ὁ αὐτός·

Φ ρεμεν ἡ χεὶρ τῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχραντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐγράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λῃτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἐν τῇ τῦ μαστῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτῦ, θίγειν ἐλιᾶσαι οὐκ εἶχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν σὺν ἡμῶν· ἵνα σώσῃς τὸν κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~ Ἀποστίχου ἦχος β·

Οἶκος τῦ ἀφεραλᾶ·

Α σμα καινοπρεπὲς, ἀείδετω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ παρθένου φυέντι· χῷ καὶ βαπτισθέντι· ἐν ἰορδάνῃ σήμερον :~

Ἀν. Ἡ θάλασσα εἶδε·

Α λλήλοις προσφθέγγου· ὁ προφήτης βοᾷ τω· ποιήσατε κῷ, τῷ βαπτισθέντι ῥάθροις, καρποὺς ἀείζωα πράξεων :~

Ἀν. Ψί σοι ἔφη θάλασσα·

Α μνὸν Ϭ συπτεμὲς, ἐξ ὕψους θεῖον πνεῦμα προσδεξάμενος ἐν εἴδει· ὁρώμενον ἀφεκόρως· μῶν τῷ χῷ προσέδραμεν :~

Δόξα ἦχος δ·

Β ίον ἔνθεον κατορθώσας· θεωρία τὴν πράξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ χρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείω· ἐκ σώματος τῦ πρὸ τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κρείττον μέλιτος τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων

ἀπο-

ἀποσταξας· ἀεὶ ἀφραίνεις μοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θῦ· διὸ σὺ οὐρανοῖς ἱεραρχικῶς ἀυλιζόμενος· ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου:~

καὶ μιᾷ, ὁμοίου, ὁ αὐτός·

Γ ἐ τὸν σὺν πνεῖ καὶ πυρὶ, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶν ὁ βαπτιστὴς ὁρχόμενον πρὸς αὐτὸν, διλφῶν καὶ ῥέουσαν ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφὴν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ Σωτηφανείᾳ σου μόνε φιλανθρωπε:~

τεσσαρεσκαιδεκάτη ἡχῷ δ'· Θ θῦ τῶν πρώων ἡμῶν· καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὴν ά, ψαλμ, καὶ ἦχος γ'·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Θ δεσπότης σήμερον, ἐν ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου πρόδρομου· αἰώνιον ὁ πῦρ δὲ προσεμαρτύρει· ἔρχεται γὰρ ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ Σ πρᾶξ ἐπεφαίνη ἐν ξένῃ θέᾳ· πνεύματι ἁγίῳ ἐπ' αὐτόν:~

Δόξα καὶ νῦν, Σ αὐτό·

Μετὰ τὴν β', ψαλμ, καὶ ἦχος δ'·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Θ εοφανείας ὁ καιρὸς χῖς ἐπέφανεν ἡμῖν· ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀπολήσωμεν πηγὴν ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· χῖς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, Σ πρόβατον ζητῶν Σ θηριάλωτον· καὶ αἰθέρων εἰσήγαγεν ὡς εὐσπλαγχνος· εἰς τ παρεκάλεσον αὖθις νῦν· χῖς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, Σ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~

Δόξα καὶ νῦν, Σ αὐτό·

Θ καινὸν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο·

Θ καινὸν τοῦ ἁγίου χρηγορείου·

Ποίημα ἰωαννου μοναχοῦ·

Ὦ ἁ· ἦχ π' ά· Ἵππον Σ αἰαβάτην·

Α βυσσος ὢν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός· καὶ αὐτοαγαθότης· πλὴν ὑπάρχων μέμεισμοι χέ· τῆς ἐνδόξου σου ἐκκλησίας ἄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνῶν χρηγόριον:~

Δ ἔχοιο διδασκάλων χρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα πέρ· Σ περιχεόν ἐφύμνιον· τῇ σῇ προσφερόμενον, δέξαι ἀγάπης μνήμην· ἐν ᾗ χεῖ ἡμῖν δέξιλέωσαι:~

Π όλωι ἱερομύσται πλησίωτε Σ σοφῶ· τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν· θεολογεῖν ἐδίδαξας· μοναδὰ τειρεσίθμου καὶ τειάδα· σώθεσμον καὶ ὁμότιμον ὦ χρηγόριε:~

Η ἵας ἠείδω μόνη καὶ μὴ ἀπόδυξις· τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων· θεογεννήτορ κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον θῦ λόγον· τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα:~ ἕτερος καμὼν τοῦ ἁγίου δομεστικοῦ· ὠδὴ ά· ἦχ ά·

Βοῦλ τεσσαρεσκαιδεκατιοῦχος δεξιᾶ·

Τ ὰς ἐνσωματώσεις τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόλητε· Σ τὸν ἐλεύθερον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον· εἰρηναῖα πέρ· ἐν καταστάσει σωτήριον:~

Ε ρωτι καὶ πόθω ἀκλινεῖ· τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἀνάπλεως· σάρκα καθυπέταξας· Σ τῶν τῆς γῆς ἀπεπιμάχητος ὅσιε· Σ θῦ ὄμπι· ὡς ἐν μελέτῃ γεγένησαι:~

Δ ομεστικὸς ὁ θαυμαστός· κατὰ μικρὸν ἀνέπτου γῆς ἀνυψούμενος· ἦκεν ἐκδυσώπητος, ἀμυδροτόρας πρὸς τελείαν δύναμιν· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο:~ ἕτερος.

Υ δασιν ἐμβάψας τῆς σαρκὸς· ὁ πρόσταλάβετο κᾶ φύραμα· ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο· παρθενικῶν αἱμάτων Σ σεῖον· πρὸς τὰς παρατάξεις τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον:~

ὠδὴ γ'· ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός·

Α ρκὸς μὲν τῷ ἡγεμόνι μῶ τὰ σκιρτήματα· τῷ παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας· σὺ τῆς τειάδος ἐν διαίτημα· γέγονας εἰκότως χρηγόριε· ἣ πράξει τὴν θεωρίαν πέρ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἐκκλησίας σοι· φέρων ἐγχειρίζει σοι χῖς· ἵν πρὸ ἀνεπλήστως, ὡς μυσταγωγὸς ἐκυβέρνησας·

ἄειρος

ἄριστος παμμάκαρ γρηγόριε :~

Προβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει γρηγόριε· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου· σὺ διατιθέμενος ἐκ γῆς· ἤρθης ἀλήκτω δρόμῳ, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸς τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου :~ Θ̅ι̅·

Εὐ μὴρ θυ̅· ἀσυνδοιάστως γεγένησαι· τοῦ δὲ ἀκηράτου πρ̅ς̅ ἐκλάμψαντος· ἄνευθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε θεοτόκον· σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας· λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν :~

ἄλλος· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν·

Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος· τῆς σῆς ψυχῆς οὐ στένων δ̅ εὔστολον, παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται· ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν, τῆς σῆς καρτερότητος· μυστηρίων πιηνῶν δ̅ φαυλότατον :~

Τῇ μεγαλαυχίᾳ τῆς αὐτοῦ, δικαίως δ̅ξουθένωται· παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος· καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέτραπται· ἀσθενεία πλείονι, Ὁ ποσὶν ὑπόκειται· τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος :~ Θ̅κ̅ι̅ο̅ν̅·

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς ἀνευ σπορᾶς, υἱὸς ὁ προαιώνιος· παρθενομ̅ρ̅ κόσμον ἀνέπλασε· τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας κ̅ς̅· καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνοῦς ῥυσάμενος :~

Ὁ εἱρμός·

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν· καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος· πορίζωσόν με δ̅ξ̅ ὕψοις δυνάμιν· τοῦ βοάν σοι ἅγιος· ὁ τῆς δόξης κ̅ς̅· ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι :~

κ̅α̅ ἦχ̅ γ̅· θείας πίστεως ὁμολογία·

Θείαν ἔλλαμψιν κεκληρωμένος· βίον ἄϋλον δ̅ξησκημένος· ὁμωνύμῳ ἱερατείᾳ διέπρεψας· ὑπορφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα· ὀρθοδοξίας τὸν κόσμον ἐστήριξας· πέρ ὅσιε· χ̅ν̅ τὸν θ̅ν̅ ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν δ̅ μέγα ἔλεος :~

Δόξα τοῦ ὁσίου· ἦχος α̅·

Ψοῦ λίθου σφραγισθέντος·

Τὸ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος πέρ· χρίσματι θεοδότῳ· κατελάμπρυνας τοῦτο· ἐνθέοις καλλονᾶις τῶν ἀρετῶν· καὶ θεία πρὸς χ̅ν̅ ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν ὀυ̅ν̅οῖς βοᾶς μετὰ ἀγγέλων· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου σῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλάνθρωπε :~

καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὅμοιον·

Τοῦ ἰυ̅ γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας· Ὁ ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου· δ̅ πνᾶ κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης, σὺν ἀγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χ̅ε̅· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε :~

ὠδὴ δ̅· Ψὴν θείαν ἐννοήσας σου·

Ὡς στύλος καθωράθης ὁλόφωτος· βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ· ὀρθοδοξίας γρηγόριε· πεπυρσευμένος τῷ ζύλῳ, τοῦ νέου ἰη̅λ̅ προηγούμενος :~

Τὴν χάριν δεδεγμένος τοῦ πν̅ς̅· δ̅ εὐτελὲς τοῦ νομικοῦ, διεῖλες ἔνδυμα γράμματος· Ὁ δ̅ κρυπτόμενον κάλλος· ἡμῖν τῶν ἐννοιῶν ἀπεκάλυψας :~

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος, θεοπαράδοτον εὐχὴν, συντετμημένως γρηγόριε· ὡς μυστηπόλος τῶν θείων, σαφῶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας :~ Θ̅ι̅·

Ἐκτὸς μὲν συναφείας συνέλαβες· ἀδιαφθόρως ἐν γαστρί· καὶ πρὶν ὠδινῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον παρθένος· θ̅ν̅ σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι :~

ἄλλος· Ὅρος σε τῇ χάριτι·

Τὸν νόμον τῆς χάριτος, ἔδειξας εἶναι σκιάν· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θυ̅, ἑβραίοις σέβουσι σοφέ· καὶ δ̅ εὐαγγέλιον· τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον· χριστῷ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε :~

Ἀστράψας ἀστὴρ ὡς δ̅ξεώας πολύφωτος· τὴν ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀνακηρύτ-

λ των

των τὸν χν̄ · σοφαῖς ἐπιδείξεσι · παναγνεύσεως, δικαιοσύνης τ̄ ἥλιον · αὐτῷ κραυγάζων · δόξα τῇ δυνάμει σου κε̄ · κακίας ἀπάσης ἀποδιώκης καὶ θλίψεως · τοῦ σηλου περ ἐμ πουδῆ · καὶ κατελάμπρυνας φωτί · παντοίδος πληρώματα · τῆς σῆς σοφέ · καὶ τούτοις πλοῦτον ἐπόμβρισας · ἀφθονοτέρα χρυσίου ποσότητι :~ Ϛ̄.

Ὁ λόγος καθ' ὑπόστασιν ἄρρητος · προσειληφὼς ἐκ γυναικὸς αἱμοῦ φύσιν ἄρρητος, τελεῖται καὶ καθαίρεται · ἐμ ποταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος · τὴν πατρωνύμον καθαίρων τῶν παίσματος :~

ᾠδὴ έ · Ὁ αἱμαβαλλόμενος.

Ὑ ὡς πῦρ κατέφλεξας · τὰς τῶν αἱρέσεων ἀκαμψηφόρους · πλοκὰς τῶν λόγων · τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ · ἐφώτισας μάκαρ · μυσταγωγὲ χρηγόρε :~

Ὑμομίου ἤλεγξας, σὺ δ' ἀμόμοιον · καὶ τούτου λόγοις, δυσδιαφέκτοις · τῶν ἀρχαίων βρόχοις δὲ · σφοδροὺς ὡς ἀετὸς χήνας, ὑφάσματα διέλυσας :~

Ἤλεγξας παμμάκαρε · δ' ἀθεότατον μακεδονίου · θεῖον πνᾶ ἀδέως ὑβρίσαντος, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχοντα χρηγόρε :~ Ϛ̄.

Ὑ δικαιοσύνῃ τε δ' ἀπολύρωσιν, λιμῆν τεκοῦσα, χν̄ ἀπόρως · ἐλεύθεραν ἔδρασας, ἀεξῆς θεὲ, τὴν φύσιν τῶν πατρός :~

ἄλλος · ὁ φωτίσας τῇ ἐλάμψει.

Πέβλεψεν, Σωτὴρ γῆς ὁ δεσπότης τῆς κτίσεως · καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη τῶν νόμου θεμέλια · καὶ δημῶς ἐτρόμαξε · σὺ δὲ ψυχῆς αὐδρεία πατρ, τῆς πρωτοσεύχης οὐ παρέκλινεν :~

Ὑκ ἐνέσχου · βλασφημούντων ἀκούειν · ἀοίδιμε · εἰς ὕψος, δ' λαλεῖν ἀδικίαν τοὺς ἄφρονας · ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας, ποιμαντικῇ σου βακτηρίᾳ · δ' μοσοῦν ἐλεράπευσας :~

Ἰαν φύσιν · ἐμ χῶ πρωτοσαγέχειν κηρύττεσθαι · θεορρήμον · οὐδαμῶς συνεχώρησας σωθέτου · ἀλλ' αὐτοὺς ἐζώγρησας · τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνῃ, καὶ πρὸς δ' φῶς ἐπανήγαγες :~ Ϛ̄.

Γλύκανε · τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐμ ἄλατι · ἐλισσαῖος · ὁ δὲ σὸς θεομόρφιος δ' θε̄, βαπτισθεὶς ἐμ ὕδατι · τῆς ἁμαρτίας τὴν πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἔξειλετο :~

ᾠδὴ ς́ · Μαινομένῳ κλύδωνι.

Ἀπειρόν δ' φρόνημα κεκτημένος · πᾶσι τε πραΰς · μαχητὴς ἐδείκνυσο χρηγόρε · πρὸς τοὺς χν̄, μειοῦν τὴν δόξαν ἀποδιάζοντας :~

Ἰὼ ἀρείου ἔκφυλον τῆς πολιάδος, λόγον δαψιλεῖ · τολμηρὰν διαίρεσιν χρηγόρε · σὺ πανσόφως κατήρικας τῇ σοφία σου.~

Μαθῶν τὴν ἕνωσιν τ̄ πολιάδος · σὺν ἰσχυρᾷ φρενῶν · ὑπὸ σοῦ σαβέλλιος ἐλήλεκται · δεομαχῶν, χρηγόρε παμμακάριστε :~

Παρθένος ἔτεκε · καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν ἀμνή · ἐμ χερσὶ τὸν φέρουσα τὰ σύμπαντα · ὡς ἀληθῶς · παρθένος μήτηρ βασίσασα :~ Ϛ̄.

ἄλλος · Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ῥύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος ὅσιε · θανάτου κινδυνεύοντες · οἱ λαοὶ καὶ παγκράτων ὁ ἐσμός · πόρρω ταῖς εὐχαῖς σου ἀπελήλατο · καὶ γὰρ αὐτοί, πρῶτον σε ἔσχον συλλήπτορα :~

Μέσειλας ἐμ ἱκεσίᾳ παύσωφε · τὴν ῥύμην τῶν μοσημάτων · τῇ παρθένῳ καὶ μετὰ τῶν λυτρωτῶν · θεῖον πρωτοδρομοῦν, οὐ γὰρ ὑπήνεγκας · πομπὴν ὡς ὤν · κινδυνεύουσης ποίμνης αἰχθῆναι :~ Ϛ̄.

Ξέρησαν τὰ τῶν αἰθέλων τάγματα · ὁρῶντα τὸν ἀόρατον · ἐκ παρθένου γεννηθέντα ἐμ σαρκί · καὶ τὸν αὐλίᾳ δοξαζόμενον, ἐμ ποταμῷ, τῶν βαπτισθέντα καταδυόμενον :~ ὁ εἱρμός.

Κύκλωσεν ἡμᾶς ἐχάτη ἄβυσσος · οὐκ ἔστιν ὁρυόμενος · ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς · σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θε̄ ἡμῶν · σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀδεμούντων καὶ ἐπανόρθωσις :~

κοντά-

Κοντάκιον· ἦχος α· χερσὶ ἀγγελικὸς·

Τὸ ὅμμα τῆς ψυχῆς, χρηγορῶν ἰσαάχα· ἐγρήγορος ποιμήν, ἀμεδέχθης τῷ κόσμῳ· καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, πάντας ἤλασας· τοὺς κακοδόξοις ὡς λύκοις· ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν ποίμνιον, χρηγόριε πάνσοφε:~

Ὁ οἶκος·

Ξαμελίας ὁ δείλαιος αἰχμάτωτος, ὃν πρὸς θανάτου ὕπνωσα· ἀλλ' ὡς ποιμὴν χρηγορώτατος ἔγειρόν με πέρ· καὶ τὰ πάθη μου κοίμησον τὰ κακῶς τυραννοῦντα με· ὅπως δοξαμιζάμενος, καθαρῶς ᾄδωσου τὴν φωσφόρον μετάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμένης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πρόταττου· ὡς δογματοφρὼν πάνσοφον· ὡς φίλου καὶ μύστου· καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν αὐτῆς παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύλαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον· χρηγόριε πάνσοφε:~ Ἕτερον κοντάκιον· ἦχος β· τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔμψεος ἰσαάχιος· καὶ τῆς σοφίας σεβάσμιος ὑμνογράφος· μύστης ὁ χρήγορος μοῦς· σὺν ἀγγέλοις χορεύων καὶ ἐν ῥυθμῷ τῆς θείου φωτός, πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

Ὁ οἶκος·

Ἄγγελη φερικτὴ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑπὲρ ἥλιον λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς φαιδρύνας σὲρ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν τοῖς ὕδασι τῆς ἰορδάνου ὡς βροτὸς βαπτισθῆναι καταξιώσας, πλοῦτον μου τοὺς ῥύπους ἅμα καὶ σκύλους τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χάριν τῆς μέλψαι, τὸν σοφὸν ἰσαάχιον καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγωσοι· ὃν αὐτὸν δυσωπῶν αἰακράζω ἀεί· πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι· μνήμη τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, χρηγορίου Θαυμαστοῦ μύστης· ᾗ·

Ἡ μοῦσα χρηγόριος οὗ μύστης θεόμος·

Ὃ ὑπερίαν, ἀλλ' ἐδέμ σκιωδῶ ἔχει·

Γηγόριον δεκάτῃ θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψεν·

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου βασιλείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζηλωτής· διά τοι τοῦτο καὶ τῆς ἐκκλησίας χῦ προέστη· ὃ μετὰ τῶν συγχρονισάντων ἐν καππαδοκίᾳ πόλει δευτέραν σιώδην κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνίσταμένων ἐλθὼν, ὑπερμαχος ἀνέδη· τοὺς ἐναντίους λόγῳ δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πάσης ἐλθὼν ἰδέας λόγῳ καὶ ἀρετῆς ἀποδοκιμάσει, ὃ κράτος ἐδέξατο· καὶ φθάσας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη καὶ προσῆκτῷ δεδημιόσευ· ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώματος τύπον, κατὰ ταὐτὰ τῷ ἀδελφῷ βασιλείῳ προσεοικώς· πλὴν τοῦ πολιοῦτε ἐ χαριεσάτου ἐπιβριχύ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν, δομετιανοῦ ἐπισκόπου μελιτηνῆς· ᾗ·

Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη· ἔστωρ φθορᾶ χρὴ τὸν δὲ τὸν βίον λέγειν·

Οὗτος ἦν Θεοῦ τῆς βασιλείας ἰουλίου τοῦ μικροῦ· θεοδώρου καὶ ἀδοκίας υἱὸς γεγονώς· ἀσεβείᾳ κομώντων καὶ χρημάτων πολυτελείᾳ· παιδείας δὲ λαχὼν τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς· καὶ γάμου προσομιλήσας· Θεοῦ χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ τὸν βίον ἀπολιπούσης· ἐπειδὴ πᾶσαν τὴν ἀσουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ θῦ φιλοσοφίαν ἔβρεψε, τῆς ἐν μελιτηνῇ ἁγίας ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς καθίσταται· τελευτᾷ δὲ ἔτεσιν ἤδη γεγονώς, συγκεκροτήσας δὲ τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγῇ τὴν πολυπλοκίαν συνέσιν· οὐ μόνον τῆς ὑποχείρου ἐγένετο σείας προέξεμος, ἀλλὰ καὶ τῷ ἔθνει πάντι· μεταπεμπτος ὑπὸ τοῦ βασιλέως πολλάκις γεγονώς, ὃ συγκατασήσας τὴν τῶν περσῶν ἀρχὴν τῷ

χοσρώη· βαραὰμ ἐπαναστάντος αὐτῷ καὶ ἐκβαλόντος τῆς κράτους· ὅτε καὶ ὑποστελλῆ αὐτὸν ῥωμαίοις πεποίηκε· φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ· ἐκ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῶν κύριος γενόμενος, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ πτωχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν· ἐν δὲ τῇ βασιλίδι πόλει γενόμενος, πρὸς κῦ ἐξεδήμησεν· ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ πάντος βασιλικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα· καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθεὶς· καὶ λαμπάσι ϗ ὕμνοις δορυφορούμενος, τῷ ἐνεγκοῦσαν καταλαμβανῇ· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τῷ βίῳ τοῦτῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις καὶ τῆς ἁγίου χρηγορίου μνήσης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πρ̃ ἡμῶν μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ϗ. Ἀ πῆρεν ἔνθεν, πρὸς πόλον μέγα κλέος· Ο μαρκιανὸς οὗ κλέος καὶ γῆ μέγα·

Ο ὗτος ἦν ϑεῶ τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, ϗ πουλχερίας· τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐλκυσθέντων· ἐδείματο δὲ ναὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν· ἐπισκιάψας αὐτῷ τὸν ἀκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου· ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς ἁγίας ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ· τῆς πυρὸς γὰρ τὰ κύκλω κατεμεμηνέντος, αὐτὸς ϑεῶ τῆς ὀρθῆς ἑῴας, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀρὰς καὶ προσευχόμενος· τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἔνδειαν, καὶ ϐ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου ϗ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς μυρέρμης τῆς μωκησίας ἐν τοῖς δαμιήλ·

Τελεῖται δὲ ἡ σύναξις διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τ βασιλείας βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοῦ ὁ ἐν τῷ σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϗ.

Τῆς ἀρετῆς ὁ ϑεῖος ἐσβέσθη λύχνος·
Ἄ ὑχνων μυσάντων σαρκικῶν ἀμμωνίε· ὠδὴ ϛ'. Ο ὑπερυψούμενος·

ϛ ρωτὶ ἐνούμενος, τελεσιλίου ϑεότητος· τῷ φέγγει χρηγόριε· τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον· ἐκφίλβων ἀπαραλλάκτως· τῶν φωτὸς αὐτὰ μακλάσεις·

ζ ησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πεῖκῶς καὶ τέλιπες· ἡ ϑῶν ψυχῆς κάθαρσιν· καὶ χρώσεως πλήρωσιν· τοῖς πίστει μελῳδοῦσιν, ὁ ϑς ἀλογητὸς εἶ·

Η ρῶτον μοῦν καὶ αἴτιον, πατρὸς καὶ πνεύγειλας· λόγου μὴ γεννήτορα· ὁμοῦ προβολέατε· τῶν πνεύματος τελειάδα μελῳδῶν ἀλογητὸς εἶ· ϗ.

Θ ίαν μὴ ὑπόστασιν· ἐνδυσὶ ταῖς φύσεσιν· ἀναμίμνησε τέτοκας· τὸν σεσαρκωμένον θν· ὧν ἀνάτων μελῳδοῦμεν, ὁ ϑς ἀλογητὸς εἶ·

Ἄλλος· Θεὲ μονοτὴν θκὲ καὶ μίαν ἀψευδὴς, τοῖς πίστοις πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφανῶς· ὁ γὰρ ϑεῖος δομέτιανὸς, χάριτος λέξιωται· λύειν τὰ μοσήματα· καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια· τὸν αἱρετὸν, καταπέλλων, ϑν τὸν ὑποδέξιον·

Θ πὶ τῆς γῆς μεθ' ἡμῶν γενόμενος· καὶ σαρκικῶς ἀναγραφεὶς· μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, καταξιωθῆσαι· καὶ τοῖς ἀγαπῶσι· θαυματουργίας χαρίσματα· ὁ αἰνετὸς τῶν πρώων ϑς καὶ ὑποδέξιος·

τῆς

Πῆς δυσεβῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως· ὁ θεῖος
δομεπαμός· τῦ σεβήρου τας διδαχας,
καὶ τὴν ἀπαράρωτον, πίστιν δ ὀρθόδο-
ξον δεοπρεπῶς ὑπεσήμανε· τὸν αἰνε-
τὸν καταπέλλων, θν τὸν ὑπερένδοξον·
Πῆς πατρικῆς οὐκ ἀπέστη φύσεως, ὁ θεῖος
λόγος σαρκωθείς· ἐκ παρθένου, τὴν
γὰρ αὐτὴν, ἀκραιβῶς τετήρηκεν· μένου
σαν ἀμείωτον· ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ
δέχεται· καὶ ἐκ πατρὸς μαρτυρίαν χε
ὁ ὑπερένδοξος:~

ὠδὴ ή· Βοὶ τῷ παντουργῷ·

Ὅλην τὴν ἀυγὴν, τῆ παρακλήτου μά-
καρ· ἐδέξω φωτίζουσαν κραυγάζων ὅ-
σιε· πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~
Ῥυσίσιν ὑμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον·
χῦ ἐκκοιλίας σου· ποταμοὶ χνώσεως·
ὅν τως πηγὴν γὰρ· ἀένναον λίχαρις, ἔ-
δηξε τῷ κόσμω, σὲ περ εἰς αἰῶνας:~
Ὣς θαυμαςῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρ
κί τε ὁ μάιμονος· τὰ θεῖα σύμφρονος·
ταύτην τιμῶμεν· βασίλφον ἐνδίκως,
ἅμα χρηγορίω, τιμῶμεν εἰς αἰῶνας:~
Ἐ τὴν ὑπερμοῦν δεαμβρικῶ τῷ λόγω·
τεκοῦσαν τὸν κν καὶ παρθενδύουσαν·
πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως ὑμνοῦμεν· δ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ἐμ καμίνω παῖδες·

Περέβης ἅπαντα δεσμὸν, τῆς φύσεως
αὐτῶν· νῶ δὲ προσεπελάσθης· δεορρῆ-
μον ἐφετῶν, ἀκροπάτω μέλπων αὐτῷ·
ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν· καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
πακούσας θείων ἐντολῶν· ἐσκόρπισας
ἀφθόνως· τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις·
ἀπειθείας λογισμῶ· βοῶν ἀξιάγαστε·
ὑμνολογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν· καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·
αμάτων δομεπαμέ· αμέλιπτος ἐγένου·
βλυζάμουσα πόμα κρυῶν· καὶ χειμάρ
ροις τῆς ῥυφῆς· ποταμοὺς εἰρνῶνς τε
τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα τὸν κν ὑ-
μνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας:~

Ἐμ καμίνω σὲ συμβολικῶς· προεφάν-
ψαν οἱ παῖδες· παρθένε δ ἐν τῇ βάτῳ
προετύπωσε μωσῆς· καὶ δὰδ ἐώρασε
τεξομένην, βρέφος αὐαμάρως τὸν κν
τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·
Ἐμ καμίνω παῖδες ἠνλ·ὡς ἐν χωνευτηρίω,
τῷ κάλλει τῆς ἀσεβείας, καθαρώτερον
χρυσοῦ ἀπέφηναν λέγοντες· ὑμνολογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν ὑμνεῖτε,
δ ὑπερυψῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ὠδὴ θ'· Ἡσαΐα χόρευε·

Πῶν καταρθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων·
σοῦ τὰς ἀρετὰς· χρηγόριε ὑφημεῖν,
μοῦσα ἀδυωτῶν· σαφῶς ὁ λιμέτερος ὁ
μολογεῖ· ἥτταν ἀνελεῖν, σοῦ καταπέλλ
δε, ὑπὲρ δυνάμιν τὸν ἔσταιγον:~
Μυρηπόλων ἄριστε, τῆ τειάδι μῦ παρε-
γηκώς· σὺν ἀποστόλων χορῶ· καὶ τῶν
προφητῶν· μαρτύρων δικαίων τε πα
τριαρχῶν μέμνησο ἡμῶν· τῶν ἀνυμνύν
των σου, δ μνημόσυνον χρηγόριε:~
Ποτὲ δίοις αὐῶδεν, προφανείς μῦ
ἀρχηγέτ, τῆς ἐκκλησίας χῦ· νίκας τῷ
πιστῶ, δωρούμενος ἀνάκτι· καὶ δουλι-
κὸν, σωτήριον ζυγὸν, σοὺς σώζων προ-
σφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου χρηγόριε·
Ἐ τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων
τὸν δημιουργόν· κατὰ πάντας γεννη-
τῆ, φθορεὺς τὴν ἀρχὴν· ἀσύγκριτον ἔ-
χουσα ὑπεροχὴν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν
τὸν τόκον σου· προσκυνοῦμέν σε δοξά
ζομεν:~ ἄλλος· Ὕπνον τῆς ἀγνῆς
γνης, περ τῆς ἐφέσεως· τῶν ὀρεκτῶν κρα
τήσας δ τελφότατον· καὶ ἐδέξατο,
περιαρχῶν σε σκιρτώματα· ἐ δικαίων ὁ
σίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύσ-
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν παντοκράτορα:~
Ἐχεν, ὡς ὑπὲρ χρῆμα τίμιον λίσι πεῖς· δ
σῶμα σου δ πολύαθλον· κατακρύψα-
σα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλποις ἐνδοξε· μυσε
ροῖς ὁρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπα
πολαύσῃ, τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ ἠνέσχετο·

Ἰδιόμελον ἀνατολικόν.

Ἰδιόμελον ἀνατολικόν.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδιόμελον ἀνατολικόν.

Ἰδιόμελον ἀνατολικόν.

Ἰδιόμελον ἀνατολικόν

λεκυς ὁ κόπτων, αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἡ δίστομος ῥομφαία τοῦ παρακλήτου· μάχαιρα τέμνουσα τὰς νόθοις σποράς· πῦρ τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις καταφλέγον· καὶ πτύον, ὄντως γεωργικόν, ὦ δ' βαρύτε καὶ κοῦφον δ' τῶν δογμάτων, εὖ διακρίνεται· καὶ στάθμη ἀκριβείας, πάντας ἰθύνουσα πρὸς τρίβοις σρίας· χν ἱκέτευε· χν δυσώπει πάντοτε· τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ ἰορδάνου ἀναπλάσαντα κόσμον, καὶ σῶσαι δ' γένος ἡμῶν:~

Ὁσιε πέρ, παμμακάριστε γρηγόριε· δ' στόμα δ' πηγάζον τὰς μακαρίας φωνάς· ἐκ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σρίου, ἀπαῤῥυόμενον καὶ θείων πηγῶν· λόγοις προσευχῆς τε τοῖς πᾶσιν ἑρμηνεῦον· καν ὢν ἰθύνων πρὸς ἀρετ'· ὁ θεωρίαις ἐνθέοις λελαμπρυσμένος· αἴγλη λαμπόμενος τριάδος τῆς ἀκτίστου· ἧς καὶ ὑπέρμαχος ἀήττητος ἐγένου· χν ἱκέτευε· χν δυσώπει ὅσιε· τὸν ἐν ῥείθροις ἰορδάνου ἀναπλάσαντα τὸν κόσμον, σῶσαι δ' γένος ἡμῶν:~

Ἕτερα στιχηρά, τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ· ἦχος α'· πανεύφημοι μάρτυρες·

Ὀγὴν καταλείψασθαι δ' πρὶν, ἀπειλήσας ἅπασαν· καὶ ἐξαλείφην τὴν θάλασσαν· κατακαυχώμενος· τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη, ὡς στρουθίον σήμερον· καὶ κατα γελαστότερον κώνωπος, οὗ ὑπεκρίνετο, τὴν ἰδέαν ὥς τι φόβητρον· ὑπεισδύνας τῷ χῦ θεράποντι:~

Δομετιανὸς ἡμᾶς πιστοί· συγκαλεῖται σήμερον· πρὸς εὐωχίαν θεάρεστον· τούτω συνέλθωμεν· εὐθυμίας γνώμη, καὶ συνεορτάσωμεν· αὐτῷ τὰ ἑαυτοῦ κατορθώματα· καθικετεύοντες· τὸν σρᾶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι:~

Ηὔξησας δ' τάλαντον χῦ, δ' δοθέν σοι πάντιμε· τῇ διπλασίονι χάριτι· ὡς δοῦλος γνήσιος· ὅθεν ἐπακούεις· εὖ σοι δοῦλε γένοιτο· ὡς ὄντι ἀγαθῶ σοι θεράποντι· καὶ ἤδη εἴσελθε· εἰς χαρὰν τὴν τοῦ κῦ σου· τῶν καμάτων, τὰ γέρα λη ψόμενος:~ Δόξα ἦχος δ'·

Τὸν τῆς σοφίας λόγον σου, καταγλαΐσας ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτω· περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, νυσσαέων γρηγόριε· ἐν τῇ θεοφθόγγω σου φωνῇ, ὡραΐζων δ' τέρπων τ' λαὸν γνωστικῶς· τριάδος δ' ὁμόθεον πανσόφως ἐκτιθέμενος· ὅθεν, καὶ ἐν ὀρθοδόξοις δόγμασιν, τὰς ἀλλοφύλοις αἱρέσεις ἐκπολεμήσας· δ' κράτος δ' τῆς πίστεως ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας· χῦ παριστάμενος, σὺν τοῖς αὔλοις λειτουργοῖς· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι, εἰρήνην καὶ δ' μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ἔτρεμεν ἡ χεὶρ τοῦ βαπτιστοῦ, ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυφῆς ἥψατο· ἐστράφη ἰορδάνης ποταμὸς εἰς τὰ ὀπίσω, μὴ τολμῶν λειτουργῆσαι σοι· ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς ἰν τὸν τοῦ ναυῆ, πῶς τὸν ποιητὴν αὐτοῦ, δεῖ λιᾶσαι οὐκ εἶχεν· ἀλλὰ πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰκονομίαν σῆρ ἡμῶν· ἵνα σώσης τὸν κόσμον, τῇ ἐπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνε:~ Ἀποστίχου στιχηρὰ ἦχος β'·

Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Ἆσμα καινοπρεπὲς, ἀδέτω πᾶσα κτίσις, τῷ ἐκ παρθένου φύντι· χῦ καὶ βαπτισθέντι· ἐν ἰορδάνῃ σήμερον:~

ἐτ· Ἡ θάλασσα εἶδε·

Σάλπιγξ προφητική· ὁ πρόδρομος βοάτω· ποιήσατε κῶ, τῷ βαπτισθέντι ῥείθροις, καρποὺς ἀρίστων πράξεων:~

ἐτ· Ψί σοι ἔστι θάλασσα·

Ἀάμψαν δ' συγγενὲς, ἐξ ὕψους θεῖον πνᾶ· περιστερᾶς ἐν εἴδει· ὁρώμενον ἀφράστως· νῦν τῷ χῦ προσέδραμεν:~

Δόξα ἦχος δ'·

Βίον ἔνθεον κατορθώσας· θεωρία τὴν πράξιν κατελάμπρυνας, θεοφάντορ γρηγόριε· τὴν γὰρ σοφίαν φιλήσας ἔρωτι θείω· ἐκ στόματος τοῦ πνς τὴν χάριν κατεπλούτησας· καὶ ὡς κηρίον μέλιτος τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων

ἀπο-

ἀποστάξας· ἀεὶ εὐφραίνεις νοήμασι θείοις τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θυ· διὸ ἐν οὐρανοῖς ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος· ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου:~

καὶ νυῦ, ὅμοιον, ὁ αὐτός·

Σὲ τὸν ἐν πνι καὶ πυρί, καθαίροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· καθορῶν ὁ βαπτιστὴς ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, διλεῖων καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυφήν σου τὴν ἄχραντον· σύ με ἁγίασον δέσποτα τῇ σπιφανείᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε:~

τροπάριον ἦχ δ· Ο θς τῶν πρῶν ἡμῶν· καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὴν α, ζιλο, κα ἦχος γ·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον, ἐν ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ὑπὸ τοῦ θείου προδρόμου· ἄνωθεν ὁ πήρ δε προσεμαρτύρει· οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου· καὶ τὸ πνα ἐπεφάνη ἐν ξένῃ θέα· περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν:~

Δόξα καὶ νυῦ, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β, ζιλο, κα ἦχ δ·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Θεοφανείας ὁ καιρὸς, χς ἐπέφανεν ἡμῖν ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, δεῦτε ἀντλήσωμεν πιστοί· ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· χς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος· εἰς τὴν παράδεισον αὖθις νυῦ· χς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, Ὁ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~

Δόξα καὶ νυῦ, τὸ αὐτό·

Ο καινὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο·

Ο καινὼν τοῦ ἁγίου γρηγορίου·

Ποίημα ἰωάννου μοναχοῦ·

ὦ α· ἦχ πα· Ἵππον Ὁ ἀναβάτην·

Ἄβυσσος ὢν σοφίας καὶ γνώσεως θησαυρός· καὶ αὐτοαγαθότης· πηγὴ ὑπάρχων νέμεις μοι χε· τῆς ἐνδόξου σου ἐκκλησίας ἄσμασι τὸν φωστῆρα, ὑμνῶν γρηγόριον:~

Δέχοιο διδασκάλων γρηγόριε, ἐγκαλλώπισμα πέρ· τὸ πενιχρὸν ἐφύμνιον· τῇ σῇ προσφερόμενον, ὀξ ἀγάπης μνήμη· ἐν ἧ χν ἡμῖν ὀξιλέωσαι:~

Ἀόγω ἱερομύστα πλουσίω τε Ὁ σοφῶ· τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν· θεολογεῖν ἐδίδαξας· μονάδα τρισάριθμον καὶ τριάδα· συνθρόνον καὶ ὁμότιμον ὦ γρηγόριε:~

Πίστις ἡγείσθω μόνη καὶ μὴ ἀπόδειξις· τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων· θεογεννῆτορ κόρη τῶν σῶν· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον θν λόγον· τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα:~ ἕτερος καινὼν τοῦ ἁγίου δομετιανοῦ· ὠδὴ α· ἦχ α·

Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιᾶ·

Τὰς ἐπαναστάσεις τῆς σαρκὸς, καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους θεόληπτε· Ὁ τὸν ἐγειρόμενον, ἐν τῇ ψυχῇ μου κατευνάσας πόλεμον· εἰρηναία πέρ· ἐν καταστάσει συντήρησον:~

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ· τῆς ἀνωτάτης σοφίας ἁψάμενος· σάρκα καθυπέταξας· Ὁ τῶν τῆς γῆς ἀπετινάχθης ὅσιε· Ὁ θς ὄντι· ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι:~

Δομετιανὸς ὁ θαυμαστός· κατὰ μικρὸν ἀπὸ γῆς ἀνυψούμενος· ἧκεν ἐκ δυνάμεως, ἀμυδροτέρας πρὸς τελείαν δύναμιν· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ διέθετο:~ Ἡ·

Ὕδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός· ὃ προσελάβετο κς φύραμα· ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο· παρθενικῶν αἱμάτων τὸ σριον· πρὸς τὰς παρατάξεις τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον:~

ὠδὴ γ· ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός·

Σαρκὸς μὲν τῷ ἡγεμονικῷ τὰ σκιρτήματα· τῷ παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· ὅθεν ἀπροσκόπτως τὴν ὁδὸν, τῶν ἐντολῶν ἀνύσας· σὺ τῆς τριάδος ἐν διαίτημα· γέγονας εἰκότως γρηγόριε·

Τῇ πράξει τὴν θεωρίαν πέρ προσέθηκας· διὸ τὰς ἡνίας τῆς ἐκκλησίας σοι· φέρων ἐγχειρίζει σοι χς· ἣν πέρ ἀνεπιλήπτως, ὡς μυστηπόλος ἐκυβέρνησας·

ἄριστος

Ἄειρος παμμάκαρ χρηγόειε:~
Εὐβαίνων τῶν ἀρετῶν τῷ ὄρει χρηγόειε· καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ σου· σὺ διαπλέμενος ἐκ γῆς· ἵνα δραμὼν τὸν ἀληκτον δρόμον, πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, πρὸς τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου:~ Στ.
Σὺ μὴν θεῦ· ἀσπιλοδιάφως γεγένησαι· τῆς δὲ ἀνηράτου πρὸς ἐκλάμψαντος· ἄνθεν ὠδίνων μητρικῶν· ὅθεν σε θεοτόκον· σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας· λόγον ὀρθοδόξως κηρύττομεν:~
Ἄλλος· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν·
Ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ, ἐκθεὸς ὁ παλαιότατος· τῆς σῆς ψυχῆς οὐσίαν δὲ εὔρολον, παρασαλεῦσαι καθυποκείμενται· ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλισιν, τῆς σῆς καρτερότητος· μυσηρίων τιμῶν δὲ φαυλότατον:~
Ἡ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ, δικαίως δέδουλῶται· παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος· καὶ κυνομυίας εἰς εἶδος τέφρωται· ἀθυμείᾳ πλείονι, δ ποσὶν ὑπόκειται· τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος:~ Θεοτ.
Σὲ σοῦ γεγενημένον ἀϋτὰρ ἀνορέας, ὑὸς ὁ πρὸ αἰώνων· παρθενομῶρ κόσμον ἀμέπλασε· τὸν κεκρυμμένον ὄφιν τοῖς ὕδασιν, ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ, θανατώσας κἀκὶ φθορέας τοὺς αὐτοῦς βυσάμενος:~
Ὁ εἱρμός·
Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὸν ἀοίδυμον· καὶ συμπαθὴς αὐτὸν μορφωσάμενος· πολύλωσόν με δέ ὕψοις διύκνιν· τῇ βοαύσει ἅγιος· ὁ τῆς δόξης κε· ὁ αἰείκαρσος ἐν ἀγαθότητι:~
Καὶ ἦχος γ· Θείας πίστεως ὁμολογία·
Θείαν ἔλαμψιν κεκληρωμένος· βίον ἄϋλον δεξησκημένος· ὁμωνύμως ἱερατείας διέπρεψας· ὑπερφυῶς γὰρ φαμώσας τὰ δόγματα· ὀρθοδοξίας τὸν κόσμον ἐφώτισας· πέρυσι· χν τὸν θν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~
Δόξα τὸ ὅσιου· Ἦχος ά·
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος·
Ὁ τῆς ἱερωσύνης σεμνυνόμενος περιχείσματι θεοδότῳ· κατελάμπρυνας τοῦτο· ἐν θείοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν· καὶ θεία πρὸς χν ὑποταγῇ· καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, ἐν οἰκείοις βοαῖς μετὰ ἀγγέλων· δόξα τῇ ἀσπαλαίχμιά σου σθρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλανθρωπε:~
Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς, ὁμοίως·
Οὗ ἐν γεννηθέντος ἐκ παρθένου μαρίας· ἐν ἰορδάνῃ βαπτισθέντος ὑπὸ ἰωάννου· ὃ πρὶν κατῆλθεν ἐπ' αὐτόν· ὁρώμενον ἐν εἴδει περιστερᾶς· διὰ τοῦτο ὁ προφήτης, σοὶ ἀγγέλοις ἔλεγε χραυγάζων· δόξα τῇ παρουσίᾳ σου χε· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλανθρωπε:~
Ὠδὴ δ'. Ψιν θείαν ἐμνοήσας σου·
Σ ζύλος καθωραΐσθη ὁλόφωτος· βίῳ καὶ λόγῳ τε θερμῷ· ὀρθοδοξίας χρηγόειε· πεπυρσευμένος τῷ ζύλῳ, τοῦ μέου ἰὴλ προηγούμενος:~
Ἰὼ χάριν δεδεγμένος τῆς πρς· ὃ ἀντελὲς τοῦ μυστικοῦ, διεῖλε ἔνδυμα χράσματος· ὃ ὃ κρυπτόμενον κάλλος· λίμνην τῶν ἐμνοιῶν ἀπεκάλυψας:~
Οὗ θείου προελθοῦσαν ἐκ σώματος, θεοπαράδοτον ἀρχήν, σωστεμνημένως χρηγόειε· ὡς μυστικὸς τῶν θείων, σαφῶς τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπλάτυνας:~ Στ.
Κτὸς μὴν σωματείας σωέλαβε· ἀδιαφθόρως ἐν χαρᾷ· καὶ πρὶν ὠδῖνῆσαι ἔτεκες· καὶ μετὰ τόκον παρθένος· θν σαρκὶ τεκοῦσα πεφύλαξαι:~
Ἄλλος· Θεσσε τῇ χάριτι·
Ὃν νόμον τῆς χάριτος, ἔδωξας εἶναι σκιαί· τοῖς ἐν τῷ νόμῳ τοῦ θυ, ἑβραίοις σέβουσι σοφέ· καὶ ὃ ἀναπέλιον· τῆς ἀληθοῦς θεοφανείας μυστήριον· χειρῶ κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε:~
Γράψας ἀχὴρ ὡς ἀξεώσας πολυφώτως· τὴν ἐκκλησίαν δαδουχεῖς, ἀμακρύτων

λ τῶν

των τὸν χν̄· σοφαῖς ἀποδείξεσι· πα-
νευσεβῶς, δικαιοσύνης τ̄ ἥλιον· αὐτῷ
κραυγάζων· δόξα τῇ δυνάμει σου κε̄·

Κ ακίας ἁπάσης ἀπορράγης καὶ σχέσεως·
προσήλου πε̄ρ ἐν σπουδῇ· καὶ κατε-
λάμπρυνας φωτί· πατρίδος πληρώ-
ματα· τῆς σῆς σοφέ· καὶ τούτοις πλοῦ-
τον ἐπόμβρισας· ἀφθονοτέρα χρυ-
σίου ποσότητι:~ Τ̄.

Ὁ λόγος καθὸ θε̄, ὑπάρχων ἀόρατος· προ-
σειληφὼς ἐκ γυναικὸς αὐτοῦ φύσιν ὁ-
ρατὸς, τελεῖται καὶ καθαίρεται· ἐν πο-
ταμῷ, ὁ ἁμαρτίας ἀλλότριος· τὸν πε-
πτωκότα καθαίρων τοῦ πταίσματος:~

ὠδὴ ε̄· Ὁ αὐαβαλλόμενος·

Εὐ ὡς πῦρ κατέφλεξας· τὰς τῶν αἱρέ-
σεων ἀκανθηφόρους· πλοκὰς τῶν λό-
γων· τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ· ἐφώ-
τισας μάκαρ· μυσταγωγὲ γρηγόριε:~

Εὐνομίου ἤλεγξας, σὺ δ̄ αὐόμοιον· καὶ
τούτου λόγοις, δυσδιαφέκτοις· τῶν ἀρ-
κύων βρόχοις δὲ· σφοδροὺς ὡς ἀρά-
χνης, ὑφάσματα διέλυσας:~

Ἤλεγξας πανάριστε· δ̄ ἀθεότατον μα-
κεδονίου· δ̄ θεῖον πνᾱ ἀδεῶς ὑβρί-
σαντος, ὡς ἄμοιρον τούτου, ὑπάρχον-
τα γρηγόριε:~ Τ̄.

Εὐ δικαιοσύνην τε δ̄ ἀπολύτρωσιν, ἡ-
μῖν τεκοῦσα, χν̄ ἀσπόρως· ἐλευθέραν
ἔδρασας, ἀρᾶς θκε̄, τὴν φύσιν τοῦ προ-
πάτορος:~

ἄλλος· ὁ φωτίσας τῇ ἐλάμψει·

Ἐπέβλεψεν, ἐπὶ γῆς ὁ δεσπότης τῆς κτί-
σεως· καὶ τὰ ταύτης ἐσαλεύθη τοῦ κό-
σμου θεμέλια· καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε·
σὺ δὲ ψυχῆς αὐδρεία πε̄ρ, τῆς προσευ-
χῆς οὐ παρέκλινεν:~

Οὐκ ἡνέσχου· βλασφημούντων ἀκούειν
ἀοίδημε· εἰς δ̄ ὕψος, δ̄ λαλεῖν ἀδικίαν
τοὺς ἄφρονας· ἀλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας,
ποιμαντικῇ σου βακτηρία· ἐς δ̄ νοσοῦν
ἐθεράπευσας:~

Μίαν φύσιν· ἐν χω̄ προσανέχειν κηρύτ-
τεσθαι· θεορρῆμον· οὐδαμῶς συγκεχώρη-
κας σύνθετον· ἀλλ' αὐτὸς ἐζώγρησας·
τῇ τῶν δογμάτων σου σαγήνη, καὶ πρὸς
δ̄ φῶς ἐπανήγαγες:~ Τ̄.

Ἐγλύκανε· τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἅλα-
τι· ἐλισσαῖος· ὁ δὲ σὸς θεομο̄ρ υἱὸς δ̄ θε̄,
βαπτισθεὶς ἐν ὕδατι· τῆς ἁμαρτίας τὴν
πικρίαν, καὶ τὴν ὀδύνην ἐξείλετο:~

ὠδὴ ϛ̄· Μαινομένην κλύδωνι·

Τ απεινὸν δ̄ φρόνημα κεκτημένος· πᾶ-
σι τε πραΰς· μαχητὴς ἐδείκνυσο γρηγό-
ριε· πρὸς τοὺς χῡ, μειοῦν τὴν δόξαν
σπουδάζοντας:~

Τὴν ἀρείου ἔκφυλον τῆς τριάδος, λόγω
δαψιλεῖ· τολμηρὰν διαίρεσιν γρηγό-
ριε· σὺ πάντελῶς καθήρηκας τῇ σο-
φίᾳ σου.~

Ἀ μαθῶς τὴν ἕνωσιν τ̄ τριάδος· σύγχυσιν
φρενῶν· ὑπὸ σοῦ σαβέλλιος ἐλήλεκται·
θεομαχῶν, γρηγόριε παμμακάριστε:~

Ἡ παρθένος ἔτεκε· καὶ τεκοῦσα ἔμεινεν
ἁγνή· ἐν χερσὶ τὸν φέροντα τὰ σύμ-
πάντα· ὡς ἀληθῶς· παρθένος μήτηρ
βαστάσασα:~ Τ̄.

ἄλλος· Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς·

Ἐρρύσθησαν ὡς ἐκ παγίδος ὅσιε· θανάτου
κινδυνεύοντες· οἱ λαοὶ καὶ παθημά-
των ὁ ἐσμός· πόρρω ταῖς εὐχαῖς σου ἀ-
πελήλατο· καὶ γὰρ αὐτοὶ, πρῶτον σε
ἔσχον συλλήπτορα:~

Ἀνέστειλας ἐν ἱκεσίᾳ πάνσοφε· τὴν ῥύ-
μην τοῦ νοσήματος· τῇ παρθένῳ καὶ μρῑ
τοῦ λυτρωτοῦ· θᾶττον προσδραμὼν, οὐ
γὰρ ὑπήνεγκας· ποιμὴν ὡς ὤν· κινδυ-
νευούσης ποίμνης ἀνέχεσθαι:~ Τ̄.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν ἀγγέλων τάγματα·
ὁρῶντα τὸν ἀόρατον· ἐκ παρθένου γεν-
νηθέντα ἐν σαρκί· καὶ τὸν αὔλια δόξα
ζόμενον, ἐν ποταμῷ, τοῦ βαπτισθῆναι
καταδυόμενον:~ ὁ εἱρμός·

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· οὐκ
ἔστιν ὁρυόμενος· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβα-
τα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ θε̄
ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχὺς, τῶν ἀσθενούντων
καὶ ἐπανόρθωσις:~

κοντά-

Digitized by Google

Κοντάκιον· ἦχος α· χορὸς ἀγγελικός·
Τὸ ὄμμα τῆς ψυχῆς, γρηγορῶν ἱσραρχα·
ἐγρήγορος ποιμὴν, ἀνεδείχθης τῷ κό-
σμῳ· καὶ ῥάβδῳ τῆς σοφίας σου, πάν-
τας ἤλασας· τοὺς κακοδόξοις ὡς λύ-
κοις· ἀδιάφθορον, διατηρήσας τὴν
ποίμνην, γρηγόριε πάνσοφε:~

Ὁ οἶκος·

Ἐξαμελίας ὁ δείλαιος ἀνάπεπτωκα, Ὁ
πρὸς θάνατον ὕπνωσα· ἀλλ' ὡς ποι-
μὴν γρηγορώτατος ἔγειρόν με πέρ· καὶ
τὰ πάθη μου κοίμησον τὰ κακῶς τυ-
ραννοῦντά με· ὅπως ἐξανιστάμενος,
καθαρῶς ᾄδω σου τὴν φωσφόρον με-
τάστασιν, ἣν ὁ δεσπότης τῆς οἰκουμέ-
νης ἐδόξασεν ἀξίως, ὡς ἱκέτου πιστοτά-
του· ὡς δογματιστοῦ πανσόφου· ὡς φί-
λου καὶ μύστου· καὶ ὡς οἰκονόμου τῶν
αὐτοῦ παραδόσεων· ὧν καλῶς ἐφύ-
λαξας τὴν χρῆσιν ἀμίαντον· γρηγό-
ριε πάνσοφε:~ Ἕτερον κοντάκιον·
ἦχος β'· τὴν ἐν πρεσβείαις·

Τῆς ἐκκλησίας ὁ ἔνθεος ἱσραρχης· ὡς τῆς σο-
φίας σεβάσμιος ὑμνογράφος· νύσσης
ὁ γρήγορος νοῦς· σὺν ἀγγέλοις χορεύων
καὶ ἐν τρυφῶν τοῦ θείου φωτὸς, πρε-
σβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν·

ὁ οἶκος·

Αἴγλη φρικτῇ ὁ λάμψας ἐν κόσμῳ ὑ-
περ ἥλιον λόγε, καὶ ἀκτῖσι φωτὸς
φαιδρύνας σὲρ τὰ σύμπαντα, σὺ ἐν
τοῖς ὕδασι τοῦ ἰορδάνου ὡς βροτὸς βα-
πτισθῆναι καταξιώσας, πλοῦνόν μου
τοὺς ῥύποις ἅμα καὶ σπίλοις τῶν πολ-
λῶν ἐγκλημάτων, παρέχων μοι χά-
ριν τοῦ μέλψαι, τὸν σοφὸν ἱσραρχην
καὶ μύστην σου· μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω
σοι· Ὁ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνακράζω ἀεί·
πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων
ἡμῶν:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ι'· μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις
πατρὸς ἡμῶν, γρηγορίου ἐπισκόπου
νύσσης· ἐπι·

Ἡ μοῦσα γρηγόριος οὗ νύσση θρόνος·
Οὐ πιερίαν, ἀλλ' ἐδὲμ σκηνὴν ἔχει·
Γηγόριον δεκάτη θανάτου τέλος ἀμ-
φεκάλυψεν·

Οὗτος ἦν ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου βασι-
λείου, λαμπρὸς ἐν λόγοις καὶ τῆς ὀρ-
θοδόξου πίστεως ζηλωτής· διά τοι τοῦτο
καὶ τῆς ἐκκλησίας χῦ προέστη· Ὁ με-
τὰ τῶν συγκροτούντων τὴν ἐν κωνσταν-
τινουπόλει δευτέραν σύνοδον κατὰ
τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων ἐνισταμένων
ἐλθὼν, ὑπέρμαχος εὑρέθη· τοὺς ἐναν-
τίους λόγων δυνάμει καὶ γραφικαῖς ἀ-
ποδείξεσι τροπωσάμενος· διὰ γὰρ πά-
σης ἐλθὼν ἰδέας λόγων καὶ ἀρετῆς εὐ-
δοκιμήσει, ὃ κράτος ἐδέξατο· καὶ φθά-
σας ἐν γήρει καλῷ, ἐκοιμήθη καὶ πρὸς
κν̄ ἐξεδήμησεν· ἦν δὲ κατὰ τὸν τοῦ σώ-
ματος τύπον, κατὰ πάντα τῷ ἀδελ-
φῷ βασιλείῳ προσεοικώς· πλὴν τοῦ
πολιοῦτε ὡς χαριεστάτου ἐπιβραχύ:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν, δομετιανοῦ ἐπισκόπου με-
λιτινῆς· ἐπι·

Δομετιανὸς τῆς φθορᾶς ἀπηλλάγη·
Ἐ ἴπερ φθορὰν χρὴ τόν δε τὸν βίον
λέγειν·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας ἰουστίνου τοῦ
μικροῦ· θεοδώρου καὶ εὐδοκίας υἱὸς γε-
γονώς· εὐσεβεία κομώντων καὶ χρημά-
των περιουσία· παιδείας δὲ λαχὼν
τῆς ἔξωθεν καὶ τῆς ἐν ταῖς θείαις γρα-
φαῖς· καὶ γάμῳ προσομιλήσας· ἐπὶ
χρόνῳ βραχεῖ, τῆς συνοικούσης αὐτῷ
τὸν βίον ἀπολιπούσης· ἐπειδὴ πᾶσαν
τὴν σπουδὴν λοιπὸν εἰς τὴν κατὰ θν̄
φιλοσοφίαν ἔτρεψε, τῆς ἐν μελιτινῇ
ἁγίας ἐκκλησίας ἀρχιερεὺς καθίσταται·
τριακονταέτης ἤδη γεγονὼς, συγκερά-
σας δὲ ὡς τῇ ἀσκητικῇ ἀγωγὴ τὴν πολι-
τικὴν σύνεσιν· οὐ μόνον τῆς ὑπὸ χεῖ-
ρα ἐγένετο σρίας πρόξενος, ἀλλὰ καὶ
τῷ ἔθνει πάντι· μετάπεμπτος ὑπὸ τοῦ
βασιλέως πολλάκις γεγονὼς, Ὁ συγ-
καταστήσας τὴν τῶν περσῶν ἀρχὴν τῷ

χοσρόη· βαραὰμ ἐπολιορκήσας αὐτῷ καὶ ἐκβαλόμενος τῶν κρατίστων· ὅτε καὶ ὑποτελῆ αὐτὸν ῥωμαίοις πεποίηκε· φίλος δὲ καταστὰς αὐτῷ τε τῷ τῶν ῥωμαίων βασιλεῖ μαυρικίῳ, καὶ τῇ αὐτοῦ γαμετῇ· καὶ πολλῶν χρημάτων δι' αὐτῷ κύριος γενόμενος, εἰς ἀνοικοδομὴν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν καὶ τοιχοτροφείων ταῦτα ἐκένωσεν· ἐν δὲ τῇ βασιλίδι πόλει γενόμενος, τοῖς κατ' ὄρθρον ἐδεδήμησεν· ἔνθα τιμηθεὶς παρὰ πάντων βασιλικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος τὰ εἰκότα· καὶ ἐν κιβωτίῳ τεθεὶς· καὶ λαμπάσι καὶ ὕμνοις δορυφορούμενος, τῷ ἐνεγκοῦσαν καταλαμβανῇ· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καὶ ἔτι τοῦ βίου τοῦδε, καὶ μετὰ τὴν ἐνθένδε ἐκδημίαν ἐπιδειξάμενος· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις καὶ τοῦ ἁγίου χρηγορίου μύστης, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πρὸ ἡμῶν μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ οἰκονόμου τῆς μεγάλης ἐκκλησίας· ϛ. Ἃ πάντων ἔμελεν, ὡς πόλου μέγα κλέος· Ὁ μαρκιανὸς οὗ κλέος καὶ γῆ μέγα·

Οὗτος ἦν ζῶν τῆς βασιλείας μαρκιανοῦ, καὶ πουλχερίας· τῶν προγόνων αὐτοῦ ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐλευθέρων· ἐδείματο δὲ ναὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης τὸν πρὸς θάλασσαν· ἐπισκιάψας αὐτῷ τὸν ἀκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου ἰσιδώρου· ἐδείματο δὲ καὶ τὸν τῆς ἁγίας ἀναστασίας, τὸν ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις, ὃν καὶ ἀπὸ τοῦ μεγάλου διέσωσεν ἐμπρησμοῦ· τοῦ πυρὸς γὰρ τὰ κύκλῳ κατενεμηθέντος, αὐτὸς ζῶν τῆς ὀροφῆς ἐφῶς, καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἀράς καὶ προσευχόμενος· τὰς δὲ τῶν θαυμάτων ἐνεργείας, καὶ τὴν ἐν τοσαύτῃ τῶν χρημάτων ἀφθονίᾳ ἐνδειαν, καὶ ὃ ἀκριβὲς τῆς ἀσκήσεως, διεξοδικώτερον ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σωάξις, ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου ζ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κιμέρμης τῆς μωκησίας ἐν τοῖς δαμιήλ·

Τελεῖται δὲ ἡ σωάξις διὰ τὸν γεγονότα μέγαν σεισμὸν κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐν ἀρχῇ τῆ βασιλείας βασιλείου· ὅτε καὶ ὁ ναὸς τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου ὁ ἐν τῷ σίγματι, καὶ πολλαὶ ἕτεραι ἐκκλησίαι, καὶ ἰδιωτικοὶ κατέπεσον οἶκοι:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος ἀμμώνιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϛ.

Τῆς ἀρετῆς ὁ θεῖος ἐσβέσθη λύχνος· Λύχνων μυσάττων σαρκικῶν ἀμμωνίε· ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑδροψούμενος· ρωτὶ ἐμούμενος, τεισηλίε θεότητος· τῷ φέγγει χρηγόριε· τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον· ἐκφίλτατε ἀπαράτρεπτε· τῶν φωτὸς αὐτὰ μακλάσεις:~

Θησαυρὸν τοὺς λόγους σου, πεῖκῶς καὶ τέλιπες· ἡ θῶν ψυχῆς κάθαρσιν· καὶ χρώσεως πλήρωσιν· τοῖς πίστει μελωδοῦσιν, ὁ θς ἀλογητὸς εἶ:~

Ῥῶτον μοῦν καὶ αἴτιον, πατρὸς κατήγειλας· λόγου μὴ γεννήτορος· ὁμοῦ προβολέα τε· τῶν πνεύματος τειάδα μελωδῶν ἀλογητὸς εἶ:~ ϛ.

Μίαν μὴ ὑπόστασιν· ἐμδυσὶ ταῖς φύσεσιν· πλανάμωμε τέτοκας· τὸν σεσαρκωμένον θν· ὧ πάντα μελωδοῦμεν, ὁ θς ἀλογητὸς εἶ:~

Ἄλλος· Θεὸν μονοτὴν θκὲ κάμιγον· ἀψευδῆς, τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται, ἐπαγγελία προφαμῶς· ὁ γὰρ θεῖος δομετιανὸς, χάριτος ἰξίωται· λύειν τὰ μοσήματα· καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια· τὸν αἱρετὸν, καταπέλλων, θν τὸν ὑποφέρμδοξον:~

Πὶ τῆς γῆς μεθ' ἡμῶν γενόμενος· καὶ σαρκικῶς ἀναστραφείς· μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ, κατακολουθήσασι· καὶ τοῖς ἀγαπήσεσι· θαυματουργίας χαρίσματα· ὁ αἱρετὸς τῶν πρώην θς καὶ ὑποφέρμδοξος:~

τῆς

Πῆς δυσεβῦς, καθεῖλεν αἱρέσεως· ὁ θεῖος
δομεπαμός· τῦ σεβήρου τας διδαχας,
καὶ τὴν ἀπαρέγρωτον, πίαν δ ὀρθόδο-
ξον δεοπρεπῶς ὑπεσήμαμε· τὸν αἰνε-
τὸν καταιδέλλων, θμ τὸν ὑπερένδοξον·
Πῆς παρθενικῆς οὐκ ἀπέση φύσεως, ὁ θεῖος
λόγος σαρκωθείς· ἐκ παρθένου, τὴν
γὰρ αὐτὴν, ἀκεραίως τε πήρηκεν· μένου
σαν ἀμείωτον· ἐν τῷ σαρκοῦσθαι καὶ
δέχεται· καὶ ἐκ παρθενὸς μαρτυρίαν χε
ὁ ὑπερένδοξος:~

ὠδὴ ή· Βοὶ τῷ παντουργῷ·

Ολην τὴν ἀυχένα, τῆ παρακλήτου μά-
χαρ· ἐδέξω φωτίζουσαν χαυχάζων ὄ-
σιε· πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν ὑμνεῖ-
τε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας:~
Βρύουσιν ὑμῖν, κατὰ τὸν θεῖον λόγον·
χῦ ἐκκοιλίας σου· ποταμοὶ χνώσεως·
ὅν τους πηγὴν γὰρ· ἀέναον ἐκάρεις, ἔ-
δηξε τῷ κόσμω, σὲ περ εἰς αἰῶνας:~
Ῥῆς θαυμαςῆς, ἀδελφικῆς δυάδος, σαρ
κί τε ὁ μάκαρος· τὰ θεῖα σύμφορος·
ταύτην τιμῶντων· βασίληον ἐνδίκως,
ἅμα χρηγορέω, πάντες εἰς αἰῶνας:~
Ἐ τὴν ὑπερμοῦν δεαμβρικῶ τῷ λόγω·
τεκοῦσαν τὸν κν καὶ παρθενεύουσαν·
πάντα τὰ ἔργα, ἀξίως ἀνυμνοῦμεν· ὑ
περυψοῦμεν εἰς πάντας τους αἰῶνας·

ἄλλος· Ἐμ καμίνω παῖδες·

Περέβης ἅπαντα δεσμὸν, τῆς φύσεως
αὐτῶν· ὧν δὲ προσεπελάσθης· δεορρῆ-
μον ἐφετῶν, ἀκροτάτω μέλπων αὐτῷ·
ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν· καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τους αἰῶνας·
Πακούσας θείων ἐντολῶν· ἐσκόρπισας
ἀφθόνως· τὸν πλοῦτον τοῖς δεομένοις·
ἀπειθείας λογισμῶ· βοῶν ἀξιάγαστε·
ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κν· καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τους αἰῶνας·
Ἁμάτων δομεπαμέ· ἀμέλιπτος ἐγένου·
βλυσάμουσα πόμα κρωήν· καὶ χειμάρ
ροις τῆς ῥυφῆς· ποταμους εἰρήνης τε
τοῖς βοῶσι· πάντα τὰ ἔργα τὸν κν ὑ
μνεῖτε· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τους αἰῶνας:~ Ἅγ.

Ἐμ καμίνω σὲ συμβολικῶς· προεγρά-
ψαν οἱ παῖδες· παρθένε δ ἐν τῇ βάτῳ
προετύπωσε μωσῆς· καὶ δὲ ἐώρασε
τεξομένην, βρέφος αὐαμάρως τὸν κν
τῆς δόξης· ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάν-
τας τους αἰῶνας:~ ὁ εἱρμός·

Ἐμ καμίνω παῖδες ἠλλοιώθησαν, τῷ
κάλλει τῆς ἀσεβείας, καθαρώτερον
χρυσοῦ ἀπέκλυσον λέγοντες· εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κν ὑμνεῖτε,
δ ὑπερυψῶτε εἰς πάντας τους αἰῶνας·

ὠδὴ θ'. Ησαΐα χόρευε·

Τῶν κατορθωμάτων τε, καὶ τῶν λόγων·
σοῦ τας ἀρετας· χρηγόρειε εὐφημεῖν,
μοῦς ἀδυνατῶν· σαφῶς δ ὑμνέτερος ὁ
μολογεῖ· ἦλθαν ἀνθρώπων, σοῦ καταιδέλλ
δε, ὑπὲρ δυνάμιν τὸν ἔπαινον:~
Μυρηπόλων ἄριστε, τῆ τελειότητι παρε
γηκώς· σὺν ἀποστόλων χορῶ· καὶ τῶν
προφητῶν· μαρτύρων δικαίων τε πα
τριαρχῶν μέμνησο ἡμῶν· τῶν ἀνυμνού
των σου, δ μνημόσυνον χρηγόρειε:~
Ποτε δίοις αὐδαν, προσαπίζων μυῶν
ἀρχηγρεῦ, τῆς ἐκκλησίας κῦ· νίκας τῷ
πτῶ, δωρούμενος αὐτοκτι· καὶ δουλω
σύνη, σωτειρίαν ζυγὸν, σοὺς σώζων προ
σφυγας, ταῖς πρεσβείαις σου χρηγόρειε·
Ω τεκοῦσα πάναγνε, τῶν κτισμάτων
τὸν δημιουργόν· κατὰ πάντας γεννη-
τὸν, φθορέας τὴν ἀρχήν· ἀσύγκριτον ἔ-
χουσα ὑπεροχήν, καὶ ὑπερφυῆ· ὅθεν
τὸν τόκον σου· προσκυνοῦμέν σε δοξά
ζομεν:~ ἄλλος· Ὕπνον τῆς ἀγνῆς·

Ἁγνης, περ τῆς ἐφέσεως· τῶν ὀρεκτῶν κρα
τήσας δ τελφότατον· καὶ ἐδέξατο,
πειαρχῶν σε σκιρτήματα· ἐν δικαίων δ
σίων τὰ τάγματα· μεθ' ὧν καθικετεύσ-
ὑπὲρ ἡμῶν τὸν παντοκράτορα:~
Ἔχειν, ὡς ὑπὲρ χρῆμα τίμιον ἡ σὴ πεῖς· δ
σῶμα σου δ πολύαθλον· κατακρύψα-
σα, τοῖς ἑαυτοῖς κόλποις ἐνδόξε· μυρεί
κοῖς ὁρμωμένη κινήμασι· σοῦ γὰρ ἐπα
πολαύσῃ, τοὺς ἀλλοτρίους ἐκ ἠμέλετο·

Digitized by Google

Ι Ησ, βοηθὸς γενέσθαι μοι· ἐν πειρασμοῖς τῆς βίου καὶ καθυβρισάσεσι· καὶ κατεύναστόν μου, τὸν ἐλεήμονα κλύδωνα· κατ' ἐμοῦ τῶν παθῶν, καὶ γαλήνιον ὥρμησον πρὸς λιμένα· τῇ σῇ χάριτι τῆς πρεσβείας σου:~ Ἅγ.

Ε σι, μέχρι σοῦ ὁ θάνατος· τῶν καθ' ἡμᾶς γενέσθαι, διὰ σὲ σωθῆναι ἡμᾶς· ὑποφρόνησιν, ἣν θεῷ ἐδωρήσαμην τος· ἐξ αἰγιάδρου μορᾶς καὶ τοῖς ὕδασι· ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι, πυρὶ τῷ θείῳ τῷ βαπτίσματος:~

ὁ εἱρμός·

Π ύστιν τῆς ἀγνῆς λοχείας σου· πυρποληθεῖσα βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτον· Σὺ γὰρ καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν· καταπαύεσαι αἰτούμεν τὸ κάμνον· ἵνα σε θερμῶς, ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν:~ Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε τὴν θεοτόκον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς·

Π οίμνιον τὸν καλόν· χρηστήριον τὸν πάνσοφον· τῶν μυστηρίων θρόνον· τῆς βασιλείου τῆς σοφοῦ, δόμον τε τὸν μέγιστον· ἐν ᾠδαῖς τε καὶ ὕμνοις, δοξάσωμεν ἅπαντες:~ καὶ τῆς ἑορτῆς·

Ἐπεφάνη ὁ σήρ· Εἰς τὸν ἦχον ἦχος δ'.

Οἶκος τῆς ἀφράστου.

Η ιῶν ξέμιλλον ὁ σήρ, βροτοῖς δωρεῖται ῥύψιν· χωρεῖς ἀναχωνεύων, πυρὸς καὶ ἀναπλάττων, ψυχὰς ἰσχὺν σωτείνεως·

Ἅγ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ·

Υ δωρ θείας ζωῆς, πηγῶν ἐκ σείων, λαοὶ μετ' ἀφράστου· ἀπλήστως τε ῥεύσατε μως, ψυχῶν εἰς ἀπολύτρωσιν:~

Ἅγ. Ψίσει ἔρι θάλασσα·

Η λθεν ὁ φωτισμός· ἰδοὺ χάρις ἐπέφανε· λύτρωσις ἐπέρχεται· ὁ κόσμος ἐφωτίσθη· λαοὶ· χαρᾶς ἐμπλήσθητε:~

Δόξα ἦχος α'· αὐτόμελον·

Ο τῆς ὀρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής· ὡς συνασκοπαθήσας ὡς καλὸς στρατιώτης Χῦ τῷ θῦ· καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας· ἀγωνίζῃ σὺν μοῦ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας· τὸν καλὸν ἀγῶνα διατηρῶν ἀμώμητος· τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον τὴν πίστιν φύλαττε· ἱερομάρτυς χριστόδωρε:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Υ ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισθεὶς ὁ σήρ ἡμῶν, τὰ ῥεῖθρα ἰάσατο· τῇ παλάμῃ τῆς δουλοχειρωθέντος, καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος· μέγα δὲ μυστήριον τῆς ἐπιφανείας σου, φιλανθρωπε δόξα σοι:~

Ἦχος τῷ αὐτῷ, ἀπὸ· τοῦ ἁγίου πρεσβυτέρου ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου· εἰς τὸ λυχνικὸν στιχολογοῦμεν τὸ πρῶτον αἰτήφωνον δ', μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ κε' ἐκέκραξα· ἱστῶμεν στίχοις ἕξ·

καὶ φάλλομεν στιχηρὰ, ἦχος πλ. α'·

Ὅσιε πάτερ· θεοφανούσιος τοῦ ὁμολογητοῦ· Ο σιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε· μεγάλως ἐνηγωνίσω ἐν τῇ νεοσκαίρῳ ζωῇ, ἐν ὕμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις· τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· μεθ' ὧν συνεχορεύεις μετὰ τῶν ἀσωμάτων· χῇ ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ θεοῦ θεὸν λόγον καὶ λυτρωτὴν· τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ νεοδρόμῳ· καὶ ἁγιάσαντα τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων· αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ ἐκκλησίᾳ· ὁμονοίας εἰρήνην, καὶ μέγα ἔλεος:~

Ο σιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε· ἀρουσα ὡς ἐπόθησε τὴν καθαρεύουσάν σου ψυχὴν, τῆς πρὸς ἣν χάρις τοῦ θαύματος· σοὶ συνεσκήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· οὗ τῇ συνεργείᾳ φαιδρῶς ἠγλαϊσμένος, χῇ ἀπαύστως δοξολογεῖς, τὸν εὐδοκήσαντα οὐσίαις ἕνα ὁμότιμον βαπτιζόμενον χειρὶ τῇ τοῦ νεοδρόμου· καὶ μαρτυρούμενον τῇ φωνῇ τῇ παρῴᾳ· αὐτὸν ἱκέτευε, αὐτὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμονοίας εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος:~

Ο σιε πάτερ, θεοφόρε θεοδόσιε· εἰκότως ἠξιώθης τῆς μακαρίας ζωῆς· ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις ταύτην δείκνυμι· ζῶν γὰρ μετέστης πρὸς τὸν ἄνω ζωοδότην· πᾶσι χαίρειν εἰπών·

καὶ

καὶ σὺν τοῖς ἀσωμάτοις, χρ̄ ἀπαύστως δοξολογῶν, τὸν ἐκ παρθένου ἀφράστως σάρκα λαβόντα· καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ῥείθροις ἰορδάνου· αὐτὸν ἱκέτευε· αὐτὸν δυσώπει ὅσιε· δωρηθῆναι τῇ οἰκουμένῃ, ὁμονοίας εἰρήνην, ϛ μέγα ἔλεος:~

Δόξα ἦχος β'·

Ὅσιε πέρ, ὡς πόλιν ζῶντος θῡ, εὔφραναν τὴν ἱεραν σου ψυχὴν, τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα· τοῦ ὕδατος τῆς ἀφέσεως, τοῦ διελθόντος τὸν ἰορδάνην· καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος, χρ̄ τοῦ θῡ ἡμῶν· ὃν ἱκέτευε παμμάκαρ θεοδόσιε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Ὑπέκλινας κάραν τῷ προδρόμῳ· συνέθλασας κάρας τῶν δρακόντων· ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, ἐφώτισας τὰ σύμπαντα· τοῦ δοξάζειν σε σήρ, τὸν φωτισμὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Εἴσοδος· φῶς ἱλαρόν· τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα·

Εὐφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δικαίων ψυχαὶ, ἐν χειρὶ θῡ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξεν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ, εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνῶν ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ θς̄ ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτοὺς, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν· ϛ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κς̄ εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εὐφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν κῷ ὁ μισθὸς αὐτῶν· καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κῡ· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς· καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν, εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος κατὰ τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι, βολίδες ἀστραπῶν· ϛ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, κατὰ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ, συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνᾶ δυνάμεως· καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ κακοπραγεία περιστρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι κατὰ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδώθη παρὰ κῡ ἡ κράτησις ἡμῶν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου:~

Εὐφίας σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνοῖς· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ· ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία

γὰρ

γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας, μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνοις μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κῷ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπιδιανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις ϛ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~ Ἀποστίχου στιχηρὰ ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν· ἰωσήφ·

Ἴδες πῶς περίκειμαι, τὴν σὴν εἰκόνα ἣν ἔπλασα· ὑπὲρ νοῦν ταπεινούμενος· ὁ κς ἔφησεν· τί οὖν ξένον φίλε, εἰ καθυποκύπτω τῇ δεξιᾷ σου ὥσπερ εἷς· τῶν σῶν συνδούλων καὶ περιβάλλομαι· γυμνούμενος τὰ ὕδατα· τοὺς γυμνωθέντας γὰρ βούλομαι· ἐπενδύσαι ὡς εὔσπλαγχνος, ἀφθαρσίαν αἰώνιον·

στι· Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Ὤφθης σωματούμενος· ἀλλὰ νηδύς σε ἐδέξατο· ἀκατάφλεκτος μείνασα· κάμινος γὰρ πόῤῥωθεν· ταύτην εἰκονίζει· μὴ φλέξασα παῖδας· ἐγὼ δὲ χόρτος ὢν πυρὶ, πῶς ἐπιθήσω χεῖρας σοι δέσποτα· ὃν φρίττει τὰ οὐνία· ϛ τὰ ἐπίγεια ἅπαντα· ἰῦ παντοδύναμε, ὁ σὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

στι· Ψί σοι ἔστι θάλασσα·

Εὐ με ἐν τοῖς ὕδασι· τοῦ ἰορδάνου ἀπόπλυνον· ῥύπον ὅλως μὴ ἔχοντα· ὁ κς ἔφησε· καὶ ἡ ῥυπωθεῖσα, φύσις τῶν αὐῶν· τῇ παραβάσει τοῦ ἀδὰμ, ἀποπληθεῖσα καινὴ γενήσεται· ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ· ἡ ἀναγέννησις ἅπασα· τοῖς αὐοῖς δι' ὕδατος, καὶ τοῦ πνς γίνεται:~

Δόξα ἦχος πλ δ'. τοῦ στουδίτου·

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν πὴρ ἡμῶν· διὰ γὰρ σοῦ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορεύεσθαι ἔγνωμεν· μακάριος εἶ τῷ χῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν· ἀπέλων συνόμιλε· ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νυν, ὁ αὐτός·

Τὰ τῶν ἀπέλων στρατεύματα, ἐξίστατο ἐπὶ τὸ ὁρώμενον σήμερον ἐν ἰορδάνῃ· γυμνὸν ἑστῶτα σὴρ ἐν τοῖς ὕδασιν· καὶ τὴν ἄχραντον κορυφήν σου ὑποκλίναντα, βαπτισθῆναι ὑπὸ ἰωάννου· σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη, κε δόξα σοι:~

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς· τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθοις στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνοις ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστὴρ, τῇ οἰκουμένῃ λάμπων τοῖς θαύμασι· θεοδόσιε πὴρ ἡμῶν· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~ καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν πρώτην στιλο κα ἦχος δ'. Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ἰς ὁ τοῦ ναυῆ, ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ, διαβιβάζων τὸν λαόν· καὶ τοῦ θυ τὴν κιβωτόν· ἐσκιογράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, καὶ τύπον ἀψευδῆ ἀναγεννήσεως· ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύο, ἐσκιογράφει ἐν πνι· χς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, ἁγιάσαι τὰ ὕδατα:~

Δόξα καὶ νυν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὴν β', στιλο κα· ὅμοιον·

Θεοφανείας ὁ καιρός· χς ἐπέφανεν ἡμῖν· ἐν ἰορδάνῃ ποταμῷ· δεῦτε αὐτλήσωμεν πιστοὶ, ὕδωρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν· χς γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον· καὶ αὐευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὔσπλαγχνος, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀξίωμα· αὐτὸς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισεν:~ Δόξα καὶ νυν, τὸ αὐτό·

Μετὰ τὸν πολυέλεον κα τοῦ ὁσίου·

ἦχος γ'. θείας πίστεως·

Θείας αἴρων σου χεῖρας πρὸς ὕψος· στύλος ὅσιε φωσφόρος ὤφθης· τῶν προσευχῶν ἐν ταῖς ἀκτῖσι λαμπόμενος· πρὸς οὐνὸν γὰρ πτερώσας διάνοιαν·

καὶ

καὶ τῶν ἀῤῥήτων γενόμενος μέτοχος· ὅλος ἠγραψας, χῷ τὸν θν αἰτούμενος, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Δόξα καὶ νυν, τῆς ἑορτῆς·

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ο δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέστη· βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, ἵνα τὸ θεῖον προσδρόμου· αἰώλεν ὁ πὴρ δὲ προσεμαρτύρη, ὅτι ὗτός ἐστιν ὁ ἀγαπητός μου, καὶ τὸ πνᾶ ἐφάνη ἐν ξένῃ δέᾳ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτόν :~

Οἱ ἀναβαθμοί· τὸ πρῶτον αὐτοφώνου τὸ δ' ἦχου· προκείμενον ἦχος δ·

Ψαλμὸς ἐναυτίον κῦ ὁ θάνατος·

στ. Ψ ἀνταποδώσομεν τῷ κῷ· πᾶσα πνοὴ· ἀλληλούϊα, ὁ πενητοχόος·

Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β·

Ο σιε πάτερ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς εὗρε μισθὸν τῶν πόνων σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χῦ τὸν θν· ἐρρύσθαι ἀπῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ἡ δ παρὸν πενητοχοάριον τῶ μαλαξοῦ· ἦχ β· προσ δ, αἰνέσεις ὁ ἰς·

Θεοδόσιε σοφέ· κοινοβιάρχα πάτερ ὁδήγει· τὰ τέκνα τὰ σά· πρὸς τὴν μάνδραν σῶας ἀνάγαγε τὴν ἐπουράνιον :~

Ο καμὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἑρμῶν εἰς ἡ· καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς· ὧ ά· ἦχ β·

Ἐν βυθῷ κατέδυσε ποτέ·

Ω σοφὸς ταξίαρχος ἡμῶν, πάτερ θεοδόσιε· θεοπρεπῶς τὴν ὠδὴν προσανάκρουσον· τῷ ἐπιδημήσαντι, εἰς παγκόσμιον σέλασιν χῷ τῷ θῷ· καὶ τὴν πανήγυριν μνήμην σου σὴν ἑαυτῷ δοξάσαντι :~

Ξ ηρήμου πρόδρομος χῦ· τῆς ἀρχαιοπίπτωδος· ἐλισάβετ ὁ βλαστὸς προελήλυθεν· ἐν τῇ κοιλυμβήθρᾳ δὲ· θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ πρᾶ· ὀρθμοπολίτης γέγονε· τῷ ἰῦ ἑπόμενος :~

Βαπτισθέντος ῥείθροις τοῦ χῦ· τῆς ἰορδανικῆς λίπδος· σωματωθῶς καθαιρεῖται, τὸ φρύαγμα· ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δὲ· ἡ ἰσάγγελος πολιτεία πεφύτευται· ἣν ἀμέμπτρόφως· ἤνυσας παμμάκαρ θεοδόσιε· οἰκειωθεὶς τοῖς πάθοις γεγονώς· πέρ δι' ἀσκήσεως· τῷ δι' ἡμᾶς τῷ φρωθέντι· ἐπαξίως σύμμορφος· ἐξηκμάκισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως· καὶ συγκληρονόμος, γέγονας τῆς δόξης θεοδόσιε :~ Στ.

Ἡ εαμίδων θεῖος ὁ χορὸς, ἐν θεαρχώτατα· ἐν γυναιξί σε καλῶ ἁγιαπρέποις· θεοδέσποινα· καλλοναῖς ὡραϊζομένην θεότητος· τὴν καλλωποῦσαν γὰρ· λόγον ὑπὸρ λόγον ἀπεκύησας :~

Καταβασία· Βυθοῦ ἀνεκάλυψε·

ὠδὴ γ· Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημος·

Ο ὕδασι σεγάζῃ τὰ ὑποδρῶα κῦ· σωματικῶς τὰ ῥεῖθρα τοῦ ἰορδάνου ἐβλύστανε· ἐν ᾧ ἐσφραγίσθη ἡ καρδία μου :~

Ο φῶς ἐν ἰορδάνῃ, τὸ θεῖον λάμψας βλάσημα· τοῖς Θῷ γῆς θεόσδοτον ἀνθολογίας καὶ προαιρέσεως· ἀναθῆσε προφαίνει θεοδόσιε :~

Κατέλιπες τὸν κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὄσιε· τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν, τοῦ δεσπότου ἐκμιμησάμενος· Θῷ τῷ ἰορδάνου θεοδόσιε :~

Πόνῳ καυσούμενος τῷ σαρκὶ ἐπ' ὤμων ἄρας ἔδραμες, Θῷ τὸν τούτου τάφον· ἐλάφου δίκην Θῷ ὑδάτων πηγάς· σεσίους παμμάκαρ θεοδόσιε :~ Στ.

Τὰ τάγματα ἐζέκησαν τῶν ἀγγέλων πάναγνε· καὶ τῶν αὐτῶν ἔφθεξαν αἱ καρδίαι Θῷ τῷ τόκῳ σου· διό σε θεοτόκον πίστει σεβόμεν :~

Ἀνάβασις ἦχ πλ δ· Ψαλῶ σοφίαν καὶ λόγον· γραφατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς· τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπῶς, γέγονας συμμέτοχος, τῶν ὁσίων ἀοίδιμε· ὧν τῶν θαυμάτων ὄντως, χαρίσματα ἔλαβες· τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους, τῶν πίστει τιμώντων σε· ὅθεν καὶ δαιμόνων, ἀπελαύνῃ τὰ πλήθη, παρέχεις ἰάματα· τοῖς αὐτοῖς τῇ χάριτι· θεοφόρε θεοδόσιε·

θεοδόσιε· πρέσβευε χῷ τῷ θῷ τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ-
τάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~
Δόξα δ' αὐτό· καὶ νυν, τῆς ἑορτῆς·
Ι ορδάνης τῷ ῥείθρω σοι ὑπουργεῖ· ἰωαν-
νης ἐκτείνει χεῖρα φθαρτὴν· φανέν-
τος σου ἀόρα τε, ἐν σαρκὶ πρὸς δ' βά-
πτισμα· ἀλλ' ὁ μὲν ἐστρέφετο εἰς τὰ ὀ-
πίσω φόβω· ὁ δὲ αὖθις ἐκράτει ἐν τρό-
μω σε τὸν ἄφθαρτον. ὄντως ὁ ἀμνὸς
τοῦ θυ, ἡ πηγὴ ἡ ἀείζωος· πηγάς τε καὶ
θάλασσαν καὶ αὐοῦς ἡγίασας· ἡ τριὰς
γὰρ ἐπέλαμψεν, ἄνωθεν υἱόν σε ὀνο-
μάζει ὁ γεννήτωρ· καὶ δ' ἅγιον πνᾶ
συγκατόρχεται :~
ὠδὴ δ'· Ἐλήλυθας, ἐκ παρθένου·
Ε ν ὕδασι, κεφαλὰς τῶν δρακόντων συ-
νέτριψας· καὶ διὰ τοῦ πνς λόγε θυ ἀ-
νεκαίνισας· ὅλον με τὸν ἄνθρωπον, διὸ
κραυγάζωσοι· δόξα τῇ δυνάμει σου κε·
Τ οῦ κλίναντος, κορυφὴν τῷ προδρό-
μω μιμούμενος· χυ δ' ὑπήκοον· καὶ τὴν
ἀρίστην ταπείνωσιν· πέρ θεοδόσιε· πρὸς
ἀρετῶν ἀνηνέχθης πύργον ἄσειστον :~
Τ ῆ παρθένω, καὶ μρι λειτουργήσας χυ τοῦ
θυ· ἀκαταμάχητον, χάριν ἐδέξω τοῦ
πνς· πέρ θεοδόσιε· Ὁ δυσμενεῖς ἀορά-
τοις καταβέβληκας :~
Τ ῶν μάγων σε· δ' ἀοίδιμον ἄντρον δεξά-
μενον· δωροφόρον ἔδειξε· τῷ δι' ἡμᾶς
βαπτισθέντι χῷ· πίστει θεοδόσιε· Ὁ σὺν
ἐλπίδι ἀγάπην, προσκομίζοντα :~
Τ οῖς πάθεσι, τοῦ δεσπότου χυ δυναμούμε-
νος· δ' τῆς συνειδήσεως, πόθω ἀνέτλης
μαρτύριον· πέρ θεοδόσιε· τῷ ζοφερῷ
προσπαλαίων κοσμοκράτορι :~ Ἡ·
Ε υνέλαβεν, ἐν γαστρί σου ἀσπόρως τὸν
κν· καὶ τοῦτον ἐκύησας· σεσαρκωμένον
τὸν σώζοντα, κόσμον ταῖς πρεσβείαις
σου· διό σοι κράζομεν, χαῖρε ἀειπάρθενε·
ὠδὴ ε'· Μεσίτης θυ καὶ·
Ε ξάψας τὸν νοῦν, τοῦ ἡμᾶς ἐν ῥείθροις και-
νουργήσαντος· σοφῶς ὑπεστήριζεν· κα-
ταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως· κρεμα-
στῆρσι δ' σῶμα παμμάκαρ θεοδόσιε :~
Τ ὸν βίον ἀεὶ, τοῦ θανάτου θέμενος μελέ-
τημα· ἐκδημῆσαι σπεύδων τε· πρὸς
τὸν δι' ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκί· σεαυ-
τῷ ἐδομήσω· τὸν τάφον θεοδόσιε :~
Τ ὸν θάνατον χυ, τὸν ἐκούσιον ὁσὸς φοι-
τητής· ὁ κλεινὸς βασίλειος· πέρ θεοδό-
σιε μιμούμενος· τὸν καινὸν ἐγκαινίζει·
τάφον ἀγαλλιώμενος :~ Ἡ·
Ι δοὺ ἐν γαστρὶ, θκε πάναγνε χν τὸν θν·
ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας· ὡς πὲρ ἡσαΐας
προηγόρευσεν· ὑπὲρ φύσιν τε τοῦτον,
θεογεννῆτορ τέτοκας :~
ὠδὴ ς'· Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων·
Α φθαρσίαν ἡμῖν ἐδωρήσω χε, ἐν τῇ ἀνα-
στάσει σου· ὅθεν βασίλειος· εὐκλεὴς θε-
ράπων σου· καὶ θανὼν ὥς πὲρ ζῶν ἐπι-
φαίνεται :~
Ο καθαίρων τὸν κόσμον βαπτίζεται· δι' ἐμὲ
βροτὸς ὁ θς κατ' ἐμὲ γεγονώς· ὃν ἐν δυ-
σὶ τοῦ φύσεσι· θεοδόσιε μάκαρ ἐκήρυξας·
Γ λυκασμὸν εὐφροσύνης χῷ τῷ θῷ· τῷ
τῶν μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι·
εἰς χαρὰν θεοδόσιε· οἱ κρουνοὶ τῶν δα-
κρύων σου ἔσταξαν :~ Ἡ·
Ε υμπαθείας τῆς σῆς με ἀξίωσον· ἡ τὸν
συμπαθέστατον λόγον κυήσασα· τὸν
τῷ ἰδίῳ αἵματι· ἐκ φθορᾶς τοὺς αὐοῦς
ῥυσάμενον :~
Κοντάκιον ἦχος πτ δ'· Ψῆ ὑπὲρ μάχω·
Π εφυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ κυ σου·
τὰς σὰς ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας·
Ὁ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῳ·
τῶν δακρύων σου τοῖς ὄμβροις ἀρδευό-
μενα· ἀγελάρχα τῶν θείων ἐπαύλων·
ὅθεν κράζομεν· χαίροις πέρ θεοδόσιε :~
ὁ οἶκος·
Α νθρωπος μὲν τῇ φύσει ἐχρημάτισας πά-
τερ· ἀλλ' ὤφθης συμπολίτης ἀστέλων·
ὡς γὰρ ἄσαρκος ἐπὶ τῆς γῆς βιοτεύσας
σοφέ· τῆς σαρκὸς ἅπασαν τὴν πρό-
νοιαν ἀπέρριψας, διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀ-
κούεις· χαίροις πρς εὐλαβοῦς ὁ γόνος,
χαίροις μρς εὐσεβοῦς ὁ κλάδος· χαί-
ροις

Digitized by Google

ροις τῆς σφήμου πολιστὴς παγκόσμιος, χαί-
ροις οἰκουμένης φωστὴρ ὁ πολύφωτος·
χαίροις ὅτι ἐκνεότητος ἠκολούθησας χῷ,
χαίροις ὅτι κατεμάραμας τῆς σαρκὸς τὰς
ἡδονάς· χαίροις τῶν μοναζόντων πρό-
ξενος σρίας· χαίροις τῶν ῥαθυμοιούντων
τρόπος παρηγορίας· χαίροις πολλοὺς
ἐκ πλάνης ῥυσάμενος, χαίροις κρου-
νοὺς θαυμάτων δωρούμενος· χαίροις
πτωχῶν τὴν φροντίδα ποιήσας, χαί-
ροις ἡμῶν ὁ προστάτης καὶ ῥύστης· χαί-
ροις πέρ θεοδόσιε :~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιά· μνήμη τοῦ ὁσίου
πρς ἡμῶν θεοδοσίου τοῦ κοινοβιάρχου,
καὶ καθηγητοῦ τῆς σφήμου· ϛι·

Κοινοῦ θεοδόσιος ἡγεμὼν βίου·
Κοινὴ μοναστᾶις ἐκ βιώσας ζημία·
Ἑνδεκάτη ὀλοὸν βίοτον λίπε κοινο-
βιάρχης·

Οὗτος ὁ ὅσιος πήρ ἡμῶν θεοδόσιος ὑπῆρ-
χεν ἐκκώμης μωγαρισοῦ, τῆς καππα-
δοκῶν ἐπαρχίας· πρς προαιρεσίου S
μρς εὐλογίας, ἀμφοτέρων εὐσεβῶν S
πιστῶν· ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, καὶ
τοῦ τούτου ἱερὸν ἔνδυμα· καταλαβὼν
δὲ τὰ ἱεροσόλυμα, ἐκεῖθεν εἰς αὐτιό-
χειαν παρεγένετο πρὸς τὸν μέγαν συ-
μεὼν τὸν στυλήτην· παρ' οὗ τὴν ἐσομέ-
νην αὐτῷ πρὸς ἀρετὴν ἐπίδοσιν ἐμνή-
θη, ὅτι πολλῶν γενήσεται λογικῶν θρεμ-
μάτων ποιμήν· εἶτα ἡ συχάζει παρὰ
λογγίνω τινὶ ἀοιδίμω ἀνδρί· τὴν ἄ-
κραν δὲ ἐγκράτειαν μετελθὼν, ὡς τῆς
ἑβδομάδος ἅπαξ σιτίζεσθαι· καὶ ϛπὶ
τριάκοντα χρόνοις ἄρτου ὅλως μὴ γευ-
σάμενος· καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ἀσκή-
σας, ϛπὶ τοσοῦτον ἀναβάσεως ὕψος ἦλ-
θεν, ὡς καὶ παράδοξα θαύματα ἐκτε-
λεῖν· τὸν γὰρ μετελθόντα τοῦ βίου βα-
σίλειον μοναχὸν καὶ τὸν τάφον ἐγκαι-
νίσαντα, συνιστάμενον μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν καὶ συμψάλλοντα, καὶ τοῖς λοι-
ποῖς ὄντα ἀθέατον, ὁ ὅσιος μόνος μεθ' ἑ-
τέρου ἑώρα μοναχοῦ· καὶ μὴ προῦ ποτε
θέντος πυρὸς, τοὺς ἐσβεμένοις ἄνθρα-
κας ἀνῆψεν, ἔνθα ἱδρύσασθαι τοῦ μονα-
στήριον ἔμελλε· καὶ γυναῖκα τινὰ προ-
σελθοῦσαν, τῆς αἱ μορροίας ἀπήλλαξε·
καὶ ἐξ ἑνὸς κόκκου ὃν εὐλογήσας ἐπέ-
δωκεν, ὑπερεκχεῖσθαι τὰς σιτῶνας
πεποίηκε· καὶ τοῦ κατὰ τοῦ φρέατος πε-
σὸν παιδίον, ἀοράτως ἐπιφανεὶς, τοῦ
λάκκου ἀνήγαγε· καὶ τὴν θραῦσιν
τῶν τικτομένων παιδίων ἀνέστειλεν,
ἃ μήπω φθάσαντες τῷ βίῳ προσελ-
θεῖν, διὰ θανάτου τοῦ βίου ἠλαύνον-
το· τὴν οὖν αὐτῶν μρᾶ, οὐδέν τι στείρας
ἄμεινον κατὰ τοῦτο διακειμένην, διὰ
προσευχῆς εὔτεκνον ἔδειξεν· ἀλλὰ ἐς
νέφος ἀκρίδων ἐσόβησε δι' ἐπιτιμήσε-
ως μόνης· ἐς κήρικον τὴν τῆς ἀνατολῆς κό-
μητα, ἄτρωτον ἐν πολέμοις πεποίηκεν·
ἀντὶ θώρακος, ἡ τῆς τριχίνης ἐσθῆτος
τοῦ ἁγίου περιβολή· καὶ περὶ τὰς γο-
νὰς, παρὰ τοῦ ἀυχμοῦ ἀδικουμένην
τὴν γῆν, τῆς ἀδικίας ἀπήλλαξε, δι' εὐ-
χῆς ὑετὸν καταγαγών· προεῖπε δὲ S
τὴν διὰ σεισμοῦ μέλλουσαν κατάπτω-
σιν, καταλαμβάνειν τὴν αὐτιόχειαν·
καὶ πολλοὺς τοῦ θαλασσίου κλύδωνος
ἐρρύσατο κινδυνεύουσι τούτοις ἐπιφα-
νεὶς, καὶ πολλῶν μαθητῶν καθηγητὴς
γεγονὼς, πρὸς κῆν ἐξεδήμησε· τελεῖ-
ται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ ἀ-
ποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου πέτρου :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡ-
μῶν θεοδοσίου τοῦ ἐξ αὐτιοχείας· ϛι·

Ὁ τεμὴν ὁδεύσας θεοδόσιος τρίβον·
Ψὴν εὑρύχωρον τῆς ἐδὲμ πατεῖ τρίβον·
Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πήρ ἡμῶν θεοδόσιος ἀ-
σκητὴς ἕτερός ἐστιν ἐκ τῆς αὐτιόχου πό-
λεως ὁρμώμενος, ἐξ ϛπὶ σήμων γονέων·
καὶ τῆς δεσποτικῆς φωνῆς νουνεχέστε-
ρον ποτὲ ἀκηκοὼς, καταλιπὼν οἰκείαν,
καὶ πλοῦτον καὶ συγγένειαν, S τ' ἄλλα
πάντα, ἀπῆλθεν ἐν τοῖς δασυτέροις τό-
ποις τοῖς πρὸς τὴν θάλασσαν ἀποκλί-
νουσι· καὶ βραχυτάτην κέλλαν δειμά-
μενος,

μενος, ἱκετεύετο τὸν μονήρη βίον τε-
χνασώμενα ἀμφια ἐνδεδυμένος, καὶ
βαρεῖα σίδηρα ἐμδοῦ φορῶν· ἓν μὲν
ἐν τῷ ἀυχένι, καὶ ἕτερον ἐν τῇ ὀσφύϊ,
καὶ δύο ἐν ἑκατέραις ταῖς χερσί· πε-
σαμένων δὲ τῇ ἀὐχῇ καὶ τῷ ὀργοχείρῳ,
ἐπθυμίαν καὶ τῦφον, καὶ τὰ λοιπὰ πά-
θη τῆς σαρκὸς κατεκοίμιζεν, ἱκόμην δὲ
ἦν ἀυτῷ ἀυχμηρὰ, καὶ μέχρις ἀυτῶν
φόρουσα τῶν ποδῶν· εἰργάζετο δὲ πο-
τὲ μὲν σπυρίδας· ποτὲ δὲ μικρὰς ἀρού-
ρας, ἐν τῇ γάπη καὶ σπόρματα ἐν ἀυ-
ταῖς καταβάλλων, καὶ τὴν ἀσπορίαν ὧ-
σαν ἐκεῖθεν συλλέγων πεφίλω, ἣν εἶ-
χεν εἰς βρῶσιν ἀυτῆ τε καὶ τῶν σὺν ἀυ-
τῷ ἀσκητρίων παρεμπιπτόντων· καὶ
ἐπειδὴ ὁ χρόνος προέκοπτε, καὶ ὁ τού-
του κλέος πεφέρετο, καὶ πολλοὶ σπεύ-
δοντες πρὸς ἀυτὸν, ἐπιζητοῦντά τὸν
ἀυτὸν ἀπάσασθαι βίον· οὓς καὶ δεχό-
μενος, τὴν ἔρημον ἐκείνην, ἄλλην πό-
λιν οὐρανίον πεποίηκεν· ἐκεῖσε δὲ πο-
τε ἀγαρηνῶν καταδραμόντων, οὐδὲν
ἐναντίον πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ τὸν μα-
κάριον αἰδεσθέντες, ἐκεῖθεν ἀπεχώρη-
σαν· διὰ γοῦν τὴν τῶν ἀγαρηνῶν ἔφο-
δον καταλιπὼν ὁ μακάριος τὴν ἔρη-
μον, ἦλθε πρὸς τὴν ἰδίαν πατρίδα· ἔ
μικρὰν καλύβην πηξάμενος, σὺν ἀυ-
τῷ δ' ἕτεροι τινες, εἰργάζοντο τὴν πρά-
σιν ἐκείνην ὀργασίαν· ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς
σὺν ἀυτῷ· ὅτι εἰ καὶ ἰδέσθησαν ἡμᾶς
οἱ ἀγαρηνοὶ, ἀλλ' οὖν γέγραπταί που
δεῖν ἡμᾶς διδόναι τόπον τῇ ὀργῇ· καὶ ὁ
δὲ φάγων ἀπὸ ἡρώδου, ἡμᾶς παι-
δεύων τοῦτο ἐποίει· ἀλλὰ καὶ ἐδιδάσ-
κομεν, μὴ ἐπρρίπτειν ἑαυτοὺς τοῖς πει-
ρασμοῖς· τί γὰρ κωλύει ἡμᾶς πρὸς τὴν
πρόσκησιν ὀργασίαν ἡ πατρὶς ἐαν
θέλωμεν· καὶ μικρόν τι ἐπιβιούς, ἐκεῖ-
θεν ἀπῆλθε πρὸς κῦ :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῶν μυρίων
ἁγίων ἀποστόλων· τελεῖται δὲ ἔμδοξ τῇ
μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀναστασίας ἐν τοῖς
δομνίνου ἐμβόλοις· καὶ μνήμη τῆς ἁ-
γίου ἀποστόλου μάρκου, πλησίον τοῦ
ταύρου· καὶ τῆς ἁγίου στεφανίου τῆς ἐν
πλακιδιαναῖς· ϛ τῆς ἁγίου θεοδώρας,
καὶ ἀρχιμανδρίτου ἀγαπίου, καὶ μνή-
μη τῆς ἁγίας ἀνδρείας·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς αἰνείας ἀ-
πελθὼν τελειοῦται· ἅ.

Μ ἀρτυρες ἐκραύγαζεν ὧν ἐν αἰνίαις·

Μὴ δειλιᾶς μάρτυρ πλήθη καὶ σέφου·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος βιτάλιος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται· ἅ.

Κ αὶ πρᾶδυτα βιτάλιε κῶ·

Ψα πράγματα φείδεσθε τ πομνείας·

ὠδὴ ζ· Ἀμπέλου τροπάριον·

Ῥεῖθρα φλογίζοντα τὴν ἁμαρτίαν· ϛ
φλόγα δροσίζοντα αὐτῶν γένος κε· ἐν
τῷ σῶ βαπτίσματι, σωσάντας λόγε θεῦ·
ὁ ὑπερυψούμενος ἐν ἁγίοις καὶ ὑπερένδοξος :~

Ὦ κάμινον τεύξαντι ἐν ἰορδάνῃ· σαν-
τὸν ὡς θυμίαμα, ὁλοκαύτωσας ὅσιε·
καὶ φλόγα οὐρανίον, ἀψευδὲς σύμβο-
λον· θείας ἐπιμύσεως λαβών· σή-
κων ἱδρύσω ψυχῶν σεῖον :~

Οἷς σοῖς χαρακτηρίσμασι, τὰ τῆς μωσέως, ὑ-
πείκει τῆς χάριτος· ἐπιφανείσης ὅσιε·
ἐχθροὺς ἀορατίους γὰρ, καταγελάμε-
νος· πόλιν ἐπουρανίον ὁσίως κλειροδο-
τεῖται λαὸς πανεύφημε :~

Ὦ ῥείθροις ἐν θαλάσσῃ, τὴν ἁμαρτίαν·
σαντὸν ἐν διαίτημα, ἐδράσας θεοδόσιε·
θεαρέστην τέμενος· ἐπωκοδομήσας φέ-
ρειν ἀκατάπαυστον ὠδήν· μονοδετή-
σας, ἐν πολυχλώοις φωναῖς :~

Ὦν παίδων μιμούμενος, τὴν παῤῥησί-
αν· τυραννήσου πυρίπνοον· ἀπειλὴν ἐ-
ξεφαύλισας· σοφῶς πεῤῥιταμένος,
τῆς ἐκκλησίας χῦ, πέρ θεοδόσιε· δίκην,
ἐκὼν ὡράθη, σαρκὶ σταυρούμενος :~

Αμαλέκ σὺν ἀλκῇ· ἄφθορον τό-
κον· σὺ μόνη ὑπέδυ ξας, παρθένος δια-
μείνασα· θῷ γὰρ σωθέλαβάς, τῶν ἐ-
πὶ πάντων ἀγνή· αὐθρωπον γενόμε-

μον

μον πιστῶν, εἰς σωτηρίαν δ ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ ε'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινος ποτὲ, ἐν Βαβυλῶνι ῥέθρα τῶν Ἰορδάνου δεξικόμισε· τῷ θείῳ βαπτίσματι· ἐναμπίοις καταφλέγουσα τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, κράζομεν· ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον.

Τῶν σωματικῶν παθῶν προεκδημήσας, τῆς ἐκκλησίας θεοδόσιος· ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς, τῶν ὑδάτων δεξαιρούμενος· τῷ μεσαμίᾳ δείκνυται, κράζομεν· ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον.

Ἐγένετο τῶν σῶν χειρῶν λιὰ ὑμνολογία· ὃ τῶν ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος χυ· θείου τοῦ προστάγματος· τῇ ἀμίκτῳ γονιμώτατον, ὕδωρ καὶ ἅλπων ἥλιος· κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν, σῖτον ἀσπόρως ἐβλάστησε·

Γόφον μονοτόκον, φωτὸς τῶν θεοπάτου· σὺ ὑπερδοξάσας θεοδόσιε· καὶ πλάκας δακτύλῳ θυ, ἐγγραφείσας τῇ καρδίᾳ σου· τὰ δυσσεβείας δόγματα ἔφερον τοῖς φοιτῶσι, βίβλον ζωῆς παμμακάριστε·

Ἱερὰν ἀῤῥαγῆ, τῷ τῆς αἱμόῤῥου πάθους ἐκμιμησάμενον δ γυάλου· τῶν ῥάκκοις ἁψάμενον· ὡς σὼρ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ, δ πάντος ἐφυγάδευσε· γέγονας ἐκλογῆς γὰρ σκεῦος τῷ Σωτῆρι μέμνῃ χῷ·

δόξα.

Ἐν τὸν ἐκ θυ, θν ἑωρακότα· σωματικῶς ἐπιφαινόμενα χε· ἀῤῥήτως ἐπέγνωμεν, τὸν ἀόρατον πατέρα σου· καὶ πνᾶ σου δ ἅγιον κράζομεν· ὑμνεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον.

Ὑπὸ τὸν τῆς πρᾶ ἀνθρώπου ἐν μήτρᾳ· θεαρδρικῶς πολιτευσάμενον· ἀπόρως συνέλαβε, καὶ ἀφθόγγως ἀπεκύησας· θν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον· ὅλεν σε σωτηρίαν πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα·

ᾠδὴ θ'. Ἀναρχον γεννήτορες.

Ὠδῖνος ἐκύρυξας, θεόφρον θεοδόσιε· τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμιος διαπελίων χῦ· δ τῆς προαιρέσεως αἷμα, μαρτυρικῶς προθέμενος χύλω· καὶ μάρτυς αἱμάτων θεοδόσιε, δυσσεβείας ἀποδέδειξαι·

Δίκαι τὸν ἄδικον, ἐν δίκῃ κατεδίκασε· τῆς σῆς ὑποδοχείας προεξορίσασα· δ διὰ βλασφήμων χειλέων, τὴν θυοτεβῆ ψυχὴν ἐξελοῦσα· ζωῆς τε χερήσασα, τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν ὅσιε·

Τῶν σῶν μεμνημένοι διδαγμάτων θεοδόσιε· ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, χν κηρύττομεν· δύο τὰς θελήσεις εἰδότα, τὰς ψυχικὰς, καὶ τὰς ἐνεργείας· καὶ τὰ ἀυτεξούσια, ἐν ᾧ τῷ βαπτισθέντι σαρκί·

Ὀρθώνυμος δόσις ἀγαθὴ, ἐκ τῶν τῶν φώτων πρς· τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰατρὸς πέφηνας· βρῶσις ἀθανοῦσα δ πόσις τῶν ἐν λιμῷ, τακέντων καὶ δίψει· γονιμῶν ὠδινόβολαιον· καὶ πατότητα ἐνεμόρθωσε·

Μὴ παύσῃ τὸν ποίμνιόν σου, ἐφορῶν πάτερ ὅσιε· καὶ τῆς σῆς μεμνημένος, καθυποχέσεως· ἧς τὰς τῆς ἐλπίδος ἀγκύρας ὡς ἀῤῥαγοῦς, δεξήψαμεν πέρας· πρὸς χν μεσίτην τε, κεκτημένοι θεοδόσιε· θεῖον·

Ὡς ὄρθρος ἀνέτειλε πρωϊμος, ἐν τῇ τῶν βίων νυκτὶ· παρθενίας ἀκτῖσι πολλαπρέπουσα· τὸν αἰματολευκὸν τῶν λίλιον τῶν μονοτῶν, τῆς δικαιοσύνης λίμνην φανερώσασα, θεομῆτορ πανσεβάσμιε·

Δεκαπεντελάριον γυναικὸς ἀκουτὶ· ὃν μοῦν καθαρὰς ὅσιε, τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως· ῥαμνὰς ἐδέξω τὰς θείας ἐμφάσεις τῆς ὑποδρόφου· καὶ τελαμπούσης θεότητος· παμμάκαρ θεοδόσιε· τῶν ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα, καὶ μνῶν πρεσβεύων μὴ παύσῃ· ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε·

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς· ὅμοιον· Ἀβραὰμ τῶν θείων ἔργων σου· σωτὴρ μου πανπολυώνυμε· θς γὰρ ὢν πρὸ αἰώνων· παρθένου μήτραν ὑπέδυς· καὶ σὰρξ ἀῤῥέτως γέγονας· καὶ ὕδασιν ἀπέπλωσας· τῶν Ἰορδάνου θέσπτα· βρεττῶν τὴν φύσιν τῶν ῥύπου· τῶν ψυχῶν ἁμαρτάδων.

Εἰς τοὺς αἴνους πᾶσα πνοὴ ἱερῶμεν ἡ δ'. ἀχεῖ. ἦχος πλ. α.

χαίρεις ἀσκητικῶν.

Ὅλον τῶν ἱερῶν ἀρετῶν. ἐνασκήσας σεαυτὸν θεοδόσιε. τὸν θεῖον, τῆς θεοῦ κατοικίαν ἠγάθυνας. κατοικεῖν καὶ τῶν τοῦ ἐπισκέπτεσθαι. θῦ τὴν λαμπρότητα. θεωρεῖν γὰρ ἠγάπησας. τῆς ἀληθοῦς δὲ. μὴ σκιᾶς τὴν ἀπρέπειαν. καὶ τὴν ἄφεσιν. καθορᾶς ὡραιότητα. ἣν πόθῳ ἐδεμελίωσεν, ὁ ὕψιστος ὅσιε. καὶ κατοικίζει πρόθυμως, τοὺς πρὸς αὐτὸν αἰτησαμένους. αὐτὸν δωρηθῆναι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος:~

Ὁμοίοις ἀσκητικοῖς σεαυτόν. ἀναλαβάρας μνήστης ἐχρημάτισας. παμμάκαρ τῶν σοῦ δεσπότου. τῆς γὰρ χαρᾶς πέδων τῶν σῶν, ἀνάπαυμένης πάθος ἐλεεράπευσας. λιμῷ πιεζομένοις, ἐν τῇ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας. ἐξ ἀκενώτου, χορηγῶν θησαυρίσματος, ὡς φοβούμενος. θῦ δόσις γενόμενος. πίστιν δὲ τὴν ὀρθόδοξον, ἐκήρυξας ὅσιε. τὴν τῶν τυραννίδων μανίαν. αὐτ' οὐδενὸς λογισάμενος. χῦ ἱκετεύων. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~

Φλόγα τῆς πρὸς θν ἀκλινοῦς. καὶ διαπύρου τὸ θορμῆς ἀναπήσεως. ἐξάψας τὸν οἰκεῖον. αὐτεκουσίως πυρσόν. ἀνδρείαν θείαν σοι μηνύοντα. ναὸν ἁγιώτατον. ἀρετῆς παιδευτήριον. οἰκοδομῆσαι. καὶ ψυχῶν φρουρητήριον. ὃν δεξάμενος. εὐσεβῶς ἐτελείωσας. ἔνθα καὶ τὸ πολύαθλον. κατάκειται σῶμα σου. θήκαις ὁσίαις παμμάκαρ. διαφερόντως τιμώμενον. χῦ δωρηθῆναι, τὰς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅντως ἕως σκιᾶς θαυμασῆς. ἕως τῶν οἴκου τῶν θῦ θεοδόσιε. διῆλθες ἀγαλλιάσει. καὶ ἀφθονωτάτῃ ψυχῆς. ἔνθα ἦχος περ ἑορτάζομεν τὸν πανσεπτὸν ἀκουσμένος. καὶ γλυκείας ὑμνήσεως. καὶ τῆς ἀφθάρτου. θυμηδίας καὶ τρυφῆς. γενησόμενος. ἐν μελέταις μακάριε. ἧς μόνης ἐφιέμενος. τὴν σάρκα ἐνέκρωσας. ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία. δικαιοσύνῃ κοσμούμενος. χῦ ἱκετεύων. ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει τὸ μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ. ὑπογραμμὸς ἀναδείχθη σοὶ τῆς γῆς. τὸν τοῦ ὄφεως μίσωμεν, ὡς ἀσκητῶν ἐγκαλώπισμα. ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς, ὡς τῶν ὁ μέγας αὐτάνιος. ἀμετρον ταπείνωσιν ἐνδεξάμενος. καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτῶν ἀσεβῶς. εἰς μάνδραν ἁγίαν ἐνήλασεν. οὗ ὁ χορὸς τῶν ἁγίων καθέζηκεν. ἐκτενῶς βοῶμέν σοι. μὴ ἐπιλάθῃ τῶν ποίμνης σου παμμάκαρ θεοδόσιε. ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς κν, σῶσαι ἡμᾶς δεόμεθα:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ὁ χς, ἐν ἰορδάνῃ ἦλθε βαπτισθῆναι. σήμερον ἰωάννης ἄπτεται χορυφῆς τῶν δεσπότου. αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον. ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο. ἡμεῖς δὲ οἱ φωτιζόμενοι βοῶμεν. δόξα τῷ φανέντι θεῷ. καὶ σοὶ γῆς οἰκήτορι, καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ καμόνος ᾠδὴ γ' καὶ ἕκτη.

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιβ'. τῆς ἁγίας μάρτυρος ταπαΐδος. Εἰς τὸ κε' ἐκέχρασται ἀχεῖ τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μνημονεύομεν πρόθυμοι. ὅσιε μου μῆτερ τοῦ πρὸ. τῇ βαπτίσει, καθαρωτάτου μοί. ἤδη γὰρ ἐφέσηκε πρὸς ἰορδάνιον σαρκί. ὁ πατεῖ καὶ τῷ πνεύματι. ἀεὶ συνυπάρχων. φύσει τῆς θεότητος, τῷ ἰωαννῃ βοῶν. δεῦρο βαπτισθῆναι βάπτισόν με.

με· θέλω γὰρ ἐκ πλυσίας τῦ ῥύπου·
φύσιμ τῶν αἰώνων ὡς φιλανθρωπος:~
Ἐγώ λειτουργοῦσι σε χε· πᾶσαι τῶν
ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὡς βασιλεῖ καὶ θῶ·
ὅλως ἀτενίσαι σοι, τὰ χερουβὶμ οὐ τολ
μᾷ· κορυφῆς δὲ τῆς θείας σου· κελαδίζε
μοι ψαλοῦσαι· χόρτω ὄμπι δέσποτα· ὁ
ἰωαμίνης φησί· φόβω, σωεχόμενος ὄ
λος, μίμε πῦρ ὃ ἄσεκτον φλέξη, τῆς
φεικτῆς σου κε θεότητος:~
Ἦλθον ἐκ παρθένου σαρκωθείς· ῥείθροις
τῦ ἀδὰμ αἰγαπλάσαι· τῦ ἰορδάνου φη
σίν· αὖθις σωεὶς τὸν σωεόδρομον, ὁ λυ
τρωτὴς καὶ θς· ὡς χῶ οὖν μοι σωέσελε·
καὶ γὰρ ἰωαμίνη· τῦτο φύσει πέφυκα
καὶ βαπτισόν με σαρκί· ὅπως τῶν δρα
κόντων σωτελῶ· κάρας τῶν ἐκεῖ, ὁ τῦ
κόσμου· πᾶσιν ἁμαρτίαν αἴρων κς:~

Ἕτερα τῆς ἁγίας ὁμοια·

Ὅτε, τῷ τῦ πς φωτὶ· καταλαμπομένη
πλουσίως· πλοῦτον ἐμίσησας· μόνον
ἀγαπήσασα τὸν ἐποπτῆν· τὴν μαρτύ
ρων ζερρότητα, σαφῶς ἐνεδύσω· καὶ
σωὲς ὑποβάλλοντας, πόνοις ἐχώρη
σας· ὅθεν τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, μίκης
αἰγεπλέξω σεφάνοις, μάρτυς ὦ τα
πεινὴ δεομακάριστε·~
Ὅτε, τὸ δυσώδες τῆς σαρκὸς· καὶ τῆς ἁ
μαρτίας τὴν φλόγα, ἀγνὴ κατέσβεσας·
δρόσῳ θείου πς, τῦ σωοργοποῦντός σοι·
τότε ἥρας ἐφήμωσας· καθίου ἐν μέσω·
σῶμα παραδοῦσα σου, σωὲς αἰκισμοὺς
ἀνδρικῶς· ὅθεν, τὸν ἐχθρὸν καθελοῦ
σα· μίκης αἰγεπλέξω σεφάνοις, ὦ τα
πεινὴ δεομακάριστε:~
Ζῆφος, οὐ δὲ πῦρ οὐκ αἰκισμοί· θλίψεις
οὐ λιμὸς οὐ ναυτοίας, εἶδος κολάσεως·
σοῦ τὸν σωὲς τὸν κν, ἠμβλυνεν ἔρω
τα· διαπύρω καρδία γάρ, αὐτὸν ἐκ ζη
τοῦσα, πάντα τὰ ὁρώμενα ὑφ' ἓν δι
έστυσας· μάρτυς, Ὦ παῖδος τῆς θείας·
ἔνδυμ κατεσκιώσασα νύμφη, τῦ παν
βασιλέως χρηματίσασα:~

Ὠδὴ καὶ μικῦ, ἦχος πλ. α·

Ὁρῶσα σε ἡ φύσις ἅπασα, τῶν γηγενῶν
γυμνὸν ἐν ὕδασι· τὸν δημιουργὸν βάπτι
σμα αἰτοῦντα, ἠλλοιοῦτο φόβῳ καὶ ἐ
ξεπλήττετο· ὁ σωεόδρομος δὲ· τρόμῳ
σωεῖχετο μὴ τολμῶν σωεσελθεῖν σοι·
ἡ θάλασσα ἔφυγεν, ἰορδάνης δ' ῥεῖ
θρον αἰγαχάτισε· τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν
θεωροῦντα σε· καὶ ἀγγέλων, αἱ δυνά
μεις ἐξίσαντο λέγουσαι· ὢ τῦ θαύμα
τος· ὁ σὴρ γυμνοῦται· ἐνδύσαι θέλων
στολὴν τοὺς αἰῶνας καὶ ἀγάπλασιν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, ἦχος πλ. β·

Αἱ ἀγγελικαί·

Νῦν σωφρονικῶς, ἐκ βοήσωμεν κῷ· ἐπέ
φανεν ἡμῖν, ὁ σὴρ ἡμῶν καὶ κτίστης· συ
μέτειλας δὲ λόγε· τῶν δρακόντων
τὰ σώματα· ἐν τῷ ἰορδάνῃ ὡς οἰκτίρ
μον· καὶ τοὺς τυφλωθέντας τῷ φωτὶ
σου χε ἐφώτισας· ἀλογημένος ὁ φα
νεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε·

Κεκίνος κατ' ἐχθρῶν, τῷ βαπτίσματί σου
λόγε· ἔδωκας ἡμῖν· τοῖς ἐκ πόθου σε
βομένοις· τὴν σὴν οἰκονομίαν· ἣν ἐκὼν
ἐξεπλήρωσας· λύσας τοὺς βρότους ἐκ
τῆς κατάρας· τῆς ἐκ τῆς ἐδέμ διαδρα
μούσης· ἐφ' ᾧ φάλλομεν· ἀλογημένος
ὁ φανεὶς, θς ἡμῶν δόξα σοι:~

Τί σοι ἔστι θάλασσα·

Ὁ ἐν τῷ ἀδὰμ, τοὺς χιτῶνας δερματί
νους· ἐκόμισε ποτὲ, ἐνδυσάμενος τῇ
στολῇ· ἐν ῥείθροις ἰορδάνου, ἐκ δυσά
μενος σήμερον· ἐν τῷ βαπτισμῷ τῷ τῦ
κῦ· θεολογοῦντα σὺν ἀγγέλοις, αὐτῷ
κράξωμεν· ἀλογημένος ὁ φανεὶς θς
ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β·

Γυμνήσωμεν οἱ πιστοί, τῆς τοῦ ἡμᾶς
τῦ θεοῦ ἀοργησίας τὸ μέγεθος· ἐν γὰρ
τῷ ἡμῶν παραστώματι γενόμενος αἰ
θρωπος· τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαί
ρεται ἐν τῷ ἰορδάνῃ, ὁ μόνος καθαρὸς
καὶ ἀνύβριστος· ἁγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕ
δατα· καὶ τὰς κεφαλὰς τῶν δρακόν

των συντρίψας ἐπὶ τοῦ ὕδατος· αὐ-
τλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης
ἀδελφοί· ἡ γὰρ χάρις τοῦ πνεύμα-
τος, τοῖς πιστῶς αὐτλοῦσιν, ἀοράτως ἐ-
πιδίδοται, παρὰ χ̄ῦ τοῦ θ̄ῦ, καὶ σωτῆ-
ρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Ψροπάριον τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρ-
θρον, μετὰ τὴν α' ϛιλ̄ο, κ̄ᾱ ἦχος δ'·

Κατεπλάγη ἰωσήφ·

Ι ορδάνη ποταμέ· τί ἐθαμβήθης θεω-
ρῶν, τὸν ἀθεώρητον γυμνόν· εἶδον καὶ
ἔφριξα φησί· καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ
ἔμελλον φρίξαι καὶ δεῖναι· οἱ ἄγγελοι
αὐτὸν, ὁρῶντες ἔφριξαν· ἐξέστη οὐρα-
νὸς καὶ γῆ ἐτρόμαξεν· καὶ συνεστάλη
θάλασσα· καὶ πάντα τὰ ὁρατὰ καὶ
τὰ ἀόρατα· χ̄ς ἐφάνη ἐν ἰορδάνῃ ἁ-
γιάσαι τὰ ὕδατα:~

Δόξα καὶ νῦν δ̄ αὐτό·

Μετὰ τὴν β' ϛιλ̄ο, κάθισμα ἦχ̄ ᾱ δ'·

Αὐλῶν ποιμενικῶν·

Βαπτίζεται χ̄ς, ὁ φωτίζων τὸν κόσμον·
ἐξ ὕψους ὁ πατὴρ, ἐμαρτύρησε λέγων·
οὗτος ἐστὶν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ἠυδόκησα αὐ-
τοῦ ἀκούετε· οὗτος ἐστὶν ὁ φωτίζων τὴν
οἰκουμένην, τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ· ὁ
βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς θ̄ς, δ̄ γένος
τῶν ἀνθρώπων:~

Δόξα καὶ νῦν δ̄ αὐτό·

Ο καινὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἁγίας·
ὦ α'· ἦχ̄ β'· Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν·

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένη φαιδρότησι·
τῷ καθαρῷ παρίστασαι, μάρτυς νυμφίω
σου· ψυχοφθόρων πταισμάτων, αἰτοῦσα
λυτρωθῆναι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε:~

Πλούτου φθαρτοῦ· μάρτυς τελείως ἠλό-
γησας· ἐν οὐρανοῖς τὴν ἄφθαρτον, ϛ
διαμένοντα, ἐκζητοῦσα προθύμως·
καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες μαρτύρων στά-
διον:~

Πρὸς αἰκισμοὺς, πρὸς ἀλγηδόνας καὶ
μάστιγας· πολυειδεῖς ἀπτόητος, μάρτυς
ἐχώρησας· συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες· τ̄ν
χάριν τοῦ σρ̄ς καὶ δυναμοῦσαν σε:~

Ἡ τὴν πηγὴν, τῆς ἀπαθείας κυήσασα·
τραυματισθέντα πάθεσι, κόρη θεράπευ-
σον· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ἐξάρπασόν με
μόνη θεοχαρίτωτε:~

ὠδὴ γ'· Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως·

Ο ὐκέσει σε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας·
συρρεύσασα βασάνων ἡ τρικυμία· ἐ-
στήρικτο τῇ πέτρα γὰρ τῆς ἀγάπης, χ̄ῦ
πανεύφημε· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· ὡς
οὐκέστιν ἅγιος, πλήν σου κ̄ε:~

Ἀνθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας·
ἐπτέρωσε δυνάμει δ̄ ἀσθενές σου· ἀνί-
σχυρον τὸν δράκοντα ὅθεν μάρτυς, εἰς
γῆν κατέρραξας· πιστῶς κραυγάζουσα·
ὡς οὐκέστιν ἅγιος, πλήν σου κ̄ε:~

Χειμάρροις ἀπεξήρανας ἀνομίας· τοῖς ῥεί-
θροις τῶν αἱμάτων σου μακαρία· τρυ-
φῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις·
καὶ φῶς ἀνέσπερον, οἰκεῖς κραυγάζου-
σα· ὡς οὐκέστιν ἅγιος πλήν σου κ̄ε:~

Ἡ σύλληψις· ὁ τόκος σου ὑπὲρ λόγον·
αἰῶνας γὰρ τὸν κτίσαντα διὰ λόγου·
ἐγέννησας ῥυσάμενον ἀλογίας· κόσμου
τὰ πέρατα· κόρη ἀπείραν δρε· ὃν δυ-
σώπει πάντοτε, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

ὁ εἱρμός·

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλά-
τυνας δ̄ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἠυ-
φράνθη γὰρ δ̄ πνᾶ μου ἐν τῷ ψάλλειν·
οὐκέστιν ἅγιος ὡς ὁ θ̄ς ἡμῶν, καὶ οὐκέστι
δίκαιος πλήν σου κ̄ε:~

κ̄ᾱ ἦχος α'· Ψὸν τάφον σου σήρ·

Κατ' ἴχνεσι τοῦ σοῦ, ἐραστοῦ ἑπομένη· σε
μνὴ τατιανή· τὸν ἐκείνου προθύμως,
ἐζήλωσας θάνατον· καὶ δ̄ πάθος δ̄ ἄ-
χραντον· ὅθεν ἔτυχες, τῆς οὐ̄ν̄ίου πα-
στάδος· στέφος ἄφθαρτον, περικειμέ-
νη ἀξίως· καὶ δόξαν ἀθάνατον:~

Δόξα καὶ νῦν ὅμοιον·

Ο μέγας υἱετὸς, πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα· ἐ-
πέφανε σαρκὶ βαπτισθῆναι θελήσας·
πρὸς ὃν ὁ θεῖος πρόδρομος, ἐκπληττό-
μενος ἔλεγε· πῶς βαπτίσω σε· ῥύπον
μὴ ἔχοντα ὅλως· πῶς ἐκτείνω μου, τ̄ν
δεξιὰν

δεξιαν̀ Ϲπὶ καρ̀αν· ἣν τρέμει τὰ σύμπαντα :~ ὠδὴ δ'· Ὑμνῶσε ἀκοή·

Ὡραῖον τῆς ψυχῆς κατάστημα· εὐμορφίαν τῆς εὐσεβείας· τατιανὴ φέρουσα, προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας φωτί· παραδόξως διαλάμπουσα· τῷ καθαρῷ νυμφίῳ εἰσοικίζεται :~

Εἰδήρω, σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας παρανόμοις ἀορασία· οὐράνιοι ἄγγελοι, ἠκίζοντο ἀποσταλέντες πρὸς σὴν, ἐκ θῦ μάρτυς βοήθειαν· οἵ, σου τὴν καρτερίαν κατεπλάγησαν :~

Νομίμως, τὸν χν̄ κηρύττουσα· ἐτροπώσω παρανομοῦντας· θυσία δὲ ἄμωμος, εὐπρόσδεκτος τελειοτάτη αὐτῷ, προσηνέχθης αὐακράζουσα, σὲ ἀγαπῶσα σέρ· σφαγιάζομαι :~ Ϯ·

Πρὸς ὅρμον, γαλήνον με ἴθυνον· θεονύμφευτε παναγία· χειμάζει γὰρ κλύδων με, καὶ τάραχος τῆς ἁμαρτίας δεινῶς· τοῖς αὐέμοις ῥιπιζόμενος· τῶν πονηρῶν πνευμάτων τῶν θλιβόντων με :~

ὠδὴ ε'· Ὁ φωτισμός·

Φόβον θῦ· ἐν γαστρὶ διανοίας, εἰς δεξαμένη· πνᾶ σρῖν ὁμολογίας καὶ μαρτυρίου· ἔτεκες γενναιόφρον· παραδόξως, στερρῶς ἀθλήσασα· καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα :~

Σοῦ δ σε πτὸν καὶ μακάριον πάθος ἐκμιμουμένη· ἡ δι' ἀπαθείας σοι συναφθεῖσα· πάσχει προθύμως· μελῃδὸν τεμνομένη· ζωοδότα χε̄ κραυγάζουσα· ἕτερον ἐκτός σου θν̄ οὐ γινώσκομεν :~

Φωτιστικαῖς, διαλάμπεις ἀκτῖσι· φαιδρυνομένη, πνς̄ ἁγίου λαμπαδουχία· καὶ καταυγάζεις τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· ἁμαρτίας ζόφον σκεδάζουσα· μάρτυς ἀθληφόρε χῦ πανσεβάσμιε :~ Ϯ·

Ἡφωτεινὴ, τοῦ ἡλίου νεφέλη· λάμψον μοι αἴγλην, λύουσαν τὸν ζόφον μου τῶν πταισμάτων· δίδου μοι χεῖρα, ἐμπαρέντι εἰς ὕλην· ἁμαρτίας ἔγειρον κείμενον· μόνη τοῦ πεσόντος, ἀδὰμ ἐπανόρθωσις :~

ὠδὴ ϛ'· Ἐν ἀβύσσῳ·

Ἐπὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε· μάρτυς ἡσεμνὴ καρτερεῖ τὴν ἀνάρτησιν· καὶ τοὺς ξεισμοὺς τοῦ σώματος· διὰ πόθον τὸν σὸν πανποδύναμε :~

Ἀγριώτατοι θῆρες ἠδέσθησαν· μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσαν σε· θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον· ἧς τὸν ζῆλον ἐκτίσω ἀοίδιμε :~

Ἐπιστάντες οὐνίοι ἄγγελοι· μέσον τῆς φρουρᾶς σὲ φωτὶ κατελάμπρυναν· τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες· καὶ θῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες :~ Ϯ·

Ἐκ πασῶν γενεῶν ἐξελέξατο· σὲ τὴν καλλονὴν ἰακὼβ ἣν ἠγάπησεν· ὁ ποιητὴς πανάμωμε· καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν :~ ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος· τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνείας σου, Ϲπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θς̄ με ἀνάγαγε :~

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ι β'· μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος τατιανῆς· ϛ̄ι·

Τῆς πάντα λαμπρᾶς, τατιανῆς τῇ κάρα· Λαμπρὸν προεξένισε δ ξίφος στέφος·

Τῇ δυοκαιδεκάτῃ, τατιανῆς αὐχένα κέρσαν·

Αὕτη ἦν ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης, Ϲπὶ τῆς βασιλείας ἀλεξάνδρου· ἐκ πρς̄ ὑπατεύσαντος τρίς· κατὰ τὴν τῆς ἐκκλησίας τάξιν διάκονος· διὰ δὲ δ τὸν χν̄ ὁμολογεῖν, ἤχθη τῷ βασιλεῖ· καὶ μετ' αὐτοῦ εἰς τὸν τῶν εἰδώλων εἰσελθοῦσα ναόν· τὰ ἐν αὐτῷ ξόανα διὰ προσευχῆς κατέσει σε S εἰς γῆν κατέρραξε· διὸ καὶ τύπτεται δ πρόσωπον· καὶ ὀγκίνοις τὰ βλέφαρα διαῤῥήγνυται· εἶτα κρεμασθεῖσα ξέεται, καὶ ξυρᾶται τὴν κεφαλήν· μετὰ ταῦτα δὲ πυρὶ καὶ θηρίοις φανεῖσα ἀνάλωτος, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Πέτρου τοῦ Ἀβεσαλαμίτου. ϛ΄.

Ἀπαλυθεὶς καὶ θεὶς καρδίαν θείῳ πόθῳ
Ἐπ' ἀμβλείαις ἤδιστα πέτρος ἐκπνέει.

Οὗτος τῇ κατὰ πίστιν ἀσεβείᾳ καὶ τῇ κατὰ τὸ σῶμα ῥώμῃ ἀκμάζων ἐν μεσότητι τῆς ἡλικίας, παῤῥησίᾳ τῷ χῷ ὡμολόγησεν· ὁ γοῦν ἄρχων Ἐλάδερ πόλεως συλλαβὼν αὐτὸν, ὃς μήτε κολακείαις χαυνώσας, μήτε ἀπειλαῖς καταπτήξας, πυρὶ τελειοῦται· ἐν ᾧ τὸ σέφανον τοῦ μαρτυρίου ὁ ἅγιος ἐκομίσατο:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μερτίου. ϛ΄.

Θῦ πολῶν ὕψιστον ἰσχυρὸν μόνον·
Μαρτύρεται Μέρτιος ἰσχυρῶς ἄναν·

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως στρατευόμενος ἐπὶ τοῦ τάγματος τῶν μαύρων· καὶ αἰτιαθεὶς θυσίαν τοῖς εἰδώλοις προσάγειν· ὃ μὴ πιθεὶς, ἀποζώννυται τῆς στρατείας καὶ τοῦ ὁπλισμοῦ· καὶ καταξαίνεται τὸ σῶμα τοῖς μάστιξιν· εἶτα καρτερήσας δὲ ταῖς βασάνοις ὡς μὴ δὲ φωνὴν ἐκπέμψαι· ἀλλὰ βοὸς καὶ ἔπληξεν παρέσχε τῷ τυραννῳ· διὸ καὶ πολὺ τῆς βασάνου παρατεθείσης, ἐπεὶ τόπος οὐχ ὑπῆρχε τοῦ μὴ ἐν τῷ τοῦ μάρτυρος σώματι, μωλώπων καὶ τραυμάτων αἰμάτων ἄφατος, ἀμελεῖσθαι αὐτὸν τῆς βασάνου προσέταξε καὶ τῇ εἱρκτῇ ἐναπορρίφθηναι· ὀκτὼ δὲ ἡμερῶν παρελθουσῶν καὶ πολλοῦ ἰχῶρος ἐκ τοῦ καρτερικοῦ ἐκείνου σώματος ἀπορρύεντος, καὶ δυσωδίας πολλῆς γεγενημένης· λοιπὸν τοῖς πόνοις ἀποκαμὼν ὁ ἀοίδιμος, τὴν τιμίαν αὐτοῦ ψυχὴν εἰς χεῖρας Θῦ ἐπαφίησιν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι ὀκτὼ μάρτυρες, οἱ ἀπὸ Νικαίας, ξίφει τελειοῦνται. ϛ΄. Θηρίσκει χορὸς τις ὀκταέριθμος ἐκ ξίφους· Ἀεθλος ἄρειν ὀγδόου ζωὴν θέλων·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μάρτυς Δάσια ξίφει τελειοῦται. ϛ΄.

Ἀπὸ τοῦ δῶ σεῖ κόσμου προσφόρει·
Ἀντὶ δὲ κεφαλῆς ἐκ ξίφους δέχου·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρ' ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ ἡλιοῦ· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων Θεοδώρου Δαΐτου· Σὺ τὸ ὁσίας Θεοδώρας τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ· καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου, πλησίον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων:~

ᾠδὴ ζ΄. Εἱρμὸς τροπάριον.

Ὑπόμνησιν ἀπήλπιστε σαλπιζομένην· μαθὼν τὴν ἀφαίρεσιν, ὑπέρσκης καρτερώτατα· πυρὶ δὲ σὺν ἁγίῳ δὲ· μάρτυς κατέφλεξας· σέβθμ τοὺς μὴ θέλοντας Θῦ· ὃν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα:~

Καρδίαν φέρουσα, ὃ πῦρ ὃ θεῖον· σοῦ τῆς ἀγαπήσεως· χέ ἡ θαυμαοίδιμος· ὃ πῦρ ὃ ὁμόδουλον οὐκέθλίασε· παίδων εἰκονίζουσα ὃ πρὶν, καὶ τὴν αἰθρείαν, καὶ τὴν ψεῤῥότητα:~

Ἡρῶν ἀγριότης σοι καθυπετάγη· λέοντων τὰ χάσματα· ἀπήμαντος παρέδραμες· Θῦ σε δοξάσαντος· τῶν τὸν δοξάσαντων· τούτου τὰ παθήματα τῇ σῇ, ἀγαπληροῦσαν σαρκὶ θαυμάζηται:~

Ὠφελῶ ἐν ὑπόστατον ἡμῖν τεκοῦσα· θαυμάτων τὸν θαύματον, σαφῶς ἐξαφανίζουσα· τὰ πάθη θαυμάτωσον τὰ τῆς σαρκὸς λιμῶν· πίσει τῶν τιμώντων σε αἰχμή· ὡς θεὸν καὶ ὑπερένδοξον:~

ᾠδὴ η΄. Φῶς ἐν καμίνῳ:

Ἀλλοιωθεῖσα ἀρεταῖς ὡραιωθεῖσα καλλοναῖς τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μυμφίῳ ἡρμόσθης· τῷ ὑσσῷ θλίψεις βρετούς· ὡραίως κάλλει διαλάμπουσα· τῆς ἀθλασίας τὰ πάθη δεόφθογγε:~

Ὡς ἀσωμάτοις λειτουργοῖς· ἐν εἱρκτῇ συνοικήσασα ἐδοξολόγοις· διαλάμπουσα δόξῃ· τῆς θείκῆς ἀγαθότητος· καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὸ μέγεθος· τοῖς κεκραυγμένοις τῷ ζόφῳ τῆς ἀπάτης:~

Σωτειρήσου τῶν μελῶν· ὃ ἐλέησον μεγεθροῦ μηχανουργίας· τῶν αἱμάτων λύσις τῆς ἀθείας δήμους· χειμάῤῥοις σεμνὴ ἀπεξήραμε· πέλαγος

θαυμάτων

Ϛ δαυμάτων ἡμῶν αἰδεσθῆχθεῖσα :~ Ἐτ.
ὠσον οἰκτείρησον ἡμᾶς · τὸν οἰκτίρμονα
θν̄ λίμῳ σεᾷ · ὑπὸρ λόγου τεκοῦσα ·
πυρκαϊᾶς λογισμῶν · παλῶν τε ἀξαίρε
σα καύσωμα · σοῦ ταῖς ἱκεσίαις · ἀχμὴ
παρλεμομβρ :~ ὁ εἰρμός ·
Τ ὸν ἐν καμίνῳ τῆ πυρὲς · τῶν ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβαίνα · ὃ τὴν φλό
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θῷ · ὑ
μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς κῳ · καὶ ὑπερυψοῦ
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~
ὠδὴ θ' · Ϡὸν ἐκ θοῦ θν̄ λόγον ·
Μ ετὰ πολλὰς ταὶς βασάνοις, τῇ τῆ ξίφε
σε δίκη · δῆμος καθ' ὑποβάλλει δικαίᾳ ·
ὃς τῇ αὐόδῳ ἐκρότησαν, αἱ ὠδαὶ πάν
ξῆς · χὲ δὲ πάντα λκεῖσε δεξιᾶ, ἐςεφά
νω σε μάρτυς, μομένως ἐναθλήσασαν ·
Ϛ ινα γελάζῃ μαρτύρων, φαιοτάταις ἀγ
γέλαις · φαιότερον ἐλίζουσα θῶ · βλέ
πεις ἃ βλέποισιν ἄγγελοι · ὡς παρθένος
μνμφῶνι, αὐλίζῃ τῆ μνμφίου σου σε
μνῇ · δυσωπῦσα σωθῆναι, τοὺς πόθω
σε γεραίροντας :~
Ϛ σφραγισμένην πυλὴν σε · κεκλεισμέ
νον τε κῆπον · αἰάθημα σε τὸν καὶ ἱε
ρόν · μνμφίῳ χῦ ἀδιάφθορον · ἱερεῖον
καὶ θῦμα · ἀμνάδα καὶ καλὴν πολίτε
ραν · τῆ θεοπότου τῶν ὅλων · ταπεινὴ
κηρύττομεν :~ Ἐτ.
Η φωναῖς καμπτομένη · τῶν πιστῶς σε
αἰτουμένων · λιμὸν μὴ τῶν πιστῶν κατα
φυγὴ · σῶσον οἰκτείρησον δέσποινα ·
διατήρησον βλάβης · καὶ πάσης τῶν ἐ
νθλίων ζοδρομῆς · τοὺς ἐν πίστει καὶ πό
θω ἀεὶ σε μεγαλυνόντας :~ ὁ εἰρμός ·
Τ ὸν ἐκ θοῦ θν̄ λόγον, τὸν ἀῤῥήτως σοφία,
εἰκότα καινουργῆσαι τὸν ἀδὰμ · βρώσει
φθορᾶ πεπτωκότα δικαίως · δι' ἁγίας
παρθένου ἀφθάρτως σαρκωθέντα δι' ἡ
μᾶς · οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως ἐν ὕμνοις με
γαλυνόμεν :~
δξα πρσκλαύσιμον · Ἐπεφαίνω ὁ σήρ ·
Δ ιὰ τὸν πόθον τῆ χῦ · βασάνοις ἐκαρτέ
ρησας · ταπεινὴ γενναιόφρον · Ϡ τῶν
δαιμόνων τὴν ἰσχὺν γενναίως ἐξηφά
νισας · διὰ τοῦτο σε μακαρίζομεν :~
καὶ τὰς ἑορτὰς · Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ·
Ϛ πεφαίνω ὁ σήρ, ἡ χάρις καὶ ἀλήθεια · ἐν ῥεί
θροις τῆ ἰορδάνου, καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ
σκιᾷ καθεύδοντας ἐφώτισε · Ϡ γὰρ ἅλ
λος ἐφανίσε Ϡ φῶς Ϡ ἀπρσίτον :~
Ἀπολυτίκιον ἦχος β' · Ἡ ἀγγελικαὶ
Ϛ λας ἐκ φωτὸς · φῶς ὑπάρχων ἴῦ μου ·
ἐφώτισας ἡμᾶς, ἐν ἀῤῥήτῳ σου ἐλλάμ
ψει · τοὺς πρὶν ἐκ τυφλωθέντας, ἐν ἐ
δέμ ἐκ τῆ ὄφεως · ἐν τῷ ἰορδάνει ἀπτι
φάος, πολίτην τῷ φωτί σου χαθορῶν
των, πιστῶς ψάλλομεν · εὐλογημένος ὁ
φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι :~
ἑξ. Ἡ θάλασσα εἶδε ·
Μ ύστα καὶ φερώνυμον, οἰκονόμε μυστηρίων ·
πρόδρομε χαρᾶς · Ϡ τῆ πρς̄ αὐτόστατον
τὸν βαπτισθέντα λόγον, ὑπὸ σοῦ ὡς
ἐνδώσησεν · αἴτησαι ἡμῖν ἁμαρτημάτων
λύσεσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι · ἐν ᾧ ψάλ
λομεν · εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν
δόξα σοι :~ ἑξ. Ἴσοι ἐφ' θάλασσα ·
Η ρωμὴν πιστοὶ, ἐν συνέσει τὰς καρδίας δρά
μωμεν ἀπουδὴν, ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου ·
καὶ ἴδωμεν τὸν κτίσην, σαρκικῶς βα
πτιζόμενον · ὑπὸ ἰωαννου τῆ προ
δρόμου · καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντα ἀ
ναμέλψωμεν · εὐλογημένος ὁ φανεὶς,
θς̄ ἡμῶν δόξα σοι :~
Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον ·
Ω τῆς ὑπὸρ νοῦν, δεικνῦς οἰκονομίας, πῶς
ὁ ποιητὴς, τῷ ποιήματι παρέχη · Ϡ κλί
μα τοῦτο χάραν · ὑποδείγματι γὰρ ἡ
μῖν, τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει, τοῖς
πολὺ αὐτὸν φωτιζομένοις, ἐν ᾧ ψάλ
λομεν · εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς̄ ἡ
μῶν δόξα σοι :~

Μνεῖ τῷ αὐτῷ, ιγ' · τῶν ἁγίων μαρ
τύρων, ὁρμύλου · καὶ γραπτίκου ·

τῇ

Ψῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, συμψάλλομεν Ϛ τῇ ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἀββάδων, διὰ Ϛ ἀποδίδοσθαι τῇ ἑορτῇ εἰς τὰς ιδ'. Εἰς Ϛ κε' ἐκέκραξα, σταιρὰ προσόμοια. ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἕρμυλος ὁ ἔνδοξος, καὶ ὁ θεόφρων στρατόμικος· ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος· τριάδα τὴν ἄκτιστον, καθομολογοῦντα· πολύθεον πλάνην· μετὰ πολλοὺς τοὺς αἱκισμούς· καὶ τοὺς βασάνοις κατετροπώσαντο· καὶ νίκης διαδήματι, στεφανωθέντα πρεσβεύουσι· δωρηθῆναι τοῖς πέρασι, τὴν εἰρήνην καὶ ἔλεος :~

Πρὸ λόγου γενόμενος· μάρτυς διάκονος ἕρμυλε· ἐκλογὴ θείου πνεύματος· τῷ λύθρῳ τῷ αἵματος· τῆς ἱερωσύνης, στολὴν ἐπιχρώσας, ἱερατεύσας ἀληθῶς, καὶ λαμπρότερα ταύτην ἐτέλεσας· καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια, τὰ μόνιμα μετανέβης· πρεσβεύοντες τῶν τιμώντων σε, χρηματίζων θερμότατος :~

Ζηλωτὴς καρτερήσαντα· ταῖς πρὸς στεφάνοις τῶν δικαίων τοὺς ἐν σαρκὶ ἐβλήθητε· καὶ τέλος μακάριον· Ϛ πυκνομόνυδάτων, ἀμφιβεβλημένοι· τὸν πολυμήχανον ἐχθρόν· τούτοις ἐμφρόνως ἐναπεπήξατε· καὶ νῦν τῶν πολυπαθέντων· τῶν ἐκχαρῶς τὰ ὠμὰ· ὑπὲρ τῶν πόνων δεόμενοι, ἀθλητὰι γενναιότατοι. Ἕτερα στιχηρὰ τῶν ἁγίων ἀββάδων ἦχος π δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν·

Μεγάλως ἠγωνίσασθε ἅγιοι· τῶν βαρβάρων ὑπομείναντα τὴν ἔφοδον· γενναίως τὰς ψυχὰς ὑπὲρ πολέμιοι, τοῖς ξίφεσι προθύμως· μαρτύρων αἱμόδυσαθε στεφάνοις· ἀπέλοις, σωσαυλίζεσθε ἀξίως· πολλὴ ὑμῶν ἡ καρτερία, καὶ μείζονα τὰ χαρίσματα· πρεσβεύσατε τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Οἱ σοὶ χῦ ἠγωνίσασθε· τῶν προσκαίρων ἀλογήσαντα τῆς βίου ἐκουσίως· τῆς σαρκὸς καθυπετάξατε Ϛ φρόνημα γενναίως· καὶ ξίφει ὑπὲρ χῦ τελειωθέντα· ἀπέλοις σωσαυλίζεσθε ἀξίως· διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα· σεμνυόμενα ἱκετεύομεν· πρεσβεύσατε τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Καλῶς πολιτευσάμενοι ἅγιοι· τῶν μαρτύρων τοὺς ἀγῶνας, μιμησάμενοι γενναίως· τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν ἐκομίσασθε· νομίμως· μαχαίρας, ὑμεῖς κατεφρονήσατε, ὡς ἄχρι, βασάνους ὑπεμείνατε· ἵνα ὁμοῦ αἱμαδύσησθε, τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως· πρεσβεύσατε τῶν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα ἦχος π δ'· τῶν θεοδότου·

Οσιοι πρὲς· μελετήσαντα ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν νόμῳ κῦ· ἠξιώθητε τῶν ξύλου τῆς ζωῆς σύμφυτοι γενέσθαι· καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν ἀθλήσεως στεφάνους ἐξιώθησεν· παῤῥησίαν ἔχοντα πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην θῦ, καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε, ἱλασμὸν καὶ Ϛ μέγα ἔλεος :~ καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα ἀφραίνονται· τὰ οὐράνια πάντα, καὶ τὰ ἐπίγεια· ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παρεκτείνεται· δράμωμεν τοίνυν σὺν τῷ Ἰορδάνῃ, ἴδωμεν πάντα τὸν Ἰωαννην· πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμαρτήτου· διὸ ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντα, συμφώνως βοήσωμεν· ἐπεφάνη ἡ χάρις τῦ θῦ, ἡ σώζουσα πᾶσιν αὐτοῖς· καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα τοῖς Ϛ μέγα ἔλεος :~

Εἰς τ ἦχον ἦχος β'· Οἶκος τῆς ἐφραθᾶ·

Φὴ Ϛ πατρικὸν, ἀπαύγασμα τῆς δόξης· ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις· βαπτίσματι καθαίρων, τὸν ῥύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

℣. Ἡ θάλασσα·

Δέχου δουλοπρεπῶς, προσφῆται Ἰωάννην· τὸν λυτρωτὴν τῶν κόσμου, καὶ βάπτισον τ κτίσην· βροτῶν εἰς ἁγιασμόν·

℣. Ψίσει ἔρι θάλασσα·

Ἦλθεν ὁ φωτισμός, ἡ λύτρωσις ἐφάνη· ἐν Ἰορδάνου ῥείθροις· σωθέλωμεν ῥιφθῆναι· καὶ ἆσαι τὸν φιλάνθρωπον :~

δόξα

Δόξα ἦχος πλ δ΄.

Τῶν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι, πόνοις ἀσκητικοῖς πρὸς ὅσιοι· ἐκρατεία δὲ σῶμα δουλαγωγήσαντες, καθυπετάξατε τῷ πνεύματι· ὁρᾶσθαι γενόμενοι τῶν ἐν τόλῳ τῷ κῷ· ὃ ἀρχέτυπον κάλλος τῆς ἐκόσμος ἐφυλάξατε· καὶ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν ἱδρώτων διημύσατε· καὶ διπλοῖς σφαγίοις κατακοσμηθέντες· ἐκτενῶς τὸν σωτῆρα ἱκετεύσατε, σωθῆναι ἡμᾶς :~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀγγέλων στρατεύματα ἔξισάσθητε, θεοῦ δὲ ὁρώμενον σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· γυμνὸν ἑστῶτα σε πῦρ ἐν τοῖς ὕδασι· καὶ τὸν ἄχραντον κορυφαῖόν σου κατακλίναντα, βαπτισθῆναι κατὰ ἰωάννου· σοῦ γὰρ κατηξιώσαντος ἑκουσίως, ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη καὶ δόξα σοι :~

τετραπέρατον· Θεοτόκιον τῶν πρώτων ἡμῶν·

καὶ τῆς ἑορτῆς· Εἰς τὸν ὄρθρον·

Εἰς τὸ πρώτην ἀντίφωνον, κάθισμα ἦχος γ΄.

Ἡ παρθένος σήμερον·

Ὁ δεσπότης σήμερον· ἐν Ἰορδάνῃ ἐπέχων βαπτισθεὶς ἐν ὕδασιν, κατὰ τὸ θεῖον πρόσταγμα· ἀμώλυνε ὁ πατὴρ δὲ πρεσβευτὴν ἔκραζε μαρτυρῶν· οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ἐν ᾧ ἠυδόκησα· καὶ ὃ πνεῦμα ἐπεφάνη ἐν μορφῇ περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν :~

Εἰς τὸ β΄ ἀντίφωνον, κάθισμα ἦχος δ΄.

Ψυχὴ πρόσκαιρον·

Τὴν ἔρημον πολίσαντες, ἐν εὐσεβείᾳ θεοῦ· τὰ πάθη ὠρημώσαντες, ἐν ἐγκρατείᾳ σαφῶς· ὡς φοίνιξ ἐβλάστησατε, βότρυας ψυχοτρόφους· ἀρετῶν θεοφόρον φέροντες τοῖς ἀνθρώποις, γλυκασμὸν οὐδὲ μέλι· διὸ καὶ μεγαλυνόμεθα πίστει τὴν μνήμην ὑμῶν :~

Δόξα καὶ νῦν, ὅμοιον·

Τὰ ῥεῖθρα ἡγίασας τὰ Ἰορδάνια· ὁ κράτος συντρίψας τῆς ἁμαρτίας, χεὶρ ὁ θεὶς ἡμῶν· ὑπέκλινας τῇ παλάμῃ σεαυτῷ τὸν πρόδρομον· καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διὸ σε ἱκετεύομεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Ὁ καιρὸς τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων δύο εἰς ἓν· ᾠδὴ ἀ· ἦχος πλ δ΄.

Ἀσωμεν τῷ κῷ·

Ἱμνοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς· τῷ στερεώματι σοφοί· τῆς ἐκκλησίας ὤφθητε· καταυγάζοντες ἡμᾶς, θείαις λαμπρύνοντες μαρτυρίαις :~

Ὤφθητε ὡς τὸ ἀνθρακικὸν μύρον τοῖς· τὸν σωματούμενοι πυρί· τῇ πίστει ἀοίδιμοι· καὶ εἰδώλων τὴν πυρίαν, ῥείθροις αἱμάτων ἐσβέσατε :~

Ἁγίασι τοῖς σκυλευόμενοι τῷ κῷ· τῇ ἐν τοῖς ῥείθροις τὴν ἡμῶν ἀσέβειαν, βυθίσαντος, ἀθείας ποταμούς, μαρτυρίου ἀνεξερεύνητε :~ Θεοτ.

Τῶν μου ἁμαρτιῶν τοὺς ὀχετούς· ἡ τῆς λαγάνου τὴν φθορὰν, τῷ τόκῳ σου μαραίνασα· καὶ καταιγυξίμι δός, θεοκυήτωρ παναμώμητε :~

Θεοτοκίον καμὼν τῶν ὁσίων· οὗ ἡ ἀκροχειρία· Ἄθλοις ἀνεμμένην πρὸς μέγα κλέος· ἰωσήφ· ᾠδὴ ἀ· ἦχος δ΄.

Θαλάσσης ὁ δρυθραῖος·

Ἀσκήσει φωτοειδεῖς γενόμενοι, μακαριότατοι· θεοφθεῖς ἐδάκρυσε σαφῶς· τῇ κατανύσει τῆς ἁμαρτίας· διὸ σωτηριακῶς ἐβοήσατε, τοῖς ἀσκηταῖς χῦ καὶ μάρτυσι :~

Θαλάσσης τὴν τῶν δακρύων πορεύσωμεν, ἐν ᾗ πεπήξατε· τὸν φαεσφόρον σοφοὶ τοῦ μοναστοῦ· τῶν αἱμάτων εἰς ὕψος· τοῖς ὀχετοῖς ὠλέσατε· καὶ ἀφαμίᾳ παρεπέμψατε :~

Ἀμπρώων ὁ φωτοδότης κῦ, ὑμῶν τὴν ἄθλησιν· ἀτομομηνῆ δεξάμενος χῦ· φωταυγῶς ἀπορλάσατε, καὶ ἐμφανῆ τὴν ἄσκησιν· ἀπορρήτοις λιλίου λάμπουσαν :~

Ὑ θλῖψις οὐκ ἀλγεινῶν ἐπίτασις· ἀλλ' μακρυσμὸς τελείας· τῶν κοσμικῶν φρονημάτων ἀθλητά· οὐ βαρὺ ἀρῶμαι ἀνημέρως· ἐπιδρομὴ τῆς κρείττονος, ὑμᾶς ἐλπίδος ἀπηλλάγητε :~

Χ παρέχων ὁ κατὰ φύσιν κῦ, πᾶσιν ἀχώρη-

τος·

τος· ἐν σοὶ χωρεῖται δέσποινα βροτός·
ἀσπλαγχνία γενόμενος· ἵνα βροτοὺς
δι' ἄφατον· φιλανθρωπίαν διασώσ-
ται:~ ὠδὴ γ'. Τὸν φόβον σου κέ-
ρασον ἄσατον μισήσαντάς, τῶν μελ
λόντων ἐπιθήσατε ἀδιάῤῥαγον ἀπό-
λαυσιν, γεγηθότι γραπῶται τῆς παν-
βασιλέως:~
Ἀνδρείως ἀντέσχετε δεσφεγγάς· παρα-
νόμως τῷ πεσόντι· ἀσεβεία ὑπο-
κλίνεσθαι· καὶ νίκης οὐρανόθεν εὕρα-
τε στεφάνους:~
Ἰνδάλματα πλανῆς ἠδαφήσατε· ἀν-
πλανεῖς χειρομάρτυρας· ἑαυτοὺς δὲ ἀ-
νεχήσατε, νικοῦς σεαυτούς, καὶ φίλας
τῆς δεσποινίδος:~ Ἅπ.
Ῥομφαίᾳ δὲ πρὶν λιχρεφομένη· τὰς εἰσό
δους μοι δίδουσα· αἰδουμένη τὸν κεντή
σαντα, παρδεμομήτορ λόγχην, τὸν ἐκ
σοῦ τεχθέντα:~
ἄλλος· Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ·
ωτοτειμένη, διανοίᾳ θεοπεύ
σαντες, συνετείψατε ἐχθρούς, μεγα
λαυχίαν μακάριοι· ξίφει συντειβόμε
νοι, καὶ δαπανούμενοι:~
Ἀποσκοποῦντες, τὸν μενόντων σοφοὶ
θ' αἴδιον· τῶν ἀσάτων καὶ ῥάκων, θ'
χαμερπὲς ἀπεκρούσασθε, ὅθεν μακα
ρίζεσθε ὁσιομάρτυρες:~
Νόμῳ τῷ θείῳ· δυσεβεῖ διανοίᾳ πειθήνα
ντες· τῆς σαρκὸς τὰς ἡδονάς, δι' ἐγκρα
τείας ὠλέσατε· θ' ἅμα συναθλήσαντες,
δόξης ἐτύχετε:~ Ἅπ.
Ὑπερκύρια· ὑπερκόσμιον λόγον κινήσασα·
καθαγίασον ἡμᾶς, καὶ ψυχὰς θ' τὰ σώ
ματα, τῶν μακαριζόντων σε τὴν πα-
ναμώμητον:~ ὁ εἱρμός·
Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῶν πρὸ ἐμοῦ
ποταπῷ σοφίᾳ θεῷ· οὐ γὰρ ἔστιν ἅγιος
πλὴν σοῦ φιλανθρωπε:~ καὶ τῶν μαρτύ
ρων, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου σῆρ·
μὸν ὕδασιν ὁμοῦ, θ' μακάριον τέλος· ἐδέ-
ξασθε σοφοί· ἐν αὐτοῖς τὸν βελίαρ· συν
θλάσαντα χάριτι, τοῦ θεοῦ ἡμῶν μαρτυρά-
σθεν στέφανον, ὡς νικηφόροι λαβόντες,
συναγάλλεσθε, ταῖς τῶν ἀγγέλων χο-
ρείαις· μεθ' ὧν ἡμῶν μέμνησθε:~
Δόξα τῶν ὁσίων· ἦχος δ'.
Ψαλμὸν προσκατάλαβε·
Ὡς παροίκοις δηλούμενος, θ' παρεπιδήμοις,
καλύβας πηξάμενοι, ἐν ταῖς ὀρήμοις σα
φῶς· ἱκνήσατε ὅσιοι· γύμνωσιν κοσμη-
λέντες, ἀρεταῖν τῇ ἐνδύσει, σύμμορφοι
γεγονότες, τῶν πάθημάτων· διὸ θ'
ὑπεμείνατε, πλὴν τῶν βαρβάρων σφα-
γήν:~ καὶ νῦν, ὅμοιον·
Φῶς ὡς ἱμάτιον περιβαλλόμενος· τὰ
ῥεῖθρα περιβάλλεται τὰ Ἰορδάνια·
ὃς ὁ θεὸς ἡμῶν· ἀμώλευτον μαρτυρίαν τῶν
σοφιτῶσιν, τῆς τοῦ πρὸ δόξης· αὐτὸς ἐν
ἐμοὶ ὀφθήτω καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς:~
ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κέ-
Ως τοῦ λόγου διάκονος· λόγοις σου τὴν
ἄλογον ἐφιλότευσας· μάρτυς ἔρμυλε
ἀπόμοιαν· τῶν παρανομούντων πε-
πυμώτατα:~
Μίαν φύσιν θεότητος· μίαν ἐξουσίαν καὶ
κυριότητα· οἱ θεόφρονα κηρύξαντες,
πολυθέου πλανῆς κατεφρόνησαν:~
Μαρτύσει ξεόμενος· ἐν ἀλγηδόσι περι
δυνούμενος· ἀτρόμητος διέμεινας·
ἀθλητὰ θεόφρον μάρτυς ἔρμυλε:~
Παθυμία καθάδοντα· καὶ τῇ ἁμαρτίᾳ
συγκαλυπτόμενον· πρὸς μετάνοιαν
με πάλαιε, ὡς τοῦ λόγου μὴν ἁμαρτά
σαι:~ ἄλλος· Θ' παρθένα σε·
Μὴ τοῖς πάθεσι τοῦ σώματος ἡττηθέντα·
τὸν δυσμενῆ νικήσατε· καὶ δαπανωθέν
τα, ξίφει πανμακάριοι· ζωὴν πρὸς
ἀνύσιον, χαίροντα ὁμοῦ μετετέθητε:~
Νεκρωθέντα πρὸ θανάτου δι' ἐγκρατείας,
ἐθελουσίως ὅσιοι· τῶν παρανομούντων,
ἀκουσίως ξίφεσι, δήμως τεθανάτωθε·
ζῆν μετὰ δαιμόνων πιστεύομενοι:~
Παίζητε ὡς ἀρνία τῇ ἐγκρατείᾳ· καὶ
ὡς κριοὶ ἐπίσημοι· χερσὶν αἱμοβόροις,

λύκων

λύκων αἱμηρέφητε· ζωλιὼ πρὸς αἰώνιον,
ὅσιοι χῦ ϖϱοσηυέχηητε:~

Ι ὀρεῖς τε καὶ πρεσβύται, καὶ μεσαίσκοι,
οἱ ραΐδῶ καὶ σίναιομ, ὄϱος κατοικωῦτάν·
μαρτυράν γεγόμασιμ· ὁσίως βιώσαμτάν·
καὶ βιαιοτάτως τεθημέξαμτάν:~ Ϛ.

Λ ειουργεῖ τὴὺ αὐθρωπότητα μέομ βρέ
φος, ὁ ϖϱοὶ αἰώνων κᾶ· ὀφθεὶς ἐκ παρ
θένου, καὶ βροτὸς γενόμενος· αὐτῷ με
λωδήσωμεν· δόξα τῇ δυνάμει σου κᾶ·

ὠδὴ έ· Ἐμαπί με ἀπώσω·

Π ῶμ βασάνων τὰ μέφη· μαρτυράν πα
νάθημοι οὐ κατεκάλυψαν· τὴὺ ὑμῶν
αὐδρείαν, ὑπὸϱ ἥλιον γὰϱ πεφανόρω
ται· ἀσεβείας φέϱῃ, τοὺς ἀσεβεῖς φω
ταγωγοῦσα· καὶ δαιμόνων τὸν ζόφον
ἐξαίρουσα:~

Υ ϖϱοβαμτάν τοὺς ὄϱους, τοὺς τῆς αὐθρω
πότητος δεομαχείοι· καὶ τῷ ὑπὸϱ
φύσιν· ἐνωλέμτάν τελείαις καθάρσεσι·
τὰς πικρὰς βασάνους καὶ τοὺς ξεσμούς,
καὶ τὰς αἰκίσεις· ὑπηνέγκατε γνώμης
ϛεῤῥότητι:~

Ρ ωμαλαίως αὐτέχνης, μάρτυς τῷ δικάζον
τι· ἔνδοξε ἔϱμυλε· Ὁ φωνῆς ἀκούσας·
ὀὖνόδεν παυμάκαρ ἠξίωσαν· τῷ καλῶν
τι πόθῳ ϖϱοσομιλεῖν, ὡς ἀθλοθέτη· ὃ
καὶ τοὺς τούτου ῥωννύοντι μάρτυρας:~

Ψ ς καλὴ ὡς ὡϱαία· ὡς τῇ καθαϱότητι πε
ϱιαγράπτουσα· τὸν ὡϱαῖον κάλλει· ἐ
σωμάτωσας λόγον καὶ τέτοκας· τὸν Θ
εἶναι πᾶσι λειουργικῶς· παϱλεμομόϱ·
παϱεχόμενον πλούτου χϛότητος:~

ἄλλος· Ϭὺ κέμου φῶς·

Π αϱελθόντος ϛυφῆς· ζωῆς ξύλου τὸν κῆ·
ἐδεήχητε μέσον ἔχων· τὸν ὑμῶν ὡς θυ
σίαν, Ὃ αἷμα ϖϱοσδεξάμενον:~

Α ἱμάτων τοὺς κϱουνούς· τῶν δακϱύων συ
μάψαντάν· τοῖς ῥάμμασι θεοφόϱοι· ἡ πο
λύμοϱφον ὄφιν, ἐν τούτοις ἐβυθίσατε·
φϱονήσει τε θῦ· καὶ ϖοϱὸν ἠξιώητε· αἰώ
νιον διϕϱοσύνην· αὐτὴ κόπων καὶ πό
νων, μακάϱιοι ἐλήφατε:~ Ϛ.

Ε κύησας θῦ, ὑπὸϱ λόγον καὶ ἔμμοισιν·
καὶ ἔμειναν μετὰ τόκον, ὡς ϖϱὸ τόκου
παϱθένος, ἀγνὴ δεοχαϱίτωτε:~

ὠδὴ ϛ· Ψυχὴ δέησιν ἐκχεῶ·

Μ αμάτων ζωοποιῶν πληϱωθέντάν· ϖο
ταμίοις ἀϖοϱϱίφητε ῥείθϱοις· καὶ ἐν
αὐτοῖς δεδεμένοι Ὃ τέλος, τὸν τῆς κα
κίας ϖϱοϛάτην ἐπήξατε· ϖαμάϕη
μοι, καὶ γυῶ λιμῷ· ἰαμάτων κϱουνοὺς
αἱμαβλύζετε:~

Α ϱχάγγελοι, ὑπὸϱ βλητθέντάν ϖϱοθύμως·
παϱεδόητε βυθῷ ἀθλοϕόϱοι· Ὃ πϱὸς
ζωὴν, αἰῶνι ἐχήητε θείαν· τὰ δι' αἰῶνος
ὑμῖν ἐλπιζόμενα· ἀϱεσάμενοι χαϱμονι
κῶς· μεγαλόϕϱονα ἄγιοι μάϱτυϱες:~

Ψ ϱάβδος ἐν τῷ πικϱῶς πιωϱεῖσθαι· καὶ ϱα
βδίζεσθαι ϱαπίσμασι μάϱτυς· ὑπὸϱ μο
νῆς, ἀϖοϱϱέοντος ϛύλος· ἐϖοϱευόμε
νος βάσει τῆς πίστεως· τὴὺ ἔμϕασιν τῶν
δωκτῶν ἀϕαμίζων, καὶ λόγοις Ὃ πϱά
ξεσιν:~ θεοτόκιον·

Π αὶ παίθη τῆς ἀϖεμούσης ψυχῆς μου· καὶ
Ὃ ἄλγος τῆς καϱδίας παϱθένε· καὶ τῶν
μούς· ἐκ τϱυπᾶς πολυτϱόπως· ὡς συμ
παθῆς θεᾷ δεϱάπευσον, καὶ κόπασον Ὃ
χαλεπὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον
δέομαι:~ ἄλλος· θύσωσι μετά·

Ι ήξαντάν, ϖϱοϖαθείας δεσμὰ δι' ἀσκή
σεως· βιαιοτάτῳ δαμάτῳ· τῶν δεσμῶν
τῶν σώματος λύσαθε· καὶ ἀλύτῳ· ἀγα
πήσει δεσμεῖσθε τῷ κτίσαντος:~

Ω ς ὄϱη, ὑψιλὴ πολιτεία δηκνύμενοι· τὸν
καταλύψεσθαι ὄϱη, καὶ τὴὺ κτίσιν πᾶ
σαν ἐπαπειλοῦντα, δωϱοσεία· τῷ κῦ
τοῖς ποσὶν ὑπεταίξατε:~

Α ἱμασιν· ἀϱδευθέντάν δακϱύων μακά
ϱιοι· γῆ ὡς καλήτε καὶ πόνων· μαϱτυϱείου
σάϱκων καϱποϕοϱεῖτε· ἀποθήκαις· αἰω
νίαις χῶ σωτηϱουμένων:~ Ϛ.

Κ οίμησον, τῶν παθῶν τῆς σαϱκός μου τὰ
κύματα· τῇ ἀκοιμήτῳ σου κόϱῃ· ἱκεσία
δέομαι, ἵν' μὴ δώης· ἁμαϱτίας· ἀϕυπνῶ
σαι με ὕπνον βαϱύτατον:~ ὁ εἱϱμός·

Θ ύσωσι, μετὰ ϕωνῆς αἰνέσεως κᾶ· ἡ ἐκ
κλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθϱου
κεκα-

Digitized by Google

κεκαθαρμένη τῷ διοίκτῳ, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥάσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον ἦχος β'. Ψαλῶ ζητῶν· ἐκ τῆς κοσμικῆς συγχύσεως ἐφύγετε· καὶ πρὸς χαλινωδῆ κατάστασιν μετέστητε· μαρτυρίου αἵματι, καὶ ἀσκήσεως πόνοις σεφόμενοι· ὅθεν καὶ ἀμεδείχθητε, μάρτυρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι:~

Ὁ οἶκος.

Τὰ σὰς γῆς μελεκρώσαντάς μέλη, ζωηφόρῳ μελεκρώσει· τῷ Χῷ καὶ θῷ ὃ πάθος δέξῃ κομίσατε, πρότερον μὲν τῇ καλῇ ἀσκήσει· καὶ ὃ δεύτερον πάλιν τῇ ἀθλήσει· ὅθεν αὐτὸς, καὶ διπλοῦς τοὺς σεφάνοις κατέπεμψε, ταῖς κάραις ὑμῶν πατρῴᾳ· ἑτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον· καὶ τόπον τὸν αἰώνιον· ἔνθα μικρὸν ἀναλλόμενοι ὤφθητε, μάρτυρων καὶ ὁσίων ὁμόσκηνοι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιγ'· μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ὁρμύλου καὶ γρατομίκου· ἤτοι Ἡσαρχάμη καὶ ὁρμύλω γρατομίκῳ· Κοιμῶ κατάπλουν εἰς Βυθὸν ποιουμένοις· Ὁρμῦλον δ' ἑτέρων δεκάτη πίξε τρίτη ἵρος·

Οὗτοι ὑπῆρχον Χῷ λιμενίου τοῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ ἅγιος ὁρμῦλος, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τάξιν διάκονος· παρεστὰς δὲ τῷ βασιλεῖ· καὶ ὃ τῷ Χῷ ὁμολογήσας· πρῶτον μὲν χαλκοῖς πρίσι τύποις τὰς σιαγόνας τύπτεται· εἶτα μιφᾶσι πληγῶν καταξαίνεται· ἐν τῷ γρατομίκῳ ἐκκαλεῖται πρὸς παῤῥησίαν, φίλον ὄντα· καὶ τοῖς αὐτῷ πάθεσιν ἀλγοῦντα· ἐν γὰρ τῷ τύπτεσθαι τὸν ἅγιον ὁρμῦλον ῥαβδοις ξιφῶν ὑφ' ὧν ἐῤῥάγη τὴν κοιλίαν καὶ τὴν καρδίαν· γραφεὶς καὶ ἰδὼν ὁ γρατόμικος ἐθάκρυσε· παράθυς δὲ γέγονε δῆλος ὅτι κοινωνὸς τῆς αὐτῷ κατέσχε πρασιρέσεως· ὁρωτηθεὶς οὖν παρὰ τῷ βασιλέως, χριστιανὸν ἑαυτὸν ὁμολόγησεν· ὅθεν τύπτεται· καὶ ἅμα τῷ ὁρμύλω τῷ ποταμῷ ἴρῳ ἐμβάλλεται· ἔνθα δ μακάριον τέλος ἀμφότεροι ἐδέξαντο· τελεῖται δὲ καὶ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ οἴκῳ τοῦ ἀρχιστρατήλου μιχαὴλ, τῷ ὄρει ἐν τῇ ὁξεία:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρὸ ἡμῶν, ἰακώβου, τοῦ ἀσκητοῦ τῆς μισίβεως·

Ὑμνοῦμεν ἰάκωβον θεοφόρον ὄντα τῇ φύσει· θ μὴ τοῖς ὁμοίοις μὴ θαμεῖν οὐκ ἦν πρέπον·

Οὗτος γέμημα καὶ θρέμμα τῆς μεγαλοπόλεως μισίβεως ἦν· καὶ τὸν ὁρμικὸν καὶ ἡσύχιον βίον ἀγαπήσας, τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὀρέων κατέλαβε· καὶ ταῖς ἐκ τῆς ὁρμίας αἰγάγκαις γεμαίως ἐγκαρτόρησε· θερμῷ, ἐκ φλογούμενος· χειμῶνι δὲ τῷ κρύει ὃ τῷ παγετῷ ταλαιπορούμενος· τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἡ αὐτομάτως βλαστάνουσα, καὶ ὃ ποτὸν ὕδωρ μέτριον· χιτὼν δὲ ἦν αὐτῷ, ἁπλοῦν τριμβόλαιον· ὃ ἁπλῶς οὕτω ὃ σῶμα κατεδαπάνα· ἡ πρὸς πᾶσαν τροφὴν διανεκῶς προσφέρουσα τῇ ψυχῇ· ἐντεῦθεν μὴ πρὸς θῆ αὐτῷ ἐγένετο παῤῥησία, ὃ τὰ ἐσόμενα προεώρα· καὶ δυνάμιν εἰς θαυματουργίαν, ἐκ τῆς τοῦ ἁγίου πρὸς ἐδέξατο χάριτος· ποτὲ μὲν γὰρ ἔμπροσθεν τόπου παροδεύοντος, καὶ αἰμαιχμητοῦντα γυμνὰ κατὰ πνα πηγὴν θεασάμενος, τὴν μὲν πηγὴν ἐξήραμεν· αὐτῶν δὲ τὰς τείχας, λίκαμθηναι πεποίηκε· ὃ δ μὲν ὕδωρ παρακληθεὶς, αὖθις αἱμαδοθῆναι παρεσκάσεν· αὐτὰ δὲ τὰ γυμνὰ Χῷ τῷ αὐτῷ σχήματος μένειν ἔταξε· καὶ δικαζόμενον ὑπόπτου φόνου ἀδίκου ψήφῳ χρησάμενος θεασάμενος λίθῳ πνὶ μεγάλῳ αὐτῷ πουκαμένῳ ἐπαρασάμενος, τῷ τοῦ συντρίψε· ἐμπαικτικῶν πνῶν ἕνα τῶν συμόντων αὐτοῖς ὡς τεθνηκότα σχηματισάντων, καί τι παρ' αὐτῷ λαβεῖν ἱκετευόντων, ἀληθῶς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε· ἐ αὖθις παρακληθεὶς ἀνεζώωσεν· ἐπεὶ δὲ τ πρεσβείαν μισίβεως ἔτυχεν ὁ μέγας ἔχων, καὶ ἐν τῇ κατὰ νίκαιαν

σωόδω

σωόδω παρῶν· ὁ δὲ ἄρχος μετὰ δ καθαιρεθῆναι αὐτὸν, αὖθις ἐν τῇ ἐκκλησία ἔσπασθεν εἰσελθεῖν, ἀλλ᾽ ἢ τὸν αὐμέλεν ὁ μέγας ἰάκωβος, τῶν ἀπλάγχνων αὐτῶν διαλυθέντων· ἐ σαβωείθ τῶν ὠρσῶν βασιλέως πολιορκῆσαι μίσιβιν ἀπόντος· καὶ πάντα πολλα μηχανήματα πεποιηκότος, ὀφθεὶς μόνος ὁ ἄγιος, εἰς φυγὴν τοὺς ὠρσᾶς ἐτρέψατο· σκιπῶν καὶ κωμώπων μέφη, τούτοις ἐπιστρατεύσας· ἐξ ὧν οἵ, τε ἵπποι καὶ ἐλέφαντὰ πίρωσκόμενοι καὶ τὰ δεσμὰ διαῤῥήσοντὰ ἐδραπέτευον· ὅ ὠρσὸ ὁ βασιλὰς θεασάμενος καὶ ἀπορεία κατασχεθεὶς, τὰ οἰκεῖα κατέλαβεν ἄπρακτος· ἐν τούτοις τοῖς μεγίστοις διαπρέπων μεγαλουργήμασιν ὁ θεῖος ἰάκωβος, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, μακαρίως αἰε παύσατο :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος μάρτυς ἀθαμάσιος, ῥαβδιζόμενος τελειοῦται· ξ.

Ῥάβδοις ἀθαμάσιε σαυτὸν ἐκδίδως·
Ψευδῶν θαμεῖν μὴ, ζῶν δὲ πολλῶ κρείττονος·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος παχώμιος, καὶ πατυρίμος, ἐν ποταμῶ τελειοῦται· ξ.

Τοιοῦτον εὗρε καὶ πατυρίμος τέλος·
Τὸν σὺ παχώμιε βληθεὶς εἰς ὕδωρ·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς μητρὸς τοῦ θεοῦ τοῦ βλαχέρνου, τῆς μονῆς, τῆς βαλέου ῥύακος· ὠδὴ ζ· Παῖδες ἑβραίων·

Ῥεῖθρα μελίῤῥυτός σου γλῶσσα· ἐκ τοῦ στόματος πικρίαν ἀμελείας, στραγγίσου τοῦ σοῦ, σωσάθλου κατευναίζων· αἰμάβοῶντος ἔρμυλε· ὁ θεὸς ἀλογητὸς εἶ :~

Ῥάβδον δυνάμεως κατέχων· τὸν σεῖον στρατὸν γεννᾶις μάρτυς· ῥαβδισμοὺς καρτερῶν, ναοθύμως αἰαμέλπεις· ἀλογητὸς εἶ κέ, ὁ θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Κήτους χαρὸς ὁ διασώσας· συνεχόμενον ναοφθήτην παραδόξως· ποταμίων ὑμῶν, ὑδάτων διασώζει· τὰ μυηφόρα λείψανα, μετὰ τέλος ἀθλοφόροι :~

Ὑμνῶν τῆς εὐας τ καπάραν· ἢ παμάμμον μὴν κατώκησας χαράγραν· ἀλογίας πλήν, βλυσταίνων τοῖς βοῶσιν· ἀλογημένος ναὸς ἅγιε· ὁ καρπὸς τ σῆς κοιλίας·

Ἄλλος· Ἐν τῇ καμίνῳ ἀβραμιαῖοι· ἐλαμπρυσμένοι τ ἐγκρατείας τοῖς πυρσεύμασιν· ἀθλοις ἱδρεῖς τε μαρτυράναφθαμῶς· φωτιζόμενοι μετέβητε· ναοὺς φέλος ἄδυτον· καὶ ἡμέρας ἡδὶ χρηματίζετε :~

Ἐλουσίως, τῶν ἐν κόσμω ἡδέων ξενούμενοι· ξένως, τῷ θεοτοῖς ὀφέλη διὰ σαρκὸς ὠκειώθητε· τὰ μέγοντα καὶ μὴ φθερόμενα, ἀγαθὰ κληρωσάμενοι ὅσιοι· θεῖος παῦλος· καὶ ἰωαμήνης καὶ θεόδουλος· μεῖλος, ἐφεξῆς τε ναμάτων ναμάκλεως· καὶ θαμόνων καὶ βιώσαντων· μακαριζέθωσαν· ἀσκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι μάρτυρες :~ ξῆ.

Ἐ τὴν δ μάμμα, τῆς ζωῆς ἐν κοιλία φέρουσαν· πάλαι, μαμμοδόχος στόμιος εἰς ἀληθῶς, προετύπου ἐμφαμέσατα· ἀλογημένη σὺ ἐν χαναιξί, ναμάμμω μεθέπομα :~ ὧν· Ἐστα πλασίως κάρκαρτερεῖς τυπωτόμενος· καὶ θλιμῶς ἀπαθιζόμενος· καὶ τοῖς μιφετοῖς τῶν ἀλλογενῶν κυκλούμενος· ἀοίδιμε ἔρμυλε· τῶν στρατιώτου δὲ ποδηγός· ναοὺς τῆς ἀσεβείας τοὺς ἀγῶνας ἐγέρου· μεθ᾽ οὗ καὶ αἰεβόας· ἱδρεῖς ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς ναμάτας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐκλιμεῖς δ φρόνημα· ἐ γεννᾶοι τὴν ἄθλησιν· καὶ τῶν οἰκείων θηρεῶν ἐπάξιοι· οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι· τὰ τῶν πυρῶν ναοπύργια· λίθοις κελαδέντων, οὐ προσέμφαμεν σέβας· θεῷ δὲ τῷ τῶν ὅλων αἰεβόων δεσπότη· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς ναμάτας τοὺς :~

Οὗ τὰς πλαγὰς τοῖς ὄμυξιν· αἰορύττων ὁ τύραννος· καὶ τοῖς σπαθισμοῖς ἀμηλεῶς συλικώτατον σε· τὸν μοιῶ οὐκ ἐσάλυσεν, ὀρηρεισμένον θεία ῥοπῇ· ἐ τῆς λυπρωτῆς καταμοσῶντα δ κάλλος· ὦ μιῶν ἐν παῤῥησία, γενηθὼς αἰακράζεις· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς ναμάτας τοὺς :~

Ο κατὰ πάντα τέλειος· καὶ τῇ φύσει ἀνεπίπτωτος· ὤφθη πρὸς ἡμᾶς σάρκα περιβεβλημένος, ἐκ σοῦ ἀπειργάσατο· ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε· τῶν ἁμαρτιῶν μου τὸ φορτίον σκορπίσαι· καὶ σῶσαι μελῳδοῦντα· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἄλλος· Χεῖρας ἐκπετάσας δαμιήλ· Μέγιστος χορὸς ἀσκητικός, ἀνδραγαθήματα σὺν ὡραϊζόμενος· ὁσίων σήμερον ἅπαντας· χοροὺς ἐν θέοις δείκνυσιν· ἀνύμνητας μὴ ἀπολίπωμεν· χῶρος δὲ ψάλλοντας· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον :~

Ϛ τύπτετε οἷα πρὸ ἀμφοὶ, βαρβάρων ξίφεσι κατακοπτόμενοι· καὶ περισημέχθητε τέλειοι· τῷ τυφλῷ λόγῳ σφάγια· καὶ πρὸ τοκῶν ἐν σκιαῖς κατεσκιώσατε· μελῳδοῦντάς· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον :~

Ζ υμνοὶ πάσης ὑμνῳδίας· τὴν τοὺς περὶ πατέρας ἀποσυμμώσαντα· πατρῴαν ὅσιοι· καὶ κάμινον δυσμενῆ ἀπεσυμμώσατε· καταγελῶ δὲ ἰσχύος, ὡς ἐναθλήσαντάς εἰληφότας· τὸν τοῦ αἰῶνος σοφοὶ ἐμεδύσατε :~

Η νοίγεται πάλιν διὰ σοῦ, ὁ πρὶν παράδεισος· καὶ ἐπεισάγεται, ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος· καὶ δεῦται ἀληθέστατα· δεοχαρίτωτε ἀγνή, θεοτόκε πανάμωμε, θεοπλάστου, τῶν θεοῦ πάντων, πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον :~ ὁ εἱρμός·

Χ αρας ἐκπετάσας δαμιήλ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν· ἀρετῇ πολιτευσάμενοι, οἱ δυσσεβείας ὀρασαί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κύριον τὸν κύριον :~

ᾠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή·

Ι ερὸν μαρτυρίον χριστοῦ· τῶν βασάνων διελθόντας τὸ πέλαγος· εὐκαλωρμίσθητε, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀπαθείας· ὅπου μαρτύρων οἱ χοροί· δικαίων ὁμήγυρις· ἔνθα τὸ ἄδυτον φῶς· καὶ χαρὰ ἑορταζόντων ἐν πνεύματι :~

Ω ρθρισαν οἱ θεοφεγγεῖς, ἀληθείας μεγαλόφρονα μάρτυρα· πρὸς τὸν ἐκλάμψαντα· πρὸ ἑωσφόρου ἄδυτον ἥλιον· παραδραμόντα βαθύ· σκότος τῶν κολάσεων· καὶ μισῶ ἀνομίαν· σεῖσας φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Θ ήμερον μνήμην ἑορτάζομεν, τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν πανμακάριοι· ἡ ἐκκλησία χριστοῦ, ἐπιτελοῦσα ἀγαλλιαρμόσιμον· καὶ φωτοφόρον ἑορτὴν, θείᾳ μεγαλυνούσῃ, τὴν σεφωδότην ὑμῶν· μεγαλύνομεν ὑμᾶς ὡς θεραπόντας :~

Η ρθητε πρὸς πάλαμας, μαρτυρίου ἀληθῶς ὕψος ἅγιοι· καὶ κατειλήφατε· τῇ πόθου πρὸς ὅμοιος μακάριοι· τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, λαβόντες ἀσάλευτον· μαρτυς γὰρ τόμικε· σὺν ὁρμύλῳ τῷ σοφῷ καὶ θεόφρονι :~ Ἅπ.

Φ ῶσαι μου σὴρ ὁ τεχθείς· καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσαν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν· ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου· τὰς ἀνομίας παρόρων, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἁμαρτίτος· ἐλεήμων ὡς θεὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Ἄλλος· Πίδος ἀχειρότμητος·

Ι ερολογίαις ἱεραῖς τοὺς ὁσίους δεῦτε πατέρας· τοὺς ἐν ῥαθῷ καὶ σιραίῳ βεβιωκότας· ἐν ὁσιότητι, καὶ ἀσεβῶς ἀθλήσαντας· μεγαλοφώνως μεγαλύνομεν :~

Ω ς πάλαι κλεεῖς ἀθλοφόροι· οἱ ἐν ἀσκήσει ὑμῶν πόνοι, ὡς ὑπερφυεῖς οἱ ἀγῶνες· ἐν οἷς τὸν πλάνον κατεπαλαίσατε· ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις· δι' ἧς νομίμως κατεσφάγητε :~

Σ ῶμα καὶ ψυχὴν τῷ κῷ· καθιερώσατε ὁσίως· τοῖς διεγκρατείας ἱδρῶσιν· ἁγιασθέντες καὶ ταῖς τοῦ σώματος, ῥοαῖς ξηραίναντες· βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν :~

Θ εοφεγγὴς ὑμῶν μνήμη· αὐγὰς λαμπρυνομένη· τῶν διὰ χριστοῦ ὑμῶν πόνων, τὰς διαυγείας πάντων μακάριοι· πανδαυγάζει χάριτι, τοῦ παντουργοῦ

γοῦ καὶ θείου πνεύματος:~ Ἑτ.

Φρίττει χερουβὶμ καθορῶντα· τὸν ἐν αὐτοῖς ἀῤῥήτω λόγω, ἐπικαθεζόμενον λόγον· μρς̄ ἀγκάλαις βρέφος κρατούμενον· σοῦ παναγία δέσποινα, ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως:~ ὁ εἱρμός·

Αἶθος ἀχειρότμητος ὄρους· ἔξαλοξεύτου σου παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χς̄ συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι· σὲ θκε̄ μεγαλυνόμεν· ἔξαποστειλάριον· Ἐν πνῑ τῷ ἱερῷ·

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσκήσεως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν· εἰς τέλος ἀπεκτείνατε· ἐπὶ τέλοις δὲ στέφει· τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε· τῶν πρῶν καύχημα, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ δόξα· ῥαϊθοῦ καὶ σιναίου, ἡ πανέορτος πληθὺς τῶν θαυμασίων πατέρων:~ ὅμοιον·

Φωτὸς ἀδύτου γέγονεν, ἡ παροῦσα ἡμέρα· χς̄ γὰρ ἡ ἀλήθεια, ἦλθε νῦν ἐπεφάνη· ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως, Ὁ ὠδαῖς ὑμνήσωμεν, ὡς πλάστην τε καὶ δεσπότην, ὦ καινοῦ μυστηρίου· τοῦ ἀδὰμ ὁ ποιητὴς, βουλήσει ἄνθρωπος ὤφθη:~

Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρά·

ἦχος π̄ β'· Αἱ ἀγγελικαί·

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς· ἐν αἰσθήσει τῆς καρδίας· δράμωμεν πιστοὶ ἐν τοῖς ῥείθροις ἰορδάνου· καὶ τὸν χν̄ ἰδόντες, σαρκικῶς βαπτιζόμενον· ὑπὸ ἰωάννου τοῦ προδρόμου· νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογοῦντες, αὐτῷ κράξωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

ἑτ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ·

Νῦν τοῦ ἰεσσαὶ, ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος· θείαν κιβωτόν· καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον· ἐξ ἧς προῆλθεν ἄνθος, τῆς ζωῆς τὸν ἀκήρατον· ὃν ὁ ἰορδάνης κατα πτήξας Ὁ ἰωάννης χεῖρα πτήξας, χῷ ἔκραζεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

ἑτ. Ψί σοι ἔστι θάλασσα·

Ἄσατε ὠδὰς, αἱ οὐραίναι δυνάμεις· ψάλατε βροτοί· καὶ ἀγάλλεσθε συμφώνως· ἰδοὺ γὰρ ὁ δεσπότης, τοῦ πατρὸς τὸν ἀπαύγασμα· ἔρχεται ἐν ῥείθροις ἰορδάνου· ἵνα βαπτισθῇ ὑπὸ τοῦ δούλου· λαοὶ κράξωμεν· εὐλογημένος ὁ φανεὶς, θς̄ ἡμῶν δόξα σοι:~

Δόξα ἦχος π̄ δ'·

Μακάριοι ἐστὲ ὅσιοι, καὶ μάρτυρες χῡ τοῦ θῡ· ὅσιοι μὲν, ὅτι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· μάρτυρες δὲ, ὅτι μάχαιρα ὑμᾶς οὐκ ἐχώρισε τῆς ἀγάπης τοῦ χῡ· ἐς διὰ τοῦτο χαίρετε· ὅτι πολὺς ὁ μισθὸς ὑμῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται· σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται, τὰ οὐράνια πάντα καὶ τὰ ἐπίγεια· ἄγγελοι Ὁ ἄνθρωποι συμμίγνυνται· ὅπου γὰρ βασιλέως παρουσία, καὶ ἡ τάξις παραγίνεται· δράμωμεν τοίνυν Ἐπὶ τὸν ἰορδάνην· ἴδωμεν πάντες τὸν ἰωάννην· πῶς βαπτίζει κορυφὴν ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον· διὸ, ἀποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, συμφώνως βοήσωμεν· ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ θῡ, ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· καταυγάζουσα καὶ παρέχουσα πιστοῖς τὸν μέγα ἔλεος:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ ιδ'· τῶν ἁγίων ἀββάδων· ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδομεν τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων θεοφανίων· καὶ ψάλλομεν τὴν ἅπασαν ἀκολουθίαν ἔν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ· καθὼς καὶ ἐν τῇ ἑορτῇ· ἄνευ τῶν ἀναγνωσμάτων:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ ιδ'· τῶν ἁγίων ἀββάδων, τῶν ἐν σινᾷ ὄρει ἀναιρεθέντων·

ἑτ. Ἐπάθαι τὸν πράξαν ὧδε τοὺς πολλοὺς φόνους· Ψὸ δ' αὖ πεπονθὸς, ἄνδρες ἀρετῆς φίλοι·

Ἀβάδας ἀμφιτετάρτη καὶ δεκάτη, κτάνε χαλκός·

Οὗτοι τὸν ἀσκητικὸν βίον ποθοῦντες· πᾶσι τοῖς τοῦ κόσμου χαίρειν εἰπόντες· κατώκουν τὴν ἔρημον· μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ μακάριος νεῖλος· ἔπαρχος γεγονὼς κωνσταντινουπόλεως· ὁ καὶ δυνάμει λόγου καὶ τοῦ ἁγίου πνς̄ χάριτι κάλλιστα συγγράμματα ἐνθεὶς, πρὸς ἄσκησιν ἐπαλείφοντα· καὶ τὴν διαγωγὴν καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ ἀναίρεσιν τῶν ὁσίων πατέρων τούτων διαγράψας· οὗτοι γὰρ ἀνηρέθησαν ὑπὸ τῶν βαρβάρων· οὕτω λεγομένων βλεμμύων· ἀπὸ ἀρραβίας ἕως αἰγύπτου καὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς, κατὰ τὴν ἔρημον παρατεταμένων· πρὸ δὲ χρόνων πολλῶν, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ πέτρου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, ἀνηρέθησαν καὶ ἕτεροι, ἡσυχάζοντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ σινᾷ ὄρει· ἐξελθόντες γὰρ οἱ κατοικοῦντες καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ σινᾷ ὄρει σαρακηνοὶ, ἀποθανόντος τοῦ φιλάρχου αὐτῶν, πολλοὺς ἐφόνευσαν τῶν ἀσκητῶν· τῶν δὲ λοιπῶν φυγόντων εἰς τὸ ὀχύρωμα, ἐφάνη τοῖς σαρακηνοῖς διὰ τῆς νυκτὸς φλὸξ πυρὸς κατακαίουσα ὅλον τὸ ὄρος· ἡ δὲ φλὸξ ἀνήρχετο ἕως τοῦ οὐνοῦ· καὶ ἰδόντες οἱ σαρακηνοὶ ἐφοβήθησαν· καὶ ῥίψαντες τὰ ὅπλα αὐτῶν ἔφυγον· οἱ δὲ πρῶτον σφαγέντες, ἦσαν τριάκοντα ὀκτώ· ἔχοντες πληγὰς διαφόρους ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν· ἐξ αὐτῶν δὲ εὑρέθησαν δύο ζῶντες· σάββας καὶ ἡσαΐας· οἱ δὲ φονευθέντες οἱ μὲν τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν τελείως· τῶν δὲ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἐκράτει τὸ δέρμα· ἄλλοι μέσον ἐκόπησαν, οὓς ἔθαψαν οἱ δύο μοναχοί, οἱ καὶ τὰ περὶ αὐτῶν εἰπόντες:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων, λγ'· πρῶν τῶν ἐν τῇ ῥαϊθοῦ ἀναιρεθέντων· ἔτι, Ὡς πρὶν ῥαχὴλ τὰ τέκνα νῦν τοὺς ἀββάδας· Κλαίει ῥαϊθὼ συγκεκομένοις σπάθαις·

Οὗτοι οἱ μακάριοι πατέρες τὸν ἀσκητικὸν ἀγῶνα διήνυον, ἔνθα εἰσὶν αἱ δώδεκα πηγαὶ τῶν ὑδάτων· Ἃ οἱ ἑβδομήκοντα στέλεχοι τῶν φοινίκων· βλεμμύων δὲ τριακοσίων ἐπιβάντων ξύλοις μεγάλοις· Ἃ περασάντων τὸ πέλαγος αἰθιοπίας, καὶ ἐλθόντων εἰς τόπον τινὰ καὶ εὑρόντων πλοῖον Ἃ ἐμβάντων ἐν αὐτῷ καὶ διαπερασάντων εἰς τὴν χώραν τῶν φαραμιτῶν· ἐξῆλθον οἱ φαρνῖται εἰς συνάντησιν αὐτῶν· καὶ ἐνικήθησαν ὑπὸ τῶν βλεμμύων· καὶ ἐσφάγησαν ἄνδρες τεσσαρακοντα ἑπτά· οἱ δὲ βλέμμυες ἐπάραντες τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν φαραμιτῶν, ἀπεῖλθον εἰς τὸ κάστρον ὅπου εἶχον τὴν ἐκκλησίαν οἱ ἅγιοι πατέρες· οἳ καὶ κλείσαντες τὴν θύραν, ἐξεδέχοντο τὸν θάνατον· ἐλθόντες οὖν οἱ βάρβαροι καὶ μὴ εὑρόντες χρήματα, πάντας ἐφόνευσαν· καὶ λαβόντες τὴν αἰχμαλωσίαν, ἀπῆλθον πρὸς τὸ περάσαι· καὶ μὴ εὑρόντες τὸ πλοῖον, ὅπερ οἱ ἀγκαρευθέντες ἐβύθισαν καὶ ἔφυγον, ἐμάνησαν καὶ ἔσφαξαν τὴν αἰχμαλωσίαν πᾶσαν· ἐσφάγησαν δὲ καὶ αὐτοὶ πάντες ὑπ' ἀλλήλων:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου πρς̄ ἡμῶν θεοδούλου τοῦ σοφοῦ·

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς νείλου τοῦ σοφοῦ· τοῦ γεγονότος μὲν ὑπάρχου κωνσταντινουπόλεως, καταλιπόντος δὲ τὴν δόξαν τοῦ κόσμου, καὶ ἀπελθόντος καὶ μονάσαντος ἐν τῷ ὄρει σινᾷ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ· τούτων οὖν καὶ ἑτέρων ἐκεῖσε διαγόντων, καὶ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν διανυόντων, ἐξαίφνης ἐπιπεσόντων βαρβάρων καὶ ἀρξαμένων κατασφάζειν τοὺς ἁγίους πατέρας· ὁ μὲν νεῖλος, ἠδυνήθη φυγεῖν, ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ θεόδουλος ἐκρατήθη αἰχμάλωτος μετὰ καὶ ἄλλου τινὸς νέου, καὶ δεθέντες ἐσύροντο· κατασκηνώσαντες δὲ οἱ βάρβαροι ἐβούλοντο σφάξαι τοὺς νέους καὶ θῦσαι

τῷ

τῷ πρὸ τῆ ιλ λίου αἰματέλλομαι ἄρχω· καὶ ὁ μὲν εἰς ἔφυγεν· οἱ δὲ βάρβαροι κοιμηδέντα, τῆ ιλ λίου αἰματείλαντος καὶ τῆ ἄρχου κρυβέντος· οὐκ ἔσφαξαν τὸν θεόδουλον· βουλόμενοι δὲ πωλῆσαι, δύο μόνον χρυσίνοις ἐλάμβανον· καὶ γυμνώσας ὁ ξίφος ὁ εἷς, ἦλθε σφάξαι αὐτόν· τότε ιληόρασεν αὐτὸν ὁ ἐπίσκοπος καὶ ἀπέλυσε· καὶ καλῶς βιώσας, ἐκοιμήθη· τελεῖται δὲ τῶν τοιούτων ἁγίων πατέρων ιὲ σύναξις, ἅμα τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου, τῆ τῷ ὀρφανοτροφείῳ·

Τῇ αὐτῇ ιὲ μέρᾳ μνήμη τῆ ὁσίου πρεσ ιὲ μῶν τεθαμνᾶ, τῆ κτίσαντος τὴν μονὴν τῆ χηνολάκκου· ᾗ·

Τῶ χηνολάκκου τὴν μονὴν δειμαμένω· θεῖω τεθαμνῶ λάκκος ὠρύχθη τάφου·

Οὗτος ὑπῆρχε τῶν ἀφ' ἡλίου αἰματολῶν· ἀγενῆς κατὰ τὴν μέσην ἡλικίαν· ἐξ ἀρχῆς τὴν ἀσκητικὴν βίον ζηλώσας· καὶ Σατὶ τὰ τῶν ἀνδρῶν μοναστήρια τὰ κατὰ τὸν ἰορδάνην καὶ τὴν ἔρημον· καὶ τῆ ἁγίου ἀνθυμίου καὶ σάββα καὶ θεοδοσίου καταφοιτήσας· καὶ ἑκάστου τὴν διαγωγὴν καταμαθών, ὕστερον κατέλαβε τὴν κωμοπολιν· Σατὶ τῆς βασιλείας λέοντος τῆ ἰσαύρου· ξενίας δὲ τυχὼν παρὰ τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ γερμανῷ· καὶ παρ' αὐτῷ χρόνον τιμὰ καταμείνας, καὶ πλεῖστα παρ' αὐτοῦ καταμαθών, καὶ εἰς ὠφέλειαν προσλαβών, Σὺν τοῖς πρακτέοις χρησὸς αὐτῷ σύμβολος γεγονώς, ἔνθα μὴν ὄζιν ιὲ τῆ χηνολάκκου λεγομένη μονὴ, συναθεῖσα παρ' αὐτῆ κατεβίωσε· πλῆθος μοναχῶν συναθροίσας· οὓς παιδεία καὶ μουδεσία ἐξέθρεψε τῆ κῦ· Σ εἰς μέτρον ἡλικίας κατέστησε τῆ πληρώματος τῆ χῦ· καλῶς δὲ διαμύσας τὸν βίον· καὶ τῆς ἀπευθέως τῆς ἐκεῖθεν ἐν δὲν δὲ τὰς ἀποδείξεις λαβών· ἐν τῷ μέλλειν ἐκδημεῖν, προπεμπομένης αὐτῆ τῆς ψυχῆς μετὰ δόξης· ὡς οἱ διὰ καθαρότητα θεασάμενοι πολλοῖς διηγήσαντο, ἀπὸ τῶν κάτω τοῦς τὰς ἄνω κατοικίας ἀπέστη·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ἀγνὴ, ἐν σκοτεινῇ φρυρᾷ βληθεῖσα τελοῦται· ᾗ· Ἀγνὴ ἀναχωροῦντα εἰς οἶκον σοῦ τοις· Παύφωτον αὐτῇ προσευξέμησαν οἰκίαν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἐν τῷ κυρίῳ πάσχα, κυριακὴ τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου· ᾗ·

Φαρισαίζων ἱεροῦ μακραίωνος·
χς γὰρ ἔμοιγε, ὦ τα πειροὶ δεκτέοι·

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, ιέ· τῆ ὁσίου πρεσ ιὲ μῶν παύλου τῆ θηβαίου· καὶ τῆ ἁγίου ἰωαννίκου τῆ καλυβίτου·

Εἷς δὲ κε ἐκέκραξα σχεδὸν, ἦχος β'.
Οτε ἐκ τῆ ξύλου σε·

Οτε, Σατὶ μύσει δεινῇ· πέρ τας τῆ βίου φερομένας, ἐμφερόμως ἔλιπες· καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως, πόνοις ἐχώρησας· τότε χαίρων κατέλαβες, ἀβάτοις ὀρήμοις, ἔρωτι πυρούμενος, τῆς τῆ κῦ φορᾶς· ὅθεν, ὀρημώσας τὰ πάθη, τῇ Σατὶ μονῇ τῶν κρειττόνων, ἄγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας·

Πάσης· ἀνθρωπίνης σεαυτὸν· πάτερ συμφυσίας χωρίσας ἀπὸ μεότητος· πρῶτος τὴν τῶν ὀρήμων παῦλε κατέλαβες· ὑπὲρ τὰ πάντα μαζόμενα· καὶ βίου δι' ὅλου· ὥφθης ἀγωνούμενος· ὃν θεὸν αὐτῶν εὗρεν, ἐπιμύσισε θεία· ὡς τῶν θησαυρὸν κεκρυμμένον· καὶ τῇ οἰκουμένῃ ἐφαμόρωσε·

Ζήλω, Σατὶ γῆς διαγωγήν· Σατὶ τηδευσάμενος παῦλε· θηρσὶ συνώκησας· δι' ὀρμέου ὅσιε, διακονούμενος· θείκαῖς Σατιμύσεσι· καὶ τῆ τοῦ ὡς εἶδεν· ὅτε σε ὁ μέγιστος εὗρεν αὐτῶν· θάμβους,

πεπλησμένος τὴν ἀλήτην· καὶ πρεσ-
μονητὴν καὶ δεσπότην· ὡς θῦ ἀπαύστως
ἐμεγάλυνεν:~

ἕτερα τῦ ἁγίου Ἰωαννίκου· ὅμοια·

Ο τε, ἐπὶ μύσει δεινῷ· κόσμου τὴν τερπνό-
τητα πέρ, χαίρων ἐξέφυγες· τότε προε-
τίμησας, τῆς ἀνυδρώδους ὁδοῦ· τὴν σεμνὴ
καὶ ἐπώδυνον· καὶ λίαν βραχείαν· ὁ-
θεν φερωνύμιον, ψυχῶν κατέλαβον·
θεῖον, ἐνδυσάμενος σῶμα· τῇ ἀπο-
φυγῇ καὶ γυμνώσει· ἀλήτην τῶν πα-
θῶν δεομακάριστε:~

Ζ ἐμνήσω, ἐπεμόησας ζωλώ, ξένον ἐπιπόθεν
μα φίλτρῳ χῦ μυροβλύτορ· οὗ πυρὸς τὴν
ἄφατον, πνευματικὴν ἔσβεσας· καὶ πυ-
λῶσιν αἰωνίους, τῶν σῶν γεννητόρων,
πέρ ἐκαρτέρησας, σέβων θλιβόμενος·
ὅθεν, χαρισμάτων ἐπλήσθης· καὶ τὴν
αἰωνοφαίδρυτον πλοῦτον, τὴν ἐν οὐρανοῖς ἐ-
κληρονόμησας:~

Φ ὁρῶν, ἐν χερσὶ θεοῦ· πέρ ἀναπέλιον
τοῦτον, πληρωτὴς γέγονας· ὕπαρξιν
γεννήτορας, ἀπαρνησάμενος· ἰωαννί-
κιε καὶ διάκρισι, καὶ σεμνοχωρία· ὅλον δια-
μύσας σου, τὸν βίον ὅσιε· ὅθεν, παρε-
κλήσεως θείας· καὶ διηνεκοῦς ἀΐδρε-
σιμίας· μνῶν ἐπαπολαύσῃς δεομακάριστε·

Ὠδὴ ἦχος β'.

Ἀ ρνησάμενος κόσμον, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ ὄ-
σιε· ἀναπέλιον λαβών, ἀναπέλικῶς ἀν-
τῷ ἠκολούθησας· καὶ τῇ καλύβῃ διαι-
τώμενος, ὡς ἐν παραδείσῳ μυσικῶς· τῇ
ἄκρᾳ σκληραγωγίᾳ τῆς σαρκός· τὸν
βρεφοκτόνον δράκοντα ἀπέκτειμας·
διὸ ἐν οὐρανοῖς ἀυλιζόμενος ἰωαννίκη μακά-
ριε· αἴτησαι ἡμῖν ὁ μέγα ἔλεος:~

καὶ μνῶν, ᾯδὴ· Ὁ τε ἐκ τῦ ξύλου·

Χ αῖρε, ἡλιόμορφος ἀστήρ· χαῖρε ἡ αἰτία
ἀπολύτρωσιν, καλῶν ἀπολαύσωμεν· χαῖρε ἡ
χωρήσασα θῦ ἀχώρητον· ἡ τὸν σάκχυ
βλαστήσασα, τ' ἀθανασίας· χαῖρε θείου
ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος· χαῖρε, ἡ ἀ-
ρετῶν αἰωνίων, τῆς προσληπτικῆς ἡμῶν κό-
ρη· ἀπαλῶν ἡ πρόξενος ὑπαρχουσα·

προσῆν· ὅμοιον·

Ο τε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς· ἔβλεψε τὸν ἴ-
διον ἄρνα, Χῦν σφαγὴν ὡς βροτόν· θέ-
λοντα ἑλκόμενον, θριωθοῦσα ἔλεγεν·
ἀτεκμώσαι μνῶ ἀπαύδῳς με, χέ τὴν τε-
κοῦσαν· τί τῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρω-
τὴς τῦ κτίσματος, ὅμως· αἰνυμνῶν καὶ δοξά
ζω· σοῦ τὴν ὑπερφυᾶ μου τε καὶ λόγου·
ἄκραν ἀγαθότητα φιλανθρωπε:~

Εἰς τὸν ἦχον ἧχος τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος πλ. β'.

Ο σιε πέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ
φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, εὗρε μισθὸν τῶν καμάτων
σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φά-
λαγγας· τῶν παθῶν ἔφθασας τὰ τέ-
λματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐβίωσας·
παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν κύριον, ἐ-
ρυσθῆναι αἰτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, ᾯδὴ· Ὁλίσθοντες ἀποθέμενοι·

Χ αῖρε λύχνε πάμφωτε· λιθιακῶν λαμ-
πηδόνων· λαμπρότερα δέσποινα, χαῖ-
ρε λύσις ἀχραντε, τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς·
ἡ ἐλπὶς δέσποινα, τῶν ἀπελπισμένων,
ἡ παράκλησις τῦ γένους ἡμῶν· χαῖρε πα-
λάτιον, τῦ παμβασιλέως λαμπρό-
τατον· Ὄρος δ' ὁ πότατον· ἐξ οὗ λυ-
τρωτὴς προελήλυθε· χαῖρε θεῖε λόγου·
λαμπάδιον θεῖον τερπνόν· χαῖρε
λυχνία ὁλόφωτε, χαῖρε θρόνε πύρι-
νε:~ προσῆν· ὅμοιον·

Ρ ομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ συμεὼν τὴν καρ-
δίαν, τὴν σὴν διελήλυθεν· τραγικὰ
δέσποινα, ὅτε ἔβλεφας· τὸν ἐκ σοῦ ἐκ
λάμψαντα· ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' αἰσθή-
μων ὡς κατάκριτον· χρῶ ὑβριζόμενον·
ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον· πλευ-
σὶν δὲ ὀρυσσόμενον· χεῖρας τε καὶ πό-
δας ἧλούμενον· καὶ ὀδυρωμένη, ἠλά-
λαζας μητρικῶς· τί τῦτο τέκνον γλυ-
κύτατον, ὁ καινὸν μυστήριον:~

Ψευδάριον, ἦχος δ'.

Κ βρέφας τὸν κύριον ἐπιποθήσας ὁρμῶς·
τὸν κόσμον κατέλιπες καὶ τὰ ἐν κόσμῳ
τερπνά·

τὸν πνᾰ· καὶ ἤσκησας ἄεισα· ἔπηξας τὴν καλύβην, πρὸ πυλῶν σῶν γονέων· ἔθραυσας τῶν δαιμόνων τὰς ἐμέδρας παμμάκαρ· διό σε ἰωαμνη, χὲ ἀξίως ἐδόξασεν:~

Εἷς τὸν ὄρθρον· ὁ εἷς καμὼν τ̃ ὀκτωήχου· καὶ τῶν ἁγίων δύο· Ο καμὼν τ̃ ἁγίου παύλου· ᾠδὴ ά· ἦχος π̃ δ̀·

Ἀστομεν τῷ κῷ·

Παῦλον τὸν θεοφόρον, ὡς τῶν μυστηρίων τὸν εἰσηγλώτισμα· οἱ πιστοὶ συνελθόντες· ἐν ᾠδαῖς καταχρέως τιμήσωμεν:~

Γόνυας τῆς ὀρθίμου· πρῶτος πολιτὴς παῦλε ἀοίδιμε· οὐρανῶν βασιλείας· κληρονόμος δηχθεὶς δι' ἀσκήσεως:~

Ὅλον δι' ἐγκρατείας· σεαυτὸν καθάρας παμμακάριστε· οἰκητήριον ὤφθης· τ̃ θ̃υ καὶ ἀπόστολων ὁμόσκηνος:~ Ϗ.

Ἤλεγξας τὸν κέ· ἡσυχάσαντα μὴ τὸν ἄϊδιον καὶ ὑπόρθυον λόγον· ὑπὸρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε:~

Ἕτερος καμὼν τ̃ ἁγίου ἰωαμνου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἤ τοχόν παλῶν δείξον με δ' χὰς σου μάκαρ· Ἰωσήφ·

ὨΙδὴ ά· ἦχος β̀· Ἐν βυθῷ κατέστρωσε· λυπαθεὶς ταῖς θείαις ἀρεταῖς· πλούτου κατεφρόνησας· τ̃ Χ̃υ γῆς καὶ οὐρανίου ἔτυχες· διό με τωχεύσαντα, θείας χώσεως κατα πλούτισον χάριτι· ὅπως σε ὑμνήσω, πᾶν πολιτείαν τ̃ ἰσαγγέλου· ὁμιλοῦντα τ̃ κῷ τὸν χριστόν· μάκαρ ἐκ μεότητος· σὺ ἐπελθὼν ἀσκητικοῖς παλαίσμασιν· ἐταπείνωσας, τὴν ταπείνωσιν τ̃ χῦ ὁπλισάμενος· δι' ἧς αὐτὸν ὑψώσης, ὕψος ἰωαμνη πρὸς οὐρανίου:~

Ὡς ὁδεύσας τείβον τὴν χειμώ· θλίψεσι καὶ διώξεσι· καὶ χειμαγμοῖς καὶ κακουχίαις ὅσιε· πρὸς ἀρυχωρότατον, πλάτος ἔφθασας· ἀνεικὼς δ' κατάλυμα, ἄξιον τῶν πόνων· πᾶν ἰωαμνη ἀξιάσας· ἀλεπαῖς παλῶν ἐπιβουλαῖς· κόρη χειμαζόμενος· καὶ προσβολαῖς ἁμαρτιῶν κλονούμενος· σοῦ πρὸς τ̀ ἀκοίμητον, πρεσβείαν πρυμνήτε· πόθῳ κατα-

φεύγω· οἰκτειρήμε σῶσον ἀφθαρθενε· ᾠδὴ γ̀· Ο χερεώσας λόγω τοὺς οὐρανούς· Ἐρὸς τὸν θ̃ὸν ὅμμα σου τῆς ψυχῆς· ἀτενίζων πᾶν αὐτὸν ἠκάπησας· μισήσας τὰ ἐπίκηρα· καὶ ἀπελικνὴν διαμύσας ζωήν· ταῖς ἀκτῖσι πᾶν τῶν ἀρετῶν· παλῶν ἐδόξας τὴν ἀχλὺν ἐμφανῶς· τὸν φωτισμὸν τ̃ πνᾰτος· ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ δεξάμενος:~

Τῷ οὐρανίῳ ἄρτῳ διαβαφείς· ὡς λίλιας πάλαι διὰ τ̃ κόρακος· τὴν μοναυλὴν ἐξέφυγες, πᾶν ἱεζάβελ τῇ σκέπῃ χῦ:~

Βασιλάς τῆς δόξης Ϭ ποιητής· ἐκ βαφῆς αἱμάτων τῆς δεομήτορος· τ̀ ἑαυτ̃ ἀλαργίδα· βάψας μυρσίνης ἐπορφύρωσεν:~ ἄλλος· Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημος· ὑμίαμα ἀνῶδες τῷ ἀληθεπόπτῃ ὅσιε· τὰς σὰς ἀνάχας προσήγαγες· ἃς ὡσφρήνθη καὶ προσεδέξατο· ἀσκητῶν ὁμηγύρεα καταπάτησε:~

Ῥείθης θαῦμα μέγιστον· τὰς καρδίας ὅσιε· τῶν ἀσεβῶν ἐκ πλήθους πῶς, πυλῶσι προσεκαρτέρησας· γεμνητόρων τωχεύων καὶ θλιβόμενος:~

Ἡμίμως ταῖς θλίψεσι, καὶ μηχείαις ὅσιε προσκαρτερῶν ἀπάθειαν· ἐχολίσω σαρκὸς φρονήματα· ταπεινώσας ἰσχύϊ θείᾳ πνᾰτος:~ Ϗ.

Μυείπνοον ὡς ῥόδον ἀπὸ κοιλάδων ἄγραυλε· ὁ καθαιρέσε εὗρατο· καὶ ἐν μέσῳ σου κατεσκίωσεν· ἀνῳδίας πληρώσας Ϭ ἀμήθρώπινον:~ ὁ εἰρμός·

Ἐξιώθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρῖνον κέ· ἡ τῶν ἐθνῶν φαρίσουσα ἐκκλησία, τῇ παρουσία σου· ἐν ᾗ ἐχερεώθη ἡ καρδία μου· κᾶ ἦχος ά· Ψὸν τάφον σου σῆρ·

Τοῦ κόσμου τὰ τρόπαια, ἐκκαρδίας μισήσας· καὶ μόνον τὸν θ̃ν, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας· τὴν ἔρημον ὡς ἔμμοικον, πόλιν παῦλε κατέλαβόν· ἐπιμόνοις δὲ, ταῖς θεωρίαις σχολάσας· ὤφθης ἄγγελος μετὰ σαρκὸς βιοτεύων, διό σε γεραίρομεν.

Δόξα· Ψὴν ὡραιότητα·

Ἅλου τὸν ἐπόνερον, καὶ δόξαν ῥέουσαν, λιπὼν·

Digitized by Google

λιπών· οὐραμίον ὅλβον ἀπείληφας· καὶ κλέος περ ἀληθῶς, αἰωνίζον μακάριε· ὅθεν μακαρίζομεν, τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν· καὶ τῷ πνευματί, ἐν αὐτῇ ἐκβοῶμεν σοι· πρὸς κύριον μνημόνευε ἡμῶν, ὡς ἔχων ἰσαμύνη παῤῥησίαν:~

καὶ μνῶ Ἅγ. ὅμοιον·

Ὡς ἀγεώργητος παράδεισος, πᾶν ὡραιότατον βότρυν ἐβλάστησας· ἁπαλυνόμενος ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν σεῖον· τῷ πνεύματι τὰ διαφθαίνοντα, τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν σε, πάντων καλῶν μακαρίζομεν· ἀεὶ συνὼν τῷ ἀγγέλῳ βοῶμεν· χαῖρε νύμφη κεχαριτωμένη:~ προ Ἅγ. ὅμοιον·

Ἡ ἀπειρόγαμος ἁγνὴ καὶ μήτηρ σου· χεὶρ ὁρῶσα σε νεκρὸν κρεμάμενον· ζωὴ τῷ ξύλου μυκτηρικῶς, θρηνολογοῦσα ἔλεγε· τί σοι αὐτὰ πέδωκε, πάντων ἐβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος· ὁ πολλῶν σὲ μεγάλων σου, υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας· ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν·

ᾠδὴ δ'. ὁ εἱρμός·

Μυστικῶς ὁ πρόφητος προεθορῶν ἐκ παρθένου σε λόγε σαρκούμενον· μελῳδικῶς ἀνεβόα, δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε· ἐφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεοῦ, ἀρετῶν ἀκαρπίαν ἐβλάστησας· καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάραμας· τὰς ἐπιθυμίας ἀσκήσει τῇ σῇ:~

Ὦ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ χυ· τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας· καὶ ἑαυτὸν τῷ πνεύματος· περ κατεχώρισας ἐδώδιμον:~

Βακτηρία τῆς ἀρετοῦ σου ζωῆς· ὡς περ ῥάβδῳ τὰ πάθη ἀπήλασας· διό σου καὶ ὁ θαύματος ῥᾳδίως· πρὸς ταφλώσοι συνεθροισεν:~ Ἅγ.

Ἁλουργὶς ἐξυφαμένη μυστική· ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων τῷ παθητῷ θεῷ· ἣν ὁλοθυσθεὶς θυσία· ἤμωσεν ἡμᾶς τῷ θεῷ τῷ πατρί:~

ἄλλος· Ἐλύθης ἐκ παρθένου·

Ἐν ῥάκεσι, πενιχροῖς ἐσπαργανώθης ἐγκρυπτόμενος· ὡς ἔχθρὸς δεσπόζεται· θείαν ὁλόλυσιν γὰρ ἐλάβησας· καὶ ἀμφιασάμενος· εἰς τὸν μυμφῶνα τὸν ἄνω, εἰσελήλυθας:~

Ἐξαίρετος, τὸν οἰκεῖον σπόρον θεόπνευστε· καρδίας τοῖς αὐλαξι, σὰν τὸ πνεῦμα ἐγεώργησας· μόας διαῤῥέοντα· τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως μιμουμένων σε πέπεμψαι, χορὸν τὰ κλύβη δεσπότου· πανηγυρίζοντα καλλίβοη δεσπότου· πανηγυρίζοντα καλλίβοη δεσπότου· πανηγυρίζοντα καλλίβο

ἀξίωμα· οὐδὲ τῆς σαρκὸς, ἡδονὴ κατε-
χαύνωσεν· ~ Στ.

Ε μιμνῄσκου τῶν ἀθλίων δεσπότην, πε-
κτεις ἀφθόρως· μείνασα παρθένος δὲ
μετὰ τόκον· παρθενομῆτορ ὦ ἀπαύ-
στως δυσώπει· ἐπηρείας ἐχθρῶν λυτρώ-
σασθαι, τοὺς ὑποὺ τὴν σκέπην τὴν σὴν
καταφεύγοντας· ~

ᾠδὴ ϛ'. Χριστῶμα μοι παράσχου·

Τ ἀκτῖνας ἐκπετάσασα πρὸς θεὸν· τὴν
ψυχήν σου ὅσιε, αὐτῷ παρατέθηκας·
ἐν ἡμέρᾳ δὲ νυκτὶ διαρρήσας αὐτῷ· ~

Ε δόξασαν γὰρ κοίμησιν τὴν σὴν, ἀπέλω-
φρατεύματα· πρόφητῶν τε τάγμα-
τα· καὶ ἀγίων ἀποστόλων περόσιε· ~

Τ λιὼ ζάλλω τῶν παθῶν διαφυγών· τῷ
ἐρῶ ὅσιε· τῆς ἄκρας ἀσκήσεως· εἰς ἀχεί-
μαρον λιμένα πρόσορμίσθης χῷ· ~

Η μόνη διὰ λόγου ἐν σαρκὶ, τὸν λόγον κυή-
σασα· ῥῦσαι δεόμεθα τῶν παγίδων τοῦ
Σε. ἐχθροῦ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν· ~

ἄλλος· Ἐν ἀβύσσῳ τῶν ταπεινωμάτων·

Υ τῶν φρόνημον ὄφιν κατέβαλας· τὰ πει-
νοφρόσυνος τοῖς ὅπλοις μακάριε· καὶ
ὑψωθεὶς ἐν πτώμασι· εἰς σκιρτὰς ἀνε-
χώρησας ἐσκιρτώσας· ~

Χ ἀριθμάτων ἐπληρώθης τοῦ πτώματος·
τῆς πενιείας ὑπέταξας πτώματα·
ὡς μονωτικὸς καὶ φρόνιμος· καὶ λεῶ ὁ-
λικῶς ἀνακείμενος· ~

Ψ παθείας ἐμπρέπων ὑψώμασι· πάτερ
ἰωαννὴ καλύβη κεκρυμμένος· καὶ πε-
ρασμοῖς βαλλόμενος· ἐκαρτέρεις ἐν-
δέως μαρυόμενος· ~ Στ.

συνεργὸν τῷ τεκόντι καὶ σωθέντα· λό-
γον ἐκ πατρὸς σου ἀχρὶ ἐσωμάτωσας·
δι' ἀπαθείαν ἄφατον· ὃ ἡμέτερον
ὅλον φορέσαντα· ~ ὁ εἱρμός·

Ε ἐν ἀβύσσῳ τῶν ταπεινωμάτων κυκλούμενος·
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς ἀπαθείας
σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς
ὁ θεός με ἀνάγαγε· ~

Κοντάκιον, ἦχος β'. Ψυχὰ αἰῶνα κτῶ-
Τ μενον· ἐὰν αἰῶνα τύχῃς, πανσόφως ἐφιέμενος·
τῶν κάτω τερπνῶν, ἐμφρόνως κατε-
φρόνησας· καὶ χῶ τῶν ὠχεύσαν τι· συμ
τῶν ὠχεύσας χαίρων ἠκολούθησας· ἰωαν
νὴ πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· ~

ἕτερον· ὅμοιον τῷ αὐτῷ·

Η θήσας σοφὲ τῶν ὠχείαν τὴν ἄπολο-
γομένων τῶν σῶν, τὸν πλοῦτον ἐμίση-
σας· καὶ ὡς ἀνάπηρον ἐν χερσί σου κρα-
τῶν· ἠκολούθησας χῷ τῷ θεῷ ἰωαννὴ·
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡ-
μῶν· ~ Ο οἶκος·

Τ ἱς ἱκανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι τῶν σῶν κό-
πων καὶ πόνων, ὦ καμάτων πολλῶν,
ὦ κλέος καὶ ὦ μέγεθος· ἀλλὰ λιτὰις
σου ταῖς πρὸς θεὸν ἀπροσδέκτοις· τῇ
πρὸς χάριν μοι μὴν χορήγησον· ὅπως
τοὺς σοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἐκφρέ-
σω πιστῶς· καὶ μέλψω σὲ ὑπὲρ λόγον
καρτερόν σου· καὶ τῆς σωτηρίσεως τὴν
ὑπομονὴν παμμακάριστε· δι' ἧς πλά-
νην ἐχθρὸν κατήγυμας· μὴ παύσῃ πρε
σβεύων ὑπὲρ πάντων ἡμῶν· ~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, ιέ· μνήμη τοῦ ὁσίου
πρὸς ἡμῶν παύλου τοῦ θηβαίου· ἀρ.

Ε ἰδαῦμα θηβαΐς ταῖς παρ' αἰγύπτου·
πύλαι· Η ὅσον γε παῦλος καὶ βίου
λίπη πύλας· Βλαστὸς θηβαΐδος πέμ
πτην θαμὲ παῦλος ἀμώμων·

Ο ὗτος ἦν ἐν τοῖς χερσὶν δεκίου καὶ οὐα
λεριανοῦ τῶν διωκτῶν· ὁρμώμενος δὲ
αἰγύπτου τῆς κάτω θηβαΐδος· αἰδόμε-
νος δὲ τὸν ζῶντι τὴν ἀδελφὴν κηδεσὴν προ
δοῦναι αὐτὸν μέλλοντα διὰ δ' τὴν ἐπι-
βάλλουσαν αὐτῷ μοῖραν καταχεῖν, ἐ-
μάκρυνεν ἐν τοῖς ὄρεσι φυγαδεύων·
ἀεὶ δὲ τοῖς πρόσω χωρῶν, ἤδη τῷ χερ-
σὶν μετὰ πεσόντος αὐτῷ τῆς πάθους·
αὐτὴ τῆς δεδικέναι τοὺς διώκτας, εἰς ἐ-
πιθυμίαν τῆς μοναύσαι κατέσχε· πρόσεγ-
γίζει οὖν ἀπηλαίω πηΐ· αὐτὸ δ' βαθύ-
ταν τοῦ ὑποδὺς τῆς ὀρήμου· ἐν ᾧ τὸν ἄν-
απαλτα χερσὶν μακρὸν γενόμενον δια
γαγὼν, ἐν εἰρήνῃ δὲ τῇ τῶν παλαιῶν ἀπε-

ειξία,

ρεξία, πρὸς κῦ ἔξεδήμησε· τοῦτον ὡς φασὶν ὁ μέγας αὐτώνιος καταλαβὼν, καὶ τὸ τόπου τὴν δυσχέρειαν, καὶ τὸ χεί μου τὸ μῆκος· καὶ τῆς αὐαχωρήσεως ἐθαύμασε· καὶ γὰρ πρῶτος τῶν ἄλλων, εἰς τὰ τῆς ἐρήμου ἐνδότερα προελθεῖν ἐτόλμησε· καὶ τὸν τῆς ἀσκήσεως παρέτεινε δρόμον, μέχρι τοῦ ἑκατοστοῦ ϛ τεσσαρακαιδεκάτου ἔτους· τοσοῦτον γὰρ ἐπεβίω ἐκμεαρὰς ἑλικίας, τῶν τοῦ βίου φερμπίδων μεταμαγεύσας:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρεσβυτέρου ἰωαννίκου τοῦ διὰ χῦ πτωχοῦ, ὃς ϛ καλυβίτης ὠνομάσθη. ϗ. Ἁρμονίχος πᾶς λιπὼν γῆς καλύβαν.

Θν οἰκοῖς ἔπηξε καὶ μικῷ καλύβαν.

Ἡ ἑκατοντατριακαιδεκάτη ἰωάννου καλύβη μετέπηξεν.

Οὗτος ἦν ἐν κωνσταντίνου πόλει· υἱὸς δευτέρου συγκλητικοῦ καὶ θεοδώρας· ἐν ἀρχῇ δὲ τῆς ἡλικίας ἐξ αὐτῆς τῆς τῶν μαθημάτων σχολῆς, λαθὼν τοὺς γεννήτορας καὶ τοὺς παιδαγωγούς· καὶ συμμίξας πρὶ μοναχῶ ἑαυτὸν, τῷ τῶν ἀκοιμήτων καταλαμβάνει, μονῳ· καὶ ὑποδύεται ἐν αὐτῇ τὸν μοναχὸν βίον· καὶ διὰ σκληρᾶς πρὸ ἑαυτὸν ἐθίζει τῆς ἀγωγῆς· ἐπεὶ δὲ τῷ πρὸς τοὺς φύσαντας φίλτρῳ ὁ πονηρὸς αὐτὸν ἔνυξε, κἀντοῦτο καταπαλαίει τὸν αὐτικείμενον· χωρίσας γὰρ τὰ καθ' ἑαυτὸν τῷ καθηγουμένῳ τῆς μονῆς καὶ τοῦτον παραιτησάμενος, καὶ παρὰ πάσης τῆς ἀδελφότητος ἀχὴν Ϛ τοῖς δεδουλμένοις λαβὼν ἐν χίματι περιχωράκιοις ἰμφιεσμένος, τὸν ἑαυτοῦ οἶκον καταλαμβάνει· ἔνθα Ϛ τοῖς χείμοις πισὶ, μικρᾶ καλύβη χειμούμενος, καὶ Ϛ τῶν οἰκείων παίδων ἐμπαροιμούμενος, διακαρτερεῖ πρὸς τὸ πυλῶνος· ὁρῶν τὸν πρᾶ καὶ τὸν μετὰ μετὰ κοσμικῆς φαντασίας παρερχομένους, σωτηρῶν ἑαυτὸν Ϛ τοῖς ἀχρωσίας χήματος· ἐν δὲ τῷ μέλλῃ τελευτᾶν, προσεκαλέσατο τὸν μετ· καὶ διὰ τῆς ἐμφανείας τοῦ χρυσοπεύκτου διαπελίας, ὅπερ κατεσκιάσθη αὐτῷ ἐπ' ὄμπι ἐν τῇ τῶν παίδων σχολῇ, ἑαυτὸν κατέχησε χωρίμον· καὶ εἰς χεῖρας θῦ τὸν ψυχὴν ἐμαφίησι· Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος σαμψαφίου. ϗ.

Καὶ σαμψάφιον πλήξατε πλαγίοι πλέον· Οὕτως γὰρ αὐτῷ πλέξετε πλείω ςέφη·

Οὗτος ἦν ἐξ ἀλεξανδρείας, πατρὸς μείλου τῆ τοῦ αὐθυπάτου τιμηέντος ἀξία· διὰ δὲ πλούτου σωφροσύναν Ϛ δεξιότητα φύσεως, καὶ παιδείαν ἀρετὴν, εἰς Ϛ ἄκρον τῆς παιδείας προήχθη· τῆς τε καθ' ἕλλησας καὶ ὅση κατὰ χῦ· ὅρος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν, εἰς τὴν τῶν δεομένων ἐπικουρίαν τὸν πλοῦτον κενώσας, τὰς ἐρήμους κατέλαβε· τῇ τῶν γυμνῶν ἀποθέσει τὸν κύριον ἐκζητῶν· Ϛ τοῖς χείμοις δὲ εἰκοσιεπτὰ τοῖς ὀρήμοις ἐναυλισθείς, καὶ κατὰ μόνας προσλαλήσας θῷ· καὶ τὸν νοῦν ἀπὸ τῶν κάτω ὑψώσας πρὸς οὐρανούς, ἐπεὶ οὐκ ἦν τὸν τοσαύτην λαθεῖν ἀρετὴν, διαβάλλεται ἀνουσαλίῳ τῷ τῶν ἀλεξανδρέων λιγεμόνι, ὃς ἦν παρὰ δεξιοῦ τὸν κατὰ τῶν χειμαρρῶν ἀναδεξάμενος πόλεμον· παρασὰς οὖν αὐτῷ, καὶ ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς μύθων τὴν τοῦ σεβάσματος αὐτοῦ πλαγίαν διελέγξας· καὶ τὸ πυραμίου Ϛ φερόμενα καταισχύνας, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ τὸν διὰ μαρτυρίου κομίζεται ςέφανον:~

Ψῆ αὐτῇ λιμέρᾳ τοῦ ὁσίου πατρὸς λιμῶν κοσμᾶ τοῦ ποικτοῦ, ἐπισκόπου μαίου μᾶ τοῦ ἁγιοπολίτου. ϗ.

Ἅπλετε κοσμᾶς ἔνθα πᾶσα τορφρόης. Μέλη λιπὼν τόρπορτα τὴν ἐκκλησίαν.

Περὶ τούτου, οὗτος ὁ λόγος ἐκ πρῶν εἰς ἡμᾶς ἀφίκετο· ὁ γὰρ πατὴρ ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ ἐξ ἀγαρηνῶν καταγόμενος· πλούτῳ τε πολλῷ σωζιρρεόμενος

καὶ

καὶ δόξη, καὶ τῇ ἄλλῃ περιφανείᾳ κοσμούμενος· καὶ τὴν οἴκησιν ἔχων ἐν δαμασκῷ τῇ περιφανεστάτῃ· προσελάβετό τινα τῶν ἀσικριτῶν ἄνδρα πολυμαθῆ καὶ σοφόν· ὃς δὲ τὸν αὐτοῦ υἱὸν ἰωάννην ἐξεπαίδευσεν εἰς τὸ ἀκρότατον· τήν τε ἔξωθεν καὶ τὴν καθ' ἡμᾶς· καὶ τοῦτο δῆλον ὑπάρχει, ἀπὸ τῶν φιλοπονηθέντων αὐτῷ συγγραμμάτων δὲ κανόνων· ὁ αὐτὸς οὗτος πήρ τοῦ εἰρημένου πανσόφου ἰωάννου, προσελάβετο καὶ κοσμᾶν τὸν μακαριώτατον κομιδῇ νήπιον ὄντα, ὀρφανία ὁμοῦ καὶ πενία πιεζόμενον ἐσχάτη· καὶ ἀναθρεψάμενος τοῦτον ἐπιμελῶς, ὡς υἱὸν ὠνόμαζε· καὶ διὰ πάσης παιδεύσεως θείας τε καὶ ἀνθρωπίνης διελθεῖν αὐτὸν ἐποίησε· διὸ σκεῦος ἐκλογῆς ἐγένετο ὁ μακάριος κοσμᾶς· πείρα δὲ μαθεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὁ ποῖος τῷ λόγῳ καὶ τῇ γνώσει γέγονεν· τοῖς αὐτῷ πονηθεῖσι κανόσι τὲ δὲ τροπαρίοις, καὶ ἑτέροις συγγράμμασιν, ἐπιμελῶς ἐν τυχοῦσιν· ἐπεὶ δὲ τῆς ὑψηλοτέρας ἀγωγῆς ἱμείρετο, τὸν μοναδικὸν ὑπέδυ ζυγόν· καὶ ἀστέρος δίκην ἐκλάμψας, ἐπίσκοπος μαΐου μᾶ χειροτονεῖται παρὰ τοῦ τῶν ἱεροσολύμων προέδρου· καλῶς οὖν καὶ θεαρέστως αὐτὸς πολιτευσάμενος· καὶ τὸ ποίμνιον ὁδηγήσας ἐπὶ νομὰς σρίοις, καὶ εἰς βαθὺ γήρας ἐλάσας, ἀνεπαύσατο ἐν κῷ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἓξ πατέρες, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· ζι·

Ψυχαὶ διαυγεῖς ἓξ διαπτᾶσαι βίου·
Ἕξα πτέρυξι συμπαρίστανται νόοις·
Ὁ ἐν ἀρχῇ τὴν γῆν θεμελιώσας·

Τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ὑποτάξας τῷ πνί· ὁ ὅσιος ἐβόα· εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Διασωθεὶς τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων· ὁ ὅσιος ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· εὐλογητὸς εἶ κε, ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν:~

Τὴν τῶν παθῶν φλόγα πατήσας πᾶσαν· ἀσκητικῶς ὁ ὅσιος ἐβόα· εὐλογητὸς εἶ κε· ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν:~ ζι·

Ὁ οὐνὸν ποιήσας τὴν παρθένον· καὶ ἐξ αὐτῆς ὡς ἥλιος ἐκλάμψας· εὐλογητὸς εἶ κε· ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν:~

ἄλλος· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Ἐτενὴν προετίμησας εὐρυχώρου, ὁδοῦ ἀξιάγαστε· καὶ χαίρων ἐκαρτέρησας, πυλῶσι γονέων σου ὀνειδιζόμενος· καὶ καταφυχόμενος πολλαῖς, ἐν ἀσθενείαις θεομακάριστε:~

Ἑαυτὸν κατεκάλλυνας ὡραιοτάταις· σοφὲ ἀναβάσεσι σαρκὸς νεκρώσας φρόνημα· διὸ προσεχώρησας, πρὸς τὰ οὐνία· δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ, σε πτῶν πρῶν ἀξιοθαύμαστε:~

Ὁδοὺς πορευόμενος τὰς εἰσαγούσας, πρὸς θείαν κατάπαυσιν· ἐξέκλινας τὰ βάραθρα· δαιμόνων μακάριε· θεία σκεπόμενος, χάριτι κραυγάζων τε ὁ ὢν, εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~ ζι·

Ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου εὐλογημένη· δι' οὗ ἐλυτρώθημεν τῆς πάλαι κατακρίσεως· καὶ σὲ μακαρίζομεν θεομακάριστε· μόνην ἣν ἠγάπησεν, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος:~

ὠδὴ η· Τὸν ἄναρχον βασιλέα·

Ἐζήλωσας ἰωάννην θεόφρον τὸν πρόδρομον· ἐν ἐρήμῳ ἀσκήσας· μεθ' οὗ καὶ τῆς ζωῆς, τυχεῖν κατηξιώθης, τῆς ὄντως ἀϊδίου:~

Κατέσβεσας τῶν παθῶν τὰς καμίνους, πήρ ἡμῶν, ἐγκρατείας τῇ δρόσῳ· βοῶν πανευσεβῶς· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Παράδεισον ἀληθῶς ἀπειργάσω τὴν ἔρημον· ἐν αὐτῇ διαπρέψας ἐν πάσῃ ἀρετῇ· διὸ καὶ παραδείσου τρυφῆς κατηξιώθης:~ θκίον·

Ὡς ἔχουσα πρὸς θν παῤῥησίαν· πανύμνητε θεομὴρ μαρία· ἱκέτευε αὐτόν· κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας:~ ἄλλος· Τὸν ἐν καμίνῳ·

Μὴ παλαιούμενον σαυτῷ, ἰωάννη ἀρεταῖς πεποικιλμένον· ἐξυφαίνων χιτῶνα·

περι-

πολλιόλλιω πεμπτεχαμ· ἐμ εἴδῃ πτωχοῦ σὺ ἐμδέδυσαι· τοῖς τῶμ γεμμητόρωμ πρεσκαρτερῶμ πυλῶσιμ:~

Ἀμεμπτος ἄλλος ὡς ἰώβ, πρὸ θυρῶμ καὶ κοπαθεῖς ὡς ἐμ κοπρίᾳ· ὑποφορῶμ ὀνείδη τῶμ οἰκετῶμ σου σοφέ· λιμῷ τε δίψει πιεζόμενος· ὅθεμ ἐκληρώσω τὴν αὐτῶ βασιλείαμ:~

Κατηκολούθησας σαφῶς· ὧ πορ εἴληφας χερσὶμ ἀμαπέλιο· Ὃ ἐπτώχευσας μάκαρ πεμπτῶμ ἐμ ὅλῃ ζωῇ· καὶ πρᾶος γέγομας καὶ ἄκακος· καὶ τῆς βασιλείας τῆς αὐτῶ κληρομόμος:~

Ἄλλος ἐδεήθης ἀβρεκαμ, τὴν τειάδα ξεμαλῶμ τῇ σῇ καλύβῃ· αἱμαβάσεσι θείαις, καὶ λογισμοῖς καθαροῖς· καὶ ἄκρα, πτωχεία μακάριε· ταύτῃμ δεραπεύσας, εἰς πτῶτας τοὺς αἰῶμας:~ Κ.

Ῥεῖθρομ ἀέμναομ ἡμῖμ· τοῖς προσφέχουσιμ εἰς σὲ ἀχμὴ πηλάζεις· οὗ τὴν ἄφθομομ χάριμ, ἀπαρρύομενοι σοῦ· ὑμμοῦμεμ τὸμ τόκομ πτωχάζραμτε· καὶ ὑπερυφοῦμεμ εἰς πτῶτας τοὺς αἰῶμας:~

Ὁ εἱρμός·

Τὸμ ἐμ καμίμῳ τῷ πυρός· τῶμ ἑβραίωμ τοῖς παισὶ συγκαταβάτα· Ὃ τὴν φλόγα εἰς δρόσομ μεταβαλόμτα, θῦ· ὑμμεῖτε τὰ ἔργα ὡς κῦ· καὶ ὑπορυφοῦτε εἰς πτῶτας τοὺς αἰῶμας:~

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός·

Τιῶ ἀόρατομ μορφιῶ· θεϊκῶς δεξαμένη, ἀπειρόγαμε παρθένε Ὃ μῆτερ· ὕμμοις τὸμ τόκομ σου μεγαλιώομεμ:~

Ὡς θησαυρόμ σε μοπτόμ, κεκρυμμέμομ ὅσιε· ἀπεκάλυψεμ ὁ θς αὐτωρίω· ἡμῖμ δὲ εἰς δόξαμ καὶ ἀγαλλίασιμ:~

Εἰς τὸμ φόβομ τῦ θῦ· ἑαυτὸμ καθηλώσας πέρ ὅσιε· τῇ τῦ θαμάτου μελέτῃ· τὸμ βίομ τελέσας ζωῆς ἀξίωσαι:~

Ὡς παῤῥησίαμ πρὸς θῦ, κεκτημένος πρέσβυ· ὑπὲρ τῶμ πίστει ἐκτελούμτωμ τὴμ μνήμημ σου ταύτημ, παῦλε μακάριε· τὸμ σωματάρχομ πρί· Ὃ ἁγίω πνί· συλλαβοῦσα χῦ· καὶ τεκοῦσα ἀφράστως· Κ.

παρθένε ἱκέτευε τῦ σωθῆναι ἡμᾶς:~

Ἄλλος· Ἀμαράχου γεμμήτορες·

Ἰθύς μου καὶ ὕμμησις ὁ χς ἐκραύγαζώ· τὸμ προσάτημ τῦ σκότους ἐμ τούτῳ ῥέπομαι· τὰς φαμτασιώδεις ἀπάτας τὰς παρ' αὐτῦ, οὐδ' ὅλως πτοοῦμαι· μόμομ φαμταζόμενος, κάλλος θεῖομ καὶ ἀπρεπέσι τομ:~

Ὡς γῆ πίωμ ὅσιε· ἡ σὴ καρδία δέδεκται· τὸμ οἰκεῖομ ἀπόρομ μοὸς ταῖς αὔλαξι· καὶ ἑκατοστεύοντα καίχυμ καρποφορεῖ· ἐκ βέβοντα τῶμ πτώτωμ σε· τὰς ψυχὰς θεομακάριστε:~

Ἑωυὼμ τῷ δεσπότῃ σου· καὶ τὰς ἐκεῖθεμ ὅσιε, φαμωτάταις λαμπάσι καταυγαζόμενος· θεῖομ φωτισμὸμ τοῖς ἐμ πίστει τὴν φωταυγῆ, τελούμτωμ σου μμήμημ δοθῆναι ἱκέτευε, ἰωαμμη ἀξιάγαστε:~

Ἡγία σε κς ἐκ μήτρας σε μακάριστε· Ὃ πρὸς τῦ τομ πορείας τὰς σὰς κατεύθυμεμ· ὅθεμ, ἀριθμήσῃς ὁσίως τοῖς ἀσεβῶς, πεπολιτευμένοις· μεθ' ὧμ τῆς δεώσεως, ἀπολαύσῃς πτωχοίδιμε:~ Κ.

Φῶτός σου ἀνυστέρητον, ἡ μήτρα σου γεγέμηται· δι' οὗ φῶς οἱ ἐμ σκότει εἴδομ καθήμενοι· ὅθεμ σε φωμαῖς ἀσιγήτοις μήτ θῦ· ἀεὶ αὐμυμοῦμεμ, Ὃ πόθῳ γεραίρομεμ, τὴν ἐλπίδα τῶμ ψυχῶμ ἡμῶμ:~ Ὁ εἱρμός·

Ἀμάρχου γεμμήτορες, υἱὸς θς καὶ κς· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου ἡμῖμ ἐπέφαμεμ· τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, σωναγαγεῖμ τὰ ἐσκορπισμένα· καὶ σὲ τὴν πτωχύμμητομ, θκὸμ μεγαλιύομεμ:~

Ὄζα ποσειλάριομ· Γυναῖκες ἀκουτὶ ἐλέσεσι δεούμενος· ταῖς προσὶ Ὃ θείομ ὅσιε· θς, δετὸς χρηματίζεις· σὺ αὐτωρίω πτώσοφε· μεθ' οὗ ἡμῶμ μμημόμευε· τῶμ ἐκτελούμτωμ ἄγιε· τὴν φωτοφόρομ μμήμημ σου· καὶ σὲ τιμῶμτωμ ἐκ πόθου· παῦλε φωσὶμ μοναζόμτωμ:~

Ἕτερομ ὅμοιομ·

Πτωχὸς ὡς ἄλλος λάζαρος, προσεκαρτέρεις ὅσιε, τῶμ γεμμητόρωμ πυλῶσι· ζεμοχωρούμενος πέρ· μικρᾶ καλύβῃ πτῶ-

πλὴν πόθε· ἀλλ' ἄῤῥηκτῳ μοῦ ἀῤῥύχωσον,
τὴν μετ' ἀγγέλων σκιώσιν· καὶ τῶν ἐ-
γίων σου ἀπαλύτων· ἐν οἷς ἐωσμένη:~

Ἕτερον ὅμοιον.

Γ ομέων τὴν προσπάλειαν· λιπὼν καὶ
πλοῦτον ῥέοντα· τὸν σὸν τρόπον ἤρας
πέρ· καὶ τῷ χῷ ἐωσμένη· προθύμως
ἠκολούθησας· ἀσκητικῶς μεκρώσας δέ,
τὰ πάθη πρὸς ἀπάθειαν· αἰέθραμες
δ' πρεσβεύσας, ὑπὲρ ἡμῶν θεοφόρε:~

Ἦχος, ὅμοιον.

Β ουλῆς μεγάλης ἄγγελον· τὸν τῆς πρὸς γε-
γέννηκας· χεῖ πανύμνητε κόρη· τὸν
βασιλέα τῆς δόξης· οὗ τὸν τρόπον οἱ ὅ-
σιοι, καὶ ἀσκηταὶ ἀράμενοι· ὀπίσω τοὺ-
του ἔδραμον, μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώ-
πει, ὑπὲρ ἡμῶν θεῖε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα· ἦχος πλ. δ'.

Τ ῶν μοναζώντων τὰ πλήθη, τὴν καθηγητήν
σε τιμῶμεν πάντες ἡμῶν· διὰ γὰρ σοῦ τὴν
τρίβον, τὴν ὄντως εὐθείαν πορευθέντες
ἐγνώμεν· μακάριος εἶ τῷ χῷ δουλεύ-
σας, καὶ ἐχθροῦ θεαμβύσας τὴν δύ-
ναμιν· ἀγγέλων συνόμιλε· ὁσίων ὁμό-
σκηνε καὶ δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε
τῷ κῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν, θτ.

Α γνὴ παρθένε τῶν λόγου· πύλη τοῦ θεοῦ ἡ-
μῶν· μὴ παρίδῃς τοὺς θεραπεύειν σωθῆναι ἡμᾶς:~

Στρ. Ὦ τῆς παραδόξου θαύματος·

Τ ί ὁρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλ-
μοῖς, καθορᾶται ὧ δέσποτα· ὁ συνέχων
ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ αἰωρῆσαι· καὶ
θανατῶσαι, ὁ πᾶσιν μέμψιν ζωῇ· ἡ
θεὸς κλαίουσα ἔλεγεν· ὅτε ἐώρακεν,
ἐν σταυρῷ ὑψούμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀῤῥή-
τως ἐκλάμψαντα, θεῖ δ' ἀνθρώπῳ·

Τῇ αὐτῇ ιε'. ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου καὶ πανσόφου μου ἀποστόλου Πέτρου. Εἰς δ' κε' ἐκ-

κραξα, ἐσῶμεν δι' ς', στιχηρὰ, ἦχος δ'.

Ὡς γεννάιον ἐν μαρτυσιν·

Τ ῇ σῇ ἀπάτῃ ἐδέσμευσας· ἐν κυρίῳ δε-
σμούμενος· καὶ εἱρκτῇ ἀποστολε συγ-
κλῄομενος· διόσε πόθῳ γεραίρομεν·
δ' πίστει τὴν ἅλυσιν· ἀσπαζόμεθα τὴν
σὴν· ἧς αὐτῆς ἀῤῥυόμενοι· ῥῶσιν σώμα-
τος· καὶ ψυχῆς σεῖαν· καταχρέος, ἀν-
θημοῦμέν σε λεόντα· τῶν ἀσωμά-
των ἐφάμιλε:~

Λ αὸς σοῦ χῶσιν δέχεται· ἀγνωσία κρα-
τούμενα, τῶν ἐθνῶν πολύσπορε γέ-
νη πρόστεργον· ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλω-
σεν, ἧς ὕψος φερόμενον· σκεῦος ἔμδο-
λεν χωροῦν· ἅπαν ζῶον ἀποστολε· ὃ-
λεν πᾶσι σε· ἡλικία δεξαμένη· προσκυ-
νοῦσα· ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ
χῶ προθυμούμενος:~

Ὁ μνήσθω κριθόμενον· ἐλεούμενον ὑ-
μνήσας· ἐκμεκρῶν ἀπόστολε δ' ἐκύρω-
ξας· εἰς τὰ τῆς κόσμου πληρώματα·
θῶ τε καὶ ἀνθρώπῳ· ἀναθότητι πο-
λλῇ· τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα· ὅθεν πό-
θῳ σε· μακαρίζομεν πέτρε· προσκυ-
νοῦντες, ἃς ἐφόρεσας ἁλύσεις, ὑπὲρ
χῶ πανσοφώτατε:~

Δόξα· ἦχος πλ. β'. Βύζαντος.

Η μέραν ἡμῖν ἡ κρηπὶς τῆς ἐκκλησίας·
πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως· προσπέ-
σωμεν τὴν τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν εἰς ψυχι-
κὴν ἀνέξιαν· δεῦτε πάντες ταύτην
προσκυνοῦντες· ἐν ἀνθημίοις ᾠδαῖς
αὐτὸν καταστέψωμεν· χαίροις ὁ θρόνος
τῆς πίστεως προκάθαρσις· ὁ θρόνῳ τῇ δια-
νοίᾳ τὸν χῦ ὁμολογήσας, καὶ υἱὸν θεοῦ
ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ· χαίροις τῆς οἰκου-
μένης ἀγαλλίαμα· δι' ἧς οἱ πάντων βα-
σιλείας κλειδοῦχε· χάριν πρείζου
τοῖς πόθῳ σε τιμῶσι· καὶ τὴν σὴν σεβά-
σμιον ἅλυσιν προσκυνουμένης ἐκ πό-
θου· ὡς παρεισάμενος τῷ θείῳ τοῦ
παναγίου θεοῦ· πρεσβείαν ποιού-
μενος, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων ἐωσμένων:~

καὶ νῦν, θτ.

Θκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή· ἡ βλα-
στήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκε-
τεύομεν· πρέσβευε δέσποινα μετὰ τοῦ
ἀποστόλου, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν :~ στρο̅ θ̅· Ψεμήμερος ἀνέστης·
Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν· ὁρῶσα ἡ πα-
νάμωμος, θκος κρεμαμένην μητρικῶς·
ὠδύρετο βοῶσα· υἱέ μου Ϛ θεέ μου· σῶ-
σον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντας σε :~
Εἰς τὸν στίχον στιχηρά· ἦχος δ'·
Ἔδωκας σημείωσιν·
Ἄλυσιν τὴν πάντιμον· ἐν ᾗ παθῶν δια-
λέλυται, τὰ δεσμὰ προσκυνήσω-
μεν· σε πτῶς γὰρ ἡγίασται· δωρεαῖς ἀρ-
ρήτοις· πέτρου τοῦ πανσόφου· καὶ
παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς· εἰς δεδεγμένη
χάριν ἀέννασον· σειρὰς καὶ αὕτη θλί-
ψεων· καθὼς αὐτὸς παραπτώσεων,
θεοσδότως συντέμνουσα· τῶν δεινῶν
λύσιν δίδωσιν :~
στι· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν·
Ἀάμπει σου ἡ ἄλυσις· ὦ κοριφαῖε ἀοί-
διμε· ὡς σειρὰ ἐποῦνιος· δι' ἧς ἀναγό-
μεθα· ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος· πυλῶν
οὐ̅ν̅ίων· καὶ ὡς κλειδούχω σοι σοφέ·
καὶ ὑπερλάμπρω πιστῶς πελάζομεν·
τὰς κλεῖς οὖν ἀξιάγαστε· τῆς βασιλεί-
ας ἀγόμενος· συμπαθῶν ἡμῖν ἀνοίξον
τὴν σεῖον εἴσοδον :~
στι· Οἱ οὐ̅ν̅οὶ διηγοῦνται·
Εὐμφωνον τὸν αἶνον σοι· ἀπελικαὶ τά-
ξεις σήμερον· σὺν βροτοῖς πέτρε μέλ-
ποισιν· ἀπέλου εἰσόδω γάρ· τὴν πλευ-
ραὶ νυγείς σου· καὶ φρουρᾶς προτρέ-
χων, τὴν ἐν ἁλύσει συνοχήν· τοῖς σὲ
δεσμοῦσι δεσμὸν ἀπέλιπες· ἡμῖν δὲ
ταύτην πάνσοφε, τὴν χαρμονὴν πα-
ρεχόμενος· τῶν παισμάτων τὰ ἄλυ-
τα, διαλύεις ἐγκλήματα :~
Δόξα· ἦχος π̅ β'·
Πάλιν ἡμῖν ὁ θερμὸς προστάτης, συνε-
γείρεται πρὸς πνευματικὴν πανδαι-
σίαν· πέτρος ἡ πέτρα τῆς πίστεως· τὴν
τιμίαν αὐτοῦ ἅλυσιν προτιθεὶς ἡμῖν, κα-
θάπερ ὀψώνιον πολυτελὲς, εἰς νοση-
μάτων ἰατρεῖον· εἰς θλιβομένων πα-
ραμυθίαν· εἰς λιμένα χειμαζομένων·
δεῦτε πάντες, ταύτην περιπτυξώ-
μεθα· τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπή-
σωμεν· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χε̅, σῶσον
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
καὶ νυν̅, θτ̅· Ὅλην ἀποθέμενοι·
Γνώμη ὀλισθήσαντα· καὶ δουλωθέντα
τῷ πλάνῳ· ἀπάτη θεόνυμφε· πρὸς
τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγχνίαν σου·
καὶ θερμὴν δέησιν· πανάγια κόρη· κα-
ταφεύγω ὁ πανάθλιος· δεσμοῦ με λύ-
τρωσαι· τῶν πειρατηρίων ἐν θλίψεων·
καὶ σῶσον με πανάμωμε· τῶν δαιμονι-
κῶν ἐπιθέσεων· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πό-
θῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ· καὶ μεγα-
λυνώσε δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον·
στρο̅ θ̅· ὅμοιον·
Ὁρῶσα σε στρουμένον χε̅· ἡ σὲ κυήσασα ἀ-
νεβόα· τί δ' ξένον ὃ ὁρῶ, μυστήριον υἱέ
μου· πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις σαρκὶ κρε-
μάμενος ζωῆς χορηγέ :~
τροπαρίον· ἦχος δ'·
Τὴν ῥώμην μὴ λιπὼν, πρὸς ἡμᾶς ἐπεδή-
μησας· δι' ὧν ἐφόρεσας, τιμίων ἁλύσε-
ων· τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονε· ἃς
ἐν πίστει προσκυνοῦντες δεόμεθα· ταῖς
πρὸς θν̅ πρεσβείαις σου· δώρησαι ἡ-
μῖν δ' μέγα ἔλεος :~
Εἰς τὸν ὄρθρον καμὼν τῆς ὀκτωήχου
εἷς, καὶ τοῦ ἀποστόλου δύο· οὗ ἡ ἀκροστί,
ἀνευ τῶν θεοτοκίων· Πέτρου τὰ δε-
σμὰ προσκυνοῦμεν ἐκ πόθου·
ὠδὴ α'· Ἀνοίξω δ' στόμα μου·
Πέτρα στηριζόμενοι, ὁμολογίας ἐνθέου σου·
πρωτόθρονε καύχημα· τῶν ἀποστόλων
χυ̅· προσκυνοῦμεν σου ἐν πίστει τὰς
ἁλύσεις· ἐν αἷς σου αἱ ἄχραντοι χεῖρες
ἐδέθησαν :~
Ἐθετό σε κς̅· τῆς ἑαυτοῦ σωματώσεως· ἀ-
πόστολε μάρτυρα, πανάληθέστατον· δια-
γούμενον αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· στρο̅ν
καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἀνάστασιν :~
τρίτον

Τρίτον ἀρνησάμενος· τοῖς θεοκτόνοις τὸν κν̄· βροτὸν ὡς ψιλώτατον· οὐδὲν διήμαρτεν· τῆς προτέρας σου· θεολογίας πέτρε· ἐκήρυξας τοῦτον γὰρ, υἱὸν θῡ καὶ θν̄:~

Ῥῆξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν, τῆς ἁμαρτίας ἀπόστολε· πιστῶς προσκυνούντων σου τὴν θείαν ἅλισιν· καὶ τὰς κλεῖς ἡμῖν· τῆς ἄνω βασιλείας· σπλαγχνισθεὶς διάνοιξον ὡς συμπαθέστατος:~ Ἅτ.

Ἀγνείας τὸ πάναγνον· ὁ ῥυπαρός τε καὶ ἄναγνος, ἐγὼ ἐν διαίτημα· μέλπειν οὐ σθένω σου, ἀπειρόγαμε· διό με τῇ χωνείᾳ, τοῦ πνς̄ κάθαρον· ἵνα δοξάζωσε·

ἕτερος κανών· ὠδὴ α΄· ἦχος δ΄·

χοροὶ ἰη̄λ ἀνίκμοις·

Πανηγυρίζει χορεύουσα· πᾶσα ἡ χῡ ἐκκλησία ἐν πνῑ· εὐφημοῦσα σε πίστει· Ϛ τὴν σὴν ἀπόστολε πρωτόθρονε ἀσπαζομένη, ἅλισιν τιμίαν ἐκ πόθου· δέσμιος ἣν φορέσας· δεσμῶν τὸν τύραννον:~

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν· πέτρε τοὺς βροτοὺς, ὡς ἰχθύας προσήγαγες· τῷ σὲ ἐκλεξαμένῳ· ἀπὸ ἁλιέων ἀληθῶς εἰς κορυφαῖον πάντων μαθητῶν· διὰ τοῦτο ἅλισιν ἣν ἐφόρεσας, κατασπαζόμεθα:~

Τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως· πάντων τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν ὠκοδόμησας· καὶ τεμένη τῆς πλάνης· πέτρε καταστρέψας ἐδομήσω ἐκκλησίας· σὲ μεγαλοφώνως τιμώσας· πάντας καὶ τὴν ἅλισιν, ἣν πορ ἐφόρεσας:~ Ἅτ.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ· ἄχραντε παρθένε· τελείως ἐξέλιπον ἀφ' οὗ λόγχη ἐτρώθη· ὁ τὴν σὴν γαστέρα τὴν ἀμόλυντον οἰκήσας λόγος· οὗ τῷ γλυκυτάτῳ νυῦ τρῶσαι· ἔρωτι τὴν καρδίαν μου καθικετεύωσε:~

ὠδὴ γ΄· Οὐκ ἐν σοφίᾳ·

Οἷς σε ἡρώδης, ὡς κακοῦργον κλοιοῖς κατεδίκασεν· ἐν αὐτοῖς σε νυῦ τιμᾷ, ἡ ἐκκλησία πανεύφημε· πέτρε τὰ παθήματα, σοῦ προσκυνοῦσα πιστῶς:~

Ὑπὲρ χρυσίον, καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόμηται· ταῖς ἁλύσεσι ταῖς σαῖς, ἡ ἐκκλησία ἀπόστολε· ἃς καὶ κατασπάζεται σεμνυνομένη ἐν σοί:~

Τετραδίοις, παραδοὺς ὁ τετράρχης ἐν τέσσαρσιν, καὶ ἁλύσει περιθείς· ἐφρούρει πέτρε τοῦ κτεῖναι σε· ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο, χς̄ ἀγγέλου χειρί:~

Ἀπὸ τοῦ θείου· καὶ πανσέπτου χρωτός σου ἀπόστολε· μεταχόντα τὰ κλοιά· τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος· πάντας ἁγιάζοισι, τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά:~ θκίον·

Ἰδοὺ κατάρας, τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον· καὶ κατήργηται σατάν· ἁγνὴ τοῦ πτώματος αἴτιος· ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας τὴν εὐλογίαν αὐτή:~

ἄλλος· Ψόξον δυνατῶν·

Ὅλος τῷ φωτὶ ἑνούμενος, τῷ καθαρωτάτῳ· αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι, φῶς ὡράθης δεύτερον· πέτρε καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Νόμοις τοῦ χῡ ἐκράτυνας· καὶ παρανομοῦντας τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας· ἀποστόλων ὡς κορυφαῖος· ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος:~

Γλώσσῃ ἱερᾷ ἐκήρυξας· θν̄ τὸν παθόντα καὶ στρῶ ὁμιλήσαντα· διὰ τοῦτο πέτρε τιμῶμεν, τὴν δεσμεύσασάν σε ἅλισιν·

Ἐστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος τῆς ἀκαταχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ ἔτεκες, τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, θκε̄ μητροπάρθενε:~ Ἅτ.

Ὁ εἱρμός·

Ψόξον δυνατῶν ἠσθένησεν· καὶ οἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο δυνάμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν κω̄ ἡ καρδία μου:~

κᾱ, ἦχος δ΄· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ στρῶ·

Τριάδος γενόμενος, τῆς ὑπερθέου ναός· ἐν οἴκῳ ἁγίῳ σου· τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς· ἁγίασον φώτισον· πλήρωσον τὰς αἰτήσεις· καὶ παράσχου τὰς λύσεις· πάντων τῶν ἐπιόντων, τοῦ βελίαρ σκανδάλων· χν̄ ἐκ δυσωπῶν ἐκτενῶς πέτρε ἀπόστολε:~

ξ ιι δόξα·

Δόξα· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σῷ·
Ως κορυφαίων τῶν σοφῶν ἀποστόλων·
καὶ ὡς κλοιδοῦχον οὐρανῶν βασιλείας,
αἰτούμεθά σε ἀπόστολε· ἵνα
ταπαζόμεθα, καθαρᾷ σωφρόνει· πέ-
ρε ἀς ἐφόρεσας, ὡς κακοῦργος ἀλύσεις·
τὰς κακουργείας λύων τῶν ἐχθρού· ἧς
ὧν ῥυσθῆναι ἡμᾶς καθικέτευε:~

καὶ νῦν, καὶ ὅμοιον.

Τῶν χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ὑψηρτέρα·
τῶν οὐρανῶν τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα,
καὶ αὐτοῦ κτίσεως καὶ τῆς ὄρεξης·
ὤφθης ὑπερέχουσα ἀσυγκρίτως συγκρί-
σεως· ὃν ἀρνοῦνται γὰρ οὐρανῶν οὐ χωροῦ
σιν· ἐν σὲ χαρὶ ἐχώρησας ἀχρὶ· ὃν ἐκ
δυσώπει σωθῆναι τοὺς δούλους σου:~

τρῳ καὶ. ὅμοιον.

Τὸν ἐξ αὐτάρχου τῶν πρὸ γεννήσεως·
ἵνα ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεκοῦσα· Θεὸν
σοῦ κρεμάμενον ὁρῶσα χεῖ· οἴμοι πο-
θεινότατα ἰοῦ αὐγούσα· πῶς ὁ δόξα-
ζόμενος ὡς θεὸς ὑπ' ἀνθέλων· οὕτω ἀ-
νόμως νῦν βεβρῶν ἐξέλων σφάττει,
ὑμνοῦντες μακρόθυμε:~

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Δαιζώμυται σου πίστει· μοναῖς ἱερὸς βασί-
λειος· ἀλουργὶς δὲ πόλις· πέρε ἔσει
ραν τῷ ὑπερτίμων· ἣν αἰθηρῶς προ-
σκυνοῦσα, καταπαύζεται· δὲ γεραίρει
σου καὶ τὴν ἰσχὺν καὶ τὰ θαύματα:~

Ἐν φρουρᾷ σε κλοιοφόρον, ὁ Ἡρώδης ἀ-
πέλετο· τῇ αἰχμαλωτίᾳ σε δίνῳ δεσποτ-
νῶν ἀπόστολε· διασωθεὶς δὲ δεδεμ· κα-
ταλέλοιπας, εἰς προσκύνησιν· τὰ σὰ
δεσμὰ τοῖς οἰκέταις σου:~

Τομωθεῖσα τῇ προσφυσει· τῷ ἀχραν
του σου σώματος· καὶ χαριτωθεῖσα· ἡ
πολιτευθεῖσα σοι ἄλισις· ἁγιασμὸν ἡ-
μῖν πᾶσι, μεταδίδωσι· προσκυνοῦν-
τας αὐτῷ· διὰ σὲ πέρε πλῆσε πιστε:~

Μετὰ δέους τε καὶ πόθω· προσελθόν-
τῶν προσπέσωμεν· τοῖς δεσμοῖς τῶν πε-
νου· διὰ τῶν συμβόλων προσάγον
των· τῷ ἀποστόλῳ τῷ πίστει, βεβαιού-
μενοι· τῷ προσκυνήσει, ὡς προσὶ ἀν
τὸν διαβαίνουσαι:~ ἅπ.

Θεὸν ὡς τεκοῦσαι· σὲ θεῖ μετὰ σώμα-
τος· αἰνυμνολογοῦμεν, πᾶσαν ἀπο-
τρέπουτὰν αἵρεσιν· ἐν ἑαυτῷ γὰρ ὁ λό-
γος· ἐξ αἱμάτων σου, σάρκα ἔμψυχον,
ζωοπλαστήσας ἐπέφαμεν:~

ἄλλος. Διαλάμπησιν οἰκτίρμων·

Κτορδίῳ τῷ δεσπότου τὰ μεγαλεῖα·
τῶν ἀπειθῶν ἑβραίων, τὰς καρδίας
προσὶ πίστιν, ἐπέτρεψας ἔγλεον, ὡς ἔ-
δρα τῆς πίστεως:~

Ἐπορεῖαι σου ἐγκώθησαν ἐφ' ὑδάτων,
ὑπερβολῇ φιλίας, τῷ πεζάσαντος
ταῦτα· πέρε καὶ τὰς τείβους σου τὰς
θείας χωρείσαντος:~

Ἀρρεῖον κεκτημένοι ἀῤῥωγημάτων, παν
τοδαπῶν τῷ θείαν· ἄλυσίν σου μά-
καρ· ταύτην ἀπαζόμεθα· πίστῶς σε
χεραίρομτάν:~ ἅπ.

Ως παλάτιον ἀῤῥύχωρον κατοικίσας, ὁ
βασιλεὺς τῶν ὅλων, τῷ ἁγίαν σου μή
τραν· ὤφθη σωματούμενος πλάσμα
με δέσποινα:~

ᾠδὴ ε'. Ἐν σῷ αἰμάσησομαι·

Ξεν ἀπόστολε τ' ἁμαρτίας μου τὰ κλοιά·
τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια· καὶ ὡ
θοῦντα προσὶ φθοράν, ὡς δεξιᾶν, τῇ
σῇ εἰληφώς, τῇ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ
πταίσματα:~

Παῦσον πλάνης· τῷ ἐπλάσασιν
τῶν ἐθνῶν· λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς
ἐκκλησίας δέ· τῷ ὁμόγοιαν διδοὺς· ἣ
ὑπερ ταύτης ἐν ἁλύσει δεσμάθεὶς·
ἵνα πίστως καὶ πολιτευσόμεθα:~

Ῥῦσαι ἀπόστολε· αἰχμαλωσίας τῆς μον
τῆς· τοὺς προσκυνοῦντας σου πίστῶς
τῷ ἄλισιν· καὶ διάσωσον ἡμᾶς πρὸς
οὐρανίους, ἃς πεπίστευσαι σκιάς· ὡς πον
μὴν ἡμῶν καὶ διδάσκαλος:~

Οὓς ἐδικαίωσε, τῇ μεσιτεία σου τῇ φει
κτῇ· πέρε ἀπόστολε· ὁσὸς διδάσκα-
λος βασιλεύειν ἐφ' ἡμᾶς ὀρθοδοξοῦν-
τας, διαφύλαττε τῇ σῇ· κραταιᾷ δε-

ξιᾷ

ξιᾶ τολμάφημε :~ Ϟ.

Ϛ ἴδεν ὁ ἥλιος, ἀπαυγασμάτων τῶν ἑαυτῦ· σὲ διαφέρουσαν πολλῶ τολμύμνητε· ὃξ ἧς ὤφθη ὁ θς, ἐν ἀνθρωπίσας· τοὺς τιμῶντας σε τοὺς φῶς, ἀμυνῶν τῆς αὐτῦ θεότητος :~

ἄλλος· Ψὸν φόβον σου κέ·

Ϯ ὸν τῦ πρς σωσαίαρχον ἐκήρυξας ὑόν· ἔστοκαλύψει τολμάφημε θεία· καὶ μακαρισμοῦ κατηξιώθης, μακαρίου ἐκ ρώματος :~

Ϩ μίκα φῶς ἑώρακας ἐκλάμψαν ἐν θαβώρ· τὰς τῦ λίλιου καλύτωτων ἀκτῖνας· φῶς ϑ ἐκφωτὸς, λιχαόθης πέτρε· καὶ χῦ θν ἔγνωκας :~

Ϩ ἐκρὸν τεικμεράσαντα ἐκήρυξας χῦ· δὶ ὃν ἀλύσεις ἐφόρεσας πέτρε· ἃς τοῦρ τοσκιωεῖν ἀξιωθέντὰ ἀσεβῶς σὲ γεραίρομεν :~ Ϟ.

Ϸ εβαρυμένον ἄχθαντε, τῷ φόρτω τῶν πολλῶν· ἁμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με μῶ· φόρειν τὸν ζυγὸν ἐν δυναμοῦσα, χῦ τὸν ἐλαφρότατον :~

ωδὴ ϛ· Ἤλθον εἰς τὸ βάθη·

Ϛ ἡμερων οὐραίαι δυνάμεις· καὶ ἀποστόλων δῆμοι, σωνάφραίμονται τοῖς ἐπηγείοις· πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέπονται· τοσκιουύμενα τὰ σύμβολα :~

Κ ερτῆσιν ἀγίων αἱ χορεῖαι· καὶ ὁλολύζει φάλαγξ ἱ δαιμόνιος δγματουμένη· πέτρε τῶν σῶν, παθημάτων βλέπονται, προσκιουύμενα τὰ σύμβολα :~

Υ πνωσαν ἀδέλου παρουσία· οἱ γραπῶται πέτρε· οἱ φρουρωῦται σὲκ τῶν χερῶν δέ· ἄφνω τῶν σῶν· αἱ ἁλύσεις ἔπεσον, ἃς αἰσίως ἀσπαζόμεθα :~

Ϩ εκραὶ ταῦνθαν ἄξαναςήσας· τοὺς δὲ φρυρουὺς μεκρώσας· τῶν ἁλήσεων ἄξεπιμάχης· τολμῶτα τὰ σά· ὑπὲρ μῶν ἀπόστολε· ὅθεν πίστει σε γεραίρομεν :~

Ϩ λθον εἰς χειμῶνα ἀπωλείας· καὶ σωεταίραξαν μέ ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμερήτων· ἀλλ' ἐπ' ἐμοί· ασπλαγχνι-

θεῖσα δέσποινα· τοῖς λιμένα θεῖον ἴδιον :~

ἄλλος· Ϧβόησε τοῖς τυπῶν·

Ϯ μπροφον· παραδόξως ὑπέμειναςρῶσιν· ἑτοιμάσας τοὺς οὐραίιον τείβον τοὺς πόδας σου· ὧν λιμᾶς βαδίζειν· μαθητὰ τῦ χῦ ἐν δυνάμωσον :~

Ϧ ωώνησας, τῇ τῶν ζώντων ζωῆ καὶ δεσμούμενος· ὑοῦρ ταύτης τὰ δεσμὰ τῦ βελίαρ σωέτειψας· τὸν δεσμάσαντά σε· διὰ τῦτο σεβόμεθα ἄλισιν :~

Ι κέτευε· τὸν δεσπότην παμμάκαρ τῆς κτίσεως· καταπέμψαι, ἱλασμὸν καὶ εἰρώνην καὶ ἔλεον· τοῖς δοξάζουσί σε· ὡς αὐτῦ μαθητὰ γνησιώτατον :~ Ϟ.

Ϩ εκρώσεως· δερματίνοις χιτῶνας ἐνδέδυται· ὁ τοῖς πάτωρ· ὁ γὰρ κτίσης αὐτὸν ἐπενδύεται· ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων· σαρκωθεὶς ὑοῦρ λόγον τολμάμωμε·

Ὁ εἱρμός·

Ϧ βόησε, τοῖς τυπῶν τὰ θαβὰ ϯ τειχίμερον· ὁ τοῖς φήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκβοᾶς με ῥῦσαι, ἰῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων :~

κομτάκιον· ἦχ β· Ψὰ αὖω χιτῶν·

Ϩ πέτρα χς· τὰ πέτραν τῆς πίστεως· δοξάσας φαιδρῶς· αὐτῦ τὸν πρωτόθρονον· συγκαλεῖται ἀποστόλους· ἑορτάσαι πίστει τῷ θαύματι, τῆς τιμίας ἀλύσεως, ϑ δοθῆναι τὰ σμάτων ϯ συγχώρησιν·

κομτάκιον· ἦχ β· Ψὰ ἐν πρεσβείαις·

Ϯ ὸν κορυφαῖον καὶ πρῶτον τῶν ἀποστόλων· τῆς ἀληθείας τὸν ἔνθεον ὑποφήτην· πέτρον τὸν μέγιστον ἀφνημήσωμεν· καὶ τὰ αὐτῦ ἐν πίστει ἀσπασώμεθα ἄλυσιν· τὰ σμάτων τὰ λύσιν κομιζόμενοι :~ ὁ οἶκος·

Ϯ ὸν ἀγκλεῆ ϑ μέγαν κυρίου μαθητὰ· ἐπαξίως ποία γλῶσσα βροτῶν ἐγκωμιάσαι δυνήσεται· ὃν γὰρ ἀλόγως ὁ θεῖος λόγος ἐμακάρισε, ποῖος μοῦς ἐπαινέσει· ὅμως, ἐπεὶ ὅσον τις κατὰ δυνάμιν κέκτηται, ὀφείλει θῶ τοσφόρᾳ, τῦτο δεῖ ϵ ποιῆσαι πειρήσομαι

ἀλλ' ὦ φιλέορτοι, ὁσίως τ' προτύθεν
μον ἄσμασι σέψωμεν · τῶν αἰσιμάτων
τὴν λύσιν κομιζόμενοι :~

Ψῶ αὐτῷ μηνί, ιϛ· ἡ πανσκιώνισις
τῆς πιμίας ἀλύσεως τοῦ ἁγίου ἀποστόλου
πέτρου· ϛ.

Ϛλῶ πανσκιωούμενα πέρε σειρὰν πι
μίαν· Ϛειρὰς μακρὰς λύσον μου τῶν
ἐγκλημάτων· Ϛειρλῶ πανσκιώσω
πέτρου δεκάτην ἐμὶ ἕκτην·

Ὁμ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, τῆς πιμίας ἀλύσεως
τοῦ ἁγίου πέτρου, τὴν πανσκιώνισιν
ποιούμεθα, ἣν αὐτῷ ἐπολέθηκεν ὡς ὁ
ἀπόστολος λουκᾶς ἐν ταῖς πράξεσιν ἱσο
ρεῖ, ὁ τετράρχης ἡρώδης· λυθεῖσαν δὲ
ταύτην ὑπ' ἀγγέλου· πιὲς
τῶν πιστῶν ἀνδρῶν κατὰ διαδοχὴν
διεφύλαξαν· ἕως ὕστερον παρὰ τῶν
ἀσεβῶν, εἰς κωνσταντινούπολιν ἀνεκο
μίσθη· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου
πέτρου, τῷ ὁμωνύμῳ τῆς μεγάλης ἐκκλη
σίας, ἔνθα ἡ σωτηρία αὐτοῦ τελεῖται·
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῶν ἁγίων μαρτύρων
καὶ ἀναδέλφων· πευσίππου· ἐλα
σίππου, καὶ μελασίππου· ϛ μεσημίλας
τῆς μάμης αὐτῶν· ϛ.

Κ αὖ ὧσιν ἱππεῖς κλήσεως σημασία·
Κ εξοὶ ῥέχοισι τείδυμοι ῥεῖς πρὸς φλό
γα· Κ εσμίλα χραῖς ἀλλὰ πῦρ αἰνιγ
μένον· Ὡς τοῦρ τις ἀκμάζουσα κερ
τόρει μέα·

Ὅτοι ὑπῆρχεν ἐκκαιδεκαετεῖς τείδυμοι
πολοδαμεῖς ἄριστα μεμαθηκότες, καὶ
τοὺς ἵππους κατὰ τῶν πεδίων κινεῖν·
καί ποτε πάτριον ἑορτὴν ἄγοντες με
σούσης διός, τὴν μάμην αὐτῶν ἐκάλουν
πρὸς ἑαυτούς· ἡ δὲ καὶ γὰρ ἤδη τὰ περὶ
χῦ ἐμυεῖτο, τὴν τοῦ κύριος αὐτῆς διε
ξῆλθεν οἰκονομίαν· καὶ τὰ εἴδωλα
τῶν ἐθνῶν κατεχλεύαζεν· ἡ δὲ τοιαύ
τη διήγησις ἀνθοῦς αὐτοῖς ἀφορμὴν πρὸς
σεῖσαν ἐγένετο· ἕκαστος γὰρ αἰεμνήσθη,
ἃ ἐν τῇ παρελθούσῃ νυκτὶ ὄναρ εἶδεν
σαντο, ἃ δὲ ἦν ὁδηγοῦντα πρὸς τὴν εἰς
χῦ πίστιν αὐτούς· καὶ ἀληθῶς τῶν εἰδώ
λων καθαιρέται γενόμενοι· ϛ τὸν χῦ
παῤῥησίᾳ ὁμολογήσαντες, ὑπὸ τῶν κυ
ρίων αὐτῶν, ἐν πυρὶ βληθέντες, τὸν
τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἔλαβον :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τοῦ ἁγίου μάρτυρος δά
ματος· ϛ.

Ϛωαφορέντος δ' δέλτα σωκάρεα δά
ματ· Ψ μηθὲς γὰρ ὤφθης οἰνοκρά
των αἰ̣ε̣.

Οὗτος ἦν ἐκ τοῦ ἰλλυρικοῦ δὲ αὐλῶνος οὗ
του καλουμένου τόπου· κληρικὸς τῆς ἐν
αὐτῷ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας· λαβὼν
δὲ τὰ τῆς ἐκκλησίας σκεύη, πρὸς ὃ δια
σῶσαι αὐτὰ ἐκ τῆς τῶν ἀπίστων κατα
δρομῆς· καταληφθεὶς ἔμπημι τόπῳ παρ'
αὐτῶν, καὶ θύειν τῷ διωμύσῳ αἰσχίζο
μενος, ἐπεὶ οὐκ ἐπείθετο, τοῖς παρ' αὐτῶν
ἐπιφερομένοις ξίφεσιν αἰρεῖται :~

ᾠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί·

Βασιλεύειν μὴ δοκῶν· βεβασιλευ
μένος δὲ μᾶλλον· ὑφ' ἡδονῆς δ' ἀρεσθείς·
ἰουδαίοις ποιῶν χειροπέδαις σε· σιδη
ραῖς κατεδίκασεν· ἃς ἀπόστολε τιμῶμεν
σὲ αἰνεῖν μνοῦντας :~

Χοχωρεῖ σοι μαθητά· τῷ χῷ ἡ σύμπασα
κτίσις· τὰ γὰρ πελάγη πορεύτά· τὰ
κλοιὰ ὡς γυμνέα πυλῶν ἀνέῳγε· σιδηρᾶ
σοι ὡς ἄμφοδα, ἐλογίσθησαν δυνάμει
τοῦ παρακλήτου :~

Μάγους ψευδεῖς σωσαμαιρῶν· μέκωνας ἐγεί
ρων χωλούς τε· καὶ παραλυμένους ὑγιῶν·
ϛ μεσοιῶντας σκιᾶ σου ἰώμενος· κεκλη
σμένων δι' ἄλλες πυλῶν, ϛ κλοιῶν προ
σκυνουμένων δεξέδις πέρε :~

Ϛε παλαιφάτης ὁ χῦ, ἵππος ϛ ἀπόστολος
πέτρος· ὡς ἐκ βαλβίδος προελθών·
καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξας ἐν ῥώμῃ μὴ· τῇ
προτέρᾳ κατέπαυσε· τοῖς τῇ ἕω δοὺς
τὴν ἄλισιν πανσκιωεῖσθαι :~ Ϛ.

Ἧς σῆς λοχείας ὁ καιρός· ἡ χαλδαϊκὴ
φλὸξ ἐδήλω· τοὺς παῖδας βλάπτουσα
μηδέν· τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν πα
ραστήσασι· φλογιζόμενον δέασιν α

τῆς

τ̃ πρεσβείας σου τ̃ῃ δρόσῳ διάσωσόν με·

ἄλλος. Ἀβραμαῖοι ποτέ·

Πείτω λιτμήσω χῦ· ἐσώρωπήσει ὄφεμ· φειδῆ ἰᾶται σου ὃ ἔγκλημα· πέρε παραοίδιμε· Ὃ φειγμόν δηκμύῃ, πολλῶν σαλάομένων:~

Ως δεσμάθεὶς τ̃ῷ χῦ· τ̃ῷ γλυκωτάτῳ πόθῳ· δεσμοῖς ποικίλοις περισωμίλησας· δόσου τ̃ῷ ἄλισιν· λύσασαν πάθη πέρε, ὧν πάσει περισκιρτοῦμεν:~

Δόξα χῦ ἐγένου· τ̃ὸ τὸν τοῖς μέλεσί σου δόξάσας πέρε παραοίδιμε· δόσε δοξάζομεν· καὶ τ̃ῷ δεσμάσασάν σε ἄλισιν περισκιρτοῦμεν:~ Ἅγ.

Ο καταβὰς σὺν τ̃ῆς γ̃ῆς, ὡς ὑετὸς παρλέμε· δεσχωσίαν πᾶσαν ἤρδευσε· τ̃ῷ γ̃ῇν καὶ αἰέδλξε· σὲ τ̃ὸν ἀπέλωμ παρ τ̃ὸν ἀγὴν τιμωτόραν:~

ᾠδὴ ἡ· Ἀυρωτὰ τ̃ῷ παμτός·

Ομολέτα ποιμὴν καὶ διδάσκαλε· τ̃ὸν θρεμμάτων χῦ πέρε ἔμδδξε· τοὺς δύσεβῶς ὑμνοῦντας σε· καὶ πιστῶς περισκιρτοῦντας σοῦ τὰς ἀλύσεις· ἁμαρτίας δεσμῶν ἀπαυ λύρωσαι:~

Μοχλίσεις δαιμόνων ἀπέλασεν· ἁμαρτίας χειμῶνα κατεύνασον· νόσους κιμδύνους θλίψεις τε· καὶ βαρβάρων ἐφόδους· διώκων πέρε ἀπαυ τ̃ὸν τὰς ἀλύσεις τιμώντων σου:~

Κεχαρίτωται πᾶς περισκιρτόμενος· τ̃ῆς τιμίας σειρᾶς σου ἀπόρλε· ἁγιασμοῦ πληρούμενος· καὶ χαρᾶ αἰμελπει· παντὰ τὰ ἔργα, ἀλογεῖτε τὸν κῦ:~

Πανδαισίας ἀπάσης ὑποδέχεται, ἡδονῆς τ̃ῶν στερτῶν σου ἀλύσεων· ἵ ἀλαθὲς περισκιρτήσεις· σὺ γὰρ Ὃ ἑρμήτωρ τ̃ῆς ἀφροσύνης τ̃ῆς τοιαύτης ἐμδέν ἀπόρλε· φορτίσας ῥυφῆς ζορίζει με· δυσβουλίαις ὁ ὄφις ὁ δόλιος· βουλῆς δ' ὁ μέγας ἄγγελος· βεβουθεὶς ἐκ σ̃ῆς μήρας, τ̃ῇ παρειδάσου, οἰκοπέρα καὶ πάλιν ἐργόσατο:~ Ἅγ. εἱρμὸς ὁ αὐτός·

Γεωργῶν καρδιῶν πέρε λήϊα· ἀφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας· τ̃ῷ γεωργῷ τ̃ῆς κτίσεως· τ̃ῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας παρεχομένῳ· τ̃ὸ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα:~

Μακαρίζομεν σὲ πέρε παμτότε· Ὃ τ̃ῇ σ̃ῇ αἵματι ζόμεθα ἄλισιν· ἣν ὡς κακοῦργος ἔφορε· αἰμαιρῶν τ̃ὸ κακὸς τ̃ὴν ἀρχηγέτην· ἐ δεσμῶν τοῖς δεσμοῖς σε ἀπόρλε· ἃ δεσμὰ καὶ Ὃ πάθος Ὃ ἄχραντόν· τ̃ὸ δεσμάσαντος ἅδην καὶ θάνατον· περιφανῶς ἐκήρυξας· διὰ τ̃ὸ τὸ παμμάκαρ τ̃ῇ ἄλυσίν σου, αἱματζόμενοι ἀναζόμεθα:~

Ως τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα· τρισαγίοις φωναῖς τὸν παναίτιον· πρᾶγμ̃ῶ δοξάσωμεν· καὶ ὑμνῶμεν Ὃ πρᾶγμίαν οὐσίαν· μίαν δυνάμιν, μίαν ἐμόρφίαν:~

Ποιητὴν σε λυχνίαν περιέγραψεν, ὁ προφήτης Ὃ θεῖον λαμπάδιον· δεσπεμνῆτορ φόρουσαν· Ὃ φωτίσαν τοὺς πρώην ἐσκοτισμένους· τ̃ῶν κακ̃ῶν ταῖς πολλαῖς ἁμαυρώσεσι:~ ὁ εἱρμός·

Ἀυρωτὰ τ̃ῷ παμτὸς παμτοδυνάμε· τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς δύσεβήσαντας· συγκαταβὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· παντὰ τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὑμνεῖτε τὸν κῦ:~ ὦ θ'. Ἅπας γηγενὴς· λος γλυκασμός, ὑπάρχεις ἀπόρλε· ἀναφθεγγόμενος· πάσης ῥυμπάδας τε· πεπληρωμέναι αἱ παρηγύρεις σου· διὸ καὶ μεῖς τοῖς δούλοις σου, τοῖς περισκιρτοῦσι πιστῶς, τὰ δεσμά σου· εὐφραμον ἁγίασον· ἐ φαιδρῶς ἑορτάσαι ἀξίωσον· ραῦσον τ̃ῷ ἰσχύι, τ̃ῶν ἐθνῶν ἀπόρλε· τ̃ῶν πολεμιωτάτων μάχας· καὶ τ̃ῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ἀναίχω ἀθέμφ σου καθυπόταξον· ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας· ἀυτ̃ῶν τ̃ῇ πόλει σου· θεία μεβάνω· ἔμθα σου ἵ ἄλισις, τ̃ῶν ἀχράντων χειρῶν, μεῖς τετίμηται:~

Ο γτως ἀληθεῖς, οἱ λόγοι σου δέασται· ὃν ἀπεφλιώ εἰπών· ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ μείζονά μου ἔργα ὀργάσεται· ἰδοὺ γὰρ ὁ ἀπόρλος, καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιᾶς, ἀξιᾶτο· καὶ μεῖς τοῖς κλοιοῖς ἀυτ̃ῶν· τὰ πον-

κίλα

κήλα ὀργάζεται θαύματα :~

Ψυχε πνρ · ψὲ καὶ παρέκλητε · τειαὶς ὁμότιμε · ταῖς τῆ κορυφαίου σου, τῶν ἀποστόλων πέτρου δεήσεσι · τῷ βασιλεῖ συμμάχησον · ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί · τὴν δὲ πολύ, ἄσειστον ἀκλόνητον, εἰρηναίαν παρέχου καταύσασιν :~ Ἦχ.

Ἀλλ᾽ ὠ πάτερ βερτοί · ὑμνεῖν ἀποστόλων σου ὃ ξένον λόχευμα · τὸν τῆ καταστατοῦ σοι · ἀπέλου λόγον · χαίρουσι τὴν ἄδομεν · χαίροις βερτῶν ἡ λύτρωσις · τῶν πενομένων τροφή · τῶν δαιμόνων χαίροις ἀμυντήριον · χαίροις ἀπίλων ἐμῶν καθαρτήριον :~

Ἄλλος · Ὁ τόκος σου ἄφθορος ·

Ἰδεῖν ἠξιώθης τὰ μακρόθεν · πιστῶς ἐλπίζομένοις σοι πέτρε · καὶ καμάτων τὰ γέρα ἐκ θῦ τῆ φιλανθρώπου χαίρων κομίζη · ὧν τῇ σαρκί σου, πάθος θεῖον δεξικόμισας :~

Σθεῖος κλῃδοῦχος βασιλείας · τὰς ταύτης ὑπερμοίξου εἰσόδους · τοῖς πιστῶς σε τιμῶσιν Χῦ τῆς · καὶ τὴν σε τωτιμοῦ σου ἀσπαζομένοις, ἄλισιν πέτρε · ἣν δεσμούμενος ἐφόρεσας :~

Ἐωσὼν τῷ ὑῷ ἐν θαβωρείῳ · φωνῆς παρεικῆς αὐτῷ δηλούσης · Ἰξιώθης ἀκοῦσαι τῆ σε τωτοῦ πνεύματος πέτρε · σὺ τὴν καρδίαν κεκαθαρμένῳ · παραδόξως καταυγάσαντος :~

Μῶν τοῖς ἐκ πόθου σε τιμῶσι, καὶ τὴν ἄλισιν ἀσπαζομένοις · μεθ᾽ ἧς πέτρε ἐδέθης · ἱλασμοῦ καὶ ὀφλημάτων αἴτησαι λύσιν · καὶ βασιλείας οὐρανίου τὴν ἀπόλαυσιν :~ Ἦχ.

Φωτὸς οἰκητήριον ἐγένου · διὸ φωταγώγησόν με κύρη · ἀμαυρούμενον πάσαις τῆ ἐχθροῦ ταῖς ἐπηρείαις · ὅπως σὲ μὴ πίσει σε · θαυμαλία μεγαλυνῶ μητροπάρθενε :~ Εἱρμός ·

Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη · θεὸς ἐκλαχόμων σου προσῆλθε · σαρκοφόρος ὃς ὡφθη Χῦ τῆς, καὶ τοῖς αὐτοῖς σωσαμένος φάφη · σὲ θεὲ διὸ θαυμάτων μεγαλυνόμεθα ·

Ἕξα ποσειλαίριον · Γυναῖκες ἀκουτὶ · ὑσαρξ καὶ αἷμα πέτρε σοι · ἀλλ᾽ ὁ πνρ ἐμέπνευσε · θεολογῆσαι τὸν χῦ · υἱὸς θῦ πρς ζῶντος · διό σε καὶ μακάριον αὐτὸς προεμαρτύρατο · καὶ φορμύμως κέκλικε · πέτρον ὡς πέτραν καὶ βάσιν · ἀρραγῆ τῆς ἐκκλησίας :~

Θεῶν ὅμοιον ·

Παρθένος θαυμαμόμητος · σὺ ἐγκόθης καὶ μήτηρ · ὡς θῦ τε καὶ ἀνθρώπου τὸν φύσιν τεκοῦσα · καὶ σεία γέγονεν ἡ κυοφορία σου · τοῖς μελωδοῦσιν ἐκ πόθου · δόξα πρέπει τιμή τε, καὶ προσκύνησις τειάδι · τῇ ἁγέκτῳ καὶ θεία :~

Εἰς τοὺς αἴνους ἀγγελικὰ προσόμοια ·

Ἦχος πλ. β΄ · Ψεκέρος ἀνέρης ·

Ἐς πόνους τῆ κηρύγματος · τιμῶν πάντων θαυμάθημε · κορυφαῖε · καὶ τὴν ἄλυσιν πιστῶς, προσκυνοῦντάς ὑμνοῦμεν · Χῦ τὸν ζωοδότην · τὸν ἀνορθώτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ πάλιν ὃ αὐτό ·

Σ ἐκ τῆς ἀθείας βυθοῦ, ἀνήγαγές παραθάφημε, τῷ ἀγνίσρω τῆ κηρύγματος βερτούς · καὶ λύσας ἀθυμίας, ἀφόβως προσβείαις · πέτρε ταῖς σαῖς · πόθῳ ὑμνοῦντας σε :~

Προσβείας σου ταῖς θείαις κλῃσὶ · θαυμάθημε ἀνάρεπτον, οἰκίους ταισεισπάδος ἡμῶν · τὰς πύλας διανοίξας · ὡς ἔχωμεν παῤῥησίαν, τῆς κορυφαίου παδοξάζουσιν :~ Δόξα ἦχος δ΄ ·

Ὡρισθῶ τῆς ὁρωπίσεως τῷ πέτρε φιλῆς με, ὃ τεῖτον τῆς ἀρνήσεως ὁ Χς διορθώσατο · διὸ καὶ προεῖς τὸν κρυφιαγνώστην ὁσίμως · κἄθαπτε γινώσκεις, τὰ θαύματα ἐπίσασαι · σὺ οἶδας ὅτι φιλῶσε · ὅτι δεν προσ αὐτὸν ὁ σὴρ · ποίμανε τὰ πρόβατά μου · ποίμανε τ᾽ ἐκλογάδα μου, ποίμανε τὰ ἀρνία μου, ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι ἐθέμεθα ποιησάμην εἰς σεῖαν · ἀνατὸν ἱκέτευε δεομακάριστε ἀπόστολε · δωρηθῆναι ἡμῖν ὃ μέγα ἔλεος :~

Σμῶν, Ἦχ. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν πρεσβείαν ἀκοίμητον · καὶ παρέκλησιν

σὴν ἔμμορον κεκτημένη παλαμὴν πρὸς τὸν κῦ· τοὺς πειρασμοὺς κατακοίμησον· ταῖς κύμασι πραΰνον τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, καὶ σφοδρῶς ὑπαρχούσας, τῇ καρδίᾳ μου, παρακάλεσον κόρη· δυσωπῶσε· καὶ χαρίτωσον τὴν μοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζωσε :~

τροπ. ὅμοιον.

Πόμμον καὶ πεπαιδευμένα σε, Θεοτόκε ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμμὰς ἡ τέξασα ἐποδύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· ἰδὲ ποθεινότατε· πῶς σὺ ξύλῳ τῷ τροῦ, αἰνρῶδες μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε· προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα :~

Εἰς τὸν ἦχον τὴς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος δ'. αἷμα τολίου.

Ἅλιος ἔλιφας ἐκ θῦ τὰ χαρίσματα, σοφὲ ἀπόρλε πέρα τῆς πίστεως· αἰθ' ὧν τὸ αἷμα σου τῷ κτίσι ὡς γλυκεῖον ἔδωσε· προσήγαγες παμμάθημε· καὶ κλῃδοῦχος χάριτι τῶν οὐρανίων πυλῶν, πᾶσιν αἰὰ δόξαι τοῖς πίστει ἀφωνοῦσι σε·

καὶ νῦν, τῆς. Ἔδωκας σημείωσιν·

Ὅφος φοβερώτατος, ὁ τῆ θεότητος θεόνυμφε· τῇ ψυχῇ κατὰ ῥύχει μου· τὸ δὲ λογοδέσιον, ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν· ἀεὶ τῶν δαιμόνων, παρασκάλλει ἀγαθή· ἐξ ὧν με ῥῦσαι τῇ δυνατείᾳ σου· παρθένε ἀπειρόγαμε· καὶ προσκλιμένα σεῖον· καὶ προσφῶς τὸ αἰέσπερον, τῶν ἁγίων κατάταξον :~

τροπ. ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα· χεῖρ' ἡ παμάχαρος δέσποινα· καὶ μεκροῦντα τὸν δόλιον· ἰλάλαξε κράζουσα· πικρῶς τῷ ἐκπαλαίχνῳ, αὐτῆς προσελθόντι· τὸ μακρόθυμον αὐτῆ, ἀσπαζομένη κατεπλήγετο· τέκνον μου ποθητόν, μὴ ἐπλάθη τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνῃς φιλανθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον :~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, ιζ'. τῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πρ̃ ἡμῶν, αὐτωνίου τῦ μεγάλου· ἐν τῷ μικρῷ ἐσπερινῷ, ἱστῶμεν ζ', δ'. καὶ ψάλλομεν ἀπὸ μέρους προσόμοια· ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε μεκρόν·

τε, ἐν τῷ μνήματι σαυτόν, χαίρων περιέκλεισας πέρ, ὑπὸρ ἀγάπης χῦ, ἐφορᾶτ' ἐρρόταται, τὰς τῶν δαιμόνων πειρασ· προσευχὴ δὲ καὶ χάριτι· ἀπέδιξας τούτων, πάχνης ἀθραμέστερα τὰ βουλεύματα· τότε, ἐπεκρότησαν τάξεις· τῶν ἀγγέλων κράζουσαι δόξα· τῷ ἐν δυναμοῦντί σε αὐτῶνιε :~

πάλιν τὸ αὐτό.

Ἅλος, ἀφεδύσης ἡλιού ἔχων τοὺς κλῃμούς φοιτητάς σου· ὡς ἐλιοσταῖον σοφέος· ὃς ὑπὸρ καὶ τῆ χάριν σου, διπλοῦ καὶ τέλιπες· ἁρπαγεὶς ὡς ἐν ἅρματι· αἰθέριος πέρ· ὅθεν ζῶν τῷ πνῖ· μῶν σωκαχάλλη αὐτοῖς· παύτων, μνημονεύων παμμάκαρ· τῶν ἐπιτελούντων σου πόθω· τῆ σεπτῆ παννήχειν αὐτῶνιε·

ς ὑπὸρ, ὁ δεόπτης μωυσῆς· χρύφω μονοτῷ ὑπεισῆλθες· θεωρεῖῶν ἀληθῶς· αὖθις δὲ καπόπαυσας, ὃν ὑπὸρ ἐπόθεις ἰδεῖν μῶς· δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον· τῇ αὐγλῃ ἐκείνου· πέρ καλωδήνησαν, εἰς σωτηρίους μυάς· ὅθεν· σωελθόντες θεόφρον· χαίροντες κραυγάζομεν δόξα· τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θῶ ἡμῶν :~

Δόξα· ἦχος β'.

Τὸν ὡς γῆς ἄγγελον, τὸ ἐν οὐρανοῖς αὐθρωπον θῦ· τῆ κόσμου τῆ ἀνοσιότητα· τῆ φυσικῆ τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἀρετῶν· τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα αὐτώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ, ἐν τῷ οἴκῳ τῦ θῦ δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν δρήμῳ ἐπληθύνε τὰ ποίμνια χῦ, τῶν λογικῶν προβάτων· ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη :~

καὶ νῦν, τῆς.

Ἅ δοῦσε πύλη μυστικῶς ἐσφραγισμένη·

ἀλλογε-

ἀλογημένη θκε· δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ πρόσαγε τῷ σῷ υἱῷ καὶ θῷ· ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ἦχον τὸ ἀνεπί, ἦχος β·

Οἶκος τῆς ἀφεσεως·

Ὡφθης ἐκ μητρῴων, ἀπαρχάμων θεοφόρε, ἡγιασμένον σκεῦος· αὐτῶνι καὶ οἶκος, τῆς παναγίου πνς :~

Ἑτ· Ψίμος ἐμαυτὸν κῶ ὁ θάνατος·

Δῆλοις τῶν πονηρῶν· δαιμόνων θειασμβάσας, τῇ τοῦ σταυροῦ δυνάμει· ἐραύνωσας τὴν δόξαν, χῦ περ αὐτῶνι :~

Ἑτ, Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Ῥῆσις ὡς λιλιοῦ· ἐν ἄρματι πυρίνῳ· καὶ συνεκράθης μάκαρ· ἀγγέλοις τῇ τελειότητι· αὐτῶνι παγκόσμιε :~

Δόξα, καὶ νυν, Ἦχ· ὅμοιον·

Ἤνωσε οἱ χοροὶ, θκε παρθένε· ὑμνοῦσι σὺν τοῖς κάτω· δοξάζομέν σε ἀπαύστως, τὸν τόκον σου τὸν ἄχραντον :~

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἐσπερινῷ, ὁ μακάριος ἀνήρ· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ἑτ, ἀνε· ἦχος δ· Ὁ δὲ ὑψίστου κληθεὶς φωτισθεὶς ταῖς τοῦ πνς ἀκτῖσι· ὅτε σε ὁ ἔμψυχος ἔρως ἀνέφλεξε· τὴν ψυχήν σου ἐστήρωσεν· ἀυτὸ ποθῆσαι· ὃ τῆς ἀγαθότητος ὅμως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι· πολλῇ ἀσκήσει· καὶ ἡσυχίᾳ τούτῳ ἐμούμενος· ὅθεν ἐπληρώθης, ὡς ἐζήτησας· τῶν ἐκεῖθεν καλῶν ἐπαύλαμψας· ὡς ἀγὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν αὐτῶνι :~

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη· συντρίψας τῇ χάριτι· τοῦ θείου πνς· καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔμεδραν· αὐτῶν τοῖς πᾶσι· δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι· ταῖς θείαις λαμπρύνσι καταστράτημενος· τῶν μοναζόντων διαυγέστατος· φωστὴρ ἐγένου· καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν μοσιωτῶν, ἐμπειρότατος· καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος· χαρακτὴρ γῆ ἐν ἀρέτου, ἀγωγὴς πᾶρ αὐτῶνι :~

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν· ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος· τῆς παρθενίας διδάσκαλος· τῆς ἐγκρατείας, ἀκριβωμένη σάλπιγξ αὐτῶνι· σωσὸν τῷ δεσπότῃ σου· καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε· σὺν τοῖς ἀγγέλοις, καὶ τοῖς ὁσίοις πᾶσι καὶ μάρτυσι· τούτῳ προσάγων· τοὺς τελοῦντας σὺν τὴν ἱερὰν μνήμην ἀεί ποτε· χαλεπῶν ἐκλυδώνων, καὶ τραυμάτων ἐλευθέρωσον :~ ἕτερα τροπάρια εἰς τὸν μέγαν αὐτῶνιον, ποιηθέντα ὑπὸ μιχαλάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ μαυπλοίκ· ἦχος β·

Ποίοις ἀῴφημῶν·

Ποίοις ἀῴφημῶν ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν τῆς ἐγκρατείας διδάσκαλον· καὶ τῆς ἀκρασίας αὐτῶπαλον· τὸν ὀρθὸν ἀσκήσεως καμόμα· τὸν τόπον, τῶν μοναζόντων ὃ ἀκρότατον· τὴν κάθαρσιν, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀπαρέγκλιτον· τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην· τὸν οὐράνιον μὴ βροτόν· ἀλλὰ γῆς δὲ ἄγγελον· ὠφελέντα μέγαν αὐτῶνιον :~

Ποίοις, ὑμνῳδίῳ αἴνεσι· καταγέψωμεν τὸν θεοφόρον· τὸν τῆς καρτερείας ἀθλητὴν· τὸν ὀρθὸν ὅμως ἀσκητὴν· ὃ τῶν δακρύων ἀκένωτος βέλος· τῆς πάλαι τῆς μουσουμένης ὑπόδειγμα· τῆς μήνης τῆς κατ' ἐχθρῶν θεόν ἐκτυπώσας· ἀγωνιστὴν τὴν βαλβίδα· τὸν ἀλείπτην τῶν ἀθλητῶν· τῶν πιστῶν ὃ σημειωμα· αὐτῶνιον τὸν ἀοίδιμον :~

Ποίοις, πνευματικοῖς ἄσμασιν· ἀῴφημήσωμεν τὸν θεοφόρον· ὃ στερρὸν δοχεῖον τῶν πνς· καὶ θεῖον ταμεῖον τῆς χάριτος· πονηρῶν πνευμάτων τὸν διώκτην· ὀρήμου, καθηγεμόνα τὸν παμμέγιστον· τῶν κόσμου, φαιδρὸν λαμπτῆρα τὸν θαυμαστὸν· τῶν μοναζόντων ὃ κλέος· τῶν παχόντων τὸν βοηθόν·

ἀπέλωμι

ἀπέλωμεν τὸν σύσκιμον· τὸν ὄμπως χῦ
δερέποντα :~

Δόξα· ἦχος π̄ β̄· συκεώτου·

Ψ ὸν κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον· μοῦμ
νημόνα κατα παλῶν ὁλοθείων· ἀσκη
τικῶς σὺν σησάμενος, εἰς ὃ καθ' ὁμοίωσιν·
ὡς δυνατὸν ἀμελήλυθας· ἀνδρικῶς
γὰρ, τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος· ἔσωθεν
σας δ' χεῖρον καθυποτάξαι τῷ κρείττο
νι, καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεῦ·ὅ
θεν μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης·
πολιτὴς τῆς ἄνω μου· ἀνδρομιώτων ἀν
λείστης· καυχὴν ἀρετῆς ἀκειβέστατος·
καὶ μοῦ σὺν οἷοις τῶν ἐσόπτρων λυδέγ
των αὐτόμιε· καθαρῶς ἐποπτεύῃς τὴν
ἀγίαν τριάδα, σὺ τυγχάνων ἀμέσως·
ὑσσῷ τῶν πίστει δ' πόθῳ τιμώντων σε·
καὶ μοῦ, π̄·

Ψ ἰσμὴ μακρείσησε σὸν ἁγία παρθένε·
τὶς μὴ αὐτυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον
τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πρὸ ἐκ λαμ
ψας υἱὸς μονογενὴς· ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς
ἁγνῆς προσῆλθεν ἀφράστως σαρκω
θεὶς· φύσει θῦ ὑπάρχων, καὶ φύσει γε
νόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς διά
δοχα προσώπων τεμνόμενος· ἀλλ' ἐν δυσὶ
δι' φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος·
αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλ
λεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~

Θ ἴσοδος· δ' προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ ἁγιάσματα·

Σοφίας σολομῶντος δ' ἁγίασμα·
ἱκαίως ψυχαὶ ἐν χειρὶ θῦ, καὶ οὐ μὴ ἅ
ψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν σὺν ὀ
φθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐν
λογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ
ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν
σὺν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ σὺν ὄψει αὐτῶν ἐὰν κο
λασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας
πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντα μεγά
λα εὐφρανθήσονται· ὅτι ὁ θὸς ἐπείρα
σεν αὐτούς· καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυ
τοῦ· ὡς χρυσὸν σὺν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμα
σεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας
προσεδέξατο αὐτούς· καὶ σὺν καιρῷ ἐπι
σκοπὴ αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς
σπινθῆρες σὺν καλάμῃ διαδραμοῦνται·
κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν·
καὶ βασιλεύσει κὺ αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶ
νας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσου
σιν ἀληθείαν· καὶ οἱ πιστοὶ σὺν ἀγάπῃ προ
σμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος
σὺν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, δ' ἐπισκοπὴ σὺν τοῖς
ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~

Σοφίας σολομῶντος δ' ἁγίασμα·
ἱκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ σὺν κῷ ὁ μι
σθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν πα
ρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται δ' βασί
λειον τῆς εὐπρεπείας, δ' διάδημα τοῦ
κάλλους ἐκ χειρὸς κῦ· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκε
πάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερα
σπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν
τὴν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν
κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσε ται
θώρακα δικαιοσύνην· δ' περιθήσε ται
κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψε ται
ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυ
νεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν·
συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος κὸν
τοὺς παραφρονοῦντας· πορεύσονται εὖ στο
χοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐ
κύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοποῦν
ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πληρεῖς ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀλαγμὸς
κτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης·
ποταμοὶ δὲ συγκλεισθήσονται ἀσυμπότμως·
αἰφνιδίως ἐπιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως· δ'
ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐ
ρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ
κακοπραγία καταστρέψει θρόνους δυνα
στῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνε
τε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνω
τίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γε
γαυρωμένοι κατὰ ὄχλους ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη
ἡ παρὰ κῦ ἡ κράτησις ὑμῶν· καὶ ἡ δυ
ναστεία παρὰ ὑψίστου :~

Σοφίας σολομῶντος δ' ἁγίασμα·
ἱκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι, σὺν ἀνα
παύσει

παύσῃ ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ δὲ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνοῖς· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος· εὐάρεστος θῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνοις μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κῷ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τοῦ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ :~ Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ, ἰδιόμελα· ἦχος α΄· τοῦ μαλαξοῦ·

Ὁ καμὼν ἀσκητῶν ἀντώνιος, ἐν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μνήμῃ, τὰς τῶν μοναζόντων ἀγέλας, συγκαλούμενος προτίθησι νῦν, οὐνίου πολιτείας ὑποτύπωσιν, τοὺς πνευματικοὺς αὐτοῦ ἀγῶνας, καὶ τῆς βιοτῆς τῶν ἀγγέλων, καὶ ὑμνωδίας τὴν μίμησιν· διὸ ἐπαξίως τοῦτον εὐφημήσωμεν· πρεσβεύοντα σὺν αὐτοῖς τῷ χῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

ἦχος β΄· τοῦ στουδίτου·

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον, συγκροτήσας ἐπὶ γῆς ὅσιε ἀντώνιε· καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου πάσας ἀπήμβλυνας· κλίμαξ θεία καὶ σεπτὴ, εἰς οὐνοὺς ἀνάγουσα· τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεόληπτος βίος σου· εὐσεβείας γὰρ καρπούς, ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος· ἰατρεύεις δι' αὐτῶν, τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· χαίροις τῆς ἑώας ἀστὴρ χρυσαυγέστατε· καὶ τῶν μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν· χαίροις ἀοίδιμε, τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα· χαίροις τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός· χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα :~

ὁ αὐτός·

Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον, καὶ ἐν οὐνοῖς ἄνθρωπον θεῖ· τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν· τῶν ἀσκητῶν τὸ καύχημα, ἀντώνιον τιμήσωμεν· πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θεῖ ἐξήνθησε δικαίως· καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ, ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια χεῖ τῶν λογικῶν προβάτων· ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ :~ ὁ αὐτός·

Ὅσιε πέρ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας· ὄργανον γέγονας τοῦ ἁγίου πνς· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν, τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν· ἔπεισας τοὺς ἀνοῦς καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ, καθαρώτερον ἐλαμπόμενος· φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας πέρ ἀντώνιε :~

ἦχος β΄· τοῦ μαλαξοῦ·

Ὅσιε πέρ· ἀγγελικὴν ζηλώσας διαγωγὴν, ἀτροφίαν ἐξήσκησας· καὶ ὕμνον ἀκατάπαυστον, τῷ δεσπότῃ προσενήνοχας· ἐντεῦθεν προσηκάμενος ὁ βλέπων τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου τὴν πρόθεσιν, χαρίτων σε θείων κατηξίωσεν· ἐν ἀργῇ σοι παρέχων τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ μενούσης σε, ἀϊδίου μακαριότητος· πρὸς ἣν ἤδη μεταστὰς, καὶ ταῖς ἀΰλοις χορείαις συνδιαιτώμενος· μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε·

ἦχος γ΄· ἀνατολίου·

Ὅσιε ἀντώνιε, τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως, τὴν καυστικὴν καὶ εὔψυχον διατριβὴν, ὡς ἐν ἀδύτοις ἀναπαυόμενος ἐτέλεσας· τοῖς ἐρημωτέροις γὰρ, ἑαυτὸν συνάψας πνευματικῶς· τὰς πυριφλέκτοις φαρέτρας τῶν δαιμόνων κατεπάτησας, καὶ ὑπερανῶ πάσης ἀρετῆς γεγονώς· συναυλίζῃ ἀγγέλοις ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐνῶν· διὸ πρέσβευε χῷ τῷ θῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

ἦχος δ΄· τοῦ μαλαξοῦ·

νουνεχῶς

Digitized by Google

Μονωχῶς καταμοήσας, τῆς ψυχῆς τὴν ἀγέλειαν, λεόφρον πῆρ ἡμῶν αὐτόμιε· ὁ πάχος τῦ σώματος, ὑποταξαι ταύτη, ὡς κρείττονι ἔπαυσας· καὶ τὴν εἰκόνα τῦ κτίσαντος, ἀῤῥύπωτον διατηρῆσαι· ἐμπεῦλεν αὐεμδότοις ποσὶ ὁ πρωτότυπον αὐατειμόμενος· καὶ ταῖς ποσὶ· ἀνω ὁ αὐαβάσεσι καλλυνόμενος, αὐέκστοις ποσὶ· αἰωνίοις σκιωαῖς· ἀμέσως ἐμ τυγχαίνω τῷ πονυμένω σοι· ἐ πρεσβεύω ὑπὸρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Δόξα· ἦχος πλ. α·

Ο σιε πᾶτερ, τῆς φωνῆς τῦ ἀναπελίου τῦ κῦ ἀκούσας, τὸν κόσμον κατέλιπες· τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· ὅθεν πᾶσιν ἐβόας· ἀγαπήσατε τὸν θν, καὶ ἀρήσητε χάριν αἰώνιον· μὴ δὲν ποθήσητε τῆς ἀγάπης αὐτῦ· ἵνα ὅταν ἔλθη ἐν τῇ δόξῃ αὐτῦ, ἀρήσητε αὐάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων· οὗ ταῖς ἱκεσίαις χέ, φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

καὶ νυν, Θκ.

Μακαρίζομέν σε θκὲ παρθένε· ἐ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ καταχρέως· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον· ὁ τεῖχος ὁ ἄῤῥηκτον· τὴν ἀῤῥαγῆ ποδηστασίαν· καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

Εἰς τὸν ςίχον, ςιχηρά, ποδόμοια·

ἦχος πλ. α· χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός· γεγυμνασμένος καὶ ἀήττητος ποδόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ῥίζας· ὁ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς, ὑποστὰς ἀνδρείως ἐθεάμβησας, ἀὐτῶν τὴν ἀσθένειαν· καὶ ψυχόλεθρον πλαγὴν· τὴν τῦ σταυρῦ δὲ, τῦ σωτῆρος ἐνόπλισαι· καὶ ἀμάχητον, ἔφαρμόσας δυνάμει· ἣν καὶ ποθλιζόμενος, ἐνίκησας ἀοράτους· τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν· χῦ ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

δι, Ψιμος ἐναγωνος·

Ζήλος φωτοφόρος ἀρεταῖς, ἐσπειγμένος ἐ μεφέλη σκιάζουσα· ἐγένου, τοῖς ἐν ὀρήμοις, ποσὶ οἰκοῦσι ἀνθρώπους· θν τῶν ὁρῶντων ποσηγούμενος· ποῦ βακτηρία· τὴν τῶν παθῶν ῥίζας θάλασσαν· τὸ μονοτόν δε, ἀμαλὴκ τετυπωσάμενος· αὐεμπόδιστον· τὴν οὐρανίαν αὐτοδον· εὐρὺν ποιμανάμενος· καὶ κλῆρον ἀκήρατον· σὺν ἁγιασμάτοις τῷ θεῷ· πειχαρῶς παρισταμένος· χῦ ὃν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

δι, Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Χαίροις ἀπελικαῖς ὁμιλῶν· χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις αὐτόμιε· τὸν βίον γὰρ τούτων πᾶρ, ζῶν τῆς γῆς ἀληθῶς· ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι· φανεὶς καθαρώτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον· ἀκτημοβόλοις, ἀφραπὰς εἰς δεχόμενον· τὰς τῦ πνεύματος· τῦ ἁγίου ποιμόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος· ἑώρας τὰ μέλλοντα· ποιμένα προλέγων ἐκ θείας· φωτοφανείας μυούμενος· χῦ ὃν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος·

Δόξα· ἦχος πλ. δ· συκεώτου·

Τῶν μοναζόντων τὰ πλήθη· τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν αὐτόμιε· διὰ γὰρ σοῦ τὴν πίστιν, τὴν ὄντως ἀθείαν παραδεδώκαμεν· μακάριος εἶ, τῷ χῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθροῦ θεαμβάσας τὸ δύναμαν· ἀγγέλων συνόμιλε· τοῦ παύλου συναμέτοχε τῦ ἡνιαίου· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

καὶ νυν, Θκ·

Ἀνύμφευτε παρθένε, ὁ τὸν θν ἀφρασίως συλλαβοῦσα σαρκὶ· μῆρ θῦ τῦ ὑψίστου· σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου πανάμωμε· ὁ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμὸν τῶν ταισμάτων· μὴ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας ποσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς·

Ἀπολυτίκιον· ἦχος δ·

Τὴν ζηλωτὴν ὁ λίαν, τῆς τεύτοις μι-

ο μούμε-

μούμενος· τῷ βαπτισθῆναι ἀθείαις ταῖς τελβοις ἑπόμενος· πέρ αὐτῶμιε· τῆς ἐρήμου γέγονας οἰκήτης, καὶ τὴν οἶκου μένιν ἐφίερεξας δίχας σου· διὸ πρέσβυε χῶ τῷ θῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ά, ζῆλο, καὶ· ἦχ π δ'. Ψὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Τὴν ψυχήν σου δεσμάσας πόθω χῦ· ταῖς γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς· ἰυλίωθης πέρ ὅσιε· ἐν ὀρήμοις καὶ ὄρεσι· τῷ χωσικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ἔμφρονος· ὡς δὲ ἀδύτων μύησε, ἀπελικῶς διέλαμψας· ὅθεν καὶ τὸν χόφον· διαβὰς τῆς σαρκός σου, τὸ σκότος ἐδίωξας· τῶν δαιμόνων μακάριε· μεγαλόμτων ὁ πνεῦμα τος· πρέσβυε χῶ τῷ θῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζοισι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα, τὸ ἀυτὸ, καὶ νυν ὑπ·

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον ἐν σῇ χαρᾷ· συλλαβοῦσα ἀφλέκτως μήτρ θῦ· ἀφθόρως ἀπεκύησας, τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα· ὃν ἐν αἰκάλαις ἔθρες, τὸν πάντα κατέχοντα· καὶ ἐκμαζῶν ἐθήλασας, τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶσε, πανάγια παρθένε, ῥυσθῆναι με πταισμάτων μου· ὅταν μέλλω παρίστασθαι πρόσωπον τοῦ κτίστου μου· δέσποινα παρθένε ἁγνή· τὴν σὴν βοήθειαν τότε παρέχου μοι· καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πάντα κρατεῖν:~

Μετὰ τὴν β', ζῆλο, καὶ· ἦχος π ά·

Τὸν σωτῆρα λόγον·

Τὸν ἄσκητὴν τοῦ κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν· ὡς μεκρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν· δι' ἐγκρατείας καὶ ταπεινοφροσύνης ἀληθῶς· καὶ κατανύξεως σφοδρῶς τὸν αὐτεπάλον ἐχθρόν· καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις· καὶ νῦν πρεσβεύει κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα τὸ ἀυτὸ, καὶ νυν ὑπ· ὅμοιον·

Χαῖρε πύλη χῦ ἡ ἀδιόδευτος· ἣν προεκήρυξαν πάντων οἱ δικαιότατοι· καὶ ὁ προφήτης δαμὴλ ὄρος ἀλατόμητον· καὶ δαβὶδ ὁ μελῳδὸς, σὺ μνυσεῖ δ τοῖς λιποῖς· βάτον, ἐ ταμνον, ῥάβδον· μεφέλλιν, πύλιν καὶ θρόνον· καὶ μέγα ὄρος αἱματοβλύσαντα ἡμῖν:~

Μετὰ τὸν πολυέλεον· καὶ· ἦχ π δ'.

Ψὴν σοφίαν καὶ λόγον·

Τοὺς θορύβοις τοῦ βίου καταλιπών· τὸν τρόπον σου ἐπ' ὤμων ἀναλαβών· ὅλον αὐτὸν ἔθηκας σεαυτὸν τῷ κυρίῳ, δ σαρκὸς δὲ ἔξω πέρ, καὶ κόσμου γενόμενος· τοῦ ἁγίου γέγονας, σιωπήλος πνεύματος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, τοὺς λαοὺς διεγείρων, τὰς πόλεις ἐκέκραγωσας· τὰς ὀρήμους ἐπόλισας, θεοφόρε αὐτῶμιε· πρέσβυε χῶ τῷ θῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζοισι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου:~

Δόξα· ἦχ δ'. Ἐπεφάνης σήμερον· ὦ φωτὶ λαμπόμενος, τῷ ἀπροσίτῳ· ὡς ἀχὴρ δεξέλαμψας· ἐν ταῖς ὀρήμοις δι' ἀσκήσεως· καταφωτίζων αὐτῶμιε· τοὺς ἀδιαίκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι:~

καὶ νυν ὑπ· ὅμοιον·

Ἐπλάσει πνεύματος τῇ παναχράντῳ· τῇ πρὸ τῶν σιώνων θεομήτορι· καὶ ὁμοούσιον φωνῇ· ἀρχαγγέλου σωτήριον βοῶν· θεοκυήτωρ ἀπλάνητε ἡ αἰτήκλησις:~

Οἱ αἱμαβαθμοὶ δ πρῶτον αὐτίφωνον τῆς τετάρτου ἤχου. Προκείμενον· ἦχος δ'. Ψίμος ἐμαυτίου κῶ ὁ θαμάτος· ἀ. Ψί αὐτὰ ποδώσωμεν τῷ κῷ· Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον ὁσιακόν· μετὰ τὸν μ'. ἦχος π β'.

Οσιε πέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ἔλυσας τὰς φάλαγγας, τῶν παθῶν ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον αἰμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς κῦ· εἰρήνην

Digitized by Google

νην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡ μνήμη :~
ἢ δ' πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·
ἦχος β'· πρὸς, αὐαστὰς ὁ ἰς'·

Τῆς ἐρήμου πολιστά· τῶν ἐνδρομούντων ἀλείπτα πέρ· καμὼν ἀρετῆς, ὃ ἡμᾶς ἐνθυδρομεῖν εὔχου αὐτώνιε :~
Καμὼν τῆς θκοῦ· καὶ τοῦ ὁσίου εἰς ἡ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἀντώνιον τὸν θεῖον, ἐνφημεῖν θέμις· ὠδὴ α'· ἦχος π δ'·
Ἁρματηλάτην φαραῶ ἐβύθισε·
ποίημα θεοφάνοις·

Ἀθανασίας καὶ ζωῆς λαβόμενος· τῆς αἰωνίου σαφῶς· καὶ τριλαμποῦς αἴγλης· πέρ ἐμφορούμενος· τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος· τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταυγασθῆναι δυσώπησον· ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε :~

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος· καινὴν ὁδὸν ἀρετῆς· ἀναλαβὼν ταύτην, ἀκινδύνως ὤδευσας· νόμω καινῷ πειθόμενος· τοῦ σωτῆρος τρισμάκαρ· καὶ ζωηφόροις προστάγμασι, τοῦ ἐναγγελίου ἑπόμενος :~

Τῇ τρισηλίῳ λαμπηδόνι πάνσοφε· καταλαμπόμενος· ὃ δυσμενὲς μάκαρ, τῶν δαιμόνων φρύαγμα· καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα· αἰκισμῶν τε τοὺς πόνοις, ἀράχνης δίκην διέλυσας· θείῳ πυρακτούμενος ἔρωτι :~ θ'.

Ὡς μήτηρ θυ', παῤῥησίαν ἔχουσα· πρὸς τὸν τεχθέντα ἐκ σοῦ· μονογενῆ λόγον· καὶ πρῖ συναίαρχον· ὃ συμφυῆ τῷ πνεύματι· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· κινδύνων σῶσαι πανάμωμε· τοὺς σὲ θκὸν δοξάζοντας :~
Ἕτερος καμὼν· ποίημα, νικολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλοίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ὕμνοις γεραίρω τῶν μοναστῶν ὃ κλέος· ὁ μαλαξός· ὠδὴ α'·
ἦχος καὶ εἱρμὸς ὁ αὐτός·

Ὑπὸ πολλῶν τεθολωμένον ὅσιε· παθῶν καὶ θλίψεων· ὃ ὀπτικὸν ὄμμα· ὃ τῆς διανοίας μου· αὐτώνιε καταύγασον· ἱκεσίαις σου ὅπως, νῦν ἀπροσκόπως αἰνέσω σου, μνήμην τὴν ἁγίαν ἐν ἄσμασι :~

Μαρμαρυγαῖς τοῦ πανάγιου πνεύματος, καταυγασθεὶς τὴν ψυχὴν, τὴν κοσμικὴν πλάνην, ὅσιε αὐτώνιε, ἐμφρόνως διεξέφυγες, ὡς αἰγύπτιον σκότος· καὶ τῷ φωτὶ τῷ τῆς γνώσεως, ὁδὸν τὴν σρῖον εὕρικας :~

Νοΐ τελείῳ, πρὸς τελείοις ὅσιε, θερμῶς ἐχώρησας, ἐν γενικωτάτοις, πόνοις τῆς ἀσκήσεως, πρὸς πάλιν τοῦ ἀλάστορος, ἐν δεινῆς ξυμμορίας, τῆς τούτου ὃ ἐκνενίκηκας, αὐτοὺς συμμαχία τοῦ πνς' :~

Ὁ βίος ὄναρ, παρὰ σοὶ λελόγισται, καὶ τὰ τοῦ βίου τερπνὰ, ὡς ἱστὸς ἀράχνης, σκιὰ καὶ ἐνύπνιον· κόνις καὶ τέφρα ὅσιε· ὅθεν τοῦτον καὶ ταῦτα, αὐτ' οὐδενὸς λογισάμενος, μόνον τὸν χν' ἐπεπόθησας·

Ἰδοὺ ἡ κλίνη σολομῶν ἡ ἔνδοξος· ἡ λογικὴ κιβωτός· τοῦ παμβασιλέως, χυ' τοῦ θυ' ἡμῶν· δορυφορεῖται τάξεσιν, οὐρανίων ἀγγέλων, πάντων ἁγίων τοῖς δήμοις τε· ἡ μὴρ θυ' ὡς βασίλισσα :~
θ'.
ὠδὴ γ'· Ὁ στερεώσας καταρχάς·

Νενεκρωμένω λογισμῷ· καὶ σταθηρᾷ· τῶν παθῶν καταμαραίνας τὴν φλόγα· ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν, καταστολὴν αὐτώνιε· περιεβάλου πέρ· ὃ σωτηρίου ἱμάτιον :~

Ἰσχυρωτάταις προσβολαῖς· δαιμόνων θρασυνομένων· καὶ θηρίων τὰς ὁρμὰς μιμουμένων· κατεφρόνησας αὐτῶν, τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες, ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα :~

Ὁ θεοφόρος τὰς ἀρχάς· τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας· θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω· τροπαιοῦχος νικητὴς, αὐτώνιος ἐγένετο· τῶν ἀσκητῶν ἡ δόξα· καὶ μοναζόντων ὃ καύχημα :~ θ'.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ· τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ· ἐξανάστησον ἁγνή· καὶ πρὸς

ζωλιὼ ὁδήγησον· ἡ τῆ θαμάτου πύλας,
λύσασα μόνη τῷ τόκῳ σου :~

ἄλλος· εἰρμὸς ὁ αὐτός·

ϛ τορεωθεὶς ἐν τῇ σεῤῥᾷ· χῦ τ πίστεως πέ
τρα, ὡς ὢρ πύργος ἀῤῥαγὴς θεοφόρε·
ταὶς ῥαγδαίας τῆ ἐχθρῆ, ἐπιφορὰς αἰρέ
θεξας, πάσας ἀδραμεσάτοις ἐν τῇ ἰσχύι
τῆ πνεύματος :~

γ ἐμμανοφρόνως λογισμῶ ἐς σαθρᾶ διαι
μοία· τὴν φαχείαν καὶ σεμνῶ ὁλοψύ
χως· τε θλιμμένῳ τε ὁδὸν, ἀπορρέ
ῳτως ὥδευσας· ὅθεν πρὸς παραδείσου,
πλάτος κατήντησας ὅσιε :~

ϵ ὑπερέλιου τῶν σεπτῶν, ἐμπιπλοθεὶς πῦρ
λόγων· τ ζυγὸν τὸν ἐλαφρότατον ὀμ
πως, καὶ χρηστὸν τὸν τῆ χῦ, ἐβάσασας
ἐπ' ὤμων σου· χμοὺς τῆ τὸν ἐκ τῆς πεί
ρας, ὄντως χρηστὸν καὶ σεῖον .~

ϛ ἄσαντα πάλαι τ ἀδὰμ, τῇ παραβά
σεως γεύσει, θεὸς φθοραύτε ὀλιωθή
σαντα τῆ τοῦ, καθορῶν πῦρ σοφέ· ὑπα
κοῆ αὐτῶνιε, χῦ καὶ ἐν μηρεία, τῆς ἀφ
θαρσίας ἐπέτυχες :~ ℣.

ζ πὸ τ γῆς εἰς οἰῶνους· ἀνήγαγες τοὺς αὐ
θρώποις· τῷ γὰρ τόκῳ σου λιμοίγησαν
κόρη· ἡμῖν πύλαι οἰῶνῶν· ἃς ὁ ἀδὰμ ἀν
έκλεισε· ϑ θς ἐν γῆ ὤφθη, εἰς οἰῶνον
δὲ ὁ αὐθρωπος :~

η καὶ· ἡχ π δ'· Ψυχὴ σοφίαν ϑ λόγον
ὸν χρῦ τῆ χῦ ἄρας σοφέ· ϑ αὐτῷ μέ
χρι τέλοις ἀκολουθῶν· τὸν μοῦν οὐχ
ὑπέφρεψας, ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· ἐγ
κρατεία καὶ πόνοις, ταὶς πάθη ἐνέκρω
σας· καὶ μαὸν λιτοίμασας, σαυτὸν τῷ
κυρίῳ σου· ὅθεν χαρισμάτων, ἀμοι
βὴν ἐκομίσω, ἰᾶσθαι νοσήματα· ϑ διώ
κειν τὰ πνεύματα· θεοφόρε αὐτῶ
νιε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν ταυ
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ
τάζουσι πόθῳ, τ ἁγίαν μνήμην σου:~

ψ δόξα ϑ αὐτό· καὶ νυῦ ℣· ὅμοιον·
ς ταμάμωμος νύμφη τῆ ποιητῆ· ὡς ἀ
πείραμθρος μὴρ τῆ λυτρωτῆ· δοχεῖον
ὡς ὑπάρχουσα τῆ παρακλήτου πα
νύμνητε· αἰνομίας με ὄντα, αἰσχρὸν καὶ
ταγώγιον· καὶ δαιμόνων παίγνιον ἐν
γνώσει γενόμενον· ἀπεῦσον ϑ τῆς τού
των, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν
οἰκητήριον· δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα·
φωτοδόχε ἀνύμφευτε· δόξον ϑ μέφος
τῶν παλῶν· καὶ τῆς αὖθις μελλέσεως
ἀξίωσον· καὶ φωτὸς ἀπροσπόρου πρε
σβείαις σου :~

ὠδὴ δ'· Ἐνύσθη ἰσχύς μου·

ϖ ὧν ἀρετῶν, κλίμακι θεία χρησάμενος·
πρὸς ϑ ὕψος, πῦρ ἀναβέβηκας· ἐς τὸν
θῦ, εἶδες ἐπ' αὐτήν· ἐπερχομένην·
καὶ δωρεὰς διαμένουσα· χειρὶ πλου
σιωτάτη· τοῖς πίστως μελῳδοῦσι· τῇ δυ
νάμει σου δόξα φιλανθρωπε :~

θ λος θῶ, καθηρώθης αὐτῶνιε· μόνος μό
νῳ· τ λόσοφε ἐνούμβιος· διαρετῆς καὶ
ὁμιλῶν· καὶ θεοφανείας· ὡς καθα
ρὸς ἀξιούμβιος· τῆς γῆς ἐς τῶν γενέσε
ων πόρας· γὰρ ἀξίως· τὴν οὐρανίαν δό
ξαν ἀπόλαισιν :~

η οῦν καὶ ψυχήν· κεκαθαρμένος αὐτῶ
νιε· τὴν ἀπάτην· πῦρ τὴν ψυχόλε
θρον· ϑ μηχανὰς· δόλοις τε πικρούς·
καὶ ταὶς φαντασίας· τῶν δυσμενῶν
ἐφαμόρωσας· παλῶν γὰρ ἐδιδάχθης·
καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις· μυριάζόντων
τὰ πλήθη τ λόλυιε :~ ℣.

θ ν ἐκσοῦ, τὸν σαρκολέτα δυσώπησον·
τὸν ἀῤῥέτως· ὃ ἐν διαμείναντα· καὶ
φυσικῶς· ἴσον τῷ πρῖ· καὶ σοὶ τῇ τεκού
σῃ, γενόμενον ὁμοούσιον· συγχώρησιν
πταισμάτων· καὶ ψυχῶν σεῖαν· τοῖς
ὑμνοῦσι σε πίστει δωρήσασθαι :~

ϑ αὐτός·

ι μα τ γῆς, τ χοῦν σοφὲ ἀπορρίψεως,
καὶ χιτῶνας, ὅλως τῆς μεκρώσεως, ἐνε
πεκδύσω πῦρ σαυτὸν, πάσης ἐγκρατείας,
καὶ κακουχίας ἀζέσθωκας· διὸ καὶ θεὸς
θαμάτου, θεὸς ζωλιὼ τὴν ἀγήρω, ἀπε
φάνης αὐτῶνιε ἔκδημος :~

ια εἴθροις ζωῆς· καταρδευόμενος τ λόσο
φε· ὡς ὢρ δένδρον, παραδείσου ἄν
καρπον·

Digitized by Google

καρπον· ἐν διεξόδοις θείων πηγῶν· τὸ πεφυτευμένον· καρποὺς ἐνθέοις ἐκ δέδωκας· καιρῶ τῆς ἐγκρατείας· τῷ δεσπότη κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε:~

Ως περ ἀστήρ· αὐτώνιε παμφαέστατος· θείω φέγγει, νοητῶς ἀπήστραψας· ἐν ταῖς σρήμοις μέσον ἀνδρῶν, θεόφρον ὁσίων, καὶ τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας, θαυμάτων λαμπηδόσιν, ἀρετῶν τε ἀκτῖσι, τῶν σοφῶν φοιτητῶν σου πανόλβιε:~

Τὰ ἐμπαθῆ· τῆς τυραννούσης σκιρτήματα· σαρκὸς πάθη, ἐμφιλοσοφώτατα, ἐδουλαγώγησας καὶ ψυχῆς, πέρ τὴν ἀξίαν, πρεπωδεστάτως ἀνύψωσας, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον, ὑποθεὶς ὡς ἐχέφρων, ὃ δουλώσας τὴν σάρκα τῷ πνι:~ θι·

Ὤφθη ἐν γῇ· ἐκ τῆς παρθένου ὁ ὕψιστος· σαρκοφόρος, θς ὑπὲρ ἔννοιαν· ὃ τοῖς βροτοῖς συναστραφεὶς, θείαν πολιτείαν, οὐνίον πᾶσιν ἔδειξεν· ἐφάμιλλον ἀγγέλοις, ἧς ἡ γήτωρ ἐδείχθη, ἀσκητῶν ἡ ἀκρότης αὐτώνιος:~

ὠδὴ ε· Ἰνατίμε ἀπώσω·

Ἐνοικοῦντα σοι ἔχων· τὸν τὰ πάντα βλέποντα· θν μακάριον· ἐκ διδάσκοντά σε· καὶ φωτίζοντα καὶ συνετίζοντα· τῶν ψυχῶν τρισμάκαρ· τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων, τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι:~

Ἰαμάτων σοι χάριν· κατὰ νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται· καὶ κατὰ πνευμάτων, ἀκαθάρτων χς ὀξουσίαν σοφέ· τὴν γὰρ φύσιν πέρ· νενικηκὼς τῶν ὑπὲρ φύσιν· χαρισμάτων μετέσχες τοῦ πνς·

Ὁ ἱ σὲ τεῖχος πλουτοῦντες· καὶ τῇ προστασίᾳ σου περιφρουρούμενοι· τῇ σῇ θεία δόξῃ· ἐγκαυχώμενοι σὲ μακαρίζομεν· σὺ γὰρ παναγία· τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις· εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν:~ Ὁ αὐτός·

Νύκτα τῆς ἁμαρτίας· φέγγει ἐναρέτων αὐτώνιε πράξεων· ὃ στροῦ τῷ ὅπλῳ, συμφραξάμενος πόρρω ἐδίωξας, ἀπὸ σοῦ καὶ οἶκον, τοῦ θείου πνς εἰργάσω, σεαυτὸν εὐκλεῶς παμμακάριστε:~

Μάνδρας ἐποιμνίου, ὡς ἀμνὸς πρωτότοκος, ἔριον ἔνδυμα, ἔσχες ὃ αὐχένι, αἰωρήσας στρον διωκτήριον, θηρῶν νοουμένων, καρποδοτεῖς τῷ ποιμενάρχῃ· ἀφθαρσίας καρποὺς παναοίδιμε:~

Οὐ τερπνότης τοῦ βίου· οὐχ ἡ δέων στέρησις· οὐ δὲ ἡ κάκωσις· τῶν δαιμόνων πέρ, οὐκ ἀνένδοτοι πόνοι τοῦ σώματος· οὐ μελῶν ἡ τῆξις· οὐχ ἡ παράτασις τοῦ χρόνου, τὴν πρὸς κν τόνον σοῦ ἤμβλυνεν·

Νοητοὺς πολεμίους, ὅπλοις θείας πίστεως, φρούδους ἀπέδειξας· καὶ ἐνέδρας τούτων· τῷ πυρὶ ἐγκρατείας ἐτέφρωσας· καὶ πυρσὸν ὡς μέγαν, τὰς ἀρετὰς ἅψας σοὺς μύστας, πρὸς ζωὴν ποδηγεῖς τὴν ἀΐδιον:~ θκιον·

Ἀπολύτρωσις ὤφθη, καὶ παισμάτων ἄφεσις, καὶ μέγα ἔλεος· θκε πᾶσιν, ὁ υἱὸς καὶ θς σου τοῖς πίστει σε, καὶ ἀπλέτω πόθω, δοξολογοῦσι καὶ τὴν τούτου, προσκυνοῦσιν ἀνείκαστον κένωσιν:~

ὠδὴ ς· Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων·

Νόμιμον ἀθλητικῶς· πολιτείαν ἀπαλῶν ὀξ ὀνύχων· ἀναλαβὼν θεόφρον· μέχρι τέλους διέσωσας· καὶ ὡς θεῖος ἀριστεύς· στέφανον εἴληφας τὸν τῆς νίκης, παρὰ τοῦ πάντων βασιλεύοντος·

Ἐχοντες πρὸς τὸν θν· πρεσβευτήν σε δυνατώτατον μάκαρ· καὶ κοινωνὸν φροντίδων· καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον· καὶ μεσίτην εὐμενῆ· πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων· καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων:~ θι·

Ὑψωσας παναληθῶς, τὴν πεσοῦσαν τῶν ἀνῶν οὐσίαν· τὸν ἐν μορφῇ τῇ θείᾳ· ὃ πρς ἐν ἰσότητι· καθορώμενον υἱόν· τὸν ἀναλοίωτον θκε, ἀνεὶ σπορᾶς κυοφορήσασα:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἱλάσθητί μοι σήρ·

Σαρκὸς καὶ τῶν γεηρῶν, ὑπερφρονήσας αὐτώνιε· τῆς εὐγενείας ψυχῆς, μεγά-

λως ἐφεύρηται· διὸ τοῦ σῶμα σου
Ψυχὴν ἀξίως, θεῦ οἶκον ἀπετέλεσας·
ῶν κοσμικῶν μου μεχῶς, τὴν μοῦν φεύγ
πίδων ὑποδύτερον· διατηρήσας παλῶν
ἐφαμίνης ὑποδύτερος· διὸ τοῦς ὑποδύ
τατον· μεταβὰς μικῶ χῶρον ὑποδυτά
τοις τιμαῖς εἴληφας:~
ς ὄντως σου λίζωή· διδασκαλίας ὑπόδ
γμα· ὁ τρόπος δὲ ἀληθῶς, σοφίας εἰκό
μισμα· ὁ λόγος σὺ ῥύθημα· ὁ ὕμνος,
δοξήμα, τῶν ἀπέλων ἀφομοίωμα:~
εκφώσας τὰ ζῶντι γῆς, γεμμαίως μέλη
αὐτῶμιε· ἀσάρκοις πάλιν ἐχθροὺς,
τελείως καπήχυμας· ὅθεν αὐαδέδε
ξαι, ἀσκητῶν ἀκρότης, μοναζόντων ἀ
κροθίνιον:~ θεῖον·
ὸν λόγον τὸν τῆ θῦ, φωνῆ ἀπέλου συν
μέλαβών· καὶ τέτοκας σὺ σαρκὶ, τὸν ἀ
τόδυμόντον· καὶ παρθένος ἔμειμας· ὡς
μὴ τ τόκον, ὡς τρὶν τόκου ἀφαρθένε·
Κοντάκιον· ἦχος β· Ψαλμῳδήσωμεν
ους βιωτικοὺς θορύβοις ἀπωσάμενος· ἡ
συχαστικῶς τὸν βίον διετέλεσας· τὸν
βαπτισθὴν μιμούμενος· καπὶ πάλιν
τρόπον ὁσιώτατε· σοὶ αὐτῷ οὖν σε γε
ραίρομεν· πρῶν περ αὐτόμιε:~
Ο οἶκος·
ῆς τῆ χῦ φωνῆς ἐπακούσας· ἐπορεύθης
ὀπίσω τῶν αὐτῆ ἐντολῶν· ζυμμύος τῆ
βίου γενόμενος· καὶ ἀπορρίψας φεύγ
πίδας πάσας· τῶν χρημάτων κτημά
των καὶ οἰκετῶν σου· καὶ ἀδελφῆς τὴν
φορνὴν θεοφόρε αὐτόμιε· καὶ μόνος ἐν
τοῖς ὀρήμοις τῷ θῷ ὁμιλῶν καθαρώτα
τα· χνώσεως χάριν εἴληφας· ἣν μοι
πέμψον ὑμνῆσαί σε μέλλοντι· πρῶν
περ αὐτόμιε:~
Ψῷ αὐτῷ μηνὶ, ιζ· μνήμη τῆ ὁσίου πρε
βυμῶν αὐτωνίου τῆ μεγάλου· ἅγ·
Ἔχει τί μεῖζον οὖτος καὶ τῶν νόμων·
Θεαρχον αὐτώνιον ἀσκητῶν ἔχων·
Βδομάτη δεκάτη αὐτώνιον ἔγνεγκεν αἰέ
ραν·
Ο ὗτος ὁ μὴ γένος ἦν αἰγύπτιος· ἐκ παν
τόρων καὶ πορφυρίτης· ἐπὶ χῦ πίστι
δεδιδαγμένος· ἤκμασε δὲ ἐν τοῖς χρό
νοις διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ· καὶ
παρέτεινε μέχρι καὶ τῆ δυσεβοῦς βα
σιλέως κωνσταντίνου τῶν ἰδίων αὐτῆ·
ἐπιδοὺς δὲ ἑαυτὸν τῆ ἀσκητικῆ ἀγωγῆ·
τοσοῦτον ὑποδέβαλε πάντας, ὡς ὑ
ποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς, καὶ ὁ πα
ράδοξον, ὅτι καὶ πρῶτος ἦ κομιδῆ μετ' ὀ
λίγους τῆς ὑποδ αὖθρωπον ταύτης πο
λιτείας, γέγονεν ἀρχηγός· καὶ μόνος δὲ
δὸν εἰς τὸν ἀκρότατον ἤλασεν ὄρον, ὡς
λίπολὶ αὐτὸν ἰσοεία δηλοῖ· ἀλλὰ τὰ
διαβεβονημένα πολὶ αὐτῆ πᾶσι, πε
ριῆν ἐπεκδιηγεῖσθαι· τοσοῦτον δὲ ἀ
παγκαῖον εἰπεῖν, ὅτι ἐν θνητῷ σώματι
τῆ σώματος ἀπαλλάξατο· καὶ τὰς τῶν
ψυχῶν αἰόδους ἑώρα· καὶ τοὺς ταύτας
ἀθυμοῦντας δαίμονας· ὧ τῆς μοερᾶς καὶ
ἀσωμάτου φύσεως ἴδιον· ζήσας δὲ πρὸς
τοῖς ἑκατὸν ἔτη πέντε, πρὸς κῆ ὄξεδή
μησε· τελεῖται δὲ λίαὐτῆ σύναξις, ἐν
τῆ ἁγιωτάτη μεγάλη ἐκκλησία· ὁ δὲ
βίος αὐτῆ, συνεγράφη ὑπὸ τῆ μεγάλου
ἀθανασίου, ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας·
Ψῆ αὐτῆ λίμέρα, μνήμη τῆ ὁσίου πρε
βυμῶν, θεοδότου ζωσιμοπόλου κωμητίας τῆς
κώμεως· ἅγ·
Κ οίμησιν εἰδὼς τῆ θεοδότου γράφω,
Ψῆ πάλιν κοιμήσαντος ἀπρεπεῖ πάθη
ὕτος ἦν ζωσὶ λικινίου τῆ βασιλέως, καὶ
σαβίνου ἡγεμῶνος τῆς κυπρίων νήσου·
διὰ δὲ τὴν εἰς χῦ ὁμολογίαν, αὐτῷ τῷ
ἡγεμῶνι σαβίνῳ προσαχθείς, τύπτε
ται βουνεύροις· εἶτα κρεμᾶται, ὧ τὰς
σάρκας ξέεται· καὶ ζωσὶ πυρωθέντος σι
δηροῦ κραββάτου ἁπλοῦται· παραδό
ξως δὲ τῆ τῆ χῦ χάριτι ῥυθεὶς τῆ πυ
ρὸς, ἅλοις ἐμπαρὴν τοὺς πόδας καὶ λί
μαγκάζετο φέρειν· βληθεὶς δὲ ἐν τῆ
φυλακῆ, ἐπεὶ παυσαμένου τῆ διωγμοῦ
δόγματι τῆ μεγάλου κωνσταντίνου, ἐκ
πελύθη τῆς φρουρᾶς, ἔτοις διαγενομέ
νου δευτέρου, πρὸς κῆ ὄξεδήμησεν· τε
λεῖται

λεῖται δὲ ἡ ἀυτῆ σιμαξις, ἐμ τῷ ἀκτι-
είω τῆς ὑπεραγίας δεσποίνης ἡμῶν θεοῦ
ἐμ τοῖς ἁγιατίου :~

Ψῆ ἀυτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῦ ὁσίου πρᾶ ἡ-
μῶν ἰουλιανοῦ ϗ.

Θ κ τῦ παρακρέχοντος ὡς ὄναρ βίου,
Ι ουλιανὸς ἄσημος παρακρέχει·
ὗτος πρώϊω ἐμ τῇ ὀρεινῶν ὁμομαζο-
μένῃ κωμῃ πρὸς τῷ ποταμῷ ἀφεκτῃ τὴν
καλύβαν ἐπῆξατο· μετὰ δὲ ταῦτα
τὴν ἐχατιαν τῆς ὀρήμου καταλαβών,
αὖτεμ ὑπέδυ, ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος
ἄρτου μεταλαμβάνων· ὁ δὲ ἦν κεχε-
δίας καὶ ἀυτὸς πτυρείας· ἁλσὶ μόνοις ἡ
δυνόμενος· καὶ ὕδωρ κρουσίετο δ ἀρ-
κουῦ· ῥυφῶ δὲ καὶ κεφαλαισίαν καὶ
χλωδὴν, ἐποιεῖτο τὴν διαιτεκῦ ὑμνω-
δίαν· πρὸς ἀυτὸν οὖμ κεφάτων ἐφοίτων,
σωθῆναι ἀυτῷ γλιχόμενοι· ϗ τὴν ἔ-
ρημον ποτὲ διορχόμενος, καὶ δράκοντι
μεγίστῳ τυδὶ τυχών, τῷ τροῦ σημείῳ
διαῤῥαγῆναι πεποίηκε· δ παῖδα ἀυτοῦ
δηλῆς ἐκλείποντα, τῷ θανάτου ἀπέλ-
λαξε· δι' ὑδρίας ὕδατος πηγὴν ἄζαγε-
γών, καὶ τῷ σώματι ἀυτῦ κρουσεμείξας·
καὶ ἐκκλησίαν θεμάμενος ἐμ τῇ πέτρᾳ
ἐμ ᾗ μυσοῦς τὸν θῦ κατηξίωται ἰδεῖν, ὡς
αὐτῷ δῶνα τὸν ἦν· δ θησαυρίσιον ἐπ-
ῆξατο· ἐμ ᾧ ποτὲ κρουσευχόμενος φω-
νῆς ἤκουσε λεγούσης· ὅτι ὁ δυσώνυμος
αὐηρέθη χοῖρος ὁ ἀποστάτης ἰουλια-
νός· καὶ παιδίον πρὸς γυναικὸς, τυδὶ
τὴν ἀυτῦ διακονίαν ἀκολουθήσης, εἰς
φρέαρ κατεπέσυ· διὰ κρουσευχῆς τῦ
ἁγίου σῶον αὐτῷ ἀνέσχη καὶ ἀβλαβές·
ἀγέλιον δὲ τὸν ὑπὸ τῶν ἀρειανῶν χει-
ροτονηθέντα ἐπίσκοπον, ἐπ' ἀγλωτίᾳ
μεγαλαυχοῦντα, καὶ τυδὶ πίστεως ἀυ
τῷ συζητῆσαι βουλόμενον, διὰ κρου-
σευχῆς τῷ θανάτῳ παρέπεμψε· καὶ
ἄλλα δὲ πλεῖστα καὶ μεγάλα πεποιη-
κώς· εἰς τὴν ἀγίρω καὶ ἄλυπον καὶ μα-
καρίαν μετέσχηλωθ :~

Ψῆ ἀυτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος ἀχιλλᾶς, ἐμ εἰ-
ρηνῇ τελειοῦται· ϗ. Ο πλοις ἀχιλ-
λᾶς, τὰς κάτω πορθεῖ πόλις, Ϛ ὁμοις
ἀχιλλᾶς τὴν ἄνω πλουτεῖ πόλιν·

ὠδὴ ζ'· θῦ συγκατάβασιν·

Φ ἀλλαι πεφύκασι· τῶν ἀρωμάτων αἱ σια
γόνες σου· ἀρετῶν ἀνωδίας, καὶ σεῖσαι
ἀρωματίζουσαι· ὡς ἐκλεκτὸς· τοῖς
πόθῳ κραυγάζουσιν· ἄλογητὸς ὁ θς ὁ
τῶν πρώων ἡμῶν :~

Η χάρις τῦ πνς· τῦ παρακλήτου σοὶ ἐμοικη-
σασα· τῶν πνευμάτων διώκτην, τῆς πα
γκρατείας πέρ ἐργάσατο· δ μυροζάντων,
ἐλεήτοις κραυγάζοντα· ἄλογητὸς ὁ
θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~ ϗ.

Μ αρίαν τὴν ἄχραντον· καὶ παρακλῆτον
ἀνύφημήσωμεν· δι' ἀυτῆς γὰρ ἡ χάρις
ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπερφυῶν δωρεῶν·
εἰς ἃς χειμάῤῥων, τ θείας χρηστότητος· ἵν
ἀσεβεῖ λογισμῷ μὴ μακαρίσωμεν :~

Ο αὐτὸς·

Θ εῖον ἀξέπλας, οἶα πῦρ ἀπόρων, τὴν
ἀμαρτίαν σοφέ· ἀρετῶν δ' ἀνθρακιάν·
τῷ φυτουργήσαντι ψυχῶν κρουσήγαγες·
δ ἀπολήκαις, ἐμαπεφυσαύρισας, τοῖς
δαιμόσι ἐμ αἷς μὴ αἷμα πέπαυσαι :~

Κ αλλίσι ὑπόθεσις, ὤφθη ἡ μνήμη, ἣ σὺ
ἡμῖν ἑορτῆς, παμμακάριστε πέρ· ἣν συ
μελθόντες· ἐκ πόθου χεραίρομεν, μετ'
ἐκκωμίων χῶ κραυγάζοντες· ἄλογη-
τὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

Λ ιμῶντι θεισόλβιε· τῷ παρεκδείσου ἐμαν
λιζόμενος· ἀμοιβὰς τῶν σῶν πόνων,
πλουσιωτάτους δέχῃ αὐτόμιε, μετ' ἀ-
φροσύνης κραυγάζω τῷ κτίσι σου· ἄ-
λογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~ ϗ.

Ξ τέχθη ὁ κς ἀνόρμην ἄνθρωπος ἐκ σοῦ θεό-
νυμφε· καὶ βεβρωτοὺς φωτὸς τέκνα, διὰ
βαπτίσματος καὶ ἀσκήσεως, τῆς ἐπου-
ράνου ὁδοῦ ἀνέδειξεν· ἧς ἀρχηγὸς ὁ σοφὸς
ὤφθη αὐτόμιος :~

ὠδὴ ἡ· Ε ταπλασίως κόμιμον·

Μ προσευχαῖς δ ἄλρυπνον· ἐμνηστείαις
δ εὔτομον· δ καρτερικὸν ἐμ πειρασμοῖς
αὐτόμιε· μοὺς καθαρότητι· δοὶ τῆς γῆς

ὡς

ὡς ἄγγελος· πολιτευόμενος τῷ θῷ ἀ-
μεβόας· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε, ἱερεῖς ἀ-
μνυμονεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~

Ικετηρίαις ὅσιε· καὶ δεήσεσι χρώμενος·
σὺ διηνεκῶς πρὸς τὸν θν̄ ἀμέδραμες·
πρὸς ὕψος μετάρσιον· τοὺς πῶν δαι-
μόνων βερέχοις φυγῶν· ἐλάνθρωθεὶς
δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος· δεόφρυν ἀ-
μαμέλητος· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑ-
περυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Νέος μωσῆς γενόμενος· ἐν ὀρήμῳ δ τέ-
ραιον· κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολε-
μίων ἔφησας· λαοῦ πρεσβεύοντος·
τῶν ἀσκητῶν συγήματος· τῆς ἐν ἀφθο-
σίᾳ καὶ καινῇ πολιτείᾳ· βοῶντος τῷ
δεσπότῃ· ἱερεῖς ἀλογεῖτε :~

Θεοεγερτὴρ πάλαιε· τῆς ψυχῆς μου
τὰ ῥεύματα· καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς θύ-
λακας ἐξάλειψον· πηγαῖς ἀποσμήχουσα·
ταῖς ἐκ πλευρᾶς τῆς τόκου σου· καὶ τοῖς
ἐξ αὐτῆς ἀποκαθαίρουσα ῥείθροις·
πρὸς σὲ γὰρ αἰκράζω, καὶ πρὸς σὲ
καταφεύγω· καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν
κεχαριτωμένην :~ εἱρμός, ὁ αὐτός·

Ὑποβάμων λέγομας· καθαρθεὶς διὰ ἀ-
σκήσεως· πῦρ θεοφόρε ὅθεν κατηξίω-
σαι, δρᾶν ἐναργέστατα, καὶ πόλιν ἐν
σώματι, ψυχῶν μακαρίων ἱερῶς τὰς ἀ-
μόδους, καὶ τοὺς ἀμπικειμένους, καὶ δ᾽θύ-
νοντας ταύτας, ἐχθροὺς λελαμπρυ-
σμένον, ψυχῆς ἔχων ὄμμα :~

Πυρωθεὶς ὡς δόκιμον· τῇ χωνείᾳ ἀρ-
γύριον· τῇ τῶν πειρασμῶν ἑστιατορίᾳ
σιος ὅσιε· χρυσίου λαμπρότερον πνεύ-
ματικῶς ἐξήνθρακας, διὸ θησαυροῖς τοῖς
οὐρανίοις θεόφρον·, ἐναπετέθης, εἰ
ὡς βασίλειος ὄλβος· πλουτίζων τῶν
θαυμάτων, βολαῖς τὴν οἰκουμένην :~

Ἰ τῶν ἀγγέλων σύμφυλον· θεῖοι δῆμοι δ᾽
φραίνονται, ἅμα τοῖς βροτοῖς φαιδρῶς
πανηγυρίζοντα· ἐκ γῆς σε δεξάμενοι·
ἀγγελικῶς ἐν σώματι· ὡς βεβιωκότα, σὺ
σοὶ ἀνυμνοῦσιν, αὐτάνιε τὸν κτί-

Μίαν ἀρχὴν θεότητος· μίαν φύσιν ἀσύγ-
χυτον· ἐν τρισὶ προσώποις σωτῆρος αὐ
τάνιε· δοξάσας ἀνέδραμες, εἰς οὐρανοὺς
ὡς ἄγγελος, τῶν σωματικῶν ἤδη λυθέν-
των ἐσόπτρων· καὶ πόθῳ καταπτάς,
θ᾽ ἁρμήχανον κάλλος· τὸν τρισάγιον ὕ-
μνον, μέλπων εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Γηραιότερα πέφυκας, τῶν ἀχράντων δυ-
νάμεων, καὶ τῶν χερουβὶμ καὶ σερα-
φὶμ βασίλισσα, ὑπάρχεις θεόνυμφε,
ὡς τὸν δεσπότην τέξασα, τούτων καὶ
θν̄, ὧν κάμπτει ἅπαντα γόνυ, οὐρανίων
γηΐνων, καὶ τῶν καταχθονίων, καὶ πᾶ-
σα γλῶσσα μέλπει, ὕμνον εἰς τοὺς αἰῶ-
νας :~ ᾠδὴ θ᾽· δέξῃ σωτὴρ τούτων·

Πέρην λιφωσφόρος σου ἑορτῆς· πανυμ-
νήσεις πέρ αὐτάνιε· πλήρης χαρᾶς·
πλήρης διφεσυήνης πνευματικῆς· πλή-
ρης ἁγίου πνς· πλήρης ὠδῆς καὶ φω-
τισμ̄· ὃν μιᾷ σε κεκτημένοι· ἀσκήσεως
καμάτων· καὶ μομφὴν ἀναλλόμεθα·
ἡ παύσῃ ἱκετεύων τὸν λυτρωτήν· πάν-
σεβάσμιε πέρ δωρήσασθαι· τοῖς ἀνά-
βως· μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱεραν·
τὴν τῶν πατασμάτων ἄφεσιν· τὴν
τῶν χαρισμάτων διαμονήν· τὴν θείαν
πρεσβείαν· ψυχῶν τὴν σεῖαν· τὴν
αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν :~

Σάγγελος βιώσας σωτὴρ τῆς γῆς· τὴν ἰσάγ-
γελον εὐρὼν φαιδρότητα· τῆς γὰρ αὐ-
τῶν, θεοειδεστάτης μαρμαρυγῆς· ἐν με-
τουσίᾳ γέγονας· οἷς καὶ σωσαγάλλῃ δι-
καίως· ὡς ἔμβλεπος πρόφητης· ὡς μάρ-
τυς σεφηφόρος· ὡς μυροζόων τῶν ἀκρο-
θηνίων· θηνίων·

Ἀνελάβου παρθένε δίχα πόρους· τὸν
τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα λόγον
θυ· ἀλλὰ θελήματι τῶν τῆς σαρκός·
ἀλλὰ φθορᾶς δὲ τέτοκας· ἀλλὰ θεὸν ὡδί
νων τῶν μητρικῶν· διὸ σε θεοτόκον· καὶ
γλῶσσα ϛ καρδία, ὁμολογοῦμεν μεγα-
λύνομεν :~ εἱρμός, ὁ αὐτός·

λαβών

Παιδώμ Θεοῦ τὸν ὦμον τὸν σὸν τρόμ· τῷ
χῷ μέχει τέλους αὐτώμιε· θεοπειθῶς,
πόθω λικολούθησας τὰ τρπμά, τῆ βίω
παρωσάμενος· διὸ λίξιώθης εἰς πλὼ χα
ρᾶμ· εἰσελθεῖμ τῆ κῷ, ἔνθα εορταζόμ-
των, φωμὴ τρπμῆς ἀγαλλιάσεως:~

Ραθεὶς ὡς ἐπ' ὀχήματος φλογεροῦ· ςμ θερ
μότητι πίςεως ὅσιε· τῶμ ἀρετῶμ, γον
τῶ τε θείπτω ὁρήμικὸς, ὡς ἄμθρακ
παμφαέςατος· φλέξας πᾶσαμ ὕλιω
πλὼ τῶμ παλῶμ· κοῦφος οἰωνοδρόμος·
αὐτώμιε ἐδείχθης· διό σε σήμερομ γε
ραίρομεμ:~

Ζεμούμενος λίδέωμ τῶμ κοσμικῶμ, τῷ χῷ
ἐκκολλήθης αὐτώμιε· ὅθεμ πτωὴμ, σὲ
τῶμ ἰαμάτωμ κόσμω πλωτὴ· αὐέδξε
τεισόλβιε· πάθη θεραπεύοντα τῶμ
ψυχῶμ, σωμάτωμ ἀλγηδόνας, παύομ
τα καὶ τὰς μόσις, χάριτι θεία δρα
πετεύοντα:~

Θαύματος αὐτώμιε ἀληθῶς· ὁσὸς πμοος
πέφλωεμ ἔμαυτὴ τῆ ποιητῆ· μετὰ γὰρ
αἰγέλωμ πλωάγκλεως, ὁ κλῆρος ὁσὸς τε
ταχται· καὶ τῶμ ἀσωμάτωμ συλλει
τουργός· ἐγέμω θεοφόρε· μεθ' ὧμ ὑπὸρ
τῆ κόσμω, ἀδιαλείπτως καθικέτευε:~

Κὼμ αἰγία ἔμψυχε κιβωτέ· θῦ πόλις πε
ρὶ ἧς λελάληται· θεοπρεπῆ· καὶ δε
δοξασμένα καὶ θαυμαςά· τῆς ἀδδξίας
ῥῦσαι με· τῶμ πλημμελημάτωμ μου
τῶμ πολλῶμ· καὶ σῶσόμ με δι' οἴκτου,
τὸμ σὲ δοξολογοῦντα· ὡς ἔφικτὸμ θεο
γεμμήτειρα:~

Δξαποστειλάριομ· Γυμαῖκες ἀκουτί·
αιμλιὼ ὁδὸμ καὶ ἄτειπτομ· ἀμῶς ἐκμεδ
πτος· ἀμαλαβὼμ θεοφόρε· ταύτημ
θερμῶς ἕως τέλους, ἀμεπιςρόφως ὥδευ
σας· μόμω καιμῶ πειθόμμος· χῷ καὶ
πρῶτος πέφλωας, καθηγητὴς τῆς ἐρή
μου, καὶ μοναζόντωμ ἀκρότης:~

Ἕτερομ· Ἐμ πνί τῷ ἱορῷ·

Ωςὴρ φωςῆρωμ γέγομας· μοναζῶμ δὲ ἀ
λείπτης· καὶ ἀρχηγὸς αὐτώμιε, οἰκου
μένης ὅλκλέος· διδάσκωμ οἷα γεμμαῖος·
ρατηγέτης ἄριςα, τὰς τῶμ δαιμόνωμ
ἐφόδους· μὴ πτοεῖσθαι ἀῤῥωγόμ· κε
κτημένος τὸμ χμ· τῆς πλαμήης τὸμ κα
θαιρέτμω:~ Ἕτερομ· ὅμοιομ·

Μ σώματι διατελῶμ, τῶμ ἀπέλωμ τὸμ
βίομ· ὑπῆλθες ὡς πωῤ ἄσαρκος, καὶ τῷ
κόσμω ἐδείχθης· φωςὴρ ἀειλαμπέςα
τος· καὶ τοῖς πᾶσιμ ἔδῤξας, αὐτώμιε
θεοφόρε· μοναζόντωμ ὅ κλέος· ἀσκη
τῶμ λί καλλομή· καὶ τῶμ πρῶμ ή δόξα·

Θκῖομ· ὅμοιομ·

Λπὶς τῆ κόσμου ἀγαθή· θκὲ παρθέμε·
πλὼ σὴμ ἄμαχομ δέησιμα, πρεσβεύσαι
αἰτῆμεμ· οἱ θλίψεσι συνελέγτως· καὶ
κλυδωμιζόμενοι, τῆ βίου ταῖς τειχω
μίαις· ςῆσομ αὔρας τῶμ παλῶμ· ἐλιμέ
μας πρὸς θῦ· ἐμβίβασομ θελημάτωμ·
εἰς τοὺς αἰῶμας πᾶσα πμοή· Ἰχῶμεμ
ἢ δ'· ιχμεχὲ πρεσβόμοια, ἦχος π δ'·

Ψ τῆ παραδόξου θαύματος·

Οσιε πέρ αὐτώμιε· σὺ τὸμ ζυγὸμ τῆ χῦ·
Θεοῦ ὦμωμ ἀρεράμπος· τῷ ςρῶ πλὼ ἔπαρ
σιμ· τῆ σατὰμ καταβέβληκας· ἐ τὰς
ὀρήμους πόλεις αὐέδξας, διὰ τῆ πό-
που τῆς πολιτείας σου· ὦ παμμακάρι
ςε· ἀσκητῶμ ὅ καύχημα· διὸ χῦ, ἀπαύ
στως ἱκέτευε, ἐλεηθῆμαι λίμᾶς:~

Οσιε πέρ αὐτώμιε, διὰ πλὼ ὄμτως ζωλώ,
ςμ τῷ μμήματι κέκλεισαι· οὐ δόλως
πτοούμμος, τὰς προσβολὰς τῆ ἐχθρῆ
τὰς μετὰ κτύπω καὶ κρότω ὅσιε·
ταῖς δὲ ἀχαῖς σου ταύτας λιδάφισας·
ὦ καρτερόψυχε· τῆς ὀρήμου πρώταρχε·
διὸ Ὅ μῶ· πλωήτὴμ σε γεραίρομεμ, καὶ
μακαρίζομεμ:~

Ἴςει σωελθόντωμ ἄπλωτωμ· ὡς ἀσκη
πλὼ τῆ χῦ· σὲ τιμῶμεμ αὐτώμιε· γεμ
θὼς γὰρ ὤδευσας· ςμ ταῖς ὀρήμοις σα
φῶς, καθηγητὴς τε ταύτης ἐγέμω πςός·
ὅθεμ σοι πλωήτὴμ λίμεῖς κραυγάζομεμ· ὦ
παμμακάριςε· μοναζῶμ ὅ καύχημα·
τῷ λυτρωτῇ, ἀπαύστως ἱκέτευε· εἰς ὅ
σωθῆμαι λίμᾶς:~

Ἔρ πρῶμ αὐτώμιε· τῇ ἀνορέςω ςοργῇ, τῆ

χῦ

χῦ ~ τῷ ἔρωτι· τὴν ψυχὴν κινουμένους, ἐν ὀρήμοις ἐξήτησας· αὐτὸν θηρεύοις ἐκκλίνας ἄπατας· ὃ μόνος τοῦτο μόνῳ ὠμίλησας· μοῖ ἐμοῦμενος· καὶ φωτὸς πληρούμενος· ὧ ὃ ἡμῶν τὰς ψυχὰς καταύγασον, τῶν αὐυμνήτων σε-

δόξα· ἦχος πλ δ· ἁγιοπολίου·

Ὁδοδρόμω ζωὴν ὀχήματι θεσπέσιε· τῶν ἀρετῶν κατέλαβάς τὴν ἀκρόπολιν διὰ σκήσεως· ἐκ τῆς ὀρήμου πολλάων, τῆς ἄνω ἰλῆμι τὰ ὑπερκόσμια· καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων ἀξίως, τὰ γέρα κομισάμενος· ταῖς ὁσίαις σὺν ἀγγέλων ταξιαρχίαις παμμακάριστε· τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος· καὶ τῆς βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος· ἀλλὰ πρέσβευε θεοφόρε αὐτῶνιε, τῷ σεῖ τῶν ὅλων· εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν, θτ.

Δέσποινα προσδέξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ παίσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα ἀντὶ μικολάκι ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ μαυπλοίου·

ἦχος πλ δ· Πρὸς, τί λαλήσει·

Τίς δώσει μοι, τὰ σὰ παλαίσματα σοφέ· ἢ ἰσχὺν ὑμνήσει, τῶν ἀγώνων σου ὃ κλέος· διπλοῦς γὰρ ὡς ὑπάρχων, ἐκ ψυχῆς ὁμοῦ καὶ σώματος· διπλᾶς καὶ τὰς ἐμέδρας τῶν δαιμόνων καθυπέρεις· οὐ μόνον γὰρ τοῦ σώματος· ἐν πληγαῖς αὐτῶνιε, ἄπαντας τούτοις ἐτερωπώσω, ἀλλὰ καὶ πνεύματικῶς· ὅθεν ὁσίων ἀμεδέχθης ὑποτύπωσις· καὶ φύλαξ ἀκοίμητος τῶν γεραιρόντων σε :~

ἦχος πλ β· πρὸς, συγχάρητε ἡμῖν ἅπαντες συγχάρητε μοναζῶν τάξεσιν, αἱ τῶν μεγάλων ἀρχηγεῖαι· ὁ προεξάρχων γὰρ αὐτῶν, καὶ ὑμῶν πρὸς θν πρέσβις· ὁ μέγας αὐτώνιος· τὴν σήμερον ἡμέραν·

ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει ἀοράτως· ἐπιφοιτῶν ἡμᾶς ἀγιάζει· ὅθεν χαρμοσύνως ἀφνημονῶν αὐτὸν βοήσωμεν· φρούρησον ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις σου· μέγιστον ἀσκητῶν ἀγλάϊσμα :~ ἦχος πλ α· Βὲ τὸν ἀναβαλ·

Ὁ τὸν ἐπενδυσάμενον· χιτῶνα φῶς ὡς ἄδυτον· καθορῶν ὁ πεσών, πρὶν ἐωσφόρος δεόφερον πέρ· μέλλοντα τοῦτον, ἐρρῶς θεαμβύσαθαι· λοφώτατον θρῆνον ἀναλαβών, ὀδυρόμενος ἔλεγεν· οἴμοι αὐτῶνιε καρτερέ· ὃν σοὶ μικροῦ ἐνόμισα· ταῖς πληγαῖς καὶ μάχαις καὶ κακώσεσι· θηρίων τε μορφώσεσιν, ἰδὼν αἷς τε σώματος ταῖς ἕξ ἔθοις μοι· ὡς περ ἀδάμ ὑποσκελίσαι τὸν πρωτόπλαστον· ἀλλ' ἰδού μοῦ βλέπω σε· κατ' ἐμοῦ θαρσαλαίως, ὑπελθόντα ταχίστου· πῶς μου θριαμβεύσω τὴν ἧτταν· ἢ πῶς ὑποίσω ὃ πάθος· ποίας δ' αἰσχύνης ἐπλήσθην, σὺν τῇ ἰσχύϊ μου πάσῃ· ποίων δὲ πάλιν κεφαλαίων, γυμνὶ ἐπέτυχες ὄντως· σὺ δ' ἐβόας πρὸς κν· σὲ μεγαλύνω θεέ μου· ὃ ἀνυχείρωτε σοι κράζω, κῦδος σοι :~

Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῆς καθόλου· ὠδὴ γ· καὶ ϛ·

Μιμοῦ τὸν αὐτόν, ιή· τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων ἀρχιερατικῶν ἀλεξανδρείας, ἀθανασίου καὶ κυρίλλου· Εἰς ὃν κε ἐκέκραξα, ἰσχνῶμεν ϛ· καὶ ψάλλομεν ἀντιφωνα·

ἦχος δ· Ὡς γεγραμμένον ἐν μαρτυσιν·

Ἐλαμψας ἐναρετῶν ἐκλάμψεσι· καὶ κυμδυώδεις ὑπεμείνας· θεορρήμων ὅσιε ἀθανάσιε· ἕως τὴν πλαγίαν δέξασθαι· ἀρείου τὴν ἄθεον· καὶ τὴν τοιμίαν τῆς αὐτοῦ· ἀσεβείας διέσωσας· ὁμοούσιον· τῷ πατρὶ δογματίζων· τὸν υἱόν τε· καὶ ὃ πνα ὀρθοδόξως· ἱδρυσάμενε παμμακάριστε :~

Ἀναπαῦσαι τῶν κοπιώντων ἐν σκότει ἐφώτισας· καὶ τὴν πλαγίαν ἄπασαν

Digitized by Google

σαν ἀπεδίωξας· τοῦ κυμδωλίου τῆς πίστεως· ξερρὲ ἀθαναίσιε· ὡς ποιμὴν ἀληθινός· ὡς ἐδραίωμα ἄσειστον· πάμμακοί δίμε· τῆς χῦ ἐκκλησίας· διὰ τῦτο· συμελδόμτάν σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀναλλόμενοι :~

Ρ ρετιὼ πᾶσαν ἤσκησας· ἐπιμόνως δεόπμάσε· καὶ χειθεὶς τῷ πνῖ· χείσμα ἄγιον· ἱδρυργὸς ἱρώτατος· σαφῶς ἐχρημάτισας· καὶ ποιμὴν ἀληθινός, καὶ τῆς πίστεως τοῦμαχος· ὅθεν ἅπασα· ἐκκλησία δοξάζει· σοῦ τὸν μνήμην· ἱρῶς ἐπιτελοῦσα, καὶ τὸν σωτῆρα δοξάζουσα :~

Ἕτερα τῦ ἁγίου κυρίλλου, ὅμοια·

Τ οἷς πυρίνοις σου δόγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα· φρυναμώδης φλέγεται, ὕλη πάμσοφε· τῶν μονημάτων τοῖς βάθεσι· βυθίζεται γράτευμα· ἀπειθούντων δυσσεβῶν, κύριλλε τοῖς σοῖς δόγμασι· τῆς σοφίας σου· καλλωπίζεται μάκαρ· καὶ δεκάζη· τῶν πιστῶν τὴ ἐκκλησία· μεγαλοφώνως τιμῶσασε :~

Ε ὐφρασία τῶν λόγων σου· ἱρώτατε κύριλλε· ἐκκλησία ἅπασα ὡραίζεται· καὶ ἀσεβῶς καλλωπίζεται· ὡραίοις σὺ κάλλεσι· καὶ τιμᾷ σου ἱρῶς· τὴν ἁγίαν Σ εὔσημον, μνήμην ἔμδοξε· ὀρθοδόξων Σ κλέος, τῶν πρῶν· κορυφαῖε τῆς συμφδου, τῆς πανηγίας ὑπερμάχε :~

Τ ῆς χῦ ἀπεδίωξας· μονοὺς λύκους κύριλλε· ἐκκλησίας τῇ ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου· καὶ ταύτην κύκλῳ ἐτείχισας· λόγων ὀχυρώμασι· παραφήσας τῷ χῷ· ἀσιμῆ Σ ἀλώβητον· ὃν ἱκέτευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρώσηται, τοὺς σὺ πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀφσέβαστον μνήμην σου :~

Δόξα· ἦχος πλ· γερμανοῦ·

Χ ὺν τὸν ἱεραρχην ὑμνήσωμεν, ἅπαντες ἀθαναίσιον· ὅπ ἀρείᾳ τὰ δόγματα πάντα κατήργησε· καὶ τῆς ἁγίας τειάδος Σ κράτος, εἰς πάντα κόσμον ῥαμῶς καταπέμψ· ἕνα θν σὺ τρισὶ προσώποις ἀμερίστον· ᾧ καὶ πρεσβεύῃ ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὺ πίστει τελοῦντων τ μνήμην αὐτῦ·

καὶ νῦν, ὅτ·

Θ μ ἐκ σοῦ σαρκωδέντα ἔγνωμεν θκε παρθένε· ἀυτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~ ῥῶσις·

Ο ρῶσασε ῥυομένου χε· ἡ σὲ κυήσασα, αἰεβόα· πῶ Σ ξένου ὁ ὁρῶ, μυστήριον ἐμμου· πῶς ὠὴ ξύλου θυήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ :~

Εἰς τὸν φόνον, ῥιχθεὶς παρανόμως·
ἦχος δ· Ὡς γεννάιον ἐν μάρτυσι·
τῦ μαλαξοῦ·

Π ιστοράσαντες σοφοὶ· τὰ τῆς πρ̃ λόγια· καὶ φολιῶ τὴν ἔμλεον, παρεικείμενοι· ἱεραρχίας καὶ δέμνιοι· ψυχὰς προθυμώτατα· ὑπὸρ ποίμνης τῦ χῦ· προφανῶς ἀνεδείχθητε· χριστομίμητοι· καὶ ὁμότροποι ὄντως, τῶν ἁγίων, καὶ παναοσιωτάτων ἀποστόλων, διὸ ὑμᾶς μακαρίζομεν· ἦ· Οἱ ἱερεῖς σου·

Τ ούς παρανόμους τῆς πίστεως· ἀσεβείας τοὺς κήρυκας· τὰ τῦ θείου πρ̃ οἰκονομία· ἱεραρχῶν τοὺς κοσμήτορας, πίστεως παρακλήτορας· τῶν ὑπερφυῶν ἀναστασίας· τῶν ὑποστάτων ἀκέστορας· τῶν παθόντων τε· ἐν δήμοις παρρησίας· τῦ ἐλέους· θησαυροὺς παρεχομένους· τοὺς ἱεράρχας τιμήσωμεν :~

Ἦ χος, Τίμιος ἐναντίον κῦ ὁ θάνατος·

Υ ψωδέντας ἐν πνῖ· τῷ ἁγίῳ παμόλβιοι· διὰ τὰ πειρώσεως αὐτυφώσατε· τὴν ἐκκλησίαν διδάγμασιν· ἐμλέοις καὶ πράξεσι, δεαρέοις Σ δοδέν, ἐπαυξήσαντες τάλαντον· καὶ φαιδρύναντες, τὴν ἀπρέπειαν ταύτης· ὑπερκάλλως, ἀθανάσιε τειμάκαρ, σὺν τῷ κυρίλλῳ δεόφρονες :~ Δόξα· ἦχος· γερμανοῦ·

Η λιν λίθων ὁ χρυσορρόας μέλος, Σ τῆς ἀθαναίας ἐπώνυμος· διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν· ταῖς καλαῖς αὐγαίσεσι· πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρρυθρα, τῆς ἀθαναίας χεύματα· καὶ τερφθῆναι μεθυσίας καρποδωτῶν διὰ τῆς ὑψηλῆς

δεολο-

λογίας· τειάδος ἀδιαίρετον, κράτος
ἐκδιδάσκει προσκυνεῖν· καὶ πλαγί-
ζων τὰ θεῖα διδάγματα· τῶν πιστῶν
καταρδῆ τὰς διανοίας, καὶ πρεσβεύει
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ μετ' ἀ. μεγάλη τῆ σου δυ-

Φ ωνῆ σοι τῆ ἀγγέλῳ τάξις αἱματέλουσι· τῶν ἀσωμάτων κόρη· πατριαρχῶν χορεῖαι· προφῆται ἀπόστολοι, θεῖοι ἱεράρχαι· καὶ οἱ σεπτοὶ μάρτυρες· σάσεις ὁσίων τε· καὶ δικαίων οἱ δῆμοι:~

τρῳ ἀ. ὅμοιον.

Ρ ομφαίᾳ τὴν καρδίαν σου διῆλθε πάμεγε· ἡνίκα τὸν υἱόν σου, Θεὸν τοῦ προσέβλεψας· καὶ ἐβόας μὴ ἀτεκνόν με δείξῃς, μῆτερ Θεοῦ· ὁ σωτηρήσας με μετὰ τόκον παρθένον:~

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁγίων, φάλλομεν θ' πεντηκοστήριον τῆ μαλαξῆ· ἦχος β· πρὸς αἰσθησιν ὁ ἐς·

Ι θαράσσει τῆ χῆ φωνῆρες ἄδυτοι ἐκκλησίας· σώσατε λιμᾶς· ἀθανασίᾳ ὑμῶν ἀνάκτας καὶ κύριλλε:~

Καμὼν τῆς ὀκτωήχου, ὁ εἷς· καὶ τῶν ἁγίων δύο· ὁ καμὼν τῆ ἁγίου ἀθανασίου· οὐ μὲ ἀκροῖς, αὐτὰ τῶν θεσπίων· Ἀθανάσιος εὐσεβὴς ὀρθοδοξίας ἔφυ· ὠδὴ ά· ἦχος πλ δ· Ἁρματηλάτην· ποίημα θεοφάνους·

Ἀ θανασίῳ προσκομίζω ἔπαινον· ὡς ἀρετῇ ἀφθόνῳ· πρὸς τὸν θεῖον φέρω, μᾶλλον δ' εἰκότως· παρ' οὗ τοῖς βροτοῖς δέδοται· ἀξιέπαινον χρῆμα· τῆς ἀρετῆς ἧς ὑπὲρ γέγονεν· ἔμψυχος εἰκὼν καὶ ἐκμαγεῖον:~

θ εοσοφίας χρηματίσας ἔμπλεως· δι' ὑπὲρ ἥλιον, πολιτευσάμενος· βίῳ ἀπαραπότῳ· ὅσιε ὑπερβέβηκας· ἐγκωμίων τοὺς μόχθους· τοὺς παρ' ἡμῶν ἀλλ' ἀμώμητον· περ παρ' ἀξίαν ὑμνοῦμεν·

Ἀ ξιοχρέως μὲν ὠδὴν ὑφαίνομεν, τῇ δυκλεεῖ σου μνήμῃ· ἀλλὰ καὶ λειπόμενοι πλείστων ἀθανάσιε, τῶν κατ' ἀξίαν ὕμνων σου· δέξαι τὸ μὲν συγχώμην· ἵλεων δοθῆναι καὶ ἄφθονον· χάριν διὰ σοῦ τῆ τῆς πνεύματος:~

Η εανικῶς τῶν σαρκικῶν κατήργησας· παθῶν σκιρτήματα· ἐν τῇ νεότητι· γενναῖον φρόνημα· ἐκ ἀγαθὲς κτησάμενος· ἀθανάσιε μάκαρ· τ γὰρ σοφίας τῷ ἔρωτι· πάσας τὰς αἰσθήσεις ῥύθμισας·

Δ εδοξασμένα τοῦ σοῦ λελάληται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἡ τὸν θν λόγον, ἐν σαρκὶ χωρήσασα· ἀχμὴ δὲ διαμείνασα θεῖα μαρία· διό σε πάντα γεραίρομεν· τῇ μετὰ θν πρεσβείαν ἡμῶν:~

θ τερος καμὼν τῆ ἁγίου κυρίλλου· οὐ μὲ ἀκροῖς· αὐτὰ τῶν θεσπίων· θεωρίῳ κύριλλος ἐν θέμι λύρᾳ· ὠδὴ ά· ἦχος δ· θαλάσσης ὁ ῥυθραῖος·

θ εόθεν τῇ φωτοδότῃ κυρίλλε, χάριν δεξάμενος· καὶ πλανωγὴς φωσὴρ αὐγὰς δειχθείς· λογικὰς ἔλαμψας ἡμῖν· μαρμαρυγὰς τῇ μνήμῃ σου· ὅπως ἀξίως ὑμνήσωμεν:~

Ε πλήσθης τῆς δαδουχίας κύριλλε· σοφὲ τῆ πνεύματος· τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τῆ χῆ· τῶν παθῶν καθηγεμὼν· τῆς ὑποθέου γέγονας, ὅμιλος τειάδος ἐν διαιτήμασι:~

Ω ς ζήλου καὶ παῤῥησίας ἔμπλεως· κύριλλε ἐνδόξε· τὰς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διήλεγξας· τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων· ὀρθοδοξίας προϊστάμενος:~ ἀ.

Π ατήσας τῇ ἐντολῇ τῆ κτίσαντος· φυσῆς ἐκβέβληται· θελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· ἀλλὰ τῆ τὸν πεσόντα θεὸν τῷ λυτρωτῇ κτίσασα· αἰεὶ καλέσω μητέρα παρθένε:~

ὠδὴ γ' θ εραπεύσας·

Ἁ γνὰ καθαρὰς μολυσμοῦ· πάντος ψυχῆς τε καὶ σώματος· ἀθανάσιε ναὸς ἐμφανέστατος· ἀξιόθεος διό· σ' τῆς τειάδος πλήρωμα· ἐπαύσατο σοι· ἱκετεύουσα πάντα μόλυβδος:~

θ εῖον ὡς ἐπόλει τῇ ψυχῇ· τῆ παρακλήσεώς σου ἡ χάρις· ἐκπαθῶν κεκαθαρμένων

ἀείρουσα

Digitized by Google

ἀρουῦσα· διαδήλοις ἐν αὐτῇ· τὰς ἐμφορ-
γείας δείκνυσι· καὶ τὴν λαυγῆ φωνῆσα·
πὲρ τῷ κόσμω σε πίθησιν:~

Ι ὁραρχίας μὴ καμών· ὡς ἰσάρχης ἐδεί-
χθης· πρακτικῆς ὑπογραμμὸς δὲ ὁ
βίος· ὁ δὲ λόγος σου σοφέ· τῆς θεωρίας
τύπος φαιδρὸς· θεολογία δέ σου· ὅμπως
λί διδαξις πέφλυσεν:~ Ϟ.

Ψ ὧν χερουβὶμ καὶ σεραφίμ· ἐδείχθης ὑ-
ψηλοτέρα· θεὲ σὺ γὰρ μόνη ἐδέξω, τὴν
ἀχώρητον θῦ· ἐν σῇ γαστρὶ ἀμόλυντε·
διὸ πιστί σε μακαρίζομεν:~

ἄλλος· Εὐφραίνεται Ϛαὶ σοί·

Ρ ωμνύμενος ἐν χῷ· τὰς μηχανὰς τῦ σκο
λιοῦ δράκοντος· χώμη γερρὰ κύριλλε-
ὡς ἰσὸν ἀεράχνης διέλυσας:~

Ι λιὼ παλῶν ἐκ ψυχῆς· ὄζεπιπάξω καλε
λὼν κύριλλε· ϖᾶν λογισμὸν ὕψωμα·
κατὰ τῦ χῦ ἐπαιρόμενον:~

Ω ς εὔρωστος ἀθλητὴς· πὲρ ὄζέκλινας χερ
ρῶς ἅπασαν· τὴν τ᾽ σαρκὸς ἀπάθειαν·
ὡς ἐπιβλαβῆ καὶ ἐπίβουλον:~ Ϟ.

Ο ἄγγελος χαβριὴλ· τὴν ὑπὸρ λόγον
σου χαρὰν ἔφησε· χαῖρε θῦ σκιώμα,
ὃ κατασκιώσαι λὶ ὐδόκησεν:~

Ο εἱρμός·

Ϛ ὐφραίνεται Ϛαὶ σοὶ, λί ἐκκλησία σου
χὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κὲ, καὶ κατα-
φυγὴ καὶ ϛερέωμα:~

Κοντάκιον τῦ ἁγίου ἀθαναστου·

ἦχος β᾽· Φοῖς τῶν αἱμάτων σου·

Ο ρθοδοξίας φυτεύσας τὰ δόγματα·
κακοδοξίας ἀκάνθας ὄζέτεμες· πλη-
θυούσας τὸν ἀπόρον τῆς πίστεως· τῇ ἐπο-
βεία τῦ πνεύματος ὅσιε· διό σε ὑμνοῦ-
μεν ἀθαναστε:~

κάθισμα ἦχος γ᾽· Θείας πίστεως·

Θ εἴοις δόγμασι τὴν ἐκκλησίαν· πὲρ ὧν
πλισας ὀρθοδοξίας· ταῖς διδαχαῖς σου
τὰς αἱρέσεις ὄζέτεμες· τῆς ἀσεβείας
τὸν δρόμον τετέλεκας· καὶ σὺν τῷ παύ
λω τὴν πίστιν τετήρηκας· λοιπὸν πε-
πλήρωται ὁ πόθος ὃν ὡς ἀοίδιμε· Ϟ κλῆ

σον ἀγαθὸν κομίζῃ τῶν πόνων σου:~

Δόξα ὅμοιον·

Θ εῖον ἔδρασμα τῆς ἐκκλησίας· πὲρ κύ-
κλε σὺ ἀμεδείχθης· τὴν δωδεκάδα
τῦ λόγου ϖεριέβαλλο· τὴν μεσοτοίχου
κακόνοιαν ἤλεγξας· καὶ θῶν κυρίως
ἐφαμίλλωσας· ῥητόρων ἔξαρχε· χῦ τὸν
θῦ ἱκέτευε, δωρήσασθαι λίμιν ϖ μέγα ἔ-
λεος:~ καὶ νῦν, Ϟ· ὅμοιον·

ὠδὴ δ᾽· Θύμου ἰσχὺς κὲ·

Θ λη ἐν σοί· ἔπνευσεν λί ζωηφόρος πνοὴ,
λί ὄζ ὕψοις· νῦν ἐπφοιτήσασα· ϑεοπρε
πῶς· πνᾳ χῦ· ἐν τῷ ὑδρῴω, καὶ μα
θητὰς ἐμφορήσασα· ἀπόστολον ὀγδοήκο-
ντα καὶ δέκατον πὲρ· τὴν ὀρθόδοξον πί
στιν κηρύττομεν:~

Υ ὑ θεϊκῶν· ζύλω σφοδρῶς πυρπολού-
μενος· τῇ σωτῆρι σωματωμιζόμενος·
καὶ ϖερὶ τῦ σε, ϖερέδρου τελεῖν· ἐν
τῇ νικαέων· κηρύττεις ϖ ὁμοούσιον·
διὸ τῆς ἐκκλησίας· ὁ χὸς ποιμενάρ
χην· καὶ διδάσκαλον σε ϖρεχειρί
ζεται:~

Ϛ γχειρισθεὶς, τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴα-
κας· ἐκ ϖερνοίας· θείας ἀθαμάσιε·
αἱρετικῶν τὰς ψυχοβλαβεῖς· πάσας
γλωσσαλγίας· οἵα τις πέλυξ ὄζέτεμες·
ϖερρίζους ὡς ἀκάνθας· καὶ τὸν ἀπό-
ρον τῦ λόγου· ἐπαρδεύων σοφῶς ἐ-
γεώργησας:~

Υ πὸ τῆς σῆς, γλώσσης πυρίμνης ἐκκέκαυ-
ται, ἡ ἀρείου· ἔκφυλος διαίρεσις· σύγ-
χυσίς τε, σαβελλιανὴ· τὰ ἐκ διαμέ-
τρου, νικᾷ καὶ ϖερὶς τὴν ἀσέβειαν· ὁ-
μότιμα καὶ πᾶσα, σὺν αὐτοῖς βλασφη
μία· αἱρετίζουσα ὦ ἀθαμάσιε:~ Ϟ.

Ϛ ὐ τῶν πιστῶν· καύχημα πέλεις ἀνύμε
φάντε· σὺ ϖροστάτις· σὺ καὶ καταφύ
γιον· χρισταμῶν, τεῖχος καὶ λιμήν·
ϖερὶς γὰρ τὸν υἱόν σου· ἐντεύξεις φέ
ρεις ϖαμάμωμε· καὶ σώζεις ἐκκυμδύ
νων· τοὺς ἐν πίστει Ϟ πόθω· θεὸν ἀγαπῶ
σε γινώσκοντας:~

ἄλλος· Ϛ παρθένα σε ἰδοῦσα·

Μεμνημένος τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα·
καὶ λογισμῶν πρακτήσαντα· σαρκὸς δεο
φόρε· κύριλλε ἰδὼν ὁ χς· τῆς θείας
σε καθέδρου, πάτερ ἐκκλησίας καθί
σημ·

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἰλατημένος·
τὴν πατρικὴν τῆ μαρκου αἱρετὴν καὶ
τῆ θεόμου, γόνυας διάδοχος· τοῦ
θείου τοῖς ἴχνεσιν, ἀναγγελιστοῦ πα
ρεπόμενος·

Υπὸ χῦ μὴ ὡς καθέβατον ἐποιμάνθης·
ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας· ὃ ποίμνιον
πέρ· λόγοις ψυχοτρόφοις σου· ὡς πό
αις καὶ αὐλέσι· δαψιλῶς ἐκτρέφων
τῆς χάριτος·

Μεμομένω τῆ θανάτου, τὴν τυραννίδα·
μὴρ θῦ κατέπαυσας· ζωὴν τὴν ἀγή
ρω· καθίαγμε κτίσασα· διόσοι κραυ
γάζομεν· χαῖρε θκὲ καθυύμνητε·

ὠδὴ ε· Ιματί με ἀπώσω·

Μ᾽ ἔχων λαλοῦντα· πάτερ σὺ ὀργά
νω αὐτῷ τῆς γλώττης σου· ἐκλίτευ
σας δέ· τῶν εἰδώλων ἐγγράφως τὴν
αἵρεσιν· τοὺς πεπλανημένους· ἐποδη
γῶν καὶ σωτρέφων, καθὸς τὸν ὅμτως
θῦ ἀθανάσιε·

Ολεθρίους αἱρέσεις· πάτερ ἐθριάμβευ
σας, λόγοις καὶ γράμμασι· τὴν ποικί
λην πλάνην· ἐξορίζων σοφαῖς ἀπο
δείξεσιν· ἐκ τῆς οἰκουμένης διαπαντῶς
ἀμαυρῥήτως· τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μα
κάριε·

Ε διδάσκαλον ὅμτως· μέγαν διδασκά
λων σοφὲ ἀθανάσιε· ἀκομψεύτῳ
φρένι· μετὰ τοὺς ἀποστόλους ἀνοί
ρησεν· ἐκκλησία πάτερ ἡ τῆ χῦ, δια
σαφοιῦτα, τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς
πίστεως· θκὸν·

Μητρικὴν παῤῥησίαν· τὴν καθὸς τὸν υἱόν
σου, κεκτημένη καθίαγμε· συγγενοῦς
καθομοίας, τῆς ἡμῶν μὴ παρίδης δεό
μενα· ὅτι σὲ καὶ μόνην, χεῖσαν οἱ πρὸς
τὸν δεσπότην, ἱλασμὸν ἀνευμῆ καθο
βαλλόμεθα·

ἄλλος· Θὺ κέμου φῶς·

Ρεῦμα ὅμτως σφοδρόν· πλημμυρεῖν
τος χειμάῤῥου ὁ σὸς· ὦ κύριλλε ἐκμι
μεῖται· λόγος τῶν κακοδόξων, ἐκτρέ
πων μηχανήματα·

Ισως τὴν βδελυρὰν· τῆ ἀρείου διαίρε
σιν· ὦ κύριλλε μαραίνετε· σαβελλίου ἐκ
βάθρων· συναλοιφὴν καθήρηκας·

Λόγοις πλουτοποιούς· οὐ χρυσὸν κατα
λέλοιπας· ὦ κύριλλε θησαυρούς τε·
ὡς καθὸ λίθους τιμίους· τοὺς σοὺς τῆ ἐκ
κλησία χῦ·

ὠδὴ ς· Ιλάσθητί μοι σῶτερ·

Μυτος ὁ χαρακτὴρ· τῆς ἁγίας μορφῆς
σου σεμνή· τοὺς δαίμονας φυγαδεύ
τοὺς πικροὺς δ᾽ ἀγιάζει καὶ σώζει τὰς ψυ
χὰς λίαν·

Θεῖον ἀπόρρητον ἀπορρὰς, φαιδρὸς ὁ ἀπο
λιμαρίος· βρητείου λόγου καιροῦ· χῦ
ὃ ἀνθρώπινον· ἐρρῶσθαι ἐλήλεγκται·
ἀπὸ σοῦ παμμάκαρ· ὡς καθὸ αὐτοῖς ὃ
φρενόλεθρος·

Δυμάτων τῶν λογικῶν· χυλέντων διὰ
χειλέων σου· ἐξ ἀεννάου πηγῆς, τῆς
χάριτος ὅσιε· γλυκύτερα μέλιτος·
ὡς ἐκκρίνης ῥεῖθρα, οἱ πιστοὶ ἀπαρ
ρυόμεθα·

Αυμάσιέ τις τοῖς σοῖς· εἰκόνας πέρ συγ
γράμμασι· σοφῶς ἐμφιλοχωρῶν· μελ
λούσας φυτεύεσθαι· αἱρέσεις ζιζάνιος
καθαμαρτάπτουσας, ὑπὸ σοῦ καθφθα
πικότατα·

Υαθέντι τῶν ἀγγέλων, παναμάτην ἡ
κεσίαις σου· θεογεννήτορ ἀχμή, καὶ τὴν
χοιμεν καθίαγμε· τῆς θείας ἐλλάμ
ψεως· τῆ ἐκ σοῦ ἀφέσεως, σαρκωθέν
τος υἱοῦ τῆ θῦ·

ἄλλος· θύσω σοι, μετὰ φωνῆς·

Αβίδ, σεραφεὶμ τῷ καθφθέντι τὸν αὐ
θεκα· τῆ ἐκκλησία χῦ δὲ· ταῖς χερ
σὶ καθσυλλεγείσαις ἱερομύσται· ὃ ἐκθεὶς· πυ
ρὸς λίαν θεκωμένου καθαρσίου·

Μόρφοις, ὡς σαφῶς ἀλλοφύλοις
οὐκ ἔθρεψας· τὰ δὲ ἀλλόκοτα καθφ
τα·

τα· τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα· καὶ
Ὃ κράτος· τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας κύ-
ριε λέ:~

Ϛ ιωόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγού-
μενος· Ὃ δυσμενὲς μεφρείου· χριστο-
μάχον θεάτος πέρ καθεῖλάν· ζήλου
πνέων· ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς θεομή-
τορος:~ θκου·

Ϙ ωτίζεις, τῷ τοκετῷ σου τὰ πέ-
ρατα· θεογεννῆτορ παρθένε· σὺ γὰρ
μόνη ὤφθης κεκαθαρμένη· ἀπαθῶς·
δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα:~

ὁ εἱρμός·

Θ ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κέ· ἡ ἐκ
κλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθεσα
κεκαθαρμένη· Ὃ δι' οἴκτου ἐκ τῆς πλά-
γας σου, ῥάσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχος δ·

Ὑπερφαίνης σήμερον·

Ι ερὰρχαι μέγιστοι τῆς ἀσεβείας· καὶ γε-
ραῖοι πρόμαχοι, τῆς ἐκκλησίας τῶ χυ-
τῶν φρυκτῶτε τοὺς μέλποντας· σω-
σον οἰκτίρμον, τοὺς πίστει τιμῶντας σε·

ὁ οἶκος·

Κ αταλήστου σοὺ χειρὶ, καὶ δέμνια πορ-
φύρου, ἣν σὴν μιῶ ἐκκλησίαν, οἰκώσας
οἰκτίρμον, δείξας ὄντως φαεινούς, τοὺς
δύο φωστῆρας, μεγίστους τε Ὃ τερπνούς,
τὸν κόσμον καταυγάζοντας, σωτῆρι ἀθα-
νασίῳ τῷ πανσόφῳ, κύριλλον ἠ θείοις
ταῖς αὐτῶν οὖν ἱκεσίαις, αἱρέσεων δεξά-
ερας ἠ μύκτα, ἐχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν
διάλυσον σέρ, καὶ φωτὶ τῷ φεικτῷ,
τὸν πιστῶν τὰ πλήθη καταύγασον,
τοὺς Ὃ κράζειν καὶ βοᾷν σοι· Θῶσον
οἰκτίρμον τοὺς πίστει τιμῶντας σε:~

Ψ ῶ αὐτῷ μιᾷ, ιή· μνήμη τῶν ἁγί-
ων πατέρων ἡμῶν, ἀθανασίου, καὶ
κυρίλλου· δι·

Ἀθανάσιον καὶ θαυμάτα ζηλῶ λέγω·
Οἱ γὰρ δίκαιοι ζῶσι καὶ τεθνηκότες·
Φυγῆς κυρίλλου σήμερον μνήμη ἄγε·
Ἀλλ' οὐ τελάντης τῆς ἀμνήστου κτίσις·
Ψ ἀρχὴ σαν ὀγδοάτη μέκιν ἀθανασίου

δεκάτη·

Τ οιοῦτον ὁ μὲν ἅγιος ἀθανάσιος ἦν θεῶ τῶ
μεγάλου βασιλέως κωνσταντίνου· καὶ
ἐν τῇ κατὰ νίκαιαν πρώτη συνόδῳ μή-
που τεταγμένος ἐν ἐπισκόποις, λόγοις
σοφίας καὶ γραφικαῖς ἀποδείξεσι,
τὸν ἄρειον κατήλεγχε· μετὰ δὲ τὴν τε-
λευτὴν ἀλεξάνδρου, ἀρχιεπίσκοπος ἀ-
λεξανδρείας κατεστάς· παρὰ κωνστα-
ντίου ἐν διαφόροις ὑπερορίαις ἐλαύνε-
ται· καὶ θεῶ δύο Ὃ τεσσαράκοντα χρό
νοις τοῖς διωγμοῖς ἐναθλήσας, πρὸς κύ
ριον ἐκδημεῖ· Ὁ δὲ ἅγιος κύριλλος,
ἦν θεῶ τῆς βασιλείας θεοδοσίου τῶ μι-
κροῦ· ἀδελφιδοὺς γεγονὼς θεοφίλου
τῶ ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας· καὶ
τῶ θείου αὐτῶ διαδοχος· γέγονε δὲ
προεστάτης τῆς ἐν ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου
τῆς τρίτης· καὶ τὸν δυσσεβῆ καθεῖλε
νεστόριον, βλάσφημα πολλὰ κατὰ τῆς
ἁγίας θεοτόκου ἡμῶν θεοῦ δογματί-
σαντα· ἐν πολλοῖς οὖν κατορθώμασι
διαλάμψας, πρὸς κῦ ἐξεδήμησεν·
ὑπῆρχον δὲ κατὰ τὴν ἰδέαν τῶ σώμα-
τος, ὁ μὲν ἅγιος ἀθανάσιος, μέτριος τὴν
ἡλικίαν· ἱκρέμα πλατὺς, ἔγκωφος,
χαρίεις Ὃ τὸ πρόσωπον, εὔχροος· ἁμα
φαλαντίας· τὴν ῥῖνα ἐπίχρυπος· γε-
νείου ὑκἐπιμήκει, ἐπιπλάτω δὲ, τὰς σια
γόνας πυκάζων· καὶ κόμαι βραχεῖ
ἐμτετμημένος· οὐ πολιὸς ἄγαν· οὐκ
ἀκραιφνεῖ τῷ λάκκῳ, ἀλλ' ὑποξαν-
θίζοντι κεχρημένος· Ὁ δὲ ἅγιος κύ-
ριλλος, βραχύτι πρὸς Ὃ μακρύσε-
ρον· τὴν πρόσωψιν ἀποστεμφάκως·
ὀφρύσι θασείαις τε καὶ μεγάλαις, εἰς
ἀψίδας κυκλουμέναις· ὑπογράφων
Ὃ μέτωπον· ἐπίῤῥιν τὸ τῶν μυκτή-
ρων διάφραγμα· φορῶν προσπεπτω
κὸς, ἐμτεταμένος τὰς παρειάς· χεί-
λεσι παχυτέροις· Ὃ γόμα διεσταλμέ-
νος· φαλακρὸς, ζῶσι μετώπῳ βραχεῖ·
θασεῖ Ὃ ἐπιμήκει τῷ πώγωνι, σεμνυνό-
μενος· οὖλος ἑκατέραν τὴν τείχωσιν·

ὑπόξανθος, μιξαιπόλιος, τελεῖται δὲ ἡ
αὐτῶν σωτηρία, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ
ἐκκλησίᾳ :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρε ἡ-
μῶν μαρκιανοῦ. ϛ.

Οὐκ οὖς μαρκιανὲ τυγχάνων εἰς χοῦν λύ-
ει ὁ δόγμα τοῦ πλάσαντος, οὐκ ἔχων
λύειν.

Οὗτος παιδία μὴ ἔσχε τὴν κόρην· με-
τὰ δὲ ταῦτα τὴν ἔρημον· καὶ ταύτην
δὲ κἀκείνην λιπὼν, ἔσχε τὴν οὐρανόν·
τὴν γὰρ τοῦ γένους τρυφὴν διαφθείσας πα-
ρεφαίνειαν, ἐξ ἀπαιδίας γὰρ κατή-
γετο· καὶ τῶν ἐν βασιλείοις τρυφῶν ἐτύγχανε, καταλαμβανόμενος τῆς ἐ-
ρήμου τὸν ὀμφαλόν· καὶ μικρὸν οἰκή-
σκων ἀναχωρήσας, οὐδὲ τῷ σώματι σύμ-
μετρον· καὶ θηρίῳ τρυφαλῶν, καὶ
θῆρκτο διωκεκῶς· πάσης μὲν ἀνθρωπί-
νης οὐσίας κεχωρισμένος, λόγῳ δὲ τῶν ὅ-
λων προσδιαλεγόμενος· καὶ τὴν μὲν
προσευχὴν ἡ ψαλμῳδία διεδέχετο·
καὶ ἀμφότερα πάλιν, ἡ τῶν γραφῶν
ἀνάγνωσις· τροφὴ οὖν ἀνάτου ἄρτου μό-
νου, οὐδὲ ἅλες· ἐνεκρίνει γὰρ ἑαυτὸν
καθ' ἑκάστην ἐσθίειν· κόρην δὲ μὴ λα-
βεῖν μηδέποτε· ἀληθὴς γὰρ ἔμαθε, ἡ
διωκεκὴς ἔμαθε· χρόνου δὲ πλέος πα-
ρελθόντος, πολλοὺς ἐδέξατο φοιτη-
τάς· καὶ ἐκ τούτων μυρία ἐφυτεύθη
ἕτερα καταγώγια· τοιαύτης δὲ χάρι-
τος ἔμπλεως ἦν, ὅτι ὁσάκις αὐτῷ ἐβούλε-
το βιβλίον ἀνοῖξαι Θεοῦ τῷ ἁγιάζεσ-
θαι, οὐκ ἐδέετο λυχνιαίου φωτός, ἀλλ' ἀ-
ὐτῷ λεν αὐτὸν περιήστραπτε φῶς, καὶ
οὕτως τὴν ἀνάγνωσιν ἐποιεῖτο· δράκον-
τα δέ ποτε προσερπύσαντα τῷ κελ-
λίῳ, καὶ μέγα κεχηνότα, ὡς τοῦ πυρὶ
τῷ στόματι κατεξήραμε· ᾧ δίκην καλάμου
καταφλέξας, διέλυσεν εἰς πολλά· ὁ
δὲ σημειοφόρος πῦρ ἡμῶν, ἔτι τούτων
πλείονα πράξεις, καὶ πολλοὺς τοὺς τῆς
ἀρετῆς διδάξας, τὰ ἐπίγεια καταλι-
πὼν, μετέστη πρὸς ὀυρανούς :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἁγίας μάρτυρος θεο
δούλης. ϛ.

Τῷ θεοδούλῳ ἐκ ξίφους τεθνηκέ-
ναι. Δοῦλοι θεῷ κρίνοισι τῶν ψευ-
δωνύμων.

Αὕτη ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἀμαζαρβέων πό-
λεως, Θεοῦ τῆς βασιλείας διωκληπια-
νοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χν ὁμολογίαν, πα-
ρέσχε τῷ ἄρχοντι πελαγίῳ· καὶ ἰσχυρῶς
βασανιζομένη, ἐθαυματούργησε· καὶ
πολλοὺς ἐπεσπάσατο πρὸς τὴν εἰς Χν
πίστιν· ἐξ ὧν ἦσαν ὁ κομενταρήσιος, καὶ
ὁ βονηδὸς ἐλλάδιος· οἱ δὲ τὰς κεφαλὰς
ἀπετμήθησαν. Ἡ δὲ ἁγία ὑπὸ συ-
βλίῳ πυρωλέντων, διεφυτρήθη τοὺς
μαστούς· εἶτα ἀπὸ τῶν τειχῶν ἐκρε-
μάσθη ἐν κωπαρίοις· καὶ τοὺς πόδας
μετ' ἄλλων σιδηρῶν καθηλώθη· καὶ με-
τὰ ταῦτα εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ καὶ
ἑτέρων ἁγίων ἐμβληθεῖσα· καὶ Θεοῦ
πολὺ προσευξαμένη· καὶ τὰς χεῖρας
ἐκτείνασα καὶ ἀχειροῦσα, παρέδω-
κε τὸ πνεῦμα :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἁγία μάρτυς ξένη,
πυρὶ τελειοῦται. ϛ.

Ὁ χὲ ἦλθε πῦρ βαλεῖν εἰς γῆν πάλαι·
ξένη φέφουσα καρτορεῖ τὸ πῦρ ξένως·
ὠδὴ ζ'. θῦ συγκατάβασιν.

Ὁ μότιμον σωθέντων, πρὶ τὸν λόγον· μο
μογενῆ τε υἱόν· ὀρθοδόξως κηρύξας· ἀ
θαμασίας περ ἐπώνυμε· αὖθις διδά-
σκῃς· ὃ πρᾶ γεγμήτορι· καὶ τῷ ἰῷ συμ
φυές, καὶ ὁμοούσιον :~

Λ ιδάσκαλον κήρυκα· ἱερόφαντην· τῆ
τεισηλίου φωτός· διαπέλλοντα πᾶ-
σιν, ὀρθοδοξίαν· μέχρι τερμάτων τῆς
γῆς· τῆς ἀσεβείας ὁρῶν ὁ γεγμήτωρ
σε· τοὺς πειρασμοὺς κατὰ σοῦ ἐπαγε-
τείνετο :~

Ὁ ἱκμάδωσι ἔπειρεν· οὓς ἔπλησε μάκαρ ἀ
γωνιζόμενος· ὑπὸρ τῆς ἀσεβείας· οἱ
σέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειρεν· καὶ γὰρ
ἀθάμας, ὑπῆρχες τοῖς ταύτῃσι· πρὸς δὲ
σαυτὸν ὡς μαχμῆτις εἶλκες ἄθλητας·

ξενί-

Ζενίζοντα δόγματα· ἀλλότριά τε τῆς ἐκκλησίας χυ̅, ἐξορίσας, τριάδα ἐθεολόγησας ὑποστάσεων· θεότητος δέ· μονάδα ἢ ἔψαλλεν· εὐλογητὸς ὁ θς̅ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~ Π̅.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ πανάγιαν ἀνευφημήσωμεν· διαταύτης γὰρ χάρις· ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν· ὡς ἐκ χειμάῤῥου, τῆς θείας χρηστότητος· ἣν εὐσεβεῖ λογισμῷ, νῦν μακαρίζομεν :~

ἄλλος· Ἐν τῇ καμίνῳ ἁβραμιαῖοι ποτέ·

Ἐν τῷ σιναίῳ· ἀκροτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰς δύς· νόμον εἷλε μάκαρ κύριλλε ὁ μωυσῆς· ἀναιρουῦντα τὸν τοῦ γράμματος· σὺ δὲ ἀνέπτυξας, ὃ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ πνεύματος :~

Νομοθεσίας· δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις ὃ πρίν· πάτερ δεδομένοις κάλυξι καλυπτά· ὥς περ ῥόδα τὰ νοήματα· σὺ ἀπεκάλυψας· ἑρμηνεύσας τοὺς τύποις σαφέστατα :~

Θεσκηρύκων καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη· προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθείς· τοῦ ἐκείνοις ἐμφορήσαντος· πνεύματος κύριλλε· εἱλικρινῶς ἡμῖν διεσάφησας :~ Π̅.

Ἐν ἀσυγχύτῳ, ἑνώσει θεία καὶ ἀτμήτῳ σαφῶς· πάτερ διαιρέσει· ἐρεῖς μὲν θεολογῶν· ὑποστάσεις ἔφης κύριλλε· ἀπαραλλάκτοις δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ θεότητι :~

ᾠδὴ η̅· Ἑπτὰ πλασίως κάμινον·

Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα· εὐκλεὲς ἀθανάσιε· σύλε τοῦ φωτὸς τῆς ἐκκλησίας ἔρεισμα· τριάδος ὑπέρμαχε· θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ· βίου τε μονήρους ἀκριβὴς νομογράφε· ἡμῖν συνεορτάζοις· ἱερεῖς καταρτίζων· λαοὺς πιστοὺς προσάγων χω̅ εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἀθανασίας γέγονας· σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος· τοὺς γὰρ πρακτικοὺς τῷ λόγῳ ὑπερήλασας· δοκίμους ἐν λόγῳ δέ· δι' ἀκριβείας βίου νικῶν· τοὺς ἐν ἀμφοτέροις ὑπερβέβηκας ἄκροις· διὸ ἀνυπερβλήτῳ· ἀρετῇ διαλάμψας· ἀθάνατον ἐκτήσω, τὴν μνήμην εἰς αἰῶνας :~

Εὐλαμπροτέραν ἔδειξας· μυστηπόλε θεόληπτε· τὴν ἱεραρχίαν τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου· τὴν πλάνην ἐξώρισας· ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυκνῶς· ὑπὲρ τῆς τριάδος ἣν κηρύττων ἐβόας· πρᾶ προσκυνεῖτε· υἱὸν θεολογεῖτε· ὃ πνᾶ ἀνυμνεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα πάναγνε· φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ γεγέννηκας· φωτίζον τὰ σύμπαντα· θεογνωσίας χάριτι· ὃ ἀκατα παύστως οἱ πιστοὶ μελῳδοῦμεν· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· χεῖρας ἐκπετάσας δανιήλ·

Ὡς κύμα θαλάσσης ἀληθῶς· ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἡ τῆς σοφίας πηγή· καὶ γὰρ ἀέννασι ἔρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου· πέρ δογμάτων εὐσεβῶν· καθὼς προέφη χς̅· ὑπερβαίνει· ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα·

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός· τῆς ἐκκλησίας δειχθείς· τὰς δύο κύριλλε· σαφῶς ἀνέπτυξας ὅσιε· διαθήκας ἣ ὥς περ ἄγκυραν· πνευματικοὺς κλήρους τοὺς σούς· ἔχουσα λόγοις βοᾶ· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος· σὺ τὴν ἀπόῤῥητον· διδάψκεις ἕνωσιν κύριλλε· ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἀμφοτέρων ῥοπάς· ἴσως ἐκκλίνας βοῶν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ̅ τὸν κν̅ :~ Π̅.

Μαρία κυρία τοῦ παντός· κυριευθεῖσαν μου τὴν πανάθλιαν ψυχήν· τοῖς τῆς σαρκὸς δεινοῖς πάθεσι· καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι· σὺ ἐλευθέρωσον τῇ σῇ· δυνάμει τῇ κραταιᾷ· καὶ παράσχου λύσιν πταισμάτων καὶ δόξαν ἀκήρατον :~

Digitized by Google

Ο εἱρμός.

Χ εῖρας ἐκπετάσας δυναμικὰ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν· ἀρετῷ τοῦ πνεύματος ἐσάμενοι· οἱ ἀσεβείας ἔραται, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον:~ Θεοτοκίον.

Ε ξέλαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπὴ· διεχύθη δὲ πᾶσιν ὁ φθόγγος σου, ὡς σοφὲ βεργητά· περ οὗς ὁ ἥλιος ἐφορᾷ· διὸ οἱ ἐν σοὶ γὰρ ἔσχηκας, αὐγὴν τὴν ἔμπυρσιν ἀληθῶς· διὸ οὐκ ἔσβεσέ σου, ὁ πανόξεμος τῆς λήθης· τὴν μνήμην τάφος ἀλαμάσιε:~

Ω πὶ τῷ τειχίλιῳ καὶ τειφελεῖ· πλανηγέρεμ μιῦ ἐλαμπόμενος· τοῖς ὑμνητὰς· συῦ αὐτὰ μακλάσεις ἀυγοειδεῖς· διαφαμὲς ὡς ἔσοπτρεμ· αὐῶλεμ ἐκπέμποις λίλιακάς, καὶ σοὶ συσήσας μάκαρ, καὶ μέγα καὶ δόξως· ὑπὲρ ἀξίαν δ αἰτούμενον:~

Μ υροῦντάν δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἱκέτευε· διὰ χρὸς, νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τε· κράτος καθ' αἱρέσεων δυσμενῶν· εἰμῖν δὲ σεσίαν· εἰρηνεύειν τε τῷ κόσμῳ, σὺν τῇ σῇ μνήμῃ ἀλαμάσιε:~ Θεοτοκίον.

Ε ὐα· ὡς τεκοῦσα ἐλυτρώθη σεσίας με κόρη ἀξίωσον· ἐπιτυχεῖν· τῶν ἁμαρτιασμάτων μου τὰς σειρὰς· τῇ σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι· τῶν γὰρ ὡς ἔλεις μιῦ κατορθῶς· ὡς φρούσα σὺν κόλποις· τὸν τῶν βασιλέα· τὸν ἀγαθότητι ἀσύγκριτον:~ ἄλλος. εὖα μὴ τῷ τῆς· φωμα χῦ κατεπαρθέν· τῆς χρώσεως δ τῆς τούτου δεομήτορος· κύριλλε ἀπαρκατακράτος· καθεῖλάν μεσοείου τὸν ἄθεον· ἑνῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν· τῶν ἀκεφάλων τὸν τῶν φύσεων· ὥσει τῶν φρενῶν δ φωτισμῶ· τῆς χάριτος τὸν τειάδα ὁμοούσιον· τόν τε ὑὸν σεσαρκωμένον· θῦ δεολογήσας μακάριε· ὀφθεὶς τε τῆς θκοῦ ὑπερμάχος· σὺν τοῖς ὑψίστοις μιῦ δεδόξασαι:~

Μ ωλεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνητάς· ἀοίδιμε ἐπὶ τοῖς ὑμνοῦσι· περὶ ἵλεως ἀπάντων μίμας σαυτοφόρω· βεβαιώσῃ καὶ ὑψώσῃ τοῖς πρεσβείαις σου· τῶν ὀρθοδόξων δ κέρας φαιδρύνων τε· τοὺς τὸν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας:~ Θεοτοκίον.

Π ειρώσαν θείων ἀρετῶν· πολυάχραντε θκὲ τὸν καρδίαν μου· δεῖξον παρθένε μεκαρποφόρον· ἐκ χείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι· τῷ πάντα μεταποιοῦντος τῷ ῥήματι· ἵνα ὑμνῶσε τὸν πολυύμνητον:~ Ο εἱρμός.

Ὑ ὰ μὴ τῷ τῆς παρανομοῦς νοσήματι, τὸν καταίραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ παρθένε θκὲ· τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι· τῷ κόσμῳ τὸν ἀλογίαν δελώσασα· ὅθεν σε πάντα μεγαλύνομεν:~

Θεοτοκίον· Τοῖς μαθηταῖς.

Ἰ ησοῦ ὑπερθέου πολίσοφε· αἰρεδείχθη τε μύσαι· τειάδος καὶ ὑπερμάχοι, ἀθαμάσιε μάκαρ· καὶ κύριλλε θεοφάντορ· ἀρθρον καθελόντα· καὶ σοὶ ἀυτῷ σαβέλλιον· καὶ μεσόριον αἴθις· τὸν δυσεβῆ, σὺν τούτοις ἅπασαν ἀλλοπλάμιν· τῶν δυσεβῶν αἱρέσεων· ἰσφάραι κῶν:~ θεοτοκίον· ὅμοιον.

Θ εὸς θῦ πολυάλοιν· καὶ λυχνίαν καὶ σάμμον· καὶ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν· ῥάβδον τε καὶ πυρεῖον· καὶ θεῖον θυμίαμα καὶ πύλιν· καὶ ναὸν καὶ παστάδα· ὑμνήσωμεν θεόφρονα· τὸν ἀγνὸν καὶ παρθένον· δι' ἣς δι', σαρκωθεὶς ἀῤῥέπτως δ ὑπὲρ φύσιν· ἐθέωσε δ πρὸς λημμα, ἀπορῥήτως ἐμώσε:~

Εἰς τοὺς αἴνους, ἰσῶμεν δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα τέσσαρα ἀχητά, ποιηθέντα ὑπὸ μιχολάου ἱερέως τοῦ μαλαξοῦ, πρωτοπαπᾶ ναυπλίου.

Ἦχος α.

Ω φθαλμοὶ ἐκκλησίας· καὶ φύλοι δύσεβείας χρηματίσαντάν, ἀθαμάσιε καὶ κύριλλε· κατεφωτίσατε σκιᾶς ἀντὸν ἀυτῷ· τοῖς σὺν λέοις δόγμασι καὶ ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν· ἣν καὶ μιῦ μὴ ἐκλίποιτε φρουρεῖν καὶ πολισώζειν, δ ἐχθρῶν

ὅρατῶν

ὄρεσι τῶν καὶ ἀορατῶν, ὡς πρεσβεύσαι ὑμῶν ἀκλινεῖς, ὃ πρέσβεις πρὸς κύριον ἀνακοίμητοι :~ ἦχος πλ. α΄.

Μνημονεύουσα ὑμῶν ἡ ἐκκλησία χῦ, καλῶς ὑμᾶς ἐμιμήσαμένων αὐτῆς, θεοφόροι ἱερεῖς ἄρχαι, καὶ αἰμαδεωροῦσα ὡς ἀρχέτυπον, τὴν ἔκβασιν τῆς αἱμαροφθόρου ὑμῶν, τὴν ἀκίβδηλον μιμεῖται πίστιν· τὸν ἔμπνευστον λόγον βεβαίως κρατοῦσα, ὃν ὡς ποιμένας καὶ διδασκάλους αὐτῇ ἐκήρυξατε· καὶ τὴν καλὴν ὁμολογοῦσα ὑμῶν ὁμολογίαν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀπαυστολικῶς ἐκβοᾷ· ἰς̄ χς̄ χθὲς καὶ σήμερον, ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας :~ ἦχος πλ. β΄.

Λαμπρῶς φωστῆρας ἐν κόσμῳ ἀνεδείχθητε, ἱεραρχαι χῦ θεόφρονες, λόγον ζωῆς ἐπέχοντας, δι' οὗ ὁ σκότος τῆς ἀγνοίας, ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν, χριστομιμήτως ἀπελάσαντας, ὁ φῶς τῶν θείων ἐνετύλωσε, αὐταῖς ἐμφυτεύσατε· καὶ συμφυῶς τῷ δεσπότῃ, λελαμπρυσμένας παρεστήσατε, ὁ δοθὲν ὑμῖν πάλαντον, θεαρέστως ἐπαυξήσαντας· εἰσελθόντας οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυ ὑμῶν· ἐκτενῶς πρεσβεύετε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ἦχος πλ. β΄.

Ἁρμόσας ἐπιθυμίαν τῶν τοῦ πνς̄, ἱεραρχαι θεισόλβιοι χρηματίσαντας, τῶν γνίμων τὸν πόθον, τελείως ἀπορρίψατε· καὶ πρὸς μόνον ὃ ἀκρότατον, πάντων τῶν ἐφετῶν, τὸν νοῦν ἀπορείσαντας, θείου φωτισμοῦ, ἐκεῖθεν ἐπλήσθητε· ὃ φωστῆρας μονοτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε· διὰ τοῦτο δεόμεθα, φωτίσατε τοὺς ἀνυμνοῦντας ὑμᾶς, ταῖς πρὸς θν ὑμῶν ᾠδαῖς, ἀλαμπάσιε καὶ κύριλλε :~

Δόξα· ἦχος γ΄.

Ὁ μέγας κλέος τῶν ἱερέων· ἀθανάσιον τὸν ἀήττητον ἀριστέα· ἱερῶς πρεπόντως ἀνυμνήσωμεν· ὄρος γὰρ τῶν αἱρέσεων, συγκόψας τὰς φάλαγγας, τῇ δυνάμει τοῦ πνς̄ τὰ τῆς ὀρθοδοξίας τρόπαια, ἀνεστήσατο καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης· ἀεὶ θυμῶν ἀσεβῶν ὃ τῆς τριάδος μυστήριον, διὰ τὴν τῶν προσώπων ἰδιότητα· καὶ πάλιν σωμάτων ἀσυγχύτως εἰς ἕν, διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα· καὶ χριστοφορικῶς θεολογῶν, πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν αὐτὸν ἑσπερινὸν, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα· ἦχος γ΄· γερμανοῦ πατριάρχου.

Μεγάλη τῆς ἀληθείας σάλπιγξ, ὁ πολύαθλος ἀθανάσιος, πρὸς ἀνωχαὶ σήμερον, συγκαλεῖται τὴν ἐκκλησίαν· φαιδρῶς ἀναπτὰς πηροῖ πρὸς τὴν ἀληθινὴν ὑμνῳδίαν ὑμνήσωμεν, τὸν καλὸν ποιμένα, ὕμνοις γεραίρομεν τοὺς ἱδρῶτας αὐτοῦ πόνοις· ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρὰ χῦ τὸ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν, θτε· Μεγάλη τοῦ προφήτου σου·

Λπὶς μου καὶ πρόσταξις δέσποινα ὑπάρχουσα· τὰς σὰς ἀχράντους χεῖρας πρὸς τὸν υἱόν σου ἄρον· καὶ ἱκέτευσον αὐτὸν ἐν παῤῥησίᾳ· τὸν μόνον ἀόργητον· τοῦ ἐλεῆσαί με ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης :~

προσόμ. ὅμοιον·

Ῥῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα σαλπαμώμητε· κρεμάμενον ἐν ξύλῳ· ἰλάλαζεν βοῶσα· ποθῶ τὰ τοῦ μου τέκνου· σοῦ σου ἔδυ ὁ κάλλος ὁ φωσφόρον· τοῦ καλλωπίσαντος, τῶν αὐτῶν τὴν φύσιν :~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, ιθ΄· τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡμῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν ᾱι, ς΄· ἑσπερινὰ προσόμοια· ἦχος δ΄· Ἔδωκας σημείωσιν·

Ἧς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος· ἐλογίσω θεαπέσιε· φυσικὴν τὴν ἐγκράτειαν· τὴν ἀκτημοσύνην· πολυτελῆ πλοῦτον· τὴν ἀκτημοσύνην· πολυουσίαν ἀληθῆ· καὶ ἀνδρείαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ χριστὸν ἐπέτυχες· ἐν σκηναῖς ἀναλιζόμενος, τῶν ἀγίων μακαρίε :~

Ἐρημον τῆς ἀσκήσεως· ἀπορρεύστως τετέλε-

τετέλεκας· καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας·
ἐντεῦθεν καὶ στέφανον· ἐκομίσω πέρ·
τῆς δικαιοσύνης· ὃν σοι ἡτοίμασε χ̅ς̅· ὁ
κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα· καὶ γέ-
ρα κομιζόμενος· καὶ τὴν τῶν πόνων
ἀντίδοσιν· ὧν καὶ νῦν ἡμᾶς δρέψα-
σθαι, θεοφόρε δυσώπησον :~

Πᾶσαν ὑδυπάθειαν· ὑπωπιάζων τὸ σώ-
μα σου· ἀπηρνήσω θεόσοφε· πικραίνων
τὴν αἴσθησιν· ἐγκρατείας πόνοις· καὶ
σκληραγωγίαις· ὑπομονῆ τε πυρα-
σμῶν· καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων·
ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον· ἀντιλαμβά-
νεις ἀπόλαυσιν· καὶ τρυφὴν ἀδιάδο-
χον· καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον :~

Δόξα· ἦχος π̅ δ'· ἀνατολίου·

Εὐφραίνου αἴγυπτος ἀνθήσασα, τοιοῦ-
τον πολιοῦχον· τὸν ἐν μακαρίοις μακά-
ριον· οὗτος γὰρ τῇ σοφίᾳ τοῦ ἁγίου πνς̅
καταγλαϊσθείς· πᾶσαν ἄσκησιν, τῇ ἐ-
ναρέτῳ πολιτείᾳ αὐτοῦ ὑπερηκόντη-
σεν· αὐτὸν καὶ ἡμεῖς, μεσίτην προσά-
γοντες· αἰτοῦμεν δυσωπεῖν τῷ χ̅ῷ̅, σω-
θῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν, θ̅τ̅· Κε̅ εἰ καὶ κριτηρίω·

Ἴδε μου, τῆς συντετριμμένης καρδίας,
τοὺς στεναγμοὺς θεονύμφευτε· πρόσδε-
ξαι παρθένε μαρία· καὶ μὴ ἀπώσῃ πα-
νάμωμε· τὰς τῶν χειρῶν μου ἁγνὴ, ἐ-
παρσεις δεχομένη ὡς φιλάγαθος· ἵνα
ὑμνῶ καὶ μεγαλύνω, τὴν μεγαλύνα-
σαν τὸ γένος ἡμῶν :~ στρ̅ο̅ θ̅τ̅· ὅμοιον·

Ἄρνα σε, ὅτε ἡ ἀμνὰς ὁ παρθένος· πρὸς
σφαγὴν κατεπειγόμενον· ἔβλεψε, σὺν
δάκρυσι λόγε· ἠκολούθει καὶ ἐκραύγα-
ζε· ποῦ σπεύδεις τέκνον ἐμόν· συνέλθω-
σι γλυκύτατε· οὐ γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε
ἰῦ μου πολυέλεε :~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχ̅ος̅ β'· Ψοῦ μαλαξοῦ·

Ὅσιε πέρ· ἀπελικὴν ζηλώσας διαγωγὴν,
ἀτροφίαν ἐξήσκησας· καὶ ὕμνον ἀκα-
τάπαυστον τῷ δεσπότῃ προσενήνοχας·
ἐντεῦθεν προσηκάμενος, ὁ βλέπων
τὰ κρύφια, τῆς ψυχῆς σου τὴν πρόθε-
σιν, χαρίτων σε θείων κατηξίωσεν· ἐναρ-
γῆ σοι παρέχων τὰ σύμβολα, τῆς ἐκεῖ
μενούσης σε, ἀϊδίου μακαριότητος, παμ-
μακάριστε μακάριε· πρὸς ἣν ἤδη μετα-
στὰς, καὶ ταῖς ἀΰλοις χορείαις συνδιαι-
τώμενος, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων, ὑ-
περὶ τῶν πίστει μακαριζόντων σε :~

καὶ νῦν, θ̅τ̅·

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθη-
μι, μέρ τοῦ θυ̅, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν
σκέπην σου :~

ἢ στρ̅ο̅ θ̅τ̅· πρὸς, ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου·

Βόστρυν, τὴν παμπέπειρον ἁγνή· ὃν ἀγεωρ-
γήτως ἐν μήτρᾳ ἐκνοφόρησας· ξύλῳ ὡς
ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦ-
σα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες τέκνον,
γλεῦκος ἐνάπόσταξον, δι' οὗ ἡμέθη ἀρθῆ,
πᾶσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, ταῖς ἐμοῦ
τῆς σὲ τετοκυίας, θείαις παρακλήσεσι
ὡς εὔσπλαγχνος :~

Ἀπολυτίκιον· ἦχος α'·

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καὶ ἐν σώματι ἄπτε-
λος· καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης θεο-
φόρε πήρ ἡμῶν μακάριε· νηστείαν, ἀ-
γρυπρίαν, προσευχήν· οὐνία χαρίσμα-
τα λαβών· θεραπεύεις τοὺς νοσοῦν-
τας· καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρε-
χόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν·
δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνερ-
γοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ δύο κανόνες τῆς ὀ-
κτωήχου καὶ τοῦ ἁγίου εἷς· οὗ ἡ ἀκροστι-
χίς· τὸν πανάριστον ἐν ἀσκηταῖς μακά-
ριον κυδαίνω· ὦ α'· ἦχ̅ος̅ δ'· ὁ εἱρμός·

Χοροὶ ἰῆλ ἀνίκμοις ποσί· πόντον ἐρυθρὸν,
καὶ ὑγρὸν βυθὸν διελάσαντες· ἀναβά-
τας τριστάτας δυσμενεῖς ὁρῶντες ἐν αὐ-
τῷ ὑποβρυχίοις· ἐν ἀγαλλιάσει ἔλε-
γον· ἄσωμεν τῷ θῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται·

Τῷ θείῳ φωτὶ λαμπόμενος· ὁ σὺν τοῖς
ἀπέλοις πέρ νῦν σὺν αὐλιζόμενος· ταῖς
πρεσβείαις σου σῶζε, τοὺς ἐπιτελοῦν-
τας τὴν πανιερόν σου μνήμην· ἐν ἀγαλ-
λιάσει

Digitized by Google

λιάσιν βοῶμεν τοῖς ἀγίοις σου· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν· ὅτι δεδόξασται :~

Ὁδὸν τοῖς ζητοῦσι σε λιπόμενος· ἀμεταστρέπτως ταύτην παμμάκαρ διώδευσας· ἐκφυγὼν τοὺς δημοβόους, καὶ τὰς τῶν δαιμόνων παρεκβάσεις διασκεδάσας· ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Ηνεκρώσας σαρκὸς τὸ φρόνημα· ταῖς ἀσκητικαῖς σου παλαίσμασι τῷ θείῳ πνεύματι· ᾧ τῇ τούτου κυβερνώμενος θεία δυνάμει· ἐν ἀγαλλιάσει ἐβόας· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται .~

Ηαὐτὰ τὰ τερπνὰ κατέλιπες· τὴν διώξει καταπίσας πᾶσαν τερπνότητα· ἐν τῷ ὄντως ὄντι· ἔνθα ἦχος τῶν ἐλικρινῶς ἑορταζόντων· καὶ ἀγαλλιάσιν βοώντων· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Ἅγ. Χρόνον ὑπὸν, αἰφάρχου πρὸ· σάρκα διὰ ἡμᾶς τοὺς αὐτοὺς ἀγνὴ γενόμενον· ἐν σαρκὶ συλλαβοῦσα· ὑπὸ χρόνον τεκοῦσα τὸν τέτοκας αἰθρημμένως· ὡ καὶ γενηλάτην βοῶμεν· ἄσωμεν τῷ θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται :~

Ὡ γ'. Ψόξον διὰ τῶν ἡδέμησεν· ὁμοῦ ὑποκύψας πρὸ· οὗ τὴν παλαιοπλίαν παρελθὼν ἐσθιε· οὐ τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας· τὴν προαίρεσιν ὑπέκλιμας· μῶν, πρὸς θεὸν τὸ φρόνημα· ἔχων θεοφόρε· τὰ ἐπὶ γῆς καταλέλοιπας· διὰ πόνων τῆς ἐγκρατείας· ἀμεμφότως κουφιζόμενος :~

Ῥῆξας τὰ δεσμὰ τῆς φύσεως· τῇ ὑπερφυεῖ καὶ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου· θεοφόρε τὸν ὑπὲρ φύσιν, ἐκόμισω τὴν ἀφθαρσίαν :~

Ινα τῷ θεῷ μακάριε· ἐν ἀταραξίᾳ πρὸς ὁμιλήσῃς τὴν ἔρημον· κατοικῆσαι πόθῳ προείλω· τῶν ὀρέων μακριωμένος· ὡσαὶ βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον· ὁ διαφερόντως, ὡς ἀνορέκτης φιλάνθρωπος· τὴν σὴν μάνδραν ἀπορράστως, δεομένων κατεσκίωσεν :~ ὁ εἱρμός·

Τόξον διὰ τῶν ἡδέμησεν· καὶ οἱ ἀθυμοῦντάν πρὸς ἐξώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη ἐν κῷ ἡ καρδία μου :~

καὶ ἦχος ά· Ψὸν τάφον σου σῆρ·

Ασκήσεως πυρί· ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ· σοφὲ δοκιμασθείς, ἀνείλοτερος ὤφθης· διὸ πρὸς οὐσίαν· μετημέχθης βασίλεια· ὅθεν πίστει σε· αἱ ἁγνεῖαι τῶν βοῶμεν· χάριν ἔλεος, ἱλασμὸν τῶν πταισμάτων, ἡμῖν περ αἴτησαι :~

Δόξα δ' αὐτό· καὶ νῦν, ᾗ·

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μεταγοίας· ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν αἰσθήσεις· καὶ τὸν ὑπερύψαντα, παροργίζοντας κύ· ἀπειρήκαμεν, ἀλογημένη μαρία· καταφύλου ἀπεγνωσμένων αὐτῶν, θῦ ἐν διαιτήματι :~ ἑρῶ. ὅμοιον·

Ἄσπιλος ἀμνὰς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα· θρηνοῦσα ἐφθέγξατο· μητρικῶς ἀναλαλάζουσα· πῶς ἐν ἔγκωσου· τὸν υἱὸν λόγον ἐκ μου· συγκατάβασιν· καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, δι' ὑπερύψαντα :~

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ·

Ὃν φθειρόμενον αὐτίκα· παλαιότατον ἄνθρωπον· ἀνεδύσω περ· σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ τοῖς πάθεσι· διὰ ἐγκρατείας δὲ τόμως ἐνεδύσω δέ· τὸν καινούμενον διὰ χῦ πολυσεβάσμιε :~

Ολαμπρότατός σου βίος· ὡς καμὼν ἀκριβέστατος· διὰ πάσης περ· θείας ἀρετῆς ἀναδέδεικται· ἐν πρεσβείαις καὶ μυστηριακαῖς ἀγρυπνίαις τε· ἐν δεήσεσι ταῖς πρὸς χῦ τὸν φιλάνθρωπον :~

Ηυσταγμὸν τοῖς σοῖς βλεφάροις· θεοφόρε οὐκ ἔδωκας· ἕως ὅτου περ οἰκονομήσεαν τὸν ἀπετέλεσας· τῷ πολυτεπώτατι δεσπότῃ ὡραιότατον· πρὸς ὃν ἐκραύγαζες· δόξα χε τῇ δυνάμει σου :~

Μνεότητι δ' σῶφρον· ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν· ἐν πολυτίμῳ δὲ βίῳ· δ' καρτερικὸν καὶ μακρόθυμον· δ' τὴν πρὸς πολίτην ἀγάπην ἐπιδέδειξαι· τοὺς κραυγάζοντας, δόξα χε τῇ δυνάμει σου :~ ᾗ·

Ηκρωλέμτας παναγία, τοὺς αὐτοῦ ἐζώωσας·

Digitized by Google

σας· πε̃ωτωκότας τούτοις, τοὺς διαφθορεὰν δραμέησας· τὸν ζωοδότην τεκοῦσα· τὸν λυτρούμενον· τοὺς κραυγάζοντας· δόξα σοι τῇ δυνάμει σου:~

ὠδὴ έ· Ψὸν φωτισμόν σου κέ· Ἁγιαπετάσας ὅσιε, ψυχῆς θ μοεροὺ· ἐ ταῖς αἰσθήσεις σοφῶς κυβερνήσας· γέγονας μαθὸς ἱλιασμένος, τῷ θῷ θ ἀγγέλους· κολιωτάτου δράκοντος· μαραίνας μηχανάς, καὶ τὰς ἐκείνου πικρὰς μεθοδείας· ἡμβλυνας ἀεί· τῷ θείῳ νόμῳ, τὴν ψυχὴν ῥυθμιζόμενος:~

Κατακοσμήσας ὅσιε· ψυχῆς θ μοεροὺ· καὶ ἱγεμόνα τὸν νοῦν καταςήσας· ἔργες τὸν χῦ ἱμιοχοῦντα· τοὺς ποδεραν οὐσιον:~ ϗ.

Παρθένος ἔτεκε· τὸν ἄχρονον υἱόν· μοναδετοιοῦντα τοῖς πᾶσιν ἀγνείαν· καὶ θ καθαρὸν τῆς ἀσεβείας· τοῖς ἐν γῇ καταπέλουσι:~

ὠδὴ ς· Ἐβόησε προφητικῶν· Ἰὼ ἔρημον, κατοικῆσαι προθύμως ἠξίωσας· θεοφόρε· ἐν αὐτῇ τὸν θν προσδεχόμενος· τὸν ῥυόμενόν σε· καὶ πορευόντα τὰ σὰ διαβήματα:~

Κλόνητος· ἐν ἀσκήσει θεόφρον διέμεινας· μέχρι τέλους· διασώζων τὴν ταύτης ἀκεραιότητα· δι' ἧς τῆς ἀφθάρτου· ἀξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως:~

Ἰσάγγελον· ζωὴν γῆς πολιτείαν ἐβίωσας· ἰσαγγέλου· καὶ τιμῆς ἐπαξίως τετύχηκας· μετὰ τῶν ἀγγέλων· τῷ τῶν πόνων θῷ παρεστάμενος:~ ϗ.

Ἰωάννα· ἐν χαρᾷ δεομένη τὸν αἴτιον· θν λόγον· δι' ἡμᾶς τοὺς αἰτοῦντας· καθ' ἡμᾶς ἀρέτως· ἐν δυσὶ χωριζομένην φύσεσιν:~ ὁ εἱρμός· Βόησε προφητικῶν τὴν ταφὴν τὴν τελήμερον· ὁ προφήτης, ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, ἰῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων:~

Κοντάκιον· ἦχ ά· χορὸς ἀγγελικός· Ἀκάμπτον ζωὴν, ἐκτελέσας ἐν βίῳ· μαρτύρων τοῖς χοροῖς, ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων, ἀξίως συναυλίζεται, θεοφόρε μακάριε· καὶ τὴν ἔρημον καθαπερ πόλιν οἰκήσας· χάριν εἴληφας παρὰ θῦ τῶν θαυμάτων· διό σε γεραίρομεν:~

Κοντάκιον ἕτερον· ἦχος δ·

Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἐν τῷ οἴκῳ κῦ· τῆς ἐγκρατείας· ἀληθῶς σε ἔδειξε, ὡς πορ ἀγγέλου πτερωτὰ· φωταγωγοῦντα τὰ πέρατα· πέρ πρῶην μακάριε ὅσιε:~ ὁ οἶκος·

Τὸν τῶ κῦ ἐραστήν, τῶν μοναζόντων θ κλέος, θαυμάτων τὸν ταμίαν, μακάριον τὸν μέγαν, αἰῶνα φθονήσωμεν πιστῶς· οὗτος γὰρ τῷ φέγγει τῶν ἀγώνων αὐτοῦ, ὡς ἥλιος ἀγέλαμψε, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει ὑπάρχοντας, παθῶν καὶ ἁμαρτίας· ἐκ διώκων τῶν δαιμόνων, τὴν ζοφερὰν πλάνην ἀμενθότως· διὸ καὶ ποταμοὺς πλουσίων θαυμάτων, ὡς ἐκκρισίνας λογικῆς ἐκβλύζων, πάντων τὰς ψυχὰς φωτίζει τῶν ἐκβοώντων, πρῶην πέρ μακάριε ὅσιε:~

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, ιθ· μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν μακαρίου τοῦ αἰγυπτίου, καὶ ἀναχωρητοῦ·

Οὗτος γέγονε τῆς ὀρήμου θρέμμα καὶ γέμημα· ὃς ἀπαλῶν ὀμύχων τὴν ἀφετὴν μετελθών· καὶ ταύτην ἀγαπήσας καὶ περιλαβών· θεῖον τῷ πνῖ κατανόημον ἐγένετο· τοσαύτην γὰρ καρτερίαν ἐν τοῖς τῆς ἀρετῆς ἱδρῶσιν ἐκτήσατο, ὡς κατὰ πρῶην ἀκαθάρτων λαβεῖν ἐξουσίαν· ἐπήνθη δὲ αὐτῷ, θ δ τῆς διακρίσεως χάρισμα, καὶ τὰ μέλλοντα προϋλεγε· καὶ θαυμάτων ἄλλων αὐτουργὸς γέγονε· τούτων οὖν ἕνεκεν πολλὴ παρεκλήσει τῷ τότε ἀρχομένῳ, τὴν ἱερωσύνην κατα δέχεται· μὴ αἰσχομένου τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μόδιον κρύπτεσθαι· ἢ προσδοκῶντος ἐκ τῆς ἀφῆς αὐτοῦ χεῖρας ἁγιάθησεθαι, οὗ γενομένου, εἰς σκληροτέραν ἀναχωρὴν ἑαυτὸν ὁ μακάριος δέδωκε· σύμπτα γὰρ ποιήσας ὑπὸ νόμον ἀπὸ τῆς κέλλης αὐτοῦ ὡς ἥμισυ

σταδίου

ςαδίου διήκουσαν· καὶ σπήλαιον αὐτο-
χείρως πρὸς τὸ ἄκρον ὀρύξας· εἴποτε
πλείονες αὐτῷ παρέβαλλον καὶ διηνό-
χλουν· λάθρα τὴν σύριγγα ὑπερχόμε-
νος, τῷ σπηλαίῳ προσέβαλλε, καὶ οὐ-
δεὶς αὐτὸν ἥυρισκεν· περὶ δὲ βρώσεως
καὶ πόσεως, περιττόν ἐςι γράφειν καὶ
λέγειν· τοῦ σώματος αὐτοῦ καὶ τῆς θέας
τὴν ἄκραν ἐγκράτειαν μαρτυρούντων·
οὗτος ἐπεὶ αἱρετικὸς εἰς ὁμιλίαν αὐτῷ
προσῆλθεν· ἀρχικὸν δαίμονα ἔχων Ϛ
λέγων μὴ εἶναι ἀνάςασιν νεκρῶν, νε-
κρὸν ἀνέςησεν ἵνα πείσῃ αὐτόν· ἔλεγε
δὲ ὁ ἅγιος, ὅτι τάγματα δαιμόνων εἰσὶ
δύο· τὸ μὲν πολεμοῦν τοῖς ἀνοῖς εἰς πά-
θη ἀλλόκοτα· τὸ δὲ ἀρχικὸν καλούμε-
νον, καὶ πλάνην ἐμποιοῦν τοῖς ἀνοῖς·
τοὺς δὲ τοιούτοις δαίμονας ἀφορίζει ὁ
σατανᾶς τοῖς γόησι καὶ τοῖς αἱρεσιάρ-
χαις· οὗτος ὁ ἅγιος νοσφιζομένω τῷ ἰδίῳ
μαθητῇ τὰ τῶν πενήτων καὶ μὴ διορθου-
μένω· ὀργὴν κυ προεῖπεν, ὃ καὶ γέγο-
νεν, ἐλεφαντιάσαντι· Ϛ τὸν ἐπηρεία
δαίμονος καθ' ἑκάςην ἐσθίοντα τρεῖς μο-
δίοις ἄρτων καὶ κυλικίσιον οἴνου πίνον-
τα· τρεῖς λίτρας ἄρτου ἐσθίειν ἀπεκατέ-
ςησεν· καὶ τὸν διάβολον ἑώρακεν καὶ
τὰς αὐτοῦ μηχανὰς ἐν λυκιθίοις ἐπιφε-
ρόμενον· καὶ τὸν ἀπατώμενον ὑπ' αὐ-
τοῦ μοναχὸν θεόπεμπτον καλούμενον
διωρθώσατο· καὶ παρὰ κρανίου ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ κειμένου ἱερέως τῶν εἰδώλων γε-
γονότος, τοῦτο ἀκήκοε, ταῖς προσευχαῖς
αὐτοῦ μικρὸν τοὺς ἐν τῇ κολάσει αὐτοῦ
ἀνίεσθαι τῆς βασάνου, ὅταν τύχοι ταύ-
τας ποιεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν· προεῖπε
δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς σκήσεως· καὶ
ἕτερον νεκρὸν ἀνέςησεν, ὡς ἂν εἴπη
ποῦ τὴν παρακαταθήκην τῶν ταύτην
ζητούντων ἀνέκρυψεν· Ϛ πάλιν προ-
σέταξε κοιμηθῆναι· τοιούτοις οὖν θεα-
ρέςοις ἔργοις κοσμούμενος· ἐν γήρα κα-
λῷ καταλύει τὸν βίον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡ-
μῶν μακαρίου τοῦ ἀλεξανδρέως· εἰ·

θ αμοῦσα θείων ἡδυὰς μακαρίων,
ζ ωῆς μετέσχε τῆς μακαριοτάτης·
Γ ὧν μακάρων λάχον ἐννέα καὶ δεκά-
τη μακάριοι·

Οὗτος ὁ ἅγιος μακάριος ὁ ἀλεξανδρεὺς,
πρεσβύτερος ἐχρημάτισε τῶν λεγομέ-
νων κελλίων· ἡσυχίαν ἄκραν καὶ καρ-
τερίαν ἐνδειξάμενος· καὶ ἔργα καὶ ση-
μεῖα πεποιηκώς· τούτου τὰς ἀρετὰς ὑ-
περαγασθεὶς ὁ μέγας ἀντώνιος, ἔφη· ἰ-
δοὺ ἐπανα παύσατο τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον ἐ-
πὶ σοὶ, καὶ ἔσῃ τοῦ λοιποῦ τῶν ἐμῶν ἀρε-
τῶν κληρονόμος· οὗτος ὁ μακάριος, εἴ-
ποτε ἤκουσε τινὰ πεποιηκότα ἔργον ἀ-
σκήσεως, αὐτὸν παραζηλώσας, ἐν τῷ
ἔργῳ ἐπλήρου· ὅθεν ἀκούσας ὅτι οἱ τα-
βεννισιῶται διὰ πάσης τῆς τεσσαρακο-
ςῆς ἐσθίουσιν ἄπυρον, ἔκρινεν ἐπὶ ἔτη
ἑπτὰ, πᾶν τὸ διὰ πυρὸς γινόμενον μὴ
φαγεῖν· πλὴν λαχάνων ὠμῶν, καὶ ὀ-
σπρίων βρεκτῶν· ἔτι δὲ καὶ τοῦ ὕπνου
περιγενέσθαι ἠγωνίσατο· καὶ οὐκ εἰ-
σῆλθεν ὑπὸ ςέγην, ἐν ὅλοις εἴκοσι νυ-
χθημέροις· τῷ καύματι τῆς ἡμέρας φλε-
γόμενος, Ϛ τῇ τῆς νυκτὸς ψυχρότητι πη-
γνύμενος· ὀχληθεὶς δὲ ὑπὸ δαίμονος
τῆς πορνείας, ἀπελθὼν ἐν τῇ πανερή-
μῳ, κατέμεινε μῆνας ἓξ, ἔνθα οἱ κώνω-
πες μέγιςοι ὄντες· ὡς σφίκες αὐτὸν σφο-
δρῶς κατετίτρωσκον, ὡς καὶ σπονδίλοις
καθ' ὅλου τοῦ σώματος ὀξενεγκεῖν· μετὰ
γοῦν τοὺς ἓξ μῆνας, εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ
ὑποςρέψας, ἀπὸ μόνης τῆς φωνῆς ἐ-
γνωρίζετο, διὰ τὸ ἠλλοιῶσθαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ, Ϛ ἐλεφαντιᾶσι παρεικάζεσθαι·
τούτου ποτὲ φρέαρ διορύσσοντος ἀσπὶς
εὑρεθεῖσα, ἥψατο τῆς χειρὸς αὐτοῦ· ἀ-
ναιρετικὸν δέ ἐςι τοῦτο τὸ θηρίον· ὁ δὲ
ταῖς χερσὶν ἀμφοτέραις δραξάμενος
τῶν χελυνίων αὐτ, διέσχισεν εἰπών·
μὴ ἀποςείλαντός σε τοῦ θυ, πῶς ἐτόλ-
μησας ἅψασθαί μου· εἰσῆλθε ποτὲ ἐν
τῷ μοναςηρίῳ τῶν ταβεννισιωτῶν,

θέλων

θέλων μαθεῖν ἑνὸς ἑκάστου τὴν αὐτῶν
ὀργασίαν· καὶ ὡς ἐπέστη ἡ τεσσαρακοστὴ,
εἶδε διαφόρους ἐν αὐτοῖς πολιτείας· ὁ
μὲν γὰρ ἤσθιεν ἐν ἑσπέρᾳ· ὁ δὲ, διὰ δύο·
ἄλλος διὰ τριῶν· ἕτερος διὰ πέντε,
ἄλλοι διὰ πάσης νυκτὸς ἑστῶτες, τῇ ἡμέ-
ρᾳ εἰς τὸ ἔργον ἐκάθηντο· ὁ δὲ μακάριος
βρέξας ἑαυτῷ θαλοὺς ἐκφοινίκων, ἔστη
ἐν μιᾷ γωνίᾳ, μέχρις αἱ τεσσαράκον-
τα ἡμέραι ἐπληρώθησαν, καὶ τὸ πάσχα
ἔφθασε, ἐν αἷς οὐκ ἄρτου μετελάμβα-
νεν, οὐχ ὕδατος· οὐ γόνυ ἔκαμψεν· οὐκ
ἐκαθέσθη· οὐκ ἀνέπεσεν· οὐ τροφῆς ἑ-
τέρας ἐγεύσατο ἐκτὸς κράμβης ὠμῆς, καὶ
ταύτης κατὰ μόνην κυριακήν· τούτου
ποτὲ καθεζομένου ἐν τῇ αὐλῇ καὶ τὰ πρὸς
ὠφέλειαν ὁμιλοῦντος· ὕαινα συμπα-
ραλαβοῦσα τὸν ἑαυτῆς σκύμνον ὄντα
τυφλὸν, ἔρριψεν εἰσελθοῦσα εἰς τοὺς
πόδας αὐτοῦ· ὁ δὲ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ πτύσας, ἐποίησεν αὐτὸν ἀναβλέ-
ψαι· ἡ δὲ λαβοῦσα τὸ ἑαυτῆς γέννημα,
ἐξῆλθε· Ὃ τῇ ἕωθεν σπεύσασα, κώδιον
μέγα προβάτου ἤνεγκε τῷ μακαρίῳ· ὁ
δὲ ἔφη πρὸς αὐτήν· τὰ ἐξ ἀδικίας ἐγὼ
οὐ δέχομαι· ἡ δὲ ὕαινα κλίνασα τὴν
κεφαλὴν, ἐξῆλθε τῆς αὐλῆς· εἶδε καὶ
οὗτος τὸν διάβολον τὰ εἴδη τῆς ἀπάτης
ἐπιφερόμενον, διάτινος αἰσθήματος
τρωγλωτοῦ καὶ κολοκυνθίων αἰνιττόμε-
νον· ἦν δὲ ὁ ἅγιος τὴν ἡλικίαν ἔχων ὑ-
ποκόλοβον· σπανὸς, ἐπὶ τοῦ χείλους μό-
νον ἔχων τρίχας· καὶ εἰς τὸ ἄκρον τοῦ
πώγωνος ὑπερβολῇ γὰρ ἀσκητικῶν
πόνων, οὐδὲ τρίχες αὐτῷ ἐξέφυσαν·
ὅθεν οὕτως ἀσκήσας καὶ ἐν βαθεῖ γήρα
καταντήσας πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μαρ-
τυρος εὐφρασίας· ϛ̄.

Ψιεὐδεῖ σοφῶ φυγοῦσα σαρκὸς τὴν ὕβριν·
Ἀθλεῖς ἀληθῶς ἐκ ξίφους εὐφρασία·

Ἀ ὕτη ἦν ἐκ πόλεως νικομηδείας, ἐπὶ μαξι-
μιανοῦ τοῦ βασιλέως· γένους ἐπισήμου·
τρόπου σώφρονος καὶ χρηστοῦ· μὴ πει-
σθεῖσα δὲ θυσίαν τοῖς δαίμοσι προσενεγ-
κεῖν, τύπτεται σφοδρῶς· καὶ ἐπιμέ-
νουσα τῇ ἐν στάσει, πρὸς ὕβριν ἀνδρὶ
βαρβαρῷ ἐκδίδοται, ὑφ' οὗ τὴν κεφα-
λὴν ἀπετμήθη· ἀπατηθέντος παρ' αὐ-
τῆς, ὅτι εἰ ταύτης ἀπόσχοιτο, παρασχεῖν
αὐτῷ φάρμακον ὦ χρησάμενος ταῖς ἐ-
πιφοραῖς τῶν ξιφῶν, καὶ ταῖς διακον-
τίσεσι τῶν πολεμίων, ἄτρωτος ἔσται, καὶ
πεῖραν λαβεῖν ἔλεγε τὸν ἑαυτῆς αὐχέ-
να προτείνασα· ὁ δὲ ἀληθεύειν ταύ-
την οἰηθεὶς, ἐνεγκὼν κραταιώτερον, τὴν
αὐτῆς ἀπέτεμε κεφαλήν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ εἰς τὸν ναὸν τῶν ἁ-
γίων ἀποστόλων ἀνακομιδὴ τοῦ λειψά-
νου τοῦ ἐν ἁγίοις πρ̄ς ἡμῶν γρηγορίου
τοῦ θεολόγου· ϛ̄.

Ὄχει νεκρὸν σὸν ἡ καλὴ μετοικία·
Καλῶ γὰρ ὡς σὺ, τοὺς ἀποστόλους πέρ·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρ-
τύρων, λουκιανοῦ· παύλης· καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς νηπίων· κλαυδίου· ὑπα-
τίου· παύλου καὶ διονυσίου· τελεῖται
δὲ ἡ αὐτῶν συνάξις ἐν τῷ οἴκῳ ἀναστα-
σίου πατριάρχου ἐν τῇ ὀξείᾳ· καὶ ἀνά-
μνησις τοῦ ἐν νικαίᾳ μεγίστου θαύματος·
ὅτε ὁ μέγας βασίλειος διὰ προσευχῆς
ἀνέωξε τὰς πύλας τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας, καὶ παρέθετο αὐτὴν τοῖς ὀρ-
θοδόξοις:~ ὠδὴ ζ̄· Ὁ διασώσας·

Μετὰ τῆς ἄνωθεν ῥοπῆς· καὶ τῆς θῡ βοη-
θείας· τοὺς δυσμενεῖς καταβαλὼν, νι-
κηφόρος κραυγάζων γεγένησαι· ὑπερύ-
μνητε κε̄· ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν εὐλογητὸς εἶ·

Ἀνακαθάρας τὴν ἀχλὺν, τὴν ἐκ τῶν
παθῶν γενομένην· τῆς ἀπαθείας τῷ
φωτί· κατηυγάσθης μακάριε· ὑπερύ-
μνητε κε̄· ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν εὐλογητὸς εἶ·

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχήν· ταῖς τῶν
ἀρετῶν εὐπρεπείαις· ὡραῖος κάλλει τῷ
θῷ· γεγονὼς ἐμελώδεις γηθόμενος· ὑ-
περύμνητε κε̄· ὁ θς̄ ὁ τῶν πρῶν:~

Ἀνακαλούμενος ἡμᾶς, αἰχμαλωτισθέν-
τας παρθένε· πρὸς ὅπερ ἦμεν ἐν ἀρχαῖς·
ἐν γαστρὶ

σὺ χαρίσου σκιωώσας σεσάρκωται, ὁ φιλαμάρτωπος κε· ὁ θς ὁ τῶν πατέρων εὐλογημένος:~

Ῥ ῳδὴ η'. Παῖδας διαγελᾶς σὺ τῇ καμίνῳ· ἡματα ζωῆς τῆς αἰωνίου, παμμάκαρ σὺ τῇ καρδίᾳ σου δεξάμενος· σάρκα καταμαραίνας· κόσμῳ τε θαυμάτωσαι· καὶ ζωηφόρον μέχρωσιν, ἀμφιασάμενος· τὸν κῦ ὑμνεῖτε κραυγάζεις· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ι λεον γενέσθαι θεοφόρε· τὸν μόνον ἀναθεσότητι καθικέτευε· τοῖς τιμῶσι σὴν πανίερον, μνήμην ἑορτάζουσιν· ἁμαρτημάτων ἄφεσιν· τούτοις αἰτούμενος· τὸν κῦ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ν άσει πρὸς θν̄ ἀδιαλείπτως πρεσβεύων καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπλάμψεως· αἰγλίῳ εἰς δεχόμενος· φῶς ἀπαραμύθητον· διαφαίνεις ὡς ἔσοπτρον· μέλπεις τοῖς ψάλλουσιν· τὸν κῦ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Κ λίμακα πρὸς ὕψος τεταμένην· ἐφ' ἧς πορεύσεις ὤφθη κε· πάτερ ἀνέβης· θείαις ἀναβάσεσιν· ἀεὶ προσκόπτων ὅσιε· ἕως κατέλαβες· τὸν κῦ ὑμνεῖτε κραυγάζων· Σὺ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Υ μνοῦμέν σε κεχαριτωμένη· θῦ γὰρ ἡμῖν σεσαρκωμένον τέτοκας· ὅθεν θεοτόκον σε, πάντες ὁμολογοῦμεν· τὴν θεοδόχον ῥάβδον, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ· τὸν κῦ ὑμνεῖτε βοῶντες· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός·

Π αῖδας διαγελᾶς σὺ τῇ καμίνῳ· ὁ τόκος τῆς θεότητος διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐμφορούμενος· τὴν οἰκουμένην ἅπασαν· ἤγειρε ψάλλουσαν· τὸν κῦ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ῳδὴ θ'. Θῦα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς· ἀκρισι μὲν τοῖς ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρσιν

ραν τῆς καρδίας σου καθήρευσας· χαίρων δὲ πάτερ θεοφόρε· νῦν σὺ ἀγαλλιάσει τὰ δράγματα· συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· ὅθεν σὲ πάντες μακαρίζομεν:~

Δ ύτως ἀνέτειλέ σοι φῶς· ἀΐδιος ἀφθορίαν ὑπεδέξατο· ἔνθα χοροὺς συνάγελοις· σὺν τοῖς βασιλέα ἐν κῷ· τῶν πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου· μέμνησο πέρ παμμακάριστε:~

Ν όμον πάτερ τὸν ἀθλητικόν· ἐνηύσησας θεοσκόπτως καὶ μεμίκησας· ὅθεν σε δόξης τῷ σεφανῶ· ὁ μόνος δυνάστης τετίμηκε· Σὺ θείας φωτοφανείας ἠξίωσαι· καὶ μακαρίων ἀπολαύσεως:~

Ω ς πάντων κτισμάτων ποιητὴν· γεννήσασα θεομῆτορ ὑπερβέβηκας· πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη· καὶ τῇ ἀγιωσύνῃ καὶ χάριτι· ἐν πᾶσι δ' ἀρεταῖς πρωτεύουσα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν·

Ὁ εἱρμός·

Ἵνα μὴ τῷ τῆς παρακοῆς μολύσματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο· σὺ δὲ παρθένε θεόκυε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξιώσασα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν:~

ᾨδὴ ι'. Ὁμοίως τοῖς ἄφροις· πελάγους τὸν βίον, πολλῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν· ἐν ταῖς ὁρμαῖς καὶ πάθη· καθυποτάξας τῆς σαρκός· ἰσάγγελος ἀνεδείχθης· πνεῦμα ἱμῶν ἀθλοφόρε:~

Θεῖον· ὅμοιον·

Τ ὴν κραταιάν σου, σκέπην ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς· ἱκέτας ἀνθ' ὧν τοὺς σοὺς δούλους, φύλαξε σε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνον, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.~

Εἰς τὸν ἦχον ἦχος τῆς ὀκτωήχου· Δόξα· ἦχος δ'·

Λ αμπάδα τὰ καλά ἔργα σου, ὡς ἥλιος ἔλαμψε τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, χῦ θεοπρεπῶς μακάριε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐνήρυξας ἡμῖν τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον πίστιν χῦ· διὸ ἱκέτευε ὅσιε πέρ· ἐν τῇ

μνήμη σου θεοφόρε· δωρηθῆναι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος:~ καὶ νῦν θτ.

Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν·

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον· ὃ παράκλη-
σιν ἔμπονον· κεκτημένη πάναγνε
πρὸς τὸν κν· τοὺς πειρασμοὺς κατα-
πράϋνον· τὰ κύματα κοίμισον· τῆς
ἀθλίας μου ψυχῆς· ὃ ἐν θλίψει ὑπάρ-
χουσαν· τὴν καρδίαν μου· παρακάλε
σον κόρη, δυσωπῶσε· ἐχαρίτωσον τὸν
νοῦν μου· ὅπως ἀξίως δοξάζωσε:~

στροθτ· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε· Ἐπὶ ξύλου
ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπο-
δύρετο· καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο·
ὑὲ ποθεινότατε· πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ στρου,
ἀνηρτήθης μακρόθυμε· πῶς τὰς χεῖ-
ρας σου, καὶ τοὺς πόδας σου λόγε· προ-
σηλώθης, ὑπ' ἀνόμων ὃ τὸ αἷμα· τὸ σὸν
ἐξέχεας δέσποτα:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, κ'· τοῦ ὁσίου πρ̄ ἡ-
μῶν εὐθυμίου τοῦ μεγάλου· ἑσπέρας ἐν
τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ἱστῶμεν ϛι δ'· στιχη-
ρά· ἦχ ά· Ψῶν ὀυνίων ταγμάτων·
Ψῶν ὀυνίων ἀψίδων ὑπερυπτάμενος·
δι' ἀρετῆς ἐνθέου· παμμακάριστε πάτερ·
ὑπέδυς ἐν τῷ γνόφῳ· δι' ἧς ἀληθῶς·
οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὅσιε· ἀλλ' ἐν τῇ χά-
ριτι ὤφθης τῇ τοῦ θυ· τὰς ἐλλάμψεις
εἰς δεχόμενος:~

Ταῖς ἀρεταῖς ἐκλαμπρύνας ψυχὴν καὶ
ἔννοιαν· πρὸς οὐρανὸν μετήχθης,
εἰς χυ βασιλείαν· εὐθύμιε τρισμά-
καρ· προσφέρων αὐτῷ, τὰ τῶν πό-
νων σου δράγματα· ἐν ἀσκηταῖς, σὺ
φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, τῆς ἀγήρω ἀ-
πολαύεις τρυφῆς:~

Ἡ ὁμοούσιος ὄντως· τριὰς ἡ ἄναρχος·
ἑαυτῆς κατοικίαν· εὑροῦσασε παμμά-
καρ· λαμπρότατον φωστῆρα· ἀνέ-
δειξε σὲ, θεοφόρε εὐθύμιε· τῶν χα-
μαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς,
οὐρανῶν οἴκησιν εὕρηκας:~

Δόξα· ἦχος β'·

Ὁσιε πέρ, ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμε-
λῶς ἀσκήσας, ὄργανον γέγονας τοῦ ἁ-
γίου πνεύματος· καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν
τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν· ἔπει-
σας τοὺς ἀνθρώποις καταφρονεῖν τῶν
ἡδέων· νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ καθαρώ-
τερον ἐλαμπόμενος· φώτισον καὶ ἡ-
μῶν τὰς διανοίας, πάτερ εὐθύμιε:~

καὶ νῦν θκτον·

Σὲ μεγαλυνόμεν θκε βοῶντες· χαῖρε ἡ
πύλη ἡ κεκλεισμένη, δι' ἧς ἠνοίγη ἀν-
θρώποις· ὁ πάλαι παράδεισος:~

ἀποϛι· ἦχ β'· Οἶκος τοῦ εὐφραθᾶ·

Δόλους τῶν πονηρῶν· δαιμόνων θριαμ-
βεύσας· τῇ τοῦ στρου δυνάμει· ἐτραύω-
σας τὴν δόξαν· χυ πέρ εὐθύμιε:~

ϛι· Ψίμιος ἐναντίον κυ·

Ἥρθης ὡς ἡλιοῦ· ἐν ἅρματι πυρίνῳ· καὶ
συνεκράθης μάκαρ· ἀμέσως τῇ τριά-
δι· εὐθύμιε παγκόσμιε:~

ϛι· Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος·

Φέρων ἐν ταῖς χερσί· σοῦ πάτερ τοῦ κυ·
στρον τὰ τῶν δαιμόνων· φαντάσμα-
τα τελείως· εὐθύμιε ἐφανίσας:~

Δόξα, καὶ νῦν θτ· ὅμοιον·

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμέ-
νη· χν τὸν ζωοδότην· καὶ παύσασα
τὴν λύπην· παρθένε τῆς προμήτορος·

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, τὸ μακάριος
ἀνήρ· Εἰς τὸ κε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν
ϛι ή, στιχηρά· ἦχος α'·

Παναύφημοι μάρτυρες·

Πάτερ εὐθύμιε τὸν σόν· τόκον προ-
κατήγγειλε· σταλεὶς οὐράνιος ἄγγε-
λος· ὡς τοῦ βλαστήσαντος· ἐκνηδύ-
ος στείρας· ἰωάννου τούτου γάρ· ἐδεί-
χθης ζηλωτὴς καὶ ἐκμάγειον· ἀκτή-
·μων

Digitized by Google

μων ἄοικος· βαπτιςὴς καὶ ὀρεσίτερος· φος· ὑποδραμὼν τοῖς ἀπείροις δαύ· μασιν :~

Π άτερ ἀθύμε καρπός· ἔφις μὴ χειρώ· σεως· ἀλλ' ὤφελες ὅμπως πολύγονος· ἐκ γὰρ τῦ σπέρματος· τῦ πνεύματικοῦ σου· μοναςῶν πεπλήρωται· ἱ ὄρνεος ἱ πρὶν ἀδιόδευτος· καὶ μοῦ ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρηνίαν, καὶ Ꝺ μέγα ἔλεος :~

Π άτερ ἀθύμε ὁ σός· βίος ἀμεμπτόβλητος· ἱ πίστις ὅμπως ὀρθόδοξος· καὶ γὰρ ἐκπράξεως· πρὸς ὑψηλοτάτην· θεωρείαν ἥλασας· σοφίας γεγονὼς ςῦ διαίτημα· ςῦ δύο φύσεσιν· ἕνα σέβων τῆς τειάδος χῦ· ὧ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Θ ρεπτὰ ψαλμικὰ προσόμοια· ἦχος δ'.

Ὁ δὲ ὑψίστου κληθείς·

Θ ἐκμηδύος μητρὸς ἡγιασμένος· ὅτε Ꝺ πλατυτέφορον ὄμμα τὴν προθέσιν· καὶ τὴν βοπὴν πρὸς τὰ χρείττονα· ἐπειγομένην· αἰεπιςρόφως σοῦ προεώρακε· τότε παμμακάριςε· δῶρον θεόδοτον· τῆς ἀθυμίας φορώμυμον· μεμηνυκώς σε, τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· ὅλεν ἐκβρέφος· προσηγμένος τῷ ἀοράτῳ θεῷ ἀνήρεσας· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Θ χαρισμάτων ςιλέων πεπλησμένος· σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον πῦρ ἀρώμ· ἐκ τῶν θείων ἐμφάσεων· λαμπρὰς οἰκείου· μαρμαρυγὰς φωτὸς σοι ἔξήγρα ψεν· ςιτεῦλεν ἰάσεων, ἄφθονος ὠφέ· λεια πηγή· διατρυφήτε λιμώττοισι· καὶ τῶν διψώντων· δι' ἐπομβρείας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δέ· διαλέ· σεις ὁρῶν τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίοις θεῷ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Θ εωρεία καὶ πρᾶξει διαλάμψας· σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος βίος καμὼν ἀρετῆς· Ꝺ χαρακτὴρ ἀκριβέςατος· τῶν αἰρουμέ· νων· θεῷ λαμπάδι τελεσφόρῳ· ὁ σὸς δὲ θεόσοφος λόγος ἀθύμε· τειάδα σέβειν ἐδίδαξε· χῦ δὲ ἕνα, ςὶ δύο φύ· σεσι χωριζόμενον· καὶ τὰς σωτόδους, ἰσαρίθμους τῇ τετρακτύϊ τῶν ἀποςόλων χῦ· ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Δόξα· ἦχος γ'.

Π ροφωνηθεὶς τῷ θεῷ· ἐκκοιλίας μητρικῆς· ὡς ἄλλος σαμουὴλ πέρ ἀθύμε, προφωνύμως γέγονας· ἀθυμία τῶν πρωτῶν· μοναζόντων βακτηρία, ἑδραίωμα τῦ ἁγίου πνεύματος καθαρὸν οἴκητήριον· αἴτησαι ἡμῖν τοῖς πιστῶς Ꝺ μέγα ἔλεος :~ καὶ νῦν Θ.

Π ῶς μὴ θαυμάσωμεν, τὴν θεομήτορά σου τόκον παρθενεύσαντα· πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη παρθένος· ἔτεκες ἀπάτορα υἱὸν ςὶ σαρκί· τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ πρὸς γεννηθέντα ἀμήτορα· μηδαμῶς ὑποτεμόμενα τεχθῆναι, ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν· ἀλλ' ἑκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα, σῶαν φυλάξαντα· διὸ μητροπάρθενε δέσποινα, αὐτὸν ἱκέτευε· σωθῆναι τὰς ψυχὰς τῶν ὀρθοδόξως θεὸν ὁμολογούντων σε :~

Θ ῖσοδος· Ꝺ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἁγιάσματα·

Σοφίας σολομῶντος Ꝺ ἁγίασμα·

Δ ικαίων ψυχαὶ ςὶ χειρὶ θῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ςὶ ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ςὶ εἰρήνη· καὶ γὰρ ςὶ ὄψει αὐτῶν ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα ἀγαθηθήσονται· ὅτι ὁ θς ἐπείρασεν αὐτούς· Ꝺ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτῦ· ὡς χρυσὸν ςὶ χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ςὶ καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσιν, καὶ ὡς σπινθῆρες ςὶ καλάμῃ διαδραμοῦνται·

κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει κ̅ς̅ αὐτῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ϛ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Σοφίας σολομῶντος δ̅ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι· καὶ ἐν κ̅ῷ̅ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ ὑψίστῳ· διὰ τοῦτο λήψονται δ̅ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, ϛ δ̅ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς κ̅υ̅· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν· λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ· καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμμυναν ἐχθρῶν· ἐνδύσηται θώρακα δικαιοσύνην· ϛ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον· λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος σὺν τοὺς παράφρονας· πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπισκοπὴν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι· ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνᾶ δυνάμεως· ϛ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία· καὶ ἡ κακοπραγία περιστρέψει θρόνους δυναστῶν· ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ συνέτε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι σὺν ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδώθη παρὰ κ̅υ̅ ἡ κράτησις ἡμῶν· καὶ ἡ δυναστεία παρὰ ὑψίστου:~

Σοφίας σολομῶντος δ̅ ἀνάγνωσμα·

Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσῃ ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ δ̅ πολυχρόνιον, οὔτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνοῖς· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀνηλίδωτος· εὐάρεστος θῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη· ἡρπάγη μὴ κακία ἀλλάξῃ συνέσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά· ϛ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κ̅ῷ̅ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες ϛ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες σὺν διανοίᾳ δ̅ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:~

Εἰς τὴν λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα·

ἦχος β'· γερμανοῦ·

Εὐθυμεῖτε ἔλεγεν τοῖς γεννήτορσιν ἄγγελος κυρίου· ὅτι παιδίον γενήσεται ὑμῖν, εὐθυμίας φερώνυμον· ἐνεφύης, δὲ γαστρὶ, φέρων αὐτοῖς δ̅ ἐπάγγελμα· καὶ ἐκ σπαργάνων δι' εὐχῆς συναναστράφης πάτερ εὐθύμιε:~

ὁ αὐτός· τοῦ στουδίτου·

Ψυχρωμένος τὸν νοῦν γνώσει θεία πάτερ εὐθύμιε· τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, μὴ δὲν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανεὶς καὶ γενναιότατος· ἐν δὲ ἀσκήσει ϛ εὐθυμία, ταπεινὸς καὶ μέτριος· καὶ τοῦ παρόντος βίου δ̅ ἄστατον πέλαγος σαφῶς διαπεράσας, εἰς εὔδιον λιμένα κατήντησας· χ̅ν̅ ἱκέτευε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ο αὐτός· τοῦ αὐτοῦ·

Τῶν ἐν τῷ βίῳ πραγμάτων, κατεφρόνησας πάτερ εὐθύμιε· ὅτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας· πλοῦτον ἐβδελύξω, ἐνδυσάμενος ταπείνωσιν· τρυφὴν ἐμίσησας, καὶ ἐπεσπάσω τὴν ἐγκράτειαν· ἀδικίαν ἀπεβάλλου, καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην· διὸ πάτερ ὅσιε· μνημόνευε καὶ ἡμῶν ἐν ταῖς ὁσίαις εὐχαῖς σου πρὸς κ̅ν̅:~

ἦχος

ἦχος β'. τῆ μαλαξοῦ.

Ε παπελίας ὁ καρπὸς· ἐκ γεμμητόρων ἀλαβῶν, ὡς ἐκ ῥίζης ἀγενοῦς, τῆς ἀσεβείας εἰς μωδὴν, ἀθύμως ἐβλάστησεν, ἀθύμιος ὁ ἀοίδιμος, καρποὺς ἐλέους ἀρετῶν, προσφόρως τῷ κτίσαντι· καὶ λιμῷ βεβαρβάρωται ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ, ἀθυμίαν πράμματικλῶ· δ' ἀλογίαν ἐκ θῦ καὶ μέγα ἔλεος:~

τῆ αὐτῆ. ἦχος δ'.

Ε κρατεία καὶ πόνοις ἀσκήσεως, καταλαμπρύας σεαυτὸν πέρ ἀθύμε· ἄξιος ἱερουργὸς τοῦ ὑψίστου ἐχρημάτισας· ἐφαιδρώσε γὰρ τοῖς πᾶσι τὴν σὴν ἔμορφίαν λαμπρότητα, ὁ συμπαρεστώς σοι τοῦ πυρὸς σύλος, ἐκτελοῦντι τὴν αἰσιμακτον θυσίαν· δ' διορατικὸν τοῦ νοὸς ὑπεδείκνυεν, λίχνωσις τῆς διαλέσεως, τῶν προσιόντων τοῖς θείοις μυστηρίοις· τῆς ψυχῆς δὲ δ' καθαρὸν ἐπεγνώθη σου, ἐν τῷ ὁρᾶν τὸν χωρίζοντα ἄγγελον, τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ σώματος· διὸ ἱκέτευε· ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

δόξα· ἦχος δ'.

Ε λαμψαν τὰ καλά ἔργα σου ὡς ἥλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οἴκῳ, χῦ δεράπων ἀθύμε· ὀρθοδόξως γὰρ ἐκήρυξας λίμνην τὴν ἀληθῆ δ' ἀμώμητον πίστιν χῦ· διὸ ἱκέτευε ὅσιε πέρ· ἐν τῇ μνήμῃ σου θεοφόρε· δωρηθῆναι λίμνην δ' μέγα ἔλεος:~ καὶ νῦν θτκν.

Η εὖσον παρακλήσεσι, σῶν οἰκετῶν παμάμωμε· παύουσα δεμνῶν λιμῶν ἐπαγασάσεις, πάσης θλίψεως λιμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν· καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα· μὴ αἰσχυνθῶμεν δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι· ἀπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· χαῖρε δέσποινα, λιμῶν βοήθεια· χαρὰ δ' σκέπη καὶ σεία τῶν ψυχῶν λιμήν:~

Εἰς τὸν ἅγιον σχοινᾶ. ἦχος πλ. α'.

χαίρεις ὡς ἀθυμίας ἀρχή· τῆς ἐκκλησίας γεγονὼς πάτερ ὅσιε· τῇ σῇ γὰρ γεμμήσει πάσας αἱρετικῶν τὰς ὁρμάς· ἐκ θῦ γὰρ προμοίας ἀπεκρούσατο· διό σε φρονοῦμεν· ὁμοφρονοῦντα ἀθύμιον· τῶν ὁσίων, οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα· χαρᾶς ἔπλησας· τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι· οἷς καὶ συναυλιζόμενος· φωτὸς τε πληρούμενος· καὶ ἀγγελολβίου καὶ θείας· ἐναπολαύων ἐλλάμψεως· χῦ μνῶ δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς λιμῶν δοθῆναι δ' μέγα ἔλεος:~

κδ'. Ψίμος ἐναπόκειμαι κῦ, ὁ θαύματος· ἀβδῶ τῇ τοῦ φρου σχισθείς· τῆς ἀγομμίας τοὺς χειμάῤῥοις ἐξήραμας· χειμάῤῥοω· φυφῆς δὲ θείας· καὶ παραδείσου πηγήμ· μοῤῥῶς παμμάκαρ ποτιζόμενος· πηγὰς σελίοις· ἐν τῇ ὀρήμω ἀνέδυξας· ἐπῤῥοαῖς δὲ· θείου πνς ὅσιε· παιμόμενος· ὡς πρὸ φοίνιξ ἀμέδραμες· ὕψος πρὸς ἐποιῶιον· καὶ σύλος πυρίμορφος· ὤφθης δεόφρουμ καὶ πλήρης· φωτοειδοῦς ἐπλάμψεως· χῦ ὃν δυσώπει· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι δ' μέγα ἔλεος:~

κδ'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος· ὑμπως ἕως σκιωῆς θαυμαστῆς· ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θῦ παμμακάριστε· διῆλθες ἀγαλλιάσει καὶ ἀφρασύνης ψυχῆς· ἔνθα ἦχος πάτερ ἑορτάζοντος· τερπνῆς ἀκουσόμενος· δ' γλυκείας ὑμνήσεως· καὶ τῆς ἀφρείου, θυμηδίας καὶ τρύφεως· γενησόμενος· ἐν μελέσι ἀθύμε· ἧς μόνης ἐφιέμενος· τὴν σάρκα ἐνέκρωσας· ἧς καὶ ἐπέτυχες θεία· δικαιοσύνη κοσμούμενος· χῦ ἱκετεύων· τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ δ' μέγα ἔλεος·

δόξα· ἦχος πλ. α'.

Ο σιε πάτερ· οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς· οὐ δὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν, ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ δ' σῶμα τῶν παθῶν ἐλυτρώσας, καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας τῇ πνι κατοικητήριον· ἐλθὼν γὰρ ὁ χς σὺν τῷ πρι, μονὴν παρ' αὐτοῦ

ρὰ σοὶ ἐποιήσατο· Ὃ τῆς ὁμοουσίου τριάδος, θεράπων γενόμενος· μεγαλοκῆρυξ εὐθύμιε· πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ καὶ νῦν, ϛ̄ι·

Μακαριζομέν σε θκε̄ παρθένε· καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ καταχρέος· τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον· τὸ τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον· τὴν ἀῤῥαγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ τροπάριον· ἦχος δ̄·

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα· εὐθύμησον ἡ οὐκ ὠδύνουσα· ὅτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ πνς̄· εὐσεβείᾳ φυτεύσας· ἐγκρατείᾳ ἐκθρέψας, εἰς ἀρετῶν τελειότητα· ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις χε̄ ὁ θς̄, εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν :~ Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ᾱ, ϛ̄ιλ̄ο̄, κᾱ· ἦχος δ̄· Ἐπεφάνης σήμερον·

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος τῷ ἀπροσίτῳ· ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας ἐν ταῖς σῴμοις διδαχαῖς, καταφωτίζων εὐθύμιε· τοὺς ἀδιστάκτῳ ψυχῇ προσιόντας σοι :~

Δόξα ὅμοιον·

Ἐξ αἰγύπτου ἤστραψας ὡς ἑωσφόρος· Ὃ τὸν κόσμον ἔλαμψας, ταῖς φαειναῖς σου ἀρετ̄· ἠγλαϊσμένε εὐθύμιε, πᾶσιν ἐκλάμψας τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως :~

καὶ νῦν, ϛ̄ι· ὅμοιον·

Ἐν τῇ σκέπῃ πάναγνε, τῇ σῇ παρθένε· προσφυγόντων δέησιν· προσδεξαμένη παρ' ἡμῶν· μὴ διαλίπῃς πρεσβεύουσα· τῷ φιλανῶ σωθῆναι τοὺς δούλοις σου :~ Εἰς τὴν β' στιχολογίαν κᾱ· ἦχος π̄ ᾱ· Ψὸν συναμάρχον λόγον·

Τὰς φροντίδας τοῦ βίου ἀπαρνησάμενος· καὶ ἀπέλων τὸν βίον ἀναλαβόμενος· ἐγκρατείᾳ τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας· καὶ θαυμάτων ἐκ θῡ χάριν ἐδέξω δαψιλῶς· εὐθύμιε θεοφόρε· ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, τῶν εὐσεβῶς εὐφημούντων σε :~ Δόξα τὸ αὐτό·

καὶ νῦν, ϛ̄ι· ὅμοιον·

Παναγία παρθένε ἡμᾶς ἐλέησον· τοὺς καταφεύγοντας πίστει πρὸς σὲ τὴν εὔσπλαγχνον· καὶ αἰτουμένοις τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν· δύνασαι γὰρ ἀληθῶς τοὺς πάντας σώζειν ὡς οὖσα, μὴρ θῡ τοῦ ὑψίστου· τῶν μρικαῖς σου πρεσβείαις· ἀεὶ χρωμένη θεοχαρίτωτε :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κᾱ· ἦχος π̄ δ̄·

Ψὴν σοφίαν τοῦ λόγου·

Τὴν πτωχείαν τὴν ὄντως τοῦ δι' ἡμᾶς· ἐκ παρθένου τεχθέντος ἀναλαβών· ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα, ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου, γευσάμενος ὅσιε· τῶν μοναζόντων ἐδείχθης· διδάσκαλος ἔνθεος· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον· ἀπελικῆς πολιτείας, διήγειρας ἅπαντας, καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς πίστεως· σημειοφόρε εὐθύμιε· πρέσβευε χω̄ τῷ θω̄, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν, ϛ̄ι· ὅμοιον·

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί· σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θν̄ σαρκί· πᾶσαι μακαρίζομεν γενεαὶ τῶν ἀνῶν· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς θεότητος· Ὃ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην Ὃ κν̄· ὅθεν τῶν ἀπέλων· καὶ ἀνῶν τὸ γένος ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· πρέσβευε χω̄ τῷ θω̄, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου :~

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ᾱ, ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου· προκείμενον· ἦχος δ̄· Ψίμιος ἐναντίον κῡ· ϛ̄ι· Ψί ἀνταποδώσωμεν τῷ κω̄· Ψὸ πᾶσα πνοή· τὸ εὐαπέλιον· Ὃ μετὰ τὸν πεντηκοστόν·

Ψὸ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·

ἦχος β'· Πρὸς, ἀναστὰς ὁ ἰς̄·

Εὐθυμίας καὶ ἡμᾶς· πνευματικῆς νῦν καταξιώσοις, ὁ πληρώσας γῆν, εὐθυμίας ἐν τῷ σῷ τόκῳ εὐθύμιε :~

ἢ τὸ ἰδιόμελον· ἦχος π̄ β'·

Ὅσιε πέρ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐ̄ν̄οῖς εὗρεν μισθὸν τῶν καμάτων

σου

Digitized by Google

σου· τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγκας· τῶν ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα· ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας· παῤῥησίαν ἔχων πρὸς χν̄ τὸν θν̄· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Ο καμὼν τῆς θκοῦ εἰς ϛ· καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο, εἰς η· ὁ πρῶτος ποίημα ἰωάννου τοῦ δαμασκηνοῦ· οὗ ἡ ἀκροϛιχίς· μετὰ τῶν εἱρμῶν· Ο λβος πέφηνας, γηγενῶν εὐθύμιε· ὠδὴ α· ἦχος δ· ὁ εἱρμός·

Ο ὐκ ἔϛι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε κε· ἐν χειρὶ γὰρ κραταιᾷ· ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, ὃν ἐκτήσω φιλάνθρωπε:~

Λ ύεις τὴν κατήφειαν, τοῖς παραδόξως φύσασιν· ἐκ θῡ ἐπαγγελθείς· καὶ πρὸ τοῦ τόκου σου δωρεὰ εὐθυμίας φορώνυμος·

Β οᾶ χαριϛήριον· ἡ ἐκκλησία ὅσιε· δεξαμένη βλαϛόν· ἐκ θῡ εἰρηνικῆς, εὐθυμίας προάγγελον:~

Ε τερος καμὼν τοῦ ὁσίου ποίημα θεοφάνους· οὗ ἡ ἀκροϛιχίς· Ψαῖς σαῖς προσευχαῖς, παμμάκαρ φῶς μοι νέμοις·

ὠδὴ α· ἦχος πλ δ· Ἁρματηλάτην·

Ψ αῖς προσευχαῖς σου καὶ ταῖς σαῖς δεήσεσιν, ἐκ δυσωπῶν τὸν θν̄· ὃ σκοτεινὸν νέφος, ὃ τῆς ἀθυμίας μου· παμμάκαρ διασκέδασον, εὐθυμίας ὑπάρχων, καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως· τῷ παμβασιλεῖ παριϛάμενος:~

Α λλός τις σαμουὴλ θεόσδοτος· καὶ πρὸ συλλήψεως· ἐπαγγελθεὶς πέρ· πάσαις ἐναπέφηνας· τῶν ἐκκλησίαις ὅσιε· φερωνύμως τὴν κλῆσιν· κατάλληλον ἐπαγόμενος, τῇ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι·

Ι κετηρία καὶ δεήσει χρώμενοι· οἱ σοὶ γεννήτορες· πρὸς τὸν θν̄ δῶρον, θεῖον σε κομίζοισι· καὶ φωτοφόρον βλάϛημα· τῇ γεννήσει μηνύον· τῆς εὐσεβείας τὴν ἔλλαμψιν· ἐκ τὸν τῆς αἱρέσεως ἔλεγχον·

Ε ὐ ἐκ παιδὸς καθιερώθης ὅσιε· τῷ δεδωκότι θῷ· καὶ πρὸς αὐτὸν βλέπων· καὶ καθοδηγούμενος, ζωοποιοῖς προϛάγμασι· τοῖς αὐτοῦ θεοφόρε· πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον· ὃ τῶν ἀρετῶν διὰ πίϛεως·

Ε ἑ θεομῶρ προϛασίαν ἔχοντες· οὐ δειλιάσομεν· ὃ τῶν ἐχθρῶν ϛῖφος· ὃ αὐτὶ μαχόμενον· τοῖς εὐσεβῶς δοξάζοισι, τὴν ἐκ σοῦ γεννηθέντα· θν̄ τῶν ὅλων καὶ κν̄· ὃν ὑπὲρ ἡμῶν ἐκ δυσώπησον:~

ὠδὴ γ· ὁ εἱρμός·

Ο ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα· ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ πρϛ̄, ἐνυποϛάτῳ σοφίᾳ θῡ· οὐ γάρ ἐϛιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε:~

Ε ἑ ἡ τεκοῦσα· ὃ τῆς ἄννης ζηλώσασα ὅσιον· ὡς τὸν πάλαι σαμουήλ· θυσίαν ζῶσαν προσήγαγε· θῷ τῷ δοξάσαντι· καὶ προσυλλήψεως:~

Π εριουσία, τῆς πρὸς θν̄ ἀγάπης πυρούμενος· λογισμῷ πανευσεβεῖ, παθῶν ἐκράτησας ὅσιε· διὸ θεία χάρις σοι ἐπαναπαύσατο:~

ἄλλος· Ο ϛερεώσας καταρχάς·

Α πὸ ϛειρώσεως τεχθείς· πνευματικῆς εὐκαρπίας· γεωργὸς πολυγονώτατος ὤφθης· τὰς ἀκάνθας ἐκτεμὼν, τῆς ἀσεβείας ὅσιε· Ϛ εὐσεβείας σπόρον, ἔνθεον καταβαλλόμενος:~

Ι ερουργὸς ὑπερφυῶν· καὶ μυϛικῶν θεαμάτων· θεοφόρε γεγονὼς, τοὺς ἀπίϛοις προσενηνόχας χῷ θεοπρεπῶς πιϛεύοντας· ταῖς διδαχαῖς σου πέρ· διδασκομένοις τὰ κρείττονα:~

Ε ωφρονεϛάτω λογισμῷ· καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος· τῶν ῥευϛῶν Ϛ φθειρομένων αὐτίκα· τὴν αἰώνιον ζωήν· καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας· δι' ἐγκρατείας ἄκρας· σάρκα νεκρώσας εὐθύμιε:~

Π υρπολουμένη τῇ ψυχῇ· καὶ τετρωμένη τῷ πόθῳ· τοῦ ἐχθροῦ τὰς πυριφλέκτοις ἐνέδρας· τῶν δαιμόνων ἐκφυγὼν, τῇ δροσοβόλῳ χάριτι· κατελαμπρύνθης πέρ· σημειοφόρος γενόμενος:~

Ρ ήσεις τῶν θείων προφητῶν· καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας· ἐπεσφράγισας τε κοῦσα τὸν λόγον· τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν· ἐκ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα· θεηγορίας μόνη· εὐλογημένη πανύμνητε·

κάθισμα

κα ἡχ ἅ δ. Ψυχὴ σοφίαν τοῦ λόγου·
Ε ἐγκρατείας ἐλαίῳ τὴν ψυχικὴν, ἐκπλη-
ρώσας λαμπάδα πνεύματικῶς· πολῦ-
τὴν ἀείφωτον, τῷ μυρίφ σου ἐλλάμψι-
σεν θεόσευ χάρις ἀχρύπτοις, ἐπήρκησας ὅσιε·
καὶ μυρίφωνι τούτου, ἀνθρώπων μακά-
ριε· ὅθεν ἐπαξίως, τὴν φυσικὴν ἐκνικᾷ-
σαν, ταύτην τὴν ἀείζωον· τῶν θαυμά-
των σου ὀργάνην· θεοφόρε ἀνθύμιε, πρέ-
σβευε χῷ τῷ θεῷ· τῶν ταπεινωμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ
τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~

Δόξα ὅ αὐτό· καὶ νυνί, ϗ· ὅμοιον·
Ι τὴν ψυχήν μου παρέλκε τὴν ταπεινὴν·
τὴν σὴν χάλκη τῶν βίων τῶν δυσχερῶν· μὴ
ὡς ἀκυβέρνητον, πορευομένην τῷ κλύ-
δωνι· ἁμαρτίῳ τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν
ὑποβρύχιον· καὶ σὺ πυθμένι ἅδου, ἐλ-
θεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον θεέ· τῇ
θερμῇ σου γαλήνῃ· παρέχουσα ἄφε-
σιν· σῶ λιμένι προσέδραμον· θεὲ βοήθ
μοι, πρεσβεύουσα χῷ τῷ θεῷ· τῶν ταπει-
νωμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔ-
χω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου· ὦ δ' ὁ εἱρμός·
Ε κλίνας χέ, τῇ καταβάσει σου, οὐρανοὺς
σὺ σωτέσει· καὶ ὤφθης σεσαρκωμένος
θεὸς ἡμῶν· διὸ πάντα βοῶμεν· δόξα τῇ
δυνάμει σου κέ :~

Υλάξας τὸν μὲν ἀμετεώρισον· ἐκ σαρ-
Φ κὸς τὸν βίον· ἀνάβασιν ἐπεδείξω,
πρὸς θεόν· ὦ πρεσβεύων ἐκράτησ· ἐκ
δυνάμεως πέρ εἰς δύναμιν :~

Ρεύθης χοῦ τῆς ταπεινώσεως· μεταμέ-
Η λησις σὺ τεύξεν· πρὸς ἄνω δ' θεοδόχον γε-
νομένος· συσχοῦσα τῇ γνώμῃ· τῷ σῷ διὰ
σὲ ἐκτομείᾳ πι :~

Νομίμως ἀθλῆσαι προελόμενος· ἄξε-
Ν δύσω τὸν βίον· γυμνὸς δὲ τῷ ἀηπάτῳ
πάλῳ προσπλακείς· τῇ χοῦ ἐκμιμήσει
σὺ ὀρήμῳ τρόπαιον ἔστησας :~

ἄλλος· Θύμου ἰσχὺς κέ·
Ο λον σαυτόν· πέρ θεῷ καθιέρωσας· ἀθ-
λήματος δόξης ἐφιέμενος· καὶ πρὸς ἀν-
τὸν ἔδραμες θερμῶς· διὰ πολιτείας·
ἀμέμπτου καὶ διακρίσεως· καὶ βίου
λαμπροτάτου· ἀμεμβλώτως κραυγάζων·
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε :~
Υ τὴν πηγήν· ὅσιε τῆς ἀγαθότητος· ἀ-
γαπήσας, ὅλης ἐκ δυνάμεως· τοῖς ἀσκη-
ταῖς γέγονας πηγή· θείων χαρισμά-
των· διψῶντας τούτοις ἰώμενος· πηγὰς
γὰρ ὤφθη πάλαι· μωυσῆς ἐν ὀρήμῳ·
Φ παρεκδόξως παμμάκαρ ἀνέβλυσας·
πφαμεὶς, ἐκ τῶν ἀδύτων τῆς πνς· τῆς
παιδίσκης, γόμοις ἱλαδέρωσας· ὑμνοις
θεῦ ἀξιοπρεπῶς· τούτοις ἀναπλάσας·
ὑδρεσίας βαπτίσματι· τῆ θείου γὰρ
πρεσβρόμου, μιμησάμενος βίον· βαπτι-
στὴς ἀνεδείχθης ἀνθύμιε.~
Χ πὸ θεῦ, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἀνθύμιε· ἐπεγνώ
σθης χάριτι λαμπόμενος· οὐ γὰρ τ' σὴν
ἔδυ ἀρετ'· ὄντως ἐν ὀρήμῳ· λαθεῖν ἐ κα-
τακαλύπτεσθαι· διό σε φωτοφόρον·
ὡς φωστῆρα τοῖς πᾶσιν· ὁ δεσπότης τῶν
ὅλων ἀνέδειξε :~ ϗ.
Χ αῖρε σεμνή· χαῖρε παρθένε ταλαίπωρε
τε· χαῖρε ὄρος· χάριτι κατάσκιον· χαῖ
ρε σκιρτή· χαῖρε κιβωτέ· χαῖρε ἱλύ-
χνια· ὃ φῶς ὃ θεῖον βαστάζουσα· χα
ρᾶς γὰρ ἀνεκφοίτου· καὶ ψυχῶν ἀν-
θρωσιν· τοῖς πιστεύουσι προσέρχε
γόμας :~ ὠδὴ ε· Ἀσεβεῖς οὐκ·
Ε αυτὸν ὑπέταξας· τῷ νόμῳ τῆ θῦ· ὃ
γὰρ σοῦ σῶμα ὡς ψυχῆς· θεοφόρε ὄργα
νον δουλαγωγήσας· τῆς σαρκὸς ὃ φρό
νημα· καθυπέταξας τῷ πνί :~
Γ εγηθῶς διήνυσας· τὴν τρίβον τῆς ζωῆς·
καὶ θῦ φόβον συλλαβών, σεῖαν ἔτεκες
τοῖς πλανωμένοις· ἀναλάμψας ἥλιος·
τῇ ὀρήμῳ καλυπτόμενος :~

ἄλλος· Ἰματί με ἀπώσω·
Α σκητῶν ἀνοσιότητος· ζωὴ τὴν ὁσίαν τρί
βον ἀνθύμιε· προηγήσω πέρ· ϗ πρὸς
κληρονομίαν ἀνώλεθρον, ἐν ὑψίστοις ἄ-
γων· φύλος πυρός τε καὶ νεφέλης· δε
δεγμένος τὴν ἀγγελικὴν τάξιν :~
Ι ατρὸν ἀδεκούμτων, ἄγαν συμπαθέσ-
τατον· κόσμῳ δεδώρηται· ὁ χς σε πέρ· ϗ

πειρώμε-

Digitized by Google

πειμώμτων τροφέα παρεάδξομ· παι-
δευτὴν ἀφερόμων· σωφερμιςὴν ἀγμω-
μονούμτων· ὀρφανῶν καὶ τωχῶν αὶ-
πλήτορα :~

ε υμπαθὴς ἐλεήμων· χώμην τα πειρό-
φερμα φόρων γεγέμησαι· τῶν παλῶν
ἐκτέμνων, τας αἰτίας ςιλέοις διδάγμα
σι· καὶ σοφίζων πὲρ, ὃ μουλετῶν, τους
φοιτητάς σου· καὶ ψυχῶν τερκπεύων
μοσήματα :~

ζ αμταχοῦ τας ὀ:πῆγας, πέμπων τῶν
θαυμάτων σου· τὰλάντας ἐφώπισας· ὃ
μαγμῆτις ὡς τοῦ· ἐφελκύσω τοὺς τὰ
σὰ παιδεύματα· διαπλάτων ἦν· ὃ
τῶν ψυχῶν τας διαλέσεις· ἐμβατεύων
ψυχῆς καθαρότητι :~ ιγ.

η λιθῆ θεῶν· τὰλάντά σε κηρύτομεν τεο-
χαρίτωτε· οἱ τῇ σῇ γεμμήσει· τῆς φθαρ
τῆς λυτρωλέντὰ γεμμήσεως· καὶ τοὺς
τὴν ἀμείνω πάλιν ζωὴν ἀμακληθέν-
τὰ· διὰ τπλάγχνα ἐλέους θῦ λιμῶν·

ὠδὴ ς'· ὁ εἱρμός·

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
κατεπόντισέ με, καταιχὶς πολλῶν ἁ-
μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς θς, ἐκβοήσας ἀ-
μάχαιρε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε :~

ι όμοις ὡς τοῦ πάλαι τῆς παιδίσκης· τῆς
παλιπεμεσίας· τῷ λουτρῷ καὶ μυρῳ ὑδε
τήσας· ταῖς σαῖς λιταῖς θεοφόρε σωτῆρι
ψομ· τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν·
θεοσοφόν σε οἰκονόμον· ὃ παιδευτὴν
ἀφερόμων· πομπείας πνευμάτων διώ-
κτην· ἡ τοῦ θῦ· θεοφόρε χάρις σοι· ὃ συμ-
γῶς σὺ σοὶ σκιωώσασα :~

ἄλλος· Ἐλάσθητί μοι σὴρ·

ε ιςήκης παρὰ θῦ, τὴν ἐξουσίαν δεξάμε
νος· τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν, δαιμό-
νων ἐδίωξας· τῆς τούτων τρεβλώσεως·
ἰώμενος τὰλάντας· τοὺς ςὺν πίςει σοι τρο-
σφέροντας :~

α κάκος ἀληθῶς· ἐγένου πὲρ ἀθύμε·
τωχείαν πλουτοποιόν· καὶ πένθος
χαρμόσυνον· κτησάμενος ὅσιε· δι' ὧν
βασιλείαν· οὐρανῶν ἐκληρονόμησας :~

τ πόσω τὴν σὴν γῆς· τιμὴν καὶ δόξαν ἀ-
φάρτον· αἴδιον δὲ ζωήν· καὶ κλῆρον
ἀκήρατον· παμμάκαρ ἀπείληφας·
σκιρτὰς οὐρανίοις, καταικήσας ἀσφαλέ-
στατα :~ θκὸν·

κ υρίαν σε τὴν τῶν τόκων· καὶ δέσποιναν ὁ-
μολογοῦμεν· τὸν ὄντως ὄντα θν· ἀρρή
τως γὰρ τέτοκας· τὸν τὰντα ποιήσαν
τα· καὶ διακρατοῦντα· καὶ σωέχον-
τα τὰλάμομε :~ Κοντάκιον·

ἦχος δ'· Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως·

ς μ τῇ σε σωτῆ γεμμήσει σου, χαρὰν ἱκέτ-
σις εὕρατο· καὶ ςὺ τῇ θεία μνήμη σου ὅ-
σιε· τὴν ἀθυμίαν ἔλαβε τῶν πολλῶν
σου θαυμάτων· ἐξ ὧν παρέχου πλου
σίως ςὺ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν· καὶ ἀποκά-
θαρον ἁμαρτημάτων κηλίδας, ὅπως
ψάλλωμεν, ἀλληλούϊα :~ ὁ οἶκος·

κ ραθύμου καρδίας τὴν αἴνεσιν, πῶς
προσοίσω ὁ ἄθλιος δέδοικα· καὶ μὴ σύ
σω τὸν μέγαν ἀθύμον· ἀλλὰ τούτου
θαῤῥῶν ταῖς δεήσεσιν, ςὺ ἀθυμία καὶ
σπουδὴ πολλὴ τῇ ὠδῇ ἐγχειρήσω· καὶ πᾶ
σιν δείπω αὐτὴν τὴν πολιτείαν, τὴν
γέμμησιν· ὃ πῶς οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλ
λον, ὃ ἀλληλούϊα :~

Ψῶ αὐτῷ μνήμη, κ· μνήμη τῆ ὁσίᾳ πρὸς
λιμῶν ἀθυμίου τὸ μεγάλου· ᾗ·

Ψ υχή κοιμοῦ ἀθύμει σοὶ καὶ τῷ βίῳ·
π ρὸς ἀπέλοις ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου·
π ήξε βίου ἀθύμως εἰκάδι, λιγέμειος·
οὗτος ὁ ὅσιος πῦρ λιμῶν καὶ μέγας ἀθύ
μως· ἦν Χῶν τῆς βασιλείας φαιταμὲ, ςὺ
μελιτμῆ τῇ κατὰ ἀρμενίαν μητροπό
λει· ἐκ παύλου καὶ διομυσίας, ἀγενῶν
τιμῶν γεμνηθεὶς κατὰ τὸν μέγαν ἰωαν
νην, ἐκ χειροτονίας καὶ ἀκάρπου γαστρός·
ὅθεν καὶ τὴν κλῆσιν κατ' ἐπαγγελίαν
ἔσχεν· ἀθυμεῖν τοῖς γεννήτορσι Χῶ
γονῆς δεομένοις, φωνῆς αὐτῶν ἐπε-
χθείσης· ὕστερος μετὰ τὴν τῆ πρὸ τελευ
τῆ, προσάγεται παρὰ τῆς μητρὸς, ὁ φωτὶ
τῷ μεγάλῳ τῆς μελιτμῆς Χῶ νικοπόλ, καὶ παρ' αὐτῷ τῇ τάξει τῶν κληρικῶν

κατα-

κατα λέγεται· γενόμενος δὲ περὶ τὴν τῶν ἱερῶν μαθημάτων συλλογὴν ἐπιτήδειος· καὶ πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ἀσκήσει, καὶ ταῖς πρὸς ἀρετὴν ἐπιδόσεσιν ὑπερβαλὼν, ἀναγκάζεται τὴν τοῦ πρεσβυτέρου χειροτονίαν λαβεῖν· Ὁ τῶν ἱερῶν ἀσκητηρίων Ὁ μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι· ἔνατον δὲ καὶ εἰκοστὸν ἔτος ἄγων, τὰ ἱεροσόλυμα κατα λαμβάνει, καὶ ἔντινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων, μετὰ τοῦ ὁσίου θεοκτίστου συνδιαιτᾶται· ἔνθα χαλεπῶν νοσημάτων πολλοὺς ἀπήλλαξε· λέγεται δὲ Ὁ οὗτος ἐν ὀνόματι κυ, ἐκ βραχέων πάνυ καὶ μικρῶν ἄρτων, τετρακοσίοις τῇ μονῇ καθ' ὁδὸν παραβαλόντας αὐτῷ διαθρέψαι· οὐ μόνον δὲ αὐτὸς ἐν δυνάμει θυ στείρωσιν λύσας ἐξῆλθεν, ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι' εὐχῆς εὐτέκνους, καὶ γονίμους ἀπέδειξε· καὶ κατὰ τὸν μέγαν κλίαν καὶ οὗτος θύρας ἀνέωξεν ὀυνοῦ· καὶ τὴν γῆν ἀκαρπίαν νοσοῦσαν ἰάσατο· ἐδήλωσε δὲ τοῦ ὁσίου τὴν ἔνδον λαμπρότητα, καὶ ὁ τοῦ πυρὸς στύλος, ὃν ἱερουργοῦντος αὐτοῦ τὴν ἀναίμακτον θυσίαν, ὀυνόθεν εἶδον οἱ περιεστῶτες κατελθόντα καὶ συμπαρεστῶτα τῷ ὁσίῳ μέχρι πέρας ἔλαβεν ὁ τῆς θυσίας καιρός· ὃ δὲ τὰς διαθέσεις τῶν προσιόντων θείας κοινωνίας μεταχεῖν νοερῶς καθορᾶν· καὶ τίς μὲν αὐτῶν μετὰ καθαροῦ συνειδότος, τίς δὲ ἐσπιλωμένος πρόσεισι· τῆς πάντελοῦς δήπου καθάρσεως καὶ ἁγνείας σημεῖον ἐστίν· οὗτος ὁ μακάριος γενόμενος ἐτῶν ἐνενήκοντα ἑπτὰ, πρὸς κυ ἐξεδήμησεν, ἐπὶ τῆς βασιλείας λέοντος τοῦ μεγάλου· ἦν δὲ ὃ εἶδος εὐπρεπής· τὸν τρόπον ἁπλοῦς· ὃ χρῶμα λευκός· τὴν κλικίαν εὐσταλὴς Ὁ σεμνός· πολιὸς τὴν τρίχα· τὴν ὑπήνην μέχρι τῶν μηρῶν καθηκώς· λέγεται δὲ περὶ αὐτοῦ ὅτι τινὸς μέλλοντος τελευτᾶν μοναχοῦ, ὃς ἐνομίζετο μὲν τοῖς πολλοῖς σώφρων καὶ ἐγκρατής·

οὐκ ἦν δὲ· ἀλλὰ τοὐναντίον ἀκόλαστος, ἑώρα ὁ μακάριος ἄγγελον μετὰ τριόδοντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐκσπῶντα, καὶ ἅμα φωνῆς ἀκοῦσαι τὰ κρυπτὰ τῆς αὐσχύνης δηλούσης τοῦ μοναχοῦ· τελεῖται δὲ κ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ:~

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, βάσου, εὐσεβίου· εὐτυχίου, καὶ βασιλίδου· ϛι·

Χεῖρας βάσσου τέμνουσι χεῖρες δημίων·
Χαῖρες βέβηλοι χεῖρας ἡγιασμένας·
Ψμηθεὶς πέλυξιν εὐσέβιος πᾶν μέλος·
Ψὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἄτρωτος μένει·
Εὐτύχιον εἰς μέρη διεῖλον τρία,
Θυθεῖα πρόσωπα τιμῶντα τρία·
Ἀποῤῥαγῆναι μὴ θέλων βασιλείδης·
Μοίρας ἀθλητῶν ἐῤῥάγη τὴν γαστέρα·
Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως· πλούτῳ βρίθοντες καὶ τῆς συγκλήτου μετέχοντες βουλῆς· προσῆλθον δὲ τῷ χῷ, καὶ ὃ εἰς αὐτὸν ἔλαβον βάπτισμα· τὸν ἐπίσκοπον θεόπεμπτον ἰδόντες ταῖς βασάνοις ἐγκαρτεροῦντα, καὶ παράδοξα θαύματα τῇ τοῦ χυ ἐνεργοῦντα δυνάμει· ὅθεν Ὁ προσαχθέντες τῷ βασιλεῖ, ἀφαιροῦνται πρῶτον τὰς ζώνας, εἶτα διαφόρους δέχονται τοῦ βίου ἐξαγωγάς· ὁ μὲν ἅγιος βάσος εἰς βόθρον μέχρι τῶν μηρῶν ἐμβληθεὶς, καὶ τὰς χεῖρας ἐκτμηθεὶς, ὅλον ὃ σῶμα κατακοπεὶς, ὃ πνᾶ παρέδωκεν· ὁ δὲ ἅγιος εὐσέβιος κατὰ κεφαλῆς κρεμασθεὶς· κατὰ μέρος πέλυξι διηρήθη· ὁ δὲ ἅγιος εὐτύχιος, τέσσαρσι πάλοις βιαίως ἐκταθεὶς, διαμερίσθη τριχῇ· ὁ δὲ ἅγιος βασιλείδης, μαχαίρα ἀναῤῥήγνυται τὴν γαστέρα· καὶ οὕτως τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσατο:~

Ψῆ αὐτῇ κ μέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, εὐγενίου· καν δίδου· οὐαλλεριανοῦ, καὶ ἀκύλα· ϛι·

Ψὸν εὐγένιον καὶ συνάθλους τρεῖς ἅμα·
Δι' εὐγένειαν ψυχικὴν κτείνει ξίφος·

τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, ἰγνᾶ, πυγᾶ, καὶ ῥιμμᾶ· ᾗ· θάλψις δὲ χέρσω τοὺς ἀθλητὰς τῶν κρύοις· Ἰγναῦ πυγαῦ ῥιμμᾶν τε τοὺς κρυσταλλίνοις·

Ὕποι χώρας πρὸς τῆς κατ' ἄρκτον ὑπαρχούσας, παρὰ τῶν εἰδωλωμανούντων βαρβάρων συνοικεμένας, τῷ τῆς χώρας παρέχησαν ἄρχοντι· ὃς ὁμολογήσαντας τὸν χν, κατεδίκασε διὰ κρύους τελειωθῆναι· δεσμοῦνται οὖν ξύλοις ὀρθίοις μέσον παγεῖσι τοῦ ποταμοῦ ὥρᾳ χειμῶνος, ὅτε τῷ ψύχει διαφέρομεν ἡμῖν, οὐδὲν τῶν ἀνιγήτων σωμάτων πεπηγός, ὃ ὀλιθηρὸν τὸ ὕδατος καὶ ἀκίνητον μεῖναν· καὶ μετὰ τοῦτο ὃ τοῦ βίου δέχονται ὥρας, τὰς μακαρίας αὐτῶν παραδόντας ψυχὰς εἰς χεῖρας θυ:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ μακαρίου πέτρου τοῦ τελώνου· ᾗ·

Καλεῖ σε πέτρε χς ἐκτελωνίου· Πρὸς ἀρετὴν πρίν, μῶν δὲ πρὸς φυφλὼ πόλου·

Ὗτος ὢν τῆς βασιλείας ἰουσιναυοῦ πεῖνος χρηματίσας, πάσης τῆς ἀφρικῆς τὴν διοίκησιν ἐπετέτευτο· ὁ δὲ τελῶν δὲ ἀσπλαγχνος ὢν ὁ ἀμελέστατος, ἐπιγραφεὶς ὀνόματι φειδωλὸς, παρὰ πᾶσιν ἦν τε ὃ ἐλογίζετο· διὸ τῶν πτωχῶν πλείστας ἔνεκεν αὐτῷ προσελθὼν, ἠτεῖτο ἐλεημοσύνην· ὁ δὲ τῶν ἄρτων ἁπάσας ἔνα· καὶ γὰρ ἔτυχε τότε τὸν ἄρτον ποιῶν τοὺς παρασκευαθέντας κομίζειν αὐτοῖς, μετὰ θυμοῦ κατὰ τῆς πέμπτος, ὡσεὶ λίθον λιθόμησεν· οὕτω δύο παρῆλθον ἡμέραι· καὶ ὁ πεῖνος μᾶλλον κατάσχετος γενόμενος, ἑαυτὸν ἑώρα τῶν πραγμάτων λόγοις ἐπέχοντα· εἶτα καὶ ζυγὸς ἐδόκει παρεῖναι διακρίνων ἑκάτερα, οὗ κατὰ μὲν τὴν λαιὰν πλάστιγγα, μέλανας ἔβλεπε σωρηδὸν συναθροιζομένους, καὶ πολλὰ τῶν αὐτῆς πράξεων ἄτοπα τῇ πλάστιγγι καταπιθέντας· κατὰ δὲ τὴν δεξιὰν, λαμπρὰς μὲν ἀνδρὰς καὶ φοβεροὺς τὴν μορφὴν· μικρὰ δέ τινα ἀγαθὰ πρὸς ἁρμόσαντας παρεξευρίσκοντας πλὴν τῆς ἀρετοῦ ἐκείνου ὃν μετὰ θυμοῦ κατὰ τῆς πέμπτος ἔβαλεν· αὐτίκα τοίνυν διαμασᾶς, καὶ ἅπασαν αὐτῆς τὴν περιουσίαν πέμπτην διαιρεῖσας, καὶ αὐτὰ τὰ ἱμάτια δοὺς τοῖς πτωχοῖς πρὸ, τὸν χν εἶδε καθ' ὕπνους ταῦτα ἐνδεδυμένον· ὃ διὰ τοῦτο προσέλθετο καὶ ἑαυτὸν πωλῆσαι καὶ δοῦναι ὃ τίμημα τοῖς πτωχοῖς· ἁρμαχωρισθῆναι δὲ μέλλων μετὰ ὃ διαπωλῆσαι ἑαυτὸν, τῆς πυλωρὸς κωφάνομος διανοίξας τὰ ὦτα· καὶ λαλεῖν παρασκευάσας τῷ ὠοτάξαι αὐτοῖς αὐτῷ, φυγὰς καταλαμβανέτω τὰ ἱδροσόλυμα· εἶτα τὴν κωμόπολιν, ἐν ᾗ καὶ αὐτὸς παύσατο ἐν κῷ· ὃ κατετέθη ἐν τῇ τοπολεσία τῆς βοός, ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ·

ᾠδὴ ζ'· ὁ εἱρμός·

Ἥλιοι φῆς ἐν βαβυλῶνι· πρόσταγμα τυραννικὸν· εἰς φλιὰ φορ θέμενοι· ἐν μέσῳ φλογὸς αὐτὸν βόων· ἄλογητος εἶ, κε ὁ θς τῶν πρώων ἡμῶν:~

Ὤφθης εἰσῶ τῆς μεφέλης· πῦρ τῷ ὑπόρφυει, πυρὶ καλυπτόμενος· ὡς θεῖος βοῶν μυσταπόλος· ἄλογητος εἶ κε ὁ θς τῶν πρώων ἡμῶν:~

Ἥμεισι τὰ ὑπόρ φύσιν· πῦρ ὁ δημιουργός· ἀφθόνως τῆς φύσεως· ψυχῶν διαθέσεις πρόφαιρων· τῶν μετεχόντων ὅσιε· τῆς σαρκὸς τοῦ κῶσου:~

Ῥα καὶ μετὰ τὴν θείαν· σάρκωσιν μονογενῆ· ἐν δύο ταῖς φύσεσιν· ἀθύμησε σέβων ἐβόας· ἄλογητος εἶ κε, ὁ θς τῶν πρώων ἡμῶν:~

ἄλλος· θῦ συγκατάβασιν·

Σκήσεως ταδίου· ἁγιοσύνης πῦρ γυμνάσιον ☩ σὸν ἔδειξας βίον· δι' ἐγκρατείας ἄκρας ἐμούμβρος· τοῖς ἀσωμάτοις κραυγάζων ἀθύμησε· ἄλογητος ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν:~

Ῥομφαίαν σε δίστομον· ἱκνημένην χς ἀπέδειξε· τῶν ἐχθρῶν τὰς καρδίας· διὰ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας

καὶ

Ὃ τῶν ψαλλόντων ψυχὰς κατ' ἄφραι-
μουσαν· ἀλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πατέ-
ρων μ(ου) κ(αὶ) θ(εὸ)ς μ(ου) :~

Φῶτος ἐμφορούμενος· τῇ τρισηλίου· πα-
τρὸς φῶς δευτέρωμ· τῇ μελλούσῃ τῇ πρώ-
του· μεμορφωμένος ὥφθης ἀθύμε·
ταῖς λαμπηδόσι, ἐκ πέμπων τοῖς ψαλ-
λοισιν· ἀλογητὸς εἶ :~ Ϛ.

Ὡς ὄρθρος ἀμέτειλας· δικαιοσύνης ἥλιον
ἔχουσα· τὸν ἐκ σκότους τὸν κόσμον·
τῆς ἀγνωσίας ἀπαναθαίρουσα· θεο-
γνωσίας, ἀκτῖσιν ᾧ ψάλλομεν· ἀλογη-
τὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

ᾠδὴ ἡ· Παῖδας διαγεῖς·

Θῶ ἑαυτὸν καθόρωσας· καὶ ἄψας τῆς
σωτηρίσεως τὴν κάμινον· ὅλον σου ἀ-
θύμε· χαίρων ὁλοκαύτωσας· ὡς ἱερεῖον
ἄμωμον· τὸν βίον μέλπων χῷ· τὸν κῷ
ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἰολεπιθεὶς χάριτι θεία· ὡς κλῆρον τὴν
τῶν μελλόντων χρῶσιν εἴληφας· φύ-
σεως κρατήσας γὰρ· φύσιν ὑπερβέβη-
κας· προχωρικῶς πρὸς ἔκβασιν· πανά-
γιε ἀθύμε· τὸν κῷ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα·
ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

ἄλλος· Ϛ στα πλασίως κάμινον·

Ὠ τομωτάτῃ χρώμενος· ἐγκρατείᾳ πα-
νόλβιε· πρὸς ὑψηλοτάτην πολιτείαν
ἔφθασας· δυσχεῖον γενόμενος· χωρη-
κὸν τῇ πρὸς· τῇ ζωοποιοῦ καὶ τῶν ἐκεῖ-
θεν πλησίος· βρυόντων χαρισμάτων·
μελῳδῶν ἀμεμφότως· λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μεταμαζεύων ἔφθασας· τῆς σιὼν τὴν
ἀκρόπολιν· εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς
κατήντησας· καὶ κλῆρον οὐράνιον· ἐκ
τῶν εἰκείων πόνων ἀρῶν· πᾶσι ἀπέλυ-
καῖς χορευτασίαις συμψάλλεις· οἱ παῖ-
δες ἀλογεῖτε· ἱερεῖς ἀμνυμνεῖτε :~

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος, ταῖς ὁρήμοις ἐφώ-
τισας· τοὺς σκοτεινομόρφους ἀπελά-
σας δαίμονας· καὶ φύλος ὁλόφωτος·
πυρακτομένης γέγονας· θαυμαστοποιοὺς
μαρμαρυγὰς ἀποσείλβων· ἀπαύστως ἀ-
νακράζων· ἱερεῖς ἀμνυμνεῖτε :~

Ἰθρωτάταις πράξεσι· διὰ βίου κοσμού-
μενος· τὴν ἀρχικωτάτην ἀρετὴν κα-
τώρθωσας· δογμάτων ὀρθότητι· διαπρε-
πὴς γενόμενος· καὶ θεολογίας ἀκριβὴς
ὑποφήτης· βοῶν ἀδιαλείπτως· ἱερεῖς
ἀλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ Ϛ.

Μνήμη σου ἀμέμπτε· τοὺς πόθεν σὲ κα-
ταφεύγοντας· τῆς αἰχμαλωσίας τῶν
παθῶν ἐξάρπασον· καὶ τὴν αὐτοδέσπο-
τον, ἐλευθερίαν δέδωκας· ταῖς τῶν ὀρ-
θοδόξων ἐκκλησίαις παρέχου· ταῖς πί-
στει μελῳδούσας· ἱερεῖς ἀλογεῖτε·
λαὸς ὑπερυψοῦτε :~ ὁ εἱρμός·

Ϛτα πλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων
ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν· ἐμμανῶς
ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, πυρ-
πολέμητας πύτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ
καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες ἀλογεῖ-
τε· ἱερεῖς ἀμνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦ-
τε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ᾠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Μετὰ τόκου σε ἀγνὴ· καὶ πρὸ τοῦ τόκου,
καὶ ἐν τόκῳ ἀχράντε· πᾶσα ἡ κτίσις
καταπέπλουσα· ὡς θεὸν ἀληθῆ μεγα-
λύνει σε :~

Ἰαμάτων σε πηγήν· καὶ πρὸ θανάτου
καὶ ἐν θήκαις ὄσιε· κεκοιμημένον ἀνύ-
μνησαν τὸν· ὡς νικηφόρον ἀθλητὴν μα-
καρίζομεν :~

Πτείω βασιλεῖ· τὸν ἐν ὑψίστοις ἀρωγὸν
ἀπορήσασαι· κατὰ βαρβάρων Ϛ τῇ ποι
μνήσου· κατὰ ποικίλων πειρασμῶν
πέρωσε :~ ἄλλος· Ϛξέρχ(ου) τοῦ·

Χώρησε χ(ρισ)τὸς τοῖς τὴν πρὸς αὐτὸν· πολυ-
έραστον πέρ αἰάλυσιν· ὡς σωφρόνησεν·
πάλαι τῷ δεόντως ἐμμενήσας, δι' ἀρε-
μόμβρος ῥήξας σὺν θαλασσαν τῶν πα-
θῶν· διέβης ἀκωλύτως, πρὸς γῆν ἐπαγ-
γελίας, τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος·
ῥράγη ἐν ὀρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ· ἱ διψῶσα
εἰς ἕλη ἐγένετο· ταῖς σοῖς χαῖς· με-
τασκάσαθεῖσα πέρ ταῖς σαῖς· ἀσκητῶν

καὶ

καὶ γὰρ φάλαγγες· ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· ἡ χώρα ἰορδάνου· ἐξιώθησεν ὡς κρίμον· ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι·

Μετέρχης ὡς ἡλίας ὁ ζηλωτής· ἀρετῶν ἐπουχούμενος ἅρμα πυρὸς· καὶ ἡνίοχον· ὅπου δὲ πολίτευμα ἐμφανῶς· δὲ σὸν ἐγράφη ὄνομα· καὶ μισῶ τὸν δεσπότην παρεγκλίνοντα· μνημόνευε τῶν πίστει· τὴν μνήμην σου τελοῦντων· τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον·

Ὁσίου σου πανμακάριε ἀγγελικὸς· ἡ ζωὴ δὲ θεόφρον ὑπῆρξε λαμπρός· ἡ δὲ ψυχή· φωτοειδεστάτη θεοφιλὴς· ἐν εὐσεβεῖ πίστει σου· θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής· ἐγένου θεοφόρε· καὶ κῆρυξ ὀρθοδόξου· διδασκαλίας ἐχρημάτισας· κέκτησε καὶ πρεσβεῖον πρὸς τὸν θν· πρεσβεύσομενον πάτερ συγχώρησιν· ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν ὀφλημάτων μου καὶ χρεῶν· ἀπαιτοῦντας αἰτούμενον· θείας μιμησάμενον οἰκτιρμούς· προβάλλομαι προθύμως· ἐλπίδι τῆς πρεσβείας· τῆς σῆς θεόφρον χρηζόμενος·

Ἦχος δ'.

Ὡραιότερος γεγοῦμαι πύργος ἁγνή· τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας· καὶ πειρασμῶν, ὄχλον καὶ κυμδιώκων ἀπαισιοδοξιῶν· καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον· πόρρω ἀπελαύνων καὶ καθαρὰν· διδοὺς ἐλλαμψιν· ἐν θείων χαρισμάτων, τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος·

Ὁ εἱρμός·

Ἐξέχυνε τοῦτο ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα· ὅτι θς, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ χαρά σου γέγονεν, ἀπύρυχωστέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε θκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν·

Ἕτερον ὅμοιον·

Ὡς πάλαι τῷ βλασφήματος, τὸν δρόμου θεῖος ἄγγελος· ἐκχειράσης μηδύος, τὸν σὸν κατέβαλε τόκον· διὸ δὲ τούτου γέγονας, ἐκ μαγείου ἀθύμε· βαπτισὴς ὀρεσίτερφος· ἀκτήμων ἀοίκος πᾶσι, χαρίσμασι διαλάμπων·

Ἦχος δ'. Ὅμοιον·

Ἐν δύο ταῖς δελήσεσι· καὶ φύσεσι παναμώμως· μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει· πίστεις θῇ ἀσυγχύτως· τὸν διϊλιμᾶς τὸν ὠχεύσαντα· μέχρι σοῦ δελήματι· καὶ ἡνίμῶν χαρισάμενον· τὸν τῆς δεότητος πλοῦτον· δεοκῆρυξ παρέμενε·

Εἰς τοὺς ἁγίους· πᾶσα πνοὴ· ἰσῶμεν ᾠδὴν δ', ἀχρεὰ προσόμοια· Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπὲρ τὸ παράδοξον θαύματος·

Ὅσιε πάτερ ἀθύμε, καταλιπὼν τὰ ἐν γῇ· τῷ χῷ ἡκολούθησας· μὴ προσκρίνας ἔνδοξε· τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μένοντα· ἐν τῇ ὀρήμῳ ὡς πρὸ ἐν πόλει οἰκῶν, τὰς τῶν δαιμόνων φάλαγγας ὤλεσας· ὡς ἰσχύσειεν· δεῖπεῖν ἀοίδιμε τῆς σῆς ψυχῆς· ὄντως τὴν θερμότητα, τὴν πρὸς τὸν κν·

Ὅσιε πάτερ ἀθύμε· σὺ ἀμεδείχθης καμώμῳ· μοναζόντων καὶ καύχημα· ὀρθοδόξων ἥδυσμα, καὶ λαμπρὸς οἰκουμένης φωστήρ· τῷ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἐπτοήθης· τὰς ἐκφοβήσεις ἐν τῷ ἀσηλαίῳ οἰκῶν· ὧν τῷ χαρίσματος, τῷ ἐν σοὶ μακάριε· δίου σαφῶς, πᾶσαν κατεπάτησας, τὴν τῶν δαιμόνων ὀφρύν·

Ὅσιε πάτερ ἀθύμε· σὺ ἀληθῶς πρὸς θν· τὴν ψυχήν ἀπετορώσας· καὶ ἀσκήσει ἄγιε, τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας· καὶ ταῖς ἀπαύστοις δάχαις πανόλβιε· τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξίωσαι· ὧν ἐγκαλλώπισμα· ἀσκητῶν ἀοίδιμε· σὲ ὁ χς· χαίρων ὑπεδέξατο, εἰς τὰς αἰλοις μονάς·

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. τῷ μαλαξοῦ·

Ἐχειρωτηκῆς μηδύος κατ' ἐπαγελίαν τε-
χθείς, ὥς ποθ' ὁ μέγας ποιητὴς πάν-
τοθ' ὑδύμε· λιγαινόμενος ἐκ κοιλίας
μητρὸς αἰεδείχθης· οὐ μόνον γὰρ τὴν γέ-
νεσιν τῆς τεκούσης σε, ἐν τῷ τεκεῖν
διέλυσας· ἀλλὰ καὶ ἑτέρας ἀτέκνους
μήτρας, δι' ἀγκῖνος ἀτέκνους ἀμοίρξας·
ὡς ἠλίας δὲ τὴν ἔρημον οἰνώσας, θύρας
οὐρανοῦ λιμένοιξας· ὃ τὴν γῆν ἀκαρπίαν
μοσοῦσαν ἰάσω· ἐκβρεχυτάτων δὲ ἀρ-
των, πλείστους διέθρεψας, τὸν σὸν δε-
σπότην χῦ ἐκμιμούμενος· ὃν ἐκτενῶς ἱκέ
τευε, σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε:~
καὶ μοῦ ἔτι θεὲ σὺ εἰ λίαν πολὺς λί-
Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·
Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ τυπικά· Ὃ ἐκ
τοῦ καμόντος· ᾠδὴ γ'· καὶ ϛ'·

Ἱλεώθητι τῷ αὐτῷ, κά· τοῦ ὁσίου πρὸς ἡμῶν
μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· καὶ τῶν ἁγίων
μαρτύρων μεοφύτου· Εἰς Ὃ κὲ ἐκέ-
κραξα ϛιχηρὰ τροπάρια· ἦχος δ'·

Ὡς γενναῖον ἐν μαρτυσιν·

ὁν δι' οἴκτου γενόμενον· ὡς ἀνθρωπον
αἴθροον· ἐν δυσὶ δελήσεσιν ἐμφρενέ-
αις τε· καταμοσούμενον ὅσιε· ἐκύρτεας
μάξιμε· ἀποφεύγων μιαρῶν, τὰ ἀ-
πύλωτα δόματα· μονοθέλητον· μονε
νοήτητον τοῦ τὸν δοξαζόμενον· ἐπηρεία
διαβόλου· τοῦ τὴν κακίαν τεκτεύναντος·
αἷς μάταις τῶν δογμάτων σου, πύρρον
πῦρ ἀπέπνιξας· ληρωδοῦντα μάξιμε
τὸν κακόφρονα· Ὃ διωγμοὺς ἐκαρτέρη
σας· καὶ θλίψεις ἀοίδιμε· μαχόμενος
δεινῶς· καὶ τὴν γλῶτταν τεμνόμενος·
Ὃ τὴν ποθ' ὑπότε, πρὸς θῦ αἰρομένην,
θεῖα χεῖρα· δι' ἧς γράφων διετέλεις·
τὰ ὑψηλότατα δόγματα:~
Ὁ ξυγράφου ὡς κάλαμος· τελιγμένη τῷ
πνεύματι· λίαν ἁγία γέγονε περ γλῶσσα
σου· καλλιγραφοῦσα ἐν χάρτῃ· πλα-
ξὶ καρδιῶν ἡμῶν· νόμον θεῖον ἀρετῶν·
καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν· καὶ τὴν σάρ-
κωσιν· τοῦ ἐν δυσὶ οὐσίαις· τοῖς ἀνθρώ-
ποις· καὶ μιᾷ τῇ ὑποστάσει, ἐμφανι-
σθῆναι δελήσαντος:~
Θεοτερα τῶν μαρτύρων· ἦχος πλ. δ'·

Ὡ τῆς παραδόξου θαύματος·

Ὡ τῆς παραδόξου θαύματος· τοῦ μισοπερὶ
ὁμιλεῖ· νεοφύτῳ τῷ μαρτυρι· ἀνθρωπί
νῳ φθέγματι· ἐκ τῶν ἀνω φοντίσα-
σα· δι' ἧς ἀγράντου βίου ἰσάγγελον· ὑφ'
ἧς μεγάλων ἀθλοεργεῖ κράτησα· ὠθείων
πράξεων· τοῦ πανταθλου μάρτυρος· οὗ
ταῖς ἱκεσίαις· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Χῦ ὡς εὔσπλαγχνος:~
Ὡ τῆς παραδόξου θαύματος· ἀπὸ σπαρ-
γάνων αὐτοῦ· ὁ ἀρτύφερνι νεόφυτος·
ἐκτελεῖ θαυμάσια· ἐμφρενεία τῆς πί-
ἐκ πέτρας ὕδωρ ἀγκῖνος ἀρρύεται· με-
κραν ἐλεήμ, ἧς ὤφθη γάμμημα· ὠθείων
πράξεων· τοῦ πανταθλου μάρτυρος, οὗ
ταῖς ἱκεσίαις· σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν
Χῦ ὡς εὔσπλαγχνος:~
Ὡ τῆς παραδόξου θαύματος· ὑπὲρ χῦ ἐ-
μαθλῶν, ὁ γεννᾶιος νεόφυτος· τοὺς
ἐχθροὺς ἀξίωσιν· ἀξιοσίοις ἐν θαύμασι·
Ὃ πῦρ κοιμίζει τούτῳ βαλλόμενος· ἀ-
μοίρους ἥρας, ὑπνώσαντας δείπνοισιν· ὧν
κράτος ἄμαχον· ἐν ᾧ τεθαυμάσται,
ὁ ἀθλητὴς· ἀλλὰ ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ,
σῶσαι ἡμᾶς ὁ θῦ:~
Δόξα ἦχος πλ. β'· τοῦ μαλαξοῦ·

Μεγίστην σοφίαν κτησάμενος, τῇ κλήσει
καταλληλον περ μάξιμε· μεγίστας ἀ-
ξίας ἐν βασιλείοις διέπρεψας· ἀλλὰ
ταύτας ἤμειψας πρὸς τὸν ἀγήρω δό-
ξαν, δι' ἀπελικῆς πολιτείας· ἐντεῦθεν
αἰωνόμενος ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν,
μέγιστος ὁμολογητὴς τοῦ χῦ ἀναδέδει-
ξαι· ὑφ' οὗ πρὸ ἀξίως δοξαζόμενος,
ἀπὸ δόξης τῆς ἐνταῦθα ὁμολογίας,
εἰς τὴν δόξαν τῆς ἐν οὐρανοῖς, τετιμη-
σθαι δοξολογίας μετέχῃς, ὡς ἀειστεύ τε-
λεστὴς· φωτίζων τοὺς ἀφνημονῶ-
τας σε:~

καὶ

καὶ γιῶ ℣. Ὅλιν ἀπωδέμενοι·

Κ ητώας κοιλίας με· τῆς πυμενῆς ἁμαρτίας, ἐξάλαγε δέσποινα· ἐν χαρᾷ χωρήσασα τὸν ἀχώρητον· χαλεποῦ κλύδωνος· πειρασμῶν λύτρωσαι· καταγίδος παραστάσεως· κόρη ἐξάρπασον· τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα· Θ πέλαγος καὶ παύουσα· τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως· τὰς ἐπαναστάσεις· τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ σου ἀχμή· ὅπως ἀπαύστως δοξάζωσε· τὴν ἀειμακάριστον:~

τροπ. Ἡ εἰμένος αἰθέρος·

Π αῶν τὸν ἀνομώτατον· ἀδίκως καθηλῶντα σε· ξύλου, ἡ παρθένος Θ ἀχμή, Θ μήτηρ σου ὁρῶσα· ὡς συμεὼν προσέφη· τὰ σπλάγχνα σὺν διετέτρωτο:~

Ἀποφθόγγου, τῆς ὀκτωήχου.

Δόξα ἦχος πλ δ'. τῶν μαλαξοῦ·

Ψ ὸν ἀναίσχυντον πᾶν, Θ τοῖς ἀσεβέσιν ἐπιθημήσαντ, ἐν εἴδει πυρίνων γλωσσῶν, καὶ τούτοις διδάξαντ, λαλεῖν ἑτέραις ξέναις γλώσσαις, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θυ, ἀνθ' ὧν τὴν ἐκτιμηθεῖσάν σου γλῶσσαν, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ὁμολογίας, παραδόξως μετουργήσαντ, κάλαμον γραμματέως ὀξυγράφου αἰτέσθητε· ῥητορεύουσαν Θ μυστήριον, τῆς ἀσυγχύτου ἑνώσεως, τῶν Θεάνθρωπου συμπολιτευσῶν φύσεων· ἐν ᾧ ἀναπαύεσθαι, τὴν ἐκκλησίαν ἀκλόνητον, μάξιμε πάτερ ἱκέτευε:~

καὶ γιῶ ℣. Οἱ μάρτυρές σου κύ·

Ξ έρπασόν με δέσποινα· χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βρεφοκτόνου· τοῦ πολεμοῦντος με ἐν ὑποκρίσει· καταπεῖν ὁλοτελῶς, σώτειρα τὰς μύλας τούτου δέομαι· καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου ὀμύχων, μεγαλύνω τὴν δυναστείαν σου:~

τροπ. Ὅμοιον·

Η δάμαλις ἡ ἄπειλος· τὸν μόχθον βλέπουσα Θεοῦ τοῦ ξύλου· προσαναρτώμενον θελουσίως· ὀδυρομένη κοράσιον· οἴμοι ἀνεβόα πολειμόταν, τέκνον τί σοι δῆμος αὐτὰ πέδωκεν· ἀχάριστος Ἑβραίων· θέλων με ἀτεκνῶσαι ἐκ σοῦ παμφίλταται:~

τροπάριον· ἦχος πλ δ'.

Ο ρθοδοξίας ὁδηγέ· εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος· τῆς ἐκκλησίας ὁ φωστήρ· τῶν μεγαλόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα· μάξιμε σοφέ· ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύσας τῶν πταισμάτων· πρέσβευε Χῷ τῷ Θῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον, ὁ εἷς καμὼν τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῶν ἁγίων δύο, τῶν ὁσίου· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἄγαθων θεοτοκίων· Ο παμμέγιστος μάξιμος δοξάζεται· Ποίημα ἰωαννίκου τοῦ δαμασκηνοῦ· ᾠδὴ ά· ἦχ πλ δ'. Ἀσωμεν τῷ κῷ·

Ο λίγοι μοι τὸν θεόπνουν, ἐκ τῆς μελιῤῥύτου καὶ ἁγίας σου, ἐμπόρευσον γλώττης· θεῖε μάξιμε χάριν τῇ πρ̄ι:~

Π ῦρ καυτόμενον ὤφθης· κατὰ τῶν αἱρέσεων μακάριε· ὡς καλάμην γὰρ ταύτας· κατηνάλωσας ζήλῳ τοῦ πνεύματος:~

Ἀ λογον προσετέθη· ἐκ θυσεβεστάτης προαιρέσεως· μονοθέλητον δόγμα· τοῖς δὲ λόγοις σου πέρ διήλεγκται:~

Ο λος ἐπιθυμία, ὁ ἐκ τῆς χαρᾶς σου θεο-

τρ. μύμφατε· ἀνδρικήσας τεχνήμασι· γλυκασμὸς ὅτι καὶ φῶς ἄδυτον:~

Ἕτερος καμὼν τῶν μαρτύρων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Χῷ φυτόν σε μάρτυς ἀθήναιον νέον· ἰωσήφ· ᾠδὴ ά·

ἦχος πλ δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας·

Χ ῦσε παμμάκαρ νέον φυτόν· λιμῶνι βλαστήσαντα, τῶν μαρτύρων καὶ ἱερούς, καρποὺς εὐσεβείας δεξάμενος· ἐπεγνωκότας ὑμνοῦμεν νεόφυτε:~

Ῥ ημάτων τῶν θείων ἐκπληρωτής· δεξάμενος μάκαρ· ἀπὸ βρέφους τὴν ἀληθῆ· μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω· ἐν ὁδηγὸς πλανωμένων γενόμενος:~

Θ αλάζῃ θεόφρον τὸν γλυκασμόν· τῆς θεογνωσίας ἐκ χειλέων τῶν ἱερῶν·

ψυχὰς φαρμαχθείσας τῇ κακίᾳ, τῦ
ἀλλοτρίου σε τρώτως κατεγλύκαμας:~
Τῇ ἐκοῦσα τὸν φύσει δημιουργόν· ἐλέωσας
ὅλιω τὴν οὐσίαμ τῶν γηγενῶν· διό σε
κυρίως θεοτόκον· ὁμολογοῦμεν παρ-
θένε θεόνυμφε:~
ὠδὴ γ'. Ϛῦ εἶ ὄ φερέωμα·
Μέγιος ὁ μάξιμος· τῆς ἀσεβοῦς χῦ πί-
στεως, ϖαλαιηθῶς· κῆρυξ τε καὶ μάρ-
τυς· αἱμεδείχθη δ' ἅίματος:~
Μάξιμε μακάριε· σὺ διάσκήσεως γέγο-
νας· θεοπρεπὲς· τῆς φιλοσοφίας, καὶ
ἀγμὸν ἐμδιαίτημα:~
Ϛ βλυσεν ἰ γλῶττα σου· ποταμδὸν χῦ
δόγματα· ϖαμάσεβῆ· μάξιμε παμ-
μάκαρ· τῆς σοφίας ὁ τεῦφιμος:~
Ι μα τείβον δέσποτα· ϖρὸς ἀγιότητα
φέρουσαμ· δείξης ἰμῖν· μήραμ παμα-
γίαμ· ϖαμαγίως κατώκησας:~
Ὁ αὐτός·
Ο λομ αἰακείμενομ τῷ ϖαμοικτίρμονι
λόγω σε· ϐ καθαρὸμ· πνᾶ διετήρει· ἀ-
παρείρωτομ ἔμδοξε:~
Υ μνησαμ τὸν κῦ· πλήθη λαῶμ πιςῶμ
βλέψαντα· τὸ διὰ σοῦ· μάρτυς τῆς
τεκούσης, ἐκμεκρῶμ αἰαβίωσιμ:~
Φ ὡς ἅμα παρατωσα· ϖόλιςερέφω-
νῆ ζώσῃ σε· ϖρὸς τὰς ὁδοὺς, τὰς σω τη-
ριώδης· ϖροσκαλεῖται μέφυτε:~
Υ μνον χαιρίήριον· γένος βροτῶν αἰὲ
μέμνεσθαι· μᾶρ θῦ, τὸ ἀθαμασίαμ· διὰ
σοῦ κληρωσάμενον:~ ὁ εἱρμός·
Ϛ ὑ εἶ ὄ φερέωμα, τῶν ϖροσφερόντων
σοι κέ· σὺ εἶ ὄ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων,
ϛ ὑμνεῖσε ὄ πνᾶ μου:~ καὶ ἦχος πλ. α'.
Ψόμ σωναύαρχομ λόγομ·
Λ ωγισμούς ϖαρομείνας ϖαρ' τ πίστεως· ἀ-
πεδίωξας πᾶρ ἅπασαμ αἵρεσιμ· ἐκτμη-
θεὶς δὲ σὺ χειρὶ τ γλώτταμ μάξιμε·
ὁμολογίας ἀ πρεπῆ, ἐκ τῆς χειρὸς τῦ
ποιητῦ, ἐδέξω φέφαμομ μάκαρ· ὃμ
μῶ δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶμ:~ Δόξα, τῦ μάρτυρος·
ἦχος δ'· Ο ὑψωθεὶς ἐμ τῷ ϛῷ·
Η εοθαλὲς ὡς ϖαρ φυτὸμ ἐκβλαςήσας·
ἐμ τῷ λιμῶνι τῶμ χῦ ἀθλοφόρων· καρ
ποὺς ἐμδέου χώσεως ϖροσήναγες· ὅθε
ϖαρ διαρέφονται οἱ πιςῶς σε τιμῶ-
ντες· ἔμδοξε μέφυτε, ἀθλητὰ γεμμαιό
φρων· ἀλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιμ ἡμᾶς·
ϖαμότοτε σῶζε· τῶ παριςάμενος:~
καὶ μυῶ ϟ'. ὅμοιομ·
Μ ετὰ θῆ Ϛωὴ τὴν σὴμ θκέ· ϖροσπε-
φάγως ὁ ταπειμὸς θείαν σκέπην· πα-
ρακαλῶ δεόμενος ἐλέησομ ἀγμή, ὅπ ὑ-
ϖερῆραν μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι· καὶ
ϖτοοῦμαι δέασπιμα τὰς κολάσεις καὶ
φείδῃ· ἱκετηρίαν ποίησον σεμμή· ϖρὸς
τὸμ ὑόμ σου, ἐκ τούτωμ ῥυσθῆναί με:~
τρῳ ϟ'. ὅμοιομ·
Τ ὸμ δὲ αἰαρχον τῦ ϖρᾶ γεμμηλέντα· ἰ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα· Ϛωὴ
τροῦ κρεμάμενομ ὁρῶσα χέ· ὀίμοι πο-
θειμότατε ἰῦ αἰεβόα· πῶς ὁ δοξαζό-
μενος ὡς θς ὑπ' ἀγγέλωμ· ϖαρὰ ἀ-
μόμωμ μῶ βροτῶμ ὑέ· θέλωμ τροῦ-
σαι· ὑμνῶσε μακρόθυμε:~
ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κέ·
Η γηγενεῖς σε γεραίρουσιμ· καὶ τῶν οὐρα-
νίων τάξις θαυμάζοισι· τὴν φιλίαν τῆς
σοφίας γὰρ· αἰεδείχθης πάτορ, ὡς
ϖαρ ἄσαρκος:~
Τ αμὸς μὲν ὁ τύραμμος· ἀλλ' ἰ καρτε-
ρία σου αἰκατάλυτος· ὅθεμ σὺ μὲν με-
μακάρισαι· ὁ παμπόμηρος δὲ ἄζω-
ράκισαι:~
Ϛ ωσαθλοῦσι σοι μάξιμε· ἰ τῶν μαθη-
τῶν δυὰς ἰ ϖαμόλβιος· σοὶ τῶν ἄ-
θλων κοινωμήσαντάν· διὸ καὶ ἐπά-
θλων ἴσων ἔτυχον:~
Τ ὴ ῥοὴ σου τῦ αἵματος· καταρδευομέ-
νη ἰ ἐκκλησία χῦ· ἄζαν θεῖ πατέρ-
παραίδοτον· σοῦ τῦ θείου ϖόρου δό-
γμα ὅσιε:~ ϟ'.
Υ ρωθέντων τῷ τόκῳ σου· τῦ τῆς ἁμαρ-
τίας χρέους ϖαμάμωμε· χαιρήριον
ἐφύμνιον· αἰὰ ϖέμϖομέν σοι δεομύμ-
φάντε:~ ὁ αὐτός·

Ϛ τῦ

Τὸ τοῦ βίου σου ἄμεμπτον· καὶ τῆς διανοίας ὃ ἀκατάπληκτον· πλήθη πάμπολα θεώμενα· τῷ θῷ προσῆλθον, μάρτυς ἔνδοξε:~

Ὄρος φθάσας κατώκησας· θείω ὁδηγούμενος μάκαρ πνεύματι· ὑπ' ἀγγέλου δὲ τρεφόμενος· τῶν ἀγγέλων ὤφθης ἰσοστάσιος:~

Νόμοις θείοις δεξάμενος· δέλτοις γεγραμμένας ἀξιοθαύμαστε· τούτοις σπεύσας ἐκ πεπλήρωκας· ὑπελθὼν τοὺς πόνοις τῆς ἀθλήσεως:~

Συμπαθῶς διεσκόρπισας· ἔδωκας τοῖς πένησιν ὡς προστέταξαι· ἀντικτώμενος μακάριε, τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένοντα:~ θκῖον·

Εκουσίως πτωχεύσαντα· πλούτω ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον· θκε ἀπεκύησας· τὴν ἡμῶν πτωχείαν κατοικτείροντα·

ὠδὴ ε'· Ὀρθρίζοντες·

Ὀγνῶσιν τῶν γηΐνων ἀθροίσας καὶ ὀυνίων· ἐνδίκως φιλόσοφος· κατονομάζεται μάξιμος:~

Σοφίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι· τοῦ χυ σου· μιμητὴς πανάριστος· ὤφθης ἀοίδιμε μάξιμε:~

Μανία ὑπερόριος γέγονας· τοῦ τυραννου· εὗρες δὲ μακάριε· τὸν ἰν παραμύθιον·

Οἱ μὴ σὲ θκον γινώσκοντες· θεομῆτορ· φῶς οὐ μὴ θεάσονται· ὃ γεννηθὲν ἐκ σοῦ πάναγνε:~

ἄλλος· Ἵνατί με ἀπώσω·

Μυστηρίων ἀρρήτων, ἔμπλεος γενόμενος· ἀξιοθαύμαστε· πρὸς τοὺς προκειμένους· τῆς ἀθλήσεως χαίρων ἐχώρησας· ἀνδρικοὺς ἀγῶνας· μὴ καταπτήξας τὰς βασάνοις, μὴ δὲ θάνατον μάρτυς νεόφυτε:~

Ἀποῤῥήτω προνοία· τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας ἔνδοξε· ἐπιστάντες θεῖοι· πρὸς ὃ στάδιον εἷλκον σε ἄγγελοι· ἀπὸ ὄρους ἄλλον· ὥς περ μωσῆν δεδοξασμένον· τῷ προσώπω ταῖς θείαις λαμπρότησι:~

Ῥῆμα ζῶν ἐν καρδίᾳ· ἔχων πανάοίδιμε μάρτυς νεόφυτε· θαρσαλέω γνώμη τοῖς διώκταις ἐβόας αὐτόκλητος· μὴ ἐπιζητοῦσι· παρέχει νῦν· τοῦ διελέγξαι, τῶν ὑμῶν σεβασμάτων ἀσθένειαν:~ Θ.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων· κόρη πανάμωμητε θεῖον μυστήριον· ἀποκεκρυμμένον, διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· ὁ υἱὸς καὶ λόγος, ὁ τοῦ θυ σὰρξ χρηματίσας· Ὃ θεώσας παρθένε τὸν ἄνθρωπον:~

ὠδὴ ς'· Χιτῶνα μοι παρά·

Ἀνένδοτον προσφέρεις τῷ θῷ· θεοφόρε δέησιν· ψυχῆς τε καὶ σώματος· τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι:~

Ζηραίνεται αἱρέσεων πηγή· βορβορώδης ἅπασα· ἀοίδιμε μάξιμε· φραττομένη τῇ ἰσχύϊ τῆς γλώττης σου:~

Ἱλάσθητί μοι μόνε ἀγαθέ· καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, χε τῇ καρδίᾳ μου· ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ ὁσίου ἀνάβλυσον:~ Θ.

Ἡμόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ τὸν λόγον κυήσασα· ῥῦσαι δεόμεθα· τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ἄλλος· Τὴν δέησιν ἐκχεῶ·

Ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου παμμάκαρ· τῷ σιδήρω τὰς πλευρὰς κατεξάνθης, ἀνηλεῶς· καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχοις, τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας· προστάσσοντος θύειν θεοῖς· καὶ θν ὀξαρνεῖσθαι ἀθάνατον:~

Στρεβλούμενος, καὶ πεδούμενος μάρτυς· συνεπόδησας εἰς τέλος τὴν πλάνην· καὶ τοῦ ἐχθροῦ· τὰς ἀτάκτους πορείας· ἀπράκτοις ἔδειξας σθένει τοῦ πνεύματος· καὶ ἔδραμες πρὸς ὀυνόν· στεφηφόρος κω παρίστασθαι:~

Εθέλχθης ταῖς καλλοναῖς τοῦ δεσπότου· καὶ αὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων· λόγε θυ· διὰ σὲ τὸν τυθέντα· ἐθελουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι· μιμούμενος περιφανῶς, τὰ σεπτά σου Ὃ θεῖα παθήματα:~ Θ.

Ὑπέρλαμπρος ἀνεδείχθης καθέδρα·

βασιλέως υἱοῦ παρθένε· ἐν ᾗ σαρκὶ
ἀμὲ παύσατο θέλων· καὶ τὴν πολιὰν ἡ-
μῶν κόπον ἀφείλατο· καὶ ἵδρυσε τῷ
πέτρῳ, ὡς ἱυδόκησε θεήνω τὴν αὐτοῦ·

Ὁ εἱρμός·

Πιὼ δέκτην ἐκχεῶ προσευχὴν, καὶ αὐτῷ ἀ-
παιτέλω μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν πλή-
ρης ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅ-
δῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἱωνᾶς, ἐκ
φθορᾶς ὁ θεός με ἀνάγαγε·

κοντάκιον· ἦχος δ'· Τὴν ὑπερμάχῳ·

Πὶ τῆς τειάδος ἐρασὴν τὸν μέγαν μάξι-
μον· τὸν ἐκ διδάξαντα φρενῶς πίστι
τὸν ἔνθεον· τὸ πιστεύειν τὸν χν̄ ἐν δύο
φύσεσι· θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑ-
πάρχοντα· μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ ἀ-
φνημήσωμεν· ἀναβοῶντες· χαῖρε κή-
ρυξ τῆς πίστεως·

Ὁ οἶκος·

Ἀνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ θεός ὁ σὸς μου· ὅ-
δόσωσι θείαν χάριν ἐλκύσαι τὸ ἀξίως
ὑμνῆσαί σε, τὸν δεξιόχως σου ὑπὲρ ἄν-
θρωπον, κηρύξαντα τὰς φύσεις· διὸ
καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃ ταῦτα· χαῖρε φω-
νὴ κατανοίγων κόσμον· χαῖρε λιμὴν
τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαῖρε μεγαλόφ-
ρων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν
μαρτύρων ὅ κλεὸς καὶ σήειγμα· χαῖρε
ὅτι ὡς ἐκκαλλώπισμα ἐκκλησίας καὶ σύ-
λος· χαῖρε ἕρεισμα τῆς πίστεως καὶ ἀ-
σάλευτος βάσις· χαῖρε ὅτι καθεῖλες
τῶν αἱρέσεων θεσμούς· χαῖρε ὅτι πρε-
θύμως ὑπὲρ χν̄ μέλη τέμνη· χαῖρε χα-
ρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χα-
ρᾶς πλήρων τοὺς πονοῦντας σε· χαῖρε
πολλοὺς τοῦ βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε
πιστοὺς τῷ θῷ προσαγαγών· χαῖρε κή-
ρυξ τῆς πίστεως·

Ἕτερον κοντάκιον ἦχος δ'· Ἐπεφάνης·

Θρᾴς διέπρεψας, ὁμολογίαις, καὶ πρὸς
φῶς ἀπέστειλεν, καὶ δόξαν ἤρησε ἀπὸ
γῆς· κατεστεμμένος ὡς μάξιμε· τοὺς τιμῶ
σὴν μνήμην τιμῶντας σῴζοντος·

Ὁ οἶκος·

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμά-
των, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πι-
στῶν ὑπογραμμὸς, κόσμῳ προσαμίχει,
μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς αὐτοῦ μνή-
μης σήμερον· τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμ-
ψιν, ἀπάρξητε πάντες, τὴν παῤῥησίαν
καὶ τὸν ζῆλον ἀφημιωτάν, ὃν ἔσχεν
ὑπὲρ ἀσεβείας, δι' ἣν ὡς ἀληθῶς, τοι
μὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο γεν-
ρῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν,
βεβαίοις νίκης ἐστέφθη· ὅθεν βοῶμεν
αὐτῷ· Τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶν-
τας σῴζοντος·

Ὦ αὐτοῦ μνεῖ, κύ· μνήμη τοῦ ὁσίου
πρὸς ἡμᾶς μάξιμου τοῦ ὁμολογητοῦ· ἀλ-
λ' χειρόγλωσσος, χεῖρα καὶ γλῶτταν
φύσις· Καὶ χερσὶ θεῦ μάξιμε ψυχὴν δι-
δους· ἐνικᾷ δὲ πρώτη πότμος μαξίμου
δοὺ ἐκάλυψεν·

Ὕμνος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους κωνσταντί-
νου τοῦ ἐπικληθέντος πωγωνάτου, ὀγ-
δόου ἀπογόνου ἡρακλείου· ταῖς μεγίσταις
οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην βασιλέων
δεξιωθείς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολι-
τικαῖς διηγήσεσι· τὰ πρακτέα ὑφηγεῖ
σθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀ-
πὸ τοῦ χρόνου σωέσιν, εἰς ὃ τῆς πρώτης
συνκρήτης ἠξιώθη ἀξίωμα· καὶ
βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός·
ἐπεὶ δὲ ἱ πομπηὸς καὶ ἔκφυλος δόξα
τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς
τοῦ χῦ οἰκονομίας αἰρόντος δυσεβῶς
ἐπεκράτει· ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν
τῶν δύο φύσεων αἱρεσιώτην· διὰ
ταγμάτων πνα τὴν κακοδοξίαν κρα-
τύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε·
καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλη-
σίας· οὐκ αἰσχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν
κοινωνίᾳ σωασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κο-
σμικὰς ἀρχὰς, ἔλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴ-
κῳ τοῦ θεοῦ σωρρίφθαι, ἢ ἐν σκιρτήμασιν
ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν· καὶ καταλα-
βὼν δ' ἐν χρυσοπόλῃ μοναστηρίου, τὴν
κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστε-
ρον γέγονεν· ἐπὶ τοῦ θείου ζήλου ὡς ἐπὶ

τοῦ

ὑπὸ πυρὸς ἐξαφθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην κατέλαβε· καὶ πάπαν τὸν μακαριώτατον μαρτῖνον, τοπικὴν συναθροῖσαι σύνοδον, ἀναθεματίσαι τοὺς ἀρχηγοὺς τοῦ δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν ἐπὶ χῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν· ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγοις γράψας καὶ ἐπιστολὰς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας συνθεὶς, πάντα χοῦ τῆς οἰκουμένης ἐξέπεμψεν· ἀναζεύξας δὲ ἀπὸ ῥώμης μετὰ τῶν δύο ἀναστασίων τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἰς εὐθύνας παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται· ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει· καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε ἀνθίσταται, καὶ τοὺς ἄλλοις εἰς ἀποστασίαν κινεῖ· ἐναντία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς· ἐπὶ τούτω πέμπεται ἐν φρουρᾷ κατὰ τὴν θράκην· καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκροτηριάζεται· κἀκεῖθεν εἰς ὑπερορίαν κατὰ τὴν λαζικὴν πέμπεται· ἔνθα ἐπὶ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, καὶ ταῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος· καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀνεπαύσατο ἐν κῷ· ὃ κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν λαζῶν· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν· λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὖθις ὑπὸ θῦ παραδόξως ἀποκαταστῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ τραγῶς φθέγγεσθαι, μέχρις ἂν ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν· τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν· ὁ μὲν πρεσβύτερος ἀναστάσιος ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακραὶ ἐξορίσθη· ὁ δὲ νεώτερος ἀναστάσιος, ἔντιμι τῶν κατὰ θράκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσεν :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου· ϛι·

Τὸν νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ·

Νεοφύτου κάλλιστον οἷά περ θάλλος· ὗτος ἦν ἐκνικαίας τῆς κατὰ βυθινίαν· παῖς εὐσεβῶν καὶ χριστιανῶν γεννητόρων, θεοδώρου καὶ φλορεντίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ· εὐθὺς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης θῦ· ἔνατον γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἐπὶ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο· καὶ ταῦτα παραδόξως διέτρεφε, ὃ κατὰ πᾶσα περιστερὰ τὴν κλίνην περιεῖχεν αὐτοῦ, ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς· ἐπεὶ ἡ τοῦ ἁγίου μήρ τῷ δέει ἐξέθανε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγειρε· ὃ δὲ ὄρος τοῦ ὀλύμπου καταλαβὼν, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν περιστερὰ ἔδειξεν εἰσελθεῖν· καὶ ὃ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας· ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ὑπὸ ἀγγέλου τρεφόμενος· τοῦ δὲ ἑνδεκάτου ἔτους ἐπιβὰς, δι' ἀποκαλύψεως· ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε· καὶ τοὺς γεννήσαντας ἀσπασάμενος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι· καὶ πάλιν ὃ ὄρος καταλαβὼν, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρέστη τῷ ἡγεμόνι δεκίῳ, δι' ἐπικουρίας ἀγγέλων, τὴν πρὸς αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον· ὅθεν διὰ τὴν ἀπροσδόκητον παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται· εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται· σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ χῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται· ἐπεὶ δὲ τῆς ἁπάντων ἀβλαβὴς διέμεινεν λύμης, ἐπιπεσόντος αὐτῷ βαρβάρου τινὸς ἀναιρεῖται ξίφει :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡμῶν ζωσίμου, ἐπισκόπου συρακούσης σικελῶν νήσου· ϛι·

Μετάστασιν ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου·

Ὡς πρὸ ταύτης πᾶς μετάστασις βίος· ὗτος ἐγένετο ἀπὸ σικελίας· υἱὸς γονέων πιστῶν καὶ εὐλαβῶν, καὶ ἐν αὐταρκείᾳ βιούντων· οἵτινες εἶχον κτῆμα πλησίον

λουκίας

λουκίας τῆς παρθένου, ὅτε δὲ ἐγεμμήθη ὁ ζώσιμος ὑπὸ ἀπεγαλακτίθη, ἐδόθη δῶρον τῇ ἁγία λουκία καὶ ὄρος καὶ ὄκτημα· ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀναγραφεὶς, γέγονε πρεσμονάριος τῆς θήκης τῆς ἁγίας· καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατεῖψαι αὐτὸν μετ' αὐτοὺς, ἀλλ' ἀθὺς αὖτε πέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας· εἰπόντων αὐτῦ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης· τελάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ μονῇ, ἐγήρετο λιτουργῶν ἐν αὐτῇ· εἶτα γέγονε καὶ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως συρακούσης, ὑπὸ θεοδώρου πάπα ῥώμης· καὶ καλῶς ποιμάνας ὑπ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν πόιμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἀπὸ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνη ἐκοιμήθη· ζήσας ἔτη πεντήκοντα:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐαλεριανοῦ· καὶ διόδου, καὶ ἀκύλα·

ὅτοι ἠθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ, καὶ λυσίου δουκός· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι ραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ λυσίου· καὶ ὁμολογήσαντάν τὸν χν̄· ἔξω εἴζοντάι ἐν τεμοχώρω φρουρίω τῆς λαζικῆς χώρας, πιτυοὺς καλουμένω· ἐκεῖθεν τε εἰς ραπεζοῦντα ἄγονται· καὶ τῷ δουκὶ παρασταθέντάν, βουμάροις καταξαίνονται τὰς σάρκας· εἶτα αἰαρτηλέντάν, σιδηροῖς ὄνυξι παρεσκίστονται· ϗ λαμπᾶσι πυρὸς καταφλέγονται· ὡς δὲ πρωὶ κατέπεσον οἱ αἰκίζοντάν αὐτοὺς δήμοι· ταραχθεὶς ὁ λιτεμών, φρουρεῖσθαι τοὺς ἁγίους πρεσέταξε· μετὰ δέπιας ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ ἅγιος ἀγέμιος· αἰάρετος γὰρ ἦν ἔπι· καὶ τὸν χν̄ καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας· ἐτύφθη αἰνλεῶς· ἀπελθὼν οὖν μετὰ τῆς ἀρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ διξάμενος, πεσὼν ἐποίησε τῶντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν· διὸ καὶ σχοινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἀδροῖς τύπτεται· εἶτα αἰαρτᾶται· καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροις ὄνυξιν διὰ τόμως ξέεται· καὶ λαμπᾶσι πυρὸς καταικαίεται· ἄλμη σὺν ὄξει δριμυτάτω βαπτιζόμενος· εἶτα καμίνω κεκαυμένη ὁμοῦ τῶντας τοὺς ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντάν, ξίφει τελειοῦνται:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας εἰρήνης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἁγάπης· ϗ.

Ἡ γιὰ οἱ λάγνοι δέντάν εἰς οἶκον σκότους, Ϗ ἀμφωτον αὐτῇ πρευξέμησαν οἰκίαν·

ἁγία μάρτυς ἀγάπη ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως ῥώμης, γένους λαμπροῦ· αὕτη πρεσφόρον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι· πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ τὸν χν̄ θν̄ γνώσκειν πρεσέρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν· τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τῦ ἄρχοντος, ἁρπάζεται ἀθέως· καὶ παραστᾶσα πρεσέρέπετο θύειν· ἢ εἰμὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι· λὶ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε πολὺ τῦ πορνεῦσαι μέλλω μοι ἔλεγε· θαῤῥῶ γὰρ τῷ θῷ μου ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτὸ, βοηθουμένη ὑπ' αὐτῦ· ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἄρχων, ἐκάλεσε τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φθορώνυμόν ἀγάπην πομπεύειν μετὰ ἐνδύματος ἑνός, εἰς ἔμπαιξιν πρεσάξας· ὡς δὲ παρέστη εἰς τὸ σταναδρόμιον, καὶ πρεσπέσε ἕκαστος ἄσυβέστου βελόμενος, μὴ θεοῦ κωλύοντος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων ἀθέως καὶ ἀνόμως ταύτῃ πρεσέρχεσθαι, ἀθὺς ἀπεμάχοντο, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν λιμβλοῦντο καὶ ὡς μεκροὶ διέκειντο· τότε τίς οἶα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων· ὡς τις

ἤλυ-

θηλυμανεὶς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολ
λοῦ τοῦ θράσους, προσήπτισε τῇ ἁγίᾳ παρ
θένῳ· Ὃ παραχρῆμα γέγονεν ἄπνοις,
καὶ εἰς γῆν κατέπεσε· πλείστης δὲ ὥρας
διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἀνε
βόησε λέγων· μεγάλη ἡ πίστις τῶν χρι
στιανῶν· εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοι
πῶν, μεγάλη ἡ τοῦ χυ δύναμις, μιᾷ φω
νῇ πάντες ἐβόησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρ
χων, παρέστησαν τὴν ἁγίαν, ἤγαγον δὲ
καὶ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· Ὃ φυ
σί· λέγε πονηρὸν γυναῖον, πῶς τὴν νεα
νίσκον ἀπέκτεινας· καὶ ἡ ἁγία· ὅτε ἐ
κέλευσας ἐν ὑβρισθῆναί με ἔφη, ἀπα
γομένης μου, συνηκολούθησέ μοι τίς νεα
νίας λευχειμονῶν· καὶ εἰσελθὼν ἵστατο
παρ' ἐμοί· ὃς καὶ τὴν τῶν νέων ἐπιθυμίαν
ἀμβλυνῶν διετέλει· καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ
τον ὃν νεκρὸν ὁρᾷς, ὕστερον προσελ
θόντα μετὰ ἀλαζωνείας καὶ θράσους,
πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥίψαι φωνὴν,
τοιοῦτον εἰργάσατο οἷον βλέπεις ἄρτι· ὁ
ἄρχων φησί· καὶ τίς οὗτος· ἡ ἁγία εἶ
πεν· ὁ κς καὶ θς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγε
λον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ
κωλύοντα· καὶ ὁ ἄρχων· εἰ τοίνυν βού
λει ἡμᾶς πεῖσαι ὅτι ἀλήθειαν λέγεις,
παρακάλεσον τὸν θν σου καὶ ἀνάστησον
αὐτόν· τότε ἡ μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς οὐ
ρανὸν ἄρασα καὶ προσευξαμένη, ἀνέ
στη παραυτίκα ὁ νεκρός· καὶ ἐξέστησαν
ἅπαντες ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τούτῳ θαύ
ματι· καὶ αὐτὸς ὁ ἄρχων καὶ πολλοὶ
ἀνέκραξαν· μεγάλη ἡ δύναμις τῶν
χριστιανῶν· καὶ μέγας ἐν ἀληθείᾳ ὁ θς
τῆς εὐγενεστάτης γυναικός· τινὲς δὲ τῶν
δυσσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν
πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἆρον αὐτὴν ἐκ μέ
σου ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ ἃ δοκεῖ ποι
εῖν ἐξαίρετα· τότε πυρίκαυστον γενέ
σθαι τὴν ἁγίαν προσέταξε· ἀναφθεί
σης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ ἁγία κατα
σφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσα
λαίως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν εὐχὴν ἐπὶ
στόματος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς κν, ὃ
σῶμα καταλιποῦσα· μετὰ δὲ ὃ κατα
παῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί τινες
ἐν κρυπτῷ λαβόντες ὃ τίμιον αὐτῆς
λείψανον, ἐν τίμως ἐκήδευσαν δοξά
ζοντες τὸν θν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τέσσαροι μάρτυ
ρες ἡ ἐν τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται· ϛι·

Ϛ τεῤῥῶν ἀθλητῶν τεσσάρων φωνὴ
μία· Ἡ μὲν ὃ θνήσκειν ἐκ ξίφους εὐθυ
μία· Ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα, κυριακὴ τοῦ
ἀσώτου·

ϛι

Ἄσωτος εἴ τις ὡς ἐγὼ θαῤῥῶν ἴθι·
θείου γὰρ οἴκτου πᾶσιν ἤνοικται θύρα·

ὠδὴ ζ· Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Μίαν φύσιν τριάδος· μίαν θέλησιν ἔ
φης· μίαν ἐνέργειαν· θυ δὲ σαρκωθέν
τος· δύο φύσεις θελήσεις· ἐνεργείας ἐ
κήρυξας· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν, θς εὐλο
γητὸς εἶ:~

Οὐ θελήματα δύο· διαιρούμενα γνώμης
ἐναντιότητι· ποιότητι δὲ μᾶλλον ἀνεκή
ρυξας πέρ· φυσικῆ διαφέροντα· ὁ τῶν
πρῶν ἡμῶν, θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ϛ τήλην ὀρθοδοξίας· τοὺς ἐνθέους σου λό
γους πέρ κατέχοντες· τὸν ἕνα τῆς τριά
δος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις· καὶ θελήσεσι
σέβομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς εὐ
λογητὸς εἶ:~

Δύο πέρ εἰδότες· ἐνεργείας τοῦ οἴκτου σε
σαρκωμένου θυ· διττὰς αὐτεξουσίους·
θελήσεις διδαχθέντες· ὑπὸ σοῦ ἀνα
μέλπομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς
εὐλογητὸς εἶ:~ θι·

Παρθενικῆς ἐκνηδύος· σαρκωθεὶς ἐπεφά
νης εἰς σρίαν ἡμῶν· διό σου τὴν μρᾶ, εἰ
δότες θκόν· εὐχαρίστως κραυγάζομεν· ὁ
τῶν πρῶν ἡμῶν θς εὐλογητὸς εἶ:~

ἄλλος· παῖδες ἑβραίων·

Φοῦρνον ζωόκαυστον ποιήσαι· ὁ παράνο
μος ἐν τούτῳ κατακλείει· ἐν ἡμέραις
τρισίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως· ἀνα
βοῶν νεόφυτε, ὁ θς εὐλογητὸς εἶ:~

Ἥδετο ὕμνος παραδόξως· ἱσταμένου φλο
γὸς ἐν

Digitized by Google

γὸς ἐν μέσῳ μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος θῦ· ἀνέψυχέ σε μάρτυς· ἀναβοῶντα κε· ὁ θς εὐλογητὸς εἶ :~

Μέγιστον θαῦμα καταπλῆττον· πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον· διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους :~ θκίον·

Ὤφθης ἀστέλων ὑπερτέρα· βουλῆς ἄστελον μεγάλης τετοκυῖα· θκε ἁγνὴ, ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ η'· Νικηταὶ τυραννου·

Ὁλικῶς ποθήσας· τὸν ὑπερποθήσαντα γένος ἀνῶν· τὸν στρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεστρώθης· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κν :~

Ξενωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου· σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κν :~

Ἀπηνοῦς τυραννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης· ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα :~

Ζωηφόρον αἴγλην· ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου· δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος, καὶ πλανωμένοις· εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα :~ θτ·

Τοῦ ἀδὰμ παρθένε· τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ θυ δὲ μήρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κν :~

ἄλλος· Ἐπιπλασίως κάμινον·

Νέω παμμάκαρ σώματι· καὶ τελείω φρονήματι· τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας· φυτὸν ὡραιότατον, ἀναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ ἰεσσαὶ ἀναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾶς, ἀπαύστως· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐν τῷ σταδίῳ θηρὰν σε· ἀθλοφόρε ἰδέσθησαν· ὥς περ δανιὴλ τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· χυ γάρ σε ἔγνωσαν· τῶν παθημάτων μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν τὰς ἀνηκέστοις βασάνοις, ὑπέμεινας κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον· ἐν τῷ ὄρει νεόφυτε· λέων παμμεγέθης ἐν σταδίῳ δέσμιον· ἀχθεὶς ἐπαφίεται· εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά· καὶ ἀναγνωρίσας προσεκύνει σοι φόβῳ· αἰδοῖ συγκεκραμμένος· Ὁ πηγὰς καταγύξει· δακρύων εὐαισθήτως· προχέων θεομάκαρ· θτ·

Νέον παιδίον τέτοκας· τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως· φυύτα ἐκ πρς ἀνερμηνεύτως πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε· παλαιωθέντα παίσμασι· νῦν ἀνακαινίσαι, καὶ βοῶντα με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός·

Ἐπιπλασίως κάμινον· τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανεὶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτοις ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· Ψὸν προδηλωθέντα·

Ἔτι σου ὡς ἄβελ τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας· τὰ θεόπνευστα δόγματα· φωνῇ διαπρυσίῳ· τῇ χυ ἐκκλησίᾳ κηρύττει· μάξι με παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε :~

Τέτμηται ἡ χείρ· γράφει δὲ τῷ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι· τῇ τετμημένῃ γλώττῃ· Ὁ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ· πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον·

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παῤῥησία· καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον· τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν· μάξι με ὑπέστης προθυμώτατα :~

Ἵστασο πρὸ βήματος θείου μετὰ μαρτύρων· οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας πέρ· καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ· καὶ σοῦ μιμητὸς ἀπεργαζόμενος :~ θτ·

Εὐ εἶ θκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ

εἶ

εἰ αἰτήλης τῶν εἰς σὲ προσερχόντων· σὲ δ' ἡμῖν εἰς πρεσβείαν κεκτοῦμεν· ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

ἄλλος· Θ φείξε πᾶσα ἀκοή·

Ι σατο οἷά περ ἀμνός· ὡς σφαγὴν ἑ δελουσίως ὡσκείμενος· τοῖς αἰμαιροῦ σισε· πικροῖς διώκταις μάρτυς μεόφυ τε· καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευράν· λόγχῃ δ' μακάριον τέλος ἀπήλειφας· ἀθλοφόρε τῶ χῦ γεννναιότατε:~

W ς θύμα ὡς τοῦ καλλὲς, ἱερεῖον ὡς σε αυτὸν καλλιέρημα· ὡς περ ἀμάθημα, μαοῦ ἁγίου καὶ καθαρὲ ὡσσφορά· ὡς μόχος πολύτιμος· ὡς μέον μάκαρ φυ τόν· παρεδείσου, τῷ θῷ προσεμιώξαι·

G ὑμμορφος γέγονας παθῶν· τῶ παθόν τος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι· καὶ τῇ ἰσότητι· τῆς λόγχης μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ μιῶ οἰκεῖς τοὺς οἰκουὺς, μίκης διαδή ματι καλλωπιζόμενος· καὶ χαρᾶς ἀδια δόχου πληρούμενος:~

Η μνήμη λί πλησοφανὴς· καὶ τοῦ λίδοξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως μάρτυς αἰέτειλεν ἡλίου πλέον τοῦ λαυχάζουσα· τὰς δια μοίας τῶν πιῶν· ἐν ἧ δυσωποῦμεν σε σκότους τῶν τοίων παθῶν· καὶ κινδύ νων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι:~ Ϯ·

Φ ρόυσα οἷά περ λαβὶς· τὸν οἰκουὶον δεό μυμφε αἰθερικα· τὰ φρυαγμώδη μου, καρδίας πάθη κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τῷ πυρός· λύτρωσαί με δέομαι· ἵνα δοξάζωσε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιῶν τῶν αμώμητε:~ ὁ εἱρμός·

Ε φείξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον θῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιος ἑκὼν κα τῆλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος αἰθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον θκὸν οἱ πιστοὶ μεγαλυνόμεν:~ Θ ξαποστειλάριον·

Ϯ οῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν·

Θ εολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν τειά δος· καὶ μίαν πὲρ θέλησιν· καὶ συμφω νίαν μίαν· θῦ δὲ τῷ σαρκωθέντος· δύο φύσεις δεδήσεις· ἐ συμφορείας μάξιμε· παμσοφε θεοφαντορ· ὁμολογῶν, θεο μάχων αἱρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσαν τε, ἐκ τμηθεὶς μαρ τυς ὤφθης:~

Θ τερον, τῶ μάρτυρος· ὅμοιον·

Ε πφανεὶς νεόφυτε· ἡγεμόνας παραδό ξως· μεκραν τὴν σὲ κινήσασαν· θαῦμα μέγιστον δείξας· χῦ θεράπων ὡς μέγας· ὢ καὶ μιῶ σεφηφόρος· θεόφρον παρι σταμένος, μὴ ἐλίπης πρεσβεύων· ὑπὲρ τῶν σὲ αἰνυμνούντων ἄγιε καὶ τελούν των· τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἀ θλοφόρε καὶ μάρτυς:~ Ϯ· ὅμοιον·

Ϯ ὁ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον· τῶ ἀχραντ' του σου τόκου· θεοπρεπὲς μυστήριον· κατα πλήττει ἀπίστους· καὶ τῶν θεσπῶν τὰς χορείας, μὴ τερπάρθενε κόρη· καὶ γὰρ θς ἐν μήτρα σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως· αὖθ' ὑποστάσεως, ὤφθη ὁ ἀνενδεὴς πα σιτός μοι· ἐνώσας με θεότητι· τῇ αὐτῶ παραδόξως:~

Εἰς τὸν αἶνον ἀναβαθ, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος π β'· τῶ μαλαξοῦ·

Φ ιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, θεο σοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις ἀδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμο λογία, ἐπεσφεάγισας ἀμφότερα, τει σόλβιε μάξιμε· παῤῥησίαν οὖν ἔχων πρὸς χῦ τὸν θν· ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ μιῶ, Ϯ·

Θ ὐδεὶς ποτε προέχων σοὶ σοί· κατηχυμέ νος ἀπὸ σοῦ, ἐκ πορεύεται ἀχρὴ, παρθέ με θκέ· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν· καὶ λαμβάνει δ' δώρημα, ποτὲ δ' συμφέ ρον τῆς αἰτήσεως:~

Ἦχος Ϯ· ποτὲ, τειήμερος ἀνέστης·

Η ωσὰγμος ὡς ἴδετε· σοὶ θρῦ κρεμάμε νον· θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ θέ μου· γλυκύτατόν μου τέ κνον, πῶς φορᾶς πάθος ἐπονείδιστον:~

Μνὴ τῶ αὐτῶ, κβ'· τῶ ἁγίου ἀποστό

λου

λου τιμοθέου· Ϛ τῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος,
χμ̄χασίου τῦ τοῦ τόπου· ϛιχηρὰ τροσό-
μοια· ἦχος ά· τὰ μάθημοι μάρτυράν·
Α κτῆσι τῦ πνς σαφῶς· σὺ καταλαμπό
μενος· ἱερορθαύτα τιμόθεε· ἀειδηλό·
τατος· ὡς φωςὴρ ἐδείχθης· διαβέχων
ἅπαταν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ
χάριτι· καὶ μῶν ἱκέτευε· δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ εἰρηνικὸν καὶ Ϛ
μέγα ἔλεος:~
Θ εὑρὼν τιμόθεε τρυφῆς· τὸν χειμάρρουν
ἔπαυ· καὶ θεοφρόνως ἐπάτησας· Θῦ ἐ·
πάγωσιν· τοὺς θερμῶς πονοῦντας· τὸν
χν̄ μιμούμενος· οὗ μῶν χαρμονικῶς προ
σεχώρησας· δόξαν θεώμενος· τῆς τελειό
δος τὸν ὑποδρόμον· καὶ εἰρηνικὸν τὸν
ἀπειροδύναμον:~
Θ εὑρὼν τιμόθεε πυκναῖς· ἀρρωσίαις σώ
ματος· Ϛ ἀθενείαις ῥωννύμενος· τὸν
μοῦν μαχόμενε Θ τ̄ πλαγίας κράτος· ἀ
χερῶς διέλυσας· χῦ τῇ δυναμεία φερε
ξάμενος· καὶ διεκπύρωσας, ὑψηγόρως Θ
θλότατον· τῆς εἰρηνικῆς λιμένα ἀσφαλέστον·
Θ τερα τῦ μάρτυρος· ὅμοια·
Τ οὐ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά· μῶν δεξά·
σθη θαύματα· θαυματουργὲ αἰμασσίσιε·
θαυματουργίαις γάρ, ἀμοιβόμενός σε, ὁ
χς ἐκόσμησε· βασάνοις δι' αὐτὸν ὑπομεί
ναντα· Ϛ μετὰ θάνατον· ἀθανάτου
κατηξίωσεν, ἀϋδοξίας Ϛ μακαριότητος·
Μ ἀρτυς αἰμασσίσιε σερρά· αἱμαχήσας τρό
παιον· κατὰ τῆς πλανῆς ὁμώνυμον·
παμμάκαρ εὐκλειαν· τῇ σῇ κλήσει φέ
ρεις· πάντα χῦ φερόμενος· σερρὸς ὡς
νικητὴς αἰμασσίσιε· καὶ μῶν αἰάχησον·
ἐκ ταπεινωμάτων κατασπάσεως· τοὺς
σὴν πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου:~
Μ αρτύρων Ϛ καύχημα λαμπρόν· αἱμαχή·
σας τρόπαιον· κατὰ τῆς πλανῆς ἀπεί·
ληφας· διπλοῦν τὸν στέφανον· τῆς ἀ·
σκήσεώς σου· καὶ σερρᾶς ἀθλήσεως· Ϛ
τῆς μέχρι θανάτου σῆς στάσεως· καὶ τῶν
θαυμάτων σου, ἐπαξίως τὸν σωτῆρα μν·
σὲ θανάτου χς ἐδωρήσατο:~

Δόξα· ἦχος πλ δ·
Τ ὢν ὢν τροφωτισμένος· καὶ τῷ σοφῷ παύ
λῳ μεμαθητευμένος· ἐμνήσθης τὰ θεῖα,
καλῶς πολιτευσάμενος· καὶ τὸν πίστ
μέχρις αἵματος· ἀμεμβλαίστως σαφῶς
σὺν σερμισάμενος· καὶ πρὸς ἀρχηφόρους,
ἀνεδείχθης πρόδρομος ἀπόστολε· ὅθεν τοὺς
εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις
καὶ λίθοις καταπικρόμενος· ἔτυχες τῆς
μαρτυρείου τῶν σεφάνων· διὸ παμμά·
καρ πρέσβευε· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πί·
στει, τελούντων τὴν πανσέβαστον μνή·
μην σου:~ καὶ μῶν, Κύ·
Ψ τῦ παραδόξου θαύματος·
Χ αῖρε παρθένε νεόνυμφε· χαῖρε πρεσ·
βεία ἐλπίς· χαῖρε κόσμου καθάρσιον· χαῖ
ρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου
σώζουσα· ἡ τῦ θανάτου χαῖρε κατά·
λυσις· ὁ ζωηφόρος χαῖρε παράθεσις·
χαῖρε ἀμπλησις· τῶν σεπαλουμέ·
νων σε χαῖρε θῦ· θεῖον ἐνδιαίτημα, Ϛ
ὄρος ἅγιον:~ σρῶτη ὅμοιον·
Ψ τῦ παραδόξου θαύματος, ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ· ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως· ἡ
παρθένος ἔλεγεν· ἐν σρῶ σε ὡς ἔβλε·
πεν· ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον·
ὃν ἀνωδυνως φρικτῶς ἐκύησεν· ἔ·
κλαιε κράζουσα· οἴμοι τέκνον φίλτα·
τον· πῶς σε θνητός, θνητὸς καὶ ἀχάριστος,
σρῶ σεσταύρωσεν:~
Εἰς τὸν ςίχον ςιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·
Εἶτα λέγομεν ἅπ· ἦχος ά·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν·
Τ ὁ φωςὴρ τῶν σίχων καὶ ἀπόστολος·
τὸν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ ἐμπρέψαντα τιμό·
θεον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγον·
τες· χαίροις ὁ τρόπος τῆς πίστεως ῥάδα
μνος, τῆς τῦ θείου παύλου ὑποτίας·
χαίροις ὁ σεμνὸς μιμούμενος τὴν ἀρετήν,
Ϛ πολύσοφον σῶμα τῦ λόγου· χαίροις
ὁ τῶν περάτων ἐκλεκτὸς αὐλός· χαί
ροις Ϛ τῆς πίστεως ἄλαλμα· ὁ τ̄ ἐκκλη
σίας Ϛ στερέωμα:~ Δόξα· ἦχος β·
Ε μεγάλως σε· ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐν

βαβυ·

Digitized by Google

βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου στρουθ τὴν δύνα-
μιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ τὴν ζωοποιὸν
τῆς ἀναστάσεως ἑορτήν· καὶ γέγονεν ἐν
αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος ἐλευθερωτὴς εἰ-
δωλομανίας· καὶ μάρτυς ἀπαράγρα-
πτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν, εὐφημού-
μενος ἀθλητὴς ἀναστάσιος ὁ ἔνδοξος·
σὺν ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

Καὶ νῦν θκῖον·

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν·

Μόνη τὸν ἀχώρητον θν· ἀστενοχωρήτως
ἐν μήτρᾳ ἐκνοφόρησας· ἄνθρωπον γε-
νόμενον, δι' ἀγαθότητα· παναγία θεό-
νυμφε· διὸ δυσωπῶ σε· τῶν στενοχο-
ρούντων με κακῶν ἀπάλλαξον· ὅπως,
τὴν στενὴν εὐθυπόρως, τρίβον διοδεύ-
σας πρὸς πλάτος, φθάσω τῆς ἐκεῖ
μακαριότητος:~

στρόθι· ὅμοιον·

Ὑβρεις ὑπομείναντα πολλάς· καὶ ἐπὶ
στρουθ ὑσωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιη-
τήν· βλέψασα παράχραντε, ἔστενε
λέγουσα· ὑπερύμνητε κε, υἱὲ καὶ θεέ
μου· πῶς τιμῆσαι θέλων σου τὸ πλά-
σμα δέσποτα· φέρεις, ἐν σαρκὶ ἀτιμί-
αν· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνία, καὶ
συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε:~

τροπαρίον· ἦχος δ'·

Χρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐν
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος· ἤντλησας ἐκ τοῦ σκεύους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα· καὶ τὴν πί-
στιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας,
ἀπόστολε τιμόθεε· πρέσβευε χῷ τῷ θῷ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ἕτερον τοῦ μάρτυρος· ὁ αὐτός·

Ὁ μάρτυς σου κε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ
στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ
σοῦ τοῦ θυ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν
σου τοὺς τυραννοις καθεῖλεν· ἔθραυσε
καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐ-
τοῦ ταῖς ἱκεσίαις χε ὁ θς σῶσον τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν:~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῆς ὀκτωήχου,
καὶ τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἄνευ τῶν θκίων· Ψιμόθεον τὸν ἀπό-
στολον ἄσμασι τοῖς δεγεραίρω· ὠδὴ α'·
ἦχος α'· Θοῦ ἡ τροπαιοῦχος·

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν· καὶ τῆς
ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μά-
καρ διασκέδασον· φωτιστικῇ τῆς ἀπα-
θείας χάριτι· ὅπως θεοφάντορ· νῦν
ἐπαξίως ὑμνήσω σε:~

Ἰδὼν ὁ προγνώστης καὶ θς· σῆς δια-
νοίας τὸ κάλλος τιμόθεε· θείοις ἀποστό-
λοις σε· συλλειτουργὸν καταξιώσας ἔν-
δοξε· ὁ σοφῇ προνοίᾳ, τῶν καθ' ἡμᾶς
προμηθούμενος:~

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχήν· προνοουμέ-
νην τῶν ὅλων γινώσκομεν· ἕλλην γὰρ
ἀπόστολος· τῇ τοῦ χυ λελαμπρυσμέ-
νος χάριτι· νῦν τῷ θείῳ παύλῳ, συνα-
ριθμεῖται τιμόθεος:~

Ἕτερος κανὼν τοῦ μάρτυρος, ὅμοιος·

Ὀρθρῳ λαμπροτάτῳ σου χε· τῆς ἀνα-
στάσεως περιλαμπόμενος· ταύτης ὁ
ἐπώνυμος, ἀνατολῆς ἐξορμησθεὶς ὡς
ἥλιος· νῦν τὴν ἐκκλησίαν, περιαυ-
γάζει τοῖς θαύμασιν:~

Θείας ἀγαπήσεως πλησθεὶς, καρτερικῶς
τὰς βασάνοις ὑπέμεινας· μάρτυς ἀνα-
στάσιε· Ϛ τῷ χῷ ἀσκητικῶς ἠγλαϊσμέ-
νος κάλλεσι, χαίρων προσηνέχθης εὐῶ-
δες θῦμα παναρίστε:~ θτ·

Ἴλεον γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ εὐμενῆ
θεομῶρ δυσώπησον· λόγον ὃν ἐγέν-
νησας· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαν-
τα· σὲ γὰρ προστασίαν· καὶ σωτηρίαν
κεκτήμεθα:~

ὠδὴ γ'· Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς·

Ἐχύθη παμμάκαρ δαψιλῶς· ἡ χάρις
σοῦ τοῖς χείλεσι· καὶ ποταμοὺς δογμά-
των ἀνέβλυσε· τὴν ἐκκλησίαν χυ ἀρ-
δεύοντας· καὶ πολύχουν φέροντας,
τὸν καρπὸν τιμόθεε· χρηστοκῆρυξ θεό-
φρον ἀπόστολε:~

Οἱ πόδες οἱ σοὶ προφητικῶς· παμμά-

καρ ὡραιώθησαμ· ταμῦτα γὰρ μοῦμ σα
φῶς ὑποφέχουσαμ· ἀκηγελίσω εἰρή
μιμ ταμσοφε· τιὺ τὸμ πάλαι λύσαμ
τα, τῶμ αἰθρώπωμ πόλεμομ· τὸμ σω
τῆρα τῶμ ὅλωμ καὶ κῦ :~

Ν εκρῶμ σου τὰ μέλη τῆς σαρκός· τῷ λό
γῳ καθυπέταξας· τιὺ τῶμ χειρόμωμ
μάκαρ τιμῶντε· ἱκεσιμίαμ διδοὺς τῷ
κρείττομι· ἐ παλῶμ ἐκράτησας· καὶ ψυ
χὴμ ἐφαίδρυνας· ῥυθμιζόμενος παύ
λου διδάγμασιμ :~

Ψοῦ μάρτυρες·

Π ιὼ τείβομ ὀδεύσας τιὺ σεμιύ· ὃ πρὶμ
μὴ δι' ἀσκήσεως· τοῦς μαρτυρίου κλέ
ος τοῦ ἐκόψας· διὰ βασάνωμ ῥυ
φιὼ δι' ἐαίμενος· διὰ πόμωμ ἔμδοξε·
μάρτυς αἰαζάσιε· τιὺ οὐραμίομ τρό
φιμ δρεπόμενος :~

Ο πόμος ἀθλήσεως τῆς σῆς· εἰς πᾶσαμ ἐ
ξελήλυθε, τιὺ οἰκουμένῃμ μάρτυ αἰ
νῆτε· τοῦς αἵματι παμ γὰρ μέχρις αἵ
ματος, αἰτηκαλιζάμενος· μυσηφόρος
γέγομας· καὶ σεφαίῳ τῆς νίκης κεκό
σμησαι :~ ῳδ.

Ε κσοῦ αἰεβλάζησεμ ἡμῖμ, ὃ αὐτὸς ὃ
ἀμάραμτομ· ἀωδαίζομ πᾶσαμ τιὺ αἰ
θρωπότητα· τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτῆ
φύσεως· ὁ πρῶτος σωσίαρχος· καὶ ἐκ
σοῦ χεμόμενος· τοῦ χρόμομ παρδέγε
ται μέλος· ὁ εἱρμός·

Ο μόμος εἰδὼς τῆς τῶμ βροτῶμ οὐσίας τιὺ
ἀσθένειαμ· καὶ συμπαθῶς αὐτιὺ μορ
φωσάμενος· τοῦ ἐωσήμ με δι' ὕψους
δυάσαμ· τῆ δοαμσοι ἅγιος, ὁ τῆς δό
ξης κῦ· ὁ αἰσίως σε ἀγαθότητι :~

κάθισμα· ἦχος δ'·

Ψαχὺ τοῦ καταλαβε·

Τ οῖς θείοις χαρίσμασιμ αἰγλαιζόμενος·
ἐκόσμησας ἔμδοξε, τιὺ ἐφεσίωμ λαμ
πραμ· μητρόπολιμ ἀπόφηε· κῦρυξ
γὰρ αἰσεδείχθης, μετὰ παύλου τοῦ θείου·
πᾶσι τοῦ καταγγέλλας τὸμ σωτήριομ
λόγομ· διὸ τιμῶμτες αἰζόμεθα πίστει τιὺ
μνήμημ σου :~

Δόξα τῆ μάρτυρες ὅμοιον·

Ε μδόξη τελειότητος ὤφθης ὑποδή
μος· ὡς θείοις λαμπόμενος φωτα
γωγίαις τὸμ νοῦμ· ὅσιος ἐμ ἀσκήσει
καὶ ἐμ αἵματι μάρτυς· γέγομας θεο
φόρως· αἰαζασίσε μάρτυς· διὸ καὶ
τῶμ θαυμάτωμ ἐμ σοί· βλύζε τιὺ
χάριμ χῆ :~

Δόξα καὶ νυῦ Θε· ὅμοιον·

Ε καίνισας ἀχράντε τῷ θείῳ τόκῳ σου·
φθαρεῖσαμ ἐμ παλαισι, τῶμ γηγενῶμ
τιὺ θυμικὴμ· οὐσίαμ καὶ ἄγκρας· τοῦ
τας ἐκ τοῦ θαμάτου· τοῦς ζωιὴ ἀ
φθαρσίας· ὅδεν σε καταχρέος· μακα
ρίζομεν τοῦτο· παρδένε δεδοξασμέ
νη ὡς τοῦ εφήτευσας :~

τρῶ Θε· ὅμοιον·

Π αρδένε τοῦ αμώμως, μήτηρ χῦ τοῦ θῦ·
ῥομφαία διήλδε σου, τιὺ τοῦ αλαγίαν
ψυχήμ· ἡμῖν κραυγάζομεν, ἔβλε
ψας ἑκουσίως, τῶμ υἱὸμ καὶ θεόμ σου·
ὅμ τοῦ δυλογημένη, δυσωπῦσα μὴ
παύσῃ· συγχώρησιμ τῶμ ταισμάτωμ
ἡμῖμ δωρήσασθαι :~

ὠδὴ δ'· Θεος σε τῇ χάριτι·

Η ομίμως παμμάκαρ ἐμ ἀθλήσει ἐλό
μενος· δι' ἐγκρατείας τοῦ τελοῦς·
τὰς τοικυμίας τῶμ παθῶμ, τῷ μῶ καὶ
θυπέταξας· τῆς ἀρετῆς καταλαβὼμ
τιὺ ἀκρότητα· μεγαλομύρυξ θεόφρομ
τιμῶντε :~

Γ ράψας ὡς ἥλιος ὁ παῦλος ἔξέπεμ
ψεμ· ὡς τοῦ ἀκτῖμα φαεσμιύ· τιὺ
οἰκουμένῃμ δαψιλεῖ, φῶ τι καταλάμ
πουσαμ· πυρσοφαμῶς σε θεοφάντορ
τιμῶντε· τοῦς ὁδηγίαμ ἡμῶμ καὶ βε
βαίωσαμ :~

Π οθήσας θεμελίως τῶμ ἀρετῶμ ὃ ἀκρό
τατομ· καὶ δι' ἀγάπης συγκραθείς·
πόθῳ καταλήλομ ζωιὴ, μετῆλθάς
θεόληπτε διὰ τοῦτο· σοῦ κατο
πτεύω τὸμ ἔρωτα· καὶ τῆς αὐτῆ θεω
ρείας πιμπλάμενος :~

Ψοῦ μάρτυρες·

οὐδέμ

Ο ὐδέν σε τ̃ πρὸς χ̃ν̃ ἀγάπης ἐχώρισεν·
οὐ τῶν μελλόντων λι̃ ἐκκοπή· οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή· οὐ ξίφος οὐ θάνατος· ἀλλ'
οὐδὲ πῦρ οὐδὲ λιμὸς αἰμαχάσιε· τῆς οὐ-
Ϛ ρανίου χορείας ὁμόσκηνε:~
ων τόνως ἐπ' ὤμων τὸν σταυρόν σου αἴρόμε-
νος· κατηκολούθησας χ̃ω· ταῖς σωτη-
ρίοις ἐντολαῖς, καὶ τούτου γενόμενος,
ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου ἐμαρτύρησε·
μῶν ἀπολαύσεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότη-
τος:~ ϑκου·
Χ αρᾶσοι, σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμε-
νος· ὁ ἀρχιστράτηγος ἀγγέλων· ἀνηγγέλισα-
το ἐπώνυμον· ὁθ̃ ἐξελύσεται μετὰ σαρ-
κὸς, ἐκ σοῦ παρθένε παναχράντε· εἰς
σωτηρίαν τῶν πόθῳ ὑμνούντων σε:~
ὠδὴ ε· θς̃ ὢν εἰρήνης·
Ψ οῦ πρώτου καὶ ἀϋλότατον αἰτίου φωτός·
ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσούμενος·
τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας· κηρύ-
γματι σεσωτῆρι· φωσφὼρ τῆς ἀσεβείας·
ζωῆς λόγον ἐπέχων· θεοφανῶς δε-
δειγμένος· ἱερομύστα παμμακάριστε:~
Ο παύλου τοῦ ϑείου σκεῦος μαθητής· διδα-
σκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται· τὰ τύ-
που διανοίρων τὰ διδάγματα πιστῶς·
δι' ὧν τῆς ἀσεβείας· τοὺς φῶς ὁδηγή-
σεται· ἐκμυκτὸς ὀρθείζομεν, δεξιολο-
γούμενον σε φιλανθρωπε:~
Α μωμητὴς ὁ παῦλος δευτέρα φανείς·
λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι·
τῇ ταύτης ἐπιμώσει, κατεφώτισεν ἡ-
μᾶς· τούτου συγκρατώτης· πιστὸς ἐ-
δείχθη· τῇ αὐτοῦ παντευχίᾳ· νικητι-
κῶς ἀναφερεξάμενος:~
ϑοῦ μάρτυρος·
Ο πάλαι καυχώμενος ἄμεμφα· καὶ τὴν
γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι· καὶ μά-
την φρονατόμενος τὴν θάλασσαν σο-
φέ· εἰς ἄπαν ἐξαλείφειν· ταῖς σαῖς
ἀνδραγαθίαις· αἰμαχάσιε μάρτυς· κα-
ταπατεῖται ὁ ἀμπλεος:~
Η νόμιμος ἀθλήσας ὁ μάρτυς χ̃υ· καὶ νι-
κήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα· θεου-
μάτων τὴν ἐνόρκησιν, κομίζεται σα-
φῶς· μόνοις γὰρ θεραπεύῃ· καὶ δαίμο-
νας ἐλαύνει· τῇ χ̃ῦ τῇ δυνάμει· τε-
Κ ερατουργῶν ὁ αἰμαχάσιος:~ ϑκ·
αταίραν τῆς εὐας τῆς πολύτεκνος μητρός·
τῷ σῷ τόκῳ παρθένε κατήργησας· τῷ
κόσμῳ ἀλογίαν ἀμαυτείλασα χ̃ῳ· διό
σε γεγηθότα· καὶ σώματι καὶ γλώττῃ·
θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντά μα-
καρίζομεν:~
ὠδὴ ϛ· Ϭ πλαίσιον ἰωνᾶ·
Α ρμα τοῦ ϑῦ, ἐφαμίνε τιμᾶθεε· βασά-
ζων αὐτῷ Ϭ ϑεῖον ὄμομα· κατεμώ-
πον, τῶν ἀλέων τυραμύνων θεόλητε με-
μὴ τοσόμενος τὴν τούτων ἀγριότητα·
σὺ γάρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τῷ σωτῆ-
ρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο:~
Ϭ τέφος ἀπρεπὲς, ἐδέξω τιμᾶθεε· πα-
μόλβιε θεόφρον ἀπόρθλε· καὶ διάδη-
μα· βασιλείας ἀξίως ἐκομίσω· καὶ
παρέσχηκας τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου σου·
παύλῳ, σὺν ἀγαλλιώμενος· ἐν σκηναῖς
ἀϋλίαις μακάριε:~
Μ ύρου μοκτῆ, τιμᾶθεε πανόπλιμε· σαρ-
κὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος χ̃ῦ· ὃς
φραιγόμενος· ἀνδρίας τῆς τούτου με-
τείληφας· καὶ μετέδωκας τοῖς πί-
στει σοι προσφέρουσι· μύρα, τῶν ἀρ-
ρήτων ἄγιε· τῆς αὐτοῦ μοκτῆς διαλέ-
σεως:~
Ἄ ϋλη τοῦ ταύρου· σαφῶς λαμπρυνό-
μενος· τῆς πλανῆς Ϭ ζωφώδες διέ-
λυσας· καὶ νενίκηκας· συμπλακεὶς
τῷ τυραμνῳ παμένδοξε· καὶ χαίρων
ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια· μάρτυς, χ̃ῦ
ἀναστάσιε· συγχορεύων μαρτύρων στε-
φανίταις:~ ϑκ·
Π ᾶς ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος· ὁ
τῶν προφητῶν σοῦ προηγόρευσε·
Ϭ μυστήριον, τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας
συλλήψεως· τῆς ἐκ σοῦ τοῦ ϑεοῦ λό-
γου μητροπάρθενε· σὺ γάρ, τὴν ἀλη-
θεστάτην τε· Ϭ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφα-
νέρωσας:~

βασιλέως ὀυ̅ι̅ου παρθένε· ἐν ᾗ σαρκί· ἀνεπαύσατο θέλων· καὶ τὸν πολὺν ἡμῶν κόπον ἀφείλατο· καὶ ἵδρυσε τῷ πρ̅ι̅κῷ, ὡς ἠυδόκησε θρόνω τὸν ἀν̅ο̅ν·

Ο εἱρμός·

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς κν̅, καὶ αὐτῷ ἀπαστελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ἅδη προσήστισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ θ̅ς̅ με ἀνάγαγε:~

κοντάκιον· ἦχ̅ ἢ δ'· Ψῆ ὑπερμάχω·

Τὸν τῆς τριάδος ἐραστὴν τὸν μέγαν μάξιμον· τὸν ἐκ διδάξαντα τρανῶς πίστιν τὴν ἔνθεον· τοῦ πιστεύειν τὸν χν̅ ἐν δύο φύσεσι· θελήσεσί τε καὶ ἐνεργείαις ὑπάρχοντα· μεγαλοφώνως οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν· ἀνακράζοντες· χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως:~

ὁ οἶκος·

Ἀνοιξόν μου τὰ χείλη, ὁ θ̅ς̅ ὁ σ̅ήρ μου· Ὁ δόσμοι θείαν χάριν ἑλκύσαι τοῦ ἀξίως ὑμνῆσαι χε̅, τὸν ἐξόχως σου ὑπὲρ ἅπαντας, κηρύξαντα τὰς φύσεις· διὸ καὶ παρ' ἡμῶν ἀκούει ταῦτα· χαῖρε φωστὴρ καταυγάζων κόσμον· χαῖρε λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου· χαῖρε μοναζόντων λαμπτὴρ διαυγέστατος· χαῖρε τῶν μαρτύρων τὸ κλέος καὶ στήριγμα· χαῖρε ὄντως ἐγκαλλώπισμα ἐκκλησίας καὶ στύλος· χαῖρε ἔρεισμα τῆς πίστεως καὶ ἀσάλευτος βάσις· χαῖρε ὅτι καθεῖλες τῶν αἱρέσεων θράσος· χαῖρε ὅτι προθύμως ὑπὲρ χ̅ῦ̅ μέλη τέμνη· χαῖρε χαρὰ τῶν πίστει τιμώντων σε· χαῖρε χαρᾶς πληρῶν τοὺς ποθοῦντας σε· χαῖρε πολλοὺς τοῦ βελίαρ λυτρώσας· χαῖρε πιστοὺς τῷ θ̅ῷ προσενέγκας· χαῖρε κῆρυξ τῆς πίστεως:~

ἕτερον κοντάκιον ἦχ̅ δ'· Ἐπεφάνης·

Ἱεραῖς διέπρεψας, ὁμολογίαις, Ὁ πρὸς φῶς ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἤρθης ἀπὸ γῆς· κατεστεμμένος ὦ μάξιμε· τοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Ο οἶκος·

Τῶν ἱερέων ἡ κρηπὶς, ἡ βάσις τῶν δογμάτων, ἡ σάλπιγξ τῆς σοφίας, καὶ τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς, κόσμω προανίσχει, μάξιμος ὁ θαυμαστὸς, διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον· τούτου οὖν πρὸς τὴν λάμψιν, ἀνάστητε πάντες, τὴν παρρησίαν καὶ τὸν ζῆλον εὐφημοῦντες, ὃν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, δι' ἣν ὡς ἀληθῶς, ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης παρετάξατο στερρῶς κατὰ τῶν λύκων, οὓς καταβαλὼν, βραβείοις νίκης ἐστέφθη· ὅθεν βοῶμεν αὐτῷ· Ψοὺς τὴν σὴν μνήμην τιμῶντας περίσωζε:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κά· μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̅ς̅ ἡμῶν μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ· ζ̅ι̅· Ἀχειράγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύσις· Καὶ χερσὶ θ̅ῦ̅ μάξιμε ψυχὴν δίδως· Εἰκάδι πρώτη πότμος μαξίμου ὄσσ' ἐκάλυψεν·

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνοις κωνσταντίνου τοῦ ἐπικληθέντος πωγωνάτου, ὄντος ἀπογόνου ἡρακλείου· ταῖς μεγίσταις οὖν τιμαῖς ὑπὸ τῶν πρώην βασιλέων δεξιωθεὶς, καὶ ἱκανὸς ὢν ἐν ταῖς πολιτικαῖς διηγήσεσι· τὰ πρακτέα ὑφηγεῖσθαι διὰ λόγων καὶ τρόπων, καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου σύνεσιν, εἰς τὸ τοῦ πρωτοασυκρήτης προεβιβάσθη ἀξίωμα· καὶ βουλῆς τοῖς βασιλεῦσι γέγονε κοινωνός· ἐπεὶ δὲ ἡ πονηρὰ καὶ ἔκφυλος δόξα τῶν μίαν θέλησιν ἐπὶ τῆς διὰ σαρκὸς τοῦ χ̅ῦ̅ οἰκονομίας ἀνοήτως Ὁ δυσσεβῶς ἐπεκράτει· ὅσον ἐπ' αὐτοῖς τὴν μίαν τῶν δύο φύσεων ἀναιρούντων· Ὁ διατάγματά τινα τὴν κακοδοξίαν κρατύνοντα, κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐπόμπευσε· καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλης προὔκειτο ἐκκλησίας· οὐκ ἀνασχόμενος τῇ τῶν ἀσεβῶν κοινωνία συνασεβεῖν, ἀφεὶς τὰς κοσμικὰς ἀρχὰς, εἵλετο μᾶλλον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ θ̅ῦ̅ περρίφθαι, ἢ ἐν σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν κατοικεῖν· καὶ καταλαβὼν τὸ ἐν χρυσοπόλει μοναστήριον, τὴν κόμην ἀπέθετο, οὗ καὶ καθηγητὴς ὕστερον γέγονεν· εἶτα θείω ζήλω ὥς περ

ὑπὸ

τοῦ πυρὸς ἁλαφθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν ῥώμην κατέλαβε· καὶ πάντων τὸν μακαριώτατον μαρτύρων, τοπικὴν συναθροῖσαι σύνοδον, αἰτιάσασθαι τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς δυσσεβοῦς δόγματος, τῶν μίαν τοῦ χῦ θέλησιν ληρωδούντων παρέπεισεν· ἀλλὰ καὶ εἰς ἔλεγχον τῶν οὕτω φρονούντων λόγοις γράψας καὶ ἐπιστολαῖς, λογικαῖς ἀποδείξεσι καὶ γραφικαῖς τῆς καθ' ἡμᾶς πίστεως τὴν ἀκρίβειαν βεβαιούσας σωθεὶς, πάντα χοῦ τῆς οἰκουμένης ἀξέπεμψεν· αἰτιάσας δὲ ἀπὸ ῥώμης μετὰ τῶν δύο αἰτιασαμένων τῶν μαθητῶν αὐτῆς, εἰς ἀθηνὰς παρὰ τῆς συγκλήτου καθίσταται· ὁμοδοξούσης τῇ τοῦ βασιλέως αἱρέσει· καὶ πάντων ὑπεικόντων τῷ βασιλεῖ, αὐτός τε αἰτιᾶται, καὶ τοὺς ἄλλους εἰς ἀποστασίαν κινεῖ· ἁμαρτία διὰ τῶν ἐπιστολῶν φρονεῖν μεταπείθων αὐτούς· ὅθεν τούτῳ πέμπεται ὑπὸ φρουρὰν κατὰ τὴν θεάκην· καὶ ἐπιμένων τῇ ὀρθοδοξωτάτῃ, τὴν χεῖρα καὶ τὴν γλῶτταν ἀκροτηριάζεται· κἀκεῖθεν εἰς ὑποδρομὴν κατὰ τὴν λαζικὴν πέμπεται· ἔνθα τοῦ τρισὶ χρόνοις διαγαγὼν, ἐν τοῖς οἰκείαις τοῦ σώματος χρείαις αὐτὸς ὑπηρετησάμενος· καὶ πλήρης ὢν ἡμερῶν, μικρὸν νοσήσας, ἀπεπαύσατο ἐν κῷ· ἔνθα κατετέθη ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου ἀρσενίου ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ τῶν λαζῶν· πολλὰς θαυμάτων ἐνεργείας καθ' ἑκάστην ποιῶν· λέγεται δὲ μετὰ τὴν ἐκτομὴν, αὖθις ὑπὸ θῦ παραδόξως ἀποκατασῆναι τὴν γλῶτταν, καὶ γραφῶς φθέγγεσθαι, μέχρις αὖ ἐν τῷ βίῳ ὑπῆρχεν· τῶν δὲ δύο αὐτοῦ μαθητῶν· ὁ μὲν πρεσβύτερος αἰτιασάμενος ἴσα τῷ διδασκάλῳ τὴν γλῶτταν καὶ τὴν χεῖρα τμηθεὶς, μακρὰν ἀποείθη· ὁ δὲ νεώτερος αἰτιασάμενος, ἔμεινε τῶν κατὰ θεάκην φρουρίων πεμφθεὶς, τὸν βίον κατέλυσεν :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος νεοφύτου· ⁋.

Τὸν νεόφυτον ἐκριζοῖ γῆθεν δόρυ·

Νεοφύτου κάλλιον οἷά τοῦ θάλλος·

Οὗτος ἦν ἐκ νικαίας τῆς κατὰ βιθυνίαν· παῖς ἀσεβῶν καὶ χειμαμῶν γεννήτορων, θεοδώρου καὶ φλορεντίας, ἀπὸ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ· ἀφ' ὗς δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, ἦν χάριτος πλήρης θῦ· ἔνθα τοι γὰρ ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, μετὰ τῶν παίδων οἷς ἀπὸ μαθήμασι γραμμάτων συνῆν, προσηύχετο· καὶ ταῦτα παραδόξως διέφερε, ὃ κατὰ τὰ σα τοῦ μειρετὰ τὴν κλίμακα τοῦ μειχεῖχεν αὐτῆ, ἀνθρωπίνως δὲ φθεγξαμένης αὐτῆς· ἐπεὶ ἡ τοῦ ἁγίου μήτηρ τῷ δέει ἐξέθαμε, ταύτην αὐτὸς διὰ προσευχῆς ἤγαρε· ὃ δὲ ὄρος τοῦ ὀλύμπου καταλαβών, εἰς ἓν τῶν σπηλαίων εἰσέδυ, ἔνθα ἡ ὁδηγοῦσα αὐτὸν τοῦμειρετὰ ἔδοξεν εἰσελθεῖν· ἐν ᾧ ἐν αὐτῷ θηρίον ἀποδιώξας· ἐποιεῖτο ἐκεῖσε τὴν οἴκησιν, ἀπὸ ἀπέλου φερόμενος· τῇ δὲ ἑμδεκάτου ἔτους ἐπιβάς, δι' ἀποκαλύψεως· ἐκ τοῦ ὄρους κατῆλθε· καὶ τοὺς γεμμήσαντας ἀπασαμένος, καὶ ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς χορηγήσας τοῖς ἐνδεέσι· καὶ πάλιν ὄρος καταλαβών, τῷ πεντεκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς ἡλικίας αὐτοῦ παρέσχη τῷ ἡγεμόνι δεκίῳ, δι' ἐπικουρείας ἀπέλων, τὴν προσ αὐτὸν ποιούμενος κάθοδον· ὅθεν διὰ τὴν ἀποστασίαν παῤῥησίαν, πρῶτον μαστίζεται· εἶτα εἰς κλίβανον πυρὸς ἐμβάλλεται· σωθεὶς δὲ τῇ τοῦ χῦ χάριτι, θηρίοις ἀφίεται· ἐπεὶ δὲ τῆς ἀπάντων ἀβλαβὴς διέμεινεν λύμης, ἐπιπεσόντος αὐτῷ βαρβάρου πυὸς αἰρεῖται ξίφει :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̃ς ἡμῶν ζωσίμου, ἐπισκόπου συρακούσης σικελῶν νήσου· ⁋.

Μετάσιος ζώσιμος εὗρεν ἐκ βίου·

Ὃς πρὸ ταύτης πᾶς μετάσιος βίος·

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ σικελίας· ὑὸς γομέου πίσων καὶ ἁλαβῶν, καὶ ἐν αὐτάρκεια βιώντων· οἳ πλὰξ εἶχον κτῆμα πλησίον

λουκίας

λουκίας τῆς παρθένου, ὅτε δὲ ἐγεννήθη ὁ ζώσιμος ϛ ἀπεγαλακτίσθη, ἐδόθη δῶρον τῇ ἁγίᾳ λουκίᾳ καὶ ἔτος καὶ ὃ κτῆμα· ἐν τῇ μονῇ οὖν ἀναστραφεὶς, γέγονε προσμονάριος τῆς θήκης τῆς ἁγίας· καὶ τότε ἀπελθὼν πρὸς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, οὐδὲ πρὸς μικρὸν συνεχωρήθη διατρίψαι αὐτὸν μετ' αὐτοὺς, ἀλλ' εὐθὺς ἀντεπέμφθη πρὸς τὸν ναὸν τῆς ἁγίας· εἰπόντων αὐτοῦ τῶν γονέων, ὅτι ἐκεῖ ὀφείλεις εἶναι, ὅπου καὶ ἀφιερώθης· τριάκοντα δὲ ἔτη ποιήσας ἐν τῇ μονῇ, ἐγένετο ἡγούμενος ἐν αὐτῇ· εἶτα γέγονε καὶ ἐπίσκοπος τῆς πόλεως συρακούσης, ὑπὸ θεοδώρου πάπα ῥώμης· καὶ καλῶς ποιμάνας ὃ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ λογικὸν ποίμνιον, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέψας ἐξ ἀπιστίας εἰς πίστιν, καὶ ἀπὸ κακίας εἰς ἀρετὴν, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη· ζήσας ἔτη πεντήκοντα:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐαλλεριανοῦ· κανδίδου, καὶ ἀκύλα·

Οὗτοι ἤθλησαν ἐπὶ τῆς βασιλείας διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ, καὶ λυσίου δουκός· ἐν γὰρ τοῖς ὄρεσι κρυπτόμενοι τραπεζοῦντος, κρατοῦνται ὑπὸ λυσίου· καὶ ὁμολογήσαντες τὸν χν· ἐξορίζονται ἐν στενοχώρῳ φρουρίῳ τῆς λαζικῆς χώρας, πιτυοὺς καλουμένῳ· ἐκεῖθεν τὲ εἰς τραπεζοῦντα ἄγονται· καὶ τῷ δουκὶ παραστάντες, βουνεύροις καταξαίνονται τὰς σάρκας· εἶτα ἀναρτηθέντες, σιδηροῖς ὄνυξι σπαράσσονται· ϛ λαμπᾶσι πυρὸς καταφλέγονται· ὡς δὲ πρινὴς κατέπεσον οἱ αἰκίζοντες αὐτοὺς δήμιοι· ταραχθεὶς ὁ ἡγεμὼν, φρουρεῖσθαι τοὺς ἁγίους προσέταξε· μετὰ δέτινας ἡμέρας κρατηθεὶς καὶ ὁ ἅγιος εὐγένιος· ἀνεύρετος γὰρ ἦν ἔτι· καὶ τὸν χν καὶ αὐτὸς ὁμολογήσας· ἐτύφθη ἀνηλεῶς· ἀπελθὼν οὖν μετὰ τοῦ ἄρχοντος εἰς τὸν ναὸν τῶν εἰδώλων καὶ εὐξάμενος, πεσεῖν ἐποίησε πάντα τὰ εἴδωλα καὶ συντριβῆναι ὡσεὶ κονιορτόν· διὸ καὶ σχινίοις διαταθεὶς, ῥοπάλοις ἁδροῖς τύπτεται· εἶτα ἀναρτᾶται· καὶ τὰς πλευρὰς σιδηροῖς ὄνυξιν εὐτόνως ξέεται· καὶ λαμπᾶσι πυρὸς κατακαίεται· ἅλμη σὺν ὄξει δρυμυτάτω περιαντλούμενος· εἶτα καμίνῳ κεκαυμένῃ ὁμοῦ πάντας τοὺς ἁγίους ἐμβάλλουσιν· ἐξ ἧς ῥυσθέντες, ξίφει τε λειοῦνται:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς ἁγίας εἰρήνης ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ, τῇ οὔσῃ πρὸς θάλασσαν, καὶ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ἁγνῆς· ϛι·

Ἁγνὴν οἱ λάγνοι θέντες εἰς οἶκον σκότους, Πάμφωτον αὐτῇ προυξένησαν οἰκίαν·

Ἡ ἁγία μάρτυς ἁγνὴ ὑπῆρχεν ἐκ πόλεως ῥώμης, γένους λαμπροῦ· αὕτη πρόσφορον ἔχουσα τὸν βίον τῷ ὀνόματι· πολλὰς γυναῖκας πρὸς αὐτὴν ἀπιούσας, ἐδίδασκε τὸν λόγον τῆς ἀληθείας· καὶ τὸν χν θν γινώσκειν προετρέπετο, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύειν· τούτων εἰς ἀκοὰς ἐλθόντων τοῦ ἄρχοντος, ἁρπάζεται εὐθέως· καὶ παραστᾶσα προετρέπετο θύειν· ἢ εἰ μὴ θύσασα, εἰς πορνεῖον ἀπάγεσθαι· ἡ δὲ, οὔτε τοῖς θεοῖς σου θύσω, οὔτε περὶ τοῦ πορνεῦσαι μέλλει μοι ἔλεγε· θαῤῥῶ γὰρ τῷ θῶμου ὅτι ἐκφεύξομαι αὐτὸ, βοηθουμένη ὑπ' αὐτοῦ· ταῦτα ἀκούσας ὁ παράνομος ἄρχων, ἐκάλει τὸν πορνοβοσκὸν, καὶ παρεδίδου τὴν φερώνυμον ἁγνὴν πομπεύειν μετὰ ἐν δύματος ἑνὸς, εἰς ἔνδειξιν προστάξας· ὡς δὲ παρέστη εἰς ὃ τοῦ σατανᾶ ἐργαστήριον, καὶ προσήει ἕκαστος ἐξυβρίσαι βουλόμενος, μὴ δενὸς κωλύοντος· ἀλλὰ μᾶλλον ἐπιτρεπομένων πάντων ἀδεῶς καὶ ἀπερισκέπτως ταύτῃ προσέρχεσθαι, εὐθὺς ἀπεναρκοῦν, καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ἐμβλυνόντο καὶ ὡς νεκροὶ διέκειντο· τότε τίς οἷα φρονῶν μέγα, ἀλαζὼν καὶ τοὺς εἰσιόντας ὀνειδίζων· ὥς τις

θηλυ-

ηλυμαμεὶς ἵππος εἰσελθὼν, μετὰ πολ
λοῦ τοῦ θεάσους, προσκλίσε τῇ ἁγίᾳ παρ
θένῳ· ὃ παραχρῆμα γέγομεν ἄπνους,
καὶ εἰς γῆν κατέπεσε· πλείσης δὲ ὥρας
διελθούσης, εἷς τῶν ἐκεῖ παρόντων αἰε
βόησε λέγων· μεγάλη ἡ πίσις τῶν χρι
σιανῶν· εἰσελθόντων δὲ καὶ τῶν λοι
πῶν, μεγάλη ἡ τοῦ χῦ δύναμις, μιᾷ φω
νῇ πάντα ἐβόησαν· ταῦτα μαθὼν ὁ ἄρ
χων, παρέσησαν τῇ ἁγίαν, ἤκαγον δὲ
ἐκ τὸν νεκρὸν ἔμπροσθεν αὐτοῦ· ὃ φυ
σί· λέγε πονηρὸν γυναιον, πῶς τὴν νεα
νίσκον ἀπέκτειυας· καὶ ἡ ἁγία· ὅτε ἐ
κέλευσας σὺν ὑβριθῆναί με ἔφη, ἀπα
γομένης μου, σωηκολούθησέ μοι πὶς νεα
νίας λύχνομοῶν· καὶ εἰσελθὼν ἵστατο
παρ' ἐμοί· ὃς ἐκ τῶν νέων Θεῶν θυμίαμ
ἀμβλυώσω διετέλη· ἐκ τὸν ἄνδρα τοῦ
τον ὃν νεκρὸν ὁρᾶς, ὕστερον προσελ
θόντα μετὰ ἀλαζωνείας καὶ θεάσους,
πρὶν ἅψασθαί μου, πρὶν ῥῖψαι φωνὴν,
τοιοῦτον εἰργάσατο οἷον βλέπεις ἀρτι· ὁ
ἄρχων φησί· καὶ πὶς ὗτος· ἡ ἁγία εἶ
πεν· ὁ κς καὶ θς μου ἀπέστειλε τὸν ἄγγε
λον αὐτοῦ, ὕβριν γενέσθαι κατ' ἐμοῦ
κωλύοντα· καὶ ὁ ἄρχων· εἰ τοίνυν βού
λει ἡμᾶς πεῖσαι ὅτι ἀληθῆ λέγῃς,
παρακάλεσον τὸν θν σου καὶ ἀνάστησον
αὐτόν· τότε ἡ μάρτυς τὰς χεῖρας εἰς οὐ
ρανὸν ἄρασα καὶ προσευξαμένη, ἀνέ
στη παραυτίκα ὁ νεκρός· καὶ δεξήσαν
ἅπαντα Θεῷ τῷ παραδόξω τούτῳ θαύ
ματι· καὶ αὐτὸς ὁ ἄρχων καὶ πολλοὶ
ἀνέκραξαν· μεγάλη ἡ δύναμις τῶν
χρισιανῶν· καὶ μέγας ὁ ἀληθεία ὁ θς
τῆς ἀγενεσάτης γυναικός· πινὲς δὲ τῶν
δυσεβῶν καὶ ἀκαθάρτων, ἐβόησαν
πρὸς τὸν ἄρχοντα· ἄρον αὐτὴν ἐκ μέ
σου ὅτι διὰ μαγγανείας ποιεῖ ἃ δοκεῖ ποι
εῖν ἀξαίρετα· τότε πυρίκαυσον γενέ
σθαι τῇ ἁγίᾳ προσέταξε· ἀναφθεί
σης δὲ μεγάλης φλογὸς, ἡ ἁγία κατα
σφραγισαμένη ἑαυτὴν, εἰσῆλθε θαρσα
λαίως ἐν τῷ μέσῳ· καὶ τὴν ἀγχὴν Θεοῦ

Ο ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΓΑΘΗΣ

ἐκόμασος ἔχουσα, ἀνέδραμε πρὸς κν, ὃ
σῶμα καταλιποῦσα· μετὰ δὲ ὃ κατα
παῦσαι τὴν πυρὰν, φιλόχριστοί πινὲς
ἐν κρυπτῷ λαβόντες ὃ τίμιον αὐτῆς
λείψανον, ἐν τίμως ἐνίδευσαν δοξά
ζοντες τὸν θν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι τέσσαροι μάρτυ
ρες ἐν τύρῳ, ξίφει τελειοῦνται· ᾗ·

Ὁ τρόπος ἀθλήσεως τῶν τεσσάρων φωνὴ
μία· Ἡ μὲν θανάσκειν ἐκ ξίφους ἀθυ
μία· Ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα, χειρικὴ τοῦ
ἀσώτου·

Ἅ σωτος εἶπὶς ὡς ἐγὼ παῤῥῶν ἴθι·
θείς γὰρ οἶκτος πᾶσιν ἤνοικται θύρα·

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς ἰουδαίας·

Μίαν φύσιν τειάδος· μίαν θέλησιν ἔ
φης· μίαν ἐνόργλαν· θὸν δὲ σαρκωθέν
τος· δύο φύσεις θελήσεις· ἐνεργείας ἐ
κήρυξας· ὁ τῶν πρῶν ἡμῶν, θς ἀνύλο
γητος εἶ:~

Ο ὐθελήματα δύο· διαιρούμενα χωρίς
ἐναμπότητι· ποιότητι δὲ μᾶλλον ἀνεκή
ρυξας πᾶρ· φύσιν ἃ διαφέρονται· ὁ τῶν
πρῶν ἡμῶν, θς ἀνύλογητος εἶ:~

Γ πίλιν ὀρθοδοξίας· τοὺς ἐνθέους σου λό
γους πᾶρ κατέχοντας· τὸν ἕνα τῆς τειά
δος, ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις· καὶ θελήσεσι
σέβομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς ἀνύ
λογητος εἶ:~

Δ ύο πᾶρ εἰδότας· ἐνώρεως τῆς οἰκτιρ σε
σαρκωμένου θῦ· διπλᾶς αὐτεξουσίους·
θελήσεις διδαχθέντας· τοῦτο σοῦ αἱμα
μέλπομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θς ἀνύ
λογητος εἶ:~

Η αρθενικῶς ἐνηνδύος· σαρκωθεὶς ἐπεφά
νης εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· διόσου τὴν μετ',εἰ
δότας θεόν· ἀνεκείρως κραυγάζομεν· ὁ
τῶν πρῶν ἡμῶν θς ἀνύλογητος εἶ:~

ἄλλος· παῖδες ἑβραίων·

Θ ῦρμον ζωοκαυστον ποιήσαι· ὁ παραμύ
θιος ἐν τούτῳ κατακλείει· ἐν ἡμέραις
τεσσίν· ἐφλέχθης δὲ οὐδ' ὅλως· ἀνα
βοῶν μεόφυτε, ὁ θς ἀνύλογητος εἶ:~

Η δετο ὕμνος παραδόξως· ἱσταμένη φλο
γὸς ἐν

γὸς ἐν μέσῳ μάκαρ· ἡ γὰρ δρόσος θῦ· αἰνέψυχέ σε μάρτυς· αἰναβοῶντα κε· ὁ θς εὐλογητὸς εἶ :~

Μέγιστον θαῦμα καταπλῆττον· πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς, συμφλέξαν σε θεόφρον· διεκχυθὲν κατέκαυσε, τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους :~ θκίον·

Ὤφθης ἀστέλων ὑπερτέρα· βουλῆς ἄστελον μεγάλης τετοκυῖα· θκε ἁγνὴ, ὦ πάντες μελῳδοῦμεν· εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θς εἰς τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ η'· Νικηταὶ τυραννου·

Ὁλικῶς ποθήσας· τὸν ὑπερποθήσαντα γένος αἰῶν· τὸν στρόν σου ἦρας, καὶ αὐτῷ μακάριε συνεστρώθης· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κν :~

Ζεννωθεὶς ἁπάσης, ἡδονῆς μακάριε θανατηφόρου· σεαυτὸν εἰργάσω, ὅλον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον θεῖον· εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κν :~

Ἀπηνοῦς τυραννου, δυσσεβοῦς ὠμότητος οὐ κατεπλάγης· ἀλλ' ὡς πύργος ἔστης, ἀκλινὴς ἀκράδαντος ὀρθοδοξίας· εὐλογεῖτε κράζων τὰ ἔργα :~

Ζωηφόρον αἴγλην· ἐκ μιᾶς θεότητος τρισυποστάτου· δεδεγμένος ὤφθης, τοῖς ἐν σκότει ἥλιος, καὶ πλανωμένοις· εὐλογεῖτε μέλπων τὰ ἔργα :~ θτ·

Τοῦ ἀδὰμ παρθένε· τοῦ παραπεσόντος μὲν ὤφθης θυγάτηρ· τοῦ θυ δὲ μήρ, τοῦ ἀνακαινίσαντός μου τὴν οὐσίαν· ὃν ὑμνοῦμεν πάντα τὰ ἔργα ὡς κν :~

ἄλλος· Ἐπιπλασίως κάμινον·

Νέω παμμάκαρ σώματι· καὶ τελείω φρονήματι· τὴν τοῦ ἀρχεκάκου πονηρίαν ὤλεσας· φυτὸν ὡραιότατον, αἰναβλαστήσαν ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῦ ἐξ ἰεσσαὶ αἰναβλαστήσαντος ῥίζης· πρὸς ὃν βοᾶς, ἀπαύστως· ἱερεῖς αἰνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ἐν τῷ σταδίῳ θῆρέν σε· ἀθλοφόρε ἡδέσθησαν· ὥς περ δανιὴλ τὸν ἱερὸν τὸ πρότερον· χυ γάρ σε ἔγνωσαν· τῶν παθημάτων μάρτυρα· ὃν ὁμολογῶν τὰς ἀνηκέστοις βασάνοις, ὑπέμεινας κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ ἐγνωκώς σε πρότερον· ἐν τῷ ὄρει νεόφυτε· λέων παμμεγέθης ἐν σταδίῳ δέσμιον· ἀχθεὶς ἐπαφίεται· εἰς τιμωρίαν σὴν ἀθλητά· καὶ αἰναγνωρίσας προσεκύνει σοι φόβῳ· αἰδοῖ συγκεκραμμένος· Ὁ πηγὰς κατανύξει· δακρύων εὐαισθήτως· προχέων θεομάκαρ· θτ·

Νέον παιδίον τέτοκας· τὸν πρὸ πάσης τῆς κτίσεως· φυτὰ ἐκ πρς αἰνερμηνεύτως πάναγνε· αὐτὸν οὖν ἱκέτευε· παλαιωθέντα παίσμασι· νῦν αἰνακαινίσαι, καὶ βοῶντα με σῶσον· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε· ἱερεῖς αἰνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Ὁ εἱρμός·

Ἐπιπλασίως κάμινον· τῶν χαλδαίων ὁ τύραννος· τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανεὶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών· τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ αἰνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς αἰνυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ'· Ψὸν προδηλωθέντα·

Ἔτι σου ὡς ἄβελ τὸ αἷμα καὶ εἰς αἰῶνας· τὰ θεόπνευστα δόγματα· φωνῇ διαπρυσίῳ· τῇ χυ ἐκκλησίᾳ κηρύττει· μάξι με παμμάκαρ καὶ παμμέγιστε :~

Τέτμηται ἡ χείρ· γράφει δὲ τῷ θείῳ δακτύλῳ, ὡς καλάμῳ καὶ μέλανι· τῇ τετμημένῃ γλώττῃ· Ὁ τῷ σῷ αἵματι τῷ τιμίῳ· πίστιν ἐν καρδίαις τὴν ὀρθόδοξον·

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, ἡ ἔνθεος παῤῥησία· καὶ τὸ πῦρ τὸ ἐγκάρδιον· τῆς ἐνθέου ἀγάπης· δι' ἣν ὅσιε τὴν τοῦ αἵματος χύσιν· μάξι με ὑπέστης προθυμώτατα :~

Ἵστασο πρὸ βήματος θείου μετὰ μαρτύρων· οἷς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως, ἐκοινώνησας πέρ· καὶ ἡμᾶς οἰκειῶν τῷ δεσπότῃ· καὶ σοῦ μιμητὸς ἀπεργαζόμενος :~ θτ·

Σὺ εἶ θκε τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· σὺ

εἶ

εἰ αἰτήλης τῶν εἰς σὲ προσερχόντων· σὲ δ' ἡμῖν εἰς πρεσβείαν κεκτῆμεν· ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν:~

Ἄλλος· Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ·

Ι σατο οἷά περ ἀμνός· πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προκείμενος· τοῖς αἰμαροῦσι πικροῖς δικάταις μάρτυς νεόφυτε· καὶ κεντηθεὶς σου τὴν πλευράν· λόγχῃ δ' μακάριον τέλος ἀπήλειφας· ἀθλοφόρε τῷ Χῷ γεννηαιότατε:~

Ω ς θύμα ὡς τοῦ καλλέος, ἱερεῖον ὡς σεαυτὸν καλλιέρημα· ὡς περ ἀμάθημα, μαοῦ ἁγίου καὶ καθαρὸν προσφορά· ὡς μόχλος πολύτιμος· ὡς μέγα μάκαρ φυτόν· παραδείσου, τῷ θεῷ προσεμιώξαι ἄμμορφος γέγονας παθῶν· τῷ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι· καὶ τῇ ἰσότητι· τῆς λόγχης μάρτυς ὄντως δεδόξασαι· καὶ μιῷ οἰκεῖς τοὺς οἰωνούς, μίκης διαδήματι καλλωπιζόμενος· καὶ χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος:~

Η μνήμη σὴ πλησοφανὴς· καὶ τοῦ δόξος τῆς σῆς ἐναθλήσεως μάρτυς ἀνέτειλεν· ἡλίου πλέον τοῦ μαυγάζουσα· τὰς διαμοίας τῶν πιστῶν· ἐν ᾗ δυσωποῦμεν σεσκότους τῶν τοίων παθῶν· καὶ κενδύμων χαλεπῶν ἡμᾶς λύτρωσαι:~ Ἦχ.

Φ ὄρουσα οἷά περ λαβὶς· τὸν οἰωνὸν δεόμυμφε αὐθεσκα· τὰ φρυαγώδη μου, καρδίας πάθη κατάφλεξον· καὶ τῆς γεέννης τῆ πυρός· λύτρωσαί με δέομαι· ἵνα δοξάζωσε, τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν τῶν αμώμητε:~ Ὁ εἱρμός·

Ε φριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιος ἑκὼν καπηλθε μέχρι καὶ σώματος· παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν:~ Ἐξαποστειλάριον·

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν·

Θ εολογῶν ἐκήρυξας, μίαν φύσιν τελειόδος· καὶ μίαν πέρ θέλησιν· καὶ συμφόγγαν μίαν· θεὸν δὲ τὸν σαρκωθέντος· δύο φύσεις θελήσεις τ' ἀμφοτέρας μάξιμε· πανσόφε θεοφάντορ· ὁμολογῶν, θεομάχων αἵρεσιν καταστρέφεις· ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα γλῶσταν τε, ἐκτμηθεὶς μάρτυς ὤφθης:~

Ε τερον, τῶν μαρτύρων· Ὅμοιον·

Φ θαρεὶς νεόφυτε· ἥλκρας παραδόξως· μεχρὰ τὴν σὲ κτίσασαν· θαῦμα μέγιστον δείξας· χῦ θεράπων ὡς μέγας· ὦ καὶ μιῷ σεφηφόρος· θεόφρων παντελὴς ἄμωμος, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων· ὑπὲρ τῶν σὲ αἰτυμνούντων ἄγιε καὶ τελούντων· τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· ἀθλοφόρε καὶ μάρτυς:~ Ἦχ. Ὅμοιον·

Τ ὸ ξένον καὶ ἀπόῤῥητον· τῆς ἀχράντου σου τόκου· θεοπρεπὲς μυστήριον· κατανήπιοι ἀπέλοις· καὶ τῶν βρεφῶν τὰς χορείας, μιμεῖται πάρθενε κόρη· καὶ χάρθ' ἐν μήτρα σου, σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως· αὐτὰ σπορέας, ὤφθη ὁ ἀνεφάσιτος σωσιτός μοι· ἐνώσας με θεότητι· τῇ αὐτῆ παραδόξως:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ, τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα ἦχος πλ. β'· τῆ μαλαξοῦ·

Φ ιλοσοφία κοσμήσας τὸν βίον σου, θεοσοφία σαυτὸν κατελάμπρυνας· ὅθεν ἐν ἀμφοτέροις ἀδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογία, ἐπεσφεάγισας ἀμφότερα, τελεσόλβιε μάξιμε· παῤῥησίαν οὖν ἔχων πρὸς Χῦ τὸν θν· ἐκτενῶς ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ μιῷ, Ἦχ.

Θ εὐδεὶς σοφρέχων σοὶ σοί· κατηχυμένος ἀπὸ σοῦ, ἐκ παράπεται ἀγνή, παθέμε θεέ· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν· καὶ λαμβάνει δ' δώρημα, πρὸς δ' συμφέρον τῆς αἰτήσεως:~

Ἥρῳ Ἦχ. πλ. δ'· πρὸς, τελήμερος αἰθέρος· πάναγνος ὡς ἴδεσε· σοὶ σοῦ κρεμάμενον· θρηνωδοῦσα, αἰθρόα μητρικῶς· υἱέ μου καὶ θεέ μου· γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φόρτος πάθος ἐπομείδιον:~

Μνὶ τῷ αὐτῷ, κβ'· τῆ ἁγίου ἀποστόλου

λου πρωτθέου · Ὃ τῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος,
ἀμφασίου τῦ πρώτου · ἀχηρὲ πρεσβύ-
μοια · ἦχος ά · πλαγία φθημι μάρτυρά ·
Ἀ κπῆσι τῦ πνς σαφῶς σὺ καταλαμπό
μενος · ἱερομάρτυρα πρόδρε · ἀρειδηλό-
τατος · ὡς φωστὴρ ἐδείχθης · διαβρέχων
ἅπασαν, τὴν γῆν καταλαμπρύνων τῇ
χάριτι · καὶ μῶν ἱκέτευε · δωρηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην καὶ Ὃ
μέγα ἔλεος :~
Θ εὐφρανθήτω πρόδρε ῥυθεῖς · τὴν χειμαῤῥοῦν
ἔπαθλον · καὶ θεοφθόγγως ἐπόπτευσας · θῦ ἐ-
πίγνωσιν · τοὺς θερμῶς πρὸς αὐτὸν τρέ-
χοντας · τὴν χν μιμούμενος · οὗ μῶν χαρισμάτων προ
σεχώρησας · δόξαν θεώμενος · τῆς τελειό
δος τὴν ὑπομονήν · καὶ εἰρήνην τὴν
ἀπειρανδρύαμον :~
Θ εὐφρανθήτω πρόδρε πυκναῖς · ἀῤῥωστίαις σώ
ματος · Ὃ ἀθενείαις ῥωννύμενος · τὴν
μοῦν μακάριε · Ὃ τὸ πλαμνὸς κράτος · δι'
χερῶς διέλυσας · χῦ τῇ δυνάμει φερε
ξάμενος · καὶ διεκήρυξας, ὑψηλόρως Ὃ
θεότατον · τῆς εἰρήνης λιμὴν ἀναπέλιον ·
Θ τερα τῦ μάρτυρος · ὅμοια ·
Τ οὗ κόσμου τὰ πέρατα τὰ σά · μῶν δέξα
σθη θαύματα · θαυματουργὲ ἁμφασίσε-
θαυματουργίαις γάρ, ἀμοιβόμενός σε, ὁ
χς ἐκόσμησε · βασάνοις δι' αὐτὸν ὑπομεί
ναντα · Ὃ μετὰ θάνατον · ἀθανάτου
κατηξίωσεν, δόξης Ὃ μακαριότητος ·
Μ αρτυς ἁμφασίσε χερῤῥά · ἁμφασήσας τρό-
παιον · κατὰ τῆς πλαμνὸς ὁμώνυμον ·
παμμάκαρ εὐκλειαν · τῇ σῇ κλήσει φέ
ρεις · ὠλυταχοῦ φερόμενος · χερῤῥὸς ὡς
μιμητὴς ἁμφασίσε · καὶ μῶν ἀμάσησον ·
ἐκ τραυμάτων κατατρώσεως · τοὺς
σὺν πίστει, πιστῶντας τὴν μνήμην σου :~
Μ αρτύρων Ὃ καύχημα λαμπρόν · ἁμφασή-
σας τρόπαιον · κατὰ τῆς πλαμνὸς ἀπεί
ληφας · διπλοῦν τὸν στέφανον · τῆς ἀ-
σκήσεώς σου · καὶ χερῤῥᾶς ἀθλήσεως · Ὃ
τῆς μέχρι θανάτου σφαγῆς · καὶ τῶν
θαυμάτων σου, ἐπαξίως τὴν σωτηρίαν ·
ὃ δεσπότης χς ἐδωρήσατο :~

Δόξα · ἦχος πλ δ ·
Τ ὠδῶ πρεσβευσόμενος · καὶ τῷ σοφῷ παύ
λῳ μεμαθητευμένος · ἐμνήσθης τὰ θεῖα,
καλῶς πολιτευσάμενος · καὶ τὴν πίστιν
μέχρις αἵματος · ἀγωνισάμενος σαφῶς
σὺν σπερμασάμενος · καὶ πρὸς ἀρχηγόν,
ἀνεδείχθης πρόδρε ἀπόστολε · ὅθεν τοὺς
εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, ῥοπάλοις
καὶ λίθοις κατακιζόμενος · ἔτυχες τῆς
μαρτυρίου τῶν σεφανώσεως · διὸ παμμά
καρ πρέσβευε · ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σὺν πί
στει, τελούντων τὴν πανάγιον μνή
μην σου :~ καὶ μῶν, Κύ ·
Ὠ τῦ παραδόξου θαύματος ·
Χ χαῖρε παρθένε θεόνυμφε · χαῖρε πίστεως
ἡ ἐλπίς · χαῖρε κόσμου καθάρσιον · χαῖ
ρε πάσης θλίψεως, ἡ τοὺς δούλους σου
σώζουσα · ἡ τῦ θανάτου χαῖρε κατάλ
λυσις · ὁ ζωηφόρος χαῖρε παράδεισος ·
χαῖρε σὺν πλῆθος · τῶν πρεσβευομέ
νων σε χαῖρε θῦ · θεῖον ἐνδιαίτημα, Ὃ
ὄρος ἅγιον :~ χρῶ ὅμοιον ·
Ὠ τῦ παραδόξου θαύματος, ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ · ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως · ἡ
παρθένος ἔλεγεν · ἐν χρῶσε ὡς ἔβλε
πεν · ἐν μέσῳ δόλου λῃστῶν κρεμάμενον ·
ὃν ἀνωδύνως φρικτῶς ἐκύησεν · ἔ-
κλαιε κράζουσα · οἴμοι τέκνον φίλτα
τον · πῶς σε θνήσκω, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
χρῶ προσκαλοῦσεν :~
Εἰς τὸν ἦχον ἀκρόστιχον, τῆς ὀκτωήχου ·
Εἶτα λέγομεν ἄλλο · ἦχος ά ·
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ·
Τ ὁ φωστὴρ τῶν πίστεως καὶ ἀπόστολος ·
τὸν ἐν τῷ ἀναπέλιῳ ἐμπρέψαντα πρό-
δρομον · δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγον-
τες · χαίροις ὁ τύρπνος τῆς πίστεως ῥάδα
μνος, τῆς τῦ θείου παύλου ὑποποίας ·
χαίροις ὁ σεπτὸς γνώμων τῶν ἀρετῶν,
Ὃ πολύσοφον γόμα τῦ λόγου · χαίροις
ὁ τῶν πρεσβέων δεόλεκτος αὐλός · χαί
ροις Ὃ τῆς πίστεως ἄλαλμα · ἐν τῇ ἐκκλη
σίας Ὃ τερέωμα :~ Δόξα · ἦχος β ·
Ε μεγάλως χε · ὡς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ καὶ ἐν

Βαβυ-

βαβυλῶνι, τῆ πιμόυ χρου τιὼ δωύα-
μιν· ἔμαθον γὰρ διάυτῆ τιὼ ζωοποιὸν
τῆς αμαρτέσεως ἑορτήν· καὶ γέγονεν ἐμ
αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος ἐλάυθρωτὴς εἰ-
δωλομανίας· καὶ μάρτυς ἀπαρέγκρα-
τος τῶν δαυμάτων, ὁ μιῶ, ἀῤῥημού-
μενος ἀθλητὴς αμαρτάσιος ὁ ἔνδοξος·
συὼ ἀπέλοις χορεύω, καὶ πρεσβεύω
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:—

Καὶ μιῶ ᾠδὴ·

Ο τε ἐκ τῆ ξύλου σε μεκρόν·

Μ ὸμπ τὸν ἀχώρητον θν· ἀσεμοχωρήτως
ἐμ μήτρα ἐκυοφόρησας· ἀῤῥωπον γε-
γόμενον, διὰ ἀγαθότητα· σωτηρία δεό
μενε φε· διὸ δυσωπῶσε· τῶν ζεμοχο-
ρουώτων με κακῶν ἀπάλαξον· ὅπως,
τιὼ ζεμιὼ ἀθυπόρως, τείβον διοδεύ-
σας πρὸς πλάτος, φλάσω τῆς ἐκεῖ
κακοηθείότητος:—

τροπ· ὅμοιον·

Υ βρεις ὑπομείναντα πολλάς· καὶ σωτ
τροῦ ὑσωθέντα, τὸν τῆ σωτῆρος ποιη-
τὴν· βλέψασα σωμάχραντε, ἔσεγόν
λέγουσα· ὑπερύμνητε κε, ὑὲ καὶ δεό
μου· πῶς τιμήσαι θέλω σου ὃ πλά-
σμα δέσποτα· φόρης, ἐμ σαρκὶ ἀπημί-
αν· δόξα τῆ πολλῆ διαπλαγχνία, καὶ
συγκαταβάσει σου φιλανθρωπε:—

τετραπλοῦν· ἦχος δ'·

Χ ρηστότητα ἐκδιδαχθεὶς, καὶ νήφων ἐμ
πᾶσιν, ἀγαθὴν συνειδησιν ἰδροπρεπῶς
ἐνδυσάμενος· ἠγώνισας ἐκ τῆ σκάνους
τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόῤῥητα· καὶ τιὼ πί-
στιν τηρήσας τὸν ἴσον δρόμον ἐτέλεσας,
ἀπόστολε πανεύφημε· πρέσβευε χῦ τῷ θῦ
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:—

Ετερον τῆ μαρτυρος· ὁ αὐτός·

Ο μάρτυς σου κε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῆ, ὃ
στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ
σοῦ τῆ θῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τιὼ ἰσχύν
σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε
καὶ δαιμόνων τὰ αἰῤῥοῦντα θράσει· αὐ-
τῆ ταῖς ἱκεσίαις χε ὁ θς σῶσαι τὰς ψυ
χὰς ἡμῶν:—

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καιρὸς τῆς ὀκτωήχου,
καὶ τῶν αἰνίων· οὐ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἅγιά τῶν ἁγίων· Ψ ιμόλεον τὸν ἀπό
φολον ἄσμασι τοῖς δεγεραίρω· ᾠδὴ ά·
ἦχος ά· βοῦ ἡ τετραπλοῦχος·

Ψ ἐκ ἐπλάσατο τῶν παλῶν· καὶ τῆς
ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, μά-
καρ διασκέδασον· φωτίσθη τῆς ἁπα-
θείας χάριτι· ὅπως θεοφαίτορ· μιῶ
ἐπαξίως ὑμνήσωσε:—

Ι δὼν ὁ πεποιμένης καὶ θς· σῆς δια-
γοίας ὃ κάλλος τιμόθεε· θείοις ἀποστό-
λοις σε· συλλειτουργὸν καταξιώσας ἐμ-
δοξε· ὁ σοφῆ προμηθείας, τῶν καθ' ἡμᾶς
προμηθούμενος:—

Μ ίαν ὑποδρούσιον ἀρχήν· πεποιουμέ-
νην τῶν ὅλων γινώσκομεν· ἔλλιν γὰρ
ἀπόστολος· τῆ τῆ χῦ λελαμπρυσμέ-
νος χάριτι· μιῶ τῷ θείω παύλω, σιωπᾶ
ἀριθμεῖται τιμόθεος:—

Ετερος καιρὸς τῆ μαρτυρος, ὅμοιος·

Ο ῤῥωλαμπρότατόν σου χε· τῆς αἱμα-
τάσεως πολυλαμπόμενος· ταύτης ὁ
ἐπώνυμος, αἱματολῆς ὁρμηθεὶς ὡς
ἥλιος· μιῶ τιὼ ἐκκλησίαν, πολυλαμ-
πάζει τοῖς δαύμασιν:—

Θ είας ἀγαπήσεως πληθεὶς, καρτερικῶς
τὰς βασάνους ὑπέμεινας· μάρτυς αἱμα
τάσιε· ὃ τῷ χῷ ἀσκητικῶς ἠγλαϊσμέ
νος κάλλεσι, χαίρων πεπεμένης ἀῶ
θες θῦμα πεμάρεσε:—

Ι λεον γενέσθαι τοῖς πιστοῖς, καὶ δύμενῆ
θεομῦρ δυσώπησον· λόγον ὃν ἐγέν-
νησας· σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαν-
τα· σὲ γὰρ πεποιτασίαν· καὶ σωτηρίαν
κεκτήμεθα:—

ᾠδὴ γ'· Ο μόνος εἰδὼς τῆς·

Χ ύσης παμμάκαρ δαψιλῶς· ἡ χάρις
σοῦ τοῖς χείλεσι· καὶ ποταμοὺς δογμά
των αἱρέβλυσε· τιὼ ἐκκλησίαν χῦ ἀρ-
δεύοντας· καὶ πολύχοιως φόρους τας,
τὸν καρπὸν τιμόθεε· χριστοκήρυξ θεό-
φρον ἀπόστολε:—

Ε πόδες οἱ σοὶ πεποφητικῶς· παμμά-

καρ ὡραιώθησαμ· ϖαμτα γαρ μοῦμ σα
φῶς ὑϖοδέχουσαμ· ἀγγελίσω εἰρή
μιω ϖαμσοφε· τιὼ τὸμ πάλαι λύσαμ
τα, τῶμ ἀμθρώϖωμ πόλεμομ· τὸμ σω
τῆρα τῶμ ὅλωμ καὶ κῦ·

Η εκρῶμ σου τὰ μέλη τῆς σαρκός· τῷ λό
γω καθυπέταξας· τιὼ τῶμ χειρόω
μάκαρ τιμόθε· ἡγεμομίαμ διδοὺς τῷ
κρέϖομι· ἐ ϖαλῶμ ἐκράτησας· καὶ ψυ
χὴμ ἐφαίδρυμας· ῥυθμιζόμενος ϖαύ
λου διδάγμασιμ·

Ψοῦ μάρτυρες·

Ψ λὼ τείβομ ὀδύσας τιὼ σειμιώ· ὃ πρὶμ
μὴ δι' ἀσκήσεως· ϖρὸς μαρτυρίου κλέ
ος ϖροέκοψας· διὰ βασάνωμ ῥυ
φλιὼ δι'ερόμενος· διὰ πόμωμ ἔμδοξε
μάρτυς ἀμαστάσεα· τιὼ οὐραμίομ τόρ
ψιμ δρεπόμενος·

Ο πόμος ἀθλήσεως τῆς σῆς· εἰς ϖᾶσαμ ἐ
ξελήλυθε, τιὼ οἰκουμένιω μάρτυα α
νήϖηστε· ϖρὸς αἷμα ϖαμ γὰρ μέχρις αἵ
ματος, αὐτιπαλισάμενος· μικηφόρος
γέγομας· καὶ σεφάνω τῆς νίκης κεκό
σμησαι·

ξῦ·

Ε κεσῦ αἰεβλάστησεμ ἡμῖμ, ὃ αὐτὸς ὃ
ἀμάρατος· δίωδαίζομ ϖᾶσαμ τιὼ αὐ
θρωϖότητα· τῷ θείω μύρω τῆς αὐτῦ
φύσεως· ὁ πρῶ σωσάρχος· καὶ ἐκ
σοῦ γεμόμενος· ὑϖὲρ χρόμομ ϖαρδέμε
ϖαμάμωμε·

ὁ εἰρμός·

Ο μόμος εἰδὼς τῆς τῶμ βροτῶμ ὑσίας τιὼ
ἀδέσμευαμ· καὶ συμϖαθῶς αὐτιὼ μορ
φωσάμενος· ϖοῦ μ' ὠσὶμ με δι' ὕλοις
δλώκαμ· τῦ βοάσοι ἅγιος, ὁ τῆς δό
ξης κῦ· ὁ αἰεὶ καρὸς ἐμ ἀγαθότητι·

καθισμα· ἦχος δ'·

Ψαχὺ ϖροκαπάλαβε·

Ψ εῖς θείοις χαρίσμασιμ ἀγλαιζόμενος·
ἀϖόστασις ἔμδοξε, τιὼ ἐφεσίω λαμ
ϖρᾷ· μητρόϖολιμ ἀϖέφηλε· κῆρυξ
γὰρ αἰεδείχθης, μετὰ ϖαύλου τῦ θείου·
ϖᾶσι ϖροκαταγγέλλας τὸμ σωτήριομ
λόγομ· διὸ ϖαμηγυρίζομέμ σε ϖίστει τιὼ
μμήμημ σου·

Δόξα τῦ μάρτυρος ὅμοιομ·

Ε μοδόξη τελειότητος ὤφθης μ' ϖόμοις
μος· ὡς θείοις λαμϖόμενος φωτα
γωγίαις τὸμ μοῦμ· ὅσιος ἐμ ἀσκήσει
καὶ ἐμ αἵματι μάρτυς· γέγομας θεο
φόρος· αἱμαστάσιε μάρτυς· διὸ καὶ
τῶμ θαυμάτωμ ἐμ σοί· βλύζει τιὼ
χάριμ χῦ·

Δόξα καὶ μμῦ ϖρ· ὅμοιομ·

Ε καίμισας ἄλειμμα τῷ θείω τόκω σου·
φθαρεῖσαμ ἐμ ϖαλαισι, τῶμ γηγενῶμ
τιὼ θυητήμ· οὐσίαμ καὶ ἴγδρας· ϖαμ
τας ἐκ τοῦ θαμάτου· ϖρὸς ζωιὼ ἀ
φθαρσίας· ὅδεμ σε καταχρέος· μακα
ρίζομεμ ϖαμτῶ· ϖαρδέμε δεδοξασμέ
μως ϖροεφήτευσας·

ϖρῦ ϖρ· ὅμοιομ·

Η αρδέμε ϖαμάμωμε, μήτηρ χῦ τοῦ θῦ·
ῥομφαία διήλθε σου, τιὼ ϖαμαγίαμ
ψυχήμ· ἱμίκα σεσυρόμενομ, ἔβλε
ψας ἑκουσίως, τὸμ υἱόμ καὶ θεόμ σου·
ὃμ ϖορ ἀλογημένη, δυσωϖοῦσα μὴ
ϖαύσι· συγχώρησιμ τῶμ ϖταισμάτωμ
ἡμῖμ δωρήσαδαι·

ὠδὴ δ'· Θρος σε τῇ χάριτι·

Η ομίμως ϖαμμάκαρ ἐμ ἀθλήσει ἑλό
μενος· δι' ἐγκρατείας ϖαμτελοῦς·
τὰς τρικυμίας τῶμ ϖαθῶμ, τῷ μῶ καρ
θυπέταξας· τῆς ἀρετῆς καταλαβὼμ
τιὼ ἀκρότητα· μεγαλοκήρυξ θεόφρομ
τιμόθεε·

Α ράψας ὡς ἥλιος ὁ ϖαῦλος ἐξέϖεμ
ψεμ· ὡς ϖορ ἀκτῖμα φαεμιὼ· τιὼ
οἰκουμένιω δαψιλεῖ, φωτὶ καταλάμ
ϖουσαμ· ϖυροφαμῶς σε θεοφάμτορ
τιμόθεε· ϖρὸς ὁδηγίαμ ἡμῶμ καὶ βε
βαίωσιμ·

Η σήσας ἀθμῶς τῶμ ἀρετῶμ ὃ ἀκρό
τατομ· καὶ δι' ἀγάϖης συγκραθείς·
ϖόθω καταλλήλομ ζωιὼ, μετῆλθάς
δεόληϖτε διὰ ϖαμτός· σοῦ κατο
ϖτεύω τὸμ ἔρωτα· καὶ τῆς αὐτῦ θεω
ρείας ϖιϖλάμενος·

Ψοῦ μάρτυρες·

οὐδέμ

Οὐδέν σε τῶν θεὸς χῷ ἀγάπησε ἐχώρισεν·
οὐ τῶν μελῶν λί ἐκκοπή· οὐ τῶν βασάνων ἀπειλή· οὐ ξίφος οὐ θανάτος· ἀλλ'
οὐδὲ πῦρ οὐδὲ λιμὸς αἱμαχάσιε· τῆς οὐ-
Ϛ ρανίου χορείας ὁμόσκηνε:~
ων τόμως ἐπ' ὤμων τὸν χρόν σου ἁράμε-
νος· κατηκολούθησας χῷ· ταῖς σωτη-
ρίοις ἐντολαῖς, καὶ τούτου γενόμενος,
ἐκμιμητὴς μέχρι θανάτου τοῦ μαρείσε-
νῶ ἀποδυσεως αὐτοῦ τῆς λαμπρό-
τητος:~ θκόν·
Χ αρᾶσι, σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμε-
νος· ὁ ἀρχιστράτηγος ἀγγελ· ἀνηγέλισα-
το ἐπῶν· ὁθεν ἐξελύσεται μετὰ σαρ-
κός, ἐκ σοῦ παρέλθε παναχράντε· εἰς
σεῖαν τῶν πόθω ὑμνούντων σε:~
ωδὴ ε· θε ὧν εἰρμός·
Τ οῦ πρώτου καὶ τοῦ πάντων αἰτίου φωτός·
ταῖς ἀΰλοις λαμπάσι πυρσούμενος·
τὸν κόσμον κατεφαίδρυνας· κηρύ-
γματι σε σωτῆ· φωσφόρ τῆς ἀσεβείας·
ζωῆς λόγον ἐπέχων· θεοφανῶς δε-
δειγμένος· ἱερομύστα παμμακάριστε:~
Ο παύλου τοῦ θείου σκεῦος μαθητής· διδα-
σκάλου τοῖς ἴχνεσιν ἕπεται· τὰ τού-
του διαπαίρων τὰ διδάγματα πιστῶς·
δι' ὧν τῆς ἀσεβείας· τοὺς φῶς ὁδηγή-
σεν τῶν· ἐκμυκτὸς ὀρθείζοντας, δυσλο-
γοῦμεν σε φιλανθρωπε:~
Α μωμήτης ὁ παῦλος δευτέρα φανείς·
λειτουργοῦσα τῇ πρώτῃ λαμπρότητι·
τῇ ταύτης ἐπιμώσει, κατεφώτισεν ἡ-
μᾶς· τούτου συγγραπώτης· πιστὸς ἐ-
δείχθη· τῇ αὐτοῦ παντευχίᾳ· νικητι-
κῶς ὡπλισμένος:~
Ψοῦ μάρτυρες·
Ο πάλαι καυχώμενος ἄμετρα· καὶ τὴν
γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι· καὶ μά-
την φρονατόμενος τὴν θάλασσαν σο-
φέ· εἰς ἅπαν ἐξαλείφειν· ταῖς σαῖς
αὐδραγαθίαις· αἱμαχάσιε μάρτυς· κα-
ταπατεῖται ὁ ἀμπλεος:~
Η νόμως ἀθλήσας ὁ μάρτυς χῦ· καὶ νι-
κήσας τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα· θαυ-
μάτων τὴν ἐμβρίθειαν, κομίζεται σα-
φῶς· μόσις γὰρ θεραπεύῃ· καὶ δαίμο-
νας ἐλαύνει· τῇ χῦ τῇ δυνάμει· τε-
Κ ερατουργῶν ὁ αἱμαχάσιος:~ ℣.
αταίραν τῆς εὐας τῆς πρωτοπλάστου μητρὸς·
τῷ σῷ τόκῳ παρέλθε κατήργησας· τῷ
κόσμῳ δι' ὁλοκλήρου αἱματείλασα χῦ· διὸ
σε γεγηθότα· καὶ σώματι καὶ γλώττῃ·
θεοτόκον κυρίως, ὁμολογοῦντα μα-
καρίζομεν:~
ωδὴ ϛ· Ϭ πλαῖχμων ἰωνᾶν·
Α ρμα τοῦ θῦ, ἐφαμίλλιε πιμόθεε· βασά-
ζων αὐτῆ Ϭ θεῖον ὄμομα· κατεμώ-
πων, τῶν ἀλέων τυραμίνων θεόληπτε·
μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα·
σὺ γὰρ, τὴν ἀκαταμάχητον, τῆ σωτη-
ρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο:~
Ϛ τέφος ἀπρεπὲς, ἐδέξω πιμόθεε· πα-
μόλβιε θεόφρον ἀπόστολε· καὶ διάδη-
μα· βασιλείας ἀξίως ἐκομίσω· καὶ
παρέσχηκας τῷ θρόνῳ τοῦ δεσπότου σου·
παύλω, σωματαλλιώμενος· ἐν σκιναῖς
ὀπωΐαις μαχάριε:~
Μ ύρου μοκτῆ, πιμόθεε θαύπιμε· σαρ-
κὶ δι' ἡμᾶς, τοῦ κενωθέντος χῦ· ὁς
φραιμόμενος· ἀνωδίας τῆς τούτου με-
τείληφας· καὶ μετέδωκας τοῖς πι-
στοῖσι τὸ θρέχοισι· μύστα, τῶν ἀρ-
ρήτων ἄγγελε· τῆς αὐτοῦ μοκτῆς διαθέ-
σεως:~
Ἄ γλη τοῦ σαυροῦ· σαφῶς λαμπρυνό-
μενος· τῆς πλαμίνος Ϭ ζωφώδες διέ-
λυσας· καὶ νενίκηκας· συμπλακεὶς
τῷ τυραμίνῳ παμέμβδεε· καὶ χαίρων
ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια· μάρτυς, χῦ
αἱμαχάσιε· συγχορεύων μαρτύρων γρα-
τεύμασιν:~ ℣.
Π ας ὁ χορὸς, θεόθεν μυούμενος· ὁ
τῶν θεοφθόγγων σοῦ θεοκήρυσσε·
Ϭ μυσήριον, τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας
συλλήψεως· τῆς ἐκ σοῦ τοῦ θεοῦ λό-
γου μητροπάρθενε· σὺ γὰρ, τὴν ἀλη-
θεστάτην τε· καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφα-
νέρωσας:~

Digitized by Google

θεῖμος·

Πλαίχμων ἰωαν, ἔμβρυον ἀπίμεσεν· ἐμάλιος ἦρ οἷον ἐδέξατο· τῇ παρθένῳ δὲ· ἐμοικήσας ὁ λόγος Ϭ σάρκα λαβών· διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέσχε ῥάσεως· τὸν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον:

Κομτάκιον· ἦχος α·

Χορὸς ἀπελικός·

Τὸν θεῖον μαθητὴν, καὶ συνέκδημον παύλου· πόθεν πιστοί, ἀνυμνήσωμεν πάντες· σὺν τούτῳ γεραίρωντες, τὸν σοφὸν ἀμάρτυρον· τὸν ἐκλάμψαντα ἐκ τῆς περσίδος ὡς ἄστρον· καὶ ἐλαύνοντα· τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, καὶ μόσεις τῆς σώματος:

Οἶκος·

Ωσαλίδος ἐμπιερώτατος, τὰ τῆς χάριτος ἀπέστειλε δίκτυα· παῦλος ὁ μέγας ἀπόστολος, καὶ τὸν θεηγόρον ὡς πνεῦμα ἅγιον, ἔλκυσε πρὶν πόθεν· Ϭ σὺν τούτῳ τὰ πέρατα περιχόμενος· ἐκ τῆς φαρυσίος ἔλκυσε τῆς διαβόλου, τοὺς δεξαμένους τῆς πίστεως τὸν λόγον· ἐν οἷς ἦν καὶ ὁ γεννάδιος ἀμάρτυρος πιστεύσας, τῶν πόνων τὴν πλάνην κατέλιπε πᾶσαν· καὶ τῷ χῷ ὃν ὁμολογεῖ ἐπ' ὤμων ἐβάστασεν· ὅθεν χαίρει θεία ἀπελαύνει, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη, Ϭ μόσεις τῆς σώματος:

Τῷ αὐτῷ μηνὶ, κβ· τῆς ἁγίου ἀποστόλου πανθέου· μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου παύλου· ϛ.

Θρυπτὸν θεόμη πανθέος ξεμμάτων·

Ὑπαθεὶς βάκλοις ἔβαψε γῆν ἐξ αἱμάτων·

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως λύστρας· πρὸς ἕλληνος, μητρὸς δὲ ἰουδαΐας, ἀνίκης καλουμένης· μαθητευθεὶς δὲ παύλῳ τῷ ἀποστόλῳ, καὶ συνεργὸς τοῦ θείου ἀποστόλου καὶ κῆρυξ γενόμενος, ἰωαννίκη τῇ διαφερόντως ἠγαπημένῃ μαθητῇ συζήγνεται· καὶ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἀποστόλου παύλου, ἐπίσκοπος ἐφέσου καθίσταται· μετὰ γὰρ τὸ ἐκ βεροίθηκαι τὸν ἰωαννίκην ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὡς τὰ τε ἁγιωνύμου τοῦ λουγδουνίων Ϭ σκόπου συνεγραμμένα ἱστορεῖ, καὶ ὁ λόγος ἔχει, καὶ τῇ ἐφέσῳ ἀποδυθῆναι· ὕστερον δὲ τοῦ δομετιανοῦ βασιλέως τὸν ὑπὸ τυραννίας τῇ πάτμῳ νήσῳ ἀπεμεχθῆναι, ἔνθα ὁ μακάριος πανθέος· τῆς ἐφεσίων αὐτεποιεῖτο· τῶν δὲ εἰδωλολατρῶν κατά τινα πάτριον ἑορτὴν κατὰ χώριον οὕτω καλουμένην, ἐν τῇ πόλει ἐφεσίων εἴδωλα διὰ χειρὸς ἐκόμπων καί τινα τοιμπλέμπτων ἑαυτοῖς πανσωπεῖα, καὶ ἐν τούτοις ἐπαδόντων καὶ αὐδράσι καὶ γυναιξὶ λιχριπῆς Ϭ πόμπων· καὶ πολλὴν φόρμον ἐπ' αὐτοῖς ὀργαζομένων· ὁ μακάριος πανθέος μὴ φέρων Ϭ ἄτοπον τούτων ὁρᾶν, ἀλλὰ τὴν ματαίαν αὐτῶν πλάνην διελέγχων καὶ ἀποστῆναι τῶν αἰσχρῶν πράξεων παραινῶν, αἰρεῖται ὑπ' αὐτῶν· ῥοπάλοις Ϭ πλεμένων αὐτῷ· ὕστερον δὲ Ϭ ἅγιον αὐτοῦ μετεκομίσθη λείψανον ἐν κωνσταντινουπόλει· καὶ κατετέθη ἐν τῷ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ ἡ σωαξις αὐτοῦ τελεῖται:

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὁσιομαρτύρων ἀμαρτασίου τοῦ θρόνου· ϛ.

Ἀμαρτάσιος ἐν ῥαχίλῳ τὸν βεχον·

Ὡς λαμπρὸν ὅρμον ὡραίζεται φέρων· ἐ ἰκόδι δευτερεῖα ἀμαρτάσιος βεχον ἔτλη·

Ὁ τοῦ δόξος μαρτυς ἀμαρτάσιος, ἦν ἐκ περσίδος· βασιλεύοντος μὲν χοσρόου τῶν τοῦ θρόνου, ῥωμαίων δὲ ἡρακλείου· ἐκ πατρίδος ῥαζήχ· χώρας μουμῆ· ἦν δὲ αὐτῷ πρόπατορ ὄνομα, καλουμένου βάβ, παρ' οὗ τὴν μαγικὴν ἐπαιδεύθη· ἀφ' ἧς γραπτείας τῶν τυραννῶν καταλεγεὶς· καταδραμόντων δὲ τῶν τοῦ θρόνου τοὺς τῆς ἁγίας πόλεως τόπους, καὶ πολλῶν αἰχμαλώτων ληφθέντων, συναρπάζη Ϭ τίμιον ξύλον τοῦ ζωποιοῦ

σταυροῦ,

στρου, ἐν ᾧ ὁ κς ἡμῶν δ κατὰ σάρκα πάθος ὑπέμεινε· καὶ διὰ τὰ παρ' αὐτοῦ τελούμενα θαύματα ἐφημίζετο, ὅτι ὁ τῶν χριστιανῶν θς ἧκεν ἐνθάδε· ὁ μαγουνδὰτ ὑπὸ τῆς τοῦ θυ νικώμενος χάριτος, θερμότερον ἐζήτει περὶ τοῦ χυ· ὅθεν καὶ παρὰ πιστοῦ τινὸς τὴν κατὰ τὸν σταυρὸν πᾶσαν οἰκονομίαν μαθὼν, ἐπίστευσεν εἰς χν· εἶτα περὶ τοῦ περσικοῦ στρατεύματος ἐν χαλκηδόνι γενόμενος, καὶ πυθόμενος τὴν τῶν περσῶν παρὰ ἡρακλείου καταστροφὴν, παρεγένετο εἰς ἱεράπολιν· ἔνθα ἐντυχὼν ἀργυροκόπω τινὶ, μετ' αὐτοῦ τὴν τέχνην συνεκπονεῖ· ἐκεῖθεν δὲ τὰ ἱεροσόλυμα καταλαβὼν· καὶ ἐν τῇ ἁγία πόλει λαμβάνει δ βάπτισμα, καὶ ἀναστάσιος ὀνομάζεται· καὶ γενόμενος ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγίου σάββα, δ ἱερὸν τῶν μοναχῶν σχῆμα λαμβάνει· ἔνθα πᾶσαν ὁδὸν διελθὼν εἰς ἀρετὴν φέρουσαν, καὶ τὰ ἱερὰ γράμματα μαθὼν, καὶ δ ψαλτήριον ἀποστοματίσας, καὶ πλείονα τὸν πρὸς θν πόθον ἐκκαύσας, τὴν διὰ μαρτυρίου καὶ αἵματος ἐπήυχετο αὐτῷ γενέσθαι τελείωσιν· ὁρῶν γὰρ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῶν τοίχων γραφαῖς, καὶ ἀκούων ἐν ταῖς συγγραφαῖς οἷον ἐμπνέοντας S ἀγωνιζομένοις τοὺς ἁγίους μάρτυρας, σφοδρῶς πρὸς τὴν τούτων ἐξεκαίετο μίμησιν· ὅθεν καὶ ὄναρ ἔδοξε ποτήριον χρυσοῦν πλῆρες οἴνου λαβὼν ἐκ ποιεῖν· σύμβολον δὲ νομίσας τῆς ἐμφύτου ἐπιθυμίας τοῦ διὰ χν μαρτυρίου, τῶν θείων μυστηρίων μεταλαβὼν, ἐξῆλθε τῆς μονῆς· καὶ ἐν καισαρείᾳ τῆς παλαιστίνης γενόμενος, ἰδὼν μάγοις καὶ τὰ παρ' αὐτῶν πραττόμενα διαχλευάσας· καὶ χριστιανὸν ἑαυτὸν ὀνομάσας, συλλαμβάνεται παρ' αὐτῶν καὶ ἄγεται πρὸς μαρζαβαναῖν ἄρχοντα αὐτῶν· ὑφ' οὗ προσετάχθη λίθοις κομίζειν· ἔνθα πολλοὶ τῶν ἀπὸ τοῦ γένους προσερχόμενοι, οὐδὲ μιᾶς ἐφείδοντο παροινίας· ἐναλλόμενοι αὐτῷ, καὶ αὐτοῦ τὸν πώγωνα τίλλοντες· ὕβριν γὰρ τοῦ γένους ἡγοῦντο τὴν εἰς χν πίστιν· εἶτα παρ' αὐτῶν τύπτεται σφοδρῶς· ἀχθεὶς δὲ πρὸς τὸν βασιλέα περσῶν, καὶ τὸν χν ὁμολογήσας· καὶ πρὸς τὴν τῶν περσῶν θρησκείαν αὖθις ὑπαχθῆναι μὴ καταδεξάμενος· τύπτεται ῥάβδοις ἀφειδῶς· καὶ τῆς μιᾶς ἀναρτᾶται χειρός· κάτωθεν αὐτοῦ λίθου ἐξηρτημένου· εἶτα βρόχου ἐξαφθέντος αὐτοῦ τῷ τραχήλῳ, κωλύεται ἀναπνεῖν· καὶ μικρὸν ἔτι ἀναπνέων, ἀφαιρεῖται τὴν κεφαλήν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ ἁγίου μάρτυρος φιλήμονος, ἐν τῷ στρατηγίῳ:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρτυρος βικεντίου τοῦ διακόνου·

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας μαξιμιανοῦ, καὶ ἡγεμονίας δομετιανοῦ· ἀπὸ αὐγουστοπόλεως ὁρμώμενος· κρατηθεὶς δὲ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου οὐ ἀλλερίου, ἤχθη εἰς πόλιν λεγομένην βαλαντίαν, καὶ τῇ φυλακῇ παρεδόθη· εἶτα ἀχθεὶς πρὸς δομετιανὸν ῥάβδοις τύπτεται· καὶ σιδήροις ξέεται· S κρεμασθεὶς λαμπᾶσι καταφλέγεται· S σιδηραῖς σούβλαις ἐκπυρωθείσαις κατακεντᾶται· εἶτα τοῦ ἁγίου ἀβλαβοῦς μείναντος· τῶν δὲ δημίων παραλυθέντων, ὁ τύραννος ἀπαγορεύσας, κολακείαις ἐπειρᾶτο αὐτὸν μεταπεῖσαι· ὁ δὲ ἅγιος προσευξάμενος τῷ θῷ ἀφῆκε δ πνεῦμα· δ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον ἐτάφη ἐκεῖσε παρὰ πιστῶν καὶ εὐλαβῶν ἀνδρῶν:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, μανουὴλ, γεωργίου, πέτρου, λέοντος, σιονίου, γαβριὴλ, ἰωάννου, λέοντος, παρόδου, καὶ τῶν λοιπῶν τριακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτά· ἔτι·

ξίφ᾽ μαχουηλ εἰς μέρη τέμνη δύο·
Ψιμῶν᾽ ἀτμήτοις οὐσίας χῦ δύο·
Γεώργιον καὶ πέτρον οἷς κοινὸν σέβας,
Ψέμμοισι κοινῆ δεσπότου κοινῷ χάριν·
Ἄρρηκτον εἶχε τὴν προθυμίαν λέων·
Ῥήξαντος αὐτὸς τῶν ξίφους ϯ χαίρετο·
Δέος ξίφους τὸ λέγετος εἶπὼς ἀνχένων·
Μάχραν᾽ χαβειηλ καὶ μάχραν᾽ σιομίου·
Οὗτος γραπτοὶ μὴ τετρυόμενοι ξίφος·
Ἰωαμνης τε καὶ λέων οἱ γεμμάδαι·
Βληθεὶς πάροδος χειροπλιθῶν ἐκ λίθων· Ὁδὸν παρῆλθεν ἱδέως τὴν τοῦ βίου· Ψρεῖς πεντακισχίλιοις εἰκάδας κτεῖναν ξίφος, ϐιωνῆλεν αὐτὰς, ἐν δεκαπλῆ ἑστάδι·

Οὗτοι οἱ ἄγιοι ἐκδιαφόρων ἐπαρχιῶν ϗ τόπων ὄντων, τὴν ἀνδριανοῦ πολιν κατώκουν· Βούλγαροι δὲ οἱ ἀχαΐκιοι καὶ ἀγμώμονες, ἦκον ῥωμαίοις καταφερόμενοι· θρᾴκας δὲ καὶ μακεδόνας αἰχμαλωτίσαντες, καὶ αὐτὴν τὴν βασιλίδα πόλιν καταρέχοντες, ἐν ἀδριανοῦ πόλει παρεγένοντο· καὶ αὐτὴ τρισὶν ἡμέραις πρωσμείναντες, εἶλον· ἐπράττετο δὲ ταῦτα λέοντος τῆς δυσεβοῦς ἀρμενίου βασιλεύοντος· καὶ κρούμου τοῦ βουλγαρικοῦ κατάρχοντος ἔθνους· ἐπεὶ δὲ κροῦμος ἐκράτησε γέγενετο τῆς πόλεως, ἐξέβαλον ἔξω πάντας χριλιάδας ϯ ἀριθμὸν τεσσαράκοντα· σὺν αὐτοῖς δὲ ϗ τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον ἐκβαλών, κατὰ τὸν ἀνχένος ὑπὸ γῆν ῥιφέντα πεπάτηκε· κρούμου δὲ ϗ ζῶν ἀποῤῥήξαντος, δούκουμος τὴν ἀρχὴν διαδέχεται· καὶ αὐτὸν κατὰ πόδας τεθνηκότος, δίτζεγος ἄρχων τῶν βουλγάρων γνωρίζεται· ὡμὸς καὶ ἀπάνθρωπος, ὃς, τὸν μέγαν ἀρχιβρέαν μαγουηλ μέσον διχάσας· ϗ τὰς χεῖρας σὺν τοῖς ὤμοις ἀποτεμών, βορρᾶ τοῖς κυσὶ παρέθετο· ϗ ἀορασία πληγεὶς, ὑπὸ τῶν οἰκείων αἰχμαλωτίζεται· μυρτάγων δὲ τὴν ἀρχὴν δεξάμενος, ἄπαντας τοὺς χειμαυοὺς τοὺς μὴ πειθομένους τῷ χῦ ἀφανίσασθαι, ὃς αὐτῷ ποιεῖ· καὶ οὓς μὲν θανάτοις καὶ τρεβλώσεσιν ὑποβαλών· οὓς δὲ, ἀπαμοῖς αἰκίαις τιμωρούμενος, τῆς παρούσης ζωῆς ἀπορρήγνυε· τὸν δὲ ἁγίοις ἀρχιβρέα δεβελτῆ γεώργιον, ϗ πέτρον ἐπίσκοπον, ῥάβδοις ἀπανθρώπως κατακόψας, ξίφει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀπέτεμεν· ὡσαύτως ϗ ἕτερον πλῆθος τετρακοσίοις ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, τῇ τοῦ ξίφους τιμωρίᾳ ὑπέβαλε· καὶ ἕτερον λέοντα καὶ ἰωαμνην τοὺς τῶν χειμαυῶν γραπτοὺς· λέοντος δὲ τοῦ ἁγίοις ἐπισκόπου μιχαίας τῇ λύσει ἀμνοῦ χου, ξίφει τὴν χαίρετα διέτεμε· καὶ χαβειηλ καὶ σιόμιον μαχαίρᾳ ἀπέτεμε· παρόδου δὲ τὸν ἱδρώτα τὸν πρεσβύτερον, λίθοις βληθῆναι κατέδικασε· καὶ ἑτέρους πολλοὺς διαφόροις αἰκίαις τιμωρησάμενος ἐθανάτωσεν· οὐ μόνον δὲ χρὸς ὁ δυσεβὴς μυρτάγων, ἀλλὰ καὶ οἱ κατὰ διαδοχὴν βουλγαρικοὶ γενόμενοι ἄρχοντες, πολλοὺς τῶν χειμαυῶν διὰ ποικίλων κολάσεων, τῷ θανάτῳ παρέπεμψαν·

ὠδὴ ζ'. Ϛὲ μοι τὴν θεὲ κάμινον· ὑγρὰν τῆς, οἰνίου τάξεως· συνεπαίξως γεγονώς· σὺ δ᾽ φραίμει χαρμονικῶς· αἴγλης φωτοδότιδος, μάκαρ ἐμφορούμενος· ἱερομύστα τιμόθεε· τὸν αἱμετὸν καταπέλλων, θῦ τὸν ὑποδρέμοδεξον:—

Θρουργῶν, χῦ ἀναπέλιον· ἐξ ἀρετῶν ποδηγίας· θεογράφας ἐπιστολάς· παυλος ὁθόστατος· χαίρων ἐξαπέστειλεν· ὡς μαθητὴν σε τιμόθεε· τὸν αἱμετὸν καταπέλλων, θῦ τὸν ὑποδρέμοδεξον:—

Ὁ ἀθέμεις, τῆς σαρκὸς ἐῤῥώμνυεν· ἡ ἀνομία τῆς ψυχῆς· ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῇ· σὺ πολιτευσάμενος· μάρτυς ἐγένου πάσης· τὴν κεφαλὴν σου τειβάμενος· ἰσθμηγενείῳ θῦ θεομακάριστε·

Ψοῦ μάρτυρες·

Ὁ αθλητὴς, τοὺς πόνους ἀποστρέπεται· σὺ φὲς ὑπόδειγμα ὑπομονῆς· τὴν ἀνδρείαν τὴν ἑαυτῶν, θεῖον μιμήσασθαι, παθος

θος δ' ἐκούσιον· ὑπὲρ ἡμῶν ὁ ὑπέμει-
μεν· ὁ αἰνετὸς τῶν πρώων, θς καὶ ὑπε-
ρένδοξος :~
Ι σοδεμὴς, ἡ τειὰς πιστεύεται· τῆς δ' ἀσε-
βείας ἐρασταῖς· οἱ γεννᾶιοι γὰρ ἀθλη-
ταί· ταύτης ὑπερήθλησαν· αἵματα
ἐκχέοντάν· μαρτυρικῶς συμπλεκόμε-
νοι· καὶ τὰς ψυχὰς ἀποδιδόντάν σα-
φῶς καὶ αἱμαιρούμενοι :~ Κ.
Χ αἶρε σεμνὴ, τὸ ἀδὰμ δ' κώδιον· ἐξ οὗ
προῆλθεν ὁ ποιμήν· ἐνδυσάμενος ἀ-
ληθῶς, ὁ ὑπερυφούμενος, ὅλον με τὸν
αὐτὸν, δι' ἀπλαγχνίαν ἀκατάληπτον·
ὁ αἰνετὸς τῶν πρώων θς ὁ ὑπερένδοξος·
ὠδὴ ή· θαύματος ὑπερφυοῦς·
Γ τάσεως ἀπελικῆς ἱξιωμένος· αἰεδεί-
χθης πιόδεε μάκαρ· οἰκτῶν τὰ τάγμα-
τα· μιμηθεὶς γὰρ ὑπερφυῶς· τὴν λαμ-
προτήτα τὴν τούτου ἐμιμήσω σοφέ·
μεθ' ὧν αἱμαμέλπεις ἀφραιόμενος· ἀ-
λογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν, καὶ ὑπε-
ρυφούτω εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας :~
Δ ιάμιν ἐνδεδυμένος οἰκτόδεν· ὡς ἀπό-
στολος ὤφθης δεόφρον· τὴν ἐπιδημήσα-
σαν· ξενοτρόπως τοῖς μαθηταῖς· τοῖς
τῆ λόγου αὐτότοις ὦ πιόδεε· μεθ' ὧν
αἱμαμέλπεις ἀναλλόμενος· ἀλογείτω
ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν· καὶ ὑπερυφούτω
εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας :~
Ε ως τῆς ἐφέσεως σαφῶς παμμάκαρ· τὸ
ἀκρότατον οἷά περ φλάσας· τῶν κα-
λῶν πιόδεε· δεοκῆρυξ διατοὺς· ἐλ-
λαμπόμενος φωτὶ τῷ τῆς τειάδος φα-
νῶς· καὶ μιν αἱμαμέλπεις ἀφραιόμε-
νος· ἀλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν·
καὶ ὑπερυφούτω εἰς τοὺς τοὺς :~
Ψοῦ μάρτυρες·
Γ ῆθεν σὺ πρὸς οἴκους ζεφαμηφόρος·
αἱματόεσσε μάρτυς αἰέστης· τὴν ἀπά-
την ἅπασαν, τῶν δαιμόνων διεκφυ-
γών· καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σε-
βάσματα· διὸ καὶ κραυγάζεις μιν γη-
θόμενος· ἀλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν
κν· καὶ ὑπερυφούτω εἰς τοὺς τοὺς :~
Β αφὰς μαρτυρικῶν σου ἐξ αἱμάτων·
τὴν σὴν χλαῖναν ἐμόλυνε μάρτυς·
τὸν σὸν δὲ σύμβολον· σκήπτρον φέ-
ρων σὺν τῷ χῷ· βασιλέως εἰς αἰῶνας
αἱματόεσσε· ὧν μιν αἱμαμέλπεις ἀφραιό-
μενος· ἀλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν·
καὶ ὑπερυφούτω εἰς τοὺς τοὺς :~
Θ ταῖς ἀρχαιελικαῖς ὑμνολογίαις, δοξα-
ζόμενος πλούσιος λόγος· δι' ἡμᾶς ἐπτώ-
χευσε· σὲ μετὰ τὴν καλλονὴν, ἰακὼβ δ'
λογικμένην ἐκλεξάμενος· διὸ αὐτὸ-
μνοῦντάν αἱμαμέλπωμεν· ἀλογείτω ἡ
κτίσις πᾶσα τὸν κν· καὶ ὑπερυφούτω
εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας :~ ὁ εἱρμός·
Θ αύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος· ἐ-
ξέκόμισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὖς ἐδέ-
ξατο, φλέγμένοις ὡς οὐδὲ πῦρ· τῆς δεό-
τητος παρθένου ἣν ὑπέδυ μηδών· διὸ
αὐτὸμνοῦντάν αἱμαμέλπωμεν· ἀλογεί-
τω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κν· καὶ ὑπερυφού-
τω εἰς τοὺς τοὺς αἰῶνας :~
ὠδὴ θ'· Ψύπου τῆς ἀγνῆς·
Ρ ήσεις τὸ δὰδ πεπλήρωται· ὡς ἀγραπὴς
τῇ οἰκουμένη γὰρ ἔφανας· τῷ κηρύγμα-
τι τὸ θαυμαζόμενα τὰ πέρατα· θαυμαί
διμε μάκαρ πιόθεε· διό σε δεοφαύτορ
ἀκατα παύστως μεγαλυόμεν :~
Α ἴγλης ἀρχεφώτου θαύσοφε· θεαρχι-
κῆς τε ἐτειοσηλίου ἐλλάμψεως· ἐμπι-
πλώμενος καὶ καθαρῶς ἐμφορούμενος·
τοὺς ὑμνοῦντας σε μάκαρ τρόμοσε·
ἐκ ζόφου τῶν ταισμάτων· ἱερομύστα
θαυσεβάσμιε :~
Ι σον τῷ πρὶν πνὶ· μονογενὲς ὀρθὰ φρο-
νοῦντάν δοξάζομεν· τοῖς διδάγμασι τῶν
ἀποστόλων σου δέσποτα· σπειζόμενοι
παύλου τοῦ κήρυκος· τῆς σῆς οἰκονομίας·
καὶ πιόθεου τοῦ δεόφρονος :~
Ψοῦ μάρτυρες·
Ρ είθροις σῶν αἱμάτων ἔμόδξε· τὴν τῶν εἰ
δώλων πλανίαν πᾶσαν κατέσβεσας· ὃ
δὲ πλήρωμα τῆς ἐκκλησίας ἐφαίδρυ-
νας· ὑπὲρ ἧς ἱκετεύων θαυμάεισε· μὴ
παύσῃ τὴν δεσπότην· ἵνα σε θαύτάν
μακα-

μα καὶ ἐίζομεν:~

Ὡς τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου· καὶ τῆς ἀῤῥήτου θείας ὄμπως ἐλλάμψεως· ἧς μετέσχηκας, ὡς μύστης αἱμαχάισιε· τῷ δεσπότῃ χῷ παρισάμενος· ὃν μὴ ἐκ δυσώπει· ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αἰνυμνούντων σε· τῇ φοβερᾷ σου θαύματος· σὺ γὰρ παρθένε θεὲ μυσήριον· ὃ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον· ἐν θῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι· τεκοῦσα θῷ λόγῳ· αἰθρμην ὡς ἐφαμόρωσας:~

Ὡς ὑπὲρ.

Ὁ εἱρμός·

Τύπον τῆς ἀχράντου λοχείας σου· πυρπολουμένην, βάτος ἔδειξεν ἄφλεκτος· καὶ μὴ καθ' ἡμῶν τῶν πιεραστῶν ἀγριαίνουσαν· κατασβέσαι αἰτοῦμεν· τῷ κάμνοντι· ἵνα σε θεὲ, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν:~ Ἐξαπτερύγιον·

Γυναῖκες ἀκουσθῆτε·

Λυσὰς φωτοειδέστατος, σήμερον ἀπαστράπτουσα· φαιδροτέρων τῶν ἡλίου· πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· πηδάλιος ἀπόστολος· τῶν ἀποστόλων σωθέντων· ὁ θεῖος αἱμαχάτιος, τῶν μεγαστῶν ἱεραρχῶν, καὶ τῶν μαρτύρων ἡ δόξα:~

Ἦχος· ὅμοιον·

Παιάνισμε μεγάθες, ὃ μέγα πρόβλημα, τῶν ἀποστόλων μαρτύρων· καὶ προφητῶν καὶ ὁσίων· τὸν σὸν ὑμνῶν καὶ κῦ· ἱλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν θεογενήτορα· ὅταν καλέσῃ τῷ κρίναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ:~ Εἰς τὸν στίχον τῶν αἴνων στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου· εἶτα λέγομεν ἦχος α· θαυμαστὸς ὁ θς ἐν τοῖς·

Τὸν γεννάδαν ἀθλητὴν αἱμαχάτιον· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον· δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πίστεως προπύργιον· κατὰ τοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους· χαίροις ὁ χῦ ἔχων ἐν ἑαυτῷ· μιμησάμενος ἔρχου τὸν παῦλον· χαίροις ὁ τῶν καμόντων ἀχείμαστος λιμήν· χαίροις ὃ ἡμέτερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης ἀγαλλίαμα:~

Δόξα· ἦχος πλ. α·

Ὅσιε πάτερ· μύστης μόδων καὶ χαλδαίων λόγιας τῶν μόντων· πᾶσαν βαβυλῶνος πλανίαν καθελὼν τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ· οὐ τῷ λείῳ τῶν ὑδάτων ἐθέλγησας· οὐδ' ὃ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδείλιασας· διὸ χς ὁ θς ἡμῶν, βεβαίοις σε μύστικοῖς ἐσφράγισεν· ὅθεν σοὶ ἀπέλοις παρισάμενος· πρὸς κῦ ἱκέτευε, αἰτούμενος εἰρηνεύειν· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:~

Καὶ νῦν, θτ· χαίροις ἀσκητικῶν· καὶ χαίροις τῶν ἱερέων ἐκλεκτή· κεχρυσωμένη διανοίας ταῖς πτέρυξι· φυγὼν δὲ ὡραιότητα· καὶ χελιδὼν ἐκλεκτή· τὸ στρουθίον ὅλον καθαρώτατον· ἁμαρτίας βαστάσασα, τὸν ἀμνὸν τῆς θυ ἡμῶν· δάμαλις θεία· τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα· τῆς βαστάζοντος, τὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα· ἄμπελος ἡ κατάκαρπος, βαστάζουσα βότρυας· τῆς ἀσεβείας τὸν οἶνον· τῆς μαρτυρίου ἀναλίζοντα· αὐτὸν ἐκ δυσώπει· τοῖς ἱκέταις σου δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος:~ στρῶτ· ὅμοιον·

Ταῖς σαῖς στρουθίου· ἡ σὲ τεκοῦσα θρηνωδοῦσα ὠδύρετο· βοῶσα, οὐ φορῶ ταῦτα· ὁρῶσα λωμένον ὁρᾶν· σὸν ξύλον ὃν περ ἀπεκύησα· ἐγὼ καὶ διέφυγον· τὰς ὠδῖνας ὡς αἷμα δρος· καὶ πῶς ἀρθίως, τῇ ὀδυνῇ συνέχομαι· καὶ ἀπαρέτομαι· τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος· ἀρτίχαρ ἐκ πεπλήρωται· ὃ ῥῆμα ὃ εἰρηκεν, ὁ συμεὼν τῇ καρδίᾳ· ἐμοὶ ῥομφαία ἐλύσεται· ἀλλ' ὦ μῶν υἱέ μου· ὃ ξαναάστηθι καὶ σῶσον τοὺς αἰνυμνοῦντας σε:~

Μὶ τῷ αὐτῷ, κγ· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος αἰκύρας· καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων ἀλαθαπέλου, στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος β· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου·

Κλῆμα, τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς· ὤφθης μυστικὴ γεωργία, πρόβλημα τομένου·

πόμοις

πόνοις μὴ ἀσκήσεως· πάτερ τεμνόμενος· τῷ δὲ ξίφει φυγόμενον· τῷ τῆς μαρτυρίου, οἴνου κατανύξεως, λιμῷ ἐκέρασας· οὗ χάριν· ἐμφορούμενοι πάντα· πίστει τὴν ἀμίαντον μνήμην· τὴν σὴν ἑορτάζομεν μακάριε:~

Θ τε, ἱερούργησας τὴν φρικτήν· καὶ τελεστάτην θυσίαν καὶ ὑπερκόσμιον· τότε προσεπλήρωσε ἱερουργούμενος· ὃ σὸν αἷμα δὲ πρόφερε· προθύμως καρδίᾳ· αἵματι προσέμιξας· τῷ τῆς δεσπότου σου· ὦ σύ, βαπτιζόμενος μάκαρ· ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, ὅλος ἱερώτατος δεσπόσιε:~

Θ ὑων· τὸν ἀμνὸν τὸν τοῦ θεοῦ· τὸν τῆς ἁμαρτίας τὸν κόσμον ἀποκαθαίροντα· καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, ἐξαφανίσαντα· ἱερεῖον ὡς ἄμωμον· ἐπύθου δεόφρον· σύμφυτος γενόμενος τῷ ὁμοιώματι· μάκαρ, ζωηφόρου θανάτου· μεθ' ἧς δὲ τῆς ἀυτοῦ βασιλείας, ἀξιομακάριστε τετύχηκας:~

Στερεᾶ χειρὶ τοῦ ἁγίου ἀγαθαγγέλου· ᾠδὴ δ'. Ὡς γεγραμμένον ἐν μάρτυσιν·

Α γαθαῖς ἀπελίαις σε· συνοδίτην καὶ σύμαθλον· κλήμης ὁ θεόφορος κατεπλούτησεν· μεθ' οὗ τοὺς δρόμους διήνυσας· τοὺς θείους φρενοῦμενος· Σὺ θεόφρον ἀληθῶς, ὁμιλῶν ἀγαθάγγελε· ἕως τέλους· γεγονὼς σεφανίτης· πρὸς τὰ ἄνω· μεταβέβηκας ἀγγέλοις· συνεπαγάλλεσθαι θεόπτα:~

Κ αὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος· καὶ πυρὶ λιπαινόμενος· καὶ λαμπάσι θεόπτου φλογιζόμενος· Χριστοῦ κραυγάσας ἁπλῶς· σοφὲ ἀγαθάγγελε· καὶ ὡς ἄρτος καθαρός· ἐπ' ἀμφιθέατρον ὠπτώμενος· προσεπλήρωσε· ὅπου γὰρ πίστις· ἱκετεύων· τοὺς σὲ πίστει σεπομένους· παθῶν ῥυσθῆναι κολάσεως:~

Ρ αβδισμοὺς ἐκαρτέρησας· καὶ ἐν ξύλῳ πειρόμενος· ἀναιρεσμοὺς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· καὶ Χριστὸν τέλειν τῶν ἀθλων σου· σοφὲ ἀγαθάγγελε· ἐκτιμηθεὶς τῷ κεφαλῷ· ταῖς ῥαπίσι τοῦ ἄθεου· ὅθεν ἤρδευσας· τὴν σεπτὴν ἐκκλησίαν· ἀφθονοῦσαν· τὰς λαμπράς σου ἀρετείας· κλέος μαρτύρων πολύαθλε:~ Δόξα· ἦχος πλ. δ'·

Τ ῷ τῶν χρόνων τεραχῶς τροχίζοντι, θεόκλητε ἑστὰς πλασίασας· τυπτόμενος ξεόμενος· ἀμείβων πόλεις δ' χώρας· φρούμενος ὑπὸ τοῦ χοῦ· ἀλλ' οὔτε πῦρ, οὔτε ξίφος, οὔτε μάγγες, δ' τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν τερέμνιον· ἔθραυσας δὲ δαιμόνων ἰσχύν· ἱερομάρτυς κλήμη· διὸ πρέσβευε Χριστῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

καὶ νῦν πλ. δ'. Οἱ μάρτυρές σου κέ-

Ε κάρπασόν με δέσποινα, χειρὸς τοῦ δράκοντος τοῦ βρυτοκτόνου· τοῦ πολεμοῦντος με ἐν ὑποκρίσει, καταπεῖν ὁλοτελῶς· σώτειρα τὰς μύλας τούτου δέομαι· καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον· ὅπως ῥυσθεὶς τῶν τούτου, ὑμνήσω μεγαλυνάριά σου:~

φρ. πλ. δ'. Ὅμοιον·

Ο ὐφορῶ τέκνον βλέπειν σε τὴν τῶν ἐλπήνορσιν, πᾶσι διδόμενα ξύλῳ ὑπηνέσαντα· ὅπως τοὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ· ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας· θείαν καὶ σεπτὸν ἐγρήγορσιν· παρέσχες ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα ἣν μεγαλύνομεν:~

ἀποστίχου χειρὸς τῆς ὀκτωήχου. Δόξα· ἦχος α'· αὐτολίτ.

Τ ὸν θαυμαστὸν ἐν ἱερεῦσι μάρτυρα κλήμεντα· ἡ ἐν μακρῷ τῷ χρόνῳ δοκιμηθεὶς τῶν αἰκισμῶν· τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν· ἠξίωσε ῥυθῆς· καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα· ὁ πολλοὺς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας, τῷ κατ' αὐτὸν ὑποδείγματι· Σὺ πείσας τὴν σάρκα αὐτοπρόῳ φρονεῖν τοῦ θανάτου· πρὸς ὃν οἱ πιστοὶ βοήσωμεν· μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε· ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου, τὰς χρομίους ἐν στάσεις λῦσαι τῶν παθῶν ἡμῶν· Σὺ ῥῦσαι τῶν δεινῶν τῇ πρεσβείαις σου:~

καὶ

Ρὲ γιῶ Ἅγ. Ψῶν οἰῶν ταγμάτων·
ᾠδὸν τῆς σῆς ἀνεξιτάσιας δεοκώητορ ἀ-
γνή· τὰ ἀηδιώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυ
χῆς μου· ἀπέλασον ἐντεῦδεν· εἰρηνι-
κῶς ἀνεξελωλάμε βωώουσα· Ἐ τῇ ἁγίᾳ
με τοίμην τῶν ἐκλεκτῶν, σοῦ ἀνεβά
των σωαριθμησον :~

ἀροδ Ἅγ. Ὅμοιον.

Ε γῶ τῷ ἀρῶ παρεζῶσα τὸ σοῦ ἰοῦ καὶ θῦ·
καὶ τὴν μακροθυμίαν, τούτου ἀποσκο-
ποῦσα· ἔλεγες θρηνοῦσα, μέρ ἀγνή· οἱ
μοι τέκνον γλυκύτατον· τί ταῦτα πά-
σχεις ἀδίκως λόγε θῦ· ἵνα σώσῃς τὸν
ἀνθρωπον :~

Ἀνταῖχον· Ἦχος πλ δ'.

Κ λῆμα ὁσιότητος· Ἐ ζέλεγχος ἀθλήσεως·
ἀνθος ἰσχνότατον· καὶ καρπωσις θεόδο
τος· τοῖς πιστοῖς παμίσρε ἀφθαλέες δε
δώρησαι· ἀλλ' ὡς μαρτύρων στῦλος·
καὶ ἰσαρχῶν στήριγμος· πρέσβευε χῶ
τῷ θῶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ καμὼν τῆς ὀκτωήχου,
καὶ τῶν ἁγίων δύο· ὁ καμὼν τῆ ἁγίου
κλήμεντος· οὐ κ ἀκροστιχίς·

Μέλπω Ϛ κλῆμα τ μοκτῆς ἀμπέλου·
ὠδὴ ά· Ἦχ πλ β'. Ὡς ἐν λιπείρω·

Μ ετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἰσάγ· καὶ ὡς
μάρτυς ἔνδοξος· τῷ χῷ παρεγένω·
ἐκτενῶς ἱκέτευε τυχεῖν· τῆς ἐλλάμ-
ψεως τῆς σῆς, τοὺς ἀφνημονοῦντας σε:~

Ε κτεταμένους ἀνῶμας ἐπὶ τῆς γῆς· δια
μύσας ὅσιε· βασιλείας οἰῶν· ἠξιώ-
θης ἀέφθαρτον λαβεῖν· Ἐ αἰώνιον ζωὴν
καὶ ἀνακάλυπτον :~

Ε λευθερωθέντες τῷ πάθει τῆ ἀπαθοῦς· διὰ
πάθους ἔσωσάς, πρὸς ἀυτὸν ἀναδρα
μεῖν· μιμητὰς γενόμενος παθῶν· θεο-
φόρε τῶν ἀυτῆ ἀπέλων σύσκηνε :~

Ε πουρανίμενη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν· θεο
μῆτορ ἄχραντε· τὸν θῦ τὸν ἀληθῆ· ἀ-
ρετὴν σωέλαβε ἡμῖν· τὴν πηγὴν τῶν
ἀγαθῶν ἀναπηγάζουσαν :~

Ἕτερος καμὼν τῆ ἁγίου ἀγαθαπέλου·
ὠδὴ ά· Ἦχος δ'· Ὁ παταξας·

Τ ὸν κλοιμὸν ἐν μάρτυσι· τῶν ἀθλητῶν
Ϛ καύχημα· τὸν ἄγγελον τῆ κλήσει·
γεγενημένον καὶ τῇ πράξει· χαρμονι-
κῶς σήμερον· τιμήσωμεν ἐν πίστει καὶ
μακαρίσωμεν :~

Η ξιώθης ἔνδοξε· τῆς τῶν μαρτύρων δι-
κλείας· ἀθλοφόρα θεωρήσας μεγαλο
φρόνως ἐν τῇ ῥώμῃ· τὸν ἱδρὸν κλη-
μεντα· μεθ' οὗ σε συνελθόντα πίστει
γεραίρομεν :~

Ε κφωθεὶς μακάριε· τῷ πρὸ κόσμου ἔ-
θραμες· τὸν μέκρωσιν κηρύττων τῶ ζω
οδότου ἐν σταδίῳ· Ϛ ἐπάτησας βάσανα·
ζωῆς ἀδιαδόχου μισθὸν καπεξίωσαι :~

Ε ρασθέντα κῦ· δι' ἀπλαστίαν ἀ-
Ἅγ. φθαρτον· ἐκύησας παρθένε· ἐν ἁγαθάγ
γελος ποθήσας· ἔξω σαρκὸς γένομεν·
ἀθλήσεως παρεκδέξως, μεθ' οὗ ὑμνοῦμεν
σε :~ ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Ω ραίοις ἡμᾶς καρποῖς· κλῆμα τῆς
ζωηφόρου· χαρισάμενος ἀμπέλου, καὶ
τούτοις μαρτυρικαῖς, κοσμήσας, μαρ-
μαρυγαῖς· τῶν σὲ πάντων καθηρώσας·
οὗ παύλε ὤφθης μιμητὴς· πᾶσαν τὴν
οἰκουμένην, διαφέχων παμμάκαρ·
βαστάσματι θεουργῶ· Ϛ αἵματι βαπ-
τισμοῦ· ἀγάλλω τῆς ὁμολογίας σου :~

Ο ὐκ ἔστιν ἄμεμπτος ὡς σύ· πάντα γὰρ θεο
Ἅγ. μῆτορ· μόνη γὰρ ἐξ αἰῶνος· τὸν θῦ τὸν
κάλλητ· καὶ πάντων δημιουργόν· θῦ
λόγον· πάντα χαρὰ ἐκύησας :~

Ἄλλος· Ἐστερεώθη μου ἡ καρδία μου·

Υ μνολογῶ σου· τοὺς ἀπείρους παμμά-
καρ πόνους· τὰς θλίψεις καὶ τὰς
πολλὰς αἰκίσεις· τὴν ἀνδρείαν· τοὺς
δεσμοὺς τὸν θανάτων· δι' ἧς ἠξιώθης
ζωῆς ἀγαθάπελε :~

Μ ετὰ μυρίους αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδό-
νας· ῥαβδισμούς τε καὶ ξέσεις ἀθλοφό
ρε· ὑποβρύχιος θαλάσσῃ δέδοσαι δέ-
δοσαι· ὃς ἧς, ὁ τῶν ὅλων δημιουργός σε
ἐρρύσατο :~

Ε ὐσεβῶς τε καὶ ἀνδρείως γεγονὼς μάρ-
τυς· πυρακτώσεις ὑπήνεγκας τῶν ἡ-
λων·

λω· καὶ μένης τῆς σαρκὸς· καὶ αὖθις δρόσον δεχομένης· ὑπομονῆς ἀγγελε:~ ℣.

Ω παραδόξου μυστηρίου· πῶς ἡ παρθένος πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν ἐφάνη· ἐν μήτρᾳ τὸν ἀπερίοριστον, ἀσυγχωρήτως κυήσασα:~ κάθισμα· ἦχος δ·

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ· καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς τῇ δρεπανηφόρῳ· καταπεμπόμενος σοφὲ ἰσφάρχα· ὡς καρποφόρος ἄμπελος ἐξήνθησας βότρυας ὠραϊζόμενος· καὶ σταλάζοντας γλεῦκος· θείας ἐπιχύσεως καὶ ἀθλήσεως πέρ· ἐξ ὧν μετέχων πᾶς τις δυσεβῶς· καταγλυκαίνῃ, ψυχῆς αἰσθητήρια:~

δόξα· Ἐπεφάνης σήμερον·

Ἀγαθόν σε ἄγγελον γεγενημένον· θεοσδότοις λάμψασιν, αὐδιφθόγγοις ὑμνῳδίαις· εὐσεβῶς· ἐπιτελοῦμεν τὴν μνήμην σου· κλέος μαρτύρων, σοφὲ ἀγαθάγγελε·

καὶ νῦν ℣. ὁμοιον·

Ἐστασία ἄμαχε τῶν θλιβομένων· καὶ πρεσβεία ἕτοιμε, τῶν ἀπερισκέπτων ἐν δήμοις· ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι· μόνε παρέδρις ἡ τῶν ὅλων αὐτάλκεια·

τρῳδ. ὁμοιον·

Ἐπὶ ξύλου βλέπουσα σαρκὶ πλέγτα· τὸν υἱόν σου ὠδύρατο· σπλάγχνα μήτηρ μερικῶς· ἀπαρασταμένη ἐκραύγαζε· οἴμοι πῶς ἔδυς σὺ φῶς μου σὺ ἄχρονον:~ ᾠδὴ δ· χε μου δυνάμις·

Κυκλώσας ἅπασαν τὴν γῆν ἐξέκλινας· τὸν ἀχώμως σὸν κλῆμα ἀθλητικῶς· σταύρωσιν ἀχαλίαστον· καὶ ὠδῆς γλυκασμόν, ἀθλοφόρε παμμακάριστε:~

Ἐμῶμα θεόμτων· τῆς ἀθλήσεως· τῶν παγκάλων τὰ ἀθλήματα· τῶν σῶν· ἔνδοξε δρεπόμεθα· καὶ ποικιλίαν θαυμάτων, τὰς αἰσθήσεις ἐμφορούμεθα:~

Μέρεσι γέγονας· ἰὸς θαυμάσιε· σὺ φωτὸς ἀμεταστάτου δίψεσι, τρυφαίνόμενος· τῷ τερπνολίῳ φωτισμῷ· καὶ τῇ αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος:~ ℣.

Μαρία παμάκαρε· ἡ καθαρότης· γεγενημένη χωρίον χωρητικόν· θείας ἐνοικήσεως· τὸν ψυχικόν μου μολυσμόν, καὶ τὸν ῥύπον ἐξαφάνισον:~

ἄλλος· Ἐστερεώθη ὁ θε-

Πολυώδυνα ἐμπαθῶν· βασάνοις ἐδηγεμμαῖε μάρτυς· σὺν τῷ θείῳ χαίρων κλήμενπι· ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος· πᾶσαν τὴν γῆν θεόφρον ἰάσασας:~

Μητρόθεν ὡς ὁ χς· Ὡραϊ τοῦ ξύλου ℣ κατεξανθης· τὰς πλάγας σιδήρῳ ἔμδοξε· καταπλήξας ἄθλητας· ὑπομονῇ σοφὲ ἀγαθάγγελε:~

Μεγαλύνομέν σου τὸν χν, θεσυραὶ κατώκουν οἱ ἀθλοφόροι· ὡς θεσυροὶ θείων τρεσαξέων· κλήμης ὁ θαμάριστος· ὁ ἀγαθάγγελος ὁ ἀοίδιμος:~ ℣.

Μακαρίζομέν σε ἀεί· θεοκῆπτορ ἄλογνημένη· δι' ἧς δόξης ἠξιώθημεν· καὶ τὸν πρὶν παραδείσου, ὃν ἀπωλέσαμεν ἀπολάβομεν:~

ᾠδὴ ε· Τῷ θείῳ φέγγει σου·

Ἰάσεις θαύματα καρτοῦσι· τοὺς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας· πολύαθλος πέφυκας· μιᾷ δὲ τῆς ἀφθάρτου μακαριότητος· θυμῷ κατεκληρώσω διαιωνίζουσαν:~

Ἰδὼ πίστιν ἄσκηραν ἀσφαλῆ· ὡς καὶ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν ἀγάπην θεμέλιον θέμενος· τῇ σε τωθῇ τελειότητι σαυτὸν ἀμέθηκας· μαθὼν ἡγιασμένον πέρ παμύλβιε·

Θεοκόσμητος ξυνωρείς· ἡ διαφανὴς ἡνωμενομένη ἀθλήσεως ἁδίου ἐπλαβομένη τῆς αἰωνίου ζωῆς· ἀγγέλοις συγχορδίᾳ καὶ σωναγάλλεται:~ ℣.

Ὧσται βουλόμενος ἐκφθορέας· τὴν καταφθαρεῖσαν φύσιν· τῶν ἀνθρώπων ὁ κτίσης καὶ κς· μήτραν ἁγνισθεῖσαν ἀνίῳ πνεύματι· οἰκήσας ἀπορρήτως ἀμορφώσατο:~ ἄλλος· Ὀρθρεύσαμφαγγεξι πυρούμενοι· ἀγαπήσεως τοῦ ἀθλοφόρου· ἐν ἀσβέστῳ πυρωθείσης ἐβλήθητε· καλλίνικοι μάρτυρες:~

Ὅσιος ὡραιότατος ἀνεδείχθητε· τῶν ἀθλητῶν ἀφαιρούμενοι· δόξαν τὴν τῆ

τῶ σώματος· ἀκήρητοι μάρτυραν.~

Ἁπλωθεὶς εἰς κραββατον· καὶ ὁ στόμενος ἐν τῇ πυρᾶ· ἀγαθάγγελε ἀγγέλοις ὀξέπληξας· ὁρῶντας τοὺς ἄθλοις σου:~ Ἴδ.

Ἰδυομένη φαιδρῇ· ἀπειρόγαμε παρθένας λιμᾶς· πειρασμῶν τε καὶ καμάτων καὶ θλίψεως, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε:~

ὠδὴ ς'· Τοῦ βίου τὸν θάλασσαν·

Ἡμμως ἀθλήσαντα· τοὺς σεφαμένους ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς ἐδέξασθε· χαρισμάτων ποικίλων διαμονήν· καὶ χάριν ἰάσεων· καὶ πηγῶν θεραπεύειν τὰ μοσήματα.~

Ὁ βίος ὁ ἔμπλεος· τῶν ἀνόμων λιτειβίας· τῶν αἰκισμῶν λιἔγκρισις· ἀπρεπείας σεφάνωμα μυρίον· καὶ κάλλοις διαθημα· καὶ σαλὼ ἀφθαρσίας σοὶ γεγόμασιν:~ Θεόν·

Ἠλιχμος δέσποινα, λιτεκοῦσα τοὺς θεοπτοῖς· τὴν κυοφορήτην κῦ· τῶν παθῶν μου τὸν ἄσατον καὶ ὀδυνόν· καταπαύσαν πάσχον· καὶ σαλλιώσω παρέσχου τῇ καρδίᾳ μου:~

ἄλλος· Ἐμπελάγη τοῦ βίου·

Χερικηρίον αἶνον θῶ προσοίξας· θεόφρονα ἀθλητά· ἐν τῇ καμίνῳ ἐμβληθεὶς, ὡς πάλαι οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες· καὶ δρόσον δεχόμενος, ἀγαθάγγελε οὐραμόθεν:~

Ἀγαθαῖς ἀγγελίαις· ταῖς διαπέλωμ μύρουμενος τὸν μοῦν· τοὺς αἰκισμοὺς τε καὶ ἀλγηδόνας· ὡς τῶρ πάσχομτος ἄλλου· ῥαδίως ὑπήνεγκας· ἀγαθάγγελε γενεόφρον:~

Ἰφραὶ ξιωφείδα· ὑμᾶς ὁ πλαμὸς θεατάμενος σοφοί· δεσμοῖς σιωβλίβεται· καὶ ποιναῖς συλικώτῃ· Ὃ φρουραῖς κατακλείει· καὶ γέλωτα ὤφλησε· τῇ ἀρέτῳ ὑμῶν ἐμ ταῖσι:~ Ἴδ.

Ῥαθυμίας ὕπνου· θαυματηφόρε ἀπάλλαξον ἀγρὶ ἐ τοὺς ἐμθέους, χρηγορεῖν με ὕμνοις· καὶ καλὰς ὀργασίας· ἐμίχυσον δέσποινα· ἵνα πόθῳ ὑμολογῶσε·

Ὁ εἱρμός·

Ἐμπελάγει τοῦ βίου· ταῖς πράξεσί μου κατῆλθον εἰς βυθόν· ἀλλ᾽ὡς ἐκκήτους ἰωμᾶς οὕτως βοῶσι· ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν μου, ἀνάγαγε δέομαι, ἐ τοῦ θῦ καὶ λόγε:~ Κοντάκιον· ἦχος δ'·

Ὅπερ φαμὴς σήμερον·

Πὸς ἀμπέλε γέγονας, τίμιον κλῆμα· τῷ χῷ ἀναβλάστησε· κλῆμα πολύαθλε ὑφθεὶς· σὺν τῷ σιναθλῶ ἐκραύγαζες· σὺ τῶν μαρτύρων χὲ φαιδρὸν ἀγαλλίαμα:~ Ὁ οἶκος·

Ἱὸς φωτὸς ἀναδηχθεὶς, θῦ συγκλήρονόμος· ὡς λίλιου ὁ θεῖος τὸν ἀχαὰβ ἔλεγξας· οὕτως καὶ σὺ κλῆμα σοφὲ βασιλεῖς ἀνόμοις καὶ τυραμίνοις ἀπηχεῖς· ἐλλιώων τοὺς πρωτεύοντας· ἐν λόγῳ καὶ ἀληθείᾳ ἐμίκησας· καὶ τῷ σαγὴς θύμα τῷ κυρίῳ μῶ, τὰ πλήθη τῶν εἰς χῦ πεπεισμένων· διὸ κοινωνὸν τῆς σῆς μαρτυρίας, ἀγαλλάγελον εὑρὼν, σοὶ συνοδεύοντα· πόλεις τὰς ἐν σοὶ συνῳδεύσε φαιδρῶς, κραυγάζων· σὺ τῶν μαρτύρων φαιδρὸν ἀγαλλίαμα:~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κγ'· μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος κλήμεντος ἐπισκόπου Ἀγκύρας, καὶ ἀγαθαπέλου. Ἀπ.

Ἀγαθαγγέλου καὶ κλήμεντος αἱμάτων· Ψ ὁ τοῖς ξίφοις δίκομον ἐπλήσθη τόμα. Θ ἰκάδι δὲ ἐτιμήσατε τοῖτο ἀγαθάγγελε κλήμη·

Μακάριος ὄντως καὶ θεαπέσιος κλήμης, ἐν ὅλῃ θεσδομ ἀνθρωπίνῃ ζωῇ διλώσε· Ὃ μαρτύριον· ἐν γὰρ ὀκτῷ χρόνοις καὶ ἔοικσι αὐτῷ παρετάθη ὁ ἀοιδὸς τοὺς τυραμίνοις ἀγῶν· οὐ διακοπτόμενος ἐνεχειρία· οὐδὲ ἐκ παραπέλματος ἐφ᾽ ἡμέραις ῥηταῖς τακτήριμα λαμβάνων ἀνακωχήν, καὶ εἰρηύων ὡς τῶρ ἐπὶ τοῖς ἐν πολέμῳ παρατασσομένοις ἑκατόρωθεν μόμος, ἵν᾽ αὖθις ἐπ᾽ἀλλήλοις μεταροὶ συμπέσωσι καὶ ἀκμάζοντων· ἀλλὰ σώτορι ἐ ὀξέως, ὡς μὴ εἶναι

μᾶλλον

ἀλλὰ σύντονοι καὶ ὀξεῖς, ὡς μὴ εἶναι μᾶλλον τὸν χρόνον θαυμάζειν· ἐν ᾧ ὡς ἄλλου πάσχοντος αὐτὸς ἐκαρτέρει· ἢ τὸ πλῆθος καὶ τὴν ἐπιφορὰν τῶν κακῶν· μᾶλλον δὲ θαυμάζειν ἐπίσης ἀμφότερα· διὰ γὰρ πάσης ἰδέας βασάνων ὑπελθών· καὶ τοὺς τότε κρατοῦντας τυραννοις καὶ βασιλεῖς, καὶ πάσῃ σχεδὸν τῇ οἰκουμένῃ θέατρον γεγονώς· καὶ ἀγγέλοις καταπλήξας τῇ καρτερίᾳ, οὕτω τῆς δόξης τὸν στέφανον ἐκομίσατο· ἦν δὲ ἐκ πόλεως ἀγκύρας τῆς γαλατίας· πρ̄ς ἕλληνος· μρ̄ς δὲ εὐσεβοῦς καὶ πιστῆς, τοὔνομα σοφίας· ὑπέδυ δὲ τὸν μονήρη βίον, δωδεκαέτης ὑπάρχων· εἰς δὲ τὸν εἰκοστὸν γενόμενος χρόνον, εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἄγεται· ἤθλησε δὲ ἐπὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων· Ὁ δὲ μακάριος ἀγαθάγγελος, ῥωμαῖος ἦν τὸ γένος· μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοὺς μετὰ τοῦ ἁγίου κλήμεντος ὄντας ἁγίους ἐν ἀποκλείστοις ἐν ῥώμῃ, ὧν εἷς ἦν καὶ ὁ ἀγαθάγγελος· πρῶτος μὲν τῶν ἄλλων προσελθὼν καὶ βαπτισθεὶς ὑπὸ τοῦ ἁγίου κλήμεντος· ἀποδράσας δὲ καθ' ὃν καιρὸν ἀποτμηθῆναι ἔμελλον οἱ σὺν αὐτῷ ἀπόκλειστοι· μέλλοντος δὲ τοῦ ἁγίου κλήμεντος, ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ μαξιμιανοῦ, ἀπαχθῆναι καὶ ἐμβληθῆναι τῷ πλοίῳ, καὶ ἀποπλεῦσαι εἰς νικομήδειαν, προλαβὼν ὁ ἀγαθάγγελος, εἰσῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον καὶ περιέμενε τὸν κλήμεντα· ὡς δὲ καὶ οὗτος εἰσῆλθε, καὶ προσπεσόντα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ εἶδεν, ἐχάρη· καὶ τὴν αὐτοῦ μεταμέλειαν καὶ ἐπιστροφὴν, ὡς ἀγαθοῦ ἀγγέλου παρουσίαν ἐνόμισε· καὶ ἦν συναθλῶν αὐτῷ ἄχρις ἂν φθάσαντες εἰς ἄγκυραν, καὶ πρὸς λούκιον παρεγένοντο, κἀκεῖσε τὴν κάραν ἀποτμηθεὶς, προστάξει τοῦ λουκίου· μετὰ τῶν λοιπῶν τῶν σὺν αὐτῷ ἀνδρῶν τε, καὶ γυναικῶν καὶ παιδίων τῷ χῷ προσελθόντων, πρὸς τὰς οὐρανίους ἀπέπτη μονάς· τὰ δὲ εἴδη τῶν βασάνων, εἰσὶ ταῦτα· ὁ μὲν μακάριος κλήμης, ἰδίως πέπονθε ταῦτα· ξύλω ἀναρτᾶται καὶ ξέεται· λίθοις κατὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν παρειῶν τύπτεται· εἱρκτῇ βάλλεται· τροχῶδες μεῖται· βάκλοις τύπτεται· μαχαίραις κατατέμνεται· σιδηροῖς στύλοις τὸ στόμα τύπτεται· τὰς σιαγόνας συντρίβεται· ὀδόντων ἀποστερεῖται· σιδήροις πεδεῖται· καὶ εἱρκτῇ ἐναπορρήπτεται· ταῦτα ὁ θεῖος κλήμης ἰδίως· ἅμα δὲ ἀγαθαγγέλω, βουνεύροις ξηροῖς τύπτονται· ξύλω ἀναρτῶνται· λαμπᾶσι πυρὸς τὰς πλευρὰς καίονται· θηρίοις ἐκδίδονται· σούβλας πεπυρωμένας διὰ τῶν μεσοδακτύλων τῶν χειρῶν δέχονται· ἐν ἀσβέστῳ βληθέντες, δυσὶ ἡμέραις προσεκαρτέρησαν· λώροις τῆς δορᾶς τοῦ σώματος τῶν ὤμων ἀφεροῦνται· βάκλοις αὖθις τύπτονται· ἐπὶ κραββάτων σιδηρῶν, πυρωθέντων ἀνακλίνονται· εἰς κάμινον πυρὸς νυχθήμερον ἐμβάλλονται· κατὰ τῶν ψοῶν σφοδρῶς ξέονται· ὀβελίσκοις ὀξέσι κατὰ γῆς ἐμπαρεῖσιν, ἄνω τὰς εὐθείας ἔχουσιν ἐπακοντίζονται, οἳ δεινῶς αὐτοὺς κατεκέντησαν καὶ κατέτρωσαν· μόλυβδον λυθέντα κατὰ κεφαλῆς μόνος ὁ ἅγιος ἀγαθάγγελος ἐπιχέεται· μύλοις μυλίταις τοῖς τραχήλοις ἐξαρτῶνται ἀμφότεροι, καὶ διὰ τῆς πόλεως ἑλκόμενοι λίθοις βάλλονται· ἰδίως πάλιν ὁ ἅγιος κλήμης, πορώνας σιδηρὰς πεπυρωμένας εἰς τὰς ἀκοὰς δέχεται· λαμπάσι πυρὸς αὖθις προσομιλεῖ· λίθῳ μεγάλῳ προσδεθεὶς, βάκλοις κατὰ τοῦ προσώπου καὶ τῆς κεφαλῆς τύπτεται· καὶ ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας, πεντήκοντα πληγὰς λαμβάνων ἐκαρτέρει· τὸ δὲ τελευταῖον καρατομοῦνται τὰς κεφαλὰς ἀμφότεροι ἐν ἀγκύρᾳ τῆς γαλατίας· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτῶν

υ μαρτυρίῳ,

μαρτυρίω, τῷ ὄντι πόρραν ἐν τοῖς εὐδο-
ξίου, ἐπέκεινα ἀνάπλου, καὶ ἐν τῇ ἁγίω
τάτη ἐκκλησία τῆς ἁγίας εἰρήνης τῆς
παλαιᾶς καὶ νέας :—
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
εὐσεβίου· ϛ̄ι·
Δ εὖρο πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰ τόρπνα τοῦ
πόλου· Θ ὐσεβίω λέγουσιν οἱ τόρ-
πνοι νόεν·
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα τοῦ ὁσίου πρ̄ς ἡμῶν,
μαϋσιμᾶ τοῦ σύρου· ϛ̄ι·
Γλώσσαις λαλῶν πρὶν μαϋσιμᾶς τῶν
σύρων·
Γλώσσαις λαλεῖ νυῦ ἀπέλων πρὸς
ἀπέλοις·
Ἐγένετό τις ἀνὴρ ἐν τῇ κύρω· μαϋσιμᾶς
μὲν ὄνομα· σύρος δὲ τὴν φωνήν· ἀ-
γροικῶς δὲ ἀναχθεὶς ἐν τῷ βίῳ, διέ-
λαμψε ταῖς ἀρεταῖς φυσικῶς· μονοχί-
των δὲ ὢν, λέγεται μὴ δεύτερον κτή-
σασθαι χιτῶνα, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς τοῖς γι-
νομένοις ῥήγμασιν, ἕτερα ῥάκη συῤῥά-
πτειν, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον σκέπειν
τὴν σάρκα· τῆς δὲ τῶν ξένων καὶ πε-
νήτων θεραπείας οὕτως ἐπεμελεῖτο
προθύμως, ὡς τοῖς παριοῦσιν ἅπασιν
ἀναπετάννυσθαι τὰς θύρας· δύο δὲ
πίθοις ἐσχηκέναι λέγεται· τὸν μὲν, σί-
του· τὸν δὲ, ἐλαίου, ἐξ ὧν ἐχορήγει ἅ-
πασι τοῖς δεομένοις, ὡς τῆς τῇ σαρα-
φθίᾳ χήρᾳ δοθείσης εὐλογίας, ἐπενε-
χθείσης καὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ πίθοις· ὁ γὰρ
πάντας τοὺς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐ-
πισκεπτόμενος θ̄ς· ὥς πόρ τὴν ὑδρίαν
ἐκείνην καὶ τὸν καμψάκην ἀναβλύ-
ζειν ἐκέλευσε, τῶν τ' φιλοξενίας σπορ-
μάτων παρέχων τὰ δράγματα, οὕ-
τω καὶ τῷ θαυμασίῳ δέδωκε τῇ προ-
θυμίᾳ τὴν χορηγίαν ἰσόμετρον· ὃ κα-
λῶς δ' ὁσίως τὸν τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον
διαβιβάσας, πρὸς κν̄ ἐξεδήμησεν.—
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̄ς
ἡμῶν σαλαμάνου τοῦ ἡσυχαστοῦ· ϛ̄ι·
Οἴχη χαμερποῦς καὶ χαμαιζήλου βίου·

Κ Ὑψηλὲ πράξει καὶ λόγῳ σαλαμάνε·
ὤμη τίς ἐστι τοῦ εὐφράτου ποταμοῦ,
πρὸς ἑσπόραν ἐπικειμένη τῇ ὄχθῃ, κα-
πορσανᾶ καλουμένη· ἐκ ταύτης ὁρ-
μώμενος ὁ μακάριος σαλαμάνης· καὶ
τὸν ἡσύχιον βίον ἀσπασάμενος, ἐν τῇ
πέρα κώμῃ μικρὸν οἰκίσκον εὑρὼν κα-
θεῖρξεν ἑαυτόν· οὔτε θύραν· οὔτε
θυρίδα καταλιπών· ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους
παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, πάντος τοῦ ἔ-
τους ὑπεδέχετο τὴν τροφήν· ὁ τῆς πό-
λεως δὲ ἀρχιερεὺς τὴν τοῦ ἀνδρὸς μα-
θὼν ἀρετὴν, ἀφίκετο τὴν ἱερωσύνην
δοῦναι τῷ μακαρίῳ βουλόμενος· καὶ
διαῤῥήξας τοῦ οἰκίσκου τί μέρος, εἰ-
σῆλθε· καὶ τὴν χεῖρα ἐπέθηκε· καὶ
τὴν εὐχὴν ἐπετέλεσε· καὶ πολλὰ μὲν
πρὸς αὐτὸν εἶπεν· καὶ τὴν ἐπιγενο-
μένην χάριν τῆς ἱερωσύνης ἀνήγγει-
λεν· οὐδεμιᾶς δὲ φωνῆς ἀκούσας,
ἀπῆλθεν· ἀνοικοδομηθῆναι κελεύ-
σας τὸ καταλειφθὲν μέρος τοῦ οἰκίσκου,
ὅ πόρ αὐτὸς διέῤῥηξεν· ἄλλοτε πάλιν
οἱ τῆς κόμης ἐκείνης ἀφ' ἧς ὥρμητο, νύ-
κτωρ τοῦ ποταμοῦ τὸν πόρον διαπερά-
σαντες, λαβόντες αὐτόν· οὔτε ἀν-
τικείμενον, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε
κελεύοντα, εἰς τὴν οἰκείαν κώμην ἀ-
πήγαγον· καὶ τοιοῦτον οἶκον δειμάμε-
νοι, παραυτίκα καθεῖρξαν· ὁ δὲ ὁ-
μοίως ἡσυχίαν διῆγεν· οὐδὲν πρὸς
μηδένα διαλεγόμενος· μετ' ὀλίγας δὲ
ἡμέρας οἱ τῆς ἀντιπόραν κώμης ἄν-
θρωποι, νυκτὸς πάλιν ἐπελθόντες,
καὶ τὸ οἴκημα διορύξαντες, πρὸς ἑαυ-
τοὺς αὐτὸν ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγον-
τα, οὐδὲ μένειν βιαζόμενον· οὐδ' αὖ
πάλιν προθύμως ἀπαίροντα· οὕ-
τω νεκρὸν πάντελῶς τῷ βίῳ ἑαυτὸν
κατέστησε· δ' τὴν ἀποστολικὴν ἐκείνην
φωνὴν ἀληθεύων ἐφθέγξατο, χῶ
συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ· ζῆ
δὲ ἐν ἐμοὶ χ̄ς· ὃ δὲ νυῦ ζῶ ἐν σαρκὶ,
ἐν πίστει ζῶ, τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ θῦ τοῦ ἀγαπή-
σαντός

ἑαυτὸς με, ἐ παρεδώκατε ἑαυτὸν ὑπὲρ
ἐμοῦ· καὶ οὕτως ἑαυτὸν μεκρώσεις ὁ μα
κάριος σαλαμίνης ὡς ἄλλος οὐδεὶς πώ
ποτε, οὕτως ἐπετέλεσε μέχρι τέλους·
ἐ ἀπελθὼν πρὸς κῦ χορεύσῃ αἰώνιως:~
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι δύο μαρτυρά
σαι ἐν τῷ παρίῳ λάκκῳ ἐμβληθέντα,
τελειοῦνται:~
ϗ. Ὑμνον βόθρου χεροῦσι μάρτυρες
δύο· θείου πόθου βάλωμεν ἔξω
τὴν φόβον·
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας καὶ οἰ
κουμενικῆς ἕκτης συνόδου, τῆς καθε
λούσης τοὺς λέγοντας, ἓν θέλημα ἔ
χειν τὸν χν καὶ μετὰ σάρκωσιν· ἐγέ
νετο δὲ αὕτη ἐπὶ κωνσταντίνου τοῦ πω
γωνάτου, τοῦ πρὸς ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινο
τμήτου ἐν κωνσταντινουπόλει· ϗ.
Χ πόσιν μὴ τοῦ ἀνθρώπου μίαν
Δῆλος δὲ χωθὶ ἐ θελήσεις ἐ φύσεις·
ᾠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν βαβυλῶνι·
Τ ἡ αὐγὴ τοῦ μαρτυρίου, τὴν οἰκουμέ
νην ἐφαίδρυνας· αὐτὰ μέλπων χῶ·
δι' ἁγνείας καὶ ψυχῆς καὶ καθαρότητι·
εὐλογητὸς εἶ κε ὁ θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.~
Η τῶν σῶν κατορθωμάτων· ἱερώτατε πα
νήγυρις· ἀνύμνῳ φωτὶ λαμπομένη κα
ταυγάζῃ τοὺς κράζοντας· εὐλογητὸς
εἶ κε· ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~
G οφίας τῆς ὑπερφώτου, παρθένε μή
Θρ. τηρ γεγένησαι· τῆς τὰ πάντα σοφῶς
κυβερνώσεις· φρικτῇ ἀναδότητι· εὐ
λογημένος πάντα χρηστὸς τῆς κτί
σεώς σου:~
ἄλλος· Μὴ παραδῴης ἡμᾶς·
W ε πέρ οἰδύσαι ἀεί, φωτηρὰν ἀοίδιμοι τὴν
ἐκκλησίαν· φωτίζοισι πλουσίως ἆ
θλων λαμπρύνησι· σὺν ἀναδαπέλῳ
ὁ μέγας κλήμης· σκοτασμὸν λύοντα
πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν· οὓς ἐφημί
σωμεν μεγαλοφώνως:~
Η εσμικῶς τοὺς ξεσμοὺς, ὑπέρσης καὶ πά
σας τειχομίας· τῶν αὐχοποίων πό
νων, σαρκός σου φαύμασιν· ἐχθροὺς
φαυματίζων τοὺς αἱρεσίτους· ἀθλητὰ
ἐνδόξε· τῶν παλῶν τῆς χῦ κοιμωμένων·
ἀγγέλων σύσκιλε μαρτύρων κλέος:~
Χ αίρων ὑπέρσης σοφέ· μολύβδου βαρεί
ας πυρακτώσεις· κατὰ τῆς θείας κά
ρας ἐπενεχθείσας σου· καὶ καταφλε
γούσας ταύτην διόλου· ὡς σωθῆτις ἄ
σαρκος· ἀναβάγγελε γρατιῶτα χῦ·
ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν:~ Θρ.
Τ ομφιμάτου λογχός· ἐδείχθης παρθέ
νε μυστηρίου· θῦ γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὅμ
νητα ἀχώρητον· ἀσεμνοχωρήτως χωρεῖς
καὶ πίκτεις· καὶ μαζοῖς ἔθρεψας· βου
λευτὰ οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς, τοὺς θεο
τόκον σε ὁμολογοῦντας:~
ᾠδὴ η'. Νόμον παρῴων·
Α ναφαμέντων φαεινότατοι· σωτῆρος
γῆς φωστῆρες κατελαμπρύνατε· ὃ σε
ρέωμα πολυόλβιοι· τῆς σεπτῆς ἐκ
κλησίας· ἐν οὐρανοῖς δὲ φέγγει τῆς
ἀθλήσεως ὑμῶν· πρωτοτόκως πολυ
γευῆ διαφαίνετε βοῶντες· τὸν κῦ ὑ
μνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~
Μ ετ' ἀφθαρσίας τὴν χαρμόσυνον, τῶν
σῶν ἀγώνων μνήμην μετ' ἐορτάζομεν·
ὡς γὰρ ἄσαρκος ὑπέμειναν· αἰκισμῶν
τειχομίας· ἀλλ' αὖτε τούτων, ἀθλιαι
μίζουσαν ῥυφλῶν· ἐπαξίως ἀπείλη
φας αὐτάδοσιν πλουσίαν· ἀκῦ ὑμνεῖ
τε κραυγάζων· ἐ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν
τας τοὺς αἰῶνας:~
Π εποικιλμένῳ καὶ ὑπολάμποντι·
καταφαλῶν σὺ δέξῃ ἀμφιασάμενος·
αὐτὴ πυρίμαστος πολύολβε· χαλε
πῆς ἀνιδίας· αὐτὴ βασάνων, τῶν ἀγ
γελικῶν διαγωνίμ· αὐτὴν λάξω λα
βόμενος· ζωῆς τῆς ἀϊδίου· τὸν κῦ ὑ
μνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας:~ Θρ.
Ξ ξ ἀϊδίου τῷ γεμμήτορι· ὁ συνυπά
χων λόγῳ καὶ συνομοούμενος, σωτή
ρια τῶν αἰώνων τε· σαρκωθεὶς ἐκ παρ

θένου· τὴν τῶν ἀνθρώπων πᾶσαν ἐθεούργησε μορφήν· ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν· ἀσυγχύτως ἑνώσας· τὸν κν̄ ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

ἄλλος· Ψὰ σύμπαντα δέσποτα·

Ῥαννίσιν αἱμάτων σου· πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας· ἤρδευσας πανεύφημε χῦ τὴν ἐκκλησίαν· πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν ἀξίως, τοὺς μεγίστοις σου πόνοις· τὰ παλαίσματα· τὰς λαμπρὰς ἀριστείας· ἀπαύστως σοφὲ ἀγαθάγγελε:~

Ἴσοις καὶ κομίζονται, τῆς νίκης τοὺς στεφάνοις· κλήμης ὁ πανάριστος, καὶ ἀγαθάγγελος ὅθεν· ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι, παρεστῶτες, προστάται καὶ ῥύσται ἡμῶν χρηματίζουσιν·

Νέοις ἐκμιμούμενος· τοὺς κατασβέσαντας τὴν φλόγα· ὃ πῦρ ὥς περ ἄσαρκος ὑπῆλθες ἀθλοφόρε· ζήλω πυρακτούμενος τῆς τοῦ κν̄ ἀγάπης· θερμῶς ἀνεβόας ἀγαθάγγελε· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κν̄ ἀπαύστως τὸν κν̄:~ Ἦτ·

Ἰσχυρὰν παράκλησιν· καὶ ἀκαταίσχυντον ἐλπίδα· τεῖχος ἀπροσμάχητον καὶ θείαν προστασίαν· ὁ λαός σου ἔχεισε· ὁ σὲ δοξάζων παρθένε· καὶ σωζόμενος κράζει ἐμμελέστατα· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα κν̄ ἀπαύστως τὸν κν̄:~

ᾠδὴ θ'· θν̄ ἀνοῖς ἰδεῖν·

Ἀουρῶ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος· τελειωθεὶς, καὶ τῆς ἱερωσύνης τῷ χρίσματι· καὶ μαρτύρων αἵματι λουσάμενος· ὅλως πεφωτισμένος χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς τὰς ὀυνίους στρατιὰς θεομακάριστε:~

Ὁ τῶν ἁγίων μαρτύρων στέφανος· λόγος θῡ· στεφάνω τῶν χαρίτων ἐκόσμησεν· τὴν ἁγίαν κορυφὴν θεσπέσιε· ὁ τῆς δικαιοσύνης ἄδυτος ἥλιος· δι' ὃν τοὺς ἀγῶνας τοὺς μακροὺς χαίρων ὑπέμεινας:~ Ἦτ·

Υἱὸς καὶ ὁ λόγος θῡ ὁ ἄναρχος· σωματωθεὶς, υἱὸς καὶ τῆς παρθένου γεγένηται· εὐδοκίᾳ τοῦ πρς̄ καὶ πνεύματος· θείου τῇ συνεργείᾳ ὅλην ἀνέπλασε· τὴν καταφθαρεῖσαν μου μορφὴν ὡς παντοδύναμος:~

ἄλλος· Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι·

Ὡραῖον ὡς ζεῦγος, ἀγαθάγγελος ὁμοῦ, ὁ ἔνδοξος· καὶ κλήμης ὁ γενναῖος· φανέντες μαρτυρικαῖς, ἐλαμπρύνθησαν στολαῖς· καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ θῷ· καὶ βασιλεῖ τῶν ὅλων· εὐκλεῶς παρίστανται, σὺν τοῖς ἀσωμάτοις:~

Ἐαρκὸς οὐκ ἐφείσω· ὁμιλούσης χαλεπῶς· ἐν πλείοσι καιροῖς κολαστηρίοις· ἐφέσει τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἡτοίμασε θς̄· τοῖς θείοις θεράποισιν αὐτοῦ· μεθ' ὧν περιπολεύεις· μάρτυς ἀγαθάγγελε χαίρων εἰς αἰῶνας:~

Ἡ γῆ ἑορτάζει· καὶ χορεύει οὐρανός· ἀγάλλονται χοροὶ τῶν ἀσωμάτων· πιστῶν αἱ καρδίαι εὐσεβῶς· τὴν μνήμην σου σήμερον σοφέ· ἐν ᾗ τοὺς σὲ τιμῶντας, σῶζε ταῖς πρεσβείαις σου πάσης ἐπηρείας:~ θκῖον·

Φωτίζεις τὸν κόσμον· ἀνατείλασα ὃ φῶς· πανάμωμε ὃ λάμψαν πρὸ αἰώνων· ἐκ τοῦ πρς̄ ὑπὲρ νοῦν· διὰ τοῦτο σοι βοῶ· ὃ σκότος ἀπέλασον ἁγνή· ἐκ τῆς ἐμῆς καρδίας· τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, ὅπως ἀνυμνῶσε:~

Ὁ εἱρμός·

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· καθεῖλε γὰρ δυνάστας ἀπὸ θρόνου· καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς ὁ θς̄ τοῦ ἰηλ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐκατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~ ἐξαποστειλάριον· γυναῖκες ἀκουτί·

Ὡς παῦλος ὁ ἀπόστολος· τὴν γῆν κυκλώσας ἅπασαν· καὶ τῶν μακρῶν σου ἀγώνων· ἐκτίλας κλήμη ὃ κλῆμα· τῇ ἕλικι τῆς πίστεως· ζωγρεῖς τὸν ἀγαθάγγελον· συγκοινωνόν σοι μάρτυρα· τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας, ἐπώνυμον ἀθλοφόρον:~

θεοτο-

Digitized by Google

θκῶν· ὅμοιον·

Ὡς οὖσα καθαρώτατον· δοχεῖον θεομύμφάτε· τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος· δεῖξον ἐλάττερον κόρη· βρυγμοῦ ὀδόντων σκώληκος· καὶ τῆς πυρὸς ἄφαρτον· τῆς αἰωνίου δέσποινα· ὅπως ἐν τάχει ὑμνῶσε, δίλογημένη μαρία·

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, κδ'· τῆς οὐσίας μρς' λίμνην ξένης· Εἰς ὃ κε ἐκέκραξα σοχερὶ ωερσόμοια· ἦχος ά·

Ψῶν οἰκείων παγμάτων·

Μεταμαζεύουσα πρωΐ· τῇ διαθέσει σεμνή· καὶ βεβαιοῦσα ἔργω· ὃ κριθέν σοι ἐκνοία· ἐξῆλθες τῆς ματαίας, τῶν λιδυμῶν· μακαρία σκαιότητος· καὶ ἀρετῶν τῇ ῥαχεία, διυδρομεῖς, αἰμαβάσεις ξενιτεύσασα·

Ἐν τῷ λιμένι τῶ θείου ωερσορμισθεῖσα ἰαθμεῦ· διαπρεπὴς κυμάτων· τῶν τοῦ κόσμου τὸν σάλον· ψυχῆς δέ σου ὃ πλοῖον· σάλωμι σεμνή· ἀδιάκλυστον φέρουσα· ἐξ ὑδάτων τῆς πικρίας, τῶν μυσικῶν, ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεος·

Εοπρεπεῖ τῇ μιμήσει σὺ ξενιτεύσασα· τῶ δι' ὑμᾶς ἐξ ἄνω· ωρὸς ὑμᾶς κατελθόντος· ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας μέγας σοφή· συγγενέσι μὴ ἄγνωστος· τοῖς ἀσεβέσι δὲ μᾶλλον, καὶ τῷ θῶ· ξένη τάλαντα πρεσβεύουσα·

Δόξα καὶ νῦν ϛ'· ὅμοιον·

Δεδοξασμένη ὑπάρχεις, ἐν γενεαῖς γενεῶν· παρθενομῆτορ κόρη· θεοτόκε μαρία· τῆ κόσμου ωερουσία· τεκοῦσα σαρκί· τὸν υἱὸν τῶ ἀμάρτου πρὸ· καὶ σωαΐδιον πνεύματι ἀληθῶς· ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ὑμᾶς·

Τροϛ'· ὁμοιον·

Μαρτυρέντα ὡς εἶδεν· Ὠσὴ τροῦ τὸν υἱόν· ὑ ἄμωμος παρθένος· θρηνωδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου τέκνον· τί ὃ καινόν· καὶ παρεύδοξον θέαμα·

πῶς ὁ κατέχων τὰ ἁπάντα ἐν τῇ θρανκί· Ὠσὴ ξύλου ωερσηλώθης σαρκί·

Τετραπάριον· ἦχος πλ. δ'·

Μ σοὶ μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη ὃ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν, ἠκολούθησας τῷ χῷ· καὶ πράττουσα ἐνθάσκω· ὑ ωθροραῖ μὴ σαρκὸς, παροξύχεται γὰρ· Ὠσημελεῖσθαι δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ ἀγγέλων σωαγάλλεται, ὁσίας ξένη ὃ πνεῦμα σου·

Εἰς τὸν ὄρθρον· οἱ δύο καμόμφ τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆς ἁγίας εἰς· ὠδὴ ά· ἦχος πλ. δ'· Ἅσμα αἰμαμέλψωμεν·

Ἐμὸν ὅλα πάσης ἀρετῆς· καὶ μακρυθέντα πράξεσιν· ἀπὸ θῦ ἀτόποις· οἰκείωσόν με τούτω· δ' χαῖς δ' ωερσδέκτοις σου· ξένη σεμνή ὁσία· σοῦ τὸν ξένον βίον δ' φημοιοῦται·

Ὕρσε αἰμαφλέξαν γοητῶς· ὡς ὕλλιν δ' κατάπριον· τὴν κοσμικὴν ἀπάτην, καὶ σαρκικὸν μνησῆρα· ἀρνήσαιδαι ἔπεισε· γνώμη ἀνδρειοτάτη· καὶ κῶ ἀχκῶς μνησευθῦναι·

Ἐγὼ ἐν μοναῖσα χωρίῳ· ἐν οὐρανοῖς τὴν μένουσαν· καὶ μὴ παρθχομένων τὰ κλῆσιν ὡς τὴν πρᾶξιν, ἠμείνω καὶ ἔδραμες· ἔλαφος ὡς δνῶσα· ἀθανάτου κατ' ἴχνος μνησῆερς·

ϑκιον·

Μνοις τὴν τὰ φάλαγγαν τον πιρί· μαείαν δ' φημίσωμεν· τὴν θεομήτορα· τὴν κεχαριτωμένην· τὴν σκέπην τὴν ἔνδοξον· τὸν εὔδιον λιμένα· τὴν τῶν ἁπάντων πιστῶν σεῖαν·

ὠδὴ γ'· Ο ζερεώσας λόγω·

Ατακρατήσας ἔρως ὁ δεῖκός· τῆς ἀνήκε ψυχῆς σου· λήθην λαμβαίειν σε· τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων· ἔπεισε σεμνὴ καὶ τῆς φύσεως·

Οῦ ἀθανάτου μνησῆερς καλλοναῖς· ἡδομένη κάλλη σαρκὸς ἐμφάσας· καὶ ὤφθης ὡραιοτάτη· θεῖον ωερὸς γυμφῶμα σκιωώσασα·

Κεχρυσωμένας τὰ τόρυγας ἀρετῶν· καὶ σαυμένη ὕψος πρὸς οὐρανόν· ἑστᾶσας μαρμάρεον· ὡς τὸ μέγα ἀδιάφθορος·

Ἡ φωτεινὴ μεφέλη τῦ μονοτῦ· καὶ φαιδροῦ ἡλίου, τῦ ἀμαυρώτου, ἐκ τῆς χαρᾶς σου παρθένε· φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε·

Ὁ εἱρμὸς

Βρεχώσας λόγω τοὺς οἰκουνούς· καὶ τὴν γῆν ἐδράσας ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν· χαρέωσόν με πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν σου κέ·

κάθισμα· ἦχος πλ. δ'.

Τὴν σοφίαν τῦ λόγου·

Τὸν δι' οἰκτιρμὸν ὀφλέντα ἐπὶ τῆς γῆς· ἀναπέμψασα λόγον θῦ πρὸς αὐτὸν ἱκέτευσας, ὡς γυμφίον τὸν μόλβιε· καὶ φλαρτὸν γυμφίον· πρεσβεύμως κατέλιπας· καὶ ἐμπεπλεγμένην, καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον· ὅλεθρον ἐπὶ ξένοις, φθορωνύμως βιοῦσα, τὰ πάθη ἐμέκρωσας· καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας, κληρουχίαν δεσπόζουσα· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθω τὴν ἁγίαν μνήμην σου·

θεῶν· ὅμοιον·

Ἱερασμοῖς πολυτρόποις τὸν ἀπεσῶν· ἐξ ἐχθρῶν ἀνελκόντων καὶ ὁρατῶν· Σὺ σάλω συνέχομαι τῶν ἀμετρήτων ταισμάτων μου· καὶ ὡς θάρσει αἰτήσεως Σὺ σκέπην μου ἄχραντε· τῷ λιμένι πρόσρεχω τῆς σῆς ἀγαθότητος· ὅλεθρον πλάνης, τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα· ἀπαύστως ἱκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου· τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε· θεοπάρθενε· πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς· τῶν ταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς πρεσκυνοῦσιν ἀξίως τὸν τόκον σου·

κρῶν· ὅμοιον·

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν· Ἰδοῦσα ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ κρῷ· ἠλάλαξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται· δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται· ὁρῶσα σου τὸν σφαγασμόν· ἵνα σῶ-

ὑπομένῃς· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε κέ· τῶν ἐλεεῖς ἰδ' ἄβυσσος· καὶ πηγὴ ἀνεξαντλητος· σπλαγχνίσθητί μοι δώρησαι· τῶν ταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα·

ὠδὴ δ'· ἦχος κατασκίου·

Πρῶτα τῷ χῷ, προσῆξας τὴν ἀγνείαν· ἐκρωσιν μελῶν, καὶ πόνοις ἐγκρατείας· καὶ αὐτεδέξω οἰκεῖον βασιλείαν· καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν·

Βρέχουσα ῥωμαλέως, τῆς διακρίσεως ὑσία· καὶ μετὰ σποδοῦ ἐθίουσα τὸν αὐτόν· τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀνάρσεως· καὶ παραδείσου ἀπολαύσεως·

Τύπον σεαυτὴν, καλῶν παρεχομένη· ἔλκωσας πολλὰς· ψυχὰς εἰς σεῖαν· ἀπορραγείσας τῦ κόσμου τῆς πρώτης θείας· ξένην θεάφρονα ἀξιώσας·

Χαίροις παρθένων ἁγία θκέ· χαῖρε ἡ χαρὰ κινήσασα τὸν κόσμον· χαῖρε ἡ μόνη ἀνθρώπων ἀνθρωπήσασα θεοπρεπῶς·

ὠδὴ ε'·

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου·

Ὡς δάμαλις παθοῦσα, τὸ ποιμένος θεῖον καλὸς ἐκραύγασεν· πῦ μοι ποιμάνις νυμφίε· πῦ κοιτάζει ἐπέμβας ἐπιποθοῦσά σε θεόν, τὴν ὑπερβάλλουσαν θεαν· καὶ φλέγομαι τὸ πότε·

Ἐσκιωμένον δ καλὸς, δ ἐμὸς βοᾶ, ὁ νυμφίος· ζητῦσα σεμνή· τὰ ἀρεταῖς λαμπρυνθεῖσα εἰς οὐρανούς με σκόπει· ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγώ· Σὺ τὰ ἐμὰ πρεσβεύσας λοῦσαι ἐκ πόρνης θρέμματα·

Ψυχὴν ὡραιοτάτη· χελιδὼν λαμπροτάτη, καιμοκτὰ ἀηδών· τῶν ἐξ ὧν διαθρᾶσα τῶν μοχθῶν παγίδων· ἐδεήχης ξένη σεμνή· Σὺ ἁγνὰ πάθεσιν κάλλος· χῦ ἀξιάσασα·

Μήτρα τῶν ἀμνῶν· ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω ἥκτεις ἀπάτρα· οὐσιωθέντα παθέσι δ ἡμέτερον ὅλον, δι' ἀπλαγχνίαν πολλὴν· ὃν ἐκ δυσωπεῖ σωθῆναι φθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε·

ὠδὴ ς'

ὠδὴ ϛ'. Ἐλάσθητί μοι σῆρ·

Τὴν ξένην σου βιοτήν· καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἄσκησιν· δοξάζων ὁ διὰ σέ· ξενιτεύσας ἔνδοξε· σημείοις καὶ τέρασι· παραδόξοις ὄντως, σὲ ὁσία κατεκόσμησεν·

Τὸν ξενωθέντα μακραίν· τῶν ἐν τολῶν τοῦ θυ ἡμῶν· οἰκείωσόν με ταῖς σαῖς· ὁσία δεήσεσιν· καὶ ξένον με ποίησον· τῆς δεινῆς γεέννης· καὶ παθῶν τῶν συνεχόντων με:~

Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν, καταστεφθεῖσα ἀνέδραμες· πρὸς ὃν ἐπόθεις χν· κύκλου διἀστέρων σε, ὑπὲρ νοῦν μηνύοντος· τοῖς ἐπὶ καὶ πόρρω· ξενοτρόπως, ξένη ἔνδοξε:~ ϛ.

Ὀνώτοις χερουβικοῖς· ἀπεριγράπτως καθήμενος· περιγραπτὸς ἐν τῇ σῇ· κοιλίᾳ ἐνώκησε· σαρκὶ οὐ θεότητι· καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων τὸν ἀνθρώπινον:~ ὁ εἱρμός·

Ἐλάσθητί μοι σῆρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ θς τῆς σρίας μου· Κοντάκιον· ἦχ β'. Ψοῖς τῶν αἱμά·

Τὸ σὸν ξενότροπον ξένη μνημόσυνον, ἐπιτελοῦντες οἱ πόθῳ τιμῶντες σε· ὑμνοῦμεν χν τὸν ἐν ἅπασι, σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· ὃν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

ὁ οἶκος·

Ἔλεον ξένη τὸν ξενοτρόπως ἐκπαρθένου τεχθέντα ἐκδυσώπει χν· ἡμῖν γενέσθαι ἀοίδιμε, τοῖς καταχρέος σοι προσφοιτῶσιν, ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας καθαρωτάτης· καὶ εὐσεβῶς τὴν σὴν μνήμην ὑμνῆσαι σπουδάζουσιν· ἣν πᾶσαι τῶν οὐ ὑμνῶν αἱ δυνάμεις ἀξίως ἐτίμησαν, ὡς φωτοφόρον καὶ ἄμωμον, ϛ ἁγίαν πανήγυριν ἔνδοξε· πρεσβεύουσα ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν:~

Ψῷ αὐτῷ μηνὶ, κδ'· μνήμη τῆς ἁγίας μρς ἡμῶν ξένης· ϛι.

Ἀποξενοῦται τοῦδε τοῦ βίου ξένη· Οὗ ζῶσα καὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἦν ξένη· ϛι. Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς ξένης αἱ δουλίδες· Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι· Οὐρανοῦ ἐς ξενίην ξένη ἦλθε τετάρτη·

Ἡ μακαρία αὕτη καὶ ἀοίδιμος ξένη, ἐκ τῆς μεγαλοδόξου γέγονε πόλεως ῥώμης· γένοις ἐν τίμου καὶ ζηλωτοῦ· τῶν οὖν γεννητόρων αὐτῆς γάμῳ ταύτην ἐκδοῦναι βουλομένων· καὶ τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων· ὃς αὐτῆς τῆς παστάδος, μεθ' ἑτέρων γυναικῶν δύο παιδίσκων ἀποφυγοῦσα, καὶ διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιησαμένων· ἄλλοις ἀμείψασα τόποις· τὴν πόλιν τῶν μιλασσῶν κατέλαβε· μᾶλλον δὲ παρὰ τοῦ θεσπεσίου παύλου τοῦ μεναχοῦ, ὃς αὐτῇ θεόθεν ἐν ἀλεξανδρείᾳ φανεὶς, ὁδηγὸς γέγονε τῶν κρειττόνων, εἰς τὴν τοιαύτην πόλιν κατέστη, ἔνθα μικρὸν εὐκτήριον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου πρωτομάρτυρος στεφάνου πηξαμένη, ἅμα ταῖς δυσὶ θεραπαινίσι· καὶ τίνων ὀλίγων παρθένων συνελθουσῶν, πολλὴν ἄσκησιν ἐπεδείξατο· διὰ πάσης καρτερίας καὶ ἀποχῆς τῶν κατ' αἴσθησιν ἡδονῶν, εἰς τὴν οὐ ὑνίον ἑαυτὴν ἄγουσα πολιτείαν· καλῶς οὖν διεξελθοῦσα τὸν βίον, μετὰ τὴν ὁσίαν ἐκείνην καὶ μακαρίαν τελευτὴν· ἄνωθεν ἔσχε τὴν μαρτυρίαν· καὶ γὰρ μεσούσης ἡμέρας, ἡλίου κατὰ γῆν φωτίζοντος, διἀστέρων ὤφθη στρς, ὃν συνέκλεισε, καὶ εἰς τὸ μέσον συνεῖχεν ἕτερος χορὸς, ὡς δοκεῖν στέφανον αὐτὸν εἶναι τῆς μακαρίας· τῆς μακρᾶς νηστείας καὶ ἀγρυπνίας, ϛ ἀφθορίας αὐτιδοθείσης πρὸς θν· καὶ τοῦτο δῆλον ὅτι τῇ τοῦ λειψάνου ταύτης ὑπὸ γῆν ἀποθέσει, οὐκ ἔτι θεατὸς ἦν ὁ τῶν ἀστέρων χορός τε ϛ κύκλος· ἐγνώσθη δὲ τὰ κατὰ τὴν ὁσίαν μιᾶς τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς ἐν τῷ μέλλειν τελευτὰν διηγησαμένης, τὴν τῆς μακαρίας πατρίδα· καὶ τὸ τοῦ γέ-

νοις

μοις ἐπίσημος ἦν ἐκ γένους τοῦ σημείου· δύσεβία γὰρ ἐκαλεῖτο· καὶ ὅτι λαθεῖν ἀπουδάζουσα· ξέμιν ἑαυτὴν ἐπωνόμασεν:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων παύλου, παυσιρίωνος· καὶ θεοδοτίωνος· ιδ.

Παυσίριον καὶ παῦλον ἄμφω συγγόνους· Ποτάμιος ῥοῦς καὶ σωσθλοις ἀγκυύει· Ἰδοὺ ῥάχιλος ἐλθέτω δὴ καὶ ξίφος· θεὸν πολῶν ἔκραζε θεοδοτίωνα·

Οὗτοι ὑπῆρχον Ϛωὶ διοκλητιανοῦ καὶ μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, καὶ ἀρειανοῦ ἡγεμῶνος, ἐν κλεοπατρίδι, ἀδελφοὶ κατὰ σάρκα· ἐκμεαρεῖς ἡλικίας δ' ὄχλημα τῶν μοναχῶν τοῦ βεβλημένοι· ὑπῆρχον δὲ χρόνων ὅτε κατεχέθησαν, ὁ μὲν παῦλος, τεσσαρακοντα ἑπτά· ὁ δὲ παυσιρίων, πέντε καὶ εἴκοσι· μαθὼν δὲ τὴν κατάχεσιν αὐτῶν θεοδοτίων ὁ ἀδελφὸς αὐτῶν, κατα λιπὼν τὰς ἐν ὄρεσι διατριβὰς τῶν λιχνῶν ἦν γὰρ τῶν τρόπων αὐτοῖς κοινωνῶν, ἦλθε θεάσασθαί τε αὐτοὺς, ἅμα καὶ ἀπαίσασθαι· ἐν ἰδὼν αὐτοὺς ἀκριβομένους αὐτοὺς, τῷ σεγγλίσαι μὴν, οὐκ ἐτόλμησεν· ἔμπροσθε δὲ γενόμενος τόπου, καθ' ἑαυτὸν ἐλογίζετο, ποίας ἄρα τεύξομαι κληρουχίας οἱ ἀδελφοί· καὶ διαθρομβηθείς, ὑπέστρεψε· καὶ ὡμολόγησεν ἑαυτὸν χειμαζόμενον ἐνώπιον ἀρξαμένου τῆ τυραννίδι· δ ἐπιπηδήσας, κατέβαλεν αὐτὸν ἀπὸ τῆ θρόνου· ἀϊδέως οὖν ἵλοις πυρωθεῖσι κατὰ τῶν πλευρῶν διελαύνεται· ἔτι δὲ καὶ κατὰ τῆς γαστρός, καὶ ὃ τῆ βίου δέχεται τέλος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθείς· παῦλος δὲ καὶ παυσιρίων, ἐν ποταμῷ βληθέντων, διλύσαν τὸ μαρτύριον:~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τῆ ἁγίου μάρτυρος βασιλίσκης, τῆ ἐν σικελίᾳ, καὶ ἡμοδέως δ' ἀγαπίου, τῶν μαθητῶν αὐτῆ:~

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς βασιλίσκας ἀγενὴς ὢν κατὰ τὸν μέγαν ἰωὰβ, ἐκ τῶν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· γενναῖται ἀξιογενῶν καὶ φιλοθέων γεννητόρων, ἐν τῇ ἐπισήμῳ θεουπόλῃ· καὶ παιδευθεὶς ἐν αὐτῇ ἐν παιδίᾳ καὶ νουθεσίᾳ κῦ· καὶ ταῖς ἐκ γράμματος εἰς θῦ τάχος ἀναφέρων τὰ ἐπιμελῶς κατειλεγμένα· καὶ ἐκμεαρεῖς ἡλικίας πληρώσας τῷ χῦ, ἐμίσησε τὸν κόσμον· καὶ τάχος τῶν γονέων ἀποῤῥαγεὶς, διεσκόρπισε τὸν πλοῦτον εἰς πτωχοὺς καὶ χήρας δ ὀρφανούς· καὶ ἀποτιμάξας ἑαυτὸν πάσης βιοτικῆς ἰλύος, ἐμέλησε τοῦς ὄρος, ἡσύχαζειν· ἔχων μεθ' ἑαυτῦ δ τοὺς δύο μαθητὰς αὐτῦ, ἀγάπιον καὶ τιμόθεον· γενόμενος δὲ καὶ ἰσάγγελος, ἀξίως δ τῆς ἰσαγγελίας ἀξίωμα ἐτίμησεν· ἐπεὶ δὲ οἱ ἀπειθεῖς καὶ αἱμοβόροι ἕλληνες ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ θῦ τοῦ ἀρχεγοῦ ἐποιήσαντο, ἀφεὶς τὴν ῥώμην, κατέλαβε τὴν σικελίαν, σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτῦ· καὶ χρόνον τινὰ διατρίψας ἐκεῖσε, πολλοὺς τῇ ὁμοιοκοίνῳ αὐτῷ χάριτι καταφώτισεν, εἰς θεογνωσίαν μεταβιβάσας· ἀλλ' ἐπεὶ πόλις οὐ δύναται κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη ὡς γέγραπται, οὐδὲ αὐτὸς διέλαθε τὸν ἐκεῖσε ἄρχοντα· διὸ καὶ κρατήσας αὐτὸν σὺν τοῖς δυσὶ μαθηταῖς αὐτῦ· ὡς εἶδε μετὰ παῤῥησίας ὁμολογήσαντα, τῷ χῦ θῦ ἀληθινοῦ, πρῶτον μὲν ἔτυψε· μάστιγας διαφόρους Ϛωθεὶς αὐτοῖς, καὶ καταπορφυρώσας τὰ σώματα αὐτῶν· ἔπειτα δὲ κατὰ πόλιν περιάγων αὐτούς· ποικιλοτρόπως καὶ ἀπανθρώπως ἤκιζε· πῆ μὲν τὰς τῆς σικελίας πόλεις ἐκφοβῶν δι' αὐτῶν· πῆ δὲ ἴδιον πάθος ἐκπληρῶν διὰ τ μαρτυρίας αὐτῶν· οἱ δὲ ἅγιοι μάρτυρες ἐνισχύοντο, εἰς τὰ αἰώνια ἀποβλέποντες ἀγαθά· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, τοῖς ξέφεσι κατασφάξας αὐτοὺς, εἰς πῦρ ἐκαπέῤῥιψεν· οὐκ ἐλυμήναντο δὲ τοὺς ἀληθεῖς χῦ χριστιανοὺς τὸ καθόλου δ πῦρ· ἀλλὰ σώοις καὶ

ἀσπίλοις

ἀπείλοις διεφύλαξεν· οὓς καὶ λαβόν-
τες πιστοί τινες, ἐν τῇ αὐτῇ νήσῳ τῆς σι-
κελίας, ἀξίως ἐκόδευσαν :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̅ς̅ ἡ-
μῶν μακεδονίου· ϛ̅ι̅·

Μονῶν ἀπείρων πατρικῆς σῆς εὐσίας·
Μακεδόνιον χε̅ λαμβάνει μία·

Οὗτος ὁ ἐν ἁγίοις πῆρ ἡμῶν μακεδόνιος,
παλαίστραν εἶχε καὶ στάδιον τὰς τῶν ὀ-
ρέων κορυφάς· οὐκ ἐφ' ἑνὸς ἱδρυμένος
χωρίου, ἀλλὰ νῦν μὲν τούτῳ ἐνδιαιτώ-
μενος· νῦν δὲ εἰς ἐκεῖνο μεταβαίνων·
ἐν φοινίκῃ· συρία· καὶ κιλικία· ἐποίει
δὲ τοῦτο, τῶν εἰς αὐτὸν συντρεχόντων
ἐκφεύγων τὴν ὄχλησιν· τεσσαράκον-
τα καὶ πέντε ἔτη διετέλεσεν οὕτως· οὐ-
σκηνῇ χρώμενος· οὐκ ἀλύβῃ· ἀλλ' ἐν
ὀρύγματι βαθεῖ τῇ στάσιν ἔχων· πρεσβύ-
της δὲ γενόμενος, εἶξε τοῖς ἱκετεύουσι δ̅
καλύβην ἐπήξατο· ὕστερον δὲ οἰκιδίοις
οὐκ οἰκείοις, ἀλλ' ἀλοτρίοις ἐχρήσατο·
πέντε δὲ καὶ εἴκοσι διετέλεσεν ἔτη, τῇ
καλύβῃ καὶ τοῖς οἰκιδίοις διαιτώμενος·
ὡς συνάγεσθαι τοὺς χρόνους τῶν ἀγώ-
νων αὐτοῦ, εἰς ἑβδομήκοντα· κριθῇ καὶ
ὕδατι ἐπὶ χρόνοις τεσσαράκοντα ἀρ-
δευόμενος· ὕστερον δὲ νόσῳ περιπε-
σὼν, ἄρτου μικρῷ κλάσματι ἐτρέφετο
καὶ ὕδατι· οὗτος ὁ θαυμάσιος θαυμα-
τουργὸς γενόμενος μέγας, δαίμονας δ̅ξ̅
ἀνῶν ἀπήλασε· καὶ νοσήματα πάν-
τοια ἐθεράπευσε· καὶ ἄλλα οὐκ ὀλίγα
ἐποίει παράδοξα· τούτῳ ποτὲ γυναῖ-
κα προσήγαγον, πλεῖστα εἰς ὑπερβο-
λὴν δ̅ξ̅ ἐπηρείας δαιμόνων ἐσθίουσαν·
δ̅ πολλὰ περὶ αὐτῆς τῶν οἰκείων θρη-
νούντων, παρεκάλουν οἱ προσαγαγόν-
τες τὸν ἅγιον· ὁ δὲ προσευξάμενος,
παρεσκεύασεν αὐτὴν κατὰ φύσιν ἐ-
σθίειν· λέγεται δὲ τριάκοντα ὄρνεις
ἐσθίειν κατοικιδίας· διὰ προσευχῆς τοῦ
ἁγίου μὴ δὲ δ̅ ἥμισυ δαπανῆσαι δυνά-
σθαι· καὶ τῷ θῷ γνησίως καὶ ἐπιμόνως
δουλεύσας ἐπὶ χρόνοις ἑβδομήκοντα,
ἀπῆλθε πρὸς κν̅ :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λει-
ψάνων, τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος ἀναστα-
σίου τοῦ περσου·

Οὗ βασιλέως ἡρακλείου ἀπελθόντος
ἐν περσίδι· καὶ τοῦ χοσρόου ἀποθανόν-
τος· μοναχός τις ἐκ τῆς μονῆς τοῦ μάρτυ-
ρος, ἰδὼν τὸν στρατὸν τοῦ βασιλέως ἐχά-
ρη, καὶ ἦν μετὰ τῶν χριστιανῶν· τοῦ
λαοῦ ὡς ὑποστρεφόντων εἰς τὰ ἴδια·
ἐλθὼν δὲ εἰς τὸν ἡγούμενον αὐτοῦ, ἀπε-
κόμισεν αὐτῷ δ̅ κολόβιον τοῦ μάρτυρος·
καὶ διηγήσατο αὐτῷ ὅτι ἐν περσίδι δαι-
μονῶντα ἰάσατο περιβαλόντα αὐτῷ
καὶ ὁ μὲν ἡράκλειος, ἐν τῷ εἰκοστῷ ἔτει
τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀνεκόμισεν εἰς ἱε-
ρουσαλὴμ δ̅ τίμιον ξύλον· ἐπίσκοπος
δέ τις ἀπὸ τοῦ καθολικοῦ ἀρχιεπισκό-
που ἐπὶ τὰ ῥωμαϊκὰ μέρη, ἀνελάβετο
τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου· καὶ ἀπεκόμισεν
εἰς καισάρειαν· δ̅ ἐκεῖ δόντες μικρὰν
μερίδα, δ̅ λοιπὸν κατέσχον· ἡ δὲ τιμία
κεφαλὴ τοῦ μάρτυρος, καὶ ἡ εἰκὼν, προ-
σκυνεῖται παρὰ τῶν πιστῶν, ἐν τῇ με-
γάλῃ καὶ παλαιᾷ ῥώμῃ :~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυ-
ρος ἑρμογένους, καὶ μηνᾶ· καὶ τοῦ ὁσίου
πρ̅ς̅ ἡμῶν φίλωνος ἐπισκόπου γενομέ-
νου τοῦ καλπασίου· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου
πρ̅ς̅ ἡμῶν φιλιππικοῦ πρεσβυτέρου·
δ̅ τοῦ ἁγίου μάρτυρος βαρσίμου, καὶ τῶν
δύο αὐτοῦ ἀδελφῶν· ϛ̅ι̅·

Ψοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς θεῖος εἷς συσχὼν
πόθος· θεῖον ποθεῖν ἔπειθεν ἐκ ξί-
φους τέλος·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ἅγιος ἑλλάδιος ὁ κο-
μενταρήσιος ξίφει τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Υπὸ ξίφος θεὶς ἑλλάδιος αὐχένα·
Ἑλληνικῆς ἔπαρσιν ἤσχυνε πλάνην·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ὅσιος ζωσιμᾶς· ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται· ϛ̅ι̅·

Ψίς τοὺς μακρούς σου ζωσιμᾶ φράσει
πόνους· Καὶ τίς θανόντος τῶν πόνων
σου τὰ στέφη·

τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τοῦ τάφου·

ὠδὴ ζ'· Ὁ τοὺς παῖδας δροσίσας·

Τοῖς παργάνοις ἡ ῥώμη ἐγκαυχᾶται· ἡ δὲ μίλασσα πλέον σου τὸ λείψανον κεκτημένη· ἐξ οὗ πηγάζει θαύματα, τοῖς πιστοῖς θεονύμφευτε:~

Ποταμὸς ἀνεδείχθης ἰαμάτων· παθημάτων θαλάσσας κατακλύζων· εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας κε· ὁ θς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Κατεκοίμησας πάθη ψυχοφθόρα· ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις μακαρία· καὶ τὸν δικαίοις πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας· ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα:~ Ἀπ·

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, ὑπὲρ λόγον· δυσωποῦσα μὴ παύσῃ ὑπερύμνητε θκε· ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι, τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

ὠδὴ η'· Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι·

Ἁρμοσθεῖσα ὡς γέγραπται, ἑνὶ ἀνδρὶ τῷ χῷ· τῷ ὡραίῳ κάλλει πᾶσαν ἰδέαν ἀρετῶν εὐσεβῶς, ἤσκησας ἔνδοξε· Ὡς πρὸς θάλαμον θεῖον εἰσωκίσθης· προῖκα δεξαμένη, χάριν ἰαμάτων εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, προσεκολλήθη χε· ἀνεβόας πόθῳ ὡς γῆ διψῶσα· σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν· ἐκζητῷ κε· σοὶ τοὺς ὄμβροις προσφέρω τῶν δακρύων· σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα πότισόν με σῶτερ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας:~

Ὡραιώθης ποθήσασα τὸ ὄντως ὂν ἐφετόν· ἐδοξάσθης κόρη· δεδοξασμένω κολληθεῖσα χῷ· σὺ χορὸν ἅγιον προσηγάγω παρθένων τῷ σωτῆρι· σὲ μιμησαμένων· μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω χορεύεις κατοικίας:~ θκίον·

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν ἰακώβ· τοῦ πρς ὁ λόγος· καὶ σοῦ ἐν μέσῳ κατεσκηνώσεν· καὶ ὡς ἠυδόκησεν· ὑπὲρ πάντας ὡραίοις τοὺς ἀνοῦς· πάναγνε προῆλθε· τὴν ἀμαυρωθεῖσαν ἡμῶν καθᾶραι φύσιν:~ ὁ εἱρμός·

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ· ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον· καὶ συνέχων τὴν γῆν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος· σὲ δοξάζει σελήνη· σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις· τῷ δημιουργῷ καὶ κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας:~

ὠδὴ θ'· Εὐλογητὸς κς ὁ θς τοῦ ἰηλ·

Λιαδενείας ἔνδοξε· τὸν ἀνίσχυρον· ἐχθρὸν ἐτροπώσω· ξένην μετελθοῦσα ζωήν· καὶ πάθη σαρκὸς θανατώσασα· καὶ νῦν οὐνοὺς περιπολεῖς· ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν ἀληθῶς· πολίτευμα ὡς ἁγνὴ παρθένος:~

Εὐλογητὸς κς ὁ λιμένα γαλήνον· ἰαμάτων δείξας τὴν σεπτήν σου σορόν· τοῖς ἀεὶ κινδυνεύουσι· πελάγει Ὡς ζάλη τῶν παθῶν· μοναζουσῶν τὸ κλέος· καὶ παρθένων καύχημα θεοφόρε ξένη:~

Τῶν ἐφετῶν ἀκρότατον καθαρώτερον ὁρᾶς· θεουμένη λάμψεσι ταῖς θείαις ἁγνή· ὁρᾶς δὲ ἃ βλέποισιν ἄγγελοι· χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς· ἁμαρτημάτων λύσιν αἰτουμένη πάντοτε τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν:~

Ὡς παρθενίας τέμενος· ὡς ἁγνὴν περιστεράν· ὡς ῥυγόνα ἄμωμον· ὡς νύμφην χῦ ὡραίαν καλήν σε καὶ ἄμεμπτον· ὡς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν· ὡς κῆπον κεκλεισμένον· οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, θεοφόρε ξένη:~ Ἀπ·

Ῥήμασιν σοῖς ἑπόμενοι· γενεαὶ τῶν γενεῶν· μακαρία σὲ μακαριοῦσιν ἀεί· θν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον· ἐκύησας ἄχραντε ἁγνή· τὸν πάντας μακαρίοις· τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα:~ ὁ εἱρμός·

Εὐλογητὸς κς ὁ θς τοῦ ἰηλ· ὁ ἐγείρας κέρας σρίας ἡμῖν ἐν οἴκῳ δαδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς εἰς ὁδὸν εἰρήνης:~ ἐξαποστειλάριον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε·

Ξενίαν τὴν οὐνίον· ποθοῦσα ξένη πάνσεμνε·

Digitized by Google

σεμνε· ξένιων σαυτὸν θεοφόρε· παντελῆ
δως πλούτου καὶ χάριτος· φιλάνθρωπος
πεποίηκας· καὶ τὴν σφῶν σου ἔφεσιν·
χῶ προθύμως ἔδραμες· τῷ ξένῳ τρόπῳ
ἐλθόντι, σῶσαι βροτοὺς ἐκ παρα-
δόξου:— θείου· ὅμοιον·

Ὡς ἐξῆς ὑπερέχουσα, τῶν ποιημάτων δὲ
ἀπείρως· σαρκὶ τεκοῦσα παρθένε· θεὸν
τῶν ὅλων καὶ κτίσην· οὐ παύσῃ σφῶν ῥωμύ-
μενον, γυναῖκες αἱ θεόφρονες· μεσι-
τεύουσαν ἱκέτευσαν· μεθ' ὧν σε καὶ ἡμεῖς
μνοῦμεν· ἀλογημένην μητέρα:—

Τῷ αὐτῷ, κέ· τὸ ἐν ἁγίοις πρε-
σβυτέρου τοῦ θεολόγου, εἰς ὃ λυ-
χνικὸν ὁ μακάριος αὐτήρ· Εἰς δὲ ὁ κε·

Ἐκέκραξα· ἰσῶμεν ἤχος δ· ἀντὶ τοῦ
σόμοια· ἦχος α· Καὶ ἀφήμοι μάρτυ-
ρες χριστοῦ τὰ σά· χείλη εὐχὴ ὁ πρόξε-
νος· τῆς λήξης τάφος ἐκάλυψεν· θεο-
λογίας γὰρ αὐτὸν ἔχης δόμα· ἀσεβείας
δόγματα· καὶ μισῶ τὴν οἰκουμένην φλεγό-
μενος· διὸ ἱκέτευε· δωρηθῆναι ταῖς ψυ-
χαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην ὁ μέγα ἔλεος·

Ἐπέρχεται σοφῶς· τῆς σαρκὸς ἀπέκλι-
νας· ὁ δυσμενὴς καὶ ἐπίβουλος· οἰνο-
φρόμως τε· ἐπιβὰς τεθείππω· ἀρετῶν
ὀχήμασι, αὐτὸς τῆς πρὸς ὁ κάλλος ὁ
ἄῤῥητον· οὐ ἐμφορούμενος· μισῶ βρα-
βεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην
καὶ ὁ μέγα ἔλεος:—

Ἐπέρχεται θεῦ· καὶ αὐτῶν γέγονας· πρὸς
μεσίτης τῇ χάριτι· καὶ μισῶ ἀΐλα-
τον· ἀπαρησιάστως πρεσβευτὰς πιθεὶς
ἡμῖν· χῦ μὴ διαλείπῃς τὸν κῦ· πρε-
σβεύειν ὅσιε· δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν, τὸν εἰρηνάρχην ὁ μέγα ἔλεος:—

Ἕτερα προσόμοια, τὸ μαλαξοῦ·

ἦχος ὁ αὐτός· πρὸς, τῶν οἰκείων ταγμά-
των στρατηγὸς τῶν χαρίτων, τῷ θεῷ πρε-
σβεύων ἀπορρήτως γλῶσσα· ἀσεβείας ὁ κήρυξ·
σάλπιγξ καὶ θεόπνους, ὁ λειτουργὸς, τῆς
τριάδος ὁ ἔνθεος· ὁ θεολόγος χρηγόριος
ἱερῶς, ἀφημείωσε μελῳδήμασι:—

Θεολογίας καὶ βρύσις καὶ τῶν δογμάτων
πηγή· τῶν θείων μυημάτων, ποταμὸς
αὐλαβλύζων· τὴν ὑψηγορίας· γόμα λα-
μπρὸν, ἡ φωνὴ ἡ οὐρανίος· ὁ ἀστραπόβρον-
τος ἦχος, ὁ θαυμαστὸς, ἀφημείωσε μισῶ
χρηγόριος:—

Ὀρθοδοξίας καὶ σαθμὸν, τῆς ἀσεβείας καὶ
μισῶν, τῆς πίστεως ὁ φύλαξ· ἐκκλησίας
ὁ σύλος· τὴν διδασκαλίας, ὁ ἔνθεος ῥοῦς,
τῆς τριάδος ὁ πρόμαχος· τῶν ὑπερ-
μούμων μυστηρίων ὁ ὁρίμαθος, ἀφημείωσε
μισῶ χρηγόριος:—

Δόξα· ἦχος πλ. δ·

Ἡ χρηγόρεος γλῶσσα σου πρὸς διδασκα-
λίαν, ἐν τοῖς ὠσὶ τῶν καρδιῶν ἐμηχοῦ-
σα· τὰς τῶν ῥαθύμων ψυχὰς διαμίσγο-
σι· καὶ θεοφθόγγοις ῥήμασι κλίμαξ ἀνα-
είσκεται, τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν αἰρο-
φόρησα· διὸ χρηγόριε θεολόγε· μὴ παύ
σῃ πρεσβεύων χῶ· ἐκκαμδύνων σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:— Ἐ μισῶ, πλ· δ·

Βασιλὰς τῶν οὐρανῶν διὰ φιλανθρω-
πίαν· ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη καὶ τοῖς ἀνθρώ-
σιν συναναστράφη· ἐκ παρθένου γὰρ ἀχράν-
τος σάρκα προσλαβόμενος· ἐξ ἐκ ταύτης
προῆλθεν, μετὰ τῆς προσλήψεως·
εἷς ἐστιν υἱὸς διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ
τὴν ὑπόστασιν· διὸ τέλειον αὐτὸν θῦ
καὶ τέλειον ἄνθρωπον· ἀληθῶς κηρύτ-
τομεν· ὁμολογοῦμεν χῦ τὸν θν ἡμῶν·
ὃν ἱκέτευε μὴρ αὐτὸν ἐλεηθῆναι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν:—

Εἴσοδος, ὁ προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ ἁγιάσματα.

Παροιμιῶν ὁ ἁγιάσματα·

Στόμα δικαίου μετ' ἐπαινούμενον, ἐξ ἀνομία
κῶν ἐστὶ κεφαλαιῶδες αὐτῆς· μακάριος ἀν-
θρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θεὸν τὸν ὃς
εἶδεν φρόνησιν· κρείττον γὰρ αὐτῆς
ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου
θησαυρούς· τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πο-
λυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐ-
τῆς

τῆς ὄψίμ· ἐκ γὰρ τῦ ϛόμα τος αὐτῆς, ἐκ πορεύεται δικαιοσυνη· μόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐν γλώσσης φορεῖ· τοιγαρουν ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα σεμνὰ γὰρ ὁρῶ· καὶ μακάριος ἀνθρωπος, ὃς τας ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξῃ· αἱ γὰρ ἔξοδοι μου, ἔξοδοι ζωῆς· καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ κῦ· διὰ τῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς ἐν προίεμαι ἐμὴν φωνὴν ἐις αὐτῶν· ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐμὴ βουλή, καὶ ἀσφάλεια· ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντές, εὑρήσουσιν χάριν· μόνοι τε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔμπλεοι καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ὁρῶ· καὶ αὐτοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθὰ ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ, χεῖλη ψεύδη· μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ ϛόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ διεστραμμένον· πάντα εὐθεῖα ὄψι τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν· διδάσκω γὰρ ὑμᾶς ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν σοὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πληθήσεσθε πνς·

Σοφίας σολομῶντος ΚΑ ἀγάπωσμα·

ΚΑ

Δίκαιος ἐὰν φθάσει τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται· γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον· οὐτε ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται· πολιὰ δέ ὄψι φρόνησις ἀνθρώπων· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀνεγκλήτως· ἀρέσας θῷ γενόμενος ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν μετετέθη, ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτῦ; βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλὰ· καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον· τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν κῷ ἡ ψυχὴ αὐτῦ· διὰ τῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μὴ δὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τοιῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῦ·

ΚΒ

Σοφίας σολομῶντος ΚΒ ἀγάπωσμα·

Σοφία σολομῶν τος ΚΒ ἀγάπωσμα· τίμα δικαίου ἀναψυχὴν σοφίαν· χεῖλη ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίσταται χάριτας· φόβος σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλυται ἐλπίς· ἐκ γὰρ δικαίου γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῦ, καρπὸν δικαιοσύνης ῥυήσει· φῶς δικαίοις διὰ παντός· καὶ παρὰ κῷ ἀρήσουσι χάριν καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπίσταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν αἰὰ παύσεται σοφία· ἀγαπᾶ κς ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντων ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· σοφία κῦ φωτεῖ πρόσωπον σωτῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν προεῖ τῦ γνωσθῆναι· καὶ ἀνέρως θεωρεῖται, ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· ἀνορθείσας πρὸς αὐτὴν οὐκ ἀπάσει· καὶ ὁ ἀνορυπήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς ἱλαρῶς· σοφίας οὐκαπορύσει ποτὲ κακίας· διὰ ταῦτα, καὶ ἐρασθεὶς ἐγενόμην τῦ κάλλους αὐτῆς· καὶ ἐφίλησα αὐτὴν· καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα νύμφην ἐμοὶ ἀναγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστης γάρ ἐστι τῆς τῦ θῦ ἐπιστήμης καὶ ἀρετῆς τῶν ἔργων αὐτῦ· οἱ νόμοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐτὴ διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν ὧν χρησιμώτερον, οὐδὲν ἔστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζει· ἐπίσταται τροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγνώσεται· καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ

καὶ

καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς· διὰ τοῦτο ἐπέτυχον τοῦ κυ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, ἐξ ἐπόνου δὲ ὅλης μου τῆς καρδίας· θεὲ πρῶν καὶ κτῖστα τῶν ἐλέους· ὁ ποιήσας τὰ ῥήματα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων· καὶ διέπει τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δόσμοι τοῦ τῶν σῶν θεήλων παρέδρου σοφίαν· καὶ μὴ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου· δέξαι πόσειλον αὐτοῦ δὲ ἁγίου καταπετάσματός σου, ὃ ἀπὸ θεήλου δόξης σου· ἵνα συμπαρεῦσα μοι διδάξει με, τί ἀφέξομαι δεῖ παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ γὰρ θνητῶν ταπεινοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν :~

Εἰς τὸ λιτοῦ, ψαλμὸς ἰδιόμελα· ἦχος α'.

Ἁγαπολίου·

ἐν θέοις πράξεσι, τὸ σῶμα σοῦ τῇ ψυχῇ, νομίμως καθηγιάμενος, τῷ τῆς θεολογίας ὄρει προσέβης, τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, θεοφαντορικῶς· καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθὼν γνόφον, τοῦ θεοπρεποῦς ἐδέξω νομοθεσίαν, ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην τετράδα· ἣν προσκυνοῦμεν τὸν διὰ σοῦ· αἰνυμνοῦμεν λέγομεν· ἵνα ἐν τετράδι γνωσκομένη μονάς, ἐλέησον ἡμᾶς :~ ὁ αὐτός·

Ἀγῶν θεῦ αἰνέσας τὸ σῶμα σοῦ· τὸ τῆς σοφίας ἔλκυσας πρᾶ· καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, τὰ θεῖα ἐβεβήλησας δόγματα τετραμόρφου θεότητος· ἐν ταῖς αἰθερικαῖς συμμιγεῖς δυνάμεσι, τὸ τελετὴν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμφθέντες, χαρίσεσι θεολογίας, τετράδα προσκυνοῦμεν, ἐν μιᾷ θεότητι γνωριζομένην, εἰς σῶσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ ὁ αὐτός·

Ἡ πυρίμνη γλῶσσα σου, θεορρήμων χαρίσεις· τὰς θεομάχους ἐνέπρησας, τῶν αἱρεπλόκων γλωσσαλγίας· θεῖον ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης σόμα· ἐν πυρὶ λαλήσαν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ· καὶ γράμμασι διατυπώσας, τὴν τῆς κρυφιομύστου τετράδος, ὁμοδύναμον οὐσίαν· καὶ ὃ τελείου ἡλίου φῶς καταλάμψας τὸν πολύλογον κόσμον, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Ἦχος β'· Ψοῦ μαλαξοῦ·

Ῥήματικῶς συνελθόντα, τὰ μνημόσυνά σου σήμερον, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ θεολόγε χαρίσεσι· ἐκ τοῦ γράμματος θ' νομικοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὸν νόμον τῆς χάριτος· τὰ γὰρ τὰ ἐν αὐτῇ, πνευματικὰ ἐδίδαξας· διὸ σοφῶς παρὰ σοῦ ἐδιδάχθημεν· ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἀνυμνοῦμέν σε· αἰτούμενοι τὰ διὰ σοῦ φωτισμόν, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν :~ ἦχος δ'· τοῦ αὐτοῦ·

Λιὼ σοὶ σωτηρίου ἐκ παιδὸς· ὁμολογίαν, ἣν πρώτην ἐφθέγξω λαμπρῶς, καὶ διὰ βίου πάντος, τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξας ταῖς σαῖς θεηγορίαις, ἣ καὶ τελευταίου σωσαπύλης, τῆς ἀσεβείας καὶ τῶν δι' αὐτὴν πόνων τὰ γέρα κομιζόμενος· ταύτην καὶ ἐν ἡμῖν ἀπαρέγκλητον παρεῖναι, μέχρι τελευταίας αἰτησαμένου· ὡς ἔχων παῤῥησίαν πολλὴν πρὸς κύ, παμμακάριστε πάτερ χαρίσεσι :~ Δόξα· ἦχος πλ. α'· τοῦ αὐτοῦ·

Αὐτὰ τὰ σὰ ἑαυτοῦ, ἀφιερώσας τῷ πνί, θεορρήμων χαρίσεσι, ὄργανον θεῖον αὐτοῦ ἐχρημάτισας· ὄργανον θεολογικόν· ὄργανον λαμπρόν, καλῶς τεχνίτην τῷ πνί ἁρμοζόμενον, καὶ κρουόμενον τῷ μοῦ, καὶ ἠχοῦν τὸν λόγον, καὶ φιλοσοφοῦν ὃ φθέγγεσθαι, καὶ κλεῖον ὃ αὐλὸν τὴν σὴν θύραν, μῶν καὶ λόγων ὃ πνί, τῇ μιᾷ συμφυΐα τε ὃ θεότητι· ὃ πᾶσι παραδόξως τὴν λαμπρότητα, τῆς θεοῦ αὐτοῦ θεολογίας· ἣ πάντων οἱ πιστοὶ καταυγαζόμενοι, ὀρθοδόξως προσκυνοῦμεν, σὺν πνί τὸν υἱόν, καὶ ὃ πνᾶ ὃ παράκλητον, ἐν μιᾷ θεότητι, τετράδα ὁ-

μουσίου :~ καὶ μιῶ, &c.

Μ ακαρίζομέν σε θεοτόκε παρθένε · καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ καταχρέως · τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον · ὅτι τεῖχος ὅ ἄῤῥηκτον · καὶ ἀῤῥαγῆ πρεσβεύεις, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ἦχον ἦχος πρεσόμοια.

ἦχος δ' ά · χαίροις ἀσκητικῶν

Χ αίροις θεολογίας πηγή · καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐμβιβάσμα · τὸν αὖον, βυθὸν γὰρ πέρ · μετ' ἀσεβοῦς λογισμοῦ · ὁρᾶν μήσας πᾶσι διεγραψωσας · τεισὶν ἐν ἡλίοις · μίαν φωτὸς εἶναι σύγκρασιν · ἐν μιζομένῳ, τῷ ταυτῷ τῆς θεότητος · τελουμένῳ δέ · ταῖς σεπταῖς ἑνοποιάσεσι · βίου μὲν καθαρότητι · καὶ λόγων λαμπρότητι · σέβειν διδάσκων τριάδα · τὴν παναγίαν θεοπάτορα · παρ' ἧς ἐκπεμφθῆναι · ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει ὅ μέγα ἔλεος :~

Ἅγ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν · ἴγλη θεολογίας τῆς σῆς · τὴν τῶν αἱρέσεων σκοτόμαιναν ἔλυσας · πηγὴ γὰρ ἀπαυγασμάτων, θεοσεβεῖ λογισμῶ · θεολόγε φθάσας ὃ θεόφρονι · αὐγαῖς ταῖς ἐκεῖθεν · ἐκδιδομέναις ὡμίλησας · διαφανὲς γάρ, τὸν σὸν νοῦν ὡς σοφὸν ἔσοπτρον · ὁρῶντα μένον, ὅ τελοῦν τῆς θεότητος · πάτερ φῶς καὶ ἀμέριστον · ἐδέξω λαμπρότατα · ὃ τὴν ἀκτῆμα πλουσίως, τὴν ἐμπαίαν ἐχώρησας · ἣν μὴ ἐκδυσώπει · ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι καὶ μέγα ἔλεος :~

Ἅγ. Στόμα δικαίου μελετᾶσα · αἴρεις ὁ ποταμὸς τῷ θῷ · ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος · ὁ πᾶσαν ἀφραίνων πόλιν · τῶν βασιλέως χῦ · τοῖς ἐμπύροις λόγοις καὶ διδάγμασι · φυφῆσε ὁ χειμάῤῥοις · ὅ αἰεξαίτλητον πέλαγος · ὁ τῶν δογμάτων, ἀκριβὴς φύλαξ ἔννομος · ὁ θεσμώτατος · τῆς τριάδος ὑπερμάχος · ὄργανον ὅ τῶν πνεύματος · ὁ μοῦς ὁ ἐγκήγορος · εὔηχος γλῶσσα ὅ βάθος, ὅ τῶν γραφῶν ὁρμηνεύουσα · χῦ μὴν δυσώπει · ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι ὅ μέγα ἔλεος :~

Δόξα, ἦχος δ'.

Τ ὰς καρδίας τῶν πιστῶν, γενόμενος τῇ γλώττῃ συνηγόρευε · ἀσεβείας ἐν αὐταῖς, ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρποὺς τῷ θῷ, τὰς ἀκαθώδεις αἱρέσεις πρόῤῥιζον ἐκτεμὼν, καὶ κοσμίων τοῖς λογισμοῖς καθαρότητα · διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια · ἱερεῖα λύρα · ὁ ἡγήτορος ὀφθαλμός · τῶν ποιμένων ὁ ποιμήν · ὁ τῶν λύκων αἱρετὴς · πρέσβευε ἐκτενῶς, θεολόγε τῷ λόγῳ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~

καὶ μιῶ &c. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Π αῦρον ἱερὰν ἀπλησις δέπουσα · κλυσμένω μοι παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν θλιμμῶν · ταῖς τοῦ βίου τειχωμίαις πονουμένω μοι ἀεί · ῥαμίδα, τὸ ἐλέους σου κατάπεμψον · Ὃ χεῖρα, βοηθείας σου παρέχου μοι · καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον · τῶν ἐκλεκτῶν Ὃ δικαίων με · ὡς ἄβυσσον τεκοῦσα τὸ ἐλέους ἀγνή :~

τερπάριον · ἦχος ά.

Θ ποιμενικὸς αὐλὸς τῆς θεολογίας σου · τὰς τῶν ῥητόρων ἐμύησε σάλπιγας · ὡς γὰρ τὰ βάθη τὸ πνεύματος ἐκζητήσαντι · καὶ τὰ κάλλη τὸ φθέγματος προσεστέφθησαν · ἀλλὰ πρέσβευε χῶ τῷ θῷ · πάτερ ἱερηγόρευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν ά, ἦχος · κά · ἱσμα · ἦχος γ' · θείας πίστεως.

Θ εἴαν ἔλαμψιν κεκληρωμένος · βίον ἄῦλον ἠσκημένος · ὁμωνύμως ἱεραρτεία διέπρεψας · ὑπερφυῶς γὰρ θαυμάσας τὰ δόγματα · ὀρθοδοξίαν τὴν πίστιν ἐφείλκυσας · πέρ ὅσιε · χῦ τὸν θῦ ἱκέτευε · δωρήσασθαι ἡμῖν ὅ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅ αὐτό.

Καὶ μιῶ θεῖον · ὅμοιον ·

Θ είας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη · σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ σῇ μήτρᾳ σου · ἀλλὰ θεὸς ἐν ἀνθρώποις ἐμεμόρφωσο · ὁ μετὰ τόκον

μεῖ

μεσᾶ παρθένου σε· ὡς ποτὲ τῆ τόκου
φυλάξας παμμόμφου· μόνος κε· ἀν-
τὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος:~
Εἰς τὴν β' ᾠδὴ· κάθισμα, ἦχος πλ. α·
Τὸν συναΐδιον λόγον·
Γ ρηγορήσας τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας· τῆς
τειάδος τὸ κράτος θεολογήσας· τὴν α-
ρείου δυσσεβῆ, καὶ παράνομον, κακο-
δοξίαν καθελών· ὡς ἀσεβείας ἀρι-
στεύς· καὶ ποιμαρχος ἰσάρχα· ἐφώτι-
σας τοὺς ἐν σκότει, τῆς ἀγνωσίας καθά-
δοντας:~ Δόξα, τὸ αὐτό·
καὶ νῦν ὅτ· ὅμοιον·
Τ ῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ πολυόδυ-
να· καὶ σαρκός μου τοὺς μόσους ἐν ταῖ-
χει ἴασαι· ταῖς τῆ νοός μου ἐκτενπαῖς,
ζῆσον παμμάμμε· καὶ ἐν χαλιμὶκ λο-
γισμῶν, ἀνχὰς ποσσφορᾷ καθαρεύς·
τῷ βασιλεῖ τῶν ἁπάντων, ἀξίωσον
θεῖ· τὸ δέξασθαι τὰ πταισμάτων ἄφε-
σιν:~ Μετὰ τὸν πολυέλεον· καὶ·
ἦχος πλ. δ'· Τὴν σοφίαν τῆ λόγου·
Θ πλιτεύων τὴν πλανῆσαν τῶν δυσσε-
βῶν· ταῖς γραφαῖς διανοίγων θεοπρε-
πῶς· ἀξέπεμψας δόγματα, ὑπὲρ μέ-
λει λί δυώμενα· τῶν πιστῶν ταῖς καρ-
δίαις, σαφῶς ἀξιάγαστε· τῇ τειάδι λα-
μπρύνῃ, ἐν μονάδι θεότητος· ὅθεν τῆ σω-
τῆρος, τὴν μορφὴν ἐν εἰκόνι· ποσσέ-
φηνας ἀσπάζεσθαι· ἀρετικῶς δ' ἀνθρώ-
πινον· θεολόγε χρηγόριε· πρέσβευε
χῶ τῷ θῶ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν
ἁγίαν μνήμην σου:~
Δόξα δ' αὐτ, καὶ νῦν ὅτ· ὅμοιον·
Ο ταν ἔλθῃς τῆ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν·
ὁ τῶν ὅλων θεσπότης ἐν ποικτὶς· ποσσ
βάτοις με συντάξον· δεξιοῖς τὸν κατὰ
κριτὸν· καὶ ἀζωστόρου σκότους, καὶ πά-
σης κολάσεως· τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον
ἁρπασον δέομαι· ἵνα ἀχαρίστως, με
καλιῶσι τὸν πλοῦτον, τῆς σῆς ἀγαθό-
τητος· ὅθεν παμάμωμε· καὶ βοῶσοι γη-
γόμενος· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου:~
Οἱ ἀναβαθμοὶ δ' ἁ ἀμπφωνον τῆ τε-
ταρτου ἤχου· ποσκείμενον· ἦχος δ'·
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν· ἁ·
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα· ἀπαγέλιον·
ὁ πεντηκοστὸς ἐν δ' ἰδιόμελον· ἦχος πλ. β'·
Ο σιε τειμιάκαρ ἀγλώτατε πᾶρ· ὁ ποιμὴν
ὁ καλὸς· ὁ τῆ ἀρχεποίμενος χῶ μαθη-
τὴς· ὁ πθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προ
βάτων· αὐτὸς δ' μῶν παμάθημε θεο
λόγε χρηγόριε· αἴτησαι πρεσβείαις σου·
δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος:~
Ἡ, τὸ πεντηκοστάριον τῆ μαλαξοῦ·
ἦχος β'· ποσὸ δ', αἰφασὰς ὁ ἰσ·
Η ὰ ματεμφορεν σοφόν· πυρπνόον φό-
μα τῆ θεολόγου· δίδαξον ἡμᾶς· ἐγρη
γόρως αἰνυμνεῖν τὸν ἐν τειάδι θν·:~
Ο καμὼν τῆς θκοῦ· καὶ τῆ ἁγίου δύο·
ἔ ἡ ἀκροξ· Τὸν θεορήμονα χρηγόριον
τὸν ἀοίδιμον ᾄδω· ποίκμα θεοφαμοις·
ωδὴ ά· ἦχος ά· Χὲ γεμμάται·
Τ ὴν θεολόγον τὴν δεύτερον· τὸν φύλον
τῆ φωτὸς τὸν ὠώιον· σοφίας θῦ τὴν
σάλπιγγα· δεῦτε τὸν τούτου λόγων,
οἱ φαταί· πόθῳ συνελθόντες· ἀνύμ-
νήσωμεν αὐτὸν ὡς θεοκήρυκα:~
Ο λόγος πάτρ ὁ αὐάρχος· ὁ παμάτων ὡς
θς ποσμηθούμενος· ποσμοκτίκῃ δυ-
νάμει σε· μάκαρ τῆ ἐκκλησία, οἷα μεγά-
λόγω καὶ σοφία· χαριτώσας σου τὸν
νοῦν· δῶρον χαρίζεται:~
Η οῦν λίγεμόνα ποιούμενος· παλῶν τῶν
τῆς σαρκὸς κατεκράτησας· καὶ χωρη-
κὸς γενόμενος· θείων ἀπαυγασμάτων,
ἅγια θῦ· ἐν τοῖς ποσώποις, κατεφώ-
τησας ἡμᾶς σέβειν χρηγόριε:~ Δόξ·
Θ ὺ σοφία παμάμωμε· τὸν οἶκον ἑαυτῆς
ὠκοδόμησεν· ἐν τῇ σῇ χαρᾷ σκιωσά-
σα, τῇ κεχαριτωμένη, καὶ ὑπὲρ νοῦν,
τούτου ἐμωθεῖσα· καθ' ὑπόστασιν ἀχρι
ώφθη ὡς ἄνθρωπος:~
θτερος καμὼν, ποιηθεὶς παρὰ τῆ ἀ-

γίου κοσμᾶ· ὠδὴ ά· ἦχος ὁ αὐτός·

ὁ εἱρμός·

Ἀποιμον ὁδηγὸτητος μωυσῆς, τὸ ἰὴλ προσ-
μακρύεται· ἀρχεῖ μαριὰμ δὲ σοφῶν
γυναικῶν· ὠδὴν ἐπινίκιον, τῷ λυτρω-
τῇ θεῷ πατρίδι ἄσωμεν:—

Ῥυσίου ἀρχεγόνου· λιμετῆρων τε παλῶν
αἷμα δεόρρυτον· ἴασαι σωσανέμδωμ
καὶ μιῶ τῶν πιστῶν· χρηγόριε σωμένε
φε· θεῖ δίδουε λιμὴν ἀδιάλλακτον:—

Πλάκας δεοχαράκτους· ὑπὸ γυόφου
ὁ μωσῆς ἔλαβεν εἰς δυὰς ποτέ· σὺ δὲ τῇ
φρεσὶν ἐμφησάμενος· θυσιόχαρῆ πάπε-
ζαν· ὁλοχερῶς θεῦ ἀμτεβόλησας:—

Θέλων δὶ ἀσπλαγχνίαν· ἐκ θανάτου
καὶ φθορᾶς αὐτὸς καλέσαι σθαι· φύσιν
τῶν βροτῶν ὁ ὑπερθέος· παρέλαβε πα-
γάμιον· τὴν καθαρὰν μνηδύσου κα-
τάπυσεν:—

Ἕτερος καμών, εἰς τὸ μέλαν χρηγόριον·
ποίμνια μικολαΐου ἱερέως τὸ μαλαξοῦ,
πρωτοπαπᾶ γαυτηλοίου· οὗ λιτανροφό-
ρου τὸ χρήγορον σέβωσε τὸ λόγου σῶμα·

ὁ μαλαξός· ὠδὴ ά· ἦχος δ' δ'·

Ἅρμα πλατὺ φαραώ·

Σὺν θεολόγον, καὶ χρηγόριον γλῶσσαν
σου, αὐδὴν φιμῶσαι πολῶν· μιῶ δόξαν τὸ
χαίρειν· πᾶς ἀνθρώπος δοξάσωμαι, σὺν ἀ-
μοίξεα τὸ σώματος· θεολόγε τερπνιά-
καρ· ὅπως ὑμνήσω γενθύμιος, τὴν σὴν
τῆς τελειάδος ὡς σάλπιγα:—

Θεοῦς ὁ θεῖος, ὁ φθόγγος ὁ ἔμθεος· ὁ χρή-
γορος ὀφθαλμός· ὁ πάνσοφος σύλος·
λιλάρχα τὸ πνς· ὄργανον δὲ θεοπνόη-
σον· ἐκκλησίας ὁ πύργος· χρηγόριος
πρὸς ἐφίασιν, μιῶ πνόμα πκλιὼ λιμᾶς
ἤνοιξε:—

Γνῶσιν τὴν θείαν, ποθήσας χρηγόριε· ὡς
ἀληθῶς ὁρατῆς· σοφίας τὰς αὐγὰς, λό-
γους τὰ πόλυσε· καὶ τοῦτον ἐπεζή-
τησας· καὶ ἀνρὼν ἐμυήθης, ἀσουδὴ σπου-
δάσω τὰ κρείττονα, καὶ λαμπρὸς φω-
τὴρ αὐτὰ δεδέχθαι:—

Ἡπτόρων χλῶσσαν, ἀνεσπάσω θεῖ σου θεόπνοα
μετὰ τὴν φανῆσιν τῶν σῶν, ἀγγέλων
λόγων, θεόφρον λιμβλυώθησαν, τῷ
κάλλει τῆς σοφίας σου, αὐθηρῶτε τοῦ
λόγου, καὶ τοῖς ἀνρύθμοις σου ἤχησι,
πέρ σωσφαιρῶς καθυπείκουσαι:—

Θεία κλίμαξ, ἰακὼβ καὶ γέφυρα, λι-
θατὸν γῆς σωσὲς θεῖ, αὐδῶν δ' γένος, πα-
ρέδειξε αὐτάγουσα· τῇ σῇ φιλανθρωπίᾳ
με, ἐκ τῶν ἄδου κευθμώνων, δεξάπα-
σον καὶ αὐτάγαγε· σωσὲς ζωὴν ἀμέμπτο-
να δέομαι:— καταβασία·

Χῶρον ἀβυσσοτόκων· πέδον ἥλιος ἐπε-
πόλασε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπά-
γη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῶ πεζοπο-
τοπορεύοντι, δι' ἐρέως μέλποντι· ἄ-
σωμεν τῷ κῶ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ὠδὴ γ'· Ὦ σωσὲ τῶν αἰώνων·

Ἐχων τῆς σοφίας· τὴν πηγὴν ἀενάως
βλυστάνουσαν· τῶν θεοσόφων δόγ-
μάτων· τὴν χῦ ἐκκλησίαν· παν-
ηγάκαρ ἐπλήρωσας· τῷ Θεῷ πολίτων
βοῶσαν θῶ, ἅγιος εἶ κέ:—

Θῆς ἀσεβείας· μεγαλόφωνος κῆρυξ
καὶ εὔσημος· θεολογίας θεολόγων· ἡ-
σαυρὸν θεωρίας· ἀφθόνως σωβάλ-
λεται· καὶ διαμένει πλουσίως λιμὴν
πλοῦτον ἀφαίρετον:—

Ῥητορόπυρί πνοις· λιθεόφθογγος λύρα
τῆς χάριτος· τῇ θεολόγῳ ἐπιπνοίᾳ· δ
φθογγῇ θεοπνεύστῳ· λιχάρισαι λαμπρό-
τατα· σεισυπερτάτου οὐσίας λιμῆν· μέ-
λος ἐμελῴδησεν:— Θεοτοκίον·

Θεοχεμμήτωρ· λιβασίλισσα πάσης τῆς
κτίσεως· τὸν βασιλέα τῶν ἁπάντων·
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ· χῦ, ὃν λιμὴν ἐ-
γέννησας· εἰς σωτηρίαν τῶν Θεῷ γῆς·
σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε:—

εἱρμὸς ἄλλος·

Τὸν σωσυλλήψεως ἀγνὸν σαμουὴλ·
ἀδιστάκτως τῷ θῷ καθυποχωμένη· ἱερο-
μήτωρ αὐτὸν μιῶ γηθομένη ἀδῆσιν λι-
μῖν, ἐξερεύξῃ σὺν κῶ λιμὴ καρδία μου:—

Θῆ ὀλιωθήσεως σωσδήλου χαρᾶς· τῇ πε-
κούσῃ σωσφανεὶς ὅστε πάτερ· ἐπευ-

μνήσαν

μνημίαν φρόνων· τὴν ἐπαξίαν ὄρχαμε σοφέ· ἐμδιαλέπτως χαίρεις· πάτερ σοι κραυγάζομεν :~

Ο ὃς τὴν ἐλέσθαι πυρὶ συζυγίς· καὶ σωθέντι λαβὼν φάσμασι θείοις δεοφδῆ ἀγνείαν· καὶ σωφροσύνῃ πρόμαχε πιστῶν· ἀγαλλιῶν τὰν χαίροις πέρ σοι κραυγάζομεν :~ Ζ.

Ε ὗας τῆς ψευδήτορος αὐώρωσας, ὃ ὀλίθημα ὃ πρὶν ὑποδεξάμενη· τὸν τοὺς κατορρᾳγμένους· ἐπαμορθοῦντας λόγον τῷ πρὸ· τῇ ἀνηήτῳ δυναστείαι μὴ ἐμπαίζεμε :~

Γ ἄλλος· Ὁ φερεώσας κατ' ἀρχάς· ἐκπομπήσασα ψυχήν, καλάμῳ πόρ ἀρούραν θείαις, ἀρεταῖς ἱ σὴ χρηγόρε μήρ, ἀχῆς ἄγιον καρπόν, ὡς ἱ αἷμα κομίζεται, σὲ δ' ἐπαγγελίας, καὶ τῷ θῷ ἀναπήσιν :~

Ο ψευδηγούμενος ἀεί, τῆς πᾶν βροτῶν σείας, ψευδοδώς τὴν ἐσομένην σοι χάριν, εἰς παγκόσμιον σοφέ, ὠφέλειαν γενήσεσθαι, ῥύεταί σε κυδιόωσι, τῆς σῆς μρὸς παρακλήσεσι :~

Ρ οὖς ὡς πηγῆς ἀπὸ μιᾶς· ἀφορμηθέντας πείδος, ὦ χρηγόρε ὁμοῦ βασιλεύω· ἐμερίσθητε διῆσι, ἀλλὰ πάλιν ἑνώθητε, ἐν τῇ μιᾷ τῶν λόγων, ὡς ποταμοὶ συμφράσαντάς :~

Ο λον τὸν πόλον ἐπιδούς· ψευδὲς ἀρετῆς ὀργασίαν, τὰ τῆς θύρας καὶ θείας σοφίας, μυσικὰ ἐσπουδακώς, ψευδόσοφος ἄτιμον μόνιμα· αἰχμαλωτίζῃς πέρ, ὑπακοὴν εἰς φιλόχειρον :~ Ξ.

Η ομίμων αὐάνδρων σεμνή· τῆς φύσεως τὸν δεσπότην, ὡς ἐνυδύσησε τεκοῦσα τῷ νόμου, τῆς κατάρας τὴν ἡμῶν· φύσιν ἐρρύσω ὅλην σε· ἀνυμνημένη κόρη, ἐν ἀνυμίαις γεραίρομεν :~

Καταβασία·

Τ ὸ φερέωμα τῶν ὕδατι σὺ ποιήσατων· φερέωσον καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~

ᾠδὴ· ἦχος πλ δ'· Τὴν σοφίαν Σὸν λόγον.

Ε ξαυγάσας ὁ τόμα λόγων θῦ· ἐξηράξω σοφίαν κῆρυξ φωτός· καὶ φερόμενος ἔνθεον· τὴν οἰκουμένην κατέσωσας· τὰν πατρῴων ὕμνους, κηρώσας τὰ δόγματα· κατὰ παῦλον ὠφθης, τῆς πίστεως ψευμαχος· ὅθεν Σ' ἀγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις· καὶ τούτων συνόμιλος· ἀμεδέκτης μακάριε· θεολόγε χρηγόριε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου :~ Θεῖον· ὅμοιον·

Ο ταν ἔλθῃς τὸ κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν· ὁ τῶν ὅλων δεσπότης Σ ποιητής· ψευβάτοις με συνταξον, δεξιοῖς τὸν κατάκριτον· καὶ ἀξιωτέρων σκότους, ἐ πάσης κολάσεως· τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον, ἐξάρπασον ἄχραντε· ἵνα ἀχαρίστως, μεγαλύνω τὸν πλοῦτόν, τῆς σῆς ἀγαθότητος· θκὲ ψαλμύμνητε· καὶ βοῶ σοι ὑμνῶν μενος· πρεσβεύουσα χῶ τῷ θῶ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθλῶσαι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου :~

Μ ωδὴ δ'· Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαί· ὕψης τῆς τειάδος γεγονώς· τῇ ταύτης κατελάμπρυνας· τὴν οἰκουμένην ἐ πίγνωσι σοφέ· δογμάτων μαρμαρυγαῖς, ἀκραράτῳ ὅσιε· τῆς σῆς ἀκριβοῦς διδασκαλίας· ἣν μελετῶμεν ἀεί· ψαλμῳδοῦντες ἀσεβῶς αὐτομοῦμεν σε :~

Ο ρθρος ἀσεβείας φαεινός· ἀκτῖνα τὴν τειήλιον· εἰς δεδεγμένος ἀκαίρετείλας· καὶ μύκτα τὴν ζοφεράν· δυσεβῶν αἱρέσεων· αὐγὴν τῶν σοφῶν σου διδαγμάτων, ἐδίωξας καὶ ψυχάς, πέρ τῶν πιστῶν κατεφαίδρυνας :~

Ν οῦν τὸν ὑπερούσιον πηγήν· τῆ λόγου καὶ τῆ πνεύματος· ἐξ ἀϊδίου θεολόγω βροτῇ· παμμάκαρ θεολογῶν· ἀσεβῶς ἐδίδαξας· τῆτο παράπτης μεμνημένος· τῆς ὄντως θεαρχικῆς· καὶ τῆς ἀρχιφώτου θεότητος :~

Α ψῆλες εἰς ὄρος ἀρετῶν· τῶν κάτω μεθιστάμενος· καὶ μεκρῶν ἔρχων ἀ·

φιζάμενος· καὶ πλάκας χειρὶ θῦ· γε
γραμμένας δόγματι· τῆς σῆς ἀκραι-
φνοῦς θεολογίας· ἐδέξω μυσταγωγέ·
τῶν ὑπερκοσμίων χρηγόρε:~ Ἅγ·
Γ ρώμην πρὶν πεσόντα τὸν ἀδάμ· αἰρέσ-
σας ἀλαμάμωμε· τὴν ἁρπάσαν τοῦ τε-
κοῦσα ζωήν· ἐκμήρας παρδεμικῆς·
ἀγριοθείσης πράγματι· καὶ ὡς ἀπα-
θὴς καὶ θεωτόραμ, ἀκήρατόν τε φυ-
φλὴν· τῆ τοῦ ἐπαγγέλαγες θεσπίσμασι:~
εἱρμὸς ἄλλος·
Θ εὐ τῷ θαυμασίῳ σας ἐββακούμ σὸν
τῆς θείας φυλακῆς σου χρηγόρε· καὶ
τὸν ἐπ' ὤμων χερουβὶμ καταμοίσας·
τῆς παγκοσμίου γέγονας· μυστὶς σω-
τηρίας, ἀεὶ κραυγάζων κε· δόξα τῇ
δυνάμει σου:~
Τ ὰ πλησιφαεῖς καὶ πέλας θῦ· ταξιαρ
χίας ἐκμιμούμενος ἐσόφε· τὰ ὑπερ
ταῦτα φρεσὶ σοφὸς πολλάκις· ὡς ἐκ
τοῦ βυθοῦ συνείλκυσας· τὴν ὑπόστα-
σιν σου σάσιν· ἐν τεύχει πλουτοῦσιν,
ἀνθρώποις ἀναφόρετον:~
Ο τὸν αὐλητοῦ εἰς δύσεις χρόφον· καὶ
ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθροίσας ὀπίδια· συν-
κεχραμμένῳ ὑλικὴν αὖλον φύσιν·
καὶ ἀσυγχύτου μίξεως χρηματίσας σω-
μάτων· χῦ θεράπον· τῆ τοῦ τοῖς δού-
λοις φόρεσε ἔλεον:~ Ἅγ·
Ο ρος ἀμεδείχθης σὺ μοι τὸν· ὅθεν ἐτμήθη
ἀπορρήτως ὁ ἔμψυχος· λίθος λεπτυσμῷ
ζοφερᾶς πλευρᾶς εἴδωλα· ἐφωτισμῷ τ᾽
χρίστος· καταυγάζων τοὺς πίστει· ἀεὶ
βοῶντας κε, δόξα τῇ δυνάμει σου:~
εἱρμὸς ἄλλος· βυθμου χε, κε σύμου·
Θ εὸ χῦ, πῦρ πλημμῦ ἀναπέλιον· θεοσύ-
φως, ὄρεσι σωτῆρ τεθεικας· μή ποτε ὄρ-
μον ὁλοτελῶς· ὁμόσαι θεόφρον, μέχρι
τερμάτων τοῦ βίου σου· καὶ τὸν τοῦ σω-
τηρίους, ἀνθρωπίνοις πάθεσι, τοῖς πιστοῖς
ἀμεδείχθης χρηγόρε:~
Ε πιποθῶν, ὡς σοφὸς λέγει τῷ ποιήσαν-
μόνος μόνῳ, ταῖς βίβλοις ἐμέκυψας,
ταῖς ἱεραῖς, μοι καθαρῶς, εἰλικρινείας,
ψυχῆς θῦ θείαις ὄψεσιν· ἐώρας θεοφό-
ρε, καθαροὶ γὰρ καρδίᾳ, τὸν θν ὡς ὁρά-
σεται ὄψονται:~
Β εβαιωθείς, ὦ πέτρα πίστεως ἀλώσφα-
τος αἰτίῳ, σῶν πρὶν τοῦ εἶναι σε· σὺ δ᾽ ὦ εἶ-
ναι καρποδοτεῖς, καὶ πῦρ ἐσείχθης, τῆ
σαρκικοῦ ἐν τῷ πνί· καὶ αὖθις ἐκκλη-
σίαμ, τὸν σε τωτιῶ σου μερὶ, παιδεικῶς
ἔζεπαίδευσας ὅσιε:~
Ω τῶν λαμπρῶν, θαυμάτων τε Ϛ χαρί
των σου· σὺ χαρθεῖσα, πνί λαμπόμενος,
τῆ δυσσεβοῦς, ἰσλιαμοῦ, πᾶσαν δυσρο
πίαν, ὡσεὶ πῦρ ὡσεφωτικώτατα· λα
βοῦσα δὲ ὁ σοφὸς, πᾶσαν ὡσεῤῥήσεως
τοῦτου, φιλιτεύεις σοφὲ τὰν ἀσέβειαν
ὑ τῶν πιστῶν· ἐλπὶς καὶ σκέπη καὶ φύλα-
γμα· καὶ ὡσεφατός, σὺ εἶ ἀναπαύμε-
νος, καὶ ὡσεὶς θν, μεσίτης σε μνή· ἔχει
γὰρ ὡς μήτηρ, τὴν παῤῥησίαν θεόνυμφε·
διόσοι ἐκ βοῶμεν, οἱ σοὶ δοῦλοι πάν-
τοτε· λύτρας σῶζε κακώσεως ἀλώτητε·
Καταβασία·
Κ άλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου χε· τῆς κα
θωτῆ γὰρ ὡσεελθοῦσα τὰ ἀγιάσματός
σου· τ᾽ ἀφθόρου μρὸς, ἐν τῷ μαῶ τῆς σὺ
ξης σου ὤφθης ὡς βρέφος αἰκαλοφόρου
μενος· καὶ ἐπλήρωσε τὰ πάντα τῆς
σῆς αἰμέσεως:~
Ῥ ωδὴ ε· θς ὢν εἰρήνης πῦρ οἰκτιρμῶν·
ἡμᾶς τῶν ὀφθαλμὸς ὁ θεῖος τῶν σῶν· καὶ
δοκιμάτων λίχαρις λίἔμψυχος· ὡς τάχος
ἀσραπῆς· πᾶσαν ἐπέδραμε τὴν γῆν·
τειάδας ἐν μοναδὶ· μοναδὰ ἐν τειάδι·
ὡσοσαυεῖν θεολόγε· θεολογῶν καὶ ἐκ
διδάσκων λίμᾶς:~
Η εάθης τῆς ὄντως σοφίας θῦ· καὶ τῶν
λόγων Ϛ κάλλος λίἀπησας· καὶ πά-
των ὡσεὶ τε πρακτὰς τερπνῶν τῶν ἐπὶ
γῆς· διόσε τῷ σεφανῶ· παμμάκαρ
τῶν χαρίτων ἐν πρεπῶς ἐκόσμησε· καὶ
θεολόγον ἀπεργάσατο:~
Γ νησίως σὺ τὸν ὄντα ὡς πάλαι μωσῆς·
καθορᾷν θεορρήμων ἐπόθησας· καὶ τοῦ
του τὰ ὀπίσθια τῇ πέτρᾳ σκεπασθεὶς·
ἰδεῖν

Digitized by Google

ὠμων, χερουβὶμ ὡς θῦ καθεζόμενον· ὃν θεν σὺν ταῖς θείαις, ταξιαρχίαις τῶν ἀγγέλων, πᾶσα κτίσις ἀεὶ μελῳδύσε-

Καταβασία.

Ϣ εἶδεν ἡσαΐας συμβολικῶς σὲ θρόνῳ ἐπηρμένῳ θῦ· ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον· ὦ πάλαι ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ ἔδου σωματούμενον θῦ· φωτὸς αἰεπαστόρου, καὶ εἰρήνης διαπόζοντος:—

ὠδὴ ϛ'. Ὁ πλάγχνων ἰωνᾶ·

Ρ εἴθροις τῶν σοφῶν· δογμάτων σου τὰ μέσοφε· ἀρείου τὸν ῥοῦν τὸν θολερώτατον, κατεξήραμας· σὺ γαλιλαία φυλάττων τὴν ποίμνιόν σου· ἀπολύκλυσον καθαπερ λογικὴν κιβωτόν· ἣν φθορᾶς, ἀσεβείας ἀπορήματα· σὺ ἁπέθου κάλλος τῶν λόγων σου:—

Ι μα τῆς σεπτῆς· τριάδος τὴν ἔλλαμψιν πλουτήσης τὸν μοῦν· περ ἐξίλεωσας· ἀκηλίδωτον, ὡς καινὸν δ μεσμηκτον ἔσωτερον· διὰ σκήσεως ἀείσης ὀργασάμενος· ἔμβλεψον· καὶ θεοειδέστατος· αἰεδείχθης ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν:—

Ο λος συγκεκαθεὶς, τῇ αἰγλῃ τῇ πρ· ἐγέμου φωσφόρ, περ ὁλόφωτος· τῇ λαμπρότητι· τῶν σῶν λόγων φωτίζων τὰ πέρατα· καὶ τῇ τῆς θεολογίας καθαρότητι· τρόπων, τὴν τρισηλιον ὁμήγυριν· τῶν πιστῶν θεολόγε χρηγόρτε:—

Μ έος σαμουὴλ, θεόσδοτος πέφηνας· δοθεὶς τῷ θῷ καὶ πρὸ συλλήψεως· παμμακάριστε· σωφροσύνη ἀγγεῖα κοσμούμενος· καὶ τῆς ἱερωσύνης πάλαια στολὴ, περ, καθαιρόμενος· μεσιτεύων τῷ πλάστῃ τῷ πλάσματι:—

Ϯ όμος καθαρὸς, τὸν λόγον δεχόμενος· γραφόμενον πρίν, τὸν ἀπερίγραπτον τῇ θεότητι, προεγνώσθης προφῆταις καὶ πρότερον· μητροπάρθενε μαρία θεομύμφευτε· σὺ γὰρ, τ' ἀπολλύμενον, ἐν γαστρί σου ἀφράστως ἐχώρησας:—

εἱρμὸς ἄλλος·

Ο δηγὸν πόντου, ὑπομείνας συμφορὰν· φυγῇ κλυδωνίου κλύσεως φορεῖται καὶ λαγόσι-

συχε·

Digitized by Google

ἰδεῖν κατεξιώθης· καὶ πάλαι γῆς τῆς θείας, ἐμνήσθης οὐσίας, ἐκ παλαιότητος φαυροῦμένου:—

Ο πάλαι τὴν εὐαγγελικὴν σὴν· διαπλάσας ἐκ σοῦ σεσωμάτωται· ἐκείνης ὃ κατοίκημα· καὶ τὴν παρακοήν· ἀπεδίλωσε θεραπεύων· καὶ λύων ὡς οἰκτίρμων, ὃ διαστάσης τοῦ ἑνὸς· θεογεννῆτορ μητροπάρθενε:— εἱρμὸς ἄλλος·

Α μβροσίας πηγὴς τῶν ἰσαΐου· σεραφὶμ ἤγειρε χειλέων ποτέ· τῇ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ ἀνομίαν· ὁ δὲ καθαιρόμενος· δικαιοσύνῃ μάλιστα πᾶσιν ἐκήρυττεν· λῶ τῷ πυρὶ τῆς θεότητος παμμακάριστε χρηγόρτε· ἀπεσκέπασας καθαρότητα μοῦ καὶ ψυχῆς· ἁπλήστως ἀπετύχειρί· ὃ φιλανθρώπως ἐξιλάσω σας φῶς, ἰσοθέατον· εἰς μαρμαρυγὰς, ἀπολαμπεῖς τὸ τρισηλίου ἀμαρύγματος· ἐκ τῆς αἴγλης πυρωθεὶς δὲ καὶ θείαις βολαῖς· τὸν μοῦν ἐλλαμπόμενος· ἀφ' ἁπαγιαλείσας ἐκτήρας πᾶσιν ἐξέλαμψας:— ϗ.

Φ ῶς ὃ ἐκ φωτὸς· τὴν τὸ πρὸ μεσογείου λόγειν τὴν ἀπαρχὴν· διεκαμψε μεταφλεγε πύλη φωτὸς· σαφῶς ἐχρημάτισας· δικαιοσύνης ἥλιον πᾶσιν ἀστράψασα:— εἱρμὸς ἄλλος· Ἐματί με ἀπόξεσαν οἶξας ὃ σῶμα, λόγῳ θῦ πανσόφε πρὸ ἐφείλκυσας, καὶ θεολογίας, πεπαιδευς ἐξηράξω ἀρδεύοντας· τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, καὶ μοναυλίᾳ καρποφορείαν, ἐν αὐτοῖς τῷ χῷ ἐβλαστάνεισας:— εὐ γαυὴ πάλαι νόμου, ἰῦ λαμπρότερος ἔφησας τεύπεια· ἰφαῖς δ' ἀχαῖς γὰρ, καὶ δ' ἀήκω τῆς γλώσσης σου σάλπιγι· καὶ δογμάτων ξίφη, τὰ ὀχυρώματα τῆς πλάνης, καὶ αἱρέσεων ἔρεψας φάλαγγας· πυρφόρος σου λόγος, πνῖ πυρούμενος, θεῖω χρηγόρτε· τὰς ἐκφυομένας, τῶν αἱρέσεων κάρας ὡς ὄφεων, κατατέμνων ὅλας, καὶ ἐκτεφρῶν τῆς ἰοβόλου, τούτων βλάβης πρὸς ἀλαθῶσε:— ὠδὴ ζ'. Ὁ τὸν αἰῶ, δέσποινα δυνάμενος, ὑπαρχεῖς τέξασα· τὸν Θεὸν τῶν

συχε εἰς ἄλιον ἡμέρας, οὐ διεφθάρη· ἀλλ' ἐβόα ἰωμᾶς· ὡς ἐκ ἡ ζωή μου ἀναβήτω χέ:~

Ο ὁ τοῦ βρύχιος, ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, κευθμῶνας θείου ῥάγμήσας βυθοῦ· ἐκ δὲ τούτων μαρμαρέην ἀρυσάμενος· σὺ τῷ δεσπότη· Ϛ σιγὴν ὡς τὸν λόγον· χρηγόρειε τεθεικας ἀναίρεις:~

Ο δὶ ἀμτεύξεως, καθαρεῖς ἀγρίου μέλιτος καὶ τεμαύσας ἄλα· καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγων ἄλμην· σὺ τῷ δεσπότη, ὡς οὐρανίος ταγών· λαὸν πιστὸν ἥρμοσας χρηγόρειε:~

Ἀ ἐθυμόν των, ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· Ϛ μυστήριον μὴ θῦ· τῆς ἀῤῥήτου Ϛ φερεκτῆς λοχείας τῆς σῆς· σὺ γὰρ παρθένε, τὸν τῶν ὅλων ποιητὴν· τεκοῦσα παρθένος διετέλεσας:~

εἱρμὸς ἄλλος· Ἰλαόθητί μοι σπλάγχνων σφενδόνη σοφέ· ὡς τὸν δαυὶδ ὁ θεοπάτωρ· ἐκ σφενδόνης κραταιῶς, δύσμαχα τὰ ἀλλόφυλα· καὶ σκυλεύσας ἄειρας· τοὺς ἐπαναστάντας, τῷ θεῷ καὶ πατρὶ αὐθυέτη:~

Ο ἶκος ὁ τοῦ θεοῦ· ὡς γέγραπται ἐπορεύετο· χρηγόρειε διὰ σοῦ· καὶ ἐμεγαλύνετο· ἐχθρὸς δὲ διώλετο, μεταρρέψαντός σου, πλημμελήματα ὡς ἐπήγνωσιν:~

Γ εωργουμένῳ τοῖς σοῖς, ἐνθέοις λόγοις θεώμενοι· τὸν ἄρουραν τῶν πιστῶν, πέρ οἱ κακόφρονες· τοῖς λίθοις σε βάλλουσιν· ὡς χεῖ ἑβραῖοι· ἀλλ' αὐτὸς ἀσινῆ σέσωκεν:~

Ο ἱ λόγοι σου τῆς ζωῆς, τῆ δρόσον ταῖς πάσοφε· Ϛ μάγμα δὲ οἴνου, τοῖς πιστοῖς ὀμβρίζουσιν· ἐκ πέτρας προχέουσι, γλυκασμένης μέλι, ἐξ Ϛ μέκταρ Ϛ ἀμβρόσιον:~

Χ πὸ τῆς σὴν κραταιάν, σωσοφάγω κόρην αὐτῆλην ψιν· διάσωσόν με τῶν τοκυδύνων τοῦ δούλου σου· καὶ ποιεῖν ἀόδωσον· σεμνὴ τῆ υἱοῦ σου, καὶ θεοῦ Ϛ θέλημα:~ Καταβασία·

Ϝ όησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρόσβις· τοῖς ὀφθαλμοῖς Ϛ σεῖον· ὃ λαὸς ἐπέγνω· ἐκ θῦ χέ σὺ θε μου:~ Κοντάκιον·

Ἦχος γ· Ἡ παρθένος σήμερον·

Θ εολογῶ γλώσσῃ σου, τὰς συμπλοκὰς τῶν ῥητόρων· διαλύσας ἔμβδελε· ὀρθοδοξίας χαράγματα· αὐχωλεμ ἀξυφαμθέντα τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξόλισας· ὃν καὶ φορεῖσα σωὴ λιμὴν κράζει, τοῖς σοῖς τέκνοις· χαῖρε οἷς πέρ θεολογίας ὁ μοῦς ὁ ἀκρότατος·

Ο ἶκος·

Ε κ τῆς θεολογικῆς, καὶ ὑψηλῆς σοφίας σου· ἐμπλησόν μου τὸν νοῦν, τὸν σωτῆρα καὶ ταλαίπωρον· ὅπως ἀνυμνήσω τὸν βίον σου πέρ· αὐ γὰρ ἰσχύσω λόγοις ἐξαρκέσαι σοι· εἰ μὴ σὺ παρέχῃς μοι λόγον καὶ χάριν, ἰσχὺν καὶ σύνεσιν· ὅπως ἐκ τῶν σῶν τὰ σὰ σωσοφρόνως· καὶ ἐκ τοῦ πλούτου τῶν ἀρετῶν σου· ἐκεῖθεν ἔχω ἀφορμάς· καὶ στεφανώσω τὴν σεπτὴν καὶ ἁγίαν κορυφήν σου· σὺν τοῖς πιστοῖς αὐτὰ κράζων· χαῖρε θεολογίας ὁμοῦς ὁ ἀκρότατος~:

Ψ ῶν ἀν τῷ μηνί, καὶ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πρὸς ἡμῶν χρηγορίου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως τοῦ θεολόγου· ἐκθῦ χαιρώσκειν ὀρθοδόξως οὐσίαν·

Χ ειρὶ σαμοῖς λεγάτον ἐκ χρηγορίου· ἐκ ἰκάδι χρηγόριος θεορήμων ἔκθαμπέμτωτη·

Μέγας χρηγόριος ὁ θεολόγος, ὑπῆρχεν Ϛ τῆς βασιλείας σύαλεμτος· ὧ πεῖς μὴ ἐπίγνος ἡ δευτέρα τῶν καππαδοκῶν· οὐσιος δὲ, ἡ αἴγω ἡλῆμι· πρὸς δὲ αὐτῷ, ἀπειδαίτε καὶ ἄκκαιοι, χρηγόριος καὶ γόμμα· οἳ, τὰ εἴδωλα σωφρονεῖν δὶ ἀῤῥησιαν ἐσέβοντο· γεμνήσαντας δὲ τὸν μέγαν χρηγόριον, Ϛ τῶν τῆς ἁγίου πρὸς δὶ ὕδατος καὶ πρὸς ἀμεγεμνήθησαν· καὶ γνήσιος μύσης καὶ ἀρχιφάνης μαζιαμζοῦ ὁ πῦρ τῆς ἁγίου καλῆται· ἀναχθεὶς δὲ εἰς μέτεμ ἡλικίας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐγκύκλιον παίδευσιν, ὡς ἄλλος οὐδεὶς μετελθών, ἄξηγητὴς καὶ διδάσκαλος τῆς κατ' αὐτὴν γεγένηται βίου· ἐν οἷς τὸν μέγαν βασίλειον Ϛ χρηγόριον

τὸν

τὸν πρ̃, καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ σάρκα· καὶ χορηγίαν τῷ ἀδελφῷ, λόγοις ἐπὶ ταφίοις τιμᾷ· ὅθεν εἴ τῳ καὶ αὐτῷ τι συγγέγραπται, οὐκ ἄλλοθεν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτῷ λόγων ἔλαβον ὧν εἶπον τὰς ἀφορμάς· τοσοῦτον οὖν μόνον εἰπεῖν ἀναγκαῖον, ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι μὲν αὐτοῖς εἰκόνα τινὰ καὶ φίλιον κατὰ μέρος, ἐκ πασῶν συγκειμένην τῶν ἀρετῶν· τῆ τε ἂν ὁ μέγας χρηγόριος, βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν ἀνδρώμους ὑπερβαλών, καὶ τοσοῦτον θεωρίας προσθήκη, ὡς τοὺς τὰς διῃρῆσθαι τῆς σοφίας αὐτῷ, τῆς ἔμπροσθεν λόγοις, ἔμπροσθεν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὸν θεολόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο· ἦν δὲ κατὰ τὸν τύπον τοῦ σώματος, τὴν διάνοιαν μέτριος· ὕπωχρος θερμῷ μετὰ τοῦ χαρίεντος· σιμός· ἔχων ἐπ' ἀνθείας τὰς ὀφρύς· ἡμέρων βλέπων καὶ προσηνές· διάτερον τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς ἔχων συγκότερον, ὃν καὶ αὐλὴ κατὰ τὸν καιρὸν συμῆγε· τὸν πώγωνα οὐ βαθύς· δασὺς δὲ ἱκανῶς· φαλακρός· λάκκος ταῖς θερίσι ταὶ ἄκρα τῆς γενειάδος ὡς τοῦ κεκονιαμένα ὑποφαίνων· τελεῖται δὲ ἡ αὐτῷ σωφρονίς ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ· καὶ ἐν τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀναστασίας ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις· καὶ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν μεγάλων ἀποστόλων· ἔνθα δ' τιμιον αὐτῷ λείψανον κατέθηκε:—

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν πατρός.

ΖΩΣΙΜΟΣ ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν μοναχὸς καὶ ἀναχωρητὴς, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὤν, καὶ φοβούμενος ἦν· καὶ τὸν μηγόρεως ἀγῶνα ἐπετέλων, καὶ φάλτης τέλειος· ἡνίκα ἡμᾶς ἀεὶ τὸν θν̄, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἀρρώστους διεφύλαττε· καὶ δ' σῶμα πονηρὸν καὶ ἀνύβριστον διετήρει· δ' τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον ἔχειν ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων παραύμενος· καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ σωζομένοις προφόμενος ὡς προέφημεν· ὅτε δὲ ἡ ἔλεος ἀνω-

λους· μικρὸν σπήλαιον ᾠκοδόμησε· ταῦτα δὲ ὅσα παρεθέμεθα ἐδείξατο πέρυσι διέμεμαν· ἐν παισὶ ἀρετῇ καὶ ἀσκήσει βιωτεύων· τῆς φήμης αὐτὸν ταμιεύοντος διαβοωμένης, παρεγένοντο πολλοὶ τοῦς ἀυτὸν, τῶν ἀγώνων κοινωνήσοντάν αὐτῷ τῶν ἀσκητικῶν· ὃς, καὶ κελλία μικρὰ οἰκοδομήσαι κελεύσας, συχνῶς αὐτοὺς ἐπεσκέπτετο· μή τι πέρα τῆς χρείας ἐν τοῖς αὐτῶν κελίοις εἰσαπίκαιται· ἀλλὰ γὰρ καὶ αὐτὸν τὸν ἄρτον ζυγοῖς ἐστάθμιζε· καὶ εἰ τοῦ πλέον τοῦτον ἔμπροσθεν εὕρε, χαριμαργόν τε ἀπεκάλει καὶ εἰς κόρον φιλόσαρκον· εἰδὲ καὶ πυρῷ ἄλλῳ ἐθεάσατο ἀσπρομελανθέντα μόνον· συβαρυτικῆς τροφῆς ἀπολαύειν ἔλεγε τὸν μετέχοντα, καὶ νύκτωρ δεξάμενος κατὰ τὴν ἑκάστου θύραν ἀφικνούμενος, εἰ μὴ εὗρε προσευχομένους, συνῆ πάλιν ὑπεχώρει· εἰδέ τινος ὑπνοῦντος, ἤδετο, τῇ χειρὶ τὴν θύρα πατάσσων, πολλὰ τὸν ὑπνοῦντα τῇ γλώσσῃ ἔβαλλεν· ὡς τε ἐκ τῆς τούτου συχνοτέρας ἐπισκέψεως, πολλοὶ εἰκόνες τιμᾶν τὴν αὐτῷ ὄλλην σπουδαξάμενοι ἀρετὴν γελόμασιν· ὧν ὅδε τεσσερακοστὸς καὶ ἀφθόνιος· οἱ, καὶ τὴν προσευχὴν καὶ ἐπιμέλειαν τῶν ἀδελφῶν μετὰ τὴν αὐτῷ αἰδεξάμενοι ἦσαν τελευτήν· οὕτως καλῶς ἀγωνισάμενος, τὴν ψυχὴν τῷ θῷ, ἐν εἰρήνῃ παρέθετο:—

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν μάρκου.

ΟΥΤΟΣ ὁ ἐν ἁγίοις πρ̃ ἡμῶν μάρκος μέσος ὢν καὶ ἀνεπίδης, καὶ ἐν τῷ κόσμῳ ὤν, καλόφωνος ἦν· καὶ τὸν μηγόρεως ἀγῶνα ἐπετέλων, καὶ φάλτης τέλειος· ἡνίκα ἡμᾶς ἀεὶ τὸν θν̄, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἀρρώστους διεφύλαττε· καὶ δ' σῶμα πονηρὸν καὶ ἀνύβριστον διετήρει· δ' τὴν ψυχὴν ἄσπιλον καὶ ἄμωμον ἔχειν ἐν μέσῳ πολλῶν παγίδων παραύμενος· καὶ τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ σωζομένοις προφόμενος ὡς προέφημεν· ὅτε δὲ ἡ ἔλεος ἀνω-

ἀνω-

ἀπὸ ταῖξαδαι, ἀπελθὼν ἐμ ὁμήρου κώμη, καὶ μικρὸν οἰκίδιον ἐκεῖσε οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν τριακονταετίαν χρόνους τελέσας· καί ποτε πολλοῦ μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς παρακειμένου ὄρους δεχόμενος, καὶ βλάβην πολλὴν ἀπ' αὐτῆς ἐπιτρεπόμενος· ἀλλ' ἐκ ἤθελεν ἀμείψασθαι τὸν τοιοῦτον οἰκίσκον· ἀλλ' ἐκεῖσε διέμεινεν ἕως οὗ τὸν δρόμον διλιύσεν· οὗτος τὴν ἁπλότητα λιλάπα· καὶ τὰ ποικίλα ἦν αὐτῷ τὰ πᾶσιν ἐβδελύττετο· τὴν περίαμ δὲ, ὑπὸρ τὴν ἄγαν ἀπορίαν λιλάπηκεν· ἐγεγήκοντα δὲ ἔτη βεβιωκώς, τοῖς ἁγίοις τειχῶν κατασκιάσμενοις ἱματίοις ἐχρῆτο· ἄρτος δὲ καὶ ἅλας ὀλίγον τῆς τροφῆς αὐτῷ τὴν χρείαν ἐπλήρου· ποιήσας δὲ διὰ χρόνου μακροῦ τὴν πρώτην θυσίαν προσφερομένην, ἰδεῖν, ταῖς τῶν διακόνων χερσίν, αὐτὴ θυσιαστηρίου χρησάμενος ὁ ἱερεύς, τὴν μυστικὴν θυσίαν καὶ σεπτὴν, προσήνεγκεν ἐμφόβου αὐτῷ· ὁ δὲ πάσης ἡδονῆς πλήρης γενόμενος, ὃν αὐτὸν τὸν οἴνον ὀρέξαι ὑπελάμβανεν· οὕτω καλῶς βιώσας καὶ εἰς οἴκους αἰωνίους ἀπαντᾷς, χορεύει σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν ταῖς τῶν προφητόκων σκηναῖς:—

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα, ἡ ἁγία μεδούλη, σὺν τῇ σωφροσύνῃ αὐτῆς, πυρὶ τελειοῦται· ᾗ· Θεατὴ μεδούλη τοῦ θῦ λόγου δούλη· Δούλοις θῦ σώματος, εἰς πῦρ ὠράθη· Ἡ αὐτὴ ἡμέρα τοῦ ἁγίου προφήτου Ἡσαΐου, πλησίον τοῦ ἁγίου λαυρεντίου· καὶ τοῦ ὁσίου πρὸ ἡμῶν δημητρίου τοῦ σκοφύλακος·

Ἡ αὐτὴ ἡμέρα ὁ ὅσιος ἀπολλώς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ᾗ·

Χρηστὸν βιώσας μέχρι καὶ τέλους βίου· θραύῃ πυμικρῷ τὴν ἀπολλὼς ὄθρασος·

ὠδὴ ζ'· Οἱ παῖδες ἀσεβεία·

Ὁ λος ἐπιθυμία, γλυκασμός τε προφανῶς ὁ λόγος σου· ὅλος χρηγόρει μεσός· ἀφροσύνης δ φαιδρότητος· θυμηδίας ἁπαπλῶν τοὺς πίστει ψάλλοντας· ὁ τῶν πρώην θς ἄλογητὸς εἶ:—

Ὁ ἱ πεφωτισμένω· τὴν πηγὴν τῶν φωτισμάτων ἔφθασας· καὶ ταῖς ἐκείθεν ἀγραπαῖς, πυρπολούμενος κατέφλεξας· ἀμομίου γλωσσαλγίας τὴν τειάδι βοῶν· ὁ τῶν πρώην θς ἄλογητὸς εἶ:—

Ἀ μοίξας καταγάκτας, τῆς ἀβύσσου τῶν σοφῶν δογμάτων σου· αἰσχυνώσας τὰ πηγάς, τῆς σοφίας κατεκάλυψας· τοὺς τῆς πλανῆς ἀρχηγοὺς καταστρατόμενος· τῷ αἰωνίῳ φωτὶ καὶ τρισηλίῳ· Ὁ λαβρος ὡς θεὸν πόνων· καταβὰς ἐν σπαγρισσεσάρκωται, ὁ τῆς εἰρήνης ποταμός, ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος· ὁ ἁγιάσας δὲ τῶ ἀριθμουμένους· ὁ τῶν πρώην θς ἄλογητὸς εἶ:— ὁ αὐτός·

Ἀ δίκως λιγεμόνων, τοὺ βημάτων ἐξηνεώς χρηγόρει· τοὺς αἱρετίζοντας πυρὸς χαλεπώτερον φυσῶντας φορὰς· ἀσεβείας κατεπίπρασε τὴν τειάδι βοῶν· ὁ τῶν πρώην θς ἄλογητὸς εἶ:—

Τ ειάδα τοῦ ἁγιάσματος· τῶν δογμάτων ἀσεβῶν χρηγόρει· ἀμετροθόλωτον πηγήν· ἐκ χειλέων αἱμαβλύσας τὴν γῆ, αἰθοφόρον τὴν φαχείαν ἀρδων ἔδειξας· ὁ τῶν πρώην θς ἄλογητὸς εἶ:— ᾗ·

Ν εκροῦται ὁ τοῦ πάπων· ὡς ἀκαίρως τῆς φυτῆς γευσάμενος· σὺ δὲ τὴν ἄλικτον ζωὴν, ὡ παρθένε ἐκβλαστήσασα· τὸν παράδοσον οἰκεῖν, τῆς τον αἰσχύνας· θεοχαρμήτωρ ἁγνὴ ἄλογημένη:—

ειρμὸς ἄλλος· θῦ συγκατάβασιν·

Ἐ πὲρ παρέσχησε· βήματι δῆμος, ὑπατικοῦ ὁ δῆμος, σασιῶδη βοῶν τὸν, καὶ ταραχῶδη συκοφαντοῦντα ὡς πρὶν, τὸν σὸν δεσπότην, λαὸς ὁ ἀχάειρος, ὅθεν ἐδείχθης χῦ μάρτυς αἱμαίμακτος:—

Ἰ ὼν σὴν ἐπαινοῦμενος, ἀποδημίαν, τῆς βασιλίδος λαός, καὶ τῆς σῆς μνημονεύων, θεολογίας κάκαρ ἐθρυλῶ βοῶν· σοὶ σεσεκβάλλεις, τειάδα τὴν ἄκηρον· ἀλλὰ μὴ δὴ ὀρφανούς, ἐάσῃς πὲρ ἡμᾶς· λόγος ἡδύτητι, ἄνωθεν τὰς θελήσῃ, δογμάτων δὲ λαμπάς, τὰς ψυχὰς κατανάλωσε,

χάζεα, τῶμ ὀρθοδόξωμ, οἱ πόμοι δέσου σο
φέ, πλήρφς χαείτωμ, πλήρφς καταμύ
ξεως· δι ἧμ δοξάζεις θμ̄, καὶ μετὰ πό
τμομ αἰεί:~ θεόμ·

Μ αεία δεόμυμφε, λίθμ̄ λόγομ ἀσαυτο
κοῦσα σαρκὶ, καὶ βρυτοῖς τὰς εἰσόδις,
τῆ παρειδείσου, τῷ σῷ σε πιῷ τοκετῷ,
ταὶς πρὶμ κλεισθείσας, ἀκλεῶς αἰοίξα
σα, ἀξίωσόν με τυχεῖμ, θείας εἰσόδου
αὐτῶμ:~ Κατανυσία·

Θ εὸ τὸμ ἐμ πυρὶ δροσίσαμτα παῖδας δεο
λογήσαμτας· καὶ παρδέμω ἀκηρέτως
ἐμοικήσαμτα· θμ̄ λόγομ ὑμνουμεμ· ἀμ
σεβῶς μελωδαῦτάν· ἀλογητὸς ὁ θς̄
ὁ τῶμ πρώμ λίθμ̄:~

ὠδὴ ἡ· θαύματος ὑπερφυοῦς·

Ι σομ τῷ πρὶ τὸμ λόγομ καὶ θ̄ πνᾶ, ἁγια
ζόντι καὶ βασιλεία· ἀσεβῶς ἐδόλω
ξας, οὐσιώδη καὶ φισικὴμ, τὴμ ταυτότη
τα γμώσκομ καὶ τὴμ ἕμωσιμ· διὸ αἰμα
βόας ἁλαλόμενος· ἀλογείτω ἡ κτίσις
πᾶσα τὸμ κμ̄· θ̄ ὑπερυμνούτω εἰς πάν
τας τοὺς αἰῶμας:~

Δ όξης τῆς ἀπελιώσης κατηξιώθης· ὡς γὰρ
ἄπελος ἔλαμψας κόσμω· τῇ τριάδι
πανόσοφε· καθαγμάσας ἐπιμελῶς, τὴμ
ψυχήμ τε καὶ θ̄ σῶμα καὶ διαμοιαμ· ἧ
μῶμ αἰμαμέλπεις ἀφραιμόμβως· ἀλο
γείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸμ κμ̄· καὶ ὑπερυ
μνούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶμας:~

Ι λεωμ ταῖς πρεσβείαις σου τὸμ δεσπό
τμμ· ῥύσασθαι μας αἰτησαι πάρ· τῶμ
πταισμάτωμ ἄφεσιμ· τοῖς σὴμ πίστιμ τὴμ
ἱεράν, καὶ πανηγύρεώμ σου μνήμην ἑορ
τάζουσιμ· σὺ ἧ γεγηθότα αἰμαμέλπο
μεμ· ἀλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸμ κμ̄·
καὶ ὑπερυμνούτω εἰς πάντας τοὺς:~

Μ ύσης τῆς τρισυποστάτου μοναρχίας· καὶ
θεότητος τῆς σὴ τριάδι· ἀρετῶμ ἀσκήσε
σι· χρηματίσας τρισάριος· θεολόγος εἰ
μεθεί χθης, παμμακάριστε· καὶ μὴ αἰμα
μέλπεις ἀλαλόμενος· ἀλογείτω ἡ κτί
σις πᾶσα τὸμ κμ̄· καὶ ὑπερυμνούτω εἰς
πάντας τοὺς αἰῶμας:~ θεόμ·

Ο τῆς ἀρχαπελικῆς ὑμνολογίαις· δοξα
ζόμενος πλούσιος λόγος· δι ἡμᾶς ἐκενώ
χευσε σὲ μετὰ τῆς καλλονῆς, ἵνα καὶ ἡμᾶς ἀν
λογημένους ἐκλεξάμενος· διὸ αἰνου
μνοῦμέν σε αἰαμέλπομεμ· ἀλογείτω πᾶ
κτίσις πᾶσα τὸμ κμ̄· καὶ ὑπερυμνούτω
εἰς πάντας τοὺς αἰῶμας:~

εἱρμὸς ἄλλος·

Ο ἱμὴ τῆ θεοφῆ χαμαὶ λέγτὸν παῖδες· βα
σιλικῆς τραπέζης· εἰς πυρ χαίρομτὰ ἔ
βησαμ ποτέ· καὶ ἐμ φλογὶ δροσιζόμε
νοι πρεσθύμως ἔψαλομ· ἀλογεῖτε τὰ
ἔργα κῦ τὸμ κμ̄:~

Π ῆς βαβυλωμίας πέρ φλογὸς· ὑπερφυ
θεὶς δ μᾶλλομ· αὐτῆς τῇ ἀσεβείᾳ πυρ
σωθεὶς· τριαδικὸς μυσταπόλος ἐκ φαμ
θεὶς, καὶ κῆρυξ βοᾶς· ἀλογεῖτε τὰ ἔρ
γα κῦ τὸμ κμ̄:~

Π ῆς πειρασικῆς ποικίλως πέρ· καὶ σιδη
ρᾶς καμίνου, δ πῦρ κατασβεμμύω ἀν
μαρῶς· τῶμ πειρασμῶμ· ὑπεκδὺς πρὸς
οἶκόμ αἰέτητος βοῶμ· ἀλογεῖτε τὰ ἔρ
γα κῦ τὸμ κμ̄:~ θεόμ·

Η χρυσοφόρης λυχμία τὴμ σὴμ· συμβολι
κῶς ἐδήλου· θείαμ γέμμησιμ ἄχραμτε
σεμμή· σὺ γὰρ δ φῶς δ ἀπρόσιτομ τῷ
κόσμω ἔλαμψας· ὧ βοῶμεμ, ὑμμεῖτε
τὰ ἔργα τὸμ κμ̄:~

εἱρμὸς ἄλλος· δ τὰ πλασίως καμίμομ·

Π τὸ χαλεῶμ σῶμα τος, θεολόγου αἰσθά
σε· τὰ τῶμ οἰ πολυωτῶμ δεκτόρεα μά
ματα· καὶ μάθετε ἄκτίφμ, θεολογεῖμ
τριάδα ὀρθῶς· ἐμ μᾷ οὐσίᾳ δ τρισὶ τοῖς
προσώποις, θμ̄ ἕμα τῶμ ὅλωμ, συνοχέα
καὶ κτίσιμ· ὃμ πᾶσαι ἀλογοῦσι, τῶμ
θεσπεσίωμ δυμάμεις:~

Ο λογικὸς παραδόξως· τῆς φυφῆς καὶ ἀ
κηράτος· καρποὺς ἀθανάτοις ἀφθό
νως πρεσβάλλεται· πρεσέλθετε αἰ
θρωποι, ἀθανασίαμ δρέψασθε· καὶ θεο
γνωσίαμ ἀληθῆ πρεσκυνοῦμτὰν· ἀγέμ
νητομ πρᾶ· τὸμ γεμμητὸν πρᾶ, καὶ
πνᾶ δ πρόθεμ, πρεσκυνοῦμτες:~

Μ ίαμ ἁπλῆμ θεότητα, ζ θσίαμ ἀμέριστομ·

δίον ἐχομένοις ἐν τρισὶ δεσπόσιε· λιλίοις
ἐκήρυξας, μίαν φωτὸς δὲ σύγκρασιν·
μίαν βασιλείαν ἐν τρισὶ τοῖς προσώ-
ποις· καὶ ἓν φαντα ζομένῳ, διὰ τὴν
μοναρχίαν, καὶ τρία σεβομένῳ, διὰ
τὰς ὑποστάσεις :~ Ἅπ.

Ἁπορρήτως σωέλαβόν, ὑπὸρ λόγον γε-
γέννηκας· τὸν συὸν τῷ πρὶ ἀεὶ ὄντα καὶ
πρὶ· πῦρ γὰρ ἰὼδόκησε, δ πνᾶ ἐπεσκία
σεν· ὀδὲ γὸς, ἐν σοὶ ἐσκιώσατο κόρη, δ
σάρκα δὲ αἱμάτων, σῶν αὐέλαβε δέ-
λων, πρὸς γνῶσιν τῆς τριάδος, βροτῶν
ἑλκύσαι γένος :~ Καταβασία.

Ἁγέκτω πυρὶ ἐμωλέμτων, οἱ θεοστυγείας
προσεχῶτες μεσαίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηλέντων θείον ὕμνον αἰνέμελπον·
ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν κῦ :~
ᾠδὴ θ'. Ὑπὸρ τῆς ἁγνῆς.

Ἠμεῖσοι ζωὴν ἀκήρατον· ἡ ἀρχικὴ τριὰς
ἣν ἐθεολόγησας· δεξαμένη σου, τὰ δὲ
αὐτῆν ἀχωρίσματα· καὶ τὰ δόγματα
καὶ τὰ παλαίσματα· ἣ μῶν πέρ παρέ
χης· ὑπὸρ τῆ κόσμου πρέσβις ἄριστος·
ἴλην τελοῦσα λαμπρότητος· τῆς ἐκ
μιᾶς προσφερομένη δεότητος· ἐλλαμ-
πόμενος ἱερομύστα χρηγόρι· τοὺς ὑμνῶν
τας σε πίστει πολύμνωζε· καὶ τῇ τῶν σῶν
δογμάτων· θεολογίᾳ φωταγώγησον·
ἑόμον τὸν καλόν τετέλεκας· τῆς ἀρχε
κῆς τριάδος ὑπερεχομισάμενος· καὶ
θεώσεως ὡς θεολόγος τετύχηκας· δ τῆ
θείᾳ σῃ πόθῳ πληρώσεως μετείληφας
ἀξίως· ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια·
τῆ φοβεροῦ σου θαύματος· σὺ γὰρ παρ
θένε θεὲ μυστήριον, δ πρὸ γενεῶν καὶ
πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον· ἐν σῷ τῷ τὰ
σύμπαντα κτίσαντι· τεκοῦσα θῷ λό-
γον· αὐθρωπήσαντος ἐφανέρωσας :~
ἁρμὸς ἄλλος.

Ὁτὸν ἄρρωβυθὸν θείας ἀναταλήψιας·
δίσεβῶς αἱματηρέμβρυον· τὸν μοῦν ὡς ἐκ
πέρας ἀπορρήτου· τῆς δεαρχικῆς
ἀπαιώρησας τριάδος· παμμακάριστε
πῦρ, σὲ μεγαλυνόμεν :~

Ὁ δ' ἀτελὲς ἔμβρυμα, τῇ μυστικοῦ πορφυρί
ξας γράμματος· δ δ' ἐν αὐτῷ θείῳ κάλ
λος· καὶ μυστικὸν τῶν θείων τῇ πηγῇ· λι-
μὴν αἰωνοτύξας γραφῶν· παμμακά-
ριστε πῦρ, σὲ μεγαλυνόμεν :~

Ὁταῖς ἄνω χορείαις· συναρίθμιος ὑπάρ
χων, ὅσιε πῦρ· καὶ γὰρ συνὼ αὐτοῖς· εἰς
αἶνον συναγελάζη· ὑπὸρ τῆς σῆς πο-
μμνης τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς θν·
παμμακάριστε πῦρ σὲ μεγαλυνόμεν :~
τὰ θεῖα μαθὼν, ἐκ θείας δ ὑπὸρ μοῦν
σαν ποίας· ὅσιε πῦρ καὶ πρὸς τὴν αὐ-
τῶν, μυστικῶς ἀποτελεσθείς· ἀδίδακτον
ἔμνησιν· ἀοχέτω σου ἔρωτι· παμμακάρι-
στε πῦρ σὲ μεγαλυνόμεν :~ Ἅπ.

Ὑ χωρίον ἁγνὴ· τῆς θείας ἀπορρήξε-
ψίας· ὑπὸρ φύσιν ἐχρημάτισας· ὡς
θῶ δ τὴν σάρκα δανεισαμένη· σοῦ παρ
θενικὴν μὴ διαρρήξαντι μήτραν· ἐν τῷ
πίκτειν ἀπόρως σὲ μεγαλυνόμεν :~
εἱρμὸς, ἄλλος. Ἀέρι σαν τὸ ὁσιωτός·
ογίων θεοπρώτων ποιμαντικὸς· αἰεδὲ
χθης αὐλὸς λιγυεύφθογγος· σὲ γὰρ χὲ,
ὁ ἀρχιποιμὴν πῦρ λογικῆς, ποίμνης ποι
μένα ἔδειξε· καὶ κάλλος τῶν λόγων χεί
λεσι σοῖς· ἀξέχεε πλουσίως· δι' οὗ τὴν
ἐκκλησίαν, καλῶς ποιμάνας κατεκό-
σμησας :~

Ἅρρητον μυστήριον σὺ θεατής· μοῦρῶς
θεορρήμον γενόμενος· πλάκας λίμνῃ·
ὡς θεοχαράκτοις βίβλοις τὰς σὰς, ἐν-
θέως καταλέλοιπας· θείας θεωρίας
θεοπρεπῶς· καὶ θεορρημοσύνας· ἐχού-
σας γεγραμμένας· δι' ὧν πλουτοῦμεν
τὴν ἀσέβειαν :~

Ζεμήκουσον σοφίαν παρὰ θῦ· ὑπεδέξω
ὡς πρὶν οἱ ἀπόγολοι· συλλαβοῦσα φῶς· ἐν τῷ
ὑποδρόμῳ τῶν ἀρετῶν, χειρομύστα καθη-
μένος· εἵληφας τῆ πηγῇ τὴν αὐγήν, ἀ-
ξίως καὶ ἐδείχθης, τὰ θεῖα ῥητορεύων,
γλωσσοπυρσεύτως παναοίδιμε :~

Ὁἰδήμοισε τῶν μόνων μοὶ λαμπρῶν, ἐμνω-
δέντα τοῖς τούτων μαθήμασι, ποδηγε-
ρῶς, πέρ ὑπεδέξαντο καὶ σὺ σοὶ· ὑμνο-
λογοῦ-

Digitized by Google

λογοῦσιν ἅγιος, ἅγιος εἶ ἅγιος ὁ θς· μεθ' ὧν ἀεὶ δυσώπει· σωθῆναι τοὺς τῇ θείᾳ, θεολογίᾳ ἑπομένους σου:~

Ϛ. ὀφίαν σὺν πόσατον τῆ πρς, σὺν σαρκὶ θεῖ κινήσασα· τῆ σοφιοῦ, κόρη τῆς σὲ ἕδρας με ἕξελοῦ, καὶ φώτισον πορεύεσθαι· ὁδὸν μαρτυρίων τῆ σοῦ υἱοῦ, ὀρθῶς πορπόμενόν με, ὡς ζωὴ παντὶ πλούτω, καὶ σὲ πλουσίως μεγαλυνόμενα:~

Καταβασία·

Ε μὸν μόμον σκιᾶς γράμματι τύπον καπίδων μὴ οἱ πρφ· παῦσεν ὃ ☧ μήραν δια μεῖζον ἅγιον θῶ· διὸ προτότοκον λόγον· πρς σὺ ἀρχου υἱόν· τὸν τοτοκούμενον μεῖ· ἀπειρέν δρως μεγαλυνόμεν:~

Ἕξα πόσ ελαίριον· Ψ οἷς μαθηταῖς·

Μ ονάδα τεισυπόσατον· καὶ τειάδα τελείαν· σὺν μιᾶ τῇ θεότητι· παντόσοφε θεολόγε· ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι· φῶς εἰπὼν τὸν πατέρα· καὶ τὸν υἱὸν φῶς αὐγὴς τε φῶς ὃ ἅγιον πνεῦμα· ἀλλ' ἓν φῶς ἀμερὲς ἀσύγχυτον· εἷς θεὸς γὰρ φανῶς ὃ ὁμοούσιον· ὦ χρηγόρε μάκαρ:~ ἕτερον, ὅμοιον·

Υ μνολογία χρώμενος σῶν δογμάτων παντόφως· φανῶς ἐθεολόγησας· ὃ ἀπόρρητον βάθος· τῶν τῆ χῦ μυστηρίων· ἄνθλοις τε τῶν ἁγίων, καὶ βίοις ὁρητόρευσας· ὦ χρηγόρε μάκαρ· ὃ μνῶν θς· ἐν μελέξει πέλων τῇ πρὸς ὃ θεῖον· σώζοις κἀμὲ καὶ δέχοιο, σαῖς σκιναῖς θεολόγε:~ θεῖον· ὅμοιον·

Μ ετὰ τῆς θεομήτορος· καὶ παρθένου μαρίας· καὶ βασιλείου παντόφε· παρεσῶς τῆ μεγάλου τῇ ἀπροσίτω τειάδι· τὸν εἰρηνίων τῷ κόσμῳ τῷ βασιλεῖ τὰ πρέσβεα· καὶ ἡμῖν σωτηρίαν· πρέσβευε μὴν, τοῖς σὰ φθεγγομένοις σε θεολόγε· ἀρχιερᾶ χρηγόρε, ῥήτορ τῆς ἐκκλησίας:~

Εἰς τοὺς ἅγιους, πᾶσα πνοή, ἰσῶμεν ἀνυμνοῦντες· ἦχος πρωτόμοια· ἦχος δ'·

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς·

Δ ιατεμὼν τ' τῆ γράμματος συ μόφομ· εἰσέδυς τῷ πνεύματι· πρὸς φῶς ὑπέρτερον· ἐν τῷ ἐκείθεν δεξάμενος· φωτοχυσίαν· θεολογίας πλήρεις ἐπλούτησας· χρηγόρε παντόσοφε· τῆς ἐκκλησίας φωστήρ· ταῖς ἀχράντοις δὲ τῶν λόγων σου· σκοτώδη μέφη, τὰ τῶν αἱρέσεων ἀπεμείωσας· ὅθεν ἀνυμνίζη, ἔνθα ἦχος ἑορταζόντων, ἀπέλοις σωτήριος· ἱκετεύων ἀπαύστως, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ο θεολόγος ὁ δεύτερος καὶ μύστης· τῆς θείας ἐλλάμψεως· ὁ τῆς τειάδος φανερός, ὑπογραφεὺς ὁ τῷ ἀῤῥήτου· καὶ θείαν φύσιν· ὑπογραφικῶς διδάσκων χρηγόρε· καὶ μὴν τηλαυγέστερον· ἐπαπολαύων θῦ· τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε· καὶ ὑπερμάχει· τῆς ἐκκλησίας, ἣν σωτηροκτήσας· σοῦ γὰρ ὀφθόδοξος· ζωὴ παντὶ τῆς οἰκουμένης διῆλθε τὰ πέρατα· ἐκδιδάσκων δοξάζειν, τὴν τειάδα ὁμοούσιον:~

Γ εκπομπήσας τῇ γλώσσῃ θεηγόρε· καρδίας τοῖς αὐλαξὶ σπόρον τὸν ἔνθεον· θεολογίας ἐπλήτησας, τῆς αὐγοτάτου, τῆς ἐκκλησίας ἄνθρωπος ὃ πλήρωμα· ἐντεῦθεν ζηλωτὴς πυρὶ τῆ πνεύματος· τὰ τῶν αἱρέσεων ἔφλεξας, φιλοσοφίας· τῆς θεϊκῆς θεφόμενος ἔρωτι· πάτερ πατέρων· καὶ ποιμὴν ποιμένων· ὃ δόξα πιστῶν· ἱερέων φωστήρ· οἰκουμένης ὃ κλέος· παμμακάριστε χρηγόρε:~

Τ ῶ τῆς σοφίας κρατῆρι πανσπελάσας· ὃ τίμιον σῶμα σου πάτερ χρηγόρε· θεολογίας ἐπλήτησας, ὃ θεῖον μάθημα· καὶ τοῖς πιστοῖς ἀφθόνως μετέδωκας· αἱρέσεων ἔφλεξας, ῥοῦν τὸν ψυχολεθρον· τὸν βλασφημίας αἱμάτιον· ὡς κυβερνήτην· εὗρε καὶ γάρ σε πνεῦμα ὃ ἅγιον· ἀποσοβοῦντα καὶ ἐλαύνοντα· ὡς αἰθέριον πνοὰς δυσεβῶν τὰς ὁρμάς· σὺν μυρίαδι οὐσίας, τὴν τειάδα καταπέλλοντα:~

Δόξα, ἦχος α· αἰματολίου·

Τ ὴν λύραν τῆ πρς, ὃ τῶν αἱρέσεων θέλ

χαρον· Ὀρθοδόξων ἄδυσμα· τὸν δεύτερον ἐπιχήριον· τὸν τῆς λόγου αὐτοῦ τοῖς δόγμασι γεγόμενον· τὸν σοφὸν σφῆκα ποίμνια, τῆς ἐκκλησίας τὰ θρέμματα· θεολογικοῖς ὕμνοις τερπόμενον· σὺ εἶ ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ὁ δοὺς ἑαυτὸν χρηγόρειε· ὡς ὁ διδάσκαλος ὑπὲρ ὑπὲρ ἡμῶν· καὶ σὺ παύλω χορεύεις, ὑπὲρ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν :~ καὶ μιῶ ϗ.

Ἁμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχόμενον· ὑπὲρ θλιβομένων ταραγμόν, μὴ παύρωσα· πρέσβευε τῷ δεῖ ἁγνῶν λαγόνων σου σωθῆναι ἡμᾶς τὰ μαγία παρθένε :~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά· καὶ ἐκ τῆς καμόμος τῆς ἁγίου· ᾠδὴ γ'· καὶ ς'·

Μιᾷ τῷ αὐτῷ, κς'· τῆς ὁσίου πρὸ ἡμῶν ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμβίας αὐτῆς· Εἰς ὃν κε ἐκέκραξα, ἰσχύσεν ἡ ς'· καὶ ψάλλομεν ταχέως τὰ ἀναστάσιμα· ἦχος β'· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόμαμπον, ἀξιώματι ψυχῆς, ἐλεημοσύνῃ καὶ πίστει· σαυτὸν ἐλάμπρυνας· χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον πένησιν· εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου ἡ δικαιοσύνη· φῶς σοι αἰνατέλλουσα πέρ αἰέ απερεν· ἔμβα, τοὺς ὁσίους σου παῖδας· ὄψει καὶ τὴν τούτοις τεκοῦσαν· πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας :~

Δόξα παρελθόντα τὴν φθαρτήν· δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας, καταξιώθητε· πᾶσαν γὰρ πατήσαντα, βίου τορπηδότητα· τὸν τωόντι τορπηδότατον, χῦ λεοφόροι· ἄχαμ ἐποθήσατε τὸν ὑμᾶς σώσαντα· κόσμου, τειχωμίας καὶ ζάλης· καὶ τῷ χαλινῷ καὶ φωσφόρῳ· βίῳ καταρμίσαντα τὰ μόλβιοι :~

Πάθη, δαιμονιώσαντα σαρκός· τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας ἐνεβάλεσθε· βίου καθαρότητι, τούτους ὑφαίνοντα· πολιτείαν ἰσάγγελον· ἐν σώματι ὄντας· ἐπὶ καρτεροφορίᾳ ἐπιδημήσαντες· δόξης, ἠξιώθητε ταφῆναι· τῆς ἀγγελικῆς ἐν ὑψίσι· θείας ἀπολαύοντας λαμπρότητος :~

Δόξα καὶ νῦν ϗ. ὅμοιον·

Μόνη, τὴν ἀχώρητον θῦ· ἀσπορεχώρητος ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ἀνθρωπογενόμενον, διὰ ἀγαθότητα· τὰ μαγία θεόμυμφε· διὸ δυσωπῶσε, τῶν γεγονότων με παθῶν ἀπάλαξον· ὅπως, τὴν σεμνὴν καὶ ἀθείαν, τείσουν διοδεύσας τροφθάσω, τὴν σὴν ζωὴν παρθένε φθάσασαν :~

Τροπ. ὅμοιον·

Βότρυν τὸν τὰ πέπειρον ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἐώρακας τὸν τρεμάμενον, θρηνωδοῦσα ἠλάλαζον· καὶ ἔκραζον τέκνον, γλεῦκος ἐμαπόταξον, δι' οὗ ἡ μὴ γη ἀρθῇ, πᾶσα, τῶν παθῶν ἀθρόητα· ταῖς ἐμοῦ τῆς σὲ τεκούσης, λόγε παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ δύο καμόμοι τῆς ὁσιωτάτου· καὶ τῶν ἁγίων· οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ξενοφῶντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα· ᾠδὴ α'· ἦχ β'·

Δεῦτε λαοὶ ἄσωμεν·

Ὑλου ζωῆς, καὶ παραδείσου τῆς ὄντως φυφῆς· τὰ μοικεσία τὰ μύσοφοι, μιᾷ ἀπολαύοντα· τοὺς ὑμᾶς ἀφημιῶτας· πρεσβεύσατε σωθῆναι τοὺς τὸν φιλάνθρωπον :~

Ἐν τῇ ὁδῷ, τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θρόμως· ὁ σὸς ἱκέτης δέαπτα· μοιρας κατέλαβε, καταλλήλοις τῷ πόθῳ· ζωῆς τῆς αἰωνίου ἐπλαβόμβος :~

Ἐὰν σκιωλιῶ, ἀβεκμαίαν ἔδωξας· τὴν σὴν οἰκίαν ἅπασιν· διὸ δεσπόσιε· ἀνεκαλύφθη ἐν τοῖς κόλποις, ἀξίως ἐδικαίωσε πάντα πέπαυσαι :~ Τροπ.

Ὅλος ἐν σοί· καταπιωκόσας τὰ μάμωμε· ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο ἐκπαγεὶς ὁ ἐκλάμψας· τοῦ πάντων

Digitized by Google

παλαίτων τῶν αἰώνων λόγος ὁ ἀρχηγὸς
ὠδὴ γ'. Θν πέτρα με τῆς πίστεως·
Φ αἰωνταῖς ἀξίαις τετιμημένος· φωτο-
φόρω διέπρεψας πολιτείᾳ· τὴν πρᾶ-
ξιν γὰρ ἐπέβασιν θεωρίας· βοῶν αἰέ-
δέξαις· σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν· καὶ οὐκ ἔστιν δί-
καιος πλὴν σοῦ κέ:~
Ω σοφῶν οἰκονόμος πεφανερωμέ-
νος· τὴν σοφῶν εὐπαιδείαν αἰε-
δέξω· τοῖς χηρίοις τὸν πλοῦτόν σου
διαιρέμων· ἀποδεχόμενος, φιλο-
φρονούμενος· μαργαρίτων ταίνιατα
πάτερ ὅσιε:~
Η ομίμως ἐν ῥεφόμενος τῇ δεσποτου· ἐν
νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ μουσικῇ· κὼ ἐ-
ξεπαίδευσας τοὺς σοὺς παῖδας κραί-
ρων θεσπέσιε· σὺ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστιν ἅγιος πλὴν σοῦ κέ:~ Ψ.
Τ ὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκου
μαρίαν τῶν ἀγίων ἁγιοτέραν· τὴν ὄν-
τως ἀπειρόγαμον θεόν· δεῦτε ὑμνήσω-
μεν· πιστοὶ κραυγάζοντες· χαῖρε μήτηρ
ἄχραντε, χαῖρε δέσποινα:~
Ο εἱρμός·
Ε ν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας· ἐπλά-
τυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου· διὰ
φραύθη γὰρ τὸ πνεῦμα μου ἐν τῷ ψάλ-
λειν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν· καὶ
οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ κέ:~
κάθισμα· ἦχος δ' δ'·
Τ ὴν σοφίαν τοῦ λόγου·
Ε μπολαῖς τῆς δεσπότου ἐπαγρευτηθέν· ἐ-
φ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σοὺς·
ῥυθμίζων μακάριε, ξενοφῶν καὶ τὴν
σύζυγον· σοὶ αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦ-
σαι βασίλεια· πειρασμῶν πάντοίων
λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦ-
μεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πό-
θῳ γεραίρομεν, καὶ πίστει ἀνακράζο-
μεν· θεοφόροι πανόλβιοι· πρεσβεύ-
σατε κῷ τῷ θῷ, τῶν τεκνοσμάτων ἄ-
φεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἑορτάζοισι πό-
θῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν:~
Θεῖον· ὅμοιον·
Ω παρθένον σὺ μόνην ἐν γυναιξί· σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκί· πᾶσαι μα-
καρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· σὲ
γὰρ πῦρ ἐσκίρτησεν· ἐν σοὶ τὸ θεότητος·
καὶ ὡς βρέφος ἠλάλαξε, τὸν κτίσην καὶ
κύριον ὅλων τῶν ἀγγέλων· καὶ ἀνθρώπων
τὸ γένος· ἀξίως δοξάζομεν· τὸν παμά-
γιον τόκον σου· καὶ συμφώνως βοῶ-
μεν σοι· πρέσβευε χῶ τῷ θῷ· τῶν τεκνο-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς ἀ-
νυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου:~
τρῶπ. ὅμοιον·
Τ ὴν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν·
τὰ ἄμνας θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ἠλάλα-
ξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ
μὲν κόσμος ἀγαλλέται, δεχόμενος τὴν
λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέ-
γονται· ὁρῶσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν τοῦ
ἀνομήσεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μα-
κρόθυμε κέ· τῶν ἐλέους ἡ ἄβυσσος· καὶ
πηγὴ ἀνεξαντλητος· σπλαγχνίσθητι
καὶ δώρησαι τῶν τεκνοσμάτων ἄφεσιν
τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθή-
ματα:~ ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα κέ-
ραστὸν ἐλεήμονος κλύδωνος βιωτικοῦ· λι-
μένι εὐσεβείας, ὡρμίσθητε παῖδες μα-
καριώταται:~
Μ εμυημένοι γνῶσιν τῶν θείων, καὶ τὴν
τῶν ἀνθρωπίνων· τῷ θῷ λατρεύειν
πεφυτεμένοι τε:~
Κ τῆς ἀβύσσου ὅσιοι· τῆς κοσμικῆς ῥυ-
θέντες παγιδεύσεως· ἀγαθῶν ἀβύσσῳ
πεφελιλύθατε:~ Ψ.
Ε λυτρωμένοι αἵματι· τῷ ἐκπλύσει
χυθέντι τοῦ υἱοῦ σου· θεομῆτορ παρθένε
σὲ μακαρίζομεν:~
ὠδὴ ε'. Ο τῆς φωτὸς χορηγός·
Ε ἰς τὴν αὐγὴν ἔθεμεν, κατεπειγόμενος
ζωὴν ἔσπευσας· καταλαβεῖν, τὴν ἱ-
λασμένην ἀρχέδιε πόλιν· καὶ πάφω
τῆς ὄντως ζωῆς πεφυσπέλασας:~
Ε ὐπρεπῶς ἀληθῶς· ἱλασμένη τοῦ
σὲ πεφύκοια· καὶ θαυμαστή· καὶ δε-
δοξασμένη· κυβέρνησις θεία· τῶν πάν-

τῶν δεσπότου· παμμάκαρ ἀρχάδια·
Σὺ γὰρ σωσιμυθούμενος, ὁ ἐν αὐλαῖς συ-
μεὼν γενόμενος· ἀμάκλιθεὶς, τῷ θείῳ
πρεσβύτου· πρεσβύτισε θείῳ· ἀρχάδια
φόρῳ χὲ καλλωδήνησεν· ϗ.
Υἱὸν τὸν ἄφαρχον· καὶ σωσίδιον πρὶ τὸ
τόκας· ὑποφθυῶς· ἐκ σοῦ σαρκωλέμ-
ται· τὸν μάμμε κόρη· διὸ λεοτόκον, ἀν-
χιλιὼ σε κηρύττομεν·
ὠδὴ ϛ· Ἐν ἀβύσσῳ τῶν αἰσμάτων·
Μακαρείας ζωῆς ἐφιέμενος· τῷ τῶν μο-
ναζόντων σωσεφέχεις συσήματι· τὴν
ζωτικὴν ἐπίπτωσιν· σωσφόρον ἰωαμνᾶ
πανεύμνος·
Ῥοπὴν τοκτόμου κακίας μεκρότητα· καὶ θα-
ματηφόρων ἰὸν ἀποσάμβως· τῷ ζωη-
φόρῳ μνήματι· τῷ χῷ ἰωαμνᾶ σωσε-
σέβαμες·
Ἰωαμνᾶ τὸν βίον ἐζήλωσας· καὶ γὰρ ὡς
ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ᾤκησας· καὶ κα-
θαρῶς ἐβίωσας· ἰωαμνᾶ χῷ καθαιρό-
μενος· Θλίον·
Οὐραμὸν ὁ ταμύσας μονώτατος· ἄλ-
λον οὐραμὸν ἔμψυχον ἀπειρήσατο·
σὲ δεομένων ἀχρεῶτε· καὶ ἐκ σοῦ τοῖς
ἐμσκότοις αὐέτειλεν· Ϙ εἱρμός·
Ἐμ ἀβύσσῳ τῶν αἰσμάτων κυκλούμε-
νος· τὴν αὐεξιχνίαστον τῆς ἀσωλαγ-
χνίας σου ἐπικαλοῦμαί σε ἄβυσσον· ἐκ-
φθορεὰς ὁ θς με αὐάγαγε·
Κοντάκιον· ἦχος δ'·
Ὑπερφαμὲς σήμερον·
Τὴν τῶν βίου θάλασσαν διεκφυγόντων·
Ξενοφὼν ὁ θεῖος σὺν τῇ συζύγῳ τῇ
σεπτῇ· ἐν οἴκῳ ὁσίως σωνάφραίνομαι, μὴ
τῶν τέκνων, χῷ μεγαλυνόμενος·
Ὁ οἶκος·
Ἑαυτὸν ὁδὸν δεοπρεπῶς, Ξενοφὼν διο-
δεύσας, μετὰ καὶ τῆς συζύγου· ἐλάδε-
τε τὴν φύσιν, ὡς τῶρ ἀσώματοι, σα-
φῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντες· διὸ καὶ πύλαι
ὑμῖν οὐραμαὶ λιμοίγησαν· ἐ μετὰ τῶν
ἀγγέλων χορεύετε· ὡς τῷ ἀμπελῶνος
γενομένοις τῷ κυρίου ὀφλόμενοι, μετὰ
τῶν τέκνων· αἰτεῖτε οὖν χῷ, δωρήσασ-
θαι αὐγλιν φωτισμοῦ, ταῖς ζοφωθεῖ-
σαις καρδίαις, μνήμην τὴν ὑμῶν τε-
λουμένων τὴν φωτοφόρον· τὸν ζεφο-
δότην χῷ μεγαλυνόμενοι·
Ψῶ αὐτῷ μόνῳ, κς· μνήμη τῆς ὁσίου
πρὸς λιμῶν ξενοφῶντος, καὶ τῆς συμ-
βίου αὐτῆς μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐ-
τῆς ἀρκαδίου καὶ ἰωαννίου· ϗ·
Κὰν γῇ λιπόντας, τοὺς σοὺς ξενο-
φῶντα·
Ἀβρᾶς ξενίζω τῆς λόγου παιδαισία·
Πασὶν ἅμ' ἁδ' ἀλόχῳ ξενοφὼν θαμέσι
εἰκάδι ἔκτη·
Οὗτος ὁ ὅσιος ξενοφὼν, ἦν ἐν πανσεμνο-
μου πόλει· πλουτῶν μὲν καὶ τῇ ἕξει
λαμπρυσίαν· ἔμβλεπεν δὲ πλέον
τὴν κατὰ θν̄ εὐσέβειαν· ἀποσεάλας
οὖν τοὺς δύο υἱοὺς αὐτῆς εἰς βηρυτὸν πό-
λιν, μίαν τῶν κατὰ φοινίκην, ἵνα μα-
λέτη καὶ μαθήσει νόμων· ἐπεὶ τῷ κα-
τὰ θάλατταν, ναυαγίῳ ἐχρήσαντο,
ᾤχηλθεν ἅμα τῇ γυναικὶ, εἰς αἰχμάλω-
σιν τούτων· οὓς ἀρὼν εἰς ἱεροσόλυμα
μοναχικὸν σχῆμα λιμφιεσμένους, ὑπέ-
δυ καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς γυναικὸς τὸν
μονήρη βίον· καὶ ἵνα τοσοῦτον προ-
ῆλθεν ἀρετῆς αὐτός τε καὶ ἡ γυνὴ καὶ
οἱ παῖδες, ὡς καὶ θαύματα ἐκτελεῖν
καταξιωθῆναι· διηρέσησαν δὲ μέ-
χρι τέλους τῷ θεῷ, καὶ πρὸς αὐτὸν
ἐκδήμησαν·
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου σει-
σμοῦ, γενομένου εἰς τὰ τελευταῖα τῆς
βασιλείας θεοδοσίου τοῦ μέσου, υἱοῦ ἀρ-
καδίου καὶ εὐδοξίας· ἡμέρᾳ κυριακῇ,
ὥρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἡμέρας· ϗ κατέπε-
σεν μὲν τοῦ σεισμοῦ τὰ τείχη τῆς πό-
λεως, καὶ μέρος πολὺ τῶν οἰκημάτων·
κατεξαίρετον δὲ ἀπὸ τῶν ῥωμαδησίων
ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ τετραπύ-
λου· καὶ ἐπεκράτησεν ὁ σεισμὸς μῆ-
νας ῥεῖς· ἔνθα ὁ βασιλεὺς λιτα-
νεύων σὺν δημεῖ μετὰ δακρύων ἔλε-
γε·

γε· ῥῦσαι ἡμᾶς κὲ τῆς δικαίας σου ὀρ-
γῆς· καὶ τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν
διὰ τῆς μετανοίας· ἐσάλευσας γὰρ
τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτὴν διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τοῦ δοξάζειν σε τὸν
μόνον ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον θν̄
ἡμῶν ~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πα-
τρὸς ἡμῶν συμεὼν τοῦ ἐπιλεγομένου
παλαιοῦ· ϛ̄.

Ψὸν χοῦν παλαιὲ συμεὼν ἀπεξύσω·
Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν
κάραν·

Οὗτος ἐκπαιδόθεν τὸν ἐρημικὸν ἀσπα-
σάμενος βίον· Ὃ ἐν ἄνθρω βραχεῖ διαι-
τώμενος, οὐδὲ μιᾶς τροφῆς ἀνθρωπί-
νης ἀπήλαβε· μόνας γὰρ τὰς ἐδωδί-
μας τῶν βοτανῶν τροφὰς ἐποιεῖτο·
ἐπιθυμίαν δὲ λαβὼν εἰς τὸ ὄρος ἀφίκε-
το, καὶ ἔνδον τοῦ σπηλαίου γενόμενος,
ἐν ᾧ ποτὲ μωυσῆς ἐκρύβη· πρωὴς πε-
σὼν, ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ἄσιτος τῇ προ-
σευχῇ καὶ τοῖς δάκρυσι προσκαρτερή-
σας· οὐ πρότερον ἀνέστη, ἕως θείας φω-
νῆς ἀκήκοε κελευούσης ἀναστῆναι· καὶ
τὰ προτεθέντα αὐτῷ τρία μῆλα φα-
γεῖν· ἀναστὰς δὲ, πρωὴς γὰρ ἦν κείμε-
νος, καὶ τὰ τρία μῆλα εὑρὼν, προθύ-
μως κατέφαγεν· ἐπανελθὼν δὲ ἀπὸ
τοῦ ὄρους· καὶ μοναστήρια δύο οἰκοδομή-
σας, τῆς ἐπιπόνου ζωῆς τὸ τέλος ἔλα-
βεν· παράδοξα θαύματα πρότερον
ἐκτελέσας εἰς δόξαν θῡ:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τῶν ἁγίων
μαρτύρων, ἀνανίου πρεσβυτέρου·
καὶ πέτρου κλειδοφύλακος· καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ στρατιωτῶν· ϛ̄.

Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰ-
σέδυ· Οἷς ἀνανίας ἡδέως συνεισέδυ·
Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ διοκλητιανοῦ βα-
σιλέως, καὶ μαξίμου ἡγεμόνος, ἐν φοι-
νίκῃ· πρὸς ὃν ἀχθεὶς ὁ ἅγιος ἀνανί-
ας, καὶ τὸν χν̄ ὁμολογήσας καὶ τὰ εἴ-
δωλα μυκτηρίσας, τύπτεται· καὶ ὀ-
βελίσκοις διαπύροις τὸν νῶτον συγ-
καίεται· καὶ ὄξει καὶ ἅλατι τὰς κα-
ταφλεχθείσας σάρκας ἐπιπάσσεται·
καὶ δι' εὐχῆς τὸν ναὸν κατασείει· Ὃ τὰ
εἴδωλα εἰς γῆν κατάγει· εἶτα βληθεὶς
ἐν τῇ φυλακῇ, τροφῆς θείας μετα-
λαμβάνει· ἔνθα τὸν κλειδοῦχον τοῦ
δεσμωτηρίου, πρὸς τὴν εἰς χν̄ πίστιν
μεθιστᾶ· μεθ' οὗ ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος μα-
ξίμου, τὴν διὰ θαλάσσης ὑφίσταται τε-
λευτὴν, μετὰ καὶ ἑτέρων ἑπτὰ στρα-
τιωτῶν, οὓς πρὸς τὴν εἰς χν̄ πίστιν ἐ-
φειλκύσατο· παραδόξως ἐκ χαλε-
πωτάτων διασωθεὶς κολάσεων:~

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὅσιος ἀμωνᾶς ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· ϛ̄.

Ζωῆς ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν·
Ζωὴν ἐφεῦρεν οὔποτε πληρουμένην·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα ὁ ὅσιος γαβριὴλ, ἐν εἰ-
ρήνῃ τελειοῦται· ϛ̄.

Θυὺ τῷ γαβριὴλ τῷ νόων πρωτοστά-
τη· Καὶ γαβριὴλ ἵστησι χ̄ς τὸν νέον·

Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι δύο μάρτυρες
οἱ ἐν φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦν-
ται· ϛ̄.

Βάκλοις ἀθληταὶ ῥαυματισθέντες
δύο· Θ τεφθέντες εὗρον τὴν συνού-
λωσιν τάχει·

ὠδὴ ζ̄· Ἀντίθεον πρόσταγμα·

Νοὸς καθαρότητι ὁ θεοφόρος· ὑμῶν τὴν
συνέλευσιν, καθορῶν προεμήνυσε·
θς̄ γὰρ ὁ δίκαιος τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς,
θείως ἀμειβόμενος εἰς ἕν· ὡς ἐλεήμων
ἐπισυνήγαγεν:~

Τὸν ζῆλον θεώμενος τῆς εὐσεβείας· τὴν
πίστιν δεχόμενος τὸν πόθον προϊέμε-
νος· ὑμῶν ὁ φιλάνθρωπος πάντας συ-
νήθροισε· μίαν εἰς ἐπίγνωσιν, ὑμᾶς ὡς
εὐεργέτης, καὶ ὑπερένδοξος:~ θ̄.

Ἐλπὶς ἀκαταίσχυντε· ἐλπὶς βεβαία· Ὃ
τεῖχος ἀκράδαντον· καὶ σκέπη ἐν βοή-
θεια· γενοῦ μοι πανάμωμε· τῷ πεποι-
θότι εἰς σέ· σοὶ γὰρ ἀνατίθημοι ἁγνὴ, πᾶ-
σαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου:~

ὠδὴ ε'. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον σφοδρῶ πυρὶ τὴν καιομένην τῆς ἀπ' ἀλλήλων διαστάσεως ζερβῶς ὑπερείσατε· τὰ γὰρ σπλάγχνα σαρκὸς ἐκπόμενοι· κέρδη τῆς συμφυΐας· ἄθλοις μαρτύρων λιμένηκατε:~

Ἀγωθεν ὑμᾶς· μεφέλη δροσοβόλος· φιλανθρωπίας ἐπεσκίασε· σιὼν ἐν τοῖς ὄρεσιν· ἔνθα δρόσος ἡ τῆς πρᾶ· τοὺς μαθητὰς ἐπύρσευσε· κράζοντας· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ:~

Ἰλεον ἡμῖν, ἐ ἀμενῆ γενέσθαι, τὴν αὐθέντην ἱκετεύσατε· πρὲς παμόλβιοι· τοῖς ὑμῶν μυῖ μαρτυρίοισιν, ὃ ἱερὸν μνημόσυνον· φύσει τῶν ἡνωμένων, ὃ συνημμένων τῇ χάριτι.~ ϗ.

Τὴν μονογενῆ, ὑὸν θῦ ὃ λόγον· τὸν πρὸ αἰώνων ἄναρχον πρᾶ· ἀῤῥήτως ἐκλαίψαντα· τὴν τῆς κτίσεως πρωτότοκον, γεγεννημένον τέτοκας· ἄθεν σε θεομῆτορ, πάντα τὰ ἔθνη δοξάζομεν·

ὁ εἱρμός·

Κάμινος ποτὲ, πυρὶ σὺν Βαβυλῶνι· τοὺς ἀνυργείας διεσώζε· τῷ θείῳ βουλήματι, τοὺς χαλδαίους καταφλέγουσα· τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τ' κῦ·

ὠδὴ θ'. Ἁγιάρχου γεννήτορες.

Ἐπῶμεν ἀξίμενοι τὸν τῆ χῦ τρόπον ἀληθῶς· διλωύσατε τοίβον τὴν τῆς ἀσκήσεως· πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντὰ ἕως αὐτὴν· τὴν ὄντως ἀγήρω, ζωὴν κατειλήφατε· πανοικία σεφαμούμενοι:~

Κατακωειάσαντὰ τῆ τῆς σαρκὸς φρονήματος· τὸν τῆ πρᾶ πλοῦτον ἐδήσαντε εἰσατε· χάριν ἰαμάτων λαβόντὰ ἐκ τῆς πηγῆς, τῆς τῶν χαρισμάτων· ἣν μὴν προχωρήσαντὰ, αἰωνίως αὐλα παύεσθε· ἱκέσαντὰ ὅσιοι τὰς μηχανὰς τῆ δράκοντος· Σῶν τέλει τῶν ἄθλων αὐτῶν ἐραβεύθητε· τῆς δικαιοσύνης σεφανίοις πανσὺ χῦ λαβόντὰ ἀξίως· ὃν μὴν δυσωπήσατε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν· μήτηρ σωθέτειραν· κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν· δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα ἐκ τῆς ἀπάτορος· δύο χωριζόμενον φύσεις τὴν θεικὴν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην· καὶ ταύτας πιστούμενον, ἐμφρενίαις δοξάζοντες:~

ὁ εἱρμός·

Ἁγιάρχου γεννήτορες· ὑὸς θῦ καὶ κῦ· σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου· ἡμῖν ἐπέφανε· τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι· σωσαγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν παναγίαν του θκὸν, μεγαλυνόμεν:~

Ἅγιον ποτήριον· Ὁ οἶνον τοῖς ἄγροις· σπείρτισας τὸν πλοῦτον τοῖς πένησι θεαρέστως· καὶ παροικῶν ὡκειώθης, ὡ ξένον φῶν τῷ κῷ· ὃν ἐκ δυσώπει παμμάκαρ παθῶν ἡμᾶς ἐξελέσθαι:~

Θεῖον· ὅμοιον·

Τὰς γραπτὰς τῶν ἀγγέλων· τοὺς χορεύς, ὑπεραγέτειλεν ὄντως τὰ μεγαλεῖα σου ἀχρὶ· διὸ χῦ ἐκδυσώπει ὑπὲρ λαοῦ ἑορταικότος:~

Μιᾷ τῶ αὐτῶ, κ'. Μιᾷ αἱμακομιδὴ τῶ λειψάνου, τῶ ἐν ἁγίοις πρᾶ ἡμῶν ἰωαννίου τῶ χρυσορόμου. Εἰς ὃ κῦ ἐκέκραξα, ἰσχύσωμεν φῆς· καὶ ψάλλομεν σχεδὸν τὰ σύμια· ἤχος δ'.

Ὡς γεννάιον ἐν μάρτυσιν·

Ἱερὸν χρυσῆλατον σάλπιγγα, θεόπνουν ὄργανον· τῶν δογμάτων πέλαγος ἀμέτρητον· τῆς ἐκκλησίας ζηλωτὴν· τὸν μυστικὸν τὸν θεῖον· τῆς σοφίας τὸν βυθὸν· τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον· τὸν ἀναχέοντα ποταμοὺς διδαγμάτων, μελιῤῥύτους· καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν· μελῳδοῦντες ἀφημνήσωμεν·

ὅμοιον·

Ὃν ἀγάγετε τὸν ἄδυτον· τὸν ἀκτίστοις φωτὶ ζοντα· διδαγμάτων ἅπασαν τὴν ὑφήλιον· τῆς μεταμοίας τὸν κήρυκα· τὸν αὐτόλογον τὸν πάγχρυσον· τὸν ὑγρότητα θλίψεως, ἀπορρώσεως ἀέρυντα· καὶ δροσίζοντα· ἐκτακείσας καρδίας· ἁμαρτίαις·

πλανε· ἰωαμνίλω ἐπαξίως, τὸν χρυσολόγον τιμήσωμεν:~ ὅμοιον·

Ο ἐπίγλος ἄπελος· καὶ οἰκίος ἀνθρωπος· χελιδὼν ἡ εὔλαλος καὶ πολύφωνος· τῶν ἀρετῶν ὃ ἡσαύρισμα· ἡ πέρα ἡ ἄῤῥηκτος· τῶν πιστῶν ὑπογραμμός· τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος· ἰσοστάσιος, τῶν ἁγίων ἀπέλων, ἀποστόλων· ὁ ὁμότεχνος ἐν ὑμνοις, μεγαλυνέσθω χρυσόστομος:~ Ἕτερα ἀκροστιχὶς ἀποστόμοια· ἦχος ὁ αὐτός· Πρὸς ὁ δὲ ὑψίστου κληθεὶς

Ι φωταύγειαν σκιδώμεθα χορείαν· σέβος γὰρ χρυσόμορφον, τῆς ἐκκλησίας χῦ· βασιλικῶν δέξη σήμερον, ἀπὸ κομάνων, πρὸς πόλιν ἥκει τὴν βασιλεύουσαν· λάμπει φάλβον αἴγλην, τῇ ἐπωμόδῳ αὐτῆ· πρὸς βασιλείαν τὴν ἄνω, πρὸς εἰσάγει, καὶ τῷ τῶν ὅλων πρωτοικείοι βασιλεῖ· διὸ βοῶμεν· χρυσοπώγυμε· πὲρ θεῖε χρυσόστομε πάγχρυσε· καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Ω οἰκίος φασιμὸς τῆς ἐκκλησίας· δύσιν ὦ χρυσόστομε τὴν ὑπερφίαν, καθυποφὰς ἀπημέσατε, ἐπωματέλλεις, σήμερον χαίρων τῇ κτίσει ἄδυτος· θάλπεις οἰκουμένης μέρος, θεμμάτων ἄγρις σοφέφόρεις χῦ ὑπερλάμποντα· ἡλίου δίκην, σοῦ θαδδυχοῦντα μιῷ τὴν ἐπωμόδον· διὸ βοῶμέν, φωταυγέστατε· φωτολόγε χρυσόστομε πανσόφε· καθικέτευε σῶσαι· καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Η ιῶ οἰκίος τοῖς ἀπέλοις συγχορεύῃ· κτίσει συνάφραίνονται· βροτῶν συνήματα· ὁ γὰρ ἐν γῇ οἰκόφερνας· θλιμμὺς τοὺς πένητας, κλίμακι θεία σε τῶν ῥημάτων αὐτῆ· θέρος τὴν ἐπωμόδον, τῶν θεοδρόμων βαθμῶν, ὡς ἰακὼβ μέσος δείκνυσιν· ἀπέλων θείων, ἀναλλομένων τῇ μεταθέσει αὐτῆ· διὸ βοῶμεν, παμμακάριστε τῶν ἀύλων ἀπέλων συνόμηλε· χρυσολόγε δυσώπει, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Δόξα· ἦχ δ· κοσμᾶ βεάτορες·

Ο ὐκ ἔδυ σε χρυσόστομε, τὴν βασιλίδα καταλείψαντα, παροικεῖν ἐν κοιμήσεις· ὅθεν θεόδεν ἡμέρην, ἡ αἰακτολικὴ παῤῥησία, πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· ἀῤῥεάθη δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία ἰδοῦσα σε, αἰθομολογεμένη ἐ λέγουσα· μεγαλυνέι ἡ δόξα μου τὸν κῦ, ἀποδόντα μοι τὸν γυμφαγωγόν, καὶ ὃ σήειγμα τῆς πίστεως· τὴν ὑπόληψιν τῶν ἀξιωμάτων μου, καὶ αἰάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· ὃ ὕψος τῆς ταπεινοφροσύνης, ὃ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης· καὶ πλοῦτος τῆς ἐμῆς πτωχείας, καὶ μῆκος τῆς μεταμοίας· διὸ αἰτεῖμεν σε ὅσιε πὲρ· τὴν εἰρήνην αἴτησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, ὃ μέγα ἔλεος:~

καὶ νῦν, ϗ· ὁ αὐτός·

Ο θεὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης δαβὶδ· μελωδικῶς πρόλ σοῦ προεμεφώνησε· τῷ μεγαλεία σοι ποιήσαντι· παρέχει ἡ βασίλισσα ἐκδεξιῶν σου· σὲ γὰρ μετὰ πρόξενον ζωῆς αἰέδειξεν, ἐ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐμαυθρώπισαι δίδυμήσας θε· ἵνα τὴν ἑαυτῆ αἰαπλάσει εἰκόνα φθαρεῖσαν τοῖς πάλαι· καὶ ὃ πλανηθὲν ὀρφάλωτον ἀῤῥώῳ, προσθέμενον, τοῖς ἄφραις ἀναλαβών· τῷ πρὶ προσαγάγῃ καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι· ταῖς οἰκίαις σωσάφω δυνάμεσι· καὶ σώσῃ θκε τὸν κόσμον· χῦ ὁ ἔχων ὃ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος:~

Ἔισοδος, ὃ προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἁγιασμώσιμα·

Παροιμιῶν ὃ αἰάγνωσμα·

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, ὃ ἄνομία κῦ ζωὴ κεφαλίῳ αὐτῆ· μακάριος ἀνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖττον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς· τιμιωτέρα δέ ὄζι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ, οὐδὲν τοιμερόν· εὐχρωσός ὄζι, πᾶσι τοῖς αἰγαπῶσιν αὐτὴν· καλῶ δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ὄζιν· ἐκ γὰρ τῶν ἔργων αὐτῆς, ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ

ἔλαιον

ἔλαιον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ· τοιγαροῦν
ἀκούσατέ μου ὦ τέκνα σεμνὰ γὰρ ἐρῶ·
καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁ-
δοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι
ζωῆς· καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ
κῦ· διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐε-
μαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνῶν· ὅτι ἐγὼ ἡ
σοφία κατεσκεύασα βουλὴν, καὶ γνῶ-
σιν, καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην, ἐ-
μὴ βουλὴ, καὶ ἀσφάλεια· ἐμὴ φρόνη-
σις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦν-
τας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρή-
σουσιν χάριν· νοήσατε τοίνυν ἄκακοι
πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθαι
καρδίαν· εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν,
σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χει-
λέων ὀρθὰ· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ
λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον
ἐμοῦ, χείλη ψευδῆ· μετὰ δικαιοσύ-
νης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός
μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγ-
γαλιῶδες· πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦ-
σι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν· δι-
δάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν
κῶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνς·
Σοφίας σολομῶντος τοῦ ἀνάγνωσμα·
γκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσον-
ται λαοί· ἀθανασία γάρ ἐστιν ἡ μνήμη
αὐτοῦ· ὅτι καὶ παρὰ θῷ γινώσκεται καὶ
παρὰ ἀνοῖς· καὶ ἀρετὴ κῶ ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ· ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν ὦ ἄνδρες
σοφίαν καὶ ποθήσατε καὶ παιδευθήσε-
σθε· ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη καὶ τήρησις
νόμου· τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶ-
να βασιλεύσητε· ἀπαιγελῶ ὑμῖν καὶ οὐ
κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια θῦ· ὅτι αὐτὸς
καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σο-
φῶν διορθοτής· καὶ πᾶσαν φρόνησιν
καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμην· ἡ πάντων φρό-
νησις ἐδίδαξε σοφίαν· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ
πνᾶ νοερὸν ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς
αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς θεότητος τοῦ θῦ·
αὕτη φίλοις θῦ καὶ προφήτας κατα-
σκευάζει, εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου,

καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ
συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτιμωτέ-
ρα· αὕτη τοὺς θεραπεύοντας αὐτὴν ἐκ
πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρί-
βοις εὐθείαις· ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁ-
γίαν· διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνε-
δρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβρά-
βευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες ὅτι δυ-
νατωτέρα πάντος ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ
οὐ μὴ κατισχύσει ποτὲ κακία σοφίας· οὐ
δὲ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχου-
σα ἡ δίκη· εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς λογισά-
μενοι οὐκ ὀρθῶς· καταδυναστεύσωμεν
τὸν δίκαιον· μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότη-
τος αὐτοῦ· μὴ δὲ ἐν γραπῶμεν πολιὰς
πρεσβύτου πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν
ἡ ἰσχὺς νόμος· καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δί-
καιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· καὶ ἐναν-
τιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν· καὶ ὀνειδίζει ἡ-
μῖν, παραπτώματα νόμου· καὶ ἐπιφη-
μίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν·
ἐπαιγέλλεται γνῶσιν θῦ· καὶ παῖδα κῦ
ἑαυτὸν ὀνομάζει· ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγ-
χον ἐννοιῶν ἡμῶν· βαρὺς ἡμῖν ἐστι καὶ
βλεπόμενος ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ
βίος αὐτοῦ· καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι
αὐτοῦ· εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ·
καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ
ἀκαθαρσιῶν· καὶ μακαρίζει ἔσχατα δι-
καίων· ἴδωμεν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀλη-
θεῖς εἰσί· καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβά-
σει αὐτοῦ· ὕβρει καὶ βασάνω ἐτάσωμεν
αὐτῷ· ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐ-
τοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν
αὐτοῦ· θανάτω ἀσχήμονι καταδικάσω-
μεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτῷ ἐπισκοπὴ
ἐκ λόγων αὐτοῦ· ταῦτα ἐλογίσαν-
το καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε
γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔ-
γνωσαν μυστήρια θῦ· οὐ δὲ ἔκριναν
ὅτι σὺ εἶ θς μόνος, ὁ θανάτου καὶ ζωῆς ἔ-
χων τὴν ἐξουσίαν καὶ σώζων ἐν καιρῷ
θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ πάντος κα-
κοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς

τοῖς

τοῖς ὁσίοις σου χαίρειν· καὶ τῷ βεβαίῳ
τοῖς ὑποφαίνοις αὐτῆ ταστόμενος:~

Σοφίας σολομῶντος Ὃ ἀμάρωσια·

τόμα δικαίων ἀποφαίζῃ σοφίαν· χείλη δὲ
ἀνδρῶν σοφῶν, ἐπίσταται χάριτας· γό-
μος σοφῶν μελετᾶ σοφίαν· δικαιοσύνη
δὲ, ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου· τελά-
νησαν τοὺς ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται
ἐλπίς· ὁδὸς γὰρ δίκαιος γεμᾶται εἰς
ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτῆ, καρπὸν δι-
καιοσύνης ῥυγήσει· φῶς δικαίοις διὰ
παντός· καὶ παρὰ κῦ ἀρήσουσι χάριν
καὶ δόξαν· γλῶσσα σοφῶν, καλὰ ἐπί-
σταται· καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύ-
σεται σοφία· ἀγαπᾶ κῦ ὁσίους καρδίας
δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντα ἄμωμοι ἐν ὁδῷ·
σοφία κῦ φωτεῖ πρόσωπον σωτῆ·
φθόγγοι γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτὴν
ποιεῖ τῆ χωνεύεται· καὶ ἀγχέρως θεωρεῖ
ται, ὑπὸ τῶν ἀναπώντων αὐτήν· ὁ
ὀρθείσας πρὸς αὐτὴν οἰκοπάσει· καὶ
ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέρι-
μνος ἔσται· ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς, αὐτὴ
περιπορεύεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρί-
βοις φαντάζεται αὐτοῖς ἐμενῶς· σο-
φίας οὐκ ἀποκρύσει ποτὲ κακία· διὰ παν-
τός, καὶ ἕως ἐμοῦ ἐγενόμην τῆ κλίσεις αὐ-
τῆς· καὶ ἐφίλησα ταύτην· Ὃ δεξεζήτη-
σα ἐκ νεότητός μου· καὶ ἐζήτησα μύν-
φην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ· ὅτι ὁ πάντων
δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν· μύστις γάρ
ἐστι τῆς τοῦ θῦ ἐπιστήμης, Ὃ αἱρετὴς τῶν
ἔργων αὐτοῦ· αἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρε-
ταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὖ-
τη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν
ὧν χρησιμώτερον, οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ αὖ
θρώποις· εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ
τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα
εἰκάζει· ἐπίσταται τροφὰς λόγων, καὶ
λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρα-
τα προγινώσκει· καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος
ἐστιν ἀγαθή· ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ
καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐ-
τῆς· διὰ τοῦτο ἐπέτυχον τῷ κῷ, καὶ ἐ-
δεήθην αὐτοῦ, Ὃ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς
καρδίας· θεὲ πρόγων καὶ κῦ τοῦ ἐλέους·
ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ
τῇ σοφίᾳ κατασκεύασας τὸν ἄνθρω-
πον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενο-
μένων κτισμάτων· καὶ διέπει τὸν κό-
σμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δόσμοι
τήν τῶν σῶν θρόνων παρέδρον σοφί-
αν· καὶ μὴ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ παί-
δων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ ὑὸς
τῆς παιδίσκης σου· ἄνθρωπος γάρ ἀσ-
θενὴς καὶ ὀλιγοχρόνιος σου, Ὃ ἀ-
πὸ θρόνου δόξης σου· ἵνα συμπαρεῦ-
σα μοι διδάξῃ με, τί ἀρέσον ἐστὶ παρ'
ἐμοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ
φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς· λογισμοὶ
γὰρ θνητῶν εὐάντροποι ἐλπίδες, Ὃ ἐπισφα-
λεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν:~

Εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐκκλησιαζομένων·

Χ ΑΡΙ ΣΤΕ· χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς·
αἰρεσις ἐκκλησία χῦ· ὡσὶ λυχνίας ἱε-
ρεὺς κατοπτεύουσα· τὸν λύχνον τὸν
φωτοφόρον, ὃν καθελόντες ἐχθροί· σ-
τηλῆς μοδίῳ συγκατέκρυψαν· τιμᾷ ὡσὶ
ὄρεσι· τῶν ἀρετῶν περόσιε· πυρσόν σε
θεῖον· οἰκουμένης τὰ πέρατα· ὑπερ-
ἥλιον, ἀπαραίτητον τοῖς θανάτοις· σήμε-
ρον ἡ ἀδελφότης, θῦ κρίσις δείκνυσι· δι-
καιοσύνῃ δὲ ὕψωσε, ὡς μεσημβρίαν ἐ-
πορθρώτον· τῇ σὴν καὶ παρέχει· τοῖς
ἐν κόσμῳ τῇ εἰρήνῃ καὶ μέγα ἔλεος·

Ρ ΗΣΙΣ, Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν·
ῥύεως μυρόθηκα τόρνῳ· τὰ τῶν θαυ-
μάτων θεῖα ῥαθθεσαχρυσόφορε· ἡ λαμ-
παξ ἡ σὴ ἐν κόσμῳ, καὶ ἰαμάτων βρύσις·
ταῖς ψυχαῖς μυρίζῃ τῶν τιμώντων σε·
χῦ τῶν χαρίτων χάρ· τοῖς αὐλοῖς αὐώ-
μασι· κατατρυφῶσα· ὠδῆς δεδώ-
ρηται· τῇ αἰείζωον, τοῖς ἐν πίστει πρε-
σβεύουσιν· ὅθεν καταπολαύοντες, πυ-
ρὶ τῶν τῆ πηγῆ· μύρων λειψάμενοι σε
τοῦτῶν σου· καταρυφῶμεν τῆς αὐωλεγ,
ῥυφῆς καὶ αἰτῆμεν· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν

δοθῆναι

δοθῆναι δ μέγα ἔλεος :~

Κ ῥι, δ τόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν· ὁσμὴ δὲ σιτομερὴς πηρόι· ὁ μὲν ῥυφῶν τῇ οὐσίᾳ τῆς πηρᾶς· καρδίας ἐκ φέφωγε πολλῶν, οὐκ ἀξ αἰγύπτου χωρεῖ· ἰωσὴφ δὲ μέσος προσδηλούμενος· σε τοῖς μὲν λειψάνοις, ἀπὸ κοιμάγης μεταγεται· δῆμῶν τὴν ζάλλω, καὶ δ πέλαγος σήμερον· δ τῶν θλίψεων· διατέμνων αἰτεύξεσιν· τῆς τοῦ νῦν μακαρίζομεν, φαιδρῶς ἀφημήσωμεν· ὅπως τραυμάτων καὶ νόσων, καὶ τῶν κινδύνων ῥυσθείημεν χῷ δυσωποῦντι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι δ μέγα ἔλεος :~

Δόξα· ἦχος πλ β·

θ σιε τεισμάκαρ ἁγιώτατε πέρ· ὁ ποιμὴν ὁ καλός· καὶ τῇ ἀρχῇ ποίμενος χῷ μαθητής· ὁ πιθεὶς τὴν ψυχήν ὑπὸρ τῶν προβάτων· αὐτὸς δ μῶν ἀφήμε ἰωαμνην χρυσόρμε, αἴτησαι πρεσβείαις σου· δωρηθῶναι ἡμῖν δ μέγα ἔλεος :~

καὶ νῦν, ἅπ· ὁ αὐτός·

θ κε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε δέσποινα μετὰ τῶ ἰσραήλ καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

τετραπέριον· ἦχος πλ δ·

Η τοῦ σώματός σου καθαρὸν πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις, τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· ἀφυλαργυρείας τῷ κόσμῳ ἔδειξας ῥοὺς σὺ ἀπέθετο· δ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν· ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων πέρ ἰωαμνην χρυσόρμε· πρέσβευε τῷ λόγῳ χῷ τῷ λῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ά, ψαλ, κά·
ἦχος ά· Ψὸν πάφον σου σήρ·

Λ ομάτων ἀφρα πᾶς, ὡς ἐπὸρ ἥλιος μέγας· ἐφώτισας τὴν γῆν, καὶ ἀγνοίας δ σκότος· μακαρία ἀπεδέξας, ἰωαμνην χρυσόρμε· ὅθεν δέομαι, τῆς αἰωνίου μελανίας σκότους· ἐλεύθερωσον, καὶ φωτισμοῦ θείας, ἀξιώσεως ἀξίωσον :~

Δόξα δ αὐτό· καὶ νῦν, ἅπ· ὅμοιον·

Α ποῤῥοῆς τὸν χῦ, ἀπεκύησας μόνη· δ θαῦμα ὑπὸρ νοῦν, πῶς παρθένος καὶ μήτηρ· διὸ θεόν σε προσκυνοῦμεν δεξάμενοι· σὺ γὰρ ἔτεκες· τὸν βασιλέα τῆς δόξης· ὃν δυσώπησον· τῆ εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, δ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν·

Μετὰ τὴν β', ψαλ, κά, ἦχος δ·
ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ ξῷ·

Ω ς χρυσαυγές τε καὶ τορπηνὸν θεορρήμων· ὄργανον θεῖον κελαδοῦν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὑπὸρ χῦ χρυσόρμε δεδώρησαι· χελιδὼν ἡ εὔλαλος χρυσαυγίζουσα μακαρμοῦς ὁ χρυσοφόλιος· λύεις τῆς μεταμοίας· τοὺς σὲ τιμῶντας ῥῦσαι πειρασμῶν, σοὺς ἱκεσίαις ποιμὴν ἀξιάγασε :~

Δόξα δ αὐτό· καὶ νῦν, ἅπ· ὅμοιον·

Μ ετὰ θν Σὺν τὴν σὴν θκέ· προπεφάνως ὁ ταπεινὸς σκέπην θείαν· παρακαλῶ δεόμενος ἐλέησον ἀχμή· ὅτι ὑπὸρ ἡμαρτίαν μου κεφαλὴν ἀμαρτίαι, καὶ τοσοῦμαι δέσποινα τὰς κολάσεις δ φείδου· ἱκετηρίαν ποίησον ἀχμή, πρὸς τὸν ὑόν σου, ἐκ τούτων ῥυσθήσομαι :~

Μετὰ τὸν πολυέλεον, κά· ἦχος δ·
κατεπλάγη ἰωσήφ·

θ εία φήφω τῆς χῦ· ποίμνης ἀξίως γενόμενος· ἀξιάγασε ποιμήν· οἷα πὸρ λύκοις δ ἐν τῇ σφενδόνῃ τῶν λόγων σου ἀπέδωξας· ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας σοφέ· ὑφ' ὧν δ ἐλαθείς, φθόνῳ χρυσόρμε· μακρὰν ὁδὸν διώυσας ἱερόφρων, ὑπὸρ αὐτῆς ἐν ἧ πέθυμησας· ἀλλ' ἐπανῆλθες πρὸς βασιλέα μέμνων θεῖα χαρίσματα :~

καὶ νῦν, ἅπ· ὅμοιον·

Κ ατεπλάγη ἰωσήφ, δ ὑπὸρ φύσιν θεωρῶν· δ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν Σὺν πόνου ὑετόν· ἐν τῇ ἀπόρῳ συλλήψει σου θκέ· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήσωρ σου δ φύλαξ· τοῖς ἰουδαίοις ἐκραύγαζε· παρθένος τέτοκται, δ μετὰ τόκον πάλιν μένει παρθένος :~

οἱ αἰῶνες·

Digitized by Google

Οἱ αἰνέσεις μοι, ὃν ἀπόφωνον τῆς τα-
τάρτου ἤχου· προσκείμενον· ἦχος δ'.

Ψόμα μου λαλήσει σοφίαν· καὶ
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη·
Ὃ πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον· ὁ μ'·
καὶ λέγομεν· Δόξα· ἦχος β'·

Ἡμέραν σωτηρίου ἐμφανίσατε· ἀγγε-
λικῶν δήμοι· σὺν ἡμῖν τελοῦντάς σου τὴν
μνήμην ἰσοφάριθμα· χρυσόρημα ὄντες· φω-
στῆρες τῆς ἐκκλησίας:~
καὶ νῦν, ταῖς τῆς θεοῦ πρεσβείαις ἐλέη-
μον· εἶτα, καὶ· Ἐλέησόν με ὁ θεός·
καὶ ψάλλομεν· ὃ ἐστὶ· ἦχος πλ. β'·

Ἅλπηξ χρυσόφωνος αἰνετὴ χθὲς, χρυ-
σορρήμων χρυσόρημα· χρυσουργῶν τὰς
καρδίας τῶν πιστῶν, τοῖς χρυσεπέεσι
σου διδάγμασι· σοφῶς γὰρ ἐξῆλ-
θεν ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου ὅσια
πάρ· καὶ κόσμον ὅλον τοὺς τὰ πέρατα ἐ-
φώτισας:~ Ἦ, ὃ πεντηκοστὸν τῶν
μαλαξοῦ· ἦχος β'· ᾠδὴ, αἰνετὰς οἷς·
ἔχου μοι ἡ βασιλὶς, πόλεως κόσμου
τῆς ἐκκλησίας Ὃ σὺν ὁλισμῷ, σκιῶσα
χρύσεον λαμπρῶς τῷ χρυσορρήμονος·
Οἱ καμόμεν, τῆς θεοῦ μετὰ τῶν εἱρμῶν
εἰς ς'· καὶ τὸ ἁγίου οἱ δύο, εἰς η'·

Ὁ καμὼν τῆς θεοῦ· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
χαίροις χαρᾶς σκιώσμα τῆς λύπης λύ-
σις· ᾠδὴ ἰωαμύου· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ. δ'·

Ὁ εἱρμός·

Ἅρμα πηλάτην Φαραὼ ἐβύθισε· τέρας τοῦρ
γοῦσα ποτὲ, μωσαϊκὴ ῥάβδος· σαυρὸ τύ-
πως πλήξασα· καὶ διελοῦσα θάλας-
σαν· ἰσηλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδὴν διέ-
σωσεν· ἄσμα τῷ θεῷ αἰνεμέλπομεν·

Χαῖρε καρπέρεσε, παλαιᾶς ἡ λύτρωσις· ἐ
ὐλογίας πηγή· χαῖρε ξωῆς μῆρ· ἄδου ἡ
καθαίρεσις· θανάτου ἡ αἱρεσις· χαῖ-
ρε λύσις τῆς λύπης· χαρᾶς χωρίον ἀ-
ρύχωρον· χαῖρε θηὲ πανύμνητε:~

Ἅρμα τῶ λόγου, λογικὸν καὶ ἔμψυχον·
χαῖρε πανάμωμε· δαβιτικὸν χαῖρε·
ἅρμα πολυώνυμον· ἅρμα μυριοπλάσ-
ιον· χαῖρε ἡ ἀσυγκρίτως, τῶν χερου-
βὶμ ὑπερέχουσα, καὶ τῶν σεραφὶμ ὑ-
περφέρουσα:~

Ἱ ερωτέρα, μορφῶν δυνάμεων· χαῖρε δυ-
μυμφε· χαῖρε κτίσης πάσης, αἰνοτέρα
φύσεως· χαῖρε θεοῦ παλάτιον· χαῖρε πύ-
ελε θρόνε· χαῖρε λυχνία πολύφωτε·
χαῖρε μυριώνυμε δέσποινα:~

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης ἐβλάστησας· χα-
ρε ἀμόλυντε· χαῖρε βλαστῶ ῥάβδου,
τῆς ἀαρωνίτιδος· διαγραφεῖσα πανέ-
ρως· μυσικῶς καὶ βαθέως· ὡς γὰρ ἐκεί-
νη τὰ κρέα, οὕτω σὺ χυμῶ συνέξυθησας·

Ἕτερος καμὼν τοῦ ἁγίου· ᾠδὴ ά·
ἦχος, ὁ αὐτός· Ἄσμα αἰνεπέμψομεν·

Λοῦτρον σὺν ἀπέθου τῇ ψυχῇ· τὸν θησαυ-
ρὸν τῶν πνεύματος· πέρ χρυσόρημα· ἐξ
οὗ τὴν ἐκκλησίαν πλουτίζεις τοῖς λό-
γοις σου· ἧς σὺ ἑπαξίως, ἑορτάζει ἐ-
πανῳδὸν θείαν:~

Λόγοις κατεποίκιλας χρυσοῖς· τὴν ἱερὰν
χρυσόρημα· τῆς ἐκκλησίας κόλλυ· ἧν
πρόλιν ἐξ αἵματος· ἣν περιεξύφανεν·
ὅθεν σου ἑπαξίως, ἑορτάζει ἐπανῳδὸν
θείαν:~

Ἤ ρα αἰνεδείχθης ἀκλινὴς, καὶ στύλος Ὃ
ἑδραίωμα, τῆς ἐκκλησίας χῦ· τὸ ἀκρο-
γωνιαῖον· ἐν ᾧ ᾠκοδόμησας, λόγοις θεο-
σεβείας· ὡς πορ λίθοις σοφὲ ἱεράρχα·
ὁμῆ ἀπειρήναμε σεμνὴ, μαρία ἀεὶ παρ-
θενε· θηκέ κωεία· ἀμνὴ ἐκ λελεγμένη,
ἐξαίρετε δέσποινα· πανύμνων τῶν ποιη-
μάτων· σὲ ἐλπίδα κεκτήμεθα πανύμνητε·

Ἕτερος καμών· οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ψῶ χρυσογλώσσῳ τοίνυν ἐξάδω μέλος·
ᾠδὴ ά· ἦχος γ'· Ὁ τὰ ὕδατα·

Ὁ θεόφθογγον σῶμα, Ὃ χρυσόφωνον ὄρ-
γανον· ἡ τῶν λόγων λαμπρότης· τὸν
ἐμὸν λάμπρυνον· ἱκεσίαις σου μοῦν·
ὅπως αἰνυμνήσω σου, τὰ ἐπανῳδοῦ μνή-
μην· ἰωαμνῆ χάριτος, θείας φορώμενε·
αἰχμὴ ἐωσφόρος, ὡς φαεσίμβροτος ἥ-
λιος· ὡς φωσὴρ εὐσεβείας, τοῦ γῆν ὅ-
λην· δυσὶ λαμπάσι φαεινοῖς· αὐθις ἐξα-
ράπτειλας· ἱερεῖ τῆς τεκμοις σου πέμ-
πων,

πων, τῶν θαυμάτων ἄφθονα τὰ σὰ λαγήματα :~

Χ ρυσορρήμονι γλώττῃ· ὡς διδαγμάτων ἐμ πέπλησας· τὴν ὑφήλιον πᾶσαν· καὶ χρυσοῖς μέλεσι τῶν ἰαμάτων αὐγάς· πᾶσιν σμαραγίσας τῶν παθημάτων τὸ σκότος· ἀφαμίζων ὅσιε τῇ ἐπωιδῇ σου :~ θεῖον·

Ρ ητορεύων τὰ θεῖα, μυροθήκην τὴν ὑπόστασιν· ὑφηγήσω τὸν λόγον· καὶ ὃν πλοῦτον πέφυκεν ἐκ τῆς ἀγνῆς παρθένου· σάρκα παραληφθέντος· ἣν ἀύλῳ γοῦμαι ἀπαύστως· ὃν πιστῶς δοξάζομεν, θεῖε χρυσόστομε :~ Καταβασία·

Χ ορὸν ἀβύσσου τόκου· πέδον ἥλιος ἐπεπόλαύσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῷ πεζοπορήσαντι, καὶ ἀρέσας μέλπομεν· ἄσωμεν τῷ κῷ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

ᾠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Θ εῖας ἀψίδος, ὀρθοφουργὲ κέ· καὶ τῆς ἐκκλησίας δομήτορ σύμεγρεώσον· ἐν τῇ ἁγάπῃ τῇ σῇ· τῶν ἐφετῶν τὰ ἀκρότης, τῶν πιστῶν δ' ὄρειγμα, μόνε φιλανθρωπότατον ὅπλον· χαῖρε πιστῶν δέησις· χαῖρε κραταιὰ πρεσβεία· χαῖρε αἰτήλειψις· χαῖρε βοήθεια· ἁμαρτωλῶν χαῖρε τεῖχος· τῶν προσκαλουμένων σε· χαῖρε τῷ κόσμου χαρά :~

Θ εῖας αὐγῆς· χαῖρε φερώνυμε ἕρμα· χαῖρε τῷ ᾠδαῖ καὶ τῆς εὐας ἡ ἐπωφέλησις· δι' ἧς ἀπέλαβον, τὴν παλαιὰν ἀκλησίαν, χαῖρε τὰ αἰτοίξασα, πάλιν παραδόξως :~

Χ αῖρε ἄφλεκτε βάτε· χαῖρε φωτὸς ὄχημα· χαῖρε τῷ ἡλίου μεφέλη· χαῖρε τῶν ᾠδίδοξε καὶ ὠδυλάλητε· τῷ βασιλέως καθέδρα· χαῖρε πόλις ἔμψυχε, τοῦ ζῶντος θεοῦ :~ Ἅγιε·

Α πειρόγαμε μέρ, χαῖρε ἀχμὴ δέασυιμα· χαῖρε τὰ ἀμήρωτος χώρα καὶ ἀγεώργητος· τὰ γεωργήσασα, τὸν γεωργὸν τῶν ἁπάντων· χαῖρε γῆ ἀλήθαμ τὰ ἀμάρτειλασα :~ ἄλλος· οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Χ ρυσέοις διδάγμασι, κατεχύσωσας σοφέ· τῆς ἐκκλησίας τὸν στέφανον· καὶ ταύτης ἐποίκιλας τὴν εὐσέβειαν πᾶσαν· ἐν δόγμασι σοῖς δόγμασι· διὸ σε κατ' ἀξίαν τιμᾶ·

Μ υρίζοισιν ὅσιε· ὡς θησαύρισμα τὸ ἀγρόν· οἱ ἅγιοί τῶν κανόνων σου· διὸν ἀνήρεσας, τὸ δωδεκάφυλλα· κυβερνήσεις δὲ θλίψεσι· δὲ γῆ στεφανωθεὶς μακρᾶς :~

Ω ς ἀμπελουργὸς μυρίζοισιν, οἱ τῶν λόγων σου καρποὶ· μονῆς ἀποστάζουσιν τὸν θεῖον χρυσόστομε γλυκασμὸν τῆς σοφίας· δι' ὧν ἀνασταζόμενοι· λιμᾶς πᾶς πρακτικὰς καὶ ἀρετάς :~ Θεοτόκε·

Α μέριστος ἐμεμνᾶς· εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμὲ ἐκ παρθένου ἐφόρεσας· διὸ καὶ σὲ δύο σε, προσκυνῶ τὰς οὐσίας καὶ δύο θελήματα, καὶ δύο ἐνεργείας κέ :~

ἄλλος· ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ·

Υ περφυείας ὑπέκρυψέ σε μυχοῖς· τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον· βασιλὶς λίαν φλογίουσα· καὶ δι' ὑγρᾶς ὑλότερον ἐν τῇ ὑγρᾷ ὑλῇ, καὶ πάλιν ἐπεφάνης·

Π αλαίζων ῥεῖθρα θαυμάτων καὶ τὸ πανμενές, πρὸ χέων ἰάσεων ἐπωμνῶ λες χρυσόστομε· τοῖς πιστῶς τιμῶσι σου, τὴς ἐπανόδου τὴν μνήμην ἰωάμενος :~

Θ εοχρυσορρόας, ὁ μέγας ὁ πλημμυρῶν ἐν λόγοις ἐν θαύμασιν· ἐπωμνήκε σωθράμωμεν· πιστῶς ἀπολυτρώσωμεν, ἀφθόνως ἀπὸ τῶν, ἐν πᾶσι κορεσθῶμεν :~

Γ εώδης φύσις οὐ θέμεις σε αἰνυμνεῖν· ἣν ἀΰλοι μέλποισιν ὡς θεῖ σωματώσασαν· πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου ἀπολυτρώμεθα, ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν :~

Καταβασία·

Τ ὸ στερέωμα τῶν σῶν παθημάτων· στερέωσον· καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~

Τ ὴν σοφίαν τοῦ λόγου· τὴν σοφίαν δὲ ὕψους καταμαθὼν· καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ θεοῦ· πᾶσιν ἐξέλαμψας, ὡς χρυσοῦς ἐν καμίνῳ· καὶ τὴν ἁγίαν τριάδα, μεγάλα ἐκήρυξας· τὴν φιλανθρωπίαν πλατύνας τοξάσας

σας τοῖς λόγοις σου· ὅθεν καὶ πρὸς ζή-
λου, βασιλίδα ἐλέγξας, ἀρείου κατή-
χημας, δ' ἀλλόφυλον φρόνημα· ἰω-
άμμη χρυσόρρημε· πρέσβευε χῶ τῷ θῶ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,
τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνή-
μην σου:~ Δόξα δ' αὐτό·

Καὶ νῦν θεῖον· ὅμοιον·

Τῆς τριάδος τὸν ἕνα ὑποφρυῶσ· συλ-
λαβοῦσα παρθένε καὶ θαυμαστῶς· τε-
τον ἀπεκύησας, ὑπὲρ φύσιν ἐν λόγῳ,
ἐκοινώνησε θείας, κατέζησας φύσεως·
τὴν τῶν αἰῶν φύσιν τὴν πάλαι ἔξόρι-
στον· ὅθεν σωτηρίαν οἱ τῷ τόκῳ σου
προσιόντες, σωτηρίαν κομιζόμεθα· τοῖς
σοῖς λόγοις ἑπόμενοι χρεωστικῶς σε μα-
καρίζομεν· αἰτούμενοι χῦ τὸν θν̄, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι· τοῖς
σὲ δοξάζουσι πίστει μητέρα αὐτοῦ:~

ᾠδὴ δ'· ὁ εἱρμός·

Ὑμοῦ χε κε̄, σύμου καὶ δύναμις· σὺ θε̄
μου, σύμου ἀγαλλίαμα· ὁ πατρικοὺς
κόλπους μὴ λιπών· καὶ τὴν ἱμετέραν
πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σοὶ τῇ
πανσέπτῳ, ἀββακούμ σοι κραυγάζω,
τῇ δυνάμει σου δόξα φιλανθρωπε:~

Ῥαγεῖσα πολλὴ, τῶν πατρικῶν ἐπαγασμάτων·
καὶ λιλίου τῶν ἀρωμάτων εἰλαμπτος, πρὸ
ἑωσφόρος ἐκ τῆς πρ̄ς· χαῖρε θεοτόκε· μεφέ
λη κούφη καὶ ἔμψυχε· παρθένε χαῖρε
μέρ· χαῖρε ἀνθρωπομένη· χαῖρε δεδο-
ξασμένη πανάμωμε:~

Ὑ τὸ χρυσοῦν, θυμιατήριον δέπασμα·
τῶν ἀγίων τοῦ, καὶ ἀΰλου αἰθέριος· ἐν ᾧ
ἐκρύβη διαῤῥαγείς, τῆς ἀδαμιαίας παρα
κοῆς τὸ χειρόγραφον· διό σοι χαῖρε κραυ
γάζω, δι' ἧς πᾶσιν ἐδόθη, λιτὰς καὶ φυ
γὴ καὶ ἀπόλαυσις:~

Ὑ τῶν βρετῶν· δόξα καὶ κλέος καὶ καύ
χημα· καὶ ἀπέλων, στέφος καὶ διάδη
μα· διὸ γῆ ὁ οὐρανὸς μίαν ἐκκλησίαν,
σησάμενοι πανάρμόνιον· τὸ χαῖρε σοι
βοῶμεν· χαῖρε δέσποινα κόσμου· χαῖ-
ρε πάντων αἰῶν βοήθεια:~

Κλίμη σεπτὴ, ἣν σολομὼν προδιέγρα-
ψεν· κυκλουμένην δι' ἀγγέλων ἐξήκον-
τα· χαῖρε παρθένε ἡμίβρωτος, λίθε κεχρυ
σωμένη, τῷ μόνῳ ἁγιάσματος· λαβὶς
λίθεια χαῖρε· χαῖρε βάτε πυρφόρε·
χαῖρε πύλη, λίθε κλίμαξ καὶ γέφυρα:~

ἄλλος· ἓξ ὄρεσι κατασκίου·

Νέος ἀβραάμ, ἐδείχθης ἰσαάκ τὸν βίον θυσιάσας· καὶ μυσικῶν
ὁλοκαρπώσιν, ἀμνὸν ἔθυσας· ἐν τῷ πυρὶ
τῆς συνειδήσεως:~

Ὑ τὸν ἰακώβ, κλίμακ πρακτικῆς ἐδείχθης πολιτείας·
τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου μυστηρί-
ων, ἐν τῇ καρδίᾳ σου τιθέμενος:~

Ῥάβδω μυσικῇ, τῇ γλώσσῃ διασχίσας· ὅ-
λιν τῆς γραφῆς τὸν ἄβυσσον πελαγί
κὰρ· ὡς μωυσῆς διαβίβασας τοὺς αὐ-
τοὺς, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς πίστεως:~

Χαῖρε θησαυρὲ, τῶν λαμπτήρων τοῦ λιλίου·
χαῖρε μυστικὴ πηγὴ τῶν ἰαμάτων· χαῖ-
ρε ὄρος ἅγιον ὃ ὁ προφήτης, θεογε-
νήτωρ προεώρακεν:~

ἄλλος· ὕψου πρὸς λίμνας·

Λόγων ἐρασταὶ, τὴν τῶν λόγων μέλαν κο-
σμήτορα· λόγοις ἱεροῖς χαρμονικῶς, ἐ-
γκωμιάσωμεν δεῦτε πιστοὶ· λόγοις
μαθητεύσαντες· σοφίᾳ λόγων λήρους
ἀπελέγξαντες:~

Ὑλβισας ἡμᾶς διδαγμάτων πλήθει χρυ
σόρρημε· χεῖρας δ' αἱμασσέλλεις ἐμβριθῶς·
πλουτίζουσαν πλούτου τοῦ βρίθουσαν·
ἐλέγχων φαυλότητα καὶ μετοχὴν
πλούτου θείας χάριτος:~

Ὑξον δίωκτῶν, ἰταμότητος τύραννος τε-
θλᾶσαι· σὺ δ' ἐν ἀσθενείᾳ τῆς σαρκὸς·
ἀγγελικῶς βιοὺς ὑπερίσχυσας· ἱκέτας
χρυσόρρημε· τοὺς πρὶν διώκτας, ἔχων ἱε
ρώτατε:~

Ἄξεις μοσχαι, ὑμνῳδίαις κόρη σὲ μέλ-
ποισιν· ὃν γὰρ οὐκ ἰσχύουσιν ὁρᾶν· ἐκ
τῆς ἀγίας μήδυος σου τέτοκας· σάρκα
προσλαβόμενον, ἀναλλοιώτως πά-
ντα χωρήσαντα:~

κατα-

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χέ· τῶν κτισμάτων γὰρ προελθὼν τὸ ἀγίασμά τός σου· τὸ ἀφθόρου μρς, ἐν τῷ μαῶ τῆς δόξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰγέσεως:~ ὠδὴ έ· ὁ εἱρμός·

Ἰσχυρά μου ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ ἀπλότερον σκότος τὸν δείλαιον· ἀλλ' ἐπίστρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον δέομαι:~

Ἡσθράνθησαν παραπείαν, ἐν τυραννικῇ σκιᾷ εἰσῆλθον φάλαγγα, παρελθεῖν ἀλύπως· ἐν καιρῷ τὸ ἔξοδόν μου παρέχε· ἵνα σοι τὸ χαῖρε, χαρμονικῶς δέσποινα κράζω·

Χαῖρε πάντων ἐλπὶς ἀναπαύσεως:~

Εὐφραίνου συλλαβοῦσα· χαῖρε ὑπερέμβασις, χαῖρε ὑπέρασπις, χαῖρε τῆς ἀγνείας, πορφυρέχεον αἷμα τὸ ἀδύτμον· χαῖρε παρθενίας κεκραμένα φέρουσα ῥοῦθρον ῥόδον· καὶ θῦ τὸ ὠδῆς σοφέλιμον:~

Μυρίκη μεσάζουσα· χαῖρε τὸ ἰδιόπρεπον μῦρον ἡ βρύουσα· χαῖρε θεία κρίνη, ἡ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν αἱμάβλυσα· χαῖρε ἡ τὸν βότρυν τὸν τῆς ζωῆς καρποφοροῦσα, ἀγεώργητος ἄμπελος δέσποινα:~

Ἀνοίξατε πύλας· χαῖρε ἣν διώδευσε Χς ὁ Θς· παραδείσου πύλας, ἡ ἀνοίξασα· χαῖρε τῷ τόκῳ σου· χαῖρε δι' ἧς χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ γῆ χαίρει· ἡ τὰ αἵματα τοῖς κάτω σωάψασα:~

ἄλλος· Ὁ ἐκμυκτὸς ἀ·

Ἰδοὺ ἰσχὺν ὁλόκληρον, κατακοσμήσας τοῖς ἄθλοις· τῶν πόνων σου· ἔδειξας λαμπρότερον, τὴν ἰσχὺν χρυσόσαρκε:~

Ἀθλητικὸν ἀγῶνα· ἰσχυρούμενα γενναίως διήνυσας· πόλεσιν ἀοικήτοις, καὶ ὑπερεθείαις σεβάσμιος:~

Ἦ ἀγαπᾷ τῶν λόγων· τὴν ὑπερκόσμιον χάριν ἐβεβήτησας· μύστα τῶν ἀπορρήτων· ὑετοὺς δογμάτων ὀμβρεῖ

σας ἡμᾶς:~

Ἀγαμος ἀπορεῖς τεκοῦσα· θεογεννήτορ τὴν ἄπορον τόκον σου· μόνη ὤφθης παρθένος, βρέφος ἀπομάζουσα φοροῦσα:~

ἄλλος· Πρὸς σὲ ὀρθρίζω·

Ἐπ' ὤφθης· ἀϋπνιάζων μυστικῶς· χαρείτων αἰτήσεσι τῶν πιστῶν τὰ πλήθη, λύων κακῶν τὸν χειμῶνα πάτερ· ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου:~

Ἐθεσμον ῥεῖθρον, τῶν χαρισμάτων ἡ πηγή· ἐπαγγελήλυθεν· οἱ διψῶντες δεῦτε ὕδωρ ζωῆς, ἐπαγγελεῖτε πίστει· ἐν θεῷ ἀφραγμόμενοι:~

Ῥυὲν ἐκρύβης, οἴμοι τὸ κάλλος τὸ ἐμόν· ἀλλ' ἐπαγγήλλεσμοι πᾶσι τοῖς ἐν χρόνῳ· ἡ τῶ χῷ ἐκκλησία πάτερ· βοᾷ σοι ἐπαγγέλλουσα:~

Ἰλεώσαι μοι, τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς· χαρὰς παναγίαν σαρκοφόρον λόγον· ὃν ἐν μήτρᾳ συνέσει βαστάζων· εἰς κτίσιν ἐμεγάλυνεν:~

Καταβασία·

Ἐσέβην ἱερείας συμβολικῶς ἐν θεήλατῳ πυρσεύοντι θῷ· ὑπ' ἀπέλλῃ δόξης δορυφορούμενον· ὦ πύλας εἴδοα ἐχώ· πρὸ γὰρ εἴδεν σωματούμενον θῦ· φωτὸς αἰῶνος σοφόν, καὶ εἱρμοῖς δεσπόζομαι:~

ὠδὴ ς· ὁ εἱρμός·

Ἰλεῶ δέησιν ἐκχέω πρὸς κῦ· καὶ αὐτῷ ἀπαγγέλλω μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἰλύος ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἰλύς ζωή μου τῷ ἅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς ἰωμᾶς, ἐκ φθορέως ὁ θς με ἀνάγαγε:~

Ἔμψυχος χαῖρε δέσποινα κόχλος· ἰλεωκύλιστον ἀχράντων αἱμάτων· πορφυρεουργῆ θρύθραν ἀλουργίδα· τῷ τῶ παντὸς βασιλεῖ πορφυρώσασα, τὴν γύμνωσιν τὴν τῶ ἀδάμ, ἰλεσκεπάσασα χαῖρε παμύμνητε:~

Θεῖρε μὴ τὰς καρδίας ἀνθρώπων· φυσικῶς ὁ αἰθήτος ἄρτος κόρη· χριστιανῶν τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει· ὁ σὺν ἀδόλωτον ἄγιον ὄμομα· ἐμπεύδεν καὶ χαρμονικῶς, πᾶσα γλῶσσα τὸ χαῖρε κραυγάσ-

Digitized by Google

χραυγάζει σοι:~

Πυχμία λί χρυσαυγίζουσα χαῖρε, κιβω-
τὸς λί θεοχώρητος χαῖρε· χαῖρε σκιωή·
χαῖρε ἅγιον ὄρος· χαῖρε τῶ ζώντος θῦ,
πόλις ἔμψυχε· παλάτιον χαῖρε χῦ·
χαῖρε τέμενος θείου πολύφωτον:~

Υπερχαρε ὑπερέμωμε χαῖρε· ὃ τῆς φύ-
σεως ὑπερῆρε τὸν αἶνος· χαῖρε κοιμή·
τῶν ἀνθρώπων τῶ γένους, φιλοτιμία,
καὶ χάρις θεόδοτος· τιμὴ ἄτιμον φύ-
σιν τῶν βροτῶν, λί τιμήσασα χαῖρε τῷ
τόκω σου:~

ἄλλος· Ως τὸν σοφήτην·

Ως σοφὴ χρυσὸς, ἐκμετάλλω· ἐκ τῶ βά-
θους σοφὲ τῆς καρδίας σου· τὰ πάγχρυ
σα δόγματα· λίμνη ἐθησαύρισας· καὶ
τὰ σὰ λόγια πλοῦτον κατέλιπες:~

Πιὼ τὸν φαγίαν σου μνήμην, ὁ λαὸς ἑορ-
τάζων χρυσόρημε· δοξάζει τὸν κῦ, τὸν
σὲ ἐκλεξάμενον· καὶ καλέσαντα, εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς:~

Εἰ καὶ νεκρὸς εἶ ἐν τάφω, ἀλλὰ ζῇς ἐν
κόσμω χρυσόρημε· κηρύττῃς μετάνοιαν·
καὶ γράφεις συγχώρησιν· ἐπιτυμβίους,
τοῖς μετανοοῦσι θρήνους:~ Ἅπ.

Πὸν ἐν χερσὶ τῆς παρθένου· καὶ ἐν κόλ-
ποις πρᾶ καθεζόμενον· τὸν σάρκα φο-
ρέσαντα· καὶ μείναντα ἄρρεπτον·
προσκυνήσωμεν ὡς θῦ καὶ κῦ:~

ἄλλος· Ἄβυσσος ἐκάτη·

Πλήρη σε τῆς ἐκκλησίας χῦ· λί ἔκφρων
βασίλισσα· ἀσυμφώνους ἐλέγχουσα·
ἀλλ' αὐτὴν τέμνεται· σὺ δ' ἐλέγχεις ἀ-
θάνατα· τιμῶ δίκαιον προστομὴν ὁρ-
γασάμενος:~

Ὀργανον ἐθεώρησε τῶ πανσόφου, χρυ-
σόρημε πνεύματος· ὑπηχοῦν ἐμμελέ-
σατα· κωφεύει δ' λί τύραννος· ὡς ἀ-
σπὶς προὸς ἐπάσματα· καὶ οἰκτεύται
τον, αὐτὰ λάβεται θαύματον:~

Ἐκφωσιν καῦ τέθνηκε μὴ παθεῖν σα-
φῶς αἰνεδίδαξε· βασιλεῖς ὁ χρυσόρη-
μος· ἀντῶν γὰρ προστάγμασιν ἀπει-
θήσας ὃ προέτερον· ταῖς δωρεαῖς ἐ-
πλήρωσε ὃ δεύτερον:~ Ἅπ.

Ἅγια σε τὸν ἐκ παρθένου γοῶν· καῦ σάρ
κα προσειληφας· καὶ διπλοῦς ἐχρη-
μάτισας· μακρὰν ἀπορράπισε· καὶ
τομὴν καὶ πλὴν σύγχυσιν· ὁ χρυσόρημος
ἰωαννης δεαιθρωπε:~

καταβασία·

Βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρόβλις τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς ὃ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέρχη· ἐκ θῦ
κέ σὺ θέ μου:~ κομπάσιον·

Ἦχος ά· χορὸς ἀγγελικός·

Ὑφραμῆν μυρικῶς, λί σε τὴν ἐκκλησία·
τῇ αἱματοκομδῇ τῶ σε τοῦ σου λῳσάμου·
Ὃ τῶτο κατακρύψασα, ὡς χρυσίου πο-
λύτιμον· τοῖς ὑμνοῦσι σε· ἀδιαλεί-
πτως παρέχει· ταῖς πρεσβείαις σου,
τῶν ἰαμάτων πλὴν χάριν· ἰωαννην χρυ
σόρημε:~ Ὁ οἶκος·

Λαμπὰς λί τῶν ἔργων μου φωτὶ πέ-
φυκεν, ἰωαννην χρυσόρημε, καὶ δει-
λιῶ προὸς ὑπαντησιν τῶ ἰδροῦ σου σκή-
νους· ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον, καὶ τεί-
χους μου εὐθυνον· μετανοίας παρέ-
χων μοι καιρὸν πανάγνε, ὡς αὐτὸ κῆρυξ
ἔμβροτος· καὶ τῶν παθῶν μου τῶν πολυ-
τρόπων κατεύνασον ζάλην· καὶ πα-
γίδων τῶ βελίαρ ἁρπάσας με, εἰς
τέλος σῶσον με· ὅπως ὑμνῶ σου ἀξίως
πλὴν θείαν ἐπανῳδην· ὡς πρὶν καὶ πλὴν
κοίμησιν τολμήσας ἐδόξασα· ἰωαννην
χρυσόρημε:~

Τῶ αὐτῶ μηνὶ, κζ· λί αἱματοκομδῇ τῶ
λῳσάμου, τῶ ἐν ἁγίοις πρᾶ λίμνων ἰωαν
νου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπό-
λεως τῶ χρυσορήμου· ᾆδ.

Ἦχος κ αἱ σὲ τὸν ζῶν πᾶσιν εἰρηνῆν λέγε·
Ἅπροσιν ἑβδομάτη κόμισαν δέησις εἰ-
κόνι χρυσοῦν·

Ὅσιος ὁ μακάριος καὶ θεῖος ἰωαννης ὁ
χρυσόρημος, διὰ ὃ μὴ ὑπερῆρε ὃ δί-
καιον ἐν προσώποις, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
τὴν βασιλίδα ἀνόδειαν ἐλέγχειν· διὰ
τὰς γεμομένας παρ' αὐτῆς παρανομίας

καὶ ἀδικίας· ἐξορίζεται μὲν δὶς, καὶ αὖθις ἀνακαλεῖται· τρίτον δὲ καὶ τελευταῖον εἰς κουκουσὸν πέμπεται· κἀκεῖθεν μετάγεται εἰς ἀράβισσον· εἶτα εἰς πιτιούς· χωρία οὐ μόνον ἔρημα δὲ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ· ἀλλὰ δὲ ὑπὸ τῶν γειτονούντων ἰσαύρων ἀεὶ πολιορκούμενα· ἐκεῖσε οὖν εἰς πιτιοῦς ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος καλεῖται παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου, διὰ πέτρου δὲ ἰωάννου τῶν ἱερῶν ἀποστόλων· καὶ μεταβαίνει πρὸς τὰς αἰωνίους σκηνάς· καὶ κατατίθεται τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἐν κομάνοις, μετὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων βασιλίσκου καὶ λουκιανοῦ, καθὼς παρ' αὐτῶν διὰ νυκτερινῆς ὄψεως ἐμηνύθη· ἐπεὶ δὲ καὶ κατὰ πόδας ὁ βασιλεὺς ἀρκάδιος τὸν βίον κατέλιπε, καὶ ἡ τούτου γυνὴ εὐδοξία· δὲ ὁ τούτων υἱὸς τὴν βασιλείαν διεδέξατο· καὶ πρόκλος ὁ τοῦ ἁγίου μαθητὴς καὶ ὑπηρέτης κοινὴ ψήφω πατριάρχης ἐγένετο· τετάρτω ἔτει τῆς αὐτοῦ ἱεραρχίας, πείθει ὁ μακάριος πρόκλος τὸν βασιλέα θεοδόσιον καὶ πέμπει πρὸς ἀνακομιδὴν τοῦ ἱεροῦ λειψάνου· τοῦ δὲ ἁγίου μὴ ἐπιδόντος ἑαυτὸν, ἀλλ' ἀκινήτου μείναντος, δέεται ὁ βασιλεὺς διὰ ἐπιστολῆς περιεχούσης τάδε:~

Ἐπιστολὴ βασιλέως θεοδοσίου·

Τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ καὶ διδασκάλῳ, καὶ πνευματικῷ πατρὶ, ἰωάννῃ τῷ χρυσοστόμῳ, θεοδόσιος βασιλεύς· νεκρὸν ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὸ σῶμα τὸ σὸν εἶναι νομίσαντες πάτερ τίμιε· μετακομίσαι αὐτὸ ἁπλῶς πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἀγαγεῖν ἠβουλήθημεν· διὰ τοῦτο καὶ τοῦ ποθουμένου δικαίως διημαρτόμεν· ἀλλὰ σύ γε πάτερ τιμιώτατε, σύγγνωθι ἡμῖν μεταβαλλομένοις, ὁ τὴν μετάνοιαν πᾶσι διδάξας· καὶ ὡς παισὶν φιλοπάτορσιν· ἐπίδος ἡμῖν σεαυτόν· καὶ τοὺς ποθοῦντας σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον:~

Ταύτης τῆς ἐπιστολῆς κομισθείσης τῷ ἁγίῳ, καὶ ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτοῦ τεθείσης, εὐθέως ἐπέδωκεν ἑαυτὸν, καὶ τὴν σορὸν ἀπόνως οἱ ἄγοντες ἔφερον· ἐπεὶ δὲ ἔφθασαν ἀντιπέραν τῆς πόλεως, περαιοῦται μὲν ὁ βασιλεὺς καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος· καὶ ὁ πατριάρχης ἅμα τῷ κλήρῳ· ἐμβάλλεται δὲ πλοίῳ βασιλικῷ ἡ σορὸς ἡ τὸ σῶμα ἔχουσα τοῦ ἁγίου· καταιγίδος δὲ ἐμπεσούσης τὰ μὲν λοιπὰ πλοῖα ἄλλα ἀλλαχοῦ διεσκεδάσθησαν· ἐκεῖνο δὲ ἐν ᾧ ἦν τὸ τοῦ ἁγίου σῶμα, τῷ τῆς χήρας ἀγρῷ προσώκειλε· χήρας ἐκείνης ἣν ἠδήκησεν εὐδοξία, τὸν ἀμπελῶνα αὐτῆς ἀφελοῦσα· ἐλεγχομένη δὲ παρὰ τοῦ ἁγίου ἐξώρισεν αὐτόν· ἐπεὶ δὲ ἀπεδόθη ὁ ἀγρὸς τῇ χήρᾳ, καὶ γαλήνη περὶ τὴν θάλασσαν ἐγεγόνει· πρῶτον μὲν εἰς τὸν τοῦ ἀποστόλου θωμᾶ ναὸν εἰς τὰ ἀμαντίου ἀπάγεται· εἶτα εἰς τὸν τῆς ἁγίας εἰρήνης· ἔνθα ἐπὶ τοῦ συνθρόνου ἐνέθεντο αὐτὸν, καὶ ἐβόησαν ἅπαντες· ἀπόλαβέ σου τὸν θρόνον ἅγιε· εἶτα ἐπὶ βασιλικοῦ ὀχήματος ἡ σορὸς ἐπιτεθεῖσα, πρὸς τὸν περιώνυμον φέρεται τῶν ἀποστόλων ναόν· ἔνθα δὴ τῇ ἱερᾷ καθέδρᾳ ἐντεθεὶς, ἐπεφώνησε τῷ ποιμνίῳ, τὸ, εἰρήνη πᾶσιν· εἶτα ὑπὸ γῆν τίθεται ἐπὶ τοῦ βήματος, ἔνθα νῦν κατάκειται· τῆς ἱερᾶς δὲ τελουμένης λειτουργίας, θαυμάσια μεγάλα ἐτελοῦντο· ἐξ ὧν καὶ τοῦτο· ἀνὴρ γάρ τις ἀρθρήτιδι νόσῳ κατεχόμενος· καὶ παρέργος ὢν καὶ σχεδὸν πάντελῶς ἀκίνητος· ἁψάμενος τῆς σοροῦ, τοῦ πάθους εὐθὺς ἀπολύεται πάντελῶς· οὕτως οἶδεν ὁ θς δοξάζειν τοὺς διὰ βίου δοξάζοντας αὐτόν· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἔνθα καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα κατάκειται, ὑπὸ κάτω τοῦ θυσιαστηρίου:~

Περὶ δέ γε τῆς ἐξορίας αὐτοῦ, τοῖς ἐκείνου ῥήμασι χρησώμεθα, οἷς ἐξέθετο πρὸς

κυριακὸν

κυριακὸν ἐπίσκοπον ὄντα δέομαι σου ἵνα
αὐτὸν, ἔχει δὲ οὕτως·
Φρέδη ἀπολυπλήσω σου τῆς ἀθυμίας
ἕλκος καὶ διασκεδάσω τὸ λογισμοῦ σου
μέρος· πόθεν ὁ λυπῶν καὶ ἀδημονεῖς·
ὅτι χαλεπὸς ὁ χειμὼν ἐπικρόνου γαυά
γου τὴν ἐκκλησίαν καταλαβόντος οἶ
δα τοῦτο κἀγώ· καὶ οὐδεὶς αὐτόρρει· εἰ μὴ
θεός· ἀλλ' εἰ βούλῃ, εἰκόνα σοι αἰσθητὴν
τῶν γινομένων· θάλατταν ὁρῶμεν
ἀπ' αὐτῆς τῆς αὐγῆς σου κάτωθεν αἰσθα
νομένην, τοὺς γαύτας ταύτης ταῖς
χερσὶ τοῖς κόπασι τοῦ πλέξαντας·
καὶ τοὺς τὴν ἀμηχανίαν τοῦ χειμῶνος
ἀπορρήξαντας· οὐκ οὖνουν βλέποντας,
οὐ πέλαγος· οὐ ξηρά· ἀλλ' ὥσπερ τῶν κα
τηφούντων κειμένους καὶ ὀλοφυρομέ
νους καὶ κλαίοντας· καὶ ταῦτα μὲν,
ὥσπερ τῆς ὁρωμένης θαλάσσης, οὕτω συμ
βαίνει· γνώσει δὲ ὥσπερ τῆς ἐκκλησίας χεί
ρων ὁ θόρυβος, καὶ πλείονα τὰ κύμα
τα· ἀλλὰ παρακάλει τὸν δεσπότην ἡ
μῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ὃς οὐ τέχνῃ τοῦ χειμάζεται
τοῦ χειμῶνος, ἀλλὰ μιᾷ ῥήματι λύει τὸν κά
λυκα· ἀλλὰ καὶ πολλάκις παρεκάλε
σας οὐκ εἰσηκούσθης, μὴ ὀλιγωρήσῃς·
τοιοῦτον γὰρ ἔθος τῷ φιλανθρώπῳ ἡμῶν,
τὴν σωτηρίαν προσμένειν· μὴ γὰρ οὐκ
ἠδύνατο τοὺς θείους ἐκείνους παῖδας λυ
τρώσασθαι, ἵνα μὴ ἐμπέσωσιν εἰς τὴν κά
μινον; ἀλλ' ὅτε αἰχμάλωτοι γενόμενοι
εἰς βαρβάρων χώραν ἀπερρίφησαν·
τότε τὰς πρώας κληρονομίας ἔπεσον, ὅ
που παρὰ πολλῶν ἀπεγνώσθησαν καὶ οὐ
δεὶς λοιπὸν οὐκ ἐλέγετο· τότε ὁ ἀληθι
νὸς θεός, ἄφνω τὴν θαυματουργίαν εἰρ
γάσατο, καὶ διεσκόρπισε τὸ πῦρ τοῦ
τὴν κάμινον τῶν χαλδαίων· καὶ λοι
πὸν ἐκκλησία ἦν αὐτοῖς ἡ κάμινος· καὶ
πᾶσαν τὴν κτίσιν προσεκαλοῦντο, ἀγ
γέλους τε καὶ δυνάμεις· καὶ οὕτω πολλὰ
συλλαβόμενοι, ἔλεγον· αἰνεῖτε
πάντα τὰ ἔργα τοῦ κυρίου· ὁρᾷς πῶς ἡ ὑ
πομονὴ τῶν δικαίων, ὅπου εἰς δρόσον
μετέβαλε; καὶ τὸν πύραυνον ἐδυσώ
πησε; καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην
ἐκ πέμπει τὰ γράμματα; μέγας ὁ θεὸς
φησὶ σιδράχ, μισάχ, καὶ ἀβδεναγώ· καὶ
ὅδε πόσην ἀποτομίαν ἔθηκεν· εἴ τις φη
σὶ λόγον εἴπη κατὰ τοῦ, τὸν οἶκον αὐ
τοῦ ταμιεύεσθαι· καὶ τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ διαρπάζεσθαι· μὴ οὖν ἀθυμήσῃς
ἀδελφὲ κυριακέ· καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτε θρη
νωδουμένην τῆς πόλεως, οὐδενὸς τούτων
ἐφερόμην, ἀλλ' ἔλεγον πρὸς ἐμαυ
τόν· εἰ βούλεται ἡ βασίλισσα θορυβῆ
σαι, θορυβησάτω με· τὴν γῆν καὶ ὅ
πλήρωμα αὐτῆς· εἰ βούλεται πρίσαι,
πρισάτω με· τὴν Ἰσαΐαν ἔχω ὑπογραμ
μόν· εἰ θέλει με εἰς τὸ πέλαγος ἀκοντίσαι,
τὸν Ἰωνᾶν ὑποδιμιμήσκομαι· εἰ θέ
λειμε εἰς λάκκον ἐμβαλεῖν, ἔχω τὸν
δανιὴλ σὺν τοῖς λέουσι βεβλημένον· εἰ
θέλει λιθάσαι, στέφανον ἔχω τὸν πρω
τομάρτυρα, τὸν τεπονθότα· εἰ θέλει
τὴν κεφαλήν μου λαβεῖν, ἔχω τὸν βα
πτιστήν· εἰ θέλῃ τὰ ὑπάρχοντά μου λα
βεῖν, εἰ ἔχω, λαβέτω· γυμνὸς ἐξῆλθον
ἐκκοιλίας μητρός μου, γυμνὸς καὶ ἀπελεύ
σομαι· ἐμοὶ παραμένει καὶ ὁ ἀπόστολος λέ
γων· πρόσωπον θεοῦ αἰσχύνη οὐ λαμβάνει·
καὶ εἴπ αὐτοῖς ἤρεσκον, χριστοῦ δοῦλος οὐκ
ἂν ἤμην· καὶ ὁ δαβὶδ καθοπλίζει με· ἐλαί
ου σύμμαχον βασιλέως καὶ οὐκ ἠρυ
θόμην· πολλὰ κατ' ἐμοῦ ἐσκευάσαντο·
ἀλλὰ πάντα διὰ φθόνον ἐποίησαν·
ἀλλὰ πάντως λυπῇ ἀδελφὲ κυριακὲ
ὅτι οἱ ἡμᾶς θορυβήσαντες, θεοῦ τῆς ἀγο
ρᾶς παρρησιάζομαι, καὶ πλῆθος αὐ
τοῖς ἀκολουθεῖ θορυφόρων; ἀλλὰ ὑπο
μνήσθητι τοῦ πλουσίου καὶ τοῦ λαζά
ρου· ποῖος μὲν τῷ νῦν αἰῶνι ἐθλίβη,
ποῖος δὲ ἀπόλαυσε· τί ἐκεῖνον ἔβλα
ψεν ἡ πορφύρα· οὐχὶ ὡς ἀθλητὴς καὶ νι
κητὴς εἰς τοὺς κόλπους τοῦ ἀβραὰμ ἀπῆ
χθη; τί δὲ ὠφέλησεν ἐκεῖνον ὁ πλοῦ
τος, τὸν μὲν πορφύρα καὶ βύσσῳ αἰσχυνό
μενον· ποῦ οἱ ῥαβδοῦχοι· ποῦ οἱ δορυ

φόροι· ποῦ οἱ χρυσοχάλινοι ἵπποι· ποῦ
οἱ παράσιτοι καὶ ἡ βασιλικὴ τράπεζα·
οὐχὶ ὡς λυστὴς δεδεμένος ἀπήγετο ἐν τῷ
μνήματι; γυμνὴν τὴν ψυχὴν ἐκ τοῦ κό-
σμου φόρων, καὶ κράζων κενῇ τῇ φω-
νῇ· πέρ ἀβραὰμ ἐλέησόν με, καὶ πέμ-
ψον λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δα-
κτύλου αὐτοῦ ὕδατος, καταψύξῃ μου
τὴν γλῶτταν, ὅτι πικρῶς ἀποτηγανίζο-
μαι; τί πρᾶ καλεῖς τὸν ἀβραὰμ οὗ τὸν
βίον οὐκ ἐμιμήσω· ἐκεῖνος πάντα ἄν-
θρωπον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐξένιζε, σὺ δὲ
ἑνὸς πτωχοῦ φροντίδα οὐκ ἐποιήσω·
οὐκ ἔστι πενθῆσαι καὶ κλαῦσαι, ὅτι ὁ το-
σοῦτον πλοῦτον ἔχων, σταγόνος ὕδατος
οὐ λαμβάνει; τῷ χειμῶνι οὐκ ἔσπειρεν
ἔλεος, ἦλθε τὸ θέρος, καὶ οὐκ ἐθέρισε· ὃ
τοῦτο τοῦ δεσπότου οἰκονομία, ὅτι ἐξ ἐ-
ναντίας ἐποίησε τὴν κόλασιν τοῖς ἀσε-
βέσι, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῖς δικαίοις·
ἵνα βλέποισιν ἀλλήλοις, καὶ ἀλλήλοις
γνωρίζοισι· ὃ γὰρ ἕκαστος τότε μάρτυς,
τὸν ἴδιον τύραννον ἐπιγνώσεται· ἐν οὐκ
ἐμὰ τὰ ῥήματα· ἄκουσον τῆς σοφίας
λεγούσης· τότε φησὶν ἐν πολλῇ παῤῥη-
σίᾳ σταθήσεται ὁ δίκαιος κατὰ πρόσω-
πον τῶν θλιψάντων αὐτόν· ὥς περ ὁ-
δοιπόρος ἐν καύματι περιπατῶν λιμί-
κα εὕρῃ καθαρὰν πηγὴν τῇ δίψῃ φλε-
γόμενος· ἢ ὥς περ τις λιμῷ συνεχόμε-
νος παρακάθηται μὲν τραπέζῃ ἐχούσῃ
διάφορα ἐδέσματα, παρά τινος δὲ δυ-
νατωτέρου κωλύεται, μὴ ἅψασθαι τῶν
ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ σφόδρα ἔχει τὴν
ὀδύνην καὶ τὴν κόλασιν· ὅτε διψῶν ὡς
μὴ δυνάμενος τὴν δίψαν κατασβέσαι·
καὶ ὁ πεινῶν ὡς κωλυόμενος ἀπολαῦ-
σαι τῶν ἐδεσμάτων, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ τῆς κρίσεως, βλέποισι τοὺς ἁγίους
εὐφραινομένους οἱ ἀσεβεῖς, καὶ τῆς βα-
σιλικῆς τραπέζης ἀπολαῦσαι οὐ δύναν-
ται· καὶ γὰρ ὁ θεὸς τὸν ἀδὰμ κολάσαι
βουλόμενος, ἐποίησεν αὐτὸν ἐξ ἐναν-
τίας τοῦ παραδείσου ἐργάζεσθαι τὴν γῆν,
ἵνα καθεκάστην ὁρῶν τὸ ποθεινὸν χωρίον
ὅθεν ἐξῆλθεν, ἔχει πάντοτε τὴν ὀδύ-
νην ἐν τῇ ψυχῇ· εἰ δὲ ἐν ὧδε ἀλλήλοις οὐ
συντύχωμεν, ἀλλ' ἐκεῖ οὐδεὶς ὁ κωλύσων
ἡμᾶς τότε μετ' ἀλλήλων διάγειν, ἀλλὰ
καὶ ὀψόμεθα τοὺς ἡμᾶς ἐξορίσαντας·
ὥς περ ὁ λάζαρος τὸν πλούσιον καὶ οἱ
μάρτυρες τοὺς τυράννους· μὴ οὖν ἀθύ-
μει ἀγαπητὲ, ἀλλὰ μνημόνευε τοῦ προ-
φήτου λέγοντος· μυκτηρισμὸν ἀνῶν,
μὴ φοβηθῆς· ὃ τοῦ φαυλισμοῦ αὐτῶν
μὴ λιττᾶσθαι· ὥς περ γὰρ ἔριον ὑπὸ
σητὸς, οὕτως βρωθήσεται· καταγόησον
δὲ τὸν δεσπότην, πῶς ἐκ τῶν σπαργά-
νων ἐδιώκετο, καὶ εἰς βαρβάρων γῆν ἀ-
περρίπτετο· ὁ κατέχων τὸν κόσμον,
τύπος λιμῖν γέγονε τοῦ μὴ ἐκκακεῖν ἐν
τοῖς πειρασμοῖς· ἀναμνήσθητι τοῦ πά-
θους τοῦ σρῦ· καὶ ὅσας ὕβρεις δι' ἡμᾶς ὑ-
πέστη· οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν σαμαρίτην ἐκά-
λουν· οἱ δὲ δαιμονῶντα καὶ ψευδοπρο-
φήτην· ἔλεγον γὰρ ὅτι ἰδοὺ ἄνθρωπος
φάγος καὶ οἰνοπότης, καὶ ἐν τῷ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·
τί δὲ ἤγαγον αὐτὸν τότε εἰς τὸ κρημνῆ-
σαι· ὢ τοῦ θαύματος καὶ εἰς τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ ἐνέπτυον· καὶ ῥαπίσματα
αὐτῷ ἐδίδουν· τί δὲ ὅτε καὶ χολὴν αὐ-
τῷ ἐπότιζον, καὶ καλάμω τὴν κεφα-
λὴν ἔτυπτον· καὶ χλαμύδα αὐτῷ πε-
ριετίθουν· καὶ ὅτε ἀκάνθαις αὐτὸν ἐστε-
φάνουν· καὶ προσέπιπτον ἐμπαίζον-
τες· καὶ πᾶν εἶδος αὐτῷ χλεύης ἐπά-
γοντες· καὶ ὅτε περιῆγον αὐτὸν οἱ αἱ-
μοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, ἐπὶ τὸ πάθος ἤγε-
το γυμνός· καὶ πάντες αὐτὸν κατέλι-
πον οἱ μαθηταί· καὶ ὁ μὲν αὐτὸν λιρνή-
σατο· ὁ δὲ παρέδωκεν· οἱ δὲ ἄλλοι ἐδρα-
πέτευσαν· καὶ μόνος εἱστήκει γυμνὸς ἐν
μέσῳ τῶν ὄχλων ἐκείνων· ἑορτὴ γὰρ
ἦν λι πάντας συνάγουσα τότε· καὶ ὡς
πονηρὸν ἐν μέσῳ κακούργων ἐστρῶσαν·
καὶ ἄταφος ἔκειτο ὅτε κατήνεγκαν αὐ-
τοὶ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ στροῦ· ἕως ὅτου τις αὐ-

τὸν

τὸν ἄξιον τόπον τοῦ, ἵνα θάψῃ αὐτόν· καὶ ὅτε ψόγον ποιμενὸν κατ' αὐτῆς ἀπεφήναντο, ὅτι οἱ μαθηταὶ αὐτῆς ἔκλεψαν αὐτὸν καὶ οὐκ ἀμέλει· ὑπομιμνήσκει δὲ πάλιν τοὺς ἀποστόλους, ὅτι πολλὰ κόλεμ ἐδιώκοντο, καὶ ἐν πόλεσι κατεκρύπτοντο, ἐ ὁ παῦλος παρά τινι πορφυροπώλιδι γυναικί· καὶ ὁ πέτρος παρὰ σίμωνι τῷ βυρσεῖ, ὅτι οὐκ εἶχον παῤῥησίαν παρὰ τοῖς πλουσίοις· ἀλλ' ὕστερον πολλὰ εὔκολα αὐτοῖς ἐγένοντο· οὕτω καὶ μῶν ἀδελφέ μή ἀθυμήσῃς· ἤκουσα δὲ καὶ τοῦδε τοῦ λιμένος ἀρσακίου ἐκείνου, ὃν ἐκάθισεν ἡ βασίλισσα θεοῦ τοῦ θεόμου, ὅτι ἔθλιψε τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς παρθένους μὴ δελιάσαντας αὐτῷ κοινωνῆσαι· πολλοὶ δὲ αὐτῶν διέμενε καὶ ἐν φυλακαῖς ἀπέθανον, ὁ γὰρ τότε καιρὸς τόχιμος ἐκεῖνος λύκος· ὁ ἐμὸς μὴν ἔχω ἐπισκόπου, μοναχὸς δὲ ὑπάρχω· ὡς γὰρ γυνὴ μοναλὶς ὁμοιάζεται ὅλοις τοῖς αἱρόσι αὐτῆς ἑτέρῳ σωματουμένη, οὕτω καὶ ἔτερος μοναχὸς ὄψιν· οὐσαρκὸς, ἀλλὰ πνεῦ· ζῶντος χάριτος ἥρπασε τὸν θεόμου μου· ταῦτά σοι ἀπεστείλαμεν ἐκ τοῦ κοιμητηρίου, ὅπου ἐκέλευσεν ἡ βασίλισσα ἡμᾶς ἀποθανεῖσθαι· πολλαὶ δὲ θλίψεις κατὰ τὴν ὁδὸν συνελήφησάν μοι ἀλλὰ τούτων οὐκ ἐφρόντισα· ὅτε δὲ ἤλθομεν ἐν τῇ χώρᾳ τῶν καππαδοκῶν, καὶ ἐν ταυροκαλικίᾳ, χοροὶ χοροὶ ὑπήντων ἡμῖν ἁγίων πρώτων· οὐ μὴν, ἀλλὰ ἐν πλήθος μεγαλόφωνον παρθένων· πηγαὶ δακρύων ἐκχέοντο, καὶ ἔκλαιον σφοδρῶς θεωρεῖν ἡμᾶς ἐν τῇ ἀποδείᾳ ἀποφερομένους, καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτούς· συνέφερεν ἵνα ὁ ἥλιος συσταλῇ, ἢ ἵνα τὸ σῶμα ἰωαννίου ἐσιώπησε· ταῦτά με ἐθορύβησαν ἐ ἔθλιψαν πλέον, ἐπεὶ δὲ ἔβλεπον πολλὰς κλαιούσας ὠδὲ ἐμοῦ· ὠδὲ δὲ τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅσα συνέβη μοι, φροντίδα οὐκ ἐποίησα· πάνυ δὲ ἡμᾶς ἐδεξιώσατο ὁ ἐπίσκοπος ταύτης τῆς πόλεως· καὶ πολλὰ ἀγάπην ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς, ὡς τε ἐδωκα τὸν ἴδιον καὶ εἰμὶ τὸν ὅρον ἐφυλάττομεν, ὃ τὸν θρόνον αὐτῆς παρεχώρησεν αὖ ἡμῖν· θέρμαι οὖν καὶ αὖθις ἀπορρίψω ὃ πέμθος τῆς ἀθυμίας σου· καὶ ὑπὸ ἡμῶν μνείαν ἔχε πρὸς τὸν θν :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία μαρκιανὴ ἡ βασίλισσα, ἡ ἐν τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις, καὶ κλαυδίμος ὁ ὅσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται· ϗ.

Ψῇ ιὼ βασίλισσαν μαρκιανὴν ἐκ βίου· χε βασιλὰς δέξαι βασιλέων· ϗ.
ψυχῆς ἰδὼν σῆς κάλλος ἐξηρημένον·
Ο ψυχεργὸς λαμβάνει σε κλαυδίμε·
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὅσιος πέτρος ὁ αἰγύπτιος εἰς βαθυγήρας ἐλθών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται· ϗ.

Ὡς ὡρίμως τις σῆτος ἐκ γήρως πέπτε·
Ο λιμὸν ταμείῳ συνκομίζει τῷ τάφῳ·
Ἡ ἐν τῷ κῷ πάσχα κατὰ τὸ σάββατον ϛ ἀπόκρεω, μνήμη τῶν κεκοιμημένων· ϗ, Ἃ μνημόνησον κύριε σμάτων μου μεκρῶν λόγε· Ψ ἀ χεῖρες μεκραὶ σπλάγχνα σου μὴ δήκνυμι· ὠδὴ ζ· ὁ εἱρμός·
Θ ὑ συγκατάβασιν, ὃ πῦρ ἰδέσθη ἐν βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ ἀναλλομένῳ ποθί· ὡς ἐν λιμνῶνι χορεύοντα ἔψαλλον· ὑλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἡμῶν :~

Η μὴν ἀπείραμβρος, ἡ μόνη ἄφθορος· χαῖρε θεόπαις ἁγία· ἡ παρθένος καὶ μήτηρ· ἡ παιδοτόκος, καὶ ἀπειρόγαμος· ὃ ξένον χαῖρε, καὶ φρικτὸν μυστήριον· χαῖρε ἀσέλωμ θρόνε· χαῖρε αὐτῶν χαρά :~
Ϛ κὼν πόλις ἔμψυχε· τοῦ βασιλέως τῶν βασιλέων χυ· τοῦδε ἧς ἐλαλήθη· δεδοξασμένα χαῖρε θεόνυμφε· χαῖρε ἡ κλίμαξ· δι' ἧς μεταβαίνομεν· πρὸς θεὸν ἀπὸ γῆς· ὃ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωὴν ἀναμὼν θεοφύτευτος, ὡσὼσης κῆπος θεοβλαστούργητος· αὐθεδείχθης παρθένε· ἀθανασίας αὐθος αὐθήσασα· διόσυμφώνως· ϗ χαῖρε σοι κραίνομεν· χαῖρε χαρᾶς χορηγέ· χαῖρε πανηγύλυκασμέ·

ὑπὸ·

Υπερ πάντα δέσποινα· ἐξ ἀπιμίας παθῶν με λύτρωσαι· ἵνα σοι χαρμοσύνως θ̄ χαῖρε κράζω· χαῖρε ἀχμείας πηγή· χαῖρε ταμεῖον, πάσης καθαρότητος· χαῖρε θρόνε θεοῦ, χαῖρε χωρίον χ̄ῡ:~

ἄλλος· Ο τοὺς παῖδας δροσίσας· ἀκριβῶς προεγνώσθης δεηγόρος· καὶ κοσμος ἀπιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμω· ἱμαρτηκότων ὅσιε· παρεπιτύχῃ τῇ μετανοίαν:~

Ως χρυσὸς ἐν καμίνῳ τῶν πειρασμῶν· πυρωθεὶς ἱσραὴλ οὐκέχωρεύθης· οὐκ ἀτελέχθης· δοκιμασθεὶς γὰρ ἔθρεξας ὑπερβάλλοντας τοὺς πόνους σου:~

Οὐκ ἐμάρκησας περὶ τὰς ἀγῶνας· οὐκ ἠχρύπνησας διωκάσας, οὐ περιέκρινας ἀδικίαν δικαιοσύνης ὅσιε· καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χάριτος ἀγρός:~ Χρ.

Χαῖρε κούφη μεφέλη χαῖρε πύλη· δι' ἧς μόνος διῆλθεν· ὁ θ̄ς ἡμῶν θκε· ἀφθόρως τόκω ἄπορος· ἐκ σοῦ ὁ ὑὸς σαρκωθεὶς οὐ γραπτός:~

ἄλλος· Ως πάλαι τοὺς ἀσεβεῖς· ἐμοῦν τῇ χείρᾳ σοφέ· ἀσυλήπτως σῴζομαι· φάσκομαι· τῶν δ' αὖ τῆς ξένον σε ποιεῖ· ἐκ τῆς βασιλίδος ἡ παλύτολμος γυνή· ξένη θείας χάριτος· ξενώσει χρηματίσασα, τῶν σοφῶν διδαγμάτων σου:~

Ἀλλ' ἐπαμήλλες ἡ δύς· ὡς ἥλιος μέφεσιν· ἀποκριβεὶς μέγιστε φωστήρ, καταφωσφόρων φωταυγία μυστική· τῶν χρυσῶν δογμάτων σου· τοὺς φωτιδέντας ἄπαλμπτας, ἱκαμμη χρυσόρμε:~

Δαίρωσι ταῖς ἐμαῖς, παλάμαις χρυσόρμε· πολυβολαῖς ἔνδυσε λαβεῖν· τὴν μυροφαγωγὸν ἐπαμήκοντα λαμπρῶς· φίλτερον ὡς χέριον· ἡ ἐκκλησία κράζῃ σοι, ἑορτάζουσα σήμερον:~ Χρ.

Ως μυστική τις λαβίς, τὸν αἰθέρα φόρουσα· τὸν μονοτὸν ἔρχη πρὸς μαόν· ὃν ὁ συμεὼν λαμπρυνθήσεται χερσί· πάλαι με δεξάμενος· καὶ τὰ τῆ πάθοις σύμβολα σωθέντευσι σαφέστατα:~

Καταβασία·

Ε τὸν ἐμπυρίδροσίσαντα παῖδας θεολογήσαντας· καὶ παρθένῳ ἀνερίτως ἐνοικήσαντα· θν̄ λόγον ὑμνοῦμεν· ἀσεβῶς μελωδοῦντάν· ἀλογητὸς ὁ θ̄ς ὁ τῶν πρώτων ἱ ὡδὴ ἡ· ὁ εἱρμός·

Υλογεῖτε παῖδες, τῆς τριάδος ἰσάριθμοι δημιουργὸν πρᾶθν̄ ὑμνεῖτε· τὸν συλλαβόντα λόγον· καὶ ὃν πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε ὃν πᾶσι ζωὴν παρέχον· πρᾶ ὑπεράγιον εἰς τοὺς αἰῶνας:~

Ἔσται ἐκρίζης· χαῖρε ῥάβδος βλαστήσασα· χαῖρε ἀποπίσεως ἀμήθφορεῦσα· ἄμηθος τὸν χν̄ ὡραῖον· χαῖρε πῶν ὄρος χαῖρε κατάσκιον· χαῖρε θυόρος ἐν ᾧ κατοικεῖν ὁ λόγος· ἀπάντων ἀνάπαυσις πρὸ τῶν αἰώνων:~

Ωδὴ ἡ σου ῥάβδω· κραταιᾶς ἀπιλήψεως· ὡς ὑλακτοῦντας κύνας· ὡς ὠρυομένους θῆρας· τὰ περικυκλοῦντα τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν ἀπροσόψῃ πάθη· θεϊκῶς με πολυορκοῦντα· ἵνα θ̄ χαῖρε σοι παρθένε κράζω:~

Ωραιώθης ὅλη· τὸν ὡραῖον ἐν κάλλεσιν· ὑπερυἱοὺς αὐτῶν χν̄ τεκοῦσα, ἡ ἐν γαμίαις ὡραία· διὸ σοι θ̄ χαῖρε κράζομεν χαρμοσύνως· χαῖρε θκέ, ἀγνὴ κεχαριτωμένη· χαῖρε τῆς κτίσεως ἐνδοξοτέρα· ἀπιλήπτον εἴδεμ, ὄρος πρίν ἀλατόμητον· θεογεννήτωρ χαῖρε θ̄ς οὐ ἐτμήθη ἀκρογωνιαῖος λίθος· χαῖρε θεοδόχε, ἀμήθεακοφόρε λαβίς· χαῖρε τῶν αὐλῶν ἀπέλων ἁγιωτέρα· χαῖρε τ̄ κτίσεως τιμιωτέρα·

ἄλλος· Οἱ θεορρήμονες παῖδες· θεορρήμων σου γλῶσσα ἐν τῷ κόσμω· ὡς πῦρ χρυσήλατος σάλπιγξ, θ̄ ὀπῶν ἀπηχήσασα· ἱσραὴλ κῶ· τὴν πλανίαν ἀπήλασεν:~

Ρουργὲ τῶν ἀῤῥήτων μυστηρίων· καὶ μυστικὸν τῶν ἄνω· καὶ τῆς τριάδος ὑπέρμαχε· ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὴν ποίμνιόν σου:~

Ως τῇ τριάδι λατρεύων ἱσραὴλ· καὶ τῷ κρῶ

Digitized by Google

χορῶ τῶν ἀγγέλων συναυλιζόμενος ὅσιε· ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σῴζειν τοὺς δούλους σου:~ Ἦχ. δ'.

Υπερφυῶς ἐν χαρᾷ σου συλλαβοῦσα· τὸν ἀγεώργητον βότρυν παρθενομήτορ ἐβλάστησας· ἐπαξίως οὖν σὲ μακαρίζομεν, ὦ χαῖρε σοὶ κράζομεν:~

Κανὼν τῆς ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Μελῳδοῖς ἀσεβείας σε πέρ· ὅσιε τὴν θρέψασαν ἐν φέρεσ ἐκκλησίαν· ἀσπορέμμονι ἐπταπλασίων, ἄρτον θείας χάριτος, ταύτην θρέπτα· γλεῦκος προχέων εἰς πόμα δέ· ὃ τῶν ἁμάρτων παμμάκαρ χρυσόρομε:~

Ἐκ πᾶσαν τὴν γῆν, ἐπεξῆλθε· πέρ σου ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔκφρων βασιλίς σε κατοδυρόμενον· τοπικῶς ὑπείληφεν ἀλλ' ἐψεύσθη· σὺ γάρ, ὡς γίγας ὑψίδρομος ὃ τοῖς κατόπτοις λάμπεις τῶν λόγων ταῖς ἀκτῖσιν:~

Ἀναπρωΐζει σήμερον· σύλλογος πιστῶν μετ' εὐφροσύνης ὑμνῳδῶν τὸν θεοκρίτου τῶν διδασκάλων· ἥκει γὰρ ἐφέστιος διαιθέμενος· πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον· ἧς ἐμφορηθῶμεν, γηθόμενοι πλουσίως:~ Ἦχος δ'.

Ὁρῶσε μυρίαι κλῆσεις· οἶδα σε δ' ἀποφάσεων· δεότητος τῇ φύσει· πῶς οὖν λόγε χερσὶ κατέσχες· ὃς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν· ἔφη συμεών· θεαμένη· σὴ ἀπόῤῥητον σου δεξαίζων δυναστείαν·

Κατάβασία·

Ἀγέκτω πυρὶ ἐμωλέγητον, οἱ θεοσεβείας προφεσῶτες μεσαίαι· τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηλέγητον, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· ἀλλογεῖτε ἀθέμιτα τοῖς ἔργα τῷ κῷ:~

Ὠδὴ θ'. Ὁ εἱρμός.

Φρίξατε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν καταπτήλῃ μέχρι καὶ σώματος· παραδόξως ἄνθρωπος γενόμενος· διὸ ἄχραντον, θεὸν οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν·

Ἰδού σε πᾶσαι γενεαί, μακαρίζουσι τὴν αἱματοκάθαρτον, ὡς προφητεύσασαν· θεοπρεπῆτορ ἐκ θεοῦ παῖ· καὶ ὡς τεκοῦσα τὴν χαρὰν, ὃ χαῖρε βοῶσί σοι· χαῖρε ζωῆς ἡσταυρέ· χαῖρε κρίνον ψυχικὸν μύλιβρύουσα:~

Ῥῆμα πρὸς δέσποινα ἀγνή, τῶν προπατόρων ἀδὰμ ὃ ὀλίσθημα· καὶ τῆς προμήτορος εὔας τὴν λύπην, εἰς χαρὰν ἔτρεψας· ὡς οὖν αἰτία τῆς χαρᾶς, ὃ χαῖρε βοῶμέν σοι· χαῖρε χαρὰ τῶν πιστῶν· χαῖρε τῶν χριστιανῶν ἀγαλλίαμα:~

Ἄξιον χαῖρε σοι βοᾶν· σὲ γὰρ ἐσιωδῶς ἡ ἀΐδιος· χαρὰ ἐσκίρτησε· παρθένε κόρη θεογεννήτεια· χαῖρε παράδεισε φρυφῆς· χαῖρε ἡ χρυσόρειθρος ἀθανασίας πηγή· χαῖρε μέκταρ ἀληθὲς ἡ προχέουσα:~

Ἡδύνει μου τὰ μέλη γλυκερῶς, τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος κατεφύμνησε· καὶ ἐκβοᾷ με· χαῖρε σοι κράζειν διὰ παντὸς καὶ βοᾶν· χαῖρε γαλήνιε λιμήν· χαῖρε ἡ πᾶσαν τὴν μοναῖν φαιδρύνουσα, γλυκασμὸν ἀθάλαβος θαλάσσα:~

Ἄλλος· Ὃν προεδηλώσατο·

Ἄλλος χρυσορρόας ἐφάνης παῖ χριστὲ πάτερ· τὸ χρυσοῦν γὰρ σῶμα· καὶ ἡ γλυκεῖά σου γλῶσσα· πλημμυροῦσι τὸν τῶν δογμάτων πλοῦτον· καὶ ψυχὰς εὐφραίνουσας καταρδεύουσιν:~

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν ἀδιάβατον πάτερ· τὴν γραφικὴν βατὴν καὶ πλάσιν ἀπειργάσω τῷ κόσμῳ· τῷ ἰδίῳ αἵματι πετάσας τὸ λόγου· καὶ προῆκας ἡμῖν ἄκλυστον ἐλάσαι τὸν μυστικόν:~

Ὑπὲρ τὴν ἀκενώτου πηγὴν αὐτλήσας τὰ ῥεῖθρα· ποταμοὺς δογμάτων τῇ ἐκκλησίᾳ προχέεις· ἐξ ὧν ἄπαντες οἱ διψῶντες αὐπλουμεν· μάματα χρυσόρειθρα χρυσόφωνε:~ Θεοτ.

Ἅπερ καινομέρμυ πυρὶ, καὶ μὴ φλεγομένην· προεώρα πάλαι μωσῆς· θεομῆτορ παρθένε· ἡ θεόδεκτον προσευπῶν σου γαστέρα· ὑποδεχομένην ὃ ἀνύφαντον πῦρ:~ Ἄλλος· Καινὸν ὃ θαῦμα·

Φατὸς ἀγγέλων, δῆμος προσφθέγμα-

ατων·

ἀποστόλων τε καὶ τῶν μαρτύρων θεῖας
χορείας· λιμὴν σωτηρίας κομιζόμενοι φαιδρῶς
κοινωνοῦντας· τῆς ἑορτῆς πανηγύρεως
καὶ τῶν ὑμνων τῶν σῶν· οἰκείαν ἡγούμενοι τὴν χάριν· πάντων γὰρ ἔφεις σὺ
σοὶ τὸν βίον ἀπομαζόμενος:~

Ἰδοὺ τῷ κόσμου ἔλαμψε τὸ φῶς· ὁ πανύψηλος σὺν ἅπτεται θεῖος πυρσός· τὸ γλυκύρρουν πέλαγος, τῶν θείων χαρίτων·
ἐμφορηθῶμεν δεῦτε τῷ φωτὶ ἀδελφοί· θαλφθῶμεν ἀρδεύσωμεν καρδίας· ἄσμασι πάντα, τὸν χρυσορρήμονα μεγαλυνόμενοι:~

Ὡς ὀβολοὺς σοι δύο τὴν ὠδήν· τῆς ἀπόρου μου καὶ θλιβερᾶς παμμάκαρ ψυχῆς·
ἀλαλῶν πάντοιων μὴ οἰκτρῶς χειμάζουσης· πόθου δὲ θείου πλούτου πεσσαγούσης αὐτῷ· χρηστότητος μίμημα τῆς
θείας· δέχοιο χάριν· ἀμπεχόμενόν με πλουσιόδωρον:~ Ἅπ.

Ῥαδίζω φέμω ἔφη συμεών· τὸν σαλπίζοντα τῇ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν
γῆν· κατέχων ῥωννύωμαι· σὴν τόκου παρθένε· τῆς τεθνεώσης σαρκὸς δ' ἀποπολυόμενος· χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβαινόντων· χαίρων κομίζω καὶ τοῖς σὺν ᾅδῃ λύτρον τὰ ἀγαπέλια:~

Καταβασία·

Ἐν νόμῳ σκιᾶς ἐγράμματι τύπον κατίδων
μυστικοί πατρός· πάντα ἄρσεν ὃ διανοίγον ἅγιον θεῷ· διὸ προτόκοιον λόγον·
τὸν ἀπαρχοῦ υἱόν· τεθοτοκούμενον μεσῖ· ἀπειράνδρως μεγαλυνόμεν:~

Ἑξαποτελέριον· Γυναῖκες ἀκουπάλλου πόλις πόλεων· πασῶν ἡ βασιλεύουσα· ὡς τὸν καλοῦσαν ποιμένος,
καὶ παμεγάρχου ὃ σκιώδης· ἀπολαβοῦσα σήμερον, τὸν σὲ καὶ κόσμον ἅπαντα,
ῥυθμίζοντος, καὶ σώζοντος· μελισταγοῦς χρυσορόου, καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις·

Θεῖον· ὁμοιον·

Φεικτὴ ἡ πανσθασία σου, μαρία θεοκύσμητε, καὶ φοβερά σου ἡ δόξα· πάσῃ τῇ γῇ θεῖ· εἰς σὲ γὰρ μιῶ καυχώμεθα·
σὲ καὶ μεσίτην ἔχομεν τάν, πρὸς τὸν υἱόν
καὶ κτίσην σου· τῇ ἀκοιμήτῳ πρεσβείᾳ·
τῇ σῇ σωθείημεν πάντες:~
Εἰς τοὺς αἴνους, ὃ πᾶσα πνοή· ἰσχὺν μεγάλ δ'· καὶ ψάλλομεν ἀχρεά, ἦχος δ'·

Ἔδωκας σημείωσιν·

Χρυσοῦν τὴν αὐγέστερον, τὰ ἱδρά σου δόγματα· πανεχόμενα πάντα σφε· πλεκτίζει χρυσόστομε, πεμομένας φρένας·
καὶ ἀποδιώκει, τῶν παθημάτων τὸν ἀχλύν· φιλαργυρείας πικρὸν χειμῶνα
τε· διόσε μακαρίζομεν· χρεωστικῶς καὶ τὴν κόμιν σου, τῶν λειψάνων σεβόμενα· ὡς πηγὴν ἁγιάσματος:~ ὅμοιον·

Ἅδικος τῆς ποίμνης σου, ἀπελαθεὶς πέρ ὅσιε· προσωμίλησας θλίψεσι· πικραῖς
ἀξιρείαις τε, σὺν αἷς ἠξώθης· μακαρίου
τέλοις, θεία γεγραῖος ἀθλητής· κατα-
παλαῖσαι τὸν πολυμήχανον· διὸ τῇ ἐπωμόδω σου, ἡ ἐκκλησία ἀγάλλεται·
ἣν χρυσῷ κατεκόσμησας, τῶν πανσόφων δογμάτων σου:~ ὅμοιον·

Φύλος ὁ πύρεμος· ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς μάσι· τῶν δογμάτων καταῤῥυτος· ὁμῶς
ὁ ὀμβρος, τῆς θεολογίας· ὃ παγχρυσον
φόμα· ἁμαρτωλῶν ἐγυμνῆς, τῆς μετανοίας κῆρυξ ὁ ἔμπλεος· φωστὴρ ὁ διαυγέστατος· ὁ ἐποπτικὸς ἀνθρωπος· ὁ μακάριος σήμερον, αὐγασμοῖσιν χρυσόστομος·

ὅμοιον·

Κόσμον ὡς βασιλέων· ἡ βασιλὶς ὃ σὺν
λείψανον· δεξαμένη χρυσόστομε· σὺν
τούτῳ σε μιμεῖται· καὶ ἐγκαυχωμένη,
σωτῆρι τοῖς σοῖς λόγοις τὴν οἰκουμένην σω-
καλεῖ· εἰς ἀφθονοπάλιν καὶ θείαν μέθεξιν· τῶν ἀφθόνων χαρίτων σου· με-
γαλοφώνως κραυγάζουσα· ἰῦ ὑπερύμνητε· σὺ εἶ δόξα τῶν δούλων σου:~

Δόξα· ἦχος δ'· γερμανοῦ·

Πέρ χρυσόστομε· ὡς ποταμὸς θεόῤῥυτος,
ἐκ τῆς ἐδὲμ μυστικῶς ἀρδόμενος· εἰς ἀ-
χὰς τέσσαρας διαθραμὼν σοῖς λόγοις τ'
γῆς τὰ πέρατα· πάντα πιστῶν κατήρδευσας τῇ παγχρύσῳ διδασκαλίᾳ σου·

διὸ

διὸ τὴν ἐπαθλοδοσίαν σοῦ τῶν θείων λειψάνων, ἡμῖν σαφῶς πολιτογραφήσαις· πρεσβεύοις σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἱκετεύομεν, τῶν ἀνυμνούντων σε· καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ· καὶ τῶν ἐπαθλοδοσιῶν σε δούλοις σοις, φύλακα πρόβλογημένη θεοτόκε· ἵνα σε δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν· Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις· Εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ νόμου· ᾠδὴ γ· καὶ ς·

Ἦχος δ· Ἀπὸ νεότητός μου πολλάκις με πολεμοῦσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Ὁμοίως καὶ ἡμεῖς ἐκ νεότητος ἡμῶν, πολλοῖς πειρασμοῖς περιπεσόντες, ἀλλὰ μὴ ἡμᾶς νικήσωσιν, ἐπικαλούμεθα.

Ἀπὸ νεότητός μου πολλάκις με πολεμοῦσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Ἐκ νεότητός μου πολλοὶ πολεμοῦσί με· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Ἐκ νεότητός μου πολλοὶ πολεμοῦσί με· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Δόξα· ἦχος δ· Ἀπὸ νεότητός μου πολλάκις με πολεμοῦσιν· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Ἐκ νεότητός μου πολλοὶ πολεμοῦσί με· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

Καὶ νῦν· Θεοτοκίον· Ἐκ νεότητός μου πολλοὶ πολεμοῦσί με· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ἐκ νεότητός μου, ἀλλὰ μὴ ἐμὲ νικήσωσιν.

θῶ· σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ καμόμεν, τῆς ὀκτωήχου, καὶ τῆ ἁγίου εἰς ς'. οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Ἐφραὶμ χεραίρω, τὸν γοητὸν ἀφεσέτην· ὦά· ἦχος β'· Ὡς οὐ ἱλπείρω·

Ὑφραμτικῶ ἐπομβεία σῶν προσευχῶν· τὴν ψυχήν μου ἀρδευσον· ξηραυθεῖσαν τῷ ἀυχμῶ· τῶν παλῶν καὶ λόγον μοι τὴν σὴν· ἀφημοιῶτι ἑορτὴν παμμάκαρ ἔμπνευσον :~

Φῶς γοητὸν ἀπαστράψας φωτικός· αἰεδείχθης ἥλιος· φεγγοβόλοις ἀρεταῖς· Σὺ δογμάτων κάλλεσιν ἐφραὶμ· καταυγάζων τῶν πιστῶν ἅπαν Σ πλήρωμα· εἴθροις δακρύων τὴν φλόγα τὴν τῶν παλῶν· κατασβέσας γέγονας· σκεῦος τίμιον ἐφραὶμ· τῆ ἁγίου πνς πηγάς· ἀναβλύζων διδαχῶν θεομακάριστε :~

Ἁγ. Διαφόρως τὸν λόγον ἐν τῇ χαρᾷ· δεξάμενη τέτοκας· τὸν λυπούμενον φθορᾶς, τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας αἰεί· μητροπάρθενε σεμνή, πύλη τ' ὄντως ζωῆς·

ὠδὴ γ'· Οὐκ ἔστιν ἅγιος·

Ἰλύος πάσης ἐμπαθοῦς· σεαυτὸν ἐκαθάρας· αἰεδείχθης δοχεῖον, ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς· καὶ σκεῦος χωρητικόν, χαρισμάτων τῆ ἁγίου πνς :~

Μὴ δ' ὅλως ὕπνον ὀφθαλμοῖς· δεδωκώς οἶκος ὤφθης· τῆς ἁγίας τειάδος· καὶ σοφίας ἡσαυρὸς, τὸν κόσμον κατα πλουτῶν χρυσαυγέσι, δόγμασι μακάριε :~

Γ μνοείζει ἄλλον σε χῦ· Ἰ σε τὴ ἐκκλησία, χρυσορρόαν ἀφεσέτην, πελαγίζοντα σοφῶν· δογμάτων ἐπῤῥοαῖς, Σ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταρδεύοντας :~ Ἁγ.

Μ δύο φύσεσιν ὁ εἷς, τῆς ἁγίας τειάδος, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς· ἀφῆλθε τοὺς ἐξ ἀδὰμ, διασώζων τὸ πλάσμα χρηστότητι :~ ὁ εἱρμός·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, κέ ὁ θς μου· ὁ ὑψώσας Σ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαλέ· καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου :~ καὶ, ἦχος β' ἀ·

Τὸν σωσαύαρχον λόγον·

Τὸν θησαυρὸν τῆς σοφίας τῶν μυστηρίων χῦ· τὸν κραταιὸν τὸν θεῖον τῆς καταλύσεως· ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ, ἐν τῇ μνήμη αὐτῶν· φορωμύμως γὰρ αἰεί, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, ἀφραίμ ἔπεσι θείοις· ἐφραὶμ ὡς πράκτωρ καὶ μύστης τῶν τῆ κῶ ἀποκαλύψεων :~

Δόξα Σ αὐτό· καὶ νῦν, Ἁγ· ὅμοιον·

Ἑρμὴ σεσοφισμένε καὶ ἀσεσυμάχητος· ἐλπὶς ἱ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος· τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμήν, τῶν σεσαρκωμένων σοι ἀειπάρθενε ἀγνή· τὸν υἱόν σου Σ θν, ἱκέτευε σωθῆναι ἀπελθόντας· ἐρρύσθαι δοθῆναι τῷ κόσμῳ, Σ μέγα ἔλεος·

Ἁγ· ὅμοιον·

Ὦ χρῶτῆ υἱοῦ σου θεοχαρίτωτε· τῶν εἰδώλων ἱ πλανὴ πᾶσα κατήργηται· Σ τῶν δαιμόνων ἱ ἰσχὺς κατεπάτηται· διὰ τοῦτο οἱ πιστοὶ κατα χρέος σε ἀεί, ὑμνοῦμεν καὶ ἀνυμνοῦμεν· καὶ θεόν κυρίως ὁμολογοῦντάν σε μεγαλύνομεν·

ὠδὴ δ'· χς μου δύναμις·

Ῥημάτων δυνάμις, τῶν σῶν διέδραμεν· Σωτὴρ τὰ πάντα τὸν κόσμον ὑποποιῶν· φέγγει τὰ πειθώσεως· τὴν ἀνελευσίαν τῶν ψυχῶν· ἐκδιώκουσα μακάριε :~

Ἁμέμπτως ἤνυσας, τὸν βίον διάκρισιν· σεαυτὸν ἀποπλυνάς Σ τῆ κρίσει· πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν, καθιερῶν λόγοις σοφοῖς, θεοφαίτωρ ἀξιάγαστε :~

Ἰδών σου κε τῆς ταπειμώσεως, Σ τὸν δόξον ὕψος ὑποποιόν· λόγον σοι χαρίζεται· διὸ αἱρέσεων δεινά· τετραπέμπωται ὑβρίσματα :~

Ῥωσθεὶς τῇ χάριτι τῶν παθῶν κρατορος· πρὸς ἀρχὰς παρετάξω δαιμονικάς· πέρ καὶ μεμίκησας· ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσωπῶν, τῶν θερμῶς αἰνούντων σε· Ὡ θεῖον τέμενος, ὡς ὄρος ἅγιον· ὡς πηγὴ ἀφθαρσίας, ὡς ἐκλεκτὴ· μόνῃ χρηματίσασαν· τῷ πλασουργῷ ἡμῶν θῶ, τὴν παρθένον μακαρίσωμεν :~

Ἁγ.

ὠδὴ ε'· Ψῶ θείω φέγγει σου·

Ταῖς τῶν δακρύων ἐπῤῥοαῖς· Σ τῶν ἡδυ-

μῶν

νῶν ὁλοσχερῶς· πάτερ ἐξήραμας πέ-
λαγος· καὶ τῇ ἀναβλύσει τῶν διδα-
γμάτων σου· αἱρέσεων χειμάῤῥοις μά-
καρ κατέκλυσας :~

Ο νοῦς σου νεύσει τῇ πρὸς θν· πέρ λαμ-
πρυνόμενος ἐφραίμ· θεοειδὴς ὅλος γέ-
γονεν· ἔσοπτρον καθάπερ τοῦ θείου
πνεύματος· αὔλοις τὰς ἐμφάσεις ὑ-
ποδεχόμενος :~

Ναὸς ἐγένου χωρητικὸς, πέρ τῆς τριάδος
ἀληθῶς· πεποικιλμένος τῇ χάριτι, Ϛ
τῇ διαυγίᾳ τῶν καθαρῶν ἀρετῶν· Ϛ τῇ
τῶν διδαγμάτων ἀκεραιότητι :~ Ϡ.

Νεκρόν με ἔδειξεν ἐν ἐδέμ· γεῦσις ἡ τοῦ
ξύλου πονηρά· ὑποβολῇ τῇ τοῦ ὄφε-
ως· σὺ δὲ ζωοδότην χν κυήσασα· ἐ-
ζώωσάς με μόνη θεοχαρίτωτε :~
ὠδὴ ϛ'· Ψοῦ βίου τὴν θάλασσαν·

Οὐ ψάμμον θεμέλιον, ἀλλὰ πίστιν ἀῤῥα-
γῆ· ὁ θεοφόρος θέμενος· ταῖς τοῦ ἐ-
χθροῦ πανταίαις Ϛπιβουλαῖς· ἀκλό-
νητος ἔμεινεν· ἀηττήτω δυνάμει κυ-
βερνώμενος :~

Ηγλῶσσα σου κάλαμος· ὀξυγράφου ἀ-
ληθῶς· ὡς γραμματέως γέγονεν· ὑ-
φηγουμένη γνῶσιν πανευσεβῆ· πλα-
ξὶν ἐγχαράττουσα· καρδιῶν πάτερ νό-
μον τὸν τοῦ πνεύματος :~

Τὸ σῶν οἱ ἐκπλέοντες· τῶν δογμάτων
γαληνὸν, ἐφραὶμ θεόφρον πέλαγος·
τρικυμιῶν λυτροῦνται ψυχοβλαβῶν·
καὶ ζάλης αἱρέσεων· ἀνανεύοντες πί-
στει διασώζονται :~ Ϡ.

Ο πάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ὡς θς, καὶ
ὁρωμένης κτίσεως· σωματωθεὶς προ-
ῆλθεν ἐκ σῆς γαστρός· τηρήσας σε ἄφ-
θορον· ὥς πρὸ ἧς πρὸ τοῦ τόκου θεο-
νύμφευτε :~ ὁ εἱρμός·

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην κα-
θορῶν· τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι·
τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών·
βοῶ σοι ἀνάγαγε· ἐκφθορᾶς τὴν ζωήν
μου πολυέλεε :~
κοντάκιον· ἦχ β'· Ψὰ ἄνω ζητῶν·

Τὴν ὥραν ἀεὶ, προβλέπων τῆς ἐτάσε-
ως· ἐθρήνεις πικρῶς, ἐφραὶμ ὡς φιλή-
συχος· πρακτικὸς δὲ γέγονας ἐν τοῖς ἔρ-
γοις διδάσκαλος ὅσιε· ὅθεν πέρ παγ-
κόσμιε, ῥαθύμοις ἐγείρεις πρὸς μετά-
νοιαν :~ ὁ οἶκος·

Ιχνηλατεῖν βουλόμενος πέρ, τοῦ προ-
δρόμου τοῦ τρίβοις· ἐκ τοῦ κόσμου μόνος
αὐτὸς ἀπάρας εἰς ἔρημον κατώκησας·
βλέπων σε οὖν οὕτως βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς
τὸν δίκαιον· γυναῖον πάνυ ἀναιδὲς
κατὰ σοῦ διεγείρει· οἰόμενος διὰ τοῦ ἀρ-
χαίου ὅπλου, τὴν σὴν καταβαλεῖν ἀν-
δρειότητα, καὶ τὴν ἁγνείαν μολύνειν
σου ἵνα μὴ ἐν τοῖς λόγοις Ϛ ἔργοις σου,
ῥαθύμοις ἐγείρης πρὸς μετάνοιαν :~
Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κ η· μνήμη τοῦ ὁσίου
πρς ἡμῶν ἐφραὶμ τοῦ σύρου· ϛ.
Ηκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς ἦν οὐκ ἔ-
γνω· Ϛφραὶμ ἄνω καλοῦσαν ὁ γλῶσ-
σαν σύρος· Ϛἰκάδι ὀγδοάτη νόες ἐ-
φραὶμ θυμὸν ἀπηύρων·

Ο ὗτος γέγονεν ἐξ ἀνατολῶν, σύρος δὲ γέ-
νος· ἐκ προγόνων τὴν εὐσέβειαν διδα-
χθεὶς, ἐν τοῖς χρόνοις θεοδοσίου τοῦ με-
γάλου· ἡσπάσατο δὲ ἐξ ἀρχῆς τὸν μο-
ναδικὸν βίον· ὦ λέγεται θεόθεν ἐκχυ-
θῆναι χάρις· δι' ἧς πάσης καταμύξεως
πλεῖστα συγγράμματα ἐκτεθεικὼς, πολ-
λοὺς πρὸς ἀρετὴν καθοδήγησε· Ϛ τύ-
πος τῆς ἐφεξῆς ἀσκητικοῖς γέγονεν ἀ-
ρετῆς· τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ συνάξις ἐν
τῷ μαρτυρίῳ τῆς ἁγίας ἀκυλίνης ἐν τῇ
φιλοξένῳ, πλησίον τοῦ φόρου :~
Ψῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πρς ἡ-
μῶν παλλαδίου· ϛ.
Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν σκιρτημά-
των· Ϛκιρτὰ παρ' αὐτῷ παλλάδιος
τῷ πόλῳ·

Ο ὗτος ὁ μακάριος, ἐν ὄρει τινὶ οἰκίσκον
βραχὺν δειμάμενος, ἐν τούτῳ ἑαυτὸν
καθεῖρξε· ἀγρυπνία δὲ ἐς διηνεκεῖ προ-
σευχῇ καὶ νηστεία τὸν ἑαυτοῦ βίον κα-
τακοσμήσας, θαυμάτων χάριν θεό-

ω θεν

λην ἄλαβεν· ἐμπόρου γάρ τινος χρυσίου ἐπιφερομένου πολύ, καὶ τοῦτο αὐθροφόρου τινὸς αἰρετέλους, παρὰ τὴν θύραν τῆς κέλλης παρέρριφεν· ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο καὶ φαμόρων ὃ πρᾶγμα ἦν, πάντας ἀθύμους τὸν ὅσιον τῆς τοῦ ἐμπόρου σφαγῆς εἶσε πρέσβους τε· πολλοὶ χηθεὶς οὖν ὑπὸ τῆς τοσαύτης πληθύος, παρεσκύασε τὸ, καὶ τὸν μεκρὸν αἰρέσιμεν· ὁ δὲ αἰρασάς, τὸν φονέα ὑπέδυξε· καὶ τὸν ὅσιον τῆς μίσεις αἰμέτοχον εἶπεν εἶναι· ἀ τοῦτο δὲ μόνον, ἀλλὰ ἕτερα πλείστα ὁ ὅσιος πεποιηκὼς, καὶ θεῷ πλεῖον θαυμαζόμενος θεῷ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων, ἐν εἰρήνη παρὰ τὸν θν̄ μεταβέβηκεν· ἀξιομνημόνευτα συγγράμματα τῇ ἐκκλησίᾳ καταλελοιπὼς, εἰς τὴν τῶν ἐντυγχανόντων ὠφέλειαν·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆ ὁσίου πρεσβυτέρου, ἰακώβου τοῦ ἀσκητοῦ. ϛ̄.

Ὁ πλὲ σαρκὸς, ὡς τῶν ἔκτιος πάλαι· Ο σαρκὸς ἰάκωβος οὐχ ἁλοῦς πάλαι·

Οὗτος ὁ ὅσιος τοῖς πᾶσιν ἀκατανάλωτος βιωτικοῖς, ἔθρεψεν ἐν τῇ μονῇ ἔτη πεντεκαίδεκα, πλησίον κώμης τινὸς καλουμένης πορφυρίου· πᾶσαν ἄσκησιν μεταδιώκων· τούτῳ ποτὲ τῷ ὁσίῳ γυναῖόν τι ἑταιρικὸν ὑπὸ τινων ἀκρολάτων ὑποβληθὲν, αἰδοῖς τε ἐπιπιθῆσαι εἰς ἀσέλγειαν ἔπεκαλεῖτο· ὃς, τούτῃ τῷ γυναίῳ τῇ μέλλουσα τυχὸν ὑποκρίνασθαι τὴν τιμωρίαν, τῷ χῷ προσάγει μεταγνόντι· ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς διαφεύγει τοῦ πονηροῦ τὰς ἐμέδρας, σωθὲν καὶ τῆ τοῦ μεγάλου πρωτοπαστῶν τοῦ πέτρου, ἵνα ὑποτύπωσις γένηται πᾶσι τοῖς ἁμαρτάνουσι· καὶ ὁδηγὸς πρὸς μετάνοιαν· αὐτὴν γάρ τις τῶν ἐμοὶ ξένων, θυγάτριον ὑποδαίμονος ἐμοχλούμενον ἔχων, τῷ ὁσίῳ πρὸς αὐτῆ λέγοντι προσεύχεσθαι· ὃς αἰξάμενος παρὰ χρῆμα τῆ δαίμονος ἐλάσθη τοῦτο· φοβηθέντες δὲ τῆ πατρὸς, μήποτε πάλιν ὁ δαίμων ἐμοχλήσει τῇ κόρῃ, αὐτίκα σὺν αὐτῇ φῶ κομιδῇ μέω, πρὸς τῷ σπηλαίῳ τῆ μοναχοῦ καταλιμπάνει· ἥκων δὲ ὁ μοναχὸς ἐπιθυμίας γενόμενος, φῶ τῆ σώματος, διαφθείρει τὴν κόρην· εἶτα τί γίνεται ἵνα μὴ ἔκφορος ἡ μεσαρὰ πράξις γένηται, κτείνει μὴ τὴν γυναῖκα, κτείνει δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν· τὰ δὲ σώματα, ἐν τῷ παραῤῥέοντι ποταμῷ πρὸς πρίστωσι· ὡς δὲ τὰ τελῶς τῆς ἑαυτῆ σωτηρίας ἀπέγνω, ὥρμησεν εἰς τὸν κόσμον ἀπελθεῖν· ὅθεν ἀπόμοτος αὐτῆ κατὰ τὴν ὁδὸν, συνιώτησεν αὐτῷ μοναχός τις τῶν ἀλαβῶν, οὗ ταῖς παραινέσεσιν ὁ ὅσιος εἷς, ἑαυτὸν εἰς τάφον ἐμέβαλε· πᾶσαν σκληραγωγίαν ὑπομένων· ἀνχμοῦ δέ ποτε κατὰ τὴν χώραν γενομένου, τῷ ἐπισκόπῳ τῆς πόλεως ὁ θς̄ ἐπισκίστῃ, ὡς ἐμὲ ἰάκωβος ὁ εἰς τὸ τάφον ὢν προσεύξηται, ὁ ἀνχμὸς οὐ λυθήσεται· τοῦτο δὴ πρὸς αὐτὸν πέμψας παραγενόμενος ὁ ἐπίσκοπος, καὶ πολλὰ παρακαλέσας· ἐπεὶ πεισθεὶς προσεύξατο ὁ μακάριος, ὄμβρος κατέῤῥευσε πολύς, ὥστε τὴν γῆν ἐμέθυσεν· ἐμπεῖλεν χρησὸς λαβὼν τὰς ἐλπίδας ὁ ὅσιος, τεκμήριον μέγιστον τὴν τῶν ὄμβρων φορὰν ἐγκώς, προσέβησε τῇ σκληραγωγίᾳ, σκληραγωγίαν· καὶ ταῖς διάκρισι, θύκρυα· καὶ οὕτως ἐν πολιτείᾳ καλῇ, ἐπὶ πᾶ αὐτῆ τῇ θῇ παρέθετο·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ αἱ ἅγιαι δύο μάρτυρες, μήτηρ καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελφοῦνται· ϛ̄.

Ψῇ παιδὶ συγκλίνασα μῆτηρ τὸν κάμον, ξίφῃ συνεξέπεμψε τῷ θυγατρείῳ·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἁγία χάρις τοὺς πόδας ἐκκοπεῖσα τελειοῦται· ϛ̄.

Ἡ ὁδὸς χάρις τμηθεῖσα πρὸς θν̄ φέρει· Ψοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συμμετρῶν πόδας·

τῇ

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἐν τῷ κατὰ παῖχα κυριακῇ τῆς ἀποκρέω, ὅτε μνήμην ἄγομεν τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ χυ· ϛι·

Ὅτε κρίνων γῆν ὁ κριτὴς ἐκάθητο· Ψῆφος δεῦτε φωνῆς, ἄξιον κἀμὲ κρίνοις· ὠδὴ ζ· Ἐρεσσόβολον μὴν τὸν κάμηλον· Ἡ ομολέτης μοναζόντων ἀκριβέστατος· ὢ φῆμις σεβασμιώτατε· ὑπαλείπτης τε, τοὺς ἐχθρῶν ψαλτῳδιῶν συμπλοκάς· διὸ σου τιμῶμεν τὸ σεπτὸν καὶ ἱερὸν σῶμα γῆς περ μνημόσυνον :~

Ε ναρμόνιον τὸ πνεῦμα τοῦ ἀοιδίμε, ὄργανον ἐχρημάτισας, ὑπηχούμενον, ταῖς ἀεὶ τῶν ἑκάστοτε πνοαῖς· καὶ μέλος σωτήριον ἡμῖν τῆς μεταγοίας μελῳδοῦν, τοῖς ἀεὶ μνημονεύουσι σε :~ Ἅγ.

Υ ψωθὴς λόγον σου ἡ σύλληψις δεόμενον φθορᾶς· λόγον γὰρ λόγον τέτοκας· τὸν ῥυσάμενον, ἀλογίας ψαλτὰς τοὺς βροτούς· Σὺ λόγον παρέχου τὰ βοᾶν· ἀλογιστὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πρώτων ἡμῶν :~

ὠδὴ η· Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις·

Φ ωτοφόρος ὡς ἄλλος ἐδείχθης ἥλιος· διὰ δαγμάτων ἀκτῖνας πέμπων τοῖς πέρασι· σκότος ἀφείς, ἐκμειούσας μανίας· πάσης ἁμαρτίας, φωτὶ τῆς μετανοίας :~

Ρ εύθρους θείων δογμάτων τροχηλάτου μέμνος· ποταμὸς ὡς δὲ ἄλλην ἐδέμνου πορεύσαι, πρόσωπον τῆς γῆς, καταρδεύων διεσπέρσε· καὶ τῆς ἀσεβείας ζιζάνια συμπνίγων :~ Ἅγ.

Σ λήθῃ θεὸν ὁμολογοῦντάν σε· τὸ ἀλλέλου δ' χαῖρε πίστει βοῶμέν σοι· μόνῃ τιμῇ χαρέντα, θεὸν γῆς γὰρ ἐκύησας· κεχαριτωμένη ἀεὶ ἀλογημένη :~

Ο εἱρμός·

Ε ρεσσόβολον μὲν τὸν κάμηλον, εἰρήκασι τὸ ἄγγελος τοῖς ὁσίοις παισί· τοὺς χαλδαίοις δὲ, καταφλέγον πρόσταγμα θεοῦ· τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· ἀλογιστὸς εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν :~

ὠδὴ θ'· Θεῷ αἰνοῖς ἰδεῖν·

Ρ ωσθεὶς ἀγάπη τοῦ παντοκράτορος· ὃν λογισάμενος τὸν βίον θρησκευμάτων διετέλεσας, ἐκ βοὸς μετ' ἐκ πλήξεως ὅσιε· αἷμά τε κύματά σου σὲρ τῆς χάριτος· ταύτην μοι πλουσίως σωτηρῶν ἐν τῇ μελλούσῃ ζωῇ :~

Η δὺς ὁ λόγος, σου καταμύξεως· παρεκτικὸς, καὶ πλήρης φωτισμοῦ τοῖς προσφρέχοισι, θεοφόρε ἐφραὶμ ἀξιάγαστε, ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος, πάσαις κοσμούμενος· ταῖς θεοφεπέσιν ἀρεταῖς καὶ λαμπρυνόμενος :~

Η αὸς τὸ πνεῦμα τοῦ ἐχρημάτισας, καὶ ποταμός· μαμάτων ζωηρρύτων κληρούμενος· ἐκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος· ἔρεισμα μοναζόντων, ῥεῖθρον ἀέναον· θείας καταμύξεως ἐφραὶμ ἀξιοθαύμαστε :~ Θεῖον·

Η οεῖν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος· Σὺ γὰρ μοῦνος τὸ τόκου σου παρθένε μυστήριον· ὁ θεὸς γὰρ σκιρτώσας ἐν μέσῳ σου· κλεῖθρα τῆς παρθενίας οὐ παρεσάλευσε· μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς· ὁ ἀκατάληπτος :~ Εἱρμός·

Θ ῦ αἰνοῖς ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ ἐβόησε πρὸς βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνομεν· σωτῆρ ὀϊκείαις φρασίαις, σὲ μακαρίζομεν :~

Ω ς ποταμὸς ὑπάρχεις· ῥεῖθρα χρυσόῤῥυτα βρύων· Σὺ τοὺς λαοὺς διεχείρωσας τῆς μεταγοίας πρὸς τεῖχος· χῦ ἱκέτευε πέρ· ἐφραὶμ σωθῆναι τὸν κόσμον :~

Θεῖον· Ὅμοιον·

Ε λπὶς ἀπελπισμένων· καταφυγὴ χειμαζομένων· παμύμνητε θεοτόκε· τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ, ἐκ πάσης θλίψεως ῥῦσαι· τοὺς σοὺς ἀναξίους σου δούλους :~

Εἰς τὸν ἦχον ἧχος τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος β'· κυριακοῦ·

Ω ς τῶν φοινίκων δαυϊτικῶς θαλλήσας· ὅσιε πέρ· τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας ἐν τῇ μαχαίρᾳ ἐφραὶμ· τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν ἐξήρανας, δι'

ἐγκρατείας, ὅρκαμον αἰεδείχνις τῦ ἀ-
γίου πνεύματος· τῦ γροῦ δ' ὅπλον ἀ-
μαλαβών· χῖ ἀπαύστως δυσώπει ὑ-
πὲρ ἡμῶν· τῶν ἐπιτελούντων τὴν
πανέορτον μνήμην σου:~ Ὁμοῖον.

Ὅτε ἐκ τῦ ξύλου σε νεκρόν·

Παύτων θλιβομένων ἰ χαρεί· καὶ ἀδι-
κουμένων προστάτις, καὶ πενομένων
πλοῦτε, ξένων τὲ παράκλησις· χειμα-
ζομένων λιμήν· ἀδεκτούντων ἐπίσκε-
ψις· καταπονουμένων, σκέπη καὶ
ἀντίληψις· καὶ βακτηρία τυφλῶν·
μήτηρ, τῦ θῦ τῦ ὑψίστου· σὺ ὑπάρχεις
ἀλλ' αἴτησαι τὸν εὐσπλαγχνον· δυσωπῦμεν σῶσον
καὶ τοὺς δούλους σου:~

Γροῦ. Ὅμοιον.

Ὑβρεις ὑπομείναντα πολλάς· καὶ σὺν
γροῦ ὑψωθέντα· τὸν τῦ πάντος ποιη-
τὴν· βλέψασα πανάχραντε· ἔσταν-
λέγουσα· ὑπόρυμνητε κε, ἰδὲ καὶ δεέ
μου· πῶς τιμήσαι θέλων σου, ὃ πλά-
σμα δέσποτα, φθορεις, σὺν σαρκὶ ἀτιμί-
αν· δόξα τῇ πολλῇ σὰ πλαγχνία· καὶ
συγκαταβάσει σου φιλανθρωπε:~

Ἰδιόμελον.

Ἰδιῶ τῷ αὐτῷ, κθ'. Ἱ ἀμαχομάχητῶν
λεγόντων· τῦ ἀγίε ἱερομάρτυρος ἱγνα-
τίου τῦ θεοφόρου· Εἰ: ὃ κε ἐκέκρα-
ξα· ἱστῶμεν φῶ ς'· φιλεσ· ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον σὺν μάρτυσιν·

Θεολόγων ἀκρότητας· γενναίοις διά-
δοχος· τοῖς ἐκείνων ἴχνεσιν ἱκολού-
θησας, αἷμα πολλῆς ἐξορμώμενος· καὶ δύ-
σεις φαινόμενος· καὶ φωτίζων ἅπα-
σας, τῦ σὺν θεου κηρύγματος· ἔνθα ποῦ
σοφε· ἐκ τῦ κόσμου μὲν ἔδυς, εἰς θῦ
δὲ, ἐξανέτειλας τῷ φέγει· κατεχεμ-
μένους τῆς χάριτος:~

Ἰδιόμελον.

Ἰδῶς ἐπεδόθη σου· τῇ σῇ πόλει τὰ λεί-
ψανα· θεοφόρε πανάσοφε· δι' ἀθλήσε-
ως· ἁγιαθέντα λαμπρότερον· ἐν χά-
ριτι φάλλομεν· τὴν ἐπανοδον ἡμῶν·
πανηγύρεως ἐκτέλεσον· ἀπειργάσα-
το· ἀθρόσυνος πλησιῶται· θεοπρέ-
που· θυμηδίας ἐμπιπλῶνται· τοὺς ἀ-
σεβῶς σε γεραίρεντας:~

Ἀναλάμψας ὡς ἥλιος· ἐπὶ τὰ πρέ-
τα τῦ κόσμου πέρατα κατεφαίδρυ-
νας· ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἀθλων σου·
θρόως περιγάμενος· ἐν συγγράφων
ἀληθῶς, ἀσεβείας διδάγματα· ὄθεν
λέγομεν· Χαῖρε πολυθεΐας ἀπάτη· χαῖρε τὰ
πάντα· διαρρέφουσα παμμάκαρ, ἀ-
διαλείπτως χαρᾶς:~

Ἑωθινὸν μὲν πρότερον· ἑωσφόρος ἰχνά-
πε· σὺν δυσμαῖς δὲ νύγασας φαεινότα-
τος· μισῶ δὲ τῶν θείων λαμπάδων σου·
σὺν τῇ ἐπανόδῳ τε· τὰς ἀκτῖνας ἐπὶ
γῆς, ἀφ' ἑαυτῶν ἐφήπλωσας· διὸ πρέ-
σβυς ἐκφθορᾶς καὶ κηδεύων· λυ-
τρωθείσαν, τοὺς σὺν πίστει ἐκτελοῦντας,
τὴν ἀγίαν σου μνήμην:~

Δόξα· ἦχος πλ. δ'.

Θεοφόρε ἱγνάτιε, τὸν σὸν ἔρωτα χῖ σὺ
γερμησάμενος· μαθὼν ἐκομίσω· τῆς ἱε-
ρουργίας τῦ ἀναστελίε τῦ χῦ· ὃ τελῶν
θύειν δι' αἵματος· διὸ, σῖτος γενόμενος
τῦ ἀθανάτου γεωργοῦ· διὸ δὲ τῶν θη-
είων ἐλέθης· ἐν ἄρτος ἡδὺς ἀνῳ τῷ κυ-
θείχνις· πρόσβαλε γὰρ ἡμῶν αἰθλη-
τὰ μακάριε:~ καὶ νῦν θεοτ.

Ὡ τῦ παραδόξου θαύματος·

Ὅσον μὲν ἐφάγητε δέσποινα· ἱ τὸν σω-
τῆρα χῦ· ἀπορρήτως κυήσασα· σὲ
γὰρ μόνῳ κέκτημαι, πρεσβείαν καὶ
ἄῤῥηκτον· τεῖχος ἐν σκέπην καὶ ἀγαλ-
λίαμα· καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν πα-
ράκλησιν· σὺ οὖν με λύπρωσαι· ἀπὸ
μήτου σκώληκος ἐν τῦ πυρός· τῦ διαιω
νίζοντος μὲν χῦ τῦ θυ:~

Γροῦ. Ὅμοιον.

Ἰδὸ ὁρώμενον δέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφ-
θαλμοῖς, καθορᾶται ὦ δέσποτα· ὁ συ-
νέχων ἅπασαν· κτίσιν ξύλῳ αἰωρῆ-
σαι· καὶ θαπτῦσαι ὁ πᾶσι μέμων ζω-
ὴν· ἱ θεὸς κλαίουσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώ-

ρακεν·

Digitized by Google

ερακεν· εἰμ ςρῶ ὑ̈ψούμενον τὸν ἀξ ἀυ-
τῆς ἀασύρως ἐκλάμψαντα θεὸν καὶ
ἄνθρωπον :~
Εἰς τὸν ἦχον ηχηρὸν τῆς ὀκτωήχου·
Δόξα· ἦχος β'·

Ω τῆς ςερρᾶς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς
ἀξιομακάριςε ἰγνάτιε· σὺ γὰρ πρὸς τ̄
ὄντως σὸν ἐρασθείς, αἰμένδοτον ἔχων τὸ
ἔφεσιν ἔλεγες· οὐκέτι ἐμοὶ πῦρ φυ-
λόϋλον· ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν καὶ λα-
λοῦν ἐν ἐμοί, ἔνδοθέν μοι λέγον, δεῦρο
πρὸς τὸν πρᾶ· ὅθεν θείῳ πνεύματι πῦρ
πολούμενος ἥρας ἱερέησας· κόσμου
σε δᾶπον χωρίσαι, ἐς πρὸς τὸν ποθού-
μενον παρακτήσασθαι χ̄ν̄· αὐτὸν ἱκέ-
τευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
καὶ νῦν θεοτ·

Α μαρτωλῶν τὰς δεήσεις πρόσδεχομένη
ἀχρή· καὶ θλιβομένων ςεναγμούς, μὴ
παρόρασα πρέσβευε, τῷ ἐξ ἀγνῶν λα-
γόνων σου· σωθῆναι ἡμᾶς παναγία
παρθένε :~ τρῳ̈·
Ψῶν οἰκείων ταγμάτων·

Ε ν τῷ τρῷ παρεςῶσα· τῷ σοῦ υ̱ἱοῦ καὶ
θεοῦ· καὶ τὸν μακροθυμίαν, τούτου ἀ-
ποσκοποῦσα· ἔλεγες θρηνοῦσα· μῆτ
ἀγνή· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον· τί
ταῦτα πάσχεις ἀδίκως λόγε θεοῦ· ἵνα
σώσῃς ὃ ἀνθρώπινον :~
Ἀπολυτίκιον· ἦχος δ'·

Κ αὶ τεκόντων μέτοχος, καὶ θεόνων διάδο-
χος· τῶν ἀποστόλων γενόμενος· τὸν
πρᾶξιν εὗρε θεσπίσας τῆς θεωρίας
ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀλη-
θείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίςει σὺν θλη-
σας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς ἰγνά-
τιε· πρέσβευε χ̄ῷ τῷ θεῷ· σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~
Εἰς τ̄ ὄρθρον, οἱ καμόντων τῆς ὀκτωήχου·
Ὁ τοῦ ἁγίου, εἰς ϛ'· οὗ ἡ ἀνάςασις· Ἰγνά-
τιον τ̄ θεοῦν σὺν ἄσμασιν ἀγείρατε μέλπω-
μεν ἅ· ἦχος δ'· θαλάσσης ὁ ῥοῦθραῖον·

Θ υσίας πρὸς ἀρετὴν τὸν βίον μου, φω-
τὶ καταύγασον, τῆς ἐνοικούσης, χάρι-
τος σὺν σοί· θεοφόρε ἰγνάτιε· Ὁ τῶν πα-
θῶν τὴν σύγχυσιν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις
διασκέδασον :~

Γ ἢ ὡς πορ γομιμοτέρα πέφυκας ἐκατο-
γεύουσα· καρποφορῶν τὸν ἀπόρον τῷ
χ̄ῷ· θεοφόρε ἰγνάτιε· τῷ τὰς ψυχὰς ἀ-
δεύοντι· τῇ ἐπομβρίᾳ τῆς τοῦ πνς̄ :~

Η οήσας προθύμως τὴν δύναμίν σου· ὁ ἀγε-
μὲς τ̄ ψυχῆς· ὁ τῶν παθῶν τὸς δεσπότης Ὁ
θς̄, θεοφόρε ἰγνάτιε· μαρμαρυγαῖς τῶν
πνς̄· θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν :~

Δ κτῖσι τῶν μοναστῶν λαμπόμενος· Ἰλλίου
πανόμορφε· αἰματοληῖς ἀξιώρμησας λαμ-
πρῶς· αἰθηρίους ὡς πορ ἥλιος· τὸν ζο-
φερὸν τῆς δύσεως, πορθμαυλίζων Ὁ
κηρύγματι :~ Ϛ̄.

Τ ειάδος τῆς ὑπερθέου πανάγιε, τ̄ ἔμα
τέτοκας· ἐκ σοῦ σαρκὶ φανέντα καθ'
ἡμᾶς· ἀθάνατα γεννήτορες, καὶ σωτη-
ρία πνς̄· τῶν παναγίαν θεομύμφευτε·
ᾠδὴ γ'· Εὐφραίνεται Χ̄ῶ σοί·

Ι άτρευσόν μου τ̄ νοῦν· κεκακωμένον τοῖς
ἐνύλοις πάθεσιν· τοῖς τῆς σαρκὸς ἰγνά-
τιε· μάρτυς τῷ χ̄ῷ πανοικίμε :~

Ο μόφρονά σε χ̄ς· τῶν ἀποστόλων ἐν-
δὸς τέθεικε· θείῳ φωτὶ λάμποντα· ἐν
ταῖς ἐκκλησίαις διδάσκαλον :~

Ν εκρούμενον διὰ σέ· τὸν χοοδότην κα-
θορῶν ἔδραμες· τὸν δι' αὐτὸν θάνατον,
πόθῳ ὑποσχῆναι ἰγνάτιε :~

Τ ὸν λόγον τὸν τῆς πνς̄, πανκαθαρθεῖσα
ὡσεμνὴ πνί· τ̄ λογικῆς φύσεως, ἐπ'
ἀνδρείαν γεγέννηκας :~ ὁ εἱρμός·

Ε ὐφραίνεται Χ̄ῶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου
χ̄ε κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κ̄ε, καὶ κα-
ταφυγὴ καὶ γερέωμα :~
κάθισμα· ἦχος γ'· θείας πίςεως·

Θ είῳ πνεύματι πεφωτισμένος· θεάσω
τύραννον ἐν παῤῥησίᾳ· ποιμαντικῶς με-
γαλοφρόνως κατήχυμας· καὶ ἐκπερά-
σας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος· πρὸς τὸν
λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας· πεῤ ὅ-
σιε χ̄ν̄ τὸν θν̄ ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡ-
μῖν τὸ μέγα ἔλεος :~

Digitized by Google

Δόξα δ' αὐτό· καὶ νῦν, θ'· ὅμοιον·

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρήσθη· σὰρξ γενόμενος, ἐν τῇ γαστρί σου· ἀλλὰ θ̄ς ἐν ἀνθρωπίσας με μένηκεν· ὁ μετὰ τόκον παρθένον μρᾶ σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον· μόνος κ̄ς· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε· δωρήσασθαι ἡμῖν δ' μέγα ἔλεος·

στρο̄ θ̄ι· ὅμοιον·

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς τοῦ λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομῶρ· ἐν στρῷ θεασαμένη κρεμάμενον· τὸν δ' ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα· μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου πῶς πάσχεις θέλων· ῥύσασθαι παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον:~

ὠδὴ δ'· Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα·

Ὁ θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως· τὸν γὰρ χν̄ ἐνδέδυται, διὰ πολιτείας· πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς· μαρτύρων στεῤῥότητα· πόθω τῶν στεφάνων εἰς δέξασθαι:~

Νενευρωμένος ἰγνάτιε τῇ δυνάμει· τοῦ ἐν στρῷ παγέντος, ὑπὲρ σοῦ θεοφόρε· θῆρας· καθηρέθησας· τοῦ κόσμου χωρίσαι σε, πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἔρωτα:~

Ἐρασθεὶς τῆς ὡραιότητος τοῦ δεσπότου· Ϛ πρὸς αὐτὸν τὴν ἔφεσιν· ἀνένδοτον ἔχων· τούτου τὰ παθήματα προθύμως ἐζήλωσας· μάρτυς θεοφόρε ἰγνάτιε:~

Ὡραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἱμάτων· ἀρχιερεὺς Ϛ χρίσματι, τῆς ἱερωσύνης· μάρτυς διαλάμπεις χῷ· κραυγάζων ἐν χάριτι· δόξα τῇ δυνάμει σου κ̄ε:~ θ̄ι·

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα θεία δυνάμει· δημιουργῶν γεγέννηται· ἐκ σοῦ θεομῶρ· κόσμον καταλάμπων φαιδρῶς, ἀκτῖσι θεότητος· καὶ θεογνωσίας λαμπρότησιν:~ ὠδὴ ε'· Εὐκέμου φῶς·

Νῦν πρόσωπον χῦ· καθορῶν σὺ πρὸς πρόσωπον· ἰγνάτιε τῶν ἐσόπτρων· ἀληθεία λυθέντων· ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι·

Ἐῖλκυσας φωτισμόν· ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος· ἰγνάτιε ταῖς ἀχράντοις σὲ χ̄ς γὰρ παλάμαις· κρατήσας καθηγίασεν:~

Νοῦν πνῖ θῦ· κεκτημένος λαμπόμενον· ἰγνάτιε θεογράφοις· ἐπιστέλλεις ὡς πλάκας, τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος:~

Ἀνωθέν σοι φωνήν· χαρμοσύνως ἐβόησεν· ὁ ἄγγελος θκ̄ε· τοῦ δεσπότου ἀφράστως μηνύων σοι τὴν σύλληψιν:~ θ'·

ὠδὴ ϛ'· Θύσωσοι μετὰ φωνῆς·

Σοφίας, ἑλληνικῆς διέλυσας δόγματα, τὴν ἐνυπόστατον ἔχων· τοῦ θῦ σοφίαν ἱερομύστα· καὶ μετ' ἤχου, δ' τῆς πλάνης μεσότειχον ἔλυσας:~

Μὴ παύσῃ, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου· καθ' ἱκετεύων παμμάκαρ· πειρασμῶν ῥυσθῆναι χαλεπωτάτων· καὶ κινδύνων, ἱερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος:~

Ἀνδρεία, καὶ φρονήσει διέπρεψας ὅσιε· δικαιοσύνης τε κάλλει· θεοφόρε μάρτυς καὶ σωφροσύνης· καὶ τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος:~ θ'·

Σὲ μόνην, τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑρέμενος· ὡς καθαρώτατον κρῖνον· καὶ κοιλάδων ἄνθος ὦ θεομῶρ· ὁ νυμφίος, ἐκ τῆς γαστρός σου λόγος προέρχεται:~

Ὁ εἱρμός·

Θύσωσοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κ̄ε· ἡ ἐκκλησία βοᾶσοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τ' πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι:~

Κοντάκιον· ἦχ δ'· Ἐπεφάνης σήμε·

Ἐξ ἑώας σήμερον δ' ἐξανατείλας· καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν καταλαμπρύνας διδαχαῖς· τῷ μαρτυρίῳ κεκόσμηται, ὁ θεοφόρος καὶ θεῖος ἰγνάτιος:~ Ὁ οἶκος·

Ἱερεμίαν ὁ θ̄ς ἐκ μήτραν ἁγιάσας· καὶ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι γινώσκων ὡς προγνώστης δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτὸν πν̄ς ἁγίου, ἐμπιπλᾶ τοῦτον εὐθὺς, ἐκνεαρᾶς βιώσεως· καὶ προφήτην τοῦτον καὶ κήρυκα πᾶσι προαγγέλλειν, τὴν ἁγίαν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν· τεχθεὶς οὖν ὁ αὐτὸς θ̄ς ἐκ παρθένου· πρὸς δ' κήρυγμα ἐλθὼν, εὗρεν ἐκ βρέφους ἄξιον αὐτοῦ τῆς χάριτος ὑποφήτην· τὸν θεοφόρον

καὶ

καὶ θεῖον ἱγμάτιον :~

Ψῶ αὐτῷ μηνὶ, κθ'. Μ αμακομιδὴ τῦ λφψάμου, τῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱγνατίου τῦ θεοφόρου :~ ℟.

Χαίρεις λέουσιν ἱγνάτιε παμβόροις·
Θ οῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιροῖς μέρεσι·
Ε μμάτη ἱγνατίοιο ἐπελήλοδος εἰκάδι τὸν χθ·

Ο ὗτος διάδοχος τῶν ἁγίων ἀποστόλων γενόμενος· δεύτερος ἐπίσκοπος αὐτῆς χείας ἐχρημάτισε, μαθητὴς δὲ γενόμενος σὺν πολυκάρπῳ τῆς σμυρνῶν ἐκκλησίας προέδρῳ τῦ ἀποστολικῦ ἰωάννου τῦ θεολόγου· προσετάγη τοίνυν παρὰ τοῦ κῦ τῷ βασιλεῖ, καὶ πᾶσαν ὑπερεχούσην βασάνων πεῖραν, καὶ ὑποδὺς αὖθις πολλῶν γενόμενος, ζῶσι ῥώμην ἐλλεόμενος θηριομαχήσων· οὗ γενομένου, χειμαροὶ πυρὸς αὖδρὸς τὸ πνεῦμα καὶ ἅγιον λείψανα αὐτῦ, ἀπὸ ῥώμης εἰς αὐτὸ χειαν ἐμεγκόντων, δῶρον πολυτίμητον τοῖς ἀδελφοῖς δωρησῶνται· οἳ μετὰ πάσης τιμῆς καὶ φόβου, ὑποδὺς τὸν γῆν αὐτοῦ κατέλεμτο· οὗ δὴ χάριν ἑορτὴν χαρμόσυνον ἡ ἐκκλησία πανηγυρίζει :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἑπτὰ μαρτύρων τῶν ἐν σαμοσάτῳ τελφωθέντων· φιλοθέου, ὑποθρηκὸς ἀβίβου, ἰουλιανοῦ, ῥωμανοῦ· ἰακώβου, καὶ παρηγορίου· ℟.

Υ περ προσηλωθέντος ἐν χρῶ λόγου·
Θ ανατοὶ προσηλώθησαν ἀθληταὶ τῶν κάρανοι

Ο ὗτοι τῷ χῷ χρατευσάμενοι, καὶ τὸν πλανῶν ἀνθιτευσάμενοι· ῥοπάλοις τοὺς βραχίονας καὶ τοὺς μηρούς· σωθλῶνται, εἶτα ξέονται ἀφειδῶς, Ϛ ἀλύσεις βαρείας κατὰ τῦ φαγήλου δεξάμενοι, τῇ εἱρκτῇ ἐναποτίθενται· καὶ αὖθις δεσμεχθέντων, ξέονται· καὶ αἱματηθέντων καὶ τὰς κάρας ἥλοις προσηλωθέντων, τὰς ψυχὰς τῷ θῷ ἀπέδωκαν :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σιλβανοῦ ἐπισκόπου· λουκᾶ διακόνου· καὶ μωκίου αἰμαγμώχου·

Τοῦ μεμεριαμοῦ βασιλεύοντος· διωγμὸς ἦν κατὰ τῶν χειριανῶν· τότε ἐμηνύθη τῷ ἄρχοντι τῆς ἐμεσηνῶν πόλεως, περὶ τῦ ἐν ἁγίοις πρ̃ς ἡμᾶς σιλουανοῦ τῦ ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς πόλεως· καὶ ἀθέως ἐκρατήθη ὁ ἅγιος, καὶ σὺν τούτῳ Ϛ λου κᾶς διάκονος· καὶ μώκιος αἰμαγμώχης· καὶ παρέσησαν τῷ ἄρχοντι δεσμίοις· οὓς καὶ ἐπιμελῶς ὁ ἄρχων αἰμακείμας, ὡς ἤκουσεν ὁμολογήσαντας τὸν χν̄ θν̄ μόνον ἀληθηνόν· τοὺς δὲ τὰ εἴδωλα σεβομένους αἰχλεματίσαντας· εἰς μεγάλην ὀργὴν καὶ μανίαν ἐκινήθη· διὸ καὶ μὴ δυνηθεὶς κολακείαις αὐτοὺς μεταπεῖσαι, ἐμάξε σφοδρῶς· καὶ βαλὼν αὐτοὺς εἰς φυλακὴν, ἐλιμαγχόνησεν· εἶτα πάλιν αἰακρίνας ζῶσι ἰκμάδας ἡμέρας, μαΐζων καὶ φυλακίζων καὶ ταραχεύων αὐτοὺς τῇ πείνῃ καὶ τῇ δίψῃ, ἐπεφλώσατο κατ' αὐτῶν θηριομαχίαν· βληθέντων δὲ τῶν ἁγίων ἐν τῷ σταδίῳ καὶ θηρίων διαφόρων ἀπολυθέντων, προσηύξαντο οἱ ἅγιοι ἐκεῖσε τελφωθῆναι· καὶ ἀθέως ὁ τῶν θηρίων θς̃, παρέλαβε τὰς ψυχὰς αὐτῶν· τότε οἱ ἄγριοι θῆρες τῶν ἁγίων αἰδεσθέντες τὰ λείψανα, ἀνεχώρησαν· μὴ δ' ὁτιοῦν ἁψάμενοι τούτων· καταλαβούσης δὲ νυκτὸς, χειριανοί τινες ἀποσυλήσαντες, ἐκήδευσαν αὐτὰ ἐπιμελῶς ἀνακειμένων τῷ θῷ :~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων σαρβήλου καὶ βεβαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτῦ, τῶν ἐν ἐδέσῃ παθόντων·

Ο ὗτοι ὑπῆρχον ζῶσι φαϊανοῦ τῦ βασιλέως· ἦν δὲ ὁ ἅγιος σάρβηλος, τῆς δαιμονικῆς ἀπάτης καὶ τῶν ἀκαθάρτων θυσιῶν ἱερεύς· καί ποτε ἑορτῆς γενομένης τοῖς δαίμοσιν, αὐτὸς κατὰ ἔθος ἔξαρχον τῶν ἀθεμίτων θυσιῶν· παρὰ βαρσιμαίου ἐπισκόπου ἐλεγχθεὶς καὶ λοιδορηθεὶς ὡς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας· καταμύσας τῇ τῦ χῦ χάριτι· καὶ τοῖς λόγοις τῦ ἐπισκόπου πεισθεὶς, προσέρχεται τῇ

τῦ

τῷ χῷ πίσει, μετὰ καὶ τῆς ἰδίας ἀδελφῆς βεβαίας· καὶ παρὰ τῷ ἐπισκόπου βαπτίζονται· ὅθεν εἰς ἄξέτασιν ὁ ἅγιος σάρβηλος καθίσαται τῷ λυσία· Ὃ πρῶτον μὲν ῥαβδίζεται εἶτα ἀπαλίζεται, καὶ μετ' ὀλίγον ξέεται τῷ ὄψιν, Ὃ εἰς τὸ πίσω δεθεὶς τὰς χεῖρας τύπτεται κατὰ τῆς ῥαχρός· καὶ τῆς χειρὸς ἐξαρτᾶται· ἔνθα καὶ αὖθις κρεμᾶται καὶ ξέεται· καὶ ἐν διαφόροις τῶ σώματος μέρεσι, πυρὶ κατακέεται καὶ τέλος τὸν τῶ μαρτυρίου στέφανον κομίζεται· ἐν ὀργάνῳ τινὶ βληθεὶς Ὃ ἀποθλιβείς, πρίζόμενον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν δημίων· εἶτα ἀποτμόμενον τῷ κεφαλῷ, σωματεμήθη δὲ Ὃ ἀδελφὴ αὐτῶ· τῶτο τὸ τῆ ἡγεμόνος προσάξαντος·

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶ ἁγίου ἱερομάρτυρος βαρσιμαίου ἐπισκόπου ἐδέσσης· ἢ· Δοὺς τ βαρσαίαν σάρκα γῆ βαρσιμαῖος· Θωμᾶς βασάσασιν ἡμέρας βάεις·

Οὗτος ὡς γέγραπται ψυχῆς σωτείας αἴτιος, τῷ σαρβήλῳ γενόμενος· βαπτίσας αὐτὸν, διεβλήθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα λυσίαν, καὶ ὁμολογήσας τὸν χῦ ἐτύφθη σφοδρῶς· εἶτα γραμμάτων βασιλικῶν καταφοιτησάντων παύσασθαι τὸν δωγμὸν, ἀπελύθη τῆς φρουρᾶς καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γενόμενος ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ θῷ εὐχαριστήσας, πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν·

Ἢ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶ ὁσίου πρ̃ ἡμῶν ἀφρεάτου· ἢ·

Ὁ σάρκα καὶ ζῶν μὲ νεκρὸς ὢν ἀφρεάτης,
Ἅ ἰαμνίως ζῆ καὶ μετὰ νεκρὸς φανεὶς ἄπνοις·

ᾠδὴ ζ'· Ἐν τῇ καμήλῳ ἀβραμαῖοι·

Ἰ δρωσιώνης, ἡγλαϊσμένος μύρῳ ὅσιε· θείῳ, καὶ μαρτύρῳ αἵματι κοσμηθείς· ἀμφοτέρωθεν διέπρεψας· εὐλογημένος εἶ ὁ θ̃ς μου κραυγάζων καὶ κ̃ς·

Ν ομοθεσία· καταφθορώσας κόσμον ἄπαντα· ἄρτι, οὐ πρίσιν ἔθρεψας τοὺς πρώτους· τῷ δεσπότῃ σου κραυγάζοντας· εὐλογημένος εἶ ὁ θ̃ς μου κραυγάζων ἐν κ̃ς·

Ἀ κπυροβόλοις, αὐγαῖς παμμάκαρ φωτιζόμενος· ἀϊγλης ἀρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθείς· τὴν οἰκίον ἀπείληφας χαίρων ἀπόλαυσιν· θεοφόρε μαρτύρων τὸ καύχημα·

Ϛ ίτος ὑπάρχων· θῦ ὡς ἔφης παλαιοίδιμε· μύλαις κατηλέθης μάρτυς ταῖς τῶν θηρῶν· καὶ τῷ βέφομπι τὰ σύμπαντα· θεία χρηστότητι, καθαρεύτατος ἄρτος γεγένησαι·

Τ ὸ τῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκεῦος· χαῖρε διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θεῷ τοῖς χριστιανίζοις· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις παλαίμονε δέσποινα·

Ε ὼ ἡ· χεῖρας ἐκπετάσας· ζωὴ βήματος σοφέ· τελείαν ἄσκησιν ἐθελόγνησας· μοῦ καθαρότητι ἅγιε· διανοίας τε λαμπρότητι· μὴ τρωσθεὶς τυραννικῶν θεσμῶν ὠμότητα· ἀλλ' ἐβόας παλαῖτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̃ν·

Ρ υθμίσας ἐμφρόνως σου τὸν μοῦν· τοῖς θείοις δόγμασιν· μάκαρ ἰγνάτιε· τὸν δυσιδαίμονα τύραννον τ ἀπάτης προεστάμενον· τοῖς τῆς σοφίας ὀχετοῖς ἀρδην κατέκλυσας· εὐλογεῖτε παλαῖτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̃ν·

Ἀ πείρω λαμπόμενος φωτὶ· τῷ τῆς θεότητος μάρτυς ἀνήφθητε· τῆς ἀθεότητος ἄσβεστον, ὄζηφαίσας σκοτόμαιναν· ἐπιφολὰς φωτοφθεῖς πέμπων τοῖς μέλπουσιν· εὐλογεῖτε παλαῖτα τὰ ἔργα κῦ τ κ̃ν·

Μ αιαν καὶ χάσματα θηρῶν· οὐκ ἐθηλίασας θεῖε ἰγνάτιε· ἰ τῦ ὑψίστου γὰρ δυνάμις, ἐκ παρθένου αἱματείλασα· τὴν παλαιοπλίαν τῶ σοῦ σε τρομέβαλεν· εὐλογεῖτε παλαῖτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̃ν· Ὁ εἱρμός·

Χ εῖρας ἐκπετάσας θαμινὰ, λεόντων χάσματα ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετῇ τρομίζωσάμενοι· οἱ εὐσεβείας ἔραται παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε παλαῖτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κ̃ν· ᾠδὴ θ'· Λίθος ἀχειρότως θεοῦ τὰ τος μάκαρ, κατακρατήσας τῆς ψυχῆς σου· κόσμου τὰς ὑλώδεις

φευγ-

φρυγίδας, πυρὶ αὐλῶ παίσας κατέφλεξε· καὶ ὀρεκτῶν ἀκρότητι σεφαυτὴν φόρυγα σε κατέκαυσε:~

Ἡμέρι λαμπρῶ καθυγρώθης, χαλίνω πάτῳ θεοφόρε· χαλίνω τῶν κυμάτων ἐκφυγών· ὁρμαῖς ἀγρίων καὶ φονικῶν θηρίων· καὶ μυῶ φυσᾶς λαμπόμενος, τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως:~

Ποιμὴν κοσμούμενος σέβει· ἱερομύστα διαπρέπεις· τῆς ἱσοστοίας γὰρ ἐμοὶ, εἰς ἓν συνῆλθε καὶ μαρτυρίου κλέος· καὶ δι' ἀμφοῖν ὡς μέτοχος, τῆς σοῦ δεσπότου συνοδοδόξασαι:~

Ὡς ἱερομάρτυρ ὑπάρχων· τῇ παῤῥησίᾳ κεχαρισμένος, πρὸς τὸν σὸν δεσπότην καὶ θεόν· τοὺς ἐκπολοῦντας πίστει τὸν μισόκαλον· ἐκ πειρασμῶν ἐλυτρώθης· μυῶ λυτρωθῆναι καθικέτευε:~

Ὡς τῶν οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ χερουβὶμ αἰγλωτέρα· πάσης τε τῆς κτίσεως ἁγνὴ, τιμιωτέρα θεῷ ἐκρίσας· τὸν σὸν αἰκάλαυτε φέρυμπα, καὶ πατρικοῖς κόλποις κατηφιεμένον:~ ὁ εἱρμός·

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους ἁλοξεύτου σου παρθένε ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· ἐξ ἧς σωσάψας, τὰς διεφθαρμένας φύσεις· ἐπιγαλλόμενοι σὲ θεοτόκε μεγαλυνόμεν:~

Ἁγία ποτε ἐλαίου· Γυναῖκες ἀκουτί· οὐς πόθῳ ἑορτάζομεν· τὸν σὴν φανδρομὴν ἐπιφοδον, ἰαμάτων θεοφόρε, ἱερομάρτυς παμμάκαρ· λύτρωσαι πάσης θλίψεως, καὶ βλάβης τῶν ἀλλοφρόνων διδοὺς πταισμάτων ἄφεσιν, ἐκ εἰλικρινοῦς ἀξιουσίας, πιστῶν ἐξ ἧς σωτῆρος:~

Θεῖον· ὅμοιον·

Ἐν δύο ταῖς δηλήσεσι· καὶ φύσεσι παραμένομεν· μιᾷ δὲ τῇ ὑποστάσει· πίστεις θεῷ ἀσυγχύτους· τὸν δι' ἡμᾶς σωτῆρα ἐκβοῶντες· μεθ' ἡμῶν χαίροντα, μεθ' ἡμῶν θρηνοῦντα· καὶ δι' ἡμᾶς χαρησόμενον, τὸν τῆς δεήσεως πλοῦτον, δεσπότην παρθένε:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρά, τῆς ὀκτωήχου· Δόξα ἦχος α·

Πάλιν ἔμψυχος καὶ ἔμπρακτος εἰκὼν, διὰ τὸ πάθος σου ἐπέχει ἑορτή θεοφόρε ἰαμάτια· τὰς μυσαγωγίας σου καὶ τὰς ἀρετὰς σου κηρύττουσα τῇ ὑποδοχῇ τῆς πίστεως μέχρις αἵματος αὐτοκατάκρισιν· τὸν μακαρείαν ἐκείνων καὶ ἀοίδιμον φωνὴν· τὸν, ὅτι σῖτος εἰμὶ θεοῦ λέγουσα· καὶ διὰ δύο θηρίων ἀλήθομαι· διὸ μιμητὰς τῶν πάθους τοῦ κυρίου σου γεγονώς· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:~

Καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ· Θεοτοκίον·

Ἡ ὁσοῦσαν τὸν φύσαντα θεὸν· τὸν ψυχῆς μου πάθεσιν· πανυμνοτάτοις δεήσεσιν· ἱκέτευσον· ἱκέτιν σε κεκτημένη· καὶ σοῖς ἀγαθοῖς, τὸν χριστὸν κινήσασα, τὸν πᾶσαν μου λακίαν ἰώμενον· τὸν φαρμακίσαντα διαβόλου τὸν κακόμοιον· καὶ θανάτου, ἡμᾶς ἀπαλλάξαντα:~

Τροπάριον· ὅμοιον·

Φαγήν σου τὸν ἄδικον χέει· ἡ παρθένος βλέπουσα· ὀδυρομένη ἐβόα σοι· τέκνον γλυκύτατον· πῶς ἀδίκως θνήσκεις· πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι· ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι· μὴ λείπεις μόνῳ με· ἀνάστα παλιλλόγησον μοι καὶ θεύλιμόν σου θέωμαι:~

Μηνὶ τῷ αὐτῷ, λ'· τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος ἱππολύτου πάπα ῥώμης· ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· εἰς δὲ τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸν ὄρθρον, ψάλλομεν τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων ἱεραρχῶν· βασιλείου τοῦ μεγάλου, γρηγορίου τοῦ θεολόγου, καὶ ἰωάννου τοῦ χρυσορρόου· Εἰς δὲ ἀπόδειπνον ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱππολύτου· ὁ κανών· ᾠδή· ηχος δ· Ἅρματα φαραώ· εὔτε μαρτυρικαῖς, ἀφνιμόσωμεν ᾠδαῖς τὸν ἱερομάρτυρα· θεοφεπεῖ καθορῶντα· χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα· χριστὸν δοξάζοντά ποτε:~

Ὑ ποίμνιον λογικὸν, πρὸς χριστὸν ἐγχειρισθεὶς, τῆς τοῦ ἐκμιμούμενος· πρὸς μισθὸν

μάνων

μάων ἀείσω πέρ· τὴν ψυχήν σου τε-
θῆκας· ὃ διπλῶ κεφαλῶ κεκόσμησαι·
Τ ὦ ἱερατικῶ·· ἐκ παθήματος θῦ· τῆς
ἀναλλιάσεως προκεχειρισμένος, ἐλαίω
τῷ μαρτυρικῶ ἱππόλυτε· ἐπεσφραγί-
σθης δι' αἵματος:~ ✠·
Α φλεκτον μωυσῆς ἐν τῷ ὄρει τῷ σινᾶ·
βάτον ἐθεάσατο· σὲ ζωοφοροῦσαν·
παρθένε· αἴγλη μὴ φλεχθεῖσαν θείου
πυρός, καὶ γὰρ θεὸν ἐκύησας:~
ὠδὴ γ'· Φόξομ δίωα τὸν ἁδέμνητε·
Α ρνας λογικοὺς ἐποίμαινας· καὶ ὡς τροφὰ
ἀρνίον, τῶν σῶν παθῶν παρετέθυ-
σαι· τὸν ἀπαθῆ τῶν ἀρχιποιμένα· καὶ
θῦ ἀμνὸν μιμούμενος:~
Γ ἀλλα λογικὴν ἱππόλυτε· τοῖς ποιμαιο-
μένοις δεσποτικῶς ἐπέτισας· ὃ χῦ δὲ τ̄ν
μαρτυρίας, χαίρων πέποκας πτηνόν·
Β πίφοις ἀθλητῶν ἡγούμενος· ὑποδὴ δι'
εὐσεβείας, ὑπέδυς ὃ μαρτύριον· ἕνα δο-
ξάζωμεν θεὸν πατέρα, σωτῆρα ἡμῶν καὶ θεὸν πνεῦ:~
Χ αίροις μὲν ἀπειρόγαμε, λέκτον θεῦ λόγου
ἐν χαρίσου χωρήσασα· καὶ τεκοῦσα σε
σαρκωμένον, ὡς θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον·
θν
καὶ ἥλιον ἀ· Φὸν τάφου σωτῆρα·
Φ ωσφὴρ ἀφλαμπὴς, ἀνεδείχθης τῷ κόσμω·
φωτίζων ἀρετὰς πάσας, τῶν ἐμῶν σου λό-
γων· πιστῶν τὴν διανοιαν, ἱσταμένα ἱπ-
πόλυτε· ὅθεν ἀπωλάπτν, τὴν ἱσταμένου
καὶ θείαν, μνήμην σήμερον· χαρμονι-
κῶς ἐκτελοῦμεν· καὶ πίστει γεραίρομεν·
ὠδὴ δ'· Φῆς σῆς ζωὴ τῆς γῆς·
Τ ῶν ἀρετῶν ὡς πολύπλοκος ἡ θεία σει-
ρά· ὡς ποιμὴν γὰρ καὶ μάρτυς ἱππόλυ-
τε, παρὰ θῦ τετίμησαι· σφόδρα ἐν αἰ-
τῷ ἀθλήσας:~
Τ λὴν προσφορὰν τῷ ἄβελ ὑποβεβλη-
κας· λογικοὺς γὰρ προσενεγκόμενος ἄρ-
νας θῷ· ὃ τῷ οἰκείῳ αἵματι, χαίρων τῷ
δεσπότη παρέσχηκας:~
Α ἱρεπίζόμενον τὴν παλίμφημον κακό-
μοιαν· διὰ τῦ πνεύματος ῥεψάμενος
μακάριε ἱερομάρτυς ἄριστος· πόθῳ τῦ
δεσπότου γενέσθαι:~ ✠·
Ω ς εἶδον οἱ ἄγγελοι παρθένε ἀγνὴ, ἐκ τῆς
χαρᾶς σου προσελθόντα τὸν υἱὸν τῦ θῦ,
ἐν ἀφθορσιὴ ἔλεγον, δόξα τῇ κτίσει
σου δέσποινα:~ ὦ ὃ· θῦ κέμου φῶς·
Θ υμάρτυς ἀληθῶς· ἱσταμένοις γεγένησαι· ὃ
μάρτυσιν ἱσταμένος· καὶ διπλᾶς ἀπαρα-
πτος, ταῖς χάρισιν ἱππόλυτε:~
Π ίθοι μὴν διαυγεῖς· ἐν χρυσῶ διαπρέπου-
σιν, ἱππόλυτε, σὺ δὲ φέρῃ· τ̄ν σῆς ἱσταμέ-
χίας· καὶ αἴγλη τῆς ἀθλήσεως:~
Μ ύθοις ἑλληνικοὺς, ἀσεβῶν σὺ διήλεγ-
ξας· ὦ ἄριστε τῶν μαρτύρων· καὶ παρέ-
γομον πλανίων, ἑβραίων θεία χάριτι·
Β ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλ-
λόμενα, σε ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡ-
μῶν σωτηρίας, δεόμεθα κεκτήμεθα:~
ὠδὴ ς'· θυσωσόμεθα φωνῆς·
Τ έθυκας, τῷ σεῖ θυσίαν αἰνέσεως· ἐν ἐκ-
κλησία ὁσίων· ὡς θῦ μεσίτης τε καὶ ἀν-
θρώπων· καὶ προθύμως· τὴν ψυχήν
σου προσηνέγκας διαίματος:~
Ε ἴληφας, χαρισμάτων πληθὼ διαπρε-
ἱερομάρτυς δεόμεθ· ἐν αἰσίξει θείῳ χει-
λέων σου· καὶ πρόφθης, ἀχαρείστως
σαυτὸν θανατούμενος:~
Ω ς θείου, τῶν ἀθλητῶν σου χε ὃ σύγ-
κλημα· τῶν ἐπ' ἐλπίδι κειμένων, ὡς παρόν-
των ἤδη καταθυφόντων· καὶ λιδύω,
τῆς ζωῆς, λιγουμένων τὸν θάνατον:~
Θ αῦμα, τῶν ἀπωλώτων θαυμάτων καὶ
μότερον· ὅτι παρθένος ἐν μήτρα· τὸν
τὰ σύμπαντα τοπολέποντα· ἀπειρα-
νδρως, συλλαβοῦσα οὐκ ἐχρεμοχώρησεν·
ὠδὴ ζ'· Ο διασώσας ἐν πυρί·
Μ αρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς· ἱερατικαῖς τε
φωτίζεις· ἱερομάρτυς πεφιλωμένος· τοὺς
βοῶντας χῶ ἐν τῇ μνήμη σου· ὑποδύ-
μνητε κέ, ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἀλογητὸς ἐ-
ὸν προμωσθέντα πλανικῶς, ἀθλον
ἱστάμενον τὸν πέρ· τῦ μαρτυρίου καθορῶν
ἐφεσῶτα σοι χαίρων ἐκραύγαζεν· ὑπερύ
μνητε κέ, ὁ θς ὁ τῶν πρώων ἀλογητὸς εἰ-
τὰς αἰκίας ἐμείνων· ὑπὸ τῆς ἐμπείρου
ἀλάστης, τῦ μαρτυρίου καρτερῶς, παῤῥη-
σία

σία ἐβόα ἱππόλυτος· ὑπερύμνητε κε, ὁ θς ὁ τῶν πρῶν εὐλογητὸς εἶ :~

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, δὲ ὑπερφυῶς δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον θν, εὐσπλαγχνία βροτοῖς ἐν δημήσαντα, ὑπερύμνητε κε, ὁ θς ὁ τῶν πρῶν εὐλογητὸς εἶ :~ ὠδὴ η΄· Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου·

Ὡς λιπαρὰ δὲ πίων ἡθυσία· ὁ καλὸς γὰρ ποιμὴν προβάτου δίκην προσάγεται· χῷ κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Μαρτυρικῶς τε φαίνω ἐξαστράπτων· τῇ ἐκκλησίᾳ σου χε· ὁ ἱεραρχὴς ἀνέτειλεν· ὑμνεῖτε παῖδες γεγηθὼς ἀνακράζων, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τούς :~

Τῇ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποφάσει· ὁ τοῦ χυ ἀθλητής· θανάτου χαίρων ἱππόλυτος ἐβόα· παῖδες τὸν χν εὐλογεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Τὴν ἀπορρήτως καὶ ἀσπόρως συλλαβοῦσαν· καὶ τεκοῦσαν τὴν χαρὰν τῇ οἰκουμένῃ· χν τὸν θν ὑμνεῖτε παῖδες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ὁ εἱρμός·

Τὸν ἐν μορφῇ ἀγγέλου ὁραθέντα ἐν καμίνῳ πυρός· τοῖς ὑμνολόγοις χν τὸν θν ὑμνεῖτε παῖδες· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ὠδὴ θ΄· ὁ τόκος σου ἄφθορος·

Ὡς πανευκλεὴς ἱερομάρτυς· διτῷ κατελάμπρυνας τῷ φέγγει· τὴν χυ ἐκκλησίαν· καὶ εὐφραίνεις τὰς καρδίας τῶν σε ὑμνούντων· ὅθεν σε πάντες ἐπαξίως μακαρίζομεν :~

Πηγὴν ἀναβλύσας διδαγμάτων· παμμάκαρ χυ τῇ ἐκκλησίᾳ· μαρτυρικῶν ἐξ αἱμάτων· τοὺς κρουνοὺς ποταμιδόν· τῷ θῷ προσφερεῖς· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν :~

Ἐδίδαξας ἕνα θεηγόρως· θν προσκυνεῖσθαι ἐν τριάδι· δημιουργὸν ἁπάντων· ὁρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων· μαρτυρικῶν τε ἐκοσμήθης διαδήματι :~

Ἀστράπτων σοι ἄγγελος ὑπέστη· καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας σφοδρῶς σου ἀντεστράφθη· ἑαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι· δόξης δὲ χαῖρε· διὸ φόβῳ σοι ἐφθέγξατο :~ στιχηρὰ προσόμοια·

ἦχος α΄· Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Ἱερωσύνης τὴν χάριν πέρ δεξάμενος· θείαις διδασκαλίαις, κατεφώτισας πάντας· ἱππόλυτε θεόφρον· καὶ ἱεραῖς, συγγραφαῖς διεσάφησας· τῶν προφητῶν θείοις λόγοις φαινῶν ἡμῖν· τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα :~

Ὁμολογίας ἐνθέου· στέφει κοσμούμενος· ῥαννίσι τῶν αἱμάτων· τὴν τῆς ἱερωσύνης, στολὴν καταποικίλας· ὅλος λαμπρὸς, καὶ ὡραῖος παρέστηκας· τῷ βασιλεῖ καὶ δεσπότῃ καὶ ποιητῇ· παμμακάριστε ἱππόλυτε :~

Ὡς παρρησίαν παμμάκαρ· πρὸς τὸν σωτῆρα χν νῦν κεκτημένος πάντας· διάσωζε κινδύνων, καὶ πειρασμῶν· δὲ δεινῶν περιστάσεων· καὶ ἐκ παθῶν δὲ πταισμάτων καὶ ἀναγκῶν· εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις σου :~

Δόξα, καὶ νῦν, θν· ὅμοιον·

Ῥίβδω τῆς σῆς προστασίας, θεοκυήτορ ἁγνή· τὰ θηριώδη πάθη, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ἀπέλασον ἐντεῦθεν· εἰρηνικῶς, πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα· καὶ τῇ ἁγίᾳ με ποίμνῃ τῶν ἐκλεκτῶν· σοῦ προβάτων συναρίθμησον :~

[illegible]

Ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ· ἱστῶμεν στι δ΄· καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια· ἦχος δ΄· Ὡς γενναῖον ἐν μάρ·

Ἐν τῷ ὕψει βασίλειε, τῆς χυ ἀγαπήσεως· ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα, αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια· ἅπερ ἀνεκάλυψας· δὲ ἐφαίνωσας λαοῖς· εὐσεβείας ὡς κῆρυξ σοφός· διὸ πρέσβευε· ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων· λυτρωθῆναι, τοὺς πιστῶς ἐφεπομένοις· τοῖς σοῖς διδάγμασιν ὅσιε :~

τοὺς

Τοὺς συνδέσμοις διέλυσας, τῶν αἱρέσεων
ὅσιε· τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων καὶ δογμά-
των σου· καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἤθροισας, ὀρ-
θοδόξου πίστεως· τοὺς ἀγωμόνας χῦ,
ἀθυμοῦντας χρηγόριε ὃν ἱκέτευε· ἐκ
φθορᾶς δ κινδύνων, λυτρωθῆναι· τοὺς
πιστῶς προσδεχομένοις, τὰ σὰ θεόφθογ-
γα δόγματα:~

Ἀρραγῆ σε θεμέλιον, ὁ χὸς ἐπεστήριξε· τῇ
ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ πάτερ ὅσιε· τηρῶν τα
ταύτην ἀσάλευτον· καὶ ἀκαταμάχη-
τον· τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς·
θεορρήμων χρυσόστομε· καὶ πρεσβεύο-
μαι· ἐκ παθῶν ψυχοφθόρων, λυτρωθῆ-
ναι, τοὺς δι' ὕμνων τὸν σὸν λόγον, δ
μονομάτων δ πέλαγος:~

Τῆς τριάδος ἐκλόγια, ἀνερέτου λειμῶ-
νος τε· ἀνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνό-
τατα· τῇ μονῇ ὡς ὑπάρχοντας· ἀκτῖ-
νας λιλίου τέ· δ φωτίζοντας τὴν γῆν,
ταῖς αὐτῶν θείαις λάμψεσιν, ἀθρήσω-
μεν, ἰωαννίκιον τὸν μέγαν· σὺν τῷ
θείῳ· θεολόγῳ χρηγορίῳ· τὸν ὑψίνουν
βασίλειον:~ Δόξα· ἦχος πλ β'.

Ἄνθρωποι τῇ θῇ καὶ πρὸ οἰκέται· λίτουρ-
γοι κῶ ἀνδρὰ ἐπιθυμῶν· σκάνη ἐκλο-
γῆς· σύλοι καὶ κειμήλια τῆς ἐκκλη-
σίας· βασιλείας κληρονόμοι· μὴ παρα-
σιωπᾶτε τῇ βοᾷ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κῦ·
καὶ νῦν, ℣· θεὲ σὺ εἶ ὁ ἄμπελος·
Εἰς τὸν ἦχον ἀκολουθία προσόμοια·
ἦχος πλ β'· Τετράδος ἀνέσεως·

Ἥκουσεν ὑπερύψωσεν· ἡ πίστις ἐπεκράτη-
σεν· ἐπληρώθη τὰ τῆς χρώσεως θῦ, διὰ
τῶν ἀποστόλων· διὰ τῶν διδασκάλων·
καὶ σειρὰν ἐπλουτήσαμεν:~

Ἀπ, Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·

Θεῖα μυστήρια, ἀνθρώπινα μαθήματα·
χαρισμάτων, σωφρονικὰ τροπαῖα πῶν·
μετὰ κατορθωμάτων· νικώντων τὰ πά-
θη λόγον· τοὺς θεῖς ἁγίους ἐγκωμιάζω-
σεν:~ Ἀπ, Οἱ ὅσιοί σου κῦ·

Βασίλειος ὁ ἔμψεος μοῦς, χρηγόριος ἡ θείας
φωνῆς· ἰωάννης, ὁ παγκόσμιος λαμπτῆρ
οἱ θεῖς τῆς ἀνατολῆς, θεράποντες τε-
λεῖοι· καὶ λειτουργοὶ συνδοξασθέντες·

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός·

Εὐδοῦλοι ἀγαθοὶ καὶ πιστοί· εὖ ὠφλήθητε
τῷ ἀμπελῶνος χῦ· οἱ καὶ δ βάρος τῆς
ἡμέρας βαστάσαντες· καὶ δ δεδομένον
τάλαντον αὐξήσαντες· καὶ τοῖς μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθοῦσι μὴ φθονήσαντες· διὸ ἤνοι-
κται πύλη βασιλείας ὑμῖν· εἰσελθόν-
τες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος·
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἅγιοι διδά-
σκαλοι:~ καὶ νῦν, ℣.

Οὐδεὶς προσφέρω σωτῆρί σοί· κατηγορή-
μορος ἀπὸ σοῦ· ἐκπορεύεται ἀμὴ παρ-
θένε θεὲ· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ
λαμβάνει δ δώρημα, πρὸς δ συμφέ-
ρον τῆς αἰτήσεως:~

τερπάριον· ἦχος δ'.

Οἱ τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι· καὶ τῆς οἰ-
κουμένης διδάσκαλοι· τῷ θεασόπτῃ τῶν
ὅλων, πρεσβεύσατε· εἰρηνεῦσαι τῇ οἰκου-
μένῃ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡ-
μῶν δ μέγα ἔλεος:~

Θεωρίας ἐν τῇ ἀληθείᾳ· ψάλλομεν
τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων, τὴν γε-
νομένην παρὰ τῷ ἐν ἁγίοις πρὸ ἡμῶν ἰωαν-
νίου μητροπολίτου δ χαίτων· Μετὰ
τὸν προοιμιακὸν ψαλμὸν ψάλλομεν,
δ, μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ δ κὲ ἐκέκρα-
ξα, ἰσόμοιρον ἦχον· καὶ ψάλλομεν ἀνα-
στάσιμον προσόμοια· ἦχος δ'.

Ὡς γεγραμμένον ἐν μαρτυσιν·
Ἀπὸ τῆς χάριτος ὄργανα· τὰς κιθάρας τῆ
πνῇ, τὰς ἀσήμους σάλπιγας τῷ κηρύ-
γματος· τὰς φοβερὰν καὶ ἐξάκουστον,
ἐξ ὕψους ἠχούσας βροντάς· καὶ τὴν δό-
ξαν τῇ θῇ, χωριζούσας τοῖς πέρασι·
τοὺς θεῖς κήρυκας· τῆς μεγάλης τριά-
δος ἰωάννην, καὶ βασίλειον ἀξίως, σὺν
χρηγορίῳ τιμήσωμεν:~ δξις·

Τῆς τριάδος οἱ προμάχοι· ἀσεβείας οἱ
πρὸ

προβολοι· οἱ μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς ἀπόστολοι· οἱ δὲ ἐδεμ αὐαβλύζοντες· τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ποταμοί· καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς· ζωηρρύτως ποτίζοντες· θείοις ῥεύμασι· τὰ μεγάλα στοιχεῖα· τὰ τὴν πίστιν, ὥς πορ κτίσιν συνιστῶντα, ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν :~ δίς·

Οὐκ εἰσὶ λαλιαίφησιν, οὐδὲ λόγοι λεγόμενοι· ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν· εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ καὶ θάλασσαν, ὀφθόντος δὲ ἔδραμε, τῶν ἐνθέων καὶ σοφῶν· διδασκάλων τῆς κτίσεως· ὅθεν ἄριστα, τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις· συγκρατεῖται, καὶ συνέχεται πρὸς μίαν, ὀρθοδοξίαν τὰ πέρατα :~ δίς·

Τὰ τοῦ πνεύματος ὄργανα· ἀληθείας τὰς σάλπιγγας· τοὺς τοῦ λόγου ῥήτορας εὐφημήσωμεν· φωναῖς ἀσμάτων τοῖς δόγμασιν· αὐτῶν οἱ ἑπόμενοι· ἱκετεύοντες αὐτοὺς, παῤῥησίαν ὡς ἔχοντας· πρὸς τὸν κν· δωρηθῆναι εἰρήνην, σταθηρὰν μὲν, εἰς ἀεὶ τῇ οἰκουμένῃ· ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν :~ δίς·

Δόξα· ἦχος πρ· β·

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ πνεύματος σάλπιγγας· τοὺς θεοφόρους πρᾶς αὐεὐφημήσωμεν· τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς ἐκκλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας· τριάδα μίαν ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ θεότητα· τοὺς καθαιρέτας ἀρείου, καὶ ὀρθοδόξων προμάχους· τοὺς πρεσβεύοντας πάντο τε κω, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

καὶ νῦν θτ·

Τίς μὴ μακαρίσῃ σε παναγία παρθένε· τίς μὴ αὐυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον· ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ πρς ἐκλάμψας υἱὸς μονογενὴς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν ἀφράστως σαρκωθείς· φύσει θς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος, ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς διάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν διάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος· αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν :~

Εἴσοδος· προκείμενον τῆς ἡμέρας τὰ αὐαγνώσματα·

Δευτερονομίου τὸ αὐάγνωσμα·

Εἶπε μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰηλ· ἴδετε παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν, εἰσελθόντες, κληρονομήσατε τὴν γῆν ἣν ὤμοσε κς τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ ἀβραὰμ, τὸ τῷ ἰσαὰκ, τὸ τῷ ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς τὸ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς· τὸ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ· λέγων· οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐνοῦ τῷ πλήθει· κς ὁ θς τῶν πρῶν ἡμῶν, προσθείη ὑμῖν· ὡς ἐστὲ χιλιοπλασίως, τὸ εὐλογήσαι ὑμᾶς· καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν· τὸ ἔλαβον δὲ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς τὸ ἐπιστήμονας τὸ συνετούς· τὸ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν, χιλιάρχους· καὶ ἑκατοντάρχους· τὸ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοσαγωγεῖς, τοῖς κριταῖς ὑμῶν· καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· διακούετε αὐαμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως αὐαμέσον ἀνδρὸς, τὸ αὐαμέσον ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τὸ αὐαμέσον προσηλύτου αὐτοῦ· οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει, κατὰ τὴν μικρὸν, καὶ κατὰ τὴν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου· ὅτι ἡ κρίσις τοῦ θυ ἐστίν :~

Δευτερονομίου τὸ αὐάγνωσμα·

Εἶπε μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς ἰηλ· ἰδοὺ κυ τοῦ θυ σου· ὁ οὐνὸς τὸ ὁ οὐνὸς τοῦ οὐνοῦ· ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτοῖς· πλὴν τοὺς πρᾶς ἡμῶν προείλετο κς ἀγαπᾶν αὐτούς· καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς ὑμᾶς παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην· τὸ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν, οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι· ὁ γὰρ κς ὁ θς ἡμῶν, ἄρχος θς τῶν θεῶν, τὸ κς τῶν κυρίων· ὁ θς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ φοβερὸς,

ὅς τις οὐ θαυμάζῃ τοῦ θεοῦ τὸν πόθον, οὐ δὲ μὴ λάβῃ δωρεὰν παρὰ τοῦ κρίσιν τοῦ σπλάγχνου αὐτοῦ· καὶ ὀρφανῶν καὶ χήρας· καὶ ἀγαπᾷ τὸν τοῦ σπλάγχνου, δοῦναι αὐτῷ, ἄρτον καὶ ἱμάτιον· κῦ τὸν θῦ σου φοβηθήσῃ· καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις· καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ· καὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ· αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς θεός σου· ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου:—

Δ Σοφίας σολομῶντος ὁ ἀσάγωσμα· καίομαι ψυχὴ ἐν χειρὶ θῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος· ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ· καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν, ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντα, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ θς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς, ἀξίους ἑαυτοῦ· ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ, ἐδοκίμασεν αὐτούς· καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας, προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται· κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν· καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κς εἰς τοὺς αἰῶνας· οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ:—

Εἰς τὴν λιτὴν ἡμέραν μέλον τοῦ ξαμοπούλου. ἦχος β'.

Δ εὔτε τῆς ὠιλίου τριάδος οἱ λατρεύται· τὴν ἐπίλογον τριάδα τῶν θείων ἱεραρχῶν ἀφνιμνήσωμεν· τὸν χρηγόριον τῆς θεολογίας τὸν ἐπώνυμον· τὸν βασίλειον, τῆς βασιλείας τὸν φοφώνυμον· καὶ ἰωάννην τὸν ὄντως χρυσορρήμονα· τοὺς τῆς σοφίας βυθούς· τοῦ πνεύματος τοὺς τὰ ῥεῖθρα τὰ ὠκεανικὰ· τὰς πηγὰς τὰς ἀεὶ βλυζούσας, τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον· τοὺς διαυγεῖς μαργαρίτας· τοὺς ἐπιγείους φωστῆρας· τῆς ἐκκλησίας τοὺς οἴακας· τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα· τοὺς οἰκονόμους τῆς χάριτος· τοῦ μόνου θεοῦ καὶ κυρίου· καὶ τῆς τριάδος τοὺς ὑπερμάχους, τοὺς δεξιοὺς ἀμέσως ἐλλαμπομένους· τὸ πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:— ὁ αὐτὸς.

Τ οὺς αἰθαφλέγητας αἰθράκας, ἐκ τοῦ ἀχέρωντος πυρός· οἱ δι' αὐτῶν φωτισθέντες πιστῶς αἰνέσωμεν· ἄξιοι γὰρ τῇ προσευχῇ αὐτῶν ἐνώσεν ἐκπυρωθέντες, φωστῆρες τοῦ κόσμου ἐγένοντο· ζωτικὴν τοῖς πατρῴοις χρηματίζοντες δύναμις· πρᾶοι καὶ ὑψηλοὶ καὶ πρᾶοι ἄγγελοι, ἀσεβῶς αἱρετιζόντων· οἷς καὶ ἡμεῖς προσέπεσμεν· χαίρεις τριάδος τριὰς ἡ θεόσοφος. ἦχος π β'.

Τ οῦ δαδὶ τὴν σφενδόνην τελέσφορον· τοῦ σολομῶντος ἀσπαρτον ὁ κόκκυμος· ὁ τοῦ λόγου φρεατέλιον τρίπλοκον· τοὺς σοφοὺς ἱεραρχας· βασίλειον τὸν μέγαν· χρηγόριον τὸν θεῖον, ἰωάννην τὸν χρυσόρρημον, πιστῶς αἰνέσωμεν· τὸν μονότονον γὰρ γολιαθ· τῷ ἀκροχειρίαις λίθῳ καταβαλόντας, τὴν πίστιν προς ὁμοίωσιν ἤγαγον· τῷ ὀρθοθραίῳ τοῦ χῦ πολιτευσαμένους αἵματι· καὶ τοὺς δεκαπέντε αἱρεσιάρχας τῶν πολυβόλων τῆς θείας τοῦ χῦ τοίμνης, μακρὰν ἀπελάσαντας διὰ τῶν λόγων· καὶ ἐπὶ τὴν πλείονα χειροτονίαν· τὸ πρεσβεύοισι κῶ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν:— ἦχος π δ'.

Θ πεφανὴς ἐν χάρις τοῦ θῦ πᾶσιν ἀνθρώποις· παιδεύουσα ἡμᾶς διὰ τῶν διδασκάλων, τὰ ἤθη κοσμηθέντας, τοὺς τρόπους βελτιωθέντας, δεομνώσιας αἰγλὴν τοῦ μοῦ πολυλαμφθῆναι· διὸ κράξωμεν· τριὰς ἁγία κυρία τοῦ παντὸς· ταῖς τῶν τριῶν σου ποιμένων προσευχαῖς· ὁ σὸν ποίμνιον τοῦτο ἐν εἰρήνῃ

νη συντήρησον ἀσφαλῶς δ' ἀλύπως· καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος:~

ἦχος π̄ β'·

Τριὰς ἁγία καὶ προσκυνητὴ, δόξα τῇ σοφῇ προνοίᾳ σου· ὅτι τρισσοὺς μεγάλοις φωστῆρας τοῖς ἀνοῖς δ' ἐξ ἀνῶν ἐχαρίσω· τῷ φωτὶ λαμπαδοχοῦντας τῆς σῆς ἐπιγνώσεως· καὶ τῇ αἴγλῃ φρικτωροῦντας τῶν σωτηρίων σου δ' σεπτῶν θελημάτων· δι' ὧν ἡ οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα τὴν σὴν δόξαν ἀυγάζεται· καὶ πρὸς τὴν βασιλείαν σου τὴν μακαρίαν σπεύδει· τούτων ἡμᾶς ταῖς θείαις ὑπακούειν πείθουσα διδασκαλίαις· καὶ αὐτὴ τῶν εὐχῶν τῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐπάκουσον, ὡς θ̄ς̄ πανοικτίρμων· καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον φιλάνθρωπε:~

Δόξα· ἦχος π̄ β'·

Τοὺς ἱεραρχὰς τοῦ χ̄ῡ· καὶ τῶν πρῶν κλέος· τῆς πίστεως τοὺς πύργους, καὶ τῶν πιστῶν διδασκάλους καὶ φύλακας· συνελθόντες ὦ φιλέορτοι· ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· χαίροις τῆς ἐκκλησίας φωστὴρ βασίλειε σοφὲ, καὶ σύλε ἀπερίτρεπτε· χαίροις ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος ἀρχιερεῦ μέγιστε, θεολόγε γρηγόριε· χαίροις ὦ χρυσολόγε πάγχρυσε ἰωάννη· ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κῆρυξ· ἀλλ' ὦ πατέρες τρισόλβιοι, μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν χ̄ῶ· ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθω τελούντων ὑμῶν, τὴν πανίερον καὶ θείαν πανήγυριν:~

καὶ νῦν, ὁ αὐτός·

Τὴν τῶν παρθένων κάλλονὴν, καὶ χαρμονὴν τῶν νόων· τὴν μόνην θκ̄ον· καὶ τῶν πιστῶν ἀῤῥαγὲς περιτείχισμα· συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες, χαίροις παρθενομῆτορ, ἁγνὴ λυχνία χρυσαυγὴς, καὶ πύλη ἐπουράνιε· χαίροις σκηνὴ ἁγιάσματος, ἡ τὸν θν̄ χωρήσασα ἐν μήτρα σου πάνσεμνε· χαίροις τῶν οὐρανίων ταγμάτων ὑπερτέρα ἁπάντων ἀσυγκρίτως· διὸ μητραναμδρε δέσποινα· μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου· τοὺς ἀνυμνοῦντας σε πίστει δ' πόθω ἀεί· καὶ τὸν τόκον σου προσκυνοῦντας τὸν ἄσπορον:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια· νείλου τοῦ ξανθοπούλου· ἦχος π̄ α'·

πρὸς, χαίροις ἀσκητικῶν·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· τῆς ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια· οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν ἑδρασμός· τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· χ̄ῡ οἱ ποιμάναντες· τὸν λαὸν θείοις δόγμασι· καὶ ταῖς ποικίλαις· ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· οἱ τῆς χάριτος· διαπρύσιοι κήρυκες· νόμους οἱ προεκθέμενοι· χ̄ῡ τῷ πληρώματι, οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω· τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι· χν̄ καταπέμψαι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε δ' μέγα ἔλεος:~

στι, καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι ἄγγελοι· τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία· ἡ τῶν ἀνῶν χαρά· καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι· τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι· ἰατροὶ ἐπιστήμονες· τῶν νοσημάτων· τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος· οἱ ἀείῤῥοοι, ποταμοὶ οἱ τοῦ πνεύματος· λόγοις οἱ καταρδεύσαντες, τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον· οἱ θεολόγοι αἱ βάσεις· οἱ χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι· χν̄ καταπέμψαι· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε δ' μέγα ἔλεος:~

στι, οἱ ἱερεῖς σου κε̄ ἐνδύσονται·

Χαίροις ἱεραρχῶν ἡ τριάς· τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος· ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι, ἐκ τρισηλίου αὐγῆς· τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις· τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα· τοῦ παραδείσου τὰ κάλλιστα· ὁ θεολόγος· ὁ σοφός τε βασίλειος· ὁ χρυσόστομος· τὰ πυξία τοῦ πν̄ς̄· πλάκες οἱ θεοχάρακτοι· μαζοὶ οἱ ἐκ βλύζοντες, τῆς σωτηρίας δ' γάλα· δ' τῆς σοφίας ἀγλαΐσμα· χν̄ δυσωπεῖτε· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι δ' μέγα ἔλεος:~

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτός·

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· χοράσωμεν ἑορτίαν καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι· ἐν τῇ ὠδῇ τῶν μαρτύρων τῶν διδασκάλων ἡμῶν· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας συνεχέτωσαν, καὶ τοὺς ἱεράρχας κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, ὡς δογμάτων λυσιτελεῖς, ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις ῥεῖς· καὶ λιβάδας ἀενάους τῶν πνευμάτων· ποιμένας καὶ διδασκάλους τοὺς τῆς σεπτῆς τριάδος, τελετοὺς ἱερομύστας· συνελθόντας ἀφηνιάσωμεν οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς· οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας· οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς πρωτεύοντας· οἱ πένητες τοὺς πλουτίσαντας· οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθουμένους· τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι· οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας· οἱ ναῦται, τοὺς ναυτιλικῶς σωφρονοῦντας· θείοις ἀρχιερεῦσιν ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· ναυάρχοις διδάσκαλοι· ἀπάσης ἐξελεῖν τοὺς πόνους, ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων· καὶ ῥῦσαι κολάσεως, τῶν αἰωνίων ἡμᾶς:—

καὶ μιᾷ ἁγίου· ὁμοίου·

Στιχηρὰ προεορτίου.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· προεκύψασα γὰρ ἡ ναυπάρθενος, ταῖς ἀλογίαις καταισέφει τοὺς ἀφηνιοῦντας αὐτήν· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας συνεχέτωσαν, τὴν βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις· βασιλέως ἔξεστιν· τοὺς θαυμάτων κρατουμένους πρίν, ἀπολύσαι φιλανθρώπως ἀδοκήσαντα· ποιμένας καὶ διδασκάλους, τὸν τοῦ καλοῦ ποιμένος ὑπέρογκον μητέρα συνελθόντας ἀφηνιάσωμεν· τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· τὴν φωτοφόρον νεφέλην· τὴν τῶν χερουβὶμ ὑπερτέραν· τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν· τὸν πυελόμορφον τοῦ θεανθρώπου θρόνον· τὴν μαργαρόχρυσον χρυσέαν σάμινον· τὴν ζωηφόρον τοῦ λόγου πλάνην· ἀπαλάμην χρισαμένην ὃ καταφήνασα· ἀσιγήτοις ἐγκωμιάζομεν οὕτως εἴπωμεν· παλαίστιον τῷ λόγου ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς λιμένας τῆς οἰκείας βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδυνατεῖ σου τὴ μεσιτεία:—

Ἀπολυτίκιον· ἦχος α'·

Τοὺς ῥεῖς μεγίστους φωστῆρας τῆς θείου λόγου θεότητος· τοὺς τῇ οἰκουμένῃ ὡς τίσι δόγμασι θείῳ πυρσεύσαντας· τοὺς μελιῤῥύτους ποταμοὺς τῆς σοφίας· τοὺς τῇ κτίσει πᾶσαν θεογνωσίας γάμασι καταρδεύσαντας· βασίλειον τὸν μέγαν, καὶ τὸν θεολόγον χρηγόριον· σὺν τῷ κλεινῷ ἰωάννῃ τῷ τῆς γλώττης χρυσορρήμονι· ναύτας οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταί· συνελθόντας ὕμνοις τιμήσωμεν· ἀνταὶ γὰρ τῇ τριάδι ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν:—

Ἕτερον· ἦχος δ'·

Ὡς τῶν ἀσυρμάτων ὁμότροποι· καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι· τῷ δεσπότῃ τῶν ὅλων πρεσβεύσατε· εἰρηνεῦσαι τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι· καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος:—

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν ά, ψαλ. καὶ ἦχος δ'· Ψαλμῳδὸν προκαταλαβὼν ἡγεμόνα ὑποβαλλόμενοι τῆς ἐκκλησίας χῦ· τὸν κόσμον ἐφωτίσατε τῇ διδαχῇ ὑμῶν· πρὸς θεόσοφοι· τὸ ἐξαιρετὸν τὰς αἱρέσεις, πάντων τῶν κακοδοξιῶν· σεσαγμένας τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημιῶν συῤῥύσεις· διὸ εἰκότως ἐφάψαι χῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς:—

Δόξα τὸ αὐτό· Σὺν ἁγίῳ· ὁμοίου·

Παρθένε παμμύμνητε· μῆτερ χῦ τοῦ θεοῦ· μαρία θεόνυμφε· ἀπειρόγαμε· πηγὴ καθαρὰ ἁπλῆψις· ῥῦσαι πάντας κινδύνου, καὶ πάσης αἰτίας· δέσποινα θεοτόκε· τοὺς ἐν πίστει σὲ πόθῳ, τῇ σκέπῃ σου προσφεύγοντας μόνη θεόνυμφε:—

Μετὰ τὴν β' ψαλ. καὶ ὁ αὐτός· καὶ ἐπλάσθη ἰωσήφ·

Γλαφυρῶν τῶν γραφῶν· καθαρῶς μέλισται σοφοί· πρεσβεύσατε ἄμωμοι ὑμεῖς, σωθῆ-

τοῦ μεδρέψαδε καλῶς· καὶ τῶν αὐ-
λέων τὰ ἄριστα καὶ ὁ μέλι· πᾶσι τοῖς
πιστοῖς τῶν διδαγμάτων ὑμῶν· ὡς ἐπὶ
λεδε ὁμοῦ εἰς τὰν μδαισίαν αὐτῶν· καὶ
διὰ τοῦτο ἅπας γλυκαινόμενος, μετ'
ἀφροσυνης κραυγάζει· παρεσε πά-
λιν καὶ μετὰ πότμον, τοῖς ὑμᾶς ἀφη-
μοῦσιν· Δόξα ὁ αὐτό·
καὶ νυῦ θεῖον· ὅμοιον·

Τερικυμίαις τᾶν παλῶν, ὁ ἀσυνείδητος ἐ-
γώ· χειμαζόμενος ἀγνή· ἐπικαλοῦμαι
σε θερμῶς· μή με παρίδης τὸν δείλαιον
ἀπολέσθαι· ἄβυσσον ἐλέους ἀνάτεξα-
σα· πολύ σου γὰρ ἐλπίδα οὐ κέκτη-
μαι· μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα· καὶ γέ-
λως ὁ πεποιθώς σοι ὀφθήσομαι· ὁ γὰρ
ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλει· ὡς μήτηρ οὖσα
τοῦ πάντων θεοῦ·
Μετὰ τὸν πολυέλεον κά· ἦχος δ'·
Ἐπεφάνης σήμερον·

Οἱ σοφοὶ διδάσκαλοι, τῆς οἰκουμένης· οἱ
θεῖ δοξάσαντά, ἔργοις καὶ λόγοις Θεοῦ
γῆς· μεγαλυνέθωσαν σήμερον· ὡς σω-
τηρίας ἡμῖν πρεσβεύοντες·
Δόξα· ὅμοιον·

Εορταζέτω σήμερον, ἡ ἐκκλησία· τιμῶσα
τοῖς παγκήρυκι τῶν διδασκάλων τῶν
τειῶν· ὁ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν· τὴν ἐκ
κλησίαν, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν·
καὶ νυῦ Ἅγ· ὅμοιον·

Πρεσταισία ἅπασα τῶν θλιβομένων· καὶ
θερμὴ ἀντίληψις· τῶν πεποιθότων ἐ-
πὶ σέ· ἀπὸ κινδύνων με λύσασαι· σὺ
γὰρ ὑπάρχεις ἡ πάντων βοήθεια·
Οἱ ἀναβαθμοί· Ὃ ἂν ἀντίφωνον τῷ τε-
τάρτου ἦχου· πρεκείμενον· ἦχος δ'·
Οἱ ἰσχύοντες σου κὲ ἐνδύσονται δικαιοσύ-
νην· ἅγ· Ψ ὁ στόμα μου λαλήσει σο-
φίαν· Ὃ πασα πνοή· Εὐαγγέ-
λιον· Ο μ'· Δόξα· Ψ αἷς τῶν δι-
δασκάλων πρεσβείαις ἐλεήμων·
καὶ νυῦ· Ψ αἷς τῆς θεοῦ πρεσβείαις·
ἅγ· Ε λέησόν με ὁ θς· Καὶ Ὃ σχη-
σθὲν τῶν ἁγίων· ἦχος π β'·

Ξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσιν ὑμῶν ὅσιοι
πρες· Ὃ γεγόνατε ποιμένες τῆς τοῦ χυ
ἐκκλησίας· διδάσκοντες τὰ λογικὰ
πρόβατα· πιστεύειν εἰς τριάδα ὁμοού-
σιον ἐν μιᾷ θεότητι·
ἅγ, ὁ πεντηκοστάριον τοῦ μαλαξοῦ·
ἦχος β'· πρεσ· Ὃ, αἰνάσατε οἱ ἱς·

Τῆς τριάδος τὴν τρισπρεπῆ· τρίφθογγον
σάλπιγγα θεόπνοων· βασίλφον μεν,
ἰωαννίκιν τε ὑμνῶ Ὃ τὸν χρηγόριον·
Οἱ καμόντες, τῆς θεοῦ μετὰ τῶν ἑρμῶν
εἰς ς'· καὶ τῶν ἁγίων εἰς η'· ὁ καμὼν
τῆς θεοῦ, ποίημα ἰωαννίκου ἀνακτίτων·
ὠδὴ ά· ἦχος β'· ὁ εἱρμός·

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἆσμα χῷ τῷ θῷ·
τῷ διελόντι θάλασσαν· καὶ ὁδηγήσαν
τι τὸν λαὸν ὃν αἰνῆκε· δουλείας αἰγυ-
πτίων, ὅτι δεδόξασται·

Τὸν ἀσεβῶς, σὲ θεὸν κυρίως ἀγνοῶ· ὁ-
μολογοῦντα ἀκραντε· ψυχῆς τε σώμα
τος· χαλεπῶν ἐκκυμδνῶν· τε νόσων
καὶ ταισμάτων, σύ με διάσωσον·
Ολων σὺ εἶ, τῶν χαρισμάτων τὴν ἄβυσ
σον· ἀστοκειμένως ἐγνωμεν· διὸ πρὸς
φάγοντά· θεὲ προθύμως, τῇ σκέπ
σου τῇ θείᾳ διασωζόμεθα·

Υπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ ὑμνοῦντων δυσώ-
πησον· τὸν σαρκωθέντα παράσχε· ἐκ
τῶν ἀχράντων σου καὶ τιμίων αἱμά-
των· ῥυσθῆναι ἐκ ταισμάτων, καὶ νο-
σημάτων πικρῶν·
Ετερος καμὼν τῶν ἁγίων· οὐκ ἀκροθί-
Ψιστίλιον φῶς ῥεῖς ἀεὶ ἐν ἡμῖν·
Ποίημα τοῦ αὐτοῦ ἰωαννίκου· ὠδὴ ά·
ἦχος, καὶ εἱρμός, ὁ αὐτός·

Ἰς ἀμοιβήν, τῆς αὐτὰ πόδοσις πρέπουσα·
τοῖς ἡμετέροις ἀνθρώποις πρεσεμεχθή
σεται· παρ' ἡμῶν ἀνθρέταις· διὸ ἡμῶν
πρὸς Ὃ οὖ εἶναι χειραγωγούμενοι·
Πτερυγαὶ, γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέ-
θοδοι· καὶ πᾶσα λόγων δυνάμις· μιᾷ
εἰς ὑπόνοιαν, συνημείωσαν μίαν· καὶ
τοὺς τετιμηκότας αὐτὴ τιμιώσαν·
Ἴδιον μηδὲν, οὐδὲν ἡμὲ χόμενοι κτήσασθαι·

ἐμ γῆ οἱ οἰκοῦντες φόβῳ· φύλακες δ' ὤφθησαν, τῆ κοιμοῦ καὶ ὑπερασπίζεται· κοιμῶμ οὖν ἐν τῶν ὕμνων, καταξιούμενοι:~

Ἐ τὴν κοίμησιν, φιλοτιμίαν πλημμέλειαν· τῆς ἡμετέρας φύσεως πλήρη δοξάζομεν· χεῖλος ἐν γεγονότα συμφωνίαν· μίαν ἀποτελέσαντα:~

Ἕτερος καμὼν τῶν ἁγίων, ποίημα τῆ αὐτῆ· ᾠδὴ ά· ἦχος πλ. δ·

Ἁρματηλάτην Φαραώ·

Οὐκ ἐμπόδιστος ἡ παρὸν ἐγχείρημα, ἀσουδὴς κατόρθωμα· ἀλλ' ἱκέτης σοῦ θεόμου παράδρος φιλανθρωπε· σοφία συμφορεῖται μοι· λόγου χάριν διδοῦσα· δι' ἧς δοξάσαι δυνήσομαι, οὓς αὐτὴ καλῶς προεδόξασεν:~

Ὡς γὰρ κραταιὸν ὑπερεμύησε θεάσασται, καὶ ἀγαθότης σου· καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος τῆς φιλανθρωπίας σου· ἐκχεῖται καὶ δωρεύσεται, ὡς καὶ ἄλλοις ἀγγέλοις, μετὰ σαρκὸς συναναστρέφεσθαι· τοὺς μὲν προκειμένους εἰς ἔπαινον:~

Ἐξ οὐρανοῦ τοῖς οὐρανίοις ἔπρεπε, καὶ τὰ εἰκότα μια· ἀγγελικὸς ὕμνος, τοῖς θείοις ἁρμόδιος· δεῖ γὰρ καὶ τὰ μέλεξιν· οἱ τὴν φύσιν καὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν θεὸν ἔχοντα· ζῶντα ἐν αὐτοῖς καὶ φιλούμενον:~

Μνήμην δικαίων ὁ θεόφρων σύλλογος· μετ' αἴνων μίων τελεῖ· οἷς μὲν θεὸν μέρος, ὡς ἀν τῶν κεφάλαιον· εἰκότως συνδοξάζεται· τελευταίαν καὶ πρώτην· ἐν μέσῃ τάξει ἐπέχουσα· καὶ τῆς εὐφημίας μετέχουσα:~ Καταβασία·

Ὄρος ἀβύσσου τόκον· πέδον ἥλιος ἐπεπόλαυσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη ἑκατέρωθεν ὕδωρ· λαῶ πεζοπορήσαντι, ἐρυθρᾶς θαλάσσης μέλπομεν· ἄσωμεν τῷ κῷ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται·

Ὠδὴ γ'· ὁ εἱρμός·

Πρόεσθαι ἡμᾶς σοὶ κέ, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐνθέμενος, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε:~

Ἀναβείαις σου ἀγνή, θῇ ὃν ἔτεκες· παῦσον ῥεύσαντα τοῦ ἁίματος τὸν ἐκ πλευρᾶς· τοῖς πρεσβεύουσι σκιρτῶντα σου τὴν κύησιν:~

Ὅλων μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον· παρθένε, ἐλπίς μου καὶ προστασία· πειρασμῶν καὶ ταραχάσεων· λυτρουμένη θλιβομένους με ἀεὶ παρθένε:~

Ὀφίαν τὸν θεὸν τὸν ἐμὸν πόσαι τὸν· ἀγγέλαις ὡς φοβοῦσα θεόν· δὲ ἁγνείας καὶ πλαμήσεως· λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας σε ἱκέτευε:~ Ἄλλος· Ἐμπέρα·

Ἐσάλπιγξε μεγάλη τῆς ἐκκλησίας· ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην· ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ τὸν λαμβάνων· τὰ πέρατα, ὁ μεγαλώνυμος· συνίκροτεῖ τὴν σωτηρίαν ταύτην βασίλισσα· ἀμνοὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων· λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων, ᾧ πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος αἰθέρας ἥλιος· ὁ πολυύμνητος· θεολόγος σήμερον μακαρίζεται· δι' οὗ καὶ φῶς τοῦ κόσμου καὶ κόσμῳ φαίνει· ἰδοὺ τῆς γῆς καὶ ἄλας τὴν γῆν ἰδιώνει· ἰδοὺ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας καρποὺς προβάλλεται· ὁ χρυσοῦς αὐλὸς· οἱ θαμεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε ῥυφήσατε:~

Ψαλτὰ ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας· καὶ φύσιν δοὺς ἑκάστῳ τῶν γινομένων· αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμοίβειν· οἶδεν ὡς βούλεται, ὅθεν ἀκούεται· καὶ παρθένος πεπτουσα, πῶς οὐ θαυμάσεται·

Ἄλλος· ὁ σπερεώσας κατ' ἀρχάς·

Ἐν τῶν ἰδίων διορθωταί· καὶ τῶν ψυχῶν οἰκονόμοι· οἱ σωτῆρες οἱ κοινοὶ τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ πράξεων ἡμῖν, ἐν λόγων τύποις δείξαντες· οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου λαμπροὶ λαμπρῶς ἀνθημείσθωσαν:~

Μᾶλλον ἐπλήσθη θεοῦ, βασιλείου ἐπιστήμης· τῶν πνευμάτων δὲ γλωσσῶν ἔσχε μίαν· ὁ χρηγόρειος δὲ πῦρ, ὑψηγορείας ἐνέπνευσε· δὲ τοῦ χυμοῦ δὲ γόμα, ἐν ἰωαννίνῃ ἐλαλήσεν· οὗ μὲν αἰῶνος, τὴν σαφῶς καταγγέλλουσαν σοφίαν· λιμοεία τοῦ κηρύγματος ἔσχε νοσοκόμους αὐτῆς· καὶ δουλικῶς

Digitized by Google

κῶς λαφεύουσαν· κήρυκας γὰρ ἡ χάρις· σοφοὺς προβάλλεται ῥήτορας :~

Ο ἐν μήτρα τῆς ἁγνῆς· κατασκηνώσας παρθένου· τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων ἁγίων· οἰκητήριον ποιεῖ· καὶ τοῖς ἐκείνων σώμασι τὰ κατὰ τὴν μρᾶ, διορμηνεύει μυστήρια :~ Καταβασία·

Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων· στερέωσον κε τὴν ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι :~

κδ, ἦχ πλ δ· Τὴν σοφίαν ὁ λόγον·

Τοὺς μεγάλοις φωστῆρας τοὺς φεραυγεῖς· ἐκκλησίας τοὺς πύργους τοὺς ἀῤῥαγεῖς, συμφώνως αἰνέσωμεν· οἱ τῶν καλῶν ἀπολαύοντες· καὶ τῶν λόγων τούτων ὁμοῦ καὶ τῆς χάριτος· τὸν σοφὸν χρυσοῤῥήμονα· καὶ τὸν μέγαν βασίλειον· σὺν τῷ γρηγορίῳ, τῷ λαμπρῷ θεολόγῳ· πρὸς οὓς καὶ βοήσωμεν· ἐκκαρδίας κραυγάζοντες· ἱεραρχαι τρισμέγιστοι· πρεσβεύσατε χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~

Δόξα· ὅμοιον·

Τὴν σοφίαν λαβόντες παρὰ θῦ· ὡς ἀπόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ χῦ· τῷ λόγῳ τῆς γνώσεως· συνιστᾶτε τὰ δόγματα· ἃ δὲ πρὶν ἐν λόγοις, ἁπλοῖς κατεβάλλοντο· ἁλιεῖς ἐν γνώσει, δυνάμει τοῦ πνς· ἔδει γὰρ καὶ οὕτως, δ ἁπλοῦν ἡμῶν σέβας, τὴν σύστασιν κτήσασθαι· ὅθεν πάντες βοῶμεν ὑμῖν· πρεσβεύσατε χῷ τῷ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν :~ καὶ νῦν, ϛ· ὅμοιον·

Τὴν ψυχήν μου παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν· νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, πόντου μένην τῷ κλύδωνι· ἁμαρτιῶν τῷ φόρτῳ, ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον· ὁ ἐν πυθμένι ἅδου, ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν· φθάσον θκε, πρεσβειῶν σου ἐλέει, γαλήνην παρέχουσα· καὶ κινδύνων ἐξαίρουσα· σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος· πρεσβεύουσα τῷ σῷ υἱῷ καὶ θῷ· τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος σου·

ᾠδὴ δ· Ο εἱρμός·

Εἰσακήκοα κε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας· καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλαν̄ε :~

Τῶν φαυμάτων μου δέσποινα· τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκός τε νοσημάτων· ἡ θν̄ τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι :~

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαι με· μὴρ θῦ καὶ ζάλης καὶ κινδύνων· ταῖς σαῖς ἱκεσίαις μόνη πανύμνητε :~

Χειμαζόμενον κλύδωνι, βιωτικῶν ἐξάρπασον παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσα με :~

ἄλλος· Ἐλύληθας ἐκ παρθένου·

Νοήμονες, ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι· κυβέρνησιν ἔνδοξοι, παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· ὅθεν ὡς θεράπαιναν, ταύτην ἐκείνη πανσόφως ὑπετάξατε :~

Φιλόσοφοι, τοὺς σοὺς εἰ φιλεῖτε σοφίσθητε· καὶ λέγειν διδάχθητε· πάντες οἱ λόγοις θαυμάζοντες· πράξεως ἀκρίβειαν· καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι :~

Ὡς ὄψιμος, ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος· ὑδάτων αἰώνων τε· δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου· ἔσταξε πανάμωμε· κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας·

ἄλλος· Εὐμου χε κς·

Ἐτύλος πυρὸς, λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος· καὶ φλογίζων, τοὺς ἐχθροὺς τῆς πίστεως· τὰς δὲ φυλὰς σώζων ἀσφαλῶς· τὰς ἐφεπομένας· ὁ μέγας ὤφθη βασίλειος· θαρσείτω καὶ νικάτω, ἡ χῦ ἐκκλησία· τηλικοῦτον πλουτήσασα προμάχον :~

Γλώσσης τρυφὴ, καὶ ἀκοῆς πάσης ἥδυσμα· ὁ σὸς λόγος, πέφυκε γρηγόριε, μάννα ζωῆς· δρόσος γλυκασμοῦ· μέλι δὲ ἐκ πέτρας· ἀστέλων ἄρτος οὐνίος· ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι, τῆς ἡδύτητος πείθων· ὁ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας :~

Ὁποταμὸς, τῶν χαρισμάτων τοῦ πνς· ἐπληρώθη, μέχρι καὶ προχύσεως· καὶ δὲ καλὸν πρόσωπον τῆς γῆς· ὡς τρυφῆς

χειμάρ-

χειμάῤῥοις · ἀπὸ χρυσοῦ αὐδηγόματος·
ἀῤῥαίμων καὶ παίμων, τῆ χῆ πᾶσαν
πόλιν · τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρ-
μήμασι :~ ἦχος.

Φύσιν ἁπλῆν, αἰωνομένην, σωτῆρος·
Θ φανεῖσαν κρείττονα συλλήψεως· Θεὸν
τῆ σοῦ δέσποινα γεννήσασαν· οἱ τῆς θεοφόροι·
δογματικαὶ ὁμολόγησαν· ἐκ δύο γενη-
μάτων· καὶ διπλῆς ἐνεργείας· τὸν ἕν-
πλουν κατὰ φύσιν γνωρίσαντα :~

Καταβασία.

Κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χε· τῆς κε-
νώσεως γὰρ ἐφέλκεται τὰ ἀγάσματός
σου· τὸ ἄφθορον μῆρ, ἐν τῷ μαῶ τῆς δό-
ξης σου ὤφθης ὡς βρέφος ἀλλ' ὁλοφορού-
μενος· καὶ ἐπλήρωσε τὰ παντὰ τῆς
θείας αἰνέσεως :~ ᾠδὴ ε'. Ὁ εἱρμός·

Ὁ τῷ φωτὶ χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιη-
τὴς κέ· ἐν τῷ φωτί σου τῷ σῷ προσταγμά-
των, ὁδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλ-
λον θ῀ οὐ γινώσκομεν :~

Ὁ πλοῦν ἀνήνυτον, κατὰ ποικίλων πειρα-
σμῶν ἔχοντα· τῶν δυσμενῶν· πάσης
ἐπηρείας λυτρούμεθα ἀεί· οἱ σὲ θεόν
ἀληθῆ ἐπιγαίμεθα :~

Ὁμοῦ τὸ πλήρωμα, ἡ αἰωτέρα χερουβὶμ
τέτοκας· τὸν τῆ θεότητι ἐκ σοῦ σαρκωθέν-
τα· υἱὸν μονογενῆ· ὃν ὑπὲρ τῶν
λόγων δού- ἅγ.
λων τῶν σῶν ἐξιλέωσαι :~

Ὁν τῆ παντὸς ποιητῆ· ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἀχρὶ φορέουσα· τῆ τοκετῷ·
ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, ἀΐλατον δίδου· τοῖς
μισοῦσιν ἐκκαρδίας· τοὺς σὲ καταφεύγον-
τας :~ ἄλλος· Ὁ φωτισμός σου·

Ὑετῷ πηγῆς, τῆ σαυτῆ χαρισμάτων·
ἐκπεπλήρωσαι ὅλως, φιλανθρωπεῖ δεδώκας
τοῖς ἁγίοις· ἐλαπωθεῖσαν οὐδαμῶς τῆ
κενώσει· τὸν δὲ κόσμον παντὰ μεθύσα-
σαν· τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις
ῥεύμασιν :~

Τί μοι χρυσὸς, τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα·
καὶ δυναστεῖα, κατμοὶ διαῤῥέοντα εἰς
ἄερα· πάντα οἰχέσθω· αὖρα πάντα
φορέτω, ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος·

Τί τῶν διδασκάλων τοιαῖς ῥητορεύουσα·
εἶ ποταμός· ἀμβροσία καὶ νέκταρ· ῥεῖ
τοῖς πιεμῶσιν, ἀθάνατος βρῶσις· καὶ
τοῖς διψῶσιν ἄφθαρτος πόσις· ὕδωρ ζωῆς
εἰς αἰῶνας· καὶ σωτέχων ζῶντας τοὺς
πόντους· πάντα πλημμυρούσης ζωῆς
ἐμφορήσητε :~ ἦχος·

Ἔχεν ἰσχύν, καθ' ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ' οὐκ
εἰς τέλος· κατέμησε γὰρ μετὰ τοῦ παρ-
θένου· τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν τεκοῦσαν·
ὑπελθόντα σαρκὸς ἀδυνείαν· καὶ τὸν
δυνατὸν τὸν ἐν κακίᾳ μεκρώσαντα :~
ἄλλος· Ἰσχὺς μου καὶ ὕμνησις·

Τοὺς τῶν θείων πραγμάτων, καὶ τῶν ἀν-
θρωπίνων σοφοὺς ἐπιστήμονας· τοὺς τῶν
ὄντων φύσεις, φιλανθρώπως ἡμῖν σαφη-
νίσαντας· καὶ τὸν τούτων κτίστην, πᾶσι
γνωρίσαντας ὡς θεόν· ἀνυχείροις φω-
ναῖς ἀνευφημήσωμεν :~

Ὁ πικραίνων καὶ ἰάσθαι, τῶν ψυχῶν οἱ θεῖοι· θερα-
πευταὶ θέλγεθε πάντα ἀσεβεῖς καὶ
τοῦ πόνου μενοι σώζεσθε :~

Ὡπᾶς λόγος ἄπας· τῶν θεοκηρύκων λα-
λούντων τὰ ἔνδεα· καὶ κρατεῖ τῆς πά-
λαι· διαθήκης ἡ μέα περιβάλλουσα· τὰ
σεσωτὰ πυξεῖα· τῶν ἐν αὐτῇ μολοντῶν
των· οἷς ῥυθμίζεται πᾶς πιστῶν σύλλογος·
ἰὼ ἀθάνατον φύσιν· ἡ θνητὴ παρέδρα
μεν εἰς ἀληθότητα· καὶ παρθένος κόρη·
τοὺς ἀσπόρους ἀπέλους παρήλασεν· ὡς
θ῀ τεκοῦσα· τὸν βασιλέα τῶν ἀπέλων·
ὧ περισσοβλέπειν ἐκείνοις ἀδιάτον :~

Καταβασία.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς ἐν θεόμῳ ἐ-
πυρμένῳ θ῀· ὑπ' ἀπέλων δεξιᾶς δορυφο-
ρούμενον· ὦ πάλαι ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ
εἶδον σωματούμενον θ῀· φωτὸς αἰω-
νοῦρον, καὶ εἰρήνης διαπόζομαι :~

ᾠδὴ ς'. Ὁ εἱρμός·

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμε-
νος· τῆ ἀμέτρητί σου τῆς ἀπλαγ-
χνίας

Digitized by Google

χμίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ θς με ἀνάγαγε :~

Σωτηρίας λιμένα χαρίσωμαι σε· πλέων πολυφόρτιδος βίου τὸ πέλαγος· Σωτῆρα καλοῦμαι δέσποινα· κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε :~

Ἰσραὴλ πολιτείας ἐκπέπτωκα· ῥαθυμῶν ὁδεύω λαός· ἀλλ' ἐπανάγαγε· ἀλογισμένη πλάνης με· πρεσβείαις τῆ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα :~

ἄλλος· Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων·

Ἰδια σῷ πλήθει· πεπλανημένον σοὶ θεολογεῖν με· πλὴν αἰσχυνομένην τῆ πρς· τῆ λόγου πλὴν γέννησιν· παράσπασον δὲ πλὴν ἐκπόρευσιν μόνου :~

Ὑμνεσιν τῶ οἴκω τούτω συνδιαφαινὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ ῥεῖς σωτηριμένους, χς εἰς ὃ ὄμομα αὐτῆ τιμῶν· μέσος πάρεσι τούτων :~

Πυθμὴν τῆς γῆς ὃ βάθος, πρὸς ὃ οὐδέποτε ὕψος· ἀλλ' ἄνω τῆς γῆς τοὺς ἁγίους· ἀζήτητον ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν, ὁ οὐρανὸς ἔρωτα· ἐάν σε πυγμὴν παρλάβῃ· καὶ ἀφορμὴν μυσηρίων· ἔγνωσται εἰ ῥεῖς δεηγόροι· καιρίας ὑπολύσεσι· καὶ μοχθηρὰ πάντα σαρκάζουσι φρένην :~

ἄλλος· Ἐλάδη πί μοι σήρ·

Τερὰ δὲ μεγαδοκίν, θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· μεγάλα τερὰ δοκίν, ὑμνεῖν παρελάβομεν· πρεσκυνεῖν ἐμάθομεν, παρὰ τῶν πρῶν· μίαν φύσιν ῥίσου πόσα τὸν λόγος ἦν σὺν ἀρχῆ· πρὸς τὸν πρᾶ σωσάμαρχος· τῶ λόγω πρᾶ σωλῶ, ἀλλ' ἐκ τῆ γεννήτορος· ἁπλῆ ὁμοούσιος, συμφυὴς θεότης· ὡς οἱ θεῖοι φασὶ κήρυκες· σωσάτω καὶ διαιρῶ, τὰ σώματα τῶς διαῤῥυέντα· ἓν ἀμερὲς σὺν μοῦ· καὶ τέλα φαντάζομαι· διδασκάλοις δέχομαι· ῥεῖς θεοφορήτους· οὕτω πείθοντας πιστεύειν με :~

θκίου·

Ἁμήτορ πρὸ τῆς σαρκός, ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρκωσιν· υἱὸς πρς καὶ μρς· ὁ ταῦτα καλούμενος· ὑπὸρ μοῦν ἀμφότερα· τῶ θῶ γὰρ πρέπει· τῶν θαυμάτων τὰ παραδόξα :~ Καταβασία·

Βόησέσοι, ἰδὼν ὁ πρόσβις, τοῖς ὀφθαλμοῖς ὃ σωτήριον· ὃ λαοῖς ἐπέρχη ἐκ θῦ χε σὺ θς μου :~

Κοιμητήριον· ηχος β'· Ψυχὰς ἀσφαλεῖς· καὶ ἰδρῶτας καὶ θεοφθόγγους κήρυκας· τὴν κορυφὴν τῶν διδασκάλων κε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον· ἐδέξω ὑπὸρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~ ὁ οἶκος·

Ἰσχὺν ἰκανῶς τὰ χείλη διαῤῥᾶναι, καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν, πρὸς τοὺς πυρίμορφον πῦρ, δυνάμει λόγου καὶ πνς· ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαῤῥήσω, ὅτι πᾶσαν παρῆλθεν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν οἱ ῥεῖς, τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι· καὶ σὺν πράξει καὶ θεωρίᾳ τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες· διὸ μεγάλων δωρεῶν τούτοις ἠξίωσας, ὡς πρεσβεύσουσί σου δεσπόταν τας· ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ἁγίους σου :~

Ψῶ αὐτῶ μηνὶ, λ· μνήμη τῶν σὺν ἁγίοις πρῶν ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων· Βασιλείου τῆ μεγάλου, γρηγορείου τῆ θεολόγου, καὶ ἰωάννου τοῦ χρυσορρήμου ϕι·

Ὁμοῦ δίκαιον ῥεῖς σέβειν ἑωσφόρους· φῶς τελεστολαμπεῖς πηλάσαντας σὺν κόσμω· Κοινὸν τὸν ὕμνον προσφέρειν πάντας λέγω· Ψυχῆς ἐκχέασι πᾶσι καὶ γλῶσσι τὴν χάριν· Ἓν χειλιδὼν οὐ καλύπτει μία· Αἱ ῥεῖς ἀνθοῦσαι δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ· Ψυχὴν μὲν γοητείας ἁγίας λέγω πεῖσιν· Ψευδὰς γενέσθαι αὖτη σε τὴν δρωμένην· Ἀπώλεσαν μὲν οἱ πάλαι θῦ σέβας, ἐξ ἡλίου τε καὶ σελήνης ἀφρόνως· Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντα καὶ τέχνας, Ὡς θεοὺς προσκυνῆσαι οὐκ ὀρθῶς σέβας· Ἐκ τῶν τοιῶν τούτων δὲ φωσφόρων πάλιν·

Ἡμεῖς ἀμφὶ ἐχθημεν εἰς θῦ σέβας·

Καλλιβίᾳ γὰρ τῆ τε πειθοῖ τῶν λόγων πείθονται

Ἠείθουσι πάντας τὸν μόνον κτίστην σέβειν· Κτίσιν συνιστᾶ τήν δε τὴν ὁρωμένην· Ψὸ πῦρ ἀὴρ ὕδωρ τε Ὁ γῆς ἡ φύσις· Οἱ δ' αὖ συνιστῶντάν γε κόσμον τὸν μέγαν· Ψὴν πρὸς θν̄ τε πίστιν ὡς ἄλλην κτίσιν, Ἑτοιχιακῆς φέρουσι τριάδος τύπον· Μέλλει γὰρ αὐτοῖς οὐδενὸς τῶν γηΐνων· Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις· Γρηγόριος γὰρ πυρ πνέει νοῦς τὸν λόγον· Πρὸς ὕψος αὖ πείθοντα πάντας ἐκ τρέχειν· Ψοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν·

Ἀναπνοή τις οἱ βασιλείου λόγοι·

Μιμούμενος δὲ τὴν ῥοὴν τῶν ὑδάτων·

Θκαρδίαν τε καὶ στόμα χρυσοῦς μόνος·

Ψοὺς ἐκτακέντας ἐκ παθῶν αὐαψύχει·

Οὕτω πρὸς ὕψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν· Ἐκ τῆς χθονὸς φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις:~

Δ* Λάμψεν ἐνὶ τριακοστῇ χρυσοτρισήλιος αἴγλη·

Ἡ αἰτία τῆς τοιαύτης ἑορτῆς· γέγονεν οὕτως· Ἐπὶ τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ· ὃς μετὰ τὸν βοτανιάτην τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας ἐδέξατο· ἐν κωνσταντινουπόλει στάσις γέγονε παρὰ τῶν ἐλλογίμων καὶ ἐναρέτων ἀνδρῶν· τῶν μὲν ὑπερτιθέντων τὸν μέγαν βασίλειον, ὑψήγορον αὐτὸν λεγόντων, ὡς τὴν τῶν ὄντων φύσιν ἐξερευνήσαντα τῷ λόγῳ· καὶ ταῖς ἀρεταῖς μικροῦ τοῖς ἀγγέλοις παραμιλλώμενον· Ὁ μὴ δ' ἐκ τοῦ προχείρου συγχωροῦντα· καὶ δὲ ἦθος ἐμβρηθῆ καὶ μὴ δὲν γήϊνον ἔχοντα· ὑποβιβαζόντων δὲ τὸν θεῖον χρυσόστομον ὡς ἐναντίως δῆθεν ἐκείνῳ διακείμενον, κατὰ δὲ πρόχειρον εἶναι Ὁ ἑλκτικὸν εἰς μετάνοιαν· τῶν δὲ, τοῦτον δὴ τὸν θεῖον χρυσόστομον ὑψούντων, ὡς ἀνθρωπικότερον διακείμενον ταῖς διδασκαλίαις, καὶ τῷ λείῳ τῆς φράσεως πάντας καθοδηγοῦντα, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἐκκαλούμενον· καὶ τῷ πλήθει τῶν μελιῤῥύτων λόγων, καὶ τῇ κατ' ἔννοιαν δεινότητι προτιθέντων τοῦτε μεγάλου βασιλείου καὶ γρηγορίου· ἑτέρων δὲ τῷ θεολόγῳ γρηγορίῳ προσκειμένων, ἅτε δὴ τῷ κομψῷ Ὁ τῷ πεποικιλμένῳ, τῷ διατόρῳ τε τῶν λόγων καὶ τῷ τῶν ἠλέξεων ἀνθηρῷ, πάντας τοὺς Ἐπὶ τῇ ἑλληνικῇ παιδείᾳ διαβοήτοις, ἐς τοὺς καθ' ἡμᾶς ὑπερβάντι· καὶ τούτω τὴν νικῶσαν διδόντων· κἀκείνων ὑπερβιβαζόντων αὐτὸν, ὡς συμβαίνων διαιρεθῆναι τὰ πλήθη· καὶ τοὺς μὲν ἰωαννίτας λέγεσθαι· τοὺς δὲ, βασιλείτας· γρηγορίτας δὲ τοὺς λοιπούς· Ἐπὶ τούτοις δὴ τοῖς ὀνόμασι, τῶν περὶ λόγοις στασιαζόντων, καὶ τούτων οὕτω λεγομένων, Ἐπὶ χρόνοις ἐσύστερον, ὀπαίνονται οἱ μέγιστοι οὗτοι καθ' ἕνα πρότερον, εἶτα Ὁ ἅμα· ὕπαρ οὐκ ὄναρ, τῷ τότε τῆς εὐχαΐτων πόλεως τῶν ἱερῶν ἐξηγουμένῳ, ἰωάννῃ τῷ πάνυ· ἀνδρὶ, τ' ἄλλα μὲν ἐλλογίμῳ, καὶ παιδείας ἑλληνικῆς, οὐκ ἀμαθῶς ἔχοντι, ὡς τὰ αὐτῷ πονηθέντα δείκνυσιν, ἀρετῆς δὲ εἰς ἄκρον ἐληλακότι· καὶ μιᾶ γλώττῃ φασὶ πρὸς αὐτόν· ἡμεῖς ἓν ἐσμὲν ὡς ὁρᾶς παρὰ τῷ θῷ· Ὁ οὐδὲν ἡμῖν ὑπεναντίον οὐδὲ μάχιμον, ἀλλὰ καιροῖς ἰδίοις ἕκαστος τῷ θείῳ κρουόμενοι πνῑ, τὰς πρὸς σρίαν τῶν ἀνῶν διδασκαλίας συνεγραψάμεθα, καὶ ἃ ἐμνούμεθα ἐκδεδώκαμεν· καὶ ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν οὐκ ἔστιν, οὔτε μήν γε ὁ δεύτερος· ἀλλ' εἰ τὸν ἕνα λέξεις, οἱ δύο παρέπονται· ὅθεν κέλευε ἀναστὰς τοῖς στασιάζουσιν, ὑπὲρ ἡμῶν μὴ διΐστασθαι· σπουδὴ γὰρ καὶ ζῶσι, καὶ μεταστάσιν ἡμῖν, εἰρηνεύειν καὶ εἰς ὁμόνοιαν ἄγειν τὰ πέρατα· ἀλλὰ καὶ ἡμέρα μιᾶ σύναψον καὶ ὡς σὺ προσῆκον, τὰ τῆς ἑορτῆς ἡμῖν ἐπιτέλεσον· καὶ τοῖς ἐξῆς παράδος, ὡς ἡμεῖς ἓν ἐσμὲν τῷ θῷ· πάντως δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην, τὰ εἰς σρίαν συμπράξοιμεν· δοκοῦμεν γάρ τι καὶ ἡμεῖς ἔχειν παρὰ τῷ θῷ· ταῦτα εἰπόντες ἔδοξαν αὖθις εἰς οὐ̄ν̄ οὺς ἀναπαίναι·

τοταμίαι· φωτὶ ἀπείρω καταλαμπόμε
νοι· καὶ ὁμοφρονοῦσιν ἀλλήλοις μεταπαλού
μενοι· ὁ δὲ θεῖος ἐκεῖνος ἀνὴρ αἰσθανόμε
νος ὁ δικαίως ὀργισθεὶς, καθὼς οἱ ἅγ
γελοι εἰσηγήσαντο διεπράξατο· τό, τε
πλῆθος καὶ τοὺς ταραχοποιοὺς καταπαύ
σας, ἐδόκει δὲ γὰρ ἐπ' ἀρετῇ διαβόητος
ὁ ἀνὴρ, τῇ ἑορτῇ ταύτην παρέδωκε
τῇ ἐκκλησίᾳ ἑορτάζειν θεῷ· καὶ ὅρκοις
δὲ φρόνημα τῆς ἀνδρός· ἐπεὶ γὰρ εὗρε
τὸν ἰανουάριον μῆνα, τοὺς ῥεῖς ἔχον
τας τούτους, κατὰ μὲν τὴν πρώτην, τὸν
μέγαν βασίλειον· κατὰ δὲ τὴν εἰκοστὴν
πέμπτην, τὸν θεῖον χρυσόστομον· κατὰ
δὲ τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην, τὸν θεῖον χρυ
σόστομον, σωθῆναι πάλιν αὐτοὺς κατὰ τ
τεσσαρακοστήν· καμόσι καὶ τεσπερίοις καὶ
ἑσπερινοῖς καταπέψας ὡς τεσσαρακεν ἀυ
τοῖς· ἃ καὶ μάσει ἀυτῶν ὡς οἶμαι γεγο
νότα, οὐδενὸς λείπονται τῶν εἰς ἔπαι
νον· ὡς καὶ τοὐτων ὑποκεῖσθαι τῶν
ὅσα τε δὴ ἐκείνου γεγόνασι, καὶ ὅσα γε
γόνασι· ἦσαν δὲ τὴν θέσιν τῆς σώμα
τος καὶ τὴν μορφὴν οἱ ἄγιοι δύο, ἔχον
τα οὕτως· Ὁ μὲν θεῖος χρυσόστομος, τὴν
ἰδέαν τῆς σώματος, ἦν βραχὺς τὴν
τὴν ἡλικίαν· μεγαλοκεφαλὴν τοῖς
ὤμοις αἰωρῶν· ἰσχνὸς εἰς τὸ ἀκριβέστατον·
ἐπίρρινος· ὀφρῦς τοὺς μυκτῆρας, ὠχρό
τατος τὸ μετὰ τῆς λύπης· κοίλους τοὺς κόλ
πους τῶν ὀφθαλμῶν ἔχων· καὶ βολ
βοὺς τούτων κεχρημένος μεγάλους· ἐφ'
οἷς καὶ συνέβαινε, χαριέστερον πᾶς ὅλε
σιν ἀποσείλβειν· εἰ καὶ τῷ λοιπῷ χαρα
κτῆρι τὴν ἀχθομένην παρεδήλου· ψι
λὸς καὶ μέγας τὸ μέτωπον· καὶ πολλαῖς
ταῖς ῥυτίσι κεχαραγμένος· ὥτα τοῦμ
κείμενος μεγάλα καὶ τὸ γένειον μικρὸν
καὶ ἀραιόταται, ὑπὸ πολιαῖς ταῖς θρι
ξὶν ἀλωθῶν· τὰς σιαγόνας πεπασμέ
νας εἶσω ἔχων, τῇ μηκεία εἰς τὸ ἀκρότα
τον· τοσοῦτον δὲ τοῦμ αὐτῆς αἰσχαίνον
εἰπεῖν, ὅτι λόγῳ τοὺς καὶ τοὺς παρ
ἕλλησι σοφοὺς ὑποκρῖναι, ἀξιαρέτους δὲ

δημότητι τῇ κατ' ἔμμοιαν· καὶ τῷ λείῳ
τ' αἰθηρῶν φερίσεως· εἰς τοσοῦτον δὲ
τὴν θείαν γραφὴν ἐσαφήνισεν, ὡς τῶν
ἄλλων οὐδείς, καὶ ὑπὸ τῷ ἀναβλεπικῶ
κηρύγματι συνετέλεσεν, ὡς εἰ μὴ ἦν οὗ
τος ὁ ἅγιος, εἰ καὶ τολμηρὸν φαίνεται, ἔδοξε
πάλιν θεῖ γῆς δευτέραν τὴν χῦ παρου
σίαν γεγενῆσθαι, εἰς δὲ ἀρετὴν καὶ πρᾶξιν
καὶ θεωρίαν τοσοῦτος ἐγένετο, ὡς καὶ
τοὺς ἀρδην ὑποβαλέσθαι· ἐλεη
μοσύνης καὶ ἀγάπης χρήματίσας πηγή·
καὶ ζῆλος ἀμέτρητος φιλαδελφία τε καὶ
διδασκαλία· ἔζησε δὲ τὰ τοὺς ἔτη,
τεία τοὺς ἑξήκοντα· ἐτοίμασε δὲ
τὴν ἐκκλησίαν τῷ χῷ θεῷ τοῖς ἑξ·
Ὁ δὲ μέγας βασίλειος ἦν τὴν θέσιν τῆς
σώματος εἰς πολὺ μῆκος θεῷ τῆς ὀρθίου
σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λεπτὸ
σαρκος· μέλας δὲ χρῶμα· ὠχρότητι δὲ
τοῦ προσώπου σύγκρατος· ἐπίρρινος· εἰς κύ
κλον τὰς ὀφρῦς τοῦμηνεμένος· δὲ ἐπι
σκιώδη συνεσταλκώς· φερμηδικῶ ἐοι
κώς· ὀλίγας δὲ τοῦ προσώπου ἀμαρυγὰς
ῥυπιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρειάς·
κοῖλος τοὺς κροτάφους· κρέμα ἔχων σὺν
χρῷ κουρείας· τὴν ὑπήλιον ἀρκούντως
καθειμένος, καὶ μεσοπόλιος· ὄρος σὺν
λόγοις, οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ
καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑποφέβαλε· διὰ
γὰρ πάσης ἑλληνικῆς ἰδέας παιδεύσεως, σὺν
ἐκάστῃ δὲ κράτος ἐκτήσατο· οὐχ ἧττον δὲ
τῇ διὰ πράξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν·
καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ τῶν ὅλων
τοσοῦτος, θεῷ τὸν θεόν τῆς ἀρχιφρο
σύνης αἰνήχθη· τεσσαρακοντα χρόνων
γεγονόμενος, καὶ θεῷ πέντε ἔτεσι τῆς ἐκ
κλησίας τοσοῦτος· Ὁ δὲ γε ἱερὸς χρη
σόστομος ὁ θεολόγος, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἰδ
λικίας τῆς σώματος, ἐτύγχανε μέτριος·
ὕπωχρος, βραχὺ μετὰ τῆς χαρίεντος·
σιμὸς· ἐπ' ἀνθείας τὰς ὀφρῦς ἔχων· ἥμε
ρον βλέπων καὶ τοσοῦτος· γλαφυρὸν
τῶν ὀφθαλμῶν, ὃς ἦν δεξιὸς, γυμνότε
ρον κεκτημένος· ὃν καὶ οὐλὴ κατὰ τὸν

καμπὸν

καν θὸν συνῆγε· τὸ πώγωνα οὐ βαθύς· δα
σὺς δὲ ἐπ' εὐθείας· ἱκανῶς φαλακρός·
λευκὸς ταῖς θριξί· τὰ ἄκρα τῆς γενειά-
δος, ὡς περικεκαπνισμένα ὑποφαί-
νων· τοῦτο δὲ εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ἄξιον,
ὅτι εἰ ἔδει γενέσθαι ἐν αὐτοῖς εἰκόνα τινὰ
καὶ σήλην κατὰ μέρος ἐκ πασῶν συγκει-
μένην τῶν ἀρετῶν, τοῦτο ἦν ὁ μέγας γρη-
γόριος· βίου λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶ-
ξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών· ἐπὶ τοσοῦ-
τον θεολογίας προήχθη, ὡς πάντας
ἡττᾶσθαι τῆς σοφίας αὐτοῦ· τοῖς τε ἐν λό-
γοις· τοῖς τε ἐν δόγμασιν· ὅθεν καὶ τὸν θεο-
λόγος προσηγορίαν ἐκτήσατο· προέστη
δὲ καὶ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐκκλησί-
ας, χρόνους δώδεκα· ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκον-
τα ἔτη γενόμενος· Ψῶν τριῶν τούτων
πρεσβείαις χε ὁ θς ἡμῶν, καὶ πάντων
τῶν ἁγίων, τὰς τῶν αἱρέσεων ἐπανα-
στάσεις κατάβαλε, καὶ ἡμᾶς ἐν ὁμονοίᾳ,
καὶ εἰρηνικῇ καταστάσει διαφύλαξον·
καὶ τῆς οὐ ιου σου βασιλείας ἀξίωσον·
ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων ἀμήν:~

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου ἱερο-
μάρτυρος ἱππολύτου πάπα ῥώμης, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ· κενσουρίου· αὔρας τῆς
καὶ χρυσῆς· φίλικος, μαξίμου, ἑρκουλί-
νου, βενερίου, στυρακίνου, μηνᾶ, κομό-
δου, ἑρμοῦ, μαύρου, εὐσεβίου, ῥουστικοῦ,
μοναγρέου, ἀμανδίνου, ὀλυμπίου, κύ-
πρου, θεοδώρου, τριβούνου, μαξίμου,
πρεσβυτέρου, ἀρχιλάου διακόνου, κυρί-
νου ἐπισκόπου, καὶ σαβαΐνου· ϛι·

Ψόλμη θάλασσαν ἱππόλυτος εἰς δύ-
νει, Ὁ ἷα κροαίνων ἵππος ἐν λείῳ πέδῳ·
Ψείνων ἐράχηλον τῷ ξίφει κενσουρίνος·
Ἦν οἷον ξυρῶ τοῖς συνάθλοις ἀκόνη,
Ὁ πλάγχνα φλέγουσι σαβαΐνου λαμ-
πάσι, Ψὰ παμπόνηρα τέκνα τῆς ἀ-
σπλαγχνίας· χρυσῆ βυθῷ βληθεῖσα
παστῷ τοῦ πόλου· Νύμφη πρόσεισι προ-
σφάτως λελουμένη· Ἱππόλυτον πόν-
του τριακοστῇ ἔκτανε ῥεῦμα·

Αὕτη ἡ ἱερὰ σύνοδος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βα-
σιλείας κλαυδίου· ἡγεμονεύοντος βι-
καρίου τοῦ οὐλπίου ῥωμύλου· καὶ ὁ μὲν
κενσουρῖνος, μάγιστρος ὢν καὶ τῷ βασι-
λεῖ ἀγαπώμενος· ἐσέβετο τὸν χν λε-
ληθότως· Ὃ τῶν χριστιανῶν ὑπερασπί-
ζετο· γνωσθεὶς δὲ ἀπεκλείσθη ἐν τῇ φυ-
λακῇ, ἔνθα νεκρὸν ἀναστήσας, ἔπεισε
πάντας τοὺς στρατιώτας, πιστεῦσαι τῷ
χῷ· οἵτινες προστάξει τοῦ τυραννου ἀ-
πεκεφαλίσθησαν· καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ μα-
καρία χρυσῆ, καὶ ὁ ταύτης ὑπουργὸς σα-
βαΐνος· πρότερον πολλὰς ὑπομείναν-
τες τιμωρίας, διὰ τὸ διακονεῖν τοῖς ἁ-
γίοις καὶ τοὺς ἰχῶρας αὐτῶν ἐκμάσσειν,
καὶ ἑαυτοὺς ἀλείφειν· ταῦτα μαθὼν ὁ
μακαριώτατος πάπας ἱππόλυτος, ζή-
λω θείω κινηθεὶς, ἦλθε καὶ ἤλεγξε τὸν
τύραννον κατὰ πρόσωπον· ὁ δὲ ὑπερ-
ζέσας τῷ θυμῷ, πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐβα-
σάνισε μετὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐ-
τῷ πρεσβυτέρων καὶ διακόνων καὶ τοῦ
ἐπισκόπου· εἶτα δήσας αὐτῶν τὰς χεῖ-
ρας καὶ τοὺς πόδας, ἐν τῷ βυθῷ τῆς θα-
λάσσης ἔρριψε, Ὃ οὕτως ἐτελειώθησαν·

Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος βαρσιμαίου ἐπισκόπου·

Οὗτος ὡς γέγραπται ἐπίσκοπος ἦν τῆς ἐ-
νεδέσῃ ἐκκλησίας· διδάσκων καὶ ἐπι-
στρέφων τοὺς ἕλληνας ἀπὸ τῆς πλά-
νης ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν, καὶ βαπτίζων
αὐτούς· ἐν οἷς καὶ σάρβηλον τὸν ἱερέα
τῶν εἰδώλων ἔπεισε καταλιπεῖν τὰ εἴ-
δωλα καὶ πιστεῦσαι τῷ χῷ μετὰ βε-
βαίας τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ· οἵτινες καὶ
ἐμαρτύρησαν ὑπὲρ τοῦ χυ· εἶτα κρατη-
θεὶς ὁ ἐπίσκοπος, παρέστη τῷ ἡγεμῶνι λυ-
σία· καὶ τυφθεὶς σφοδρῶς, παρεπέμφθη
εἰς φρουράν· εἶτα παυσαμένου μικρὸν
τοῦ διωγμοῦ, ἀπελύθη· καὶ ἐν τῇ ἰδίᾳ γε-
νόμενος ἐκκλησίᾳ, καὶ τῷ θῷ εὐαρεστή-
σας, ἐν εἰρήνῃ πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησεν·
Ψῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἄθλησις τοῦ ἁγίου μάρ-
τυρος θεοφίλου τοῦ νέου· ϛι·

ὁ θεό-

Θ Θεὸς φίλος τὴν φίλων τιμᾶται κάραν θεοὺς φιλῆσαι μὴ θελήσας βαρβάρων ὕπος ὑπῆρχεν ἀστὸ κωμᾶς τὴν πόλεως, ἐστὶ τῆς βασιλείας κωμᾶς τὴν καὶ εἰρήνης τῶν ὀρθοδόξων βασιλέων, εἷς τῆς συγκλήτου ὑπάρχων· γραπτὸς δὲ προβληθεὶς εἰς τὸ δέμα τῶν κυβευρετῶν, ἀπῆλθε μετὰ γόλου· ἔχων μεθ' ἑαυτῆ καὶ ἑτέρους δύο γραπτοὺς εἰς βοήθειαν· οἳ καὶ ἐφθόνουν αὐτῷ· ὡς οὖν ἦλθον σαρακηνοὶ κατὰ τῆς χώρας, καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν μετὰ τῆ γόλου καὶ τῶν δύο γραπτῶν· καὶ πρῶτος ἐχώρησε μετὰ τῆ ἰδίου δρομόμος, ὃ εἰσῆλθε μέσον τῶν σαρακηνῶν καὶ ἐμβραχάβησεν· οἱ δὲ φθονοῦντάν αὐτῷ δύο γραπτοὶ, ἀφῆκαν αὐτὸν μόνον, καὶ ἔφυγον· οἱ δὲ σαρακηνοὶ περιεκύκλωσαν τὰν αὐτὸν ἐκράτησαν· καὶ ἀπαγαγόντάν εἰς τὸν ἴδιον τόπον· ἔβαλον αὐτὸν εἰς φυλακήν· μετὰ δὲ τέσσαρα ἔτη ἐκ βαλόντάν αὐτὸν, ἠνάγκασαν ἀρνήσασθαι τὸν χν̄, ὡς δὲ οὐκ ἐπίθη, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν.~

ὠδὴ ζ'. Ὁ εἱρμός.

Ε Εἰκόνος χρυσῆς, ἐν πεδίῳ δενεζὲ λαμπρύνομένης· οἱ ῥεῖς σου παῖδες κατεπάτησαν· ἀλλοτρίου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντάν, δροσιζόμενοι ἐψάλλον· ὑμνητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Σ Σὺ προστάξεις, ὁ ἐκ σοῦ σωματωθεὶς λογεγεννήτεια· ἀβάτως διέῤῥηξε δ χειρόγραφον· ὃν μοῦ δυσώπει παλαίωσε· ἄπαντας κινδύνων ῥυσθῆναι τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὑμνητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ε Ἐλπὶς ἀγαθή, προσδοκία τε πιστῶν ὑπάρχεις δέσποινα· ἐν σοὶ δεόμεθά σου δωρήσασθαι· τῆς συμπαθείας δ πέλαγος· πᾶσι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι· δ τῷ υἱῷ σου κραυγάζοισιν· ὑμνητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ψ Ψαλμὸν γλυκὺ· σωτηρίαν ἐν τολῶν διαβατίσματος· ἡμφιασάμενος ἀπημαύρωσα, διὰ ἀμελίας ὁ δείλαιος· μοῦ δέσποι προσέχω παρδένε· τὸν χν̄τόμα αἰτούμενος· τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ πάλιν ἐνδύσασθαι:~

ἄλλος· Ἀμπέλου προσάγμα·

Η Ἥλατε μακάριοι δ ὁραπετεύει· ἡ πρὶν αὐτοπόστατος θεασύτης τῶν αἱρέσεων· νηὸς δὲ τηκόμενος, ἀστὸ προσώπου πυρός· μόνον ἄπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν· προσβάλλον φθόγγοις πυρπνόοις δείκνυται:~

Ψ Ἀδελῖς μοὶ ἐξέκλιναν ἐλλιώων ὕθλοις· πειθῶ δὲ τὴν τύραννον αἰθρώποις μόνον ἔλοντο, ὑφ' ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ ῥεῖς τροπώσαντάν· οὕτως ἄπαν σύγκλυσα πιστῶν· χειροῦται λόγοις δ καταπείθοισι:~ θεῖον·

Μ Μοὶ πᾶσα προῤῥησις ἐπαγγελίας ἐπαύθη· δ σοφίας ἐδέξατο ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων· θαύματα πηγάζουσαν ἀγνή· σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ὁρμηνεύοντας:~ ἄλλος· θῦ συγκατάβασιν·

Ι Ἰχῶσαι καὶ κράζουσαι· ὁρῶμεναί τε καὶ ἀκουόμεναι ἀρετῆς καὶ σοφίας· οἱ δενδρόροι σῆλαι γεγόνασιν· ἔργῳ καὶ λόγῳ βοᾷ προσρεπόμενοι· ὑμνητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Θ Ὑφωνὰς αἴσθεν· ἐπιβρυτώσας ἡμῖν ἀναίσιον· ἀσεβῶν τε βολίδας, τοὺς ὑμῶν φθόγγοις δεχόμενοι σωφόροι· συμμελῳδοῦμεν ὑμῖν· ὑμνητὸς ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~

Ρ Ἰφίζομαι χάλαζαι· ἐκ πετροβόλων γλωσσῶν σιωπείβουσαι· τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων· εἴ τις εἰς μέσον παῤῥησιάσηται· τῶν κενολόγων ὀρθὰ μὴ φθεγγόμενος· ὑμνητὸς εἶ ὁ θς̄ ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν:~ θεῖον·

Π Παρθένον οἰκίσασα· καὶ μετὰ τόκον παρθένον ἔλιπες· ὁ ἀμείβων σοι χεῖρα· πρὸς ὃν βοῶμεν, σῶσον ἀπαναμώμητε·

γαμώμεθα· ἀλλογητὸς ὁ θς ὁ τῶν πρώ-
των ἡμῶν :~ Καταβασία·

Ἐκ τοῦ σε πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεο-
λογήσαντας· καὶ παρθένω ἀκηράτω
ἐνοικήσαντα· θῦ λόγον ὑμνοῦμεν· ἀν-
σεβῶς μελωδοῦντάς· ἀλλογητὸς ὁ θς
ὁ τῶν πρώτων ἡμῶν :~

ὠδὴ ἡ· ὁ εἱρμός·

Πόμεν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς, τῶν ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα· ἐ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον μεταβαλόντα θῦ, ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα ὡς κῦ· καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Πῦργον ἰσχύος ἀσφαλῆ· καὶ κρηπῖδα καὶ
φρουρὰν καὶ σκεπαστήριον· κεκτημένοι
σε πίστει· διασωζόμεθα μοῦ· ὑμνοῦντάς
τὸν τόκον σου πάναγνε· καὶ ὑπερυψοῦ-
μεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Θαυμασίας διανοῆ, σωτηρίας ἐπιγνῶ-
σε θκέ· ὡς τεκοῦσαν τὸν λόγον, τῷ ἀθα-
νάτου πρᾶ· τὸν πάντας θανάτου λυ-
τρούμενον· τοὺς ὑπερυψοῦντας ἀνα-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ῥάθεσμα ἰάσεων ἡμῖν· ἀεννάως τοῖς πι-
στοῖς ἀχμὴ πηγάζεις· οὗ τὴν ἄφθονον χά-
ριν, ἀπαῤῥυόμενοι μοῦ· ὑμνοῦμεν, τὴν
τόκον σου ἅγραντε· καὶ ὑπερυψοῦμεν
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας :~

ἄλλος· Ἐξαλείμματος·

Νοοῦμεν ἀσεβῶς· καὶ δοξάζομεν ἀμοίρ-
φον μίαν φύσιν, ἀπειροδιώριστον· μονὰ
δα τε καὶ τριάδα· τὴν πάντα ταῦτα
λόγοις κωβορμῶσαν κρείττοσιν· οὕτω
γὰρ δοξάζειν, οἱ θεῖς θεοφόροι παρεγ-
γυῶσιν, οἷς συμπεφοσκιωμένοι, ἀνυμνῶ
εἰς τοὺς αἰῶνας :~

Ἐμώθησαν οἱ θεῖς· θεοκήρυκες ἐμώσαν-
τὸν τὴν τριάδα· καὶ ὃ ἀμέριστον ἐν
πᾶσι τετμημένον, τῇ θείᾳ φύσει,
μίαν παρ' αὐτῆς αὐτέλαβον· ἀμέρι-
στον δόξαν εἰς ἔπαινον· ἅμα συγκαλοῦ-
μένῳ· τοὺς ὑπερυψοῦντας ἀνυμνῶ εἰς
τοὺς αἰῶνας :~

Πανῳδὸν ὃ καθ' ἡμᾶς αὐτῳδούς τε ὃ οἰκεῖον
ὁ ἀφθέγκτως· ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε
δὲ παρθένε· ποιεῖ γάρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθο-
ρὰν καθίσταται· μᾶλλον δὲ καὶ πάσχω,
ἑκὼν διὰ πάθος· τὰ πάθη λύει· ὡς οἱ
θεῖς πατέρες, ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν :~

ἄλλος· Ἑστὰ πλασίως καμίνου·

Οὓς ὁ θς σωλιώσεν εἰς ὁμόπνουν ἕνωσιν·
ἐγκωμιαστὴς μὴ χωριζέτω ἄνθρωπος,
ἀλλ' ἴσως ἡγούμενος, ἐν τοῖς αὐτοῖς χα-
ρίσμασιν· ἴσον δὲ τὸν ὕμνον μελῳδῶν
ἀξιούτω· οἱ παῖδες ἀλογεῖτε· ἱερεῖς ἀ-
νυμνεῖτε· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
τας τοὺς αἰῶνας :~

Ἰδιωτικοὶ καὶ ἄμαχοι· τῆς θεότητος σύμ-
μαχοι· δὲ τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς σωτή-
γοροι· τὰ βάθη τῆς πρᾶ, καλῶς ἀνθρά-
νησαντάς· τοὺς θεοπρεπεῖς ὡδοὺς θῦ ὑ-
πολήψεις· ἐκείθεν σωσιζῶσι· καὶ διδά-
σκουσι ψάλλειν· λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας :~

Ξύλου γὰρ μέλισι· δύο λύχνοι φωτί-
ζουσιν· ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφή-
λιον· ἐκ γῆς δὲ φαιδρότερον, τὴν σύμ-
πασαν ἀνακάζουσι· φῶς κατὰ ταὐτὸν
ὑπερμεγέθεις φωσφόρα· συλλάμποντα
ἀλλήλοις, καὶ συμψάλλοντα ἅμα·
λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας :~ θεῖον·

Ὑπὲρ ἡμῶν ἐσάρκωσαι· δὲ τὰ πάθη τὰ
ἡμᾶ· δι' ἡμᾶς θς μετὰ νεκρῶν ἐλογί-
το· θανάτου μὴ ἄγευτος, ἵνα παθῶν ἐ-
λεύθερος· τῇ δὲ ταφῇ τὴν σάρκα τὴν
θνητὴν κοιμῳμένος· λεγόμενος καὶ πά-
θους, μεταλαχὼν καὶ θανάτου· μεθ' ἧς ὑ-
περυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας·

Καταβασία·

Σέκτω πυρὶ ἐμωλέντας, οἱ θεοσεβείας
ταφεσῶντας μεσαίας· τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηλέντας, θεῖον ὕμνον ἔμελπον·
ἀλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κῦ τ' κῆ :~

ὠδὴ θ'· ὁ εἱρμός·

Πόμ ἐκ θῦ θῆ λόγον· τὸν ἀῤῥήτως σο-
φίᾳ ἰκότα καμουργῆσαι τὸν ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶς πεπωκότα δειμῶς·

ἐξ ἁγίας παρθένου· ἀφράστως σωματούμενον θν̄· οἱ πιστοὶ ὁ μοφρόνως ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν :~

Θεομακάριστε κόρη, τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν· προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· σῶσον με μήρ τῆς ὄντως ζωῆς· καὶ ῥυφῆς ἀεννάου, πλησθῆναι καθικέτευε ἁγνή· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας :~

Ἐπιφανεῖσα παρθένε, τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον· φωτός σου ταῖς αὔλοις ἀστραπαῖς· αὔγασον πύλη τοῦ θείου φωτός· καὶ πυρὸς αἰωνίου, ῥυσθῆναι καταξίωσον ἁγνή· τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω, σὲ ὕμνοις μεγαλύνοντας :~ Ἑτ.

Ἐν τῇ γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ γαστρὸς πρὸ αἰώνων, πήρ ὅν πορ ἐγέννησεν υἱόν, τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος· καὶ πηγὴν χαρισμάτων· σὲ θεομῆτορ ἔδειξεν ἡμῖν· τοῖς πιστῶς προσκυνοῦσι, τὴν ἄφραστόν σου γέννησιν :~

ἄλλος· Ἀναρχου γεννήτορος·

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐν ἱεραρχαις φωστῆρας τρεῖς μεγάλοις·

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον γεώργιον καὶ ποίμνιον· ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστοις πόνοις ὑπέστητε· εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦ τε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς· συμπαραλαβόντες· κοινὴν ἔχει αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδύστην ἕνωσιν :~

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τρισσολαμπτῆρας, χρ̄ τῆς ἐκκλησίας·

Οὐ δίστομον μάχαιραν ἡ χάρις, ἀλλὰ τρίστομον· κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προβάλλεται· ἓν οὐρανοχάλκευτον ξίφος· τρισὶν ἀκμαῖς, κατεστομωμένον, ἀεὶ προμαχόμενον· τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος :~

Μεγάλυνον ψυχή μου τοὺς κεκοσμηκότας χρ̄ τὴν ἐκκλησίαν·

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐ̄ν̄οῖς ἦν ἔνδοξοι· καὶ τὴν σάρκα φορουντων εἰς ἔτι ἄσπιλον· οὓς εἱλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες τοὺς σπὶ γῆς· ἡμᾶς στρεφομένοις· τὰ ἄνω πρεσβεύετε· καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι :~

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν·

Ἐτενεῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων δέσποινα· καταπνίγων τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος· καί μοι παραδόξως συμβαίνει τὸ ἀπορεῖν, ἐκ τῆς εὐπορίας· διὸ τὸν τοσοῦτον σε, μεγαλύναντα δοξάζομεν :~ Ἑτ.

ἄλλος· Ἐξέστη σπὶ τούτω ὁ οὐ̄ν̄ός·

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς τῆς παναγίας τριάδος τρεῖς ποιμένας·

Ἐπήρθη τῆς τριάδος ἡ ἀρετή· καὶ τὰ πάντα τῆς δόξης ἐπλήρωσεν· ἄλλην ἡμῖν, αἴγλην ἀναλάμψασα τριλαμπῆ· ὡς ἑαυτῆς ἀπαύγασμα· τοὺς ἐπ' οὐρανίοις μυσταγωγούς· δι' ὧν σπὶ τὴν θείαν, ἐκείνης θεωρίαν· οἱ εὐσεβοῦντες ὁδηγούμεθα :~

Μεγάλυνον ψυχή μου, τοὺς ἐκ τρισηλίου φωστῆρας τρεῖς μεγάλοις·

Οὐκ ἔστι δευτερεῖον ἐν τοῖς τρισί· τὰ πρεσβεία γὰρ ἕκαστος φέρεται, πρῶτος οὐκ ὤν, καὶ τοὺς ὁμοτίμους ὑπὲρ νικῶν, ἔξοι κειοῦται μᾶλλον δὲ, τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· οὐ χώρα γὰρ ἐν ταῦθα· τῷ φθόνῳ παῤῥησίας· λυμαινομένῳ τὴν ὁμόνοιαν :~ Δόξα·

Μεγάλυνον ψυχή μου τῆς τρισυποστάτου θεότητος τὸ κράτος·

Πρᾶς ἡ εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς· πρωτοτόκοις υἱοὺς ἀναδείξασα· τέκνα γεννᾶ· γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν· τελειούμενα πνεύματι· τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· καὶ σώζειν ἐξαιτεῖτε, εἰς τέλος τὴν εἰρήνην· ἣν ἀπ' αὐτῶν ἐκληρονόμησεν :~ θκ̄ίον·

Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν τιμιωτέραν·

Υἱὸν θεοῦ τοῦ ζῶντος ἡ τῶν σοφῶν· διδασκάλων ἀκρότης ἐκήρυξε, τὸν σὸν υἱόν· ἐξ ἀποκαλύψεως πατρικῆς· οὐκ ἐκ σαρκὸς καὶ αἵματος· τοῦτο μνηθεῖσα μῆτερ θεοῦ· διό σε καὶ παρθένον, δοξάσασα μητέρα· καὶ θκ̄ον ἐμεγάλυνεν :~

καταβασία·

θκε̃ λἰ ἐλπὶς ϖαν́τϖν τῶν χριϛιαν̃ῶν· σκέπε φρούρι φύλαττε, τοὺς ἐλπίζον-
τας ἐϛ σέ:~

Ϛ γυμόν σκιᾶ ἐ γράμματι τύπον καπίδω μὴν οἱ πιϛοί· ϖαλῶ ἄρσεν ὅ τ̃ μήραν διά μοιγον ἄγιον θ̃ω· διὸ πρωτότοκον λόγον· πρ̃ ἀμαρχου ὐόν· πρωτοτοκούμενον μεῖ· ἀπειρέανδρως μεγαλυόμεν:~

Ἄξια ποιελαίειον· Ο οἰκ̃ον τοῖς ἁγροις·

Π ἀ τ̃ φωτὸς δοχεῖα, τὰς φεπροβόλους ἀγραπάς· βασίλφόν τε τὸν μέγαν· χρη-
γόριον θεολόγον· χρυσόϛομον ἰωαν́νην· ἀμὰ ἀφνμιόμεν ϖαν́των:~

Ϛτερον· ὅμοιον·

Η ἑνιαία θεότης· πν̃ι ὐὸς καὶ ὅ πνεῦμα· ταῖς βασιλείου πρεσβείαις· χρηγορίου καὶ ἰωαν́νου· καὶ τῆς ἁγνῆς θεοῦ, μὴ χωρισθῶ τῆς σῆς δόξης:~

θεῖον· ὅμοιον·

Χ ρυσοπλοκέϛατε πύργε· καὶ δωδεκάπυλε πόλις· λιλιοϛάλακτε θρόνε· καὶ ἕδρα τ̃ βασιλέως· ἀκαταμόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς τὸν δεϛπότην:~

Εἰς τοὺς αἴνους· ϖᾶϛα πνοὴ· ἰσῶμεν ἢ δ'· ἐ ψάλλομεν ὡς περ̃ ϖρεσβύται·

ἦχος β'· Ποίοις ἀφνμιῶν·

Π οίοις ἀφνμιῶν ϛέμμασι, ϛεφανώσω-
μὲν τοὺς διδασκάλους· τοὺς διηρημέ-
νους τοῖς σώμασι, καὶ σωνημμένους τ̃ πν̃ι· τοὺς τῶν θεοφόρων πρωτοϛάτας, πειάδος τοὺς ἰσαρίθμους καὶ θερά ποντας· φωϛῆρας τῆς οἰκουμένης διαλάμ ποντας· τ̃ ἐκκλησίας τοὺς γύλους· οὓς ϛεφανίοις δόξης, νικήσαντας ϛεφανοῖ·

Π χς̃ ὁ θε̃ ἡμῶν· ὁ ἔχων ὅ μέγα ἔλεος:~

οίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, αἰνάδησω-
μεν τοὺς θεοφόρους· τοὺς οἰκουμένας καὶ κήρυκας· τῆς ὀρθοδοξίας ὑπάρχον τας· τοὺς ἀκραιφνεϛάτους θεολόγους· τὸν μέγαν ἱεροφάντορα βασίλειον· τὸν θεῖον καὶ θεορρήμονα χρηγόριον, καὶ ἰωαν́νην τὸν ϖαν́υ· τὸν χρυσοῦν τιὸ γλῶτταν· οὓς ἐδόξασεν ἡ τειάς,

Π ἀξίους ὁ κε̃, ὁ ἔχων ὅ μέγα ἔλεος:~

οίοις ἐγκωμιῶν ῥήμασιν, ἐπαινέσωμεν τοὺς ἱεραρχας· τοὺς ἰσαποϛόλους ἐν χάριϖι· καὶ ὁμοτίμους χαρίσμασι· τοὺς τῆς ἀσεβείας καταλύτας· σωτῆρας καὶ ὁδηγοὺς λόγω καὶ πράγματι· ποι-
μένας χριϛομιμήτους διὰ πίϛεως· τοὺς ἐπηγείους ἀϖέλους· βροτοὺς οὐ̃ιους· οὓς ἐτίμησεν ὁ χς̃· τῆς δόξης ὁ κε̃· ὁ ἔχων ὅ μέγα ἔλεος:~

Π οίοις ἀφνμιῶν ϛέμμασι· καταϛέψω-
μεν τὸν χρυσολόγον· ἅμα βασιλείω χρηγορίου· τὰ σεϖτὰ δοχεῖα τ̃ πνεύ ματος· τοὺς ϛερρούς τῆς πίϛεως ϖρο-
μάχους· τοὺς γύλους, τῆς ἐκκλησίας πιϛῶν ϛόμιγμα· ἀϖάντων ἁμαρτα-
λῶν τῶν ϖαραμύθιον· πηγὰς βλυζού-
σας ὅ μαμα· ἐξ οὗ ἀρρυόμενοι λύ δυ-
νόμεθα· ταῖς ψυχαῖς, αἰτουν̃τάν συγ-
χώρησιν, σφαλμάτων, ϖ μέγα ἔλεος·

Δόξα ὁ αὐτός· καὶ νῦν·

Θημερον ὁ χς̃·

Ϛ ήμερον αἱ ψυχαί, τῶν γηγενῶν ὑ-
φοιῶνται ἐκγενίμως· σήμερον οὐρά-
νιοι γίνονται, τῶν ἀγίων ἐν τῇ μνή-
μη· αἱ γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαί-
ρονται, καὶ λίμνη τὰ τ̃ δεϛπότου γυμ-
νέζονται· οἱ λόγοι τοὺς λόγους κηρύξη-
σι, καὶ αἱ γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλ-
ποισιν· λίμνεις δὲ καὶ τὸν σωτῆρα βοῶμεν· δόξα σοὶ χ̃ τῷ θ̃· τοῖς γὰρ πιϛοῖς εἰρνίν, διὰ τούτων ἐγεγόνει:~

καὶ νυν̃ ϖ· ὅμοιον·

Ϛ ήμερον ὁ χς̃, ἐν τῷ μαῶ ϖροσφοφέται ὡς βρέφος· σήμερον τὸν νόμον γί-
νεται, ὁ μωσεῖ διδοὺς τὸν νόμον· τῶν ἀϖέλων αἱ ϛρατιαὶ τεθαμβνται· ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον· τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι· συμεὼν ἀλαθείας πληθεὶς καὶ χαρᾶς ἐβόα-
μεν· ἀπολύεις με σέρ· ἐκ τῆς ἐπικί-
ρου ζωῆς, ϖρὸς τὸ ἀνίρωλῆξιν· εἶ-
δον γὰρ σε καὶ ἀφραμθνν:~

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις·

δίδοται

λόδται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς· εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐκ τῶν κανόνων τῶν ἁγίων· ᾠδὴ γ'· καὶ ς'·

Κύριε τῷ αὐτῷ, λά· τὸν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀμνάργυρων, κύρου καὶ ἰωάννου· εἰς ὃ κέ ἐκέκραξα σχέσις ἦχος δ'· Ὡς γεγραμμένον ἐν μαρτυσιν· θλιπταὶ γεγραμμένοι σοι ἰατροὶ θεοπρεπῶ βλητοι· κύριε ἰωάννητε μεγαλώνυμοι· εἰς τὸν τυραννίαν ὠλέσατε· ὃ θεάσος ὃ ἄθεον· τῇ μορφῇ μου ἐκτροπάς, τυραννούσας με θεραύσατε· καὶ ἰάσασθε τὰς ψυχάς μου τὰ πάθη, καὶ μελουσης, ἐκλυτρώσασθέ με δούλης, τὸν λυτρωτὴν ἱκετεύοντα·

οὗ συνέχοντος κλύδωνος· καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων· τῆς ἐπορχομένης μοι δ τῇ σώματος· τῶν ὀδυνῶν με λυτρώσασθε· κουφίζοντά ἅγιοι· πάντα πόνον τῆς ψυχῆς· θεραπεύσαντε τε· τροφοδοτούμενον, ὅπως πίσει δ πόθω, μακαρίζω, τὴν ὑμῶν σε στεφανωθεῖσαν· ὑπὲρ τειάδος ἀθλήσασαν·

σμαοὶ χειμασάντων· τῇ θεῖ ὡραιότατοι· κύριε ἰωάννητε τὸν μαὸν ὑμῶν, πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· ἐν ὧ με τροφορέχονται· ἀῤῥωστήματος παντὸς, ἀπαλλάξατε ἅγιοι· εἰρηνεύοντά, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου· ἐπηρείαις, τῶν ἐχθρῶν ταλαιπωρουμένην, καὶ τῇ κακίᾳ δουλώσασαν· Δόξα· ἦχος δ' δ'·

υὰς μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, ταῖς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ἰμῶν θεραπεύουσα, κύριος καὶ ἰωάννης οἱ θαυματουργοί· ὁ μὲν γὰρ ἰσάγγελον ἄσαρκον σάμενος ἄμιλλαν, τῷ μονήρει βίῳ μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας· αἵματι μαρτυρίου οἰκειοῦται τῷ χῷ· ὁ δὲ, γραπτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, ταῖς θεωρίαις γραπτολογίαις συγκαταριθμεῖται· διὸ καὶ ἐν τῇ μνήμῃ αὐτῶν ἰάσεις μέμοισι τοῖς ἐν πίσει τελοῦσι τὴν μνήμην αὐτῶν προσβάλλοντάν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~ καὶ μῶν δ'

Οἱ μάρτυρές σου κέ·

γώ εἰμι δ ἄκαρπον δένδρον θεραπεύω με· δ μὴ καρπεῦον καρπὸν σωτήριον· διὸ δ ῥέμω τὴν ἐκκοπὴν, μήποτε βληθῶ εἰς δ πῦρ δ ἄσβεστον ὁ ἄθλιος· ὅθεν ποσπίπτω τούτου ῥῦσαί με· καὶ καρποφόρον δεῖξον ἀχραντε· τῷ ὑῷ σου τῇ μεσιτείᾳ σου:~

προδ· ὅμοιον·

ὐ φορῶ τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγκόρησιν πᾶσι διδόντα, ξύλῳ ὑπωσάμενον· ὅπως τοὺς πάλαι ἐν παραβάσεως καρπῷ· ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσαντας· θείαν καὶ σωτήριον ἐγκόρησιν, παρέχης ἡ παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα ἣν μεγαλύνομεν:~

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψαλλόμενα ἐκ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος β'· αἱματολίου·

εὖτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον· ὕμνοις σεβάσμιε κύρου σὺν τῷ ἰωάννητοὺς ἀρωτῆρας τῆς χάριτος· καὶ δοτῆρας τῶν αἰτουμένων ἀφθόνως τοὺς· ποικιλοτρόπως γὰρ πᾶσιν, αἰεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς· ὅθεν καὶ προσβάλλουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν:~

καὶ μῶν δ'· Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε·

κέπη καὶ αἰτήλησις ἰμῶν, τῶν χρισαμένων σὺ ὑπάρχεις, καὶ προσφκηκραταιά, μὴρ τοῦ θυ ἰμῶν· ἀλλὰ καὶ μῶν ὡς ἀεί· τῇ ἀῤῥύπτῳ δεήσει σου· μὴ παύσῃ πρεσβεύειν, σώζεσθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ πολιορκίας πάντων· ὅτι σὲ μετὰ θυ, ἔχομεν αἰτήλησιν πάντα, οἱ χρισταμένοι καὶ καταφεύγομεν:~

προδ· ὅμοιον·

όρων, τὸν παμπέπειρον ἀχμή· ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας· ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τῶν κρεμάμενον· θρηνωδοῦσα ἰλαλάζει· καὶ ἔκραζε τέκνον· γλεῦκος σὰ πόσαξον, δι

σθ' ἡμέρη ἀρχῆ· πᾶσα, τῶν παλῶν ἀδρο-
γέται, ταῖς ἐμοῦ τῆς σε τεποκίας, λόγε
παρεκλίσεσιν ὡς εὐσπλαγχνος :~

τετράτιον· ἦχος πλ. α·

Τ ὰ θαύματα τῶν ἁγίων μαρτύρων, τεί-
χος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος
χε ὁ θς· ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, βουλὰς
ἐθνῶν διασκέδασον· τῆς βασιλείας
τὰ σκήπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀ-
γαθὸς καὶ φιλάνθρωπος :~

Εἰς τὸν ὄρθρον, οἱ καμόντες τῆς ὀκτωή-
χου, καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ς· ὠδὴ α·

ἦχος δ· θαλάσσης ὁ ῥυθραῖον·

Τ ὸ κύδος κατὰ τῆς πλάνης ἔλκηφας· κύ-
ριε μακάριε· σωσαθλητῶν τῶν πόνων
ἐδέξασο, ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· διὸ ῥυ-
σθῆς τῆς κρείττονος· ἐν οὐρανοῖς σωσα-
πολάβετε :~

Θ ραπείαν πνεύματικὴν ζωσάμενος· κύρε
ἐμέτιμε· τῶν θῶν γῆς θραπείαν τὰ
λιπὴν, ἰωάννη τὸν μάφηκε· κατὰ δαι-
μόνων ἤρασθε· παρεχῶν τὰ γυμνάσια·

Τ ῆς θέκλης τ' ἀρετῶν ζηλώσασαι, γυναῖ
κες ἔνθεοι· παρθενικὴν ἰσάγγελον φο-
λλῶ, ἀσεβῶς ἠμφιάσατο· μαρτυρικῶ
δὲ ἔρωτι, πρὸς τοὺς ἀθῶνας ἀπεδύσατο·

Θ κοῦ κεχαριτωμένη παράγαγε, ἡμῖν ἀ-
νέτειλε, δικαιοσύνης ἥλιος χς· ὃ φω-
τὶ κατελάμπρυνε, τοῖς καθημένοις πρό
τερον, ἐν τοῖς τῆ σκότους ὀχυρώμασιν·

ὠδὴ γ· ἐνφραίνεται θῶν σοί·

Θ αρρῶ τῷ ἀθλητῆ, διωγμούμενος τοῖς χῶ
πάθεσιν· οἱ ἀγκλεεῖς μάρτυρες, τὸν αὐ-
θρωποκτόνον κατέβαλον :~

Τ ῶν πόνων σωματικῶς, τῆς ἀνηρέτου δὲ
φυφῆς πνεύματι· οἱ τῆ χῶ μάρτυρες·
ἀμπλαμβανόμενοι ἔχαιρον :~

Ε ῤῥώσθη ὁ ἀθλητὴς, τῆς γυναικείας τῷ
ῥῶ φύσεως· τὸν δυσμενῆ δράκοντα·
ὅθεν ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο :~ Θτ.

Θ υ μόνη τοῖς θῶν γῆς, τῶν ὑπὸρ φύσιν
ἀγαθῶν πρόξενος· μῆτερ θῦ γέγονας· ὅ-
θεν σοι ὁ χαῖρε κραυγάζομεν :~

Ο εἱρμός·

Θ υφραίνεται θῶν σοί, ἡ ἐκκλησία σω-
χῶ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς κῦ, καὶ κρ-
ταφυγὴ καὶ στερέωμα :~

κᾶ, ἦχος δ· ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ ξῶ·

Τ ὰς χαμαιζήλοις ἡδοναῖς συμπατοῦντα
τὸν ἐκ μαρτυρίου ἀθλητὴ θείου ὕψος·
τῶν ἀφανῶς ἐπήρθητε ἐν χάριτι· κύρε
ἰωάννην τε οἰκουμένης φωστῆρα, ὅθεν ἱ-
κετεύομεν, σκοτασμῶν ἁμαρτίας, Θ μο-
νασμάτων ῥύσασθε ἡμᾶς, τὴν θῶν τε-
κοῦσαν θῦ ἱκετεύοντας :~

θεῖον· ὅμοιον·

Μ ετὰ θῦ θῶν τὴν σὴν θκῆ· πρεσβεύ-
ουσὸ ταπεινὸς σκέπην θείαν· παρεκα-
λῶ δεόμενος ἐλέησον ἡμᾶς· ὅτι ὑποδῆ-
ραμ μου κεφαλὴν ἁμαρτίαι· καὶ τοσοῦ
μαι δέσποινα, τὰς κολάσεις Θ φείδῃ·
ἱκετηρίαν ποίησον σεμνὴ, πρὸς τὸν υἱόν
σου ἐκ τούτων ῥυσθῆναι με :~

τρῳδ· ὅμοιον·

Τ ὸν ἐξ αἰῶνος τῆ πρὸ γεννητόν τα· ἡ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τεποκῦα· θῶν τρῆ
κρεμάμενον ὁρῶσα χῦ· ὤιμοι ποθεινό-
τατε ἰῦ αἰενβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος ὡς
θς ὑπ' ἀνδέλων· τοῦτο αὐτόμως μῶν βο-
τῶν υἱέ· θέλων τρῶσαι υἱέ μου μακρό-
θυμε :~ ὠδὴ δ· Θ παρθένε σε·

Η αἰέσπερος τῆς χάριτος φωταυγία, τῆ
δυσμενοῦς καθεῖλε· τὴν φιλέσπερον
πλανῶν· τοὺς πολεμήτορας φωτῆ-
ρας ἐκλάμπουσας· κύριον ἰωάννην τε
δείξασα :~

Κ αταδέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς τελειάδος·
καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ μάρτυρες· σφοδρῶς ἐρ-
ρωμένην, κύριος ἰωάννης τε· ἐνώσει τῷ
κρείττονι· ὄργανα θῦ ἀνεδείχθησαν :~

Ω ς σε τὸν ὑμῶν Θ τέμενος δεξαπεῖον·
τῶν πονηρῶν πνευμάτων, ἀπελαύνει
τὴν λώβην· πᾶσι τε τοῖς κάμνουσιν
αἰτῆται μάρτυρας· χάριν ἀλεξίκακον
δίδωσιν :~ θεῖον·

Π αρθενομάμως ἐκύησας ὦ παρθένε· Θ με-
τὰ τόκον ὤφθης παρθενεύουσα πάλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, Θ χαῖρε σοι δέ-

ασομεν·

σπλιμα· πίσει αἰδιάκτω κραταιζόμε-

ὠδὴ ε'. Θὺ κέμου φῶς·

Ε ὲ σὲρ ἡ δυὰς, τῶν μαρτύρων ἐπάθησε· σὺ
ἄγιε σὺ ἁγίοις· κύρω καὶ ἰωαμνη· ἀξίως
αἷμα πέπαυσαι :~

Θ ὸν ἔργον ἀγαλὲ, τῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις·
σὺ μάρτυρας δίσεβείας, τῷ φρῶ ἀπειρχά-
σω· καὶ δόξη ἐστεφάνωσας :~

Ε ὲ μόνον ἀγαπᾷ ἀστοή τω φρονήματι·
ἐλέαμτάν τας παρθένους· ἰωαμνη
καὶ κύρος· αἱμδρείας ἀπειργάσαμτο :~

Ε ὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλ
λόμεθα· σὲ ἄσκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἰ-
μῶν σωτείας, δεόμυμφε κεκτήμεθα :~

ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς·

Θ ύελλαι, ὑπὸρ χῦ οἱ μάρτυρες ἔλομτο· ἢ
ὑπὸρ ἀλάφρει θύμ· πομνόμ τε τύραν
μον αἱρεῖσθαι· τῦ δι' οἴκτου, ὑπὸρ
ἡμῶν πθέμτος ὡς ἀνθρόβατον :~

Η λγησαν, οἱ ἀφθόδως τοὺς μάρτυρας ξέομ
τας· τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη· αἱ πλγαὶ
μηπόθ ἀποτελοῦμτο· παραδόξως, ἐ-
νάργωῦτο τῷ θείω γὰρ πνεύματι :~

Κ ῦ, καὶ βασιλέα πάσης κτίσεως, ὁ-
μολογήσασαι πίσει· δυὰς ἱ ὁμόφρομ
δ ἀναθλήτως, τοῖς αἱμόμοις, μέχρις αἵ-
ματος αὐτεκατέστησαν :~

Θ αμάτω, τὸν ἀθάνατον εὐκλειαν ἥραν
το· ἁγναμασία ἱ μάρτυς, σὺν τῇ ἀνδρεία
καὶ θεοδότω· καὶ τῇ θεία, θεοκτίστη τοῖς
τούτης βλασφήμοις :~

Κ αταίρας, τῆς ἀνθρωπότητος εὖας τῷ τόκῳ
σου· ἐλέησον ἡμᾶς· σὺ γὰρ, τὸν χῦ
τεκοῦσα παρθενομῖρ· αὐτὴ ταύτης, τὸν
ἀνθρωπίαν πᾶσιν ἐπήνασας :~

Ο εἱρμός·

Θ ύσωσι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως κέ· ἱ ἐκ
κλησία βοᾶσι· ἐκ δαιμόνων λύτρου
κεκαθαρμένη· τῷ δι' οἴκτου, ἐκ τ πλά
νης σου ῥύσαμτι αἵματι :~

Κοντάκιον· ἦχ γ'. Ἡ παρθένος σήμε-
κτῆς θείας χάριτος, τὸν δωρεαμ τῶν
θαυμάτων· ἐλληφότων ἅγιοι· θαυμα-
τουργῆτε ἀπαύστως· ἅπασι τοὺς ἡμῶν τὰ

πάθη τῇ χειρουργίᾳ, τέμνοντων τῇ ἀν-
ανίτω· κύρε θεόφρον· σὺν ἰωαμνη τῷ
ἀοιδίμω· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρ-
χετε :~ ὁ οἶκος·

Ε αυτοὺς τῷ θῷ αἱματι θέμενοι ἅγιοι· πᾶσαν
πεῖραν δλιμῶν, δι' αὐτὸν ὑπεμείναντε·
θαμόντων προθύμως μάρτυρες γεννᾶοι·
καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πνεύζετε τὰ θεῖα
χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλοις νόσοις ὑ-
πάρχουσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομέ-
νοις κακῶν, ὧν εἷς καὶ πρῶτος εἰμὶ ἐγὼ ὁ
τάλας· δ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν
ὑπὸ βραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι·
δ πίσει ὑμῖν βοῶ ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ
θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε :~

Ψῶ αὐτῷ μνεί, λαὸς μνήμην τῶν ἁ-
γίων καὶ θαυματουργῶν αἱμαργύρων, κύ-
ρου καὶ ἰωαμνου· καὶ τῆς ἁγίας μάρτυ-
ρος ἀθαναστίας, καὶ τῶν τριῶν ἀυτῆς θυ
γατέρων καὶ παρθένων· θεοδότης, θεο-
κτίστης, καὶ ἀνδοξίας. ϕ.

Κ ύρω συναθλῶν ἰωαμνης ωρὸς ξίφος,
θ υσιαστηρίω δ μετὰ ξίφος κύρω·
Μ ὴρ ἀρείση καὶ τειὰς θυγατέρων,
Μ όθω πρὸς θμήσκοισι τῶν ἀθλητῶν ξίφ·
ὕ τοι οἱ ἅγιοι μάρτυρες κύρος δ ἰωαμνης,
ὑπῆρχον θεῖ διοκλητιανοῦ τῶν βασι-
λέως· ὁ μὲν κύρος, ἐκ τ ἀλεξανδρέων
πόλεως· ὁ δὲ ἰωαμνης δ ἐδέσης· διὰ τ
ἐπικρατοῦντα οὖν διωγμόν, ἐ τοὺς χρι
στιανοὺς ἐκπορθοῦντα, τὸν ωρὸς τὴν
ἀραβίαν τόπον θαλάσσιον καταλα-
βὼν ὁ κύρος, καὶ δ μοναχικὸν ἀμφια-
σάμενος σχῆμα, ἐν αὐτῷ κατοικεῖ· ὁ δὲ
ἰωαμνης ἐν τοῖς ἱεροσολύμοις γενόμενος,
καὶ τοῦ τῶν θαυματουργῶν τῶν ἁ-
γίων κύρου ἀκούσας· καὶ γὰρ ἦν πᾶσαν
μόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν δξιώμε-
νος, παρεγένετο εἰς ἀλεξανδρίαν· κἀ-
κεῖθεν κατὰ φήμην ἔνθα διέτριβεν
ἀπελθὼν, συνῆν μετ' αὐτοῦ· συνηφθεί
σης δὲ γυναικός τινος οὕτω καλουμένης
ἀθαναστίας, μετὰ δ τῶν τριῶν ἀυτῆς
θυγατέρων θεοδότης, θεοκτίστης, καὶ
ἀνδοξίας·

Digitized by Google

δόξιας ὑπὸρ τῆς εἰς χν̄ πίστεως· καὶ μέλλουσῶν παρίστασθαι τῷ δικάζοντι, δείσαντες οἱ ἅγιοι μή τι πάθωσιν οἷα πάσχειν γυναῖκας εἰκὸς, τὸν ἀγῶνος δ̄ μέγεθος καταστήξασαι, παρεγενόμενοι ἐθάρρυνον αὐτάς, καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ὑπήλειφον· συνκαταθέμενοι οὖν καὶ ἄλλοι, καὶ τὸν κν̄ ἡμῶν Ἰ̄ν̄ χν̄ θν̄ ἀληθινὸν ὄντα ὁμολογήσαντες, καὶ αἰκισμοῖς ὑποβληθέντες πολλοῖς, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, ἅμα ταῖς ῥηθείσαις γυναιξί· τελεῖται δὲ καὶ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῶν, τῇ ὁμοίᾳ ἐν τοῖς φωσκώου :~

τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, οὐϊκτορείνου· οὐϊκτορος· μικκφόρου· κλαυδίου· διοδώρου, σαραπίωνος, καὶ παπίου τῶν ἐν κορίνθῳ. ϗ.

Ὅλμῳ μέλη ῥεῖς συντειβέντες γεννάδαι. Ὡφθησαν οἱ ῥεῖς σώματος χῦ μέλη· Κ αλλιὼ ἀπαρχὴν κλαύδιος τῷ κῷ· Ἐκ σώματος δίδωσι χεῖρας καὶ πόδας· Ἐν τῇ καμίνῳ καὶ ὁ τοῦ πόνου ζέφος· Θ ἴσελδε διόδωρε μάρτυς καὶ ζέφου· Ἕ ἵνα ξίφοις σέρξω σε τῷ φόβῳ βίε· Κ αὶ πῶς θς̄ σέρξει με τὸν σεραπίωνα· Λ ῦσαι θαλάσσης πικρὰ λουρὰ παπία· Κ αὶ τοῦ γλυκασμοῦ τῆς ἄνω ῥυφῆς τύχης·

Οὗτοι σὺν δεκίου τοῦ βασιλέως, διὰ τὴν εἰς χν̄ ὁμολογίαν συνελέμενοι ἐν ἀχθέντες τορτίῳ τῷ αὐθυπάτῳ ἐν κορίνθῳ τὴν ἀρχὴν τῆς ἑλλάδος διέποντι· ἐκκοείνθη γὰρ ὥρμηντο οἱ ἅγιοι, μετὰ πλείους αἰκίας καὶ αὐτοψίας, διαφόρους ἐδέξαντο τελάς· οὐϊκτουείνος γὰρ καὶ οὐϊκτωρ καὶ μικκφόρος, ἐν ὅλμῳ βληθέντες ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς· ὁ δὲ κλαύδιος τμηθεὶς χεῖρας καὶ πόδας τοῦ βίου μετέσχη· ὁ δὲ διόδωρος, δ̄ διὰ πυρὸς ἐδέξατο τέλος· σαραπίωνος δὲ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ὁ δὲ παπίας καταπονηθείς, διέλυσε δ̄ μαρτύριον :~

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος ῥυφαίνης. ϗ.

Ἄνθος ῥύφαινα σοῦ ῥυφᾶ δ̄ σαρκίον· Κ αὶ ὡς ὑς ῥύφας πέμπεισε ταὶς ἀνηρέτοις·

Ὕτη ἦν ἐκ πόλεως κωζίκου, τῆς ἐν τῷ ἑλλιασπόντῳ κειμένης· θυγάτηρ αἰδεσίου πρὸς συγκλητικοῦ· καὶ μρ̄ σωκράτιας χρισιανῆς· κατέση δὲ εἰς δ̄ μαρτύριον, οὐχ ὑφετόρων, ἀλλ' ἀνὴ ἑαυτὴν ὡς ἐσεμέσκασα· διεχλάζε δὲ τὰ αἰδρὰ καὶ διέσυρεν, οἷς τοὺς θεοὺς αὐτῶν· οἱ ἀφεγμὸν τιμῶντες ὧν τὸ· καὶ ἀποσχῆναι τῶν μυσαίων ἐδίδασκε· καὶ ἐπὶ προφῆτ ἐκ θῡ πεμφθῆναι ἐπήυχετο· ὅθεν ὡς ἐξαίφνης καὶ σταθείου τῆς λιγεμῶνος, ἐν καμίνῳ πυρὸς ἐμβάλλεται· ῥυσθεῖσα δὲ παραδόξως ἐκείθεν, σὺν μετεώρου κρεμᾶται· καὶ ἀποῤῥιφεῖσα τοῖς ὑποκειμένοις ἥλοις ἐμπείρεται· εἶτα θηρίοις ἀφίεται· ὃ τὰ μὲν, ἄλλα τῶν θηρίων, ταύτης οὐχ ἥψαντο· εἰς δὲ ὕστερον πελάσας ταῦρος καὶ διακερίσας διέσχισε ταύτην ἔμβασέβαλε· λέγεται δὲ ἐν ᾧ δ̄ αἷμα αὐτῆς ἐῤῥύη, ὡς ἐλθεῖν πηγὴν ὕδατος διῳδοῦς· ὃς οὐ μὴ δ̄ τεκεῖν ἀπορουῦσαι γάλακτος, εἴτε ἄῤῥωποι εἶεν· εἴτε κτήνη, ἀῤῥυόμεναι καὶ μετέχουσαι· ἀνθυς τοῖς μεσχμοῖς δ̄ γάλα προχέοισιμ·

ὡδὴ ζ̄· Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀλαμτεύσαντες, ὡς ἐν ῥοπῇ ζυγοῦ δ̄ φεύγημα· βαρεῖ· τ̄ ἀχραύτου δόξης οἱ ἀθληταὶ, αὐτυφούμενοι ἐκραύγαζον· Ὁ λογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τ̄ δόξης σου κ̄ε· Ὑκ ἀγνοοῦντες τὸ αὐτοπάλου τὰ μονήματα· πᾶσαν, αἰκισμῶν ἰδέαν καὶ θωπειῶν· ἀποστύσαντες οἱ μάρτυρες· Ὁ λογημένος εἶ αὐτοῦ τῆς δόξης ὁ κ̄ε· Ἡ καρτερία τῶν ἀληθινόμων σεφανούμενοι· κύριος, ἰωαμμνης τε ὑπασπιστὴς τῆς τελειάδος αὐτοκραύγαζον· Ὁ λογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τ̄ δόξης σου κ̄ε :~

Ὁ τῶν ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκηνώμα· χαῖρε, διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, θκε

τοῖς

τοῖς κραυγάζουσιν· ἀλλομένη σὺ ἐμ γυναιξίν· ὑπάρχεις ἀλμάμωμε δέσποινα·

ὠδὴ ἡ· Χεῖρας ἐκπετάσας·

Πρὸς ἀρνησιν μὴ οἱ ἀσεβεῖς, τῇ φύσει ὄμπως θῦ, ἔξεκαλοῦντο δημῶς· ἀλλ' οἱ ἀήττητοι μάρτυρες· διὰ κτίσεως ὑπέφαινον· τὸν τῇ ἀληθὸς δημιουργὸν ὄντα κραυγάζοντες· ἀλογεῖτε ἀλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Ἀνοσιῶντες τῇ πλανῇ ἐμμανῶς· οἱ τὰ ἐπήλθα φερομοῦντες τύραννοι· τοὺς ὅ πολίτευμα ἔχοντας· ἐμ ὑψίσοις ἀναπαλυτον· διὰ θανάτου πρὸς ζωὴν ὤθουν κραυγάζοντες· ἀλογεῖτε ἀλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~

Ἀνύμνα μαρτύρων ἀσπαστὸς, θαυμάστων ἔφαναν, τῇ οἰκουμένη χῇ· τῇ καλοδαίμονος φάσματος· τὴν ἀπάτην θελαμβάνοντα· τοῖς δὲ βοῶσιν ἀπρεπῶς ἰάσεις μένοντα, ἀλογεῖτε ἀλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ Ἕτ.

Ἀμήτωρ ὁ λόγος ἐκ πρὸ, ὑπάρχων πρὸ τόμ ἀπάτωρ γέγονεν ἐκ σοῦ δ δεύτερον ἀλήγμε· σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος δι' ἀσπλαγχνίαν βουληθεὶς σῶσαι τοὺς φάλλοντας· ἀλογεῖτε ἀλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ ὁ εἱρμός·

Χεῖρας ἐκπετάσας δαμιήλ, λεόντων χάσματα ἐμ λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυνάμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν πορφυρωσάμενοι· οἱ ἀσεβείας ἐραταὶ παῖδες κραυγάζοντες· ἀλογεῖτε ἀλήτα τὰ ἔργα κῦ τὸν κῦ :~ ὠδὴ θ'. Πίθος ἀχειρότμητος·

Πίνοος μέχρι θανάτου· ἱξωνωεὶς τῶν ἀηττήτων· ὤφθη ἰωαμήλου καὶ κύρε τοῖς τῆ δεσπότου θείοις πρεσβείαισι· διὸ χερσὶ τῆ κτίσαντος, τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς παρέδεντο :~

Φωσῆρα ἐκλάμποισι δύο, τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας· κρίνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου· τοῖς ἀθεμοῦσιν ἀπαρρύόμενοι· τῆς ἀνιαράτου χάριτος· οὓς ἐπαξίως μεγαλυνόμεν :~

Μονάδα μὴ θείας οὐσίας· ἀλλ' ὑποστάσεως τριάδα· ἱ τῶν ἀηττήτων μαρτύρων, δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· τὸν σαρκωθέντα λόγον δὲ, ἕνα χῦ ἐμ δύο φύσεσιν :~ θκὸν·

Φεῖσαι μου χέ ὅταν ἔλθῃς, κρῖναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης· λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παλῶν μου, ταῖς ἱκεσίαις τῆς κυησάσης σε· καὶ τῶν σεσωσμένων μαρτύρων σου, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος :~

θ εἱρμός·

Ἅλος ἀχειρότμητος ὄρεις ἐξαλοξάτου σου παρθένε· ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη· χῦ σωσάμενος τὰς διεφθαρμένας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ θκὲ μεγαλύνομεν :~

Ἐξαποστειλάριον· πρὸς, τοῖς μαθηταῖς·

Ὧν αἰσθητῶν ἔξαρχοι, καὶ ἀοράτων οἱ θεῖοι, τῆς οἰκουμένης ὤφθητε, μάρτυρες θεοφόροι, ὡς στρατηγοὶ ἀληθείας· ἐκ θῦ γὰρ λαβόντες, ὃ συμπαθὲς ἀλήθημοι, μυστικῶς χειρουργεῖτε· πάθη ψυχῶν καὶ σωμάτων, ὅθεν τὸν φωτοφόρον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν, κύριε καὶ ἰωαμήν :~ ἕτερον· ὁ ὁμοιον τοῖς ἀθλοφόροις·

Αὐματουργοὶ φωσῆρες, κύριε σωτῆρ ἰωαμήν· τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους, καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε· παρὰ κῦ λαβόντες τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων :~

θκὸν· ὅμοιον·

Ἐπρεσβεύσαιμι ἀλήτα, ἔχομεν οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀλλαγία θκὲ· σὺ διάλακτον ἡμῖν, ἀπόργασαι τὸν υἱόν σου· θεοχαρίτωτε κόρη :~

Εἰς τοὺς ἁγίους, ἀχειρὶ πρεσβόμοια·

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐμ μάρτυσιν·

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν· τῶν μαρτύρων ἐμ ἄσμασι· τῆς τριάδος ἔχουσαν, τὴν λαμπρότητα· τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως· τὰ αὖθη τὰ πρέοντα, τὴν ὁσιλὼ τὴν ἀληθῆ, τῆς θῦ ἐπιγνώσεως· κύριον ἀλήτα· ὅ σωτὴρ τούτου τὸν μέγαν, ἰωαμήλιον, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλανθρωπον :~

Ἀγροὶ ἀμπελεύχητε· ἀθεμούντων μακάριοι· καὶ φωσῆρες ἄδυτοι διὰ πίστεως·

ὁμολο-

Digitized by Google

ὁμολογίας συνήγοροι· μαρτύρων συμμέτοχοι· τοὺς στεφάνοις ἀληθῶς· τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι· κύρε ἔνδοξε· καὶ σοφὲ ἰωάννη, ἀσιγήτως, δυσωπεῖ τε τὸν σρᾶ, ὑπὲρ ἡμῶν παμμακάριστοι:~

Συγχορεύουσι σήμερον, αἱ χῦ καλλιπάρθενοι, τοῖς δυσὶ θεόφροσι, θείοις μάρτυσι· καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι, δόξης Ὁ λαμπρότητος, τὸν κρατύνοντα αὐτὰς σὺν αὐτοῖς μεγαλύνουσι· καὶ πρεσβεύουσιν, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων, λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν:~

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου·

Δόξα· ἦχος δ'·

Ἀξιεπαίνοις ἄσμασι, πιστοὶ μεγαλύνωμεν, κύρον Ὁ ἰωάννην, τοὺς ἐν πνῖ ὁμαίμονας, καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφόφρονας· σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν γενναίαν ἀθανασίαν ἐγκωμιάζοντες, καὶ ὃ βλάστημα αὐτῆς, θεοδότην, εὐδοξίαν καὶ θεοκτίστην· τοὺς ἀθληφόρους Ὁ ἀειπαρθένους· αἰτούσας χῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν·

καὶ νῦν, ἦτ· ὁ ὄξ ὑψίστου·

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου· ὅτι πάντα κέκτημαι ἅπερ μισεῖ ὁ θς σάρκα μολύνας καὶ πνᾶ μου· καὶ νοῦν ἐννοίαις· τοῖς ἀθεμίτοις ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· γλώσσῃ κατακρίνων τὲ τοὺς ἁμαρτάνοντας· αὐτὸς τὰ χεῖρα ἐργάζομαι· θεογεννῆτορ, τούτων μοι δίδου πάντων διόρθωσιν· ἵνα ἐκνίψας, τῆς κακίστης μου· συνηθείας προσπέσω ἐκλαύσομαι· ἃ δεινὰ εἰργασάμην, τῆς ζωῆς μου ὃ ὑπόλοιπον:~

στρο̄ ἦτ· ὅμοιον·

Μὴ ἐποδύρου μου μὲρ καθορῶσα· ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν υἱὸν Ὁ θν· τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα τὴν γῆν ἀσχέτως· καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· Ὁ γὰρ ἀναστήσομαι· καὶ δοξασθήσομαι· Ὁ τὰ τῆ ἅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει· καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν· Ὁ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι· τῆς αὐτῆ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος· Ὁ πρῖ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος:~

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆ ὄρθρου, Ὁ ἀπόλυσις:~

Μὴν ὁ ἰαννουάριος εἴληφεν ὧδε τέρμα·

Digitized by Google

Ἡ τῶν τετραδίων κατὰ τάξιν ἀκολουθία·

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ
σ τ υ φ χ ψ ω α α β β·

ἅπαντα εἰσὶ τριάδια·



Τὸ παρὸν μηναῖον ἐτυπώθη ἐνετίησιν· ἐν οἰκίᾳ Ἀνδρέου καὶ Ἰακώβου τῶν
σπινέλλων, μονετάριοι τῆς ἐκλαμπρωτάτης ἀρχῆς τῶν ἐνετῶν·
Ἐπιμελεία δὲ, Βασιλείου ἱερέως τοῦ Βαλέριδος·
Ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς ἐν σάρκου οἰκονομίας τοῦ κυ
καὶ θυ καὶ σρ̄ς ἡμῶν ἰυ χυ· α,φνβ'·
μηνὶ φεύρουαρίω, θ'·

Digitized by Google

Digitized by Google

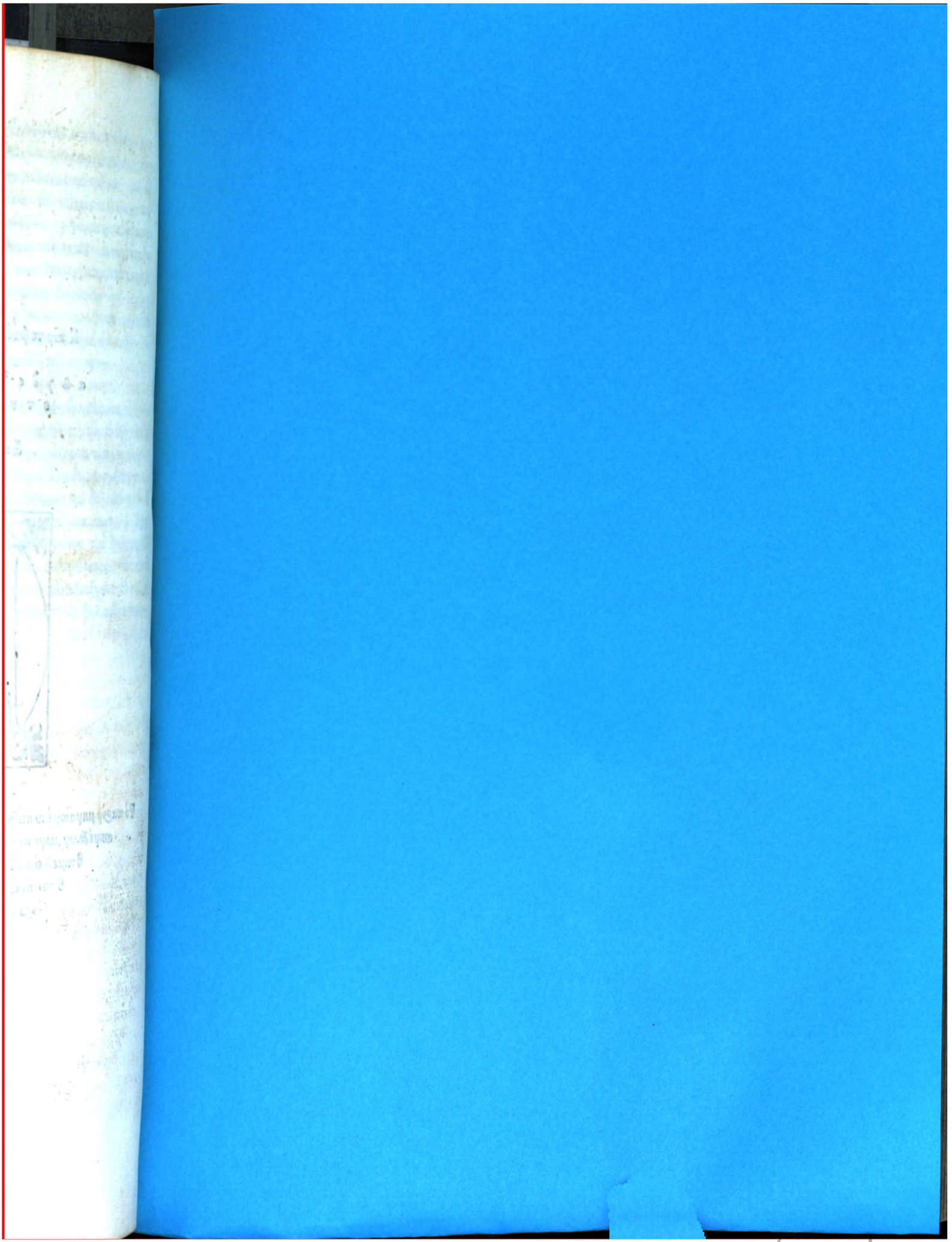

Digitized by Google

Digitized by Google

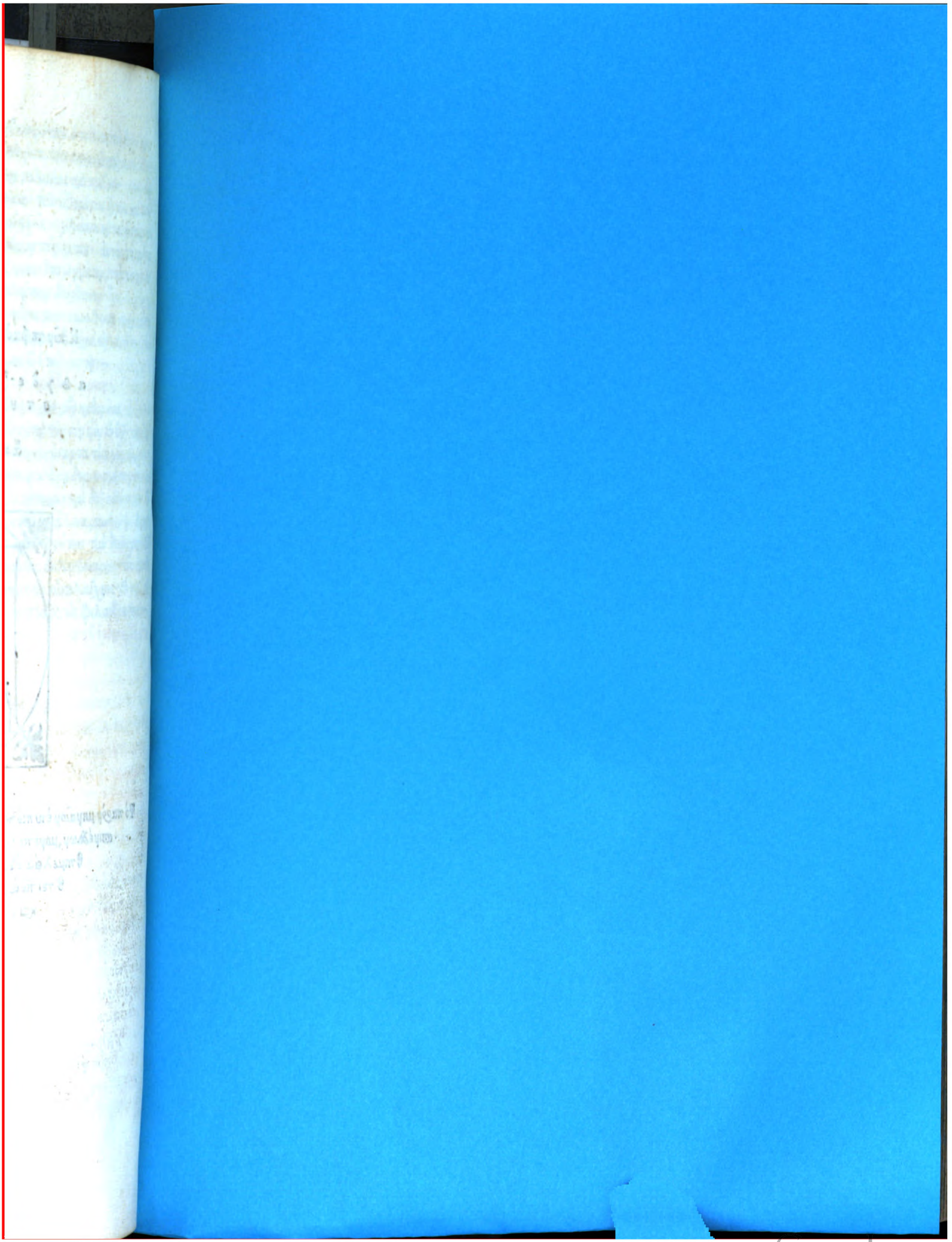

Digitized by Google

Digitized by Google

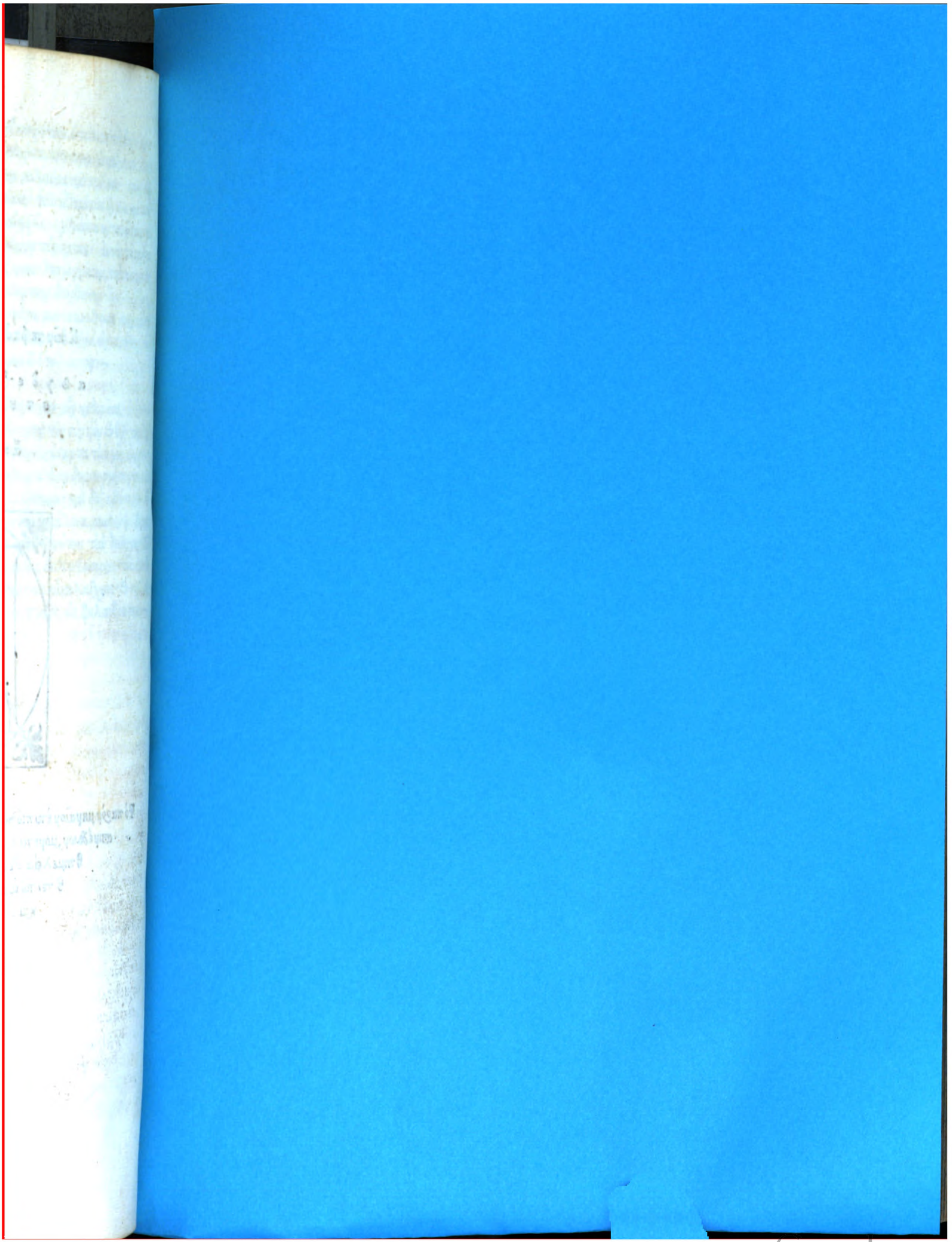

Digitized by Google